

סידור תפלה ישראל ברדיטשוב — יד אשר

החדש והשלם חוספות שונות שלא היו בסידורים
כולל תפלות לכל השנה ע"י כח : נוסח ספרד

עמ"י כתר נהורא

על התפלות של ימי החול ושבת קודש. על דרך שרית' ה' לנגדי תמיד.
מאת הרב החסיד המקובל וכ"י מהר"ר אהרן הכהן ולה"ה מ"מ ומ"צ דק"ק
וליוחב וראב"ד דק"ק בילגוריי. בעהמ"ח ס' אור הגנוז ע"ה"ת ושאר חיבורים.

עם תוספת דינים ומנהגים מפורקים אחדונים ונופת צוף דבש מגוית האר"י ז"ל.
הכל מגופה ומלובן. מוזק ומצורף. כמו שנדפס בסידור ראדוויל
ובברדיטשוב. — מהדורה חדשה. יפה ומתוקנה עם תוספות
רבות. חדשות ומעילות.

יצא לאור מחדש ע"י
הרב אשר אנשיל קרוין
רב דקהל ראצפערט
פה ברוקלין יע"א

שנת	סידור
תפלות שנמדדו לסוכת המתפללים	יד אשר בניסטר' תקמ"ו
תיקוני שבת לעם הגבחר	" " תפלה
הזכנו שיתקבלו למעלה התפלות	" " ישרה
	" " ברדושבא
	" " ואתחנן
	כנגד תקמ"ו תפלות שחתפלל
	משה רבינו ע"ה
	לפ"ק

וויליאמסבורג
שנת תשל"ה לפ"ק

תוכן הענינים לפי הסדר בתסודר המלה יר אשר הוה

באן נפרט המאה והמשים סעלות. תיקונים והוספות בחפידור הוה.

לסגח קודם המסוקי דוסרה עמי' כגניה
 מי' שברך לעולה לתורה. לילולת ולחולת
 ברכות המספירה. יקום שורקן וברכת התורש
 יהללו. מסודר לרוד. ויבנה קודם המלה סומפ
 מוסף לשבת עם מי' כתר נהרא. ושיר הכבוד
 תיקוני שבת. והוזהר תקי' לסקודת יום השבת
 כל הוסיפות בשלימות ליום השבת קודם
 מנחה ליום השבת עם הללויה אהר. חזיק
 ברכי נפשי. דינים לאצ"ט של שי"ט ופרקי אבות
 דיני סעודה שלישית של שי"ג. והוזהר הקודש
 כל הוסיפות לסקודת השלישית של שבת קודש
 ורחן לך. וסוד ההבדלה למוצאי שבת קודש
 כל הוסיפות בשלימות לסקודת מלוח סלכה
 סוד קירוש לבנה. וקריאת שמע על המטה
 מאטר מבני יששכר צירופי י"ב חרשי השנה
 יהי רצון קודם נטילת הלול. וסודו וברכתו
 סוד ההלל וקריאה לראש חודש
 מסופי לר"ח ולשבת ר"ח. ובאר לר"ח
 המלות לשלש נרלים לעיבת. לשחית ולמוספ
 סוד הוכרת נסמות. וסוד הוסיאת בסיס
 הקידושא רבא לשיר לר"ח. וז' קירוב המליצין
 סוד הירלק נר הנזכה וחסרי מעוז צור יקותי
 סוד ברכת המגילה. אבר הגוי ושושנת יעקב
 סוד האקצמות ליום ראשון של חג השבועות
 סוד ברכת המל. וסוד ברכת ספידר הגשם
 ספידר העומר בשלימות עם כוונת. וקדיש
 סוד הורת נרדים לערב ראש השנה או ליעיב
 סוד המשליך ביום ראשון של ראש השנה
 המלה אחות קטנה קודם המלה ערביה של ר"ח
 המלה ראש השנה עמי' כתר נהרא. וקידוש
 סוד כפרות לאסמורה של ערוב וז' הבסורים
 המלה יום כפור ערביה. שחרית. מוסף ומנחה
 וקידוש והבדלה שלש נרלים
 יהי רצון בכניסה למוסח: סוד האושפזין
 סוד ההשפנת למוסח ולטרענעא רבא
 המלה כשיוצאין סן הכונה. וסוד הקפות לש"ת
 מליחת המלה לשני והמישי ועזו (בה"ב)
 מליחת לר"י בטבת. לתענית אסתר. לר"י בחמון
 ויצל לשחרית לתפלת מוסף לפי שקלים
 ויצד לפי וסוד. קרבן לעורים. ויצד לפי פרה
 ויצד לפי החדש לשחית ולמוסח. ולשבת הגדול
 סוד כדיות החמץ ושירית החמץ בערב ספח
 סוד אמירת קרבן ספח. וקביעת המעודה
 קריאה לתו"ט ספח. סובות ולמי' תגובה
 קריאה והמסירה לתענית ציבור לשירים ולח"ב
 קינטרס ברכת והנני עמי' סוד אלקי בית
 קתומס נתיב סעודה ע"ז כתר נהרא וציל
 לקיטום ספי' חסידים וסוד המלה חודש
 צעטיל קטן מרא' וציל הנגות מוסף מדאצט ז'
 הנגות טובות מתנהיג' ב' ישפת משה וציל
 לח ענות המסודרים עם המוסף לח המשים
 הספמים של חרדיק. ומקום לרשימות הערות
 לוח של ריחית ושקיעת החמה בעיד נרדוק
 נדל איסור של שיחה בטילה בבית הכנסת
 שמוה וסוכווי המסכותות ממלימד כלי

ספחה הענינים לפי הסדר בתסודר הוה
 בריום אחריים מהגויל המלה לפי
 המסכות מגאונים וצדיקים וצוקיל וי"ט
 המכות ומכתבים מגאויז דורש שליט"א
 דברים אחרים מאת המסודר בערעמשאל
 אלקי בית ככתב אשורית. ותפילין רס"ו ור"ח
 המלה בני בתגודי. וכתוב המכילה בכתב
 שרית' ה' לגורי חסדי. וסוד הנגה הבוקר
 סוד ברכת השחר. עם רינים ומרכת ציצית
 ברכות תורה. וסוד המליכה לבית הכנסת
 סוד הנגה המלה. וסוד הנגה התפילין
 תפלות קודם המלה שחרית. ופתח אלקי'
 המלה קודם העיה (שחרית) עם רינים ז' הקינד
 פרשת קידוש רינים ורגלים ז' פרשת השן
 מרשת סוכה. הקשרה. מנחה הכיתין לחם הענים
 משניות איהו מקטין עמי' ר"צ סכרעטרא
 קדיש דרבנן והמסור מי' נר. ורודי נש
 ציור המנהג של לסגח כבנינה
 המלה היצירה (שחרית) עם מי' כתר נהרא
 חגי קדיש קודם כרכי אחרי ישתבה
 המלה הבריאה (שחרית) עם דינים ומי' כגניה
 המלה המצילות (שחרית) עם רינים ומי' כגניה
 אכינו מלכנו לתענית ציבור. לעליית ולעולה
 שארית המצילות (שחרית) עם רינים ותחנן
 המלה כהצאות ס"ח. וכשבת. כיסגיר ובשיר
 ברכות לעולה לתורה. ברכת הגמול והיה רצון
 המלה במוקם כרכו קודשה וקדישים בשחרית
 סוד הפרשיות בשבת למנחה. וכי' הו'
 אשרי למנחה סומור. וכא לציון עמי' כגניה
 המלה ברכות ס"ח לאהריק בחול ובשבת
 יירות השפע שיר של יום. עליט לשבח
 המלה לתנאים ואסוראים אחרי המלוותיהם
 חלו' ה' ארץ. לסגח לבני קרד וקדיש יתום
 שני סומורי המלים אחר המלה שחרית
 ארבע פרשיות שאומרים כהפילין ור"ח
 י"ג אני מאסין ושהה וכירות סן התורה
 פרשת היראה. ס' התשובה. ופרשת חמן
 אגרת חרמ"ן זיל ששלת לבני לאיבוד ככל יום
 ענינו ירציינו. מלוקט ספי"ע ומספרים הקדשים
 על נהרות ככל עיר המעלות ומי' ברכת חנינים
 ברכת המזון כשלימות עם הברכות בעה כשהו
 סוד נהרות חלונות. ורמ"ו לברית מילה
 ברמ"ו לנשואין. וברכות אירוסין ונשואין
 סוד השבת חלום. וסוד פרוץ חבן
 ברכות ערבי שבת חצונה. וברכת ערובי תחומין
 סוד השירים והדון עמי' מהבשעים וציל
 סוד קבלת שבת. הפוסט כר יוחאי. ובחונא
 שיר העולות. ברוך ה' לעולם לערביה של חול
 המלה ערביה לשבת עמי' כתר נהרא. ודינים
 המלה חרות השי"ע עם המוסף ה' רועי. וכרכו
 תיקוני ליל שבת. והליט אב מלאכת
 הוזהר לליל שבת הקודש לליל שבת ודינים
 כל הוסיפות לליל שבת. ואז ביום השביעי נחת
 ובר ירה אסוק. ותפילת הרמב"ן זיל בליל החיבור
 שחרית ליום השבת מתחילת הוד

המחבר של המלה
RABBI A. KRAUSZ
 171 South 9th Street
 Brooklyn 11, N. Y.
 384-2569

ציור השנה גבול ידוע
 כל חמיוח שמדייט לחסר
All Rights Reserved
 by the Publisher
 Copyright 1975

דברים אחרים מאת המו"ל שנת תשל"ה לפ"ק

יתברך הבורא ויתעלה היוצר כל היצורים שחונן דעת לכל גפש מישראל — שנשמתם חוצבה מתחת כסא הכבוד — והבחירה החפשית להתרומם במעלות רמות ומדות ישרות ומדריגות גדולות ככח מצותיהם ומעשיהם הטובים עד למעלה ולהגיע להשגות גבוהות ונפלאות כמעמקי סודות התורה"ק, וכדרך ששנו לנו חכמנו"ל במס' אבות לקנין התורה ומצותי הקדושים.

ומובן מאליו שכדי לזכות לכל המדות הטובות ומעלות ישרות נחוץ מקודם להיות נקי מכל זיהמא, לטהר ולהתקדש עצמם מכל בדנור חטא וטומאה ולהתרחק ולפרוש מכל חשש איסור ח"ו ולהיות דבוק תמיד בתורה"ק ובמצות ה' ובדברי חז"ל, ואז ראויים להקרא בשם צדיק חסיד ותמים, כי מעשיו ומנהגיו של אדם מעידים על עצם איכותו ובפרט עדות נאמנה היא התנהגותו בתפלותיו, כי זהו עיקר ויסוד גדול במעלות הידיאה, מתוך אופן תפלתו של אדם כנקל אפשר לשפוט במישרים, אם הגיע למדריגת צדיק חסיד או לכל הפחות ירא שמים, דהיינו:

(א) "שלא יהא תפלתו עליו כמשא ח"ו ליסמר הימנה, או כענין קבע שצריך לצאת ממנו" וכמה עלוכ הוא המתפלל שאינו יכול לסבול אם התפלה תאריך עוד כמה רגעים והוא נחפו לצאת מביהמ"ד, ובפרט אם הוא עוסק בדברים רעלמא גדירא שאין נחוץ לו כל כך לעזוב את בית התפלה, כי אז גדול עונו מנשוא.

(ב) "ומה מאוד חובה עליו להיזהר מלדבר בשעת התפלה דברי חול או אפילו דברי תורה כש"כ דיבורים שאינם מעניין התפלה ועסקי הציבור" שהרי לא די שהוא אינו מתפלל כדבעי למיהוי רק גם מבלבל את המתפללים בדיבורו, והכל רואים ומבינים שכמה רחוק האיש הזה מצדקות וחסידות ומיראת השם, ראו נא את גודל האזהרות על זה בזה"ק וכשאר ספרה"ק שמעתי"ם על האיסור החמור של שיחה בשעת התפלה וקרה"ת וכו', ובנודאי שאין להזכיר כאן אלו המדברים דברים בטלים ועושין שחוק וכו' ממש בשעה שהציבור מתפללים, שאז הוא חוסא ומחטיא את הרבים הוא דע בעיני ה' כירבעם בן נבט בשעתו וצריך כל א' להתרחק מכל אלו כדי שלא יהי' נחשב עם אלו עוברי עברה, כפרהסיא שמבזים קדושת המקום, קדושת הציבור, וקדושת התורה והמצות ודברי חז"ל.

הקרמת המו"ל

ועתה באתי לעודד, הנה ירדע מדברי חז"ל ומספרה"ק שיש כמה דברים שמעכבים תפלתו של אדם מלעלות למעלה למקום שורשה ואחד מהם הוא הסידור שמתפלל בו שיהי נעשה בטהרה ועל ידי שומרי תורה ומצות, כי אז הוא מסוגל ביותר שתתקבל תפלתו כמובן ליריח ועיין בספר חסידים מדברינו יהודא החסיד זצ"ל שכתב, שאם מתפלל בסידור שנעשה ע"י דשעים ופושעים לא תתקבל תפלתו, ע"כ ראוי ונכון שתהי הכנתו והדפסתו של סידור התפלה מרישא עד גמירא עד ע"י שומרי תר"מ.

ע"ן בספרי בירור הלכה שהו"ל בעוה"י שביארתי שם באריכות והבאתי ראיות והוכחות ברורות בענין המעלות של סידורים כשרים ולהרחיק ולהוציא מן המחנה סידורים פסולים שנעשו ע"י מחללי ש"ק וכופרים, ולדאבונינו עוד נמצאים אנשים המכונים בשם "שומרי תר"מ וגם חסידים" ועדיין לא שמעו לקריאותי ומחויקים סידורים פסולים בבתי תפלתם שנדפסו ע"י פושעים ומחללי ש"ק, ועי"ז גם מכשילים את המתפללים בדבר איסור, הדבר הזה מעיד עליהם שנתפסו בקלות הדעת לגבי דברים שבקדושה, ובעד כמה פרוטות ההבול שבין סידור כשר לסידור פסול מוכנים הם להמיר טוב ברע, קרשים בפיגול וטמא, והי' הוא ותמורתו לא קדוש ורחוק מיראת שמים, ומתוך מעשיהם ניכר שאין תוכם ככרם.

ואמנם, הכי כדאי בשביל הוצאה מועטת לעבוד על דברי האזהרות ואיסורים של יתד ממה רבנים גאו"צ שליט"א שהבאתי השוכחותיהם בספרי בידוד הלכה, הסידורים הפסולים נאסרו באיסור גמור מגדולי בעלי ההדאה בדורנו, ומי זה יבוא אחריהם להקל בקרשים.

בררתי ההלכה ועשיתי מעשה בעוה"י שהדפסתי מיד עוד בשנת הש"ך הסידור המפורסם תפלה ישרה ברדיטשוב בפודמט קטן, כדי לזכות את הרבים, בסידור כשר ומתור, ההוצאה הנ"ל נמכרה ונתפשטה בחוגי אחב"י שומרי תר"מ ואנ"ש שמהודים להתפלל מתוך סידור תפלה ישרה כזה, ועתה באתי להג"ל מחדש עוה"י הסידור הנ"ל עם הרבה תוספות חדשות ומעילות ותיקונים, הכל הדק היטב לטובת אחב"י והוספתי ליקח עוד הסכמות מגאו"צ שליט"א ע"י ההוספות ושניינים שעשיתי לטובת המתפללים כדי שיהי' שזה לכל נפש ויגעתי הרבה לסדרם עצה"י"ט.

גם יש בסידור הזה מעלה יתירה על הסידורים שנדפסו בא"י, כי הסידור הזה נדפס על נייר שאין בו שום חשש שנוצר ע"י חילול ש"ק ח"ו, וכידוע שיש איסור על נייר א"י, מהכיר"צ של העדה החרדית בעיה"ק ירושלים תובב"א.

במשך השנים האחרונות הו"ל בעדה סידורים נכבדים, תיקון אשר — קרבן אשר — קרבן מנחה — סידור ביהמ"ד וגם תומשים ומחזירים זכר

הקרמת המו"ל

כדי שיהי' מוכן לכל א' וא' שרוצה לקבל האמת, שהם רבדי הרבנים גאריצ שליטי"א, שאסור להשתמש בסידורים פסולים כהנ"ל ועל תיקון זה הוצאתי במסי"ג יותר מעשרת אלפים וולדים שאין זה בגודל יכולתי כלל וההכנסות מכל הסידורים הנ"ל מהוצאה ראשונה היא ממש אפס ואין וקרוב להפסד יותר משכר, אבל היות ועלה בידי לתקן אשר החרדים לרבר ה' החליפו את הסידורים האסורים לכשרים, ממילא גרמתי בזה שנתעוררו כמה אנשים להרפס סידורים בכמה אופנים לימי החול, ולש"ק לבר, בכמה שמות — בפורמט קטן ובפורמט גדול.

לצערי, הוציאו הרבה רפים מסידור שלי שאותיותיו ונקודותיו הנון נחמדות לעינים, וגם פ"א צילמו בלי רשותי כל הסידור שלי שעברתי בחלבי ורמי וברדבוי זמן, ואע"פ שבצר השני של הסידור שלי ראו גרפס האיסור של השגת גבול, מ"מ לא שמעו לרבדי ועברו על האיסור, והגם שנקראו לר"ת ג"פ לא צייתי לשמוע ולקבל הפס"ד מבי"ד.

במשך של חמש עשרה שנים הראשונות אחרי המלחמה הנוראת שבאו לכאן שארית הפליטה, לא עלתה על דעתי לשום א' להרפס סידורים חומשים כי היו כאן בארה"ב החפשיים שהוציאו לאור הסידורים שלהם (ביחד עם כל ספרי מינים שלהם) ומכרו במחיר יותר זול מכל מרפס החדש, אבל הקול קורא שלי בעתוננים ושאר אופנים שעורדתי דעת הקהל על אורות הסידורים האסורים, ואחרי הופעת הסי' בידור הלכה שהר"ל כדי לברר הענין בפרטיות לעיני כל קהל המתפללים, ואח"כ ראו הסידור תפלה ישרה שלי שהי' הסידור הראשון שהר"ל וגם הסידורים ת"א וק"א וכו' שהר"ל, נמנו וחשבו שיש עכשיו מקום לעשות סכום הגון ברוחים גדולים והורפסן סידורים גם סי' ק"מ מחוזים חומשים ותהלים עם ע"ט וכו' וכו' על חשבון שלי, אבל טעו טעות רבה, כי ע"י מעשיהם לא הי' שום ריוח לא לזה ולא לזה, אבל לי גרמו בזה הפסד רב, כי מזמן שהתחלתי לעסוק כדפיסת סידורים וכו' לא הי' לי עד עכשיו שום ריוח מכמה טעמים הר"ל.

ע"כ באתי כאן ועוה"פ באוהרה כמו שהיתה המדעצה בהעתון מדעד איד" עור מכבר, היות שאני הייתי הראשון להר"ל הסידור ברדיטשוב, תפלה ישרה בפורמט קטן עם הסכמות גאריצ דודנו שליטי"א, ע"כ אסור לכל אדם להרפס סידור הזה בפורמט קטן בכל אופן שיהי' וכל אחד ימנע עצמו מליקח הסידור לביתו שיש עליו האיסור של השגת גבול כמוכן, הסידור הזה גרפס ונכרך ע"י שומרי תו"מ ואני בעצמי הייתי אצל הרפס בשעת ההדפסה כדי שיהי' גרפס בטהרה, וליתר שאת ויתר הידור טהרה הנהגתי שקודם ההדפסה עשיתי מעשה כמו שעשו הצ' גבדי

הקדמת המו"ל

הה"ק רבי פנחס מקארעץ זי"ע שקודם התחלת ההדפסה הטבילו את האותיות במקוה טהרה כדי להרפס כל הספה"ק באותיות טהורות וכידוע, ובן זמיתי אני לעשות בעז"ה, והגם דלא שיין דין טבילה דק בכלי סעודה, עשיתי זאת לתוקף טהרה וקדושה להטביל הטבלאות (פלעיטס) כמו שעשיתי עם הטבלאות של הסידור תיקון אשר בעת שה"ל, והכל כדי להתחיל בטהרה ובשמירה כל המלאכה מרישא עד גמירא בראוי וכיאות לספרי קודש ובפרט סידורים לתפלה שצריכים להזהר ולהשמר מכל חשש איסור חלילה, ולהדגיש לפני העולם את קדושת הסידור.

ועתה בקשתי שטוחה לפניכם אחביי שומרי תו"מ ומהדרים בחסידות, קחו לכם הסידור „תפלה ישדה“, ובשמו בן הוא, להתפלל בו לרצון לפני אדון כל.

כ"ד המו"ל המצפה לרחמי שמים ולהרמת קרן התורה וישראל ולגאולה אמיתית על ידי משיח צדקנו כב"א.

הק' אשר אנשיל קרויז

בן לאאמור הגה"צ מוה"ר שמואל דוד קרויז אבד"ק אודווארי זצ"ל וחתן להרב הגה"צ רבי מענדלע קארעדער הי"ד דומ"צ במישקאלץ נכד להצה"ק ב' מנוחת אשר מטשענגער ומב' אמרי שפר מדארעג זי"ע

זוּפְרָם ה' לטובה עם שאר צדיקי עולם

מצאתי חוב לגפשי בעת שאני מו"ל הסידור תפלה ישרה הזה להנציח בו ולהוקיר זכרם של זקני הרה"צ החסיד המפורסם מוה"ר ישראל דוב שטיין הי"ד מראצפערט (בן להגה"ק מוה"ר משה זצ"ל מסענושאריץ בעמח"ס באר משה עה"ת וסוגיות הש"ס), וזקנתי הצדיקת מרת רחל (בת להדה"צ מוה"ר מאיר פרענקל זצ"ל מראצפערט, שהי' בן להגה"ק המפורסם מופה"ד מוה"ר שמואל פרענקל זצוק"ל מדארעג הנקרא בפי כל דבי שמואל קאמארער בעמח"ס אמרי שפר עה"ת וסוגיות הש"ס) שנהרגו על קידוש השם באוישוויץ זה שלשים שנה ביום ראש חודש סיון שנת תש"ד לפ"ק לשנת החמשים לנשואיהם. ועד זמן הכר מצוה שלי נתגדלתי בכיתם —

ההוצאה החדשה של הסידור הזה כדי לזכות את הרבים, תהא לעילוי נשמתם אצל נשמות הצדיקים והצדקניות שבגן עדן העליון אמן.

נכדם הבוי"ח ביום ר"ח סיון תשל"ד לפ"ק פה ברוקלין יע"א

הסכמות

אשר נמצאו בכתובים על הפירוש כתר נהורא.

הגדה הראת לפני ה"ה מוהר"ג אהרן כ"ח מ"ה ומ"ד דק' בי"ג נוריא צידור על פי כיונות שויתי ה' ילעמי בוא פיג מחור וכולי מהמדים וכל כוונות שנסידורים הם קודש יזאת הכיונה שג שויתי ה' הוא ק"ה שכולי ידחת ה' וקיבול עול מלכות ה' ורוממות חל להמליך את ה' בשמים וכלרך וד' רוחות העולם והוא חרב סיפוח להכרות הקליפות ולעבר העולמות ומה שחנן שכתו חכמי הוה"ק להרעיה היתומה על הק"ש ועשכמל"ז כ"ש כסידור זה שכולו חתיסוד על נבונה זו ע"כ אני חסניס להדפיסו ובח"ת על כל המדפיסים לכל ושינו נבולי להדפיס סידור זה משך עברה שנים אחר כלות דפיס על מוהר"א הג"ל:

נאום הק' לוי יצחק
נהגון מוהר"מ
פק"ק ברדיששוב י"ז

דיוות כי כנר נחתי הסכמה לה"ה מוהר"ג אהרן כ"ח מ"ה ורלב"ד ומ"ג דק' ועל"יחוב י"ז על ספר הדפוס ושמו אור הגנון לצדיקים ועמה כל בדים שניות שאלן לו הסכמה על סידור שויתי ה' אשר חיבר ולעמי כי טוב הוא כוונות פסיות לקיים שויתי ה' כו' בשעת תפלה וכולי ידחת ה' וקבלת עול מלכות ה' אשר ראוי לקיים זה כל היום כ"ש בשעת תפלה וגם הפירוש עיינתי ככולו וכוב הוא ע"כ אני נוחן על הסכמה ותלודה פרוסה נח"ת ע"כ המדפיסים לכל ידפיסו סידור זה משך י"ש אחר כלות הדפוס של מוה"ר אהרן הג"ל:

נאום הק' ישראל
כהר"ד שבתי
מ"מ פק"ק קאוניץ י"ז

הגדה אני הח"ת חוש עלמי שאל ליתן הסכמה על שוס ספר כי אין זה מדברי חן לה"ה מוהר"ג אהרן כ"ח מ"ג ורלב"ד דק"ק ועל"יחוב י"ז אשר הרא' סידור כוונות שויתי ה' שחיבר ע"פ החקוני זוכר הקדוש ור"מ ומרומן בחיקוני זוכר ככמה אחר שיהי בעולם סידור וככוונות בעקבות השיאל ובערש שכבר הסכים הרב הקדוש מ"מ דק' קאוניץ ומי כמיהו מורה ע"כ כלתי עה"ח:

נאום הק' יעקב יצחק
כמיהו אברהם אליעזר
הלוי הרוויץ מלגנזס הדר
נק"ק צובליץ י"ז

אשר פנח עשה נחמן עמיו ה"ה מוה"ר אהרן מ"ן ורלב"ד ומ"ג נק' ועל"יחוב י"ז אשר הראה לי סידור ככוונות שויתי ה' והם כוונות ג"פ פשוט כי הגם כי כל הסידורים עם כוונותיהם מונים לכבוד המהשנה הסודיה לשיעבוד הכונה אך הם כוונות עמוקות עפ"י סוד הקבלה ולחו כל מוחל כטיל דא אך ככוונות האלה של שויתי ה' ויראת ה' והאבה ה' החיוב לכל אדם לקיים כל היום חפ"י שאל בשעת תפלה כ"ש בשעת תפלה והם עפ"י החקוני זוכר ור"מ וכ' יראים ולין זה ככלל מ"ש המב"א סי' ג"ח ס"ק ח' בשם הוה"ק כל כ"ג דלתי ליחדא כיו' לכן ג"ל שתי כמניו יודע כעלמו שיוכל לבין לקיים זה חל ויבין כלל בשמות ויחודים כו' היינו להסלל בשמות ויחודים כמו כסידור הכוונות אלא לקיים שויתי ה' לנגדי חמיד וזה חיוב על כל אדם כל היום כמ"ש גריש ש"ע הו"ח וכן להיות מהשכח אלס ביראת ה' והאבה ה' כמב כס' החינוך להר"ה שחיובן חמיד נא יפסקו מן האדם חפילו רע ח' מכל ימי חי' ובתהלות נאחר כל הנשמה מהלל יא ורמז"ל מן היולול על כל נשימה וכן קבלת עול מלכות ה' מן חרב"ג חיי שומע לנס לבטל חמני עול מלכות שמים חפילו שעה אחת ולין זה כלל לכיינת שמוח ויחודים ככתב המ"א ע"כ אני אומר יישר כמו וחילו להדפיס ורחוי לכל בר ישראל להיות לי לעזר ובמחך להיות מנהיח חת הרבים ובח"ת על כל המדפיסים שלא להשיג נבולי להדפיס כלי רשות משך עברה גנים מיום כלות הדפוס של הסידור הג"ל:

נאום הק' סודיאץ הלוי ח"ס הרוויץ חוס"ק צובליץ י"ז

איסור השלאת צבול

היות שטרואתי בצרואה גדולה מאד על הזכאת הסיידור הזה לכך אין רשות לש"ום אדם להביא לצ"לום ש"ום סידור תפלה ישנה כזה או ואלך כמנהו בלתי רשותי והש"ומעי ישכ"ן בטו"ו אמר

הסכמות

ס"כ מ"ק ארמ"ר הרב הגאון הקדוש איש אלקים ברוך הרים צ"ע מאר הדור אסקולריא חמ"ר רשכ"ה מן יושבי טייטלבוים שליט"א האנדוקיק מאממאר י"א.

כ"ה ב' ניסן ל'ב דעמ"ר שנת ה'ת"ק

אודות ההסכמה על הסיודר עם הפ"י
 כתר נהורא"ה נהג אין דרכי ליתן הסכמה על שום ספר, אך כשה אי ספיקים ואומר ששוכר יפה להדפיס הסידור הזה עם הפ"י הג"ל שכבר נתקבל כעולם כ"ן מיראש והחרדים ובדאי יהי קובצים עליו ובני וגם אממ"ר ו'ל (הוא הנתיק בעל קדושת יום טוב וצוקלה"ה) תתפלל ג"כ מתוך הסיודר הזה עם ס' הג"ל מרשום הקדום וכפרש שכבר עלה בהסכמה הסידור הזה מנאנ"י וקדושי ארץ ה"ה הנתיק מברדישוב והמירי הנתיק קאנאון והנתיק מלובלין והרב הגאון האב"ד יליבלין והג"ה (הסב"ה אייזנשט"ן קאנ"ה) ד"ש ומה גם שחשוב מאד בבה בסידור הנדפס כעת נוסף על המיראש ספיקים והראשונים הנוספת תהנהג טובה ותפלה לפשה מבתי קצ"י הנתיק בעל יושב משה צוקלה"ה ובס"ה יהי לחתולה בני ישראל

ס"כ ארמ"ר הרב הגאון הקדוש איש אלקים ברוך הרים צ"ע מאר הדור אסקולריא חמ"ר רשכ"ה מן יושבי טייטלבוים שליט"א האנדוקיק בעלזא י"א.

ביום א' פ' בהקלות הרפ"ט.

אין בדבר ההסכמה שאתה דורש ממני כבר ידעת כי אין סדרנו עלת ההסכמה ככתב מטעם הכנסת אך כשה אי ספיקים מאד להדפיס הסידור הזה עם הפ"י כתר נהורא"ה כי נשלמו עתה המלואים אשר החמיר המדפיס בסודר הקדום כמו שלשה ההקדמות והקי"נתיב מצותין מהמבחר ולה"ה וכדומה שאר הוספות סודות ע"כ מ"ק חוקיקטלהמ"ל הסידור הזה עם המלואים הג"ל כי באמת היה תחיכות גדול אצלי ואקוה כי כעתידי יהי קובצים הרבה על הסודר הזה וגם אני אקח איה בל"ג סודר אחד במיורי כשיסמור. אה"כ כפל ושילש כ"ק מ"ן שפ"ס"א כרבידים האלה כידור עם התנו ה"ה הגדול חו"ס פ' ישעי' משלום וזמ"א שליט"א וגם אמ"ר לו בה"ל כי דברי ההסכמה בע"ס שאמרתי להמסדר ה"ה מאד דוד הערצב"רצג וכל לתעלות אותן על הדפוס וכדפיס כהויתן.

אלה דרכי ההסכמה אסידות כתיבתן האטורה לי ספ"י קדשו כהויתו עם כשי"ק פ' נשא הרפ"ט.

ס"כ ארמ"ר הרב הגאון הקדוש איש אלקים ברוך הרים צ"ע מאר הדור אסקולריא חמ"ר רשכ"ה מן יושבי טייטלבוים שליט"א האנדוקיק בעלזא י"א.

ב"ה פרעמישלא, ה' אסור כ"א למב"י הרפ"ט.

אם אמנם אין דרכי לקדום כמ"ק גדולים ולבוא בהסכמות אולם תל"א הסודר הזה אין צריך להסכמה כי כבר עלה ההסכמה מתקופו קדמאי ראשונים ככלא"כ. וכבר נדפס איו ספיקים ובעודו כמ"י בלעוהו. ולא באתי איה כזה רק להתיק טובה להגביר המפורסם הנכבד מ"ה ש"מ"ה פ"ד ר"נ ג"י ספה אשר ספריו עתה לאר וחירש הר"ר ל"ו כיתר שאת על כל הרמשים הקדושים הן בימי העידן וההדפסה והן בהוספות הערות טובות ומעילות וביחד הכיאר על הקמרים הנתיב מצותין אשר לה איתן והתיק יחיד המבחר החסיד הנכבד מ"ה מאד דוד הערצב"רצג ג"י ספה אשר היו לפרשה עיני והוטבו בעיני כי מה רכיים טובים ונבתיים וראויים לקבועם בדפוס. ועתה הגע כלי שלם המכלול אצור של דוד ר"ש.

ולכן אנקש מאח"כ בכל ארצות סוריה. משכו וקחו לכם הסודר הזה כמ"ק מלא להנהיג ברכה. לתוך כתיבתו. והצ"ל שלד ישיג שום איש את גבול המוציא לאור ה"ה להדפיסו כמחובתו כל"ח דשאו"ה אשר מבורה הניסור מרשט ע"י מרדוח שלמיני לפען שלד יהי שותף פורה ויוקון. ונבוח המחבר הקדוש ומה"ה יגן עלינו להחברך כלל שאלות לבנו לטובה ולתריה ולתאיר עלינו אוד הגאולה והישועה. וצ"ו באתי עליה וס' הג"ל שנת הסיודר טוב ומאיר עין.

פינחס ב"רבי המפורסם. סו"ה מורדכי וזלה"ה

הסכמות מנאנ"י וצד"י זמננו שליט"א

המנדוקיק צעזע"ים י"א
 בן לתעתיק בעל קדושת הרמ"ש י"א
 הנה הסידור הזה כבר אמתה מטאנ"י וקדושים קדומים וה"ן מאדתיק וקדושה. כ"י הסודר הזה נושם על יד מועלים דאי השם וסמנ"ל להוציא מתוך סידור כולו, וכפרש המחבר ספ"ה יהי קדוש יד ונעשה ע"י כתיבת קדושתו בעתה ע"י"ח אולם תשי"ס לפ"ק ר"ק ל"ר יצחק גרינווארד
 ה"ה קדושתו הנדפס

המנדוקיק ח"צ מעשהוארמ"ק שליט"א
 הנקרא ר"ב אצ"כ"ל עשהוארמ"ק
 כמו שביקש הרב . . . סוד"ר אשר אנשיל סוד"ר שליט"א. אבדוקיק בביתנא אירמ"ק שאנ"ן לו הסכמה להיל"ל הסידור הזה הנקרא, תפלה ישרת ברוי"משוב" ע"ש. כתר נהורא"ה על תפלה של שבת וי"ש תהיל. הגם שאין דרכי ליתן הסכמות אלא כ"ן שכבר סמנ"ל מנאנ"י וקדושי ישראל וצ"כ"ע י"ע ע"כ גם אני ספיקים להדפיס ולהפיצו בישראל, וכל ירא אהרן דרבר ה' כרואי יחפלה בהסודר הזה, כי יום מה"ה יש לו עוד תקלות נשגבתי. יום ג' שנכפל בו כי טוב ל"ו לפען איר"ק ימים. תשי"ס לפ"ק ר"ק חש"ה יצחק גרינווארד מעשהוארמ"ק

המנדוקיק שארמ"ש י"א
 מרדכי, האחרונה תרכנ"ט
 כא לפני הרב . . . סוד"ר אשר אנשיל סוד"ר שליט"א. מלומים אבדוקיק בביתנא אירמ"ק י"ע, הנהגת י"ש שרמ"ש הסודר ה"ה תפלה ישרת ברוי"משוב" ע"ש. כתר נהורא"ה ח"צ. ויכ"ש ממ"י החלמנ"ה וידעת שיעקר הסידור הזה אין צריך להסכמה כי נדפס כבר בהסכמות על נאונים תדפיקים וזלתי. ר"ק באתי בזה לקדור ל"ב אה"ה תשי"ב הגדולה שיהי"ה בזה לכלל ישראל

שייכל כל אחר לתתלל בסידור הקדוש הזה ויכלל מעשהוארמ"ק כאשר כותב הרב המלח"ה ברכ"י. וס"ו קשה כח שהנתיב"ת ותי אשר הוסף וילקח המחללים ה"ה את לפ"ס, ומצוה גדולה לקבוע הסידור הזה בכל בית כנסיות ולכות את ר"כ"ס. ויבוא כשה יתעלה המחלל כל ישראל כרמשים בארמ"ה י"ס י"ס צ"ק צ"ק תירדוף לפען אחר תשי"ס לפ"ק ר"ק ופתי"ל ח"צ"ע"א העני"ג אבדוקיק שארמ"ש י"א

מכתבים מנאני וצדיקי ופאר דורינו שלמים

על התצאה השני של הסידור תפלה ישראל עם תיקונים והוספות

אליעזר וזסיא פרטינולר

בהנהגת ר' ישראל אברהם זיל סקולעני יקנת בברוקלין יצ"ו

בעזרתו אדון כל יום ר' בנימין זיג א"ת שנת שתי"ד

הנה מכר הרה"ג המפורסם בנשיק זכר מהר"ר אשר אנשיל קרוין שליט"א רב דקהל ראצפערט. רחם לו לבו דבר טוב כענין עבודה שבלב על תפלה. וידוע מחז"ל אמרו כי תפלה דברים העומדים בראשו של עולם. וגדולי החכמות אמרו שהמנוח בתהלים פנה אל תפלתו: יעקב ולא בזה את תפלתם הנתב זאת לדור אחרון פרמו על הדרו שבניקבתא דמשיחא.

הנהגה עלה על לב הרה"ג זכר ר' אשר אנשיל שליט"א הגיל להציג אשר מחדש את הסידור תפלה ישראל עם פ"י הנהיג ר' אהרן מנעליטשבע זצ"ל. הנהגה הסודר הגיל איצ' להסמכת קטן כסונו כי כבר תפיד ושכוחו רבנו הנהיג ר"ל. מבארדיטשוב זצ"ל. ועוד גדולים. הנהיג החוזה מלובלין זצ"ל כתב שקדם ביאת הגאון פריק לתארסם הסודר הגיל. באחי רק לעודר את מכידי על החשיבות לתמוך להדפסת הסודר הזה לקבועו בכסף מלא. וירר שיתקבלו תפלתו לרצון לפני ארון כל כוכות המחבר זצ"ל וכוכות הנהיג מבארדיטשוב זצ"ל והחזה הק' מלובלין זצ"ל ועוד גדולים שהענין להציג לאד הסודר הזה.

יוסף גרינוואלד

רב דקהל. קהלת יעקב" סטאפא בי"ה

לכבוד אומני ידידי ותלמידי הרב המאור הגדול בתורה ובחסידות. במעלות ומדות. טובות וחשדות בנשיק זכר מרה אשר אנשיל קרוין שליט"א רב דקהל ראצפערט מה ברוקלין יצ"ו אשר ברתנו לחוש בדפוס תיקונים יפים. ובר כון אזה ענינה הישר כהן חילק בזה כי ידוע מצדיקים וקדושים יביטו והגדילו מעלת הסידור הזה כמבואר בהסכמותיהם שגשגו בוטב. ע"כ דבר שפתים אך למוחזק מאכתיב בזה אזה שורות כתר הכמה ולא באחי בזה אלא כברכת הדיוס יהא רשוא שתצלית בזה לזכות את הרבים וכות המחבר הקדוש יעזר להסתפלים בו להגצל ממשכות ורות בתפילה ויתקבלו תפלתנו ברחמים וברצון אכ"י. כרת מה ברוקלין מיב למכ"י תשל"ד לפ"ק

הק' יוסף גרינוואלד

משה מייטלברג

אבריק סינגט ברוקלין נ. י. יצ"ו

בעזרת

לכבוד ידידי הרב הנהיג זכר בני של קדושים מאלים ותרשישים היה מהיר אשר אנשיל קרוין שליט"א רב דקהל ראצפערט בקיק ברוקלין יצ"ו אודות אשר ביקש פטע אזה סמכת בתור הסמכה על מעשיו הטוב להחיש עוד הענין הסידור תפלה עם פירוש כתר גהורא והנה אמוני מורא ופחד לעמוד במקום גדולים וקדושים רבתינו אשר משיחם או חיים וידוע שאם אבתי הקדושים וירר התפללו בסידור כאשר סגב מרן דודי הגה"ק מסאטמאר שליט"א. אולם באחי רק בבקשה לכל אניש לקטת הסידור בכסף מלא. וכתיה נ"י יזכה להיות ממכזי הרבים וכולנו נזכה להתפלל בקדוב במקום הקדוש בירושלים ע"הק בב"א. כרת ר"ח ט"ו תשל"ד לפ"ק ברוקלין יצ"ו

הק' משה מייטלברג

מוכרי האדמו"רים המפורסמים, בצדקתם ובקדושתם יו"ע.

מרן רבי אברהם יצחק מרן רבי אלעזר טווערסקי מרן רבי ישכר חוב וזקן קאָן שליט"א
 האדמו"ר סתולדות אהרן האדמו"ר סטאטשעטן האדמו"ר סטאטשעטן
 בירושלים ע"הק בירושלים ע"הק בירושלים ע"הק

כעת שהצדיקים עס"ר הגיל היו כאן בויליאמסבורג התעניי לפניהם הנהיג הרב להחיש סידורי תפלה במסירת ובסוד. הכיפסו כולם לדברי הפלגו סאוד בשבת התעניי הוה. בפרט השיבות כרתיה כשבתא סידור תפלה ישנה הכריזטשוב הנה כחוסמת ותיקונים בצדה מוקטנט לפעו יתי' נזח לכל איש חרזי להשתמש בו בכל יום. כי תפלה בסידור הזה היא סגולה טובה להתקבל לפני בורא העולם וכרכו איתו ברב הצלחה במעשי ידו (יד אשר). המרל

דברים אחרים מאת המסדר והמניה.

מה נורא הסידור הזה. אין זה כ"א חליש קדוש הנהו. יקרנו לספר ירחיף פן אהי' ח"י כמנהג. רב גדול וקדוש כמנהג. דרך העולם לסדר דברים אלוה. וגם אני המסדר סידורו והמניהו. דרך אלהם חתנהלה לפני בקי'ת אומר כזה.

תבענה שפתי תהלה לנורא עליה. שגילגל זכות ע"י לסדר חדש ולהגי' את הסידור על – איש נדיק תמים. ה' כדורותיו מהקדושים. רובם השאיר אחריו לעולמים. נוסם אחרותיו המשולשים. הקדוש הקדוש והנורא כתר נהורא על התפלה. האור הגנוז לצדיקים על האורה. נתיב מצותיך הגפלה. את הסידור הזה ופירושו כבר נדפסו. אבל כחולאה החדשה הולח העמשים על שמי לתמן אותו ולהגי' מהשגיאות שנפלו בו ע"י שנת המעתיקים והדפוסים. ע"ע. וגם כ"ס העירונו על שינוי נוסחאות התפלה. וערכתי הערות יקרות במקומות הנדרשים כענייני התפלה כיד ד' הטובה עלי. וגם סדרתי כחולאה החדשה הולח השלשה הקדמות והקונטרס נתיב מצותיך על המצות מלח הרב המחבר. וערכתי עלי' ביאור נקוב כסם מעור נתיב. וכמוהו גם דינים ואזהרות והערות יקרות הנחולות מלח לאנשים כערכי. וכ"פ הראיתי מקלם האיר מהסידור והביאור לרב"ק מרן הרב הגאון הקדוש שר התורה מאורן של ישראל מאוסטילא שליט"א אשר משכן קדשו פה פרעמישלא. והנהה מלח טוב אחר טוב כפיו קדשו ובפניס שוקות כדרכו נקודש. כי גלוי לפני ודע: המסכתות וכותן השמחנות מלח לכבודי עשיתי זאת רק לאלו אנשים אשר כערכי שאין להם ידיעה בחוליה מזה. אולי אזכה להיות ממנוי הרבים ויהי' זכות הרבים מלוי כי. ומעתיכי כסם הרב הצדיק מזה"ר מברדייך זלה"ה פ"י נלה ואמת על תפלת רנכ"ה שהי' חתפלל שלא אכשול בדבר הלכה וישמחו בי חבירי ושלא ישלחו וישלחו אמי (ע' פירש"י). ויריקק האיד לחצר שלניקים כאלה ישמחו כמה שיכשל חבירו חלילה. ואחר הוא ז"ל שהפי' הוא כך שלא אכשול וכי' ואז ישמחו כי חבירי מהם שלא כשלה. וכמו כן לא יכשלו הם ואז ישמחו גם אני מהם שלא כשלו ודפתי. וכן ישורו השי"ת שחתפלל כל אחד על חבירו שלא יכשל בדבר הלכה וכדומה ונראה חמיד רק מעלות חבירו וד"ל.

הסידור הזה ופירושו מיוסד עפ"י כוונות שירתי ד' לבגדי תמיד. וטוב הפירוש הזה ה"ה כתוב ועומד על ההסכתות של ארבעה עמודי העולם הי"ה הה"ה מברדיישוב וקאזניץ ומלוברין זלה"ה הרב הגאון האב"ד לובלין זלה"ה (המכונה ליזענענערקאס). וכיחוד שח"כ הה"ק מחלדנישוב ז"ל כהסכתו שס. וכל הכוונות שבסידורים הם קודש וזאת הכוונה של שירתי ד'. הוא קודש קדשים. וגם שח"כ הה"ק מלובלין ז"ל שס כהסכתו וזר במסכתו אחר שבכמה אחר' שיהי' בעולם סידור בכונות האלו בעקבות משיחא. כי לחמת הסידור היה ופירשו כל ללמד לכני' את עבודת הקדוש כעבודת לב כהשפס. והתפלה בו כולאי ישמע תפלתו כזכות המחבר הקדוש שיגין עליו. הוא חכר גם ספר הקדוש אור וכלכנך לפשות וע"פ ואמת הדברים וכו'. ונדפס כהסכת המניד הקדוש מקאזניץ ז"ל. ולא נזכר שס המחבר. אבל מהסכתו כלן על הסידור הזה נשמע שהוא הוא המחבר גם הם' הג"ל ומכנן אחד יאלו. גם מהקדמתו על הקונטרס נתיב מצותיך נשמע שהוא חובר ס' גדול על תרי"ג מלות ובסם בר מצוה נקוב ולי' נדפס עוד והקונטרס הג"ל הוא קיור המחבר הגדול הג"ל. גדול קדושת המחבר וענותותי' נראה מה שלא ראה להעלות שמו על הם' אור הגנוז לצדיקים הג"ל אשר הדפסו אותו כעלמו עוד בחיים חיותו. וגם מזה שאלו ארבעה עמודי העולם לא כתבו עליו שום תואר כבוד כהסכתם על הסידור היה רק כחומר מזה"ר. וכלתי ספק כי כולאי היה זה פקידותו וזלנו על אלה זהו כבודו. הוא הי' תלמיד מובהק של הרב הה"ק מ' עוזיאל מייזעלס ז"ל האב"ד בכמה ק"ק בפולין המחבר ס' מגורה הטורה (תלמיד הרב הגה"ק מהר"ר דובנר ז"ל וחבירו עמיתו של הרב הה"ק ז"ל מליזענעק אשר קרא לו חמיד כסם כ"ד (עוזיאל בן דניאל) ד' (כסר בשנת תרס"ט). ושנת פטירתו של מר המחבר הקדוש הזה לא ידענו. רק נלמד סתום מן המפורס כההספד אשר הספיד עליי רבו הג"ל ונדפס כספרו תפארת עוזיאל. וכראה מה ההספד שס כי הספיד אז גם על הנאונים חס"ב ומקראקא (לא הוזכרו בשם) ועל הגה"ק מהר"ס ח"ס ז"ל. ונראה מזה שכולם היו לבנים בשנה אחת. ומפטירת הרב הגה"ק ח"ס ז"ל שנפטר בשנת חל"מ נשמע כי גם המחבר הקדוש הזה נפטר אז. ויותר לא ידענו ממנו: ולקחו הי' פעלי יראה לפניכם. כי הרבה יעמתי ועמלתי להוציא את הסידור הזה מונה ומדוייק היסד. והתפלה כהסידור הזה כולאי ישמע השס את תפלתו וכזכות המחבר הקדוש הזה שיגין עליו. השי"ת ישורו ויתן לי מן השמים – סכרי כנפלים. ויחק אותנו כלנו לחיים. ונזכה כמדה לכניי ליון וירושלים.

סדר מה נורא המקום הזה אין זה כ"א ב"יא וזה שער השמים.

פרעמישלא יום ד' לסדר הנ"ל בירח כסלו

מני מאיר דוד בן מ' יוסף ע"ה (תש"ק). מכונה: הערצבערג

בס"ד ערב חנוכה תשל"ז לפ"ק

אבוא בזה להוסיף לדברים אחדים שכתבתי בראש הסידור להוצאתי בשנת תשל"ה, שם ימצא המעלות וחשיבות וגם הסכמות של גדולי וצדיקי עולם על הסידור בודיטשוב.

באתי כאן להוסיף עליהן עוד הסכמות משני גדולי-וצדיקי דורנו שליט"א:

הרב הגאון הצדיק המפורסם
מרן מנחם שלמה טובי שליט"א
כ"ק ארמו"ר מקאלוב, בברוקלין

הרב הגאון הצדיק המפורסם
מרן חיים זאנוויל אבראמאוויטש שליט"א
כ"ק ארמו"ר מריבניץ כעת בירושלים עיה"ק

כולם כאחד עונים שלא ישיגו גבולי כאשר עשו בעוה"ד, וזהו ד"ק אמירתן ככתבתן, שהמו"ל הרב מדאצפערט שליט"א זכה בהסידור בודיטשוב שהו"ל זה כמ"פ בטורח ויגיעה רבה. הסידור תפלה ישרה הזה שנרפס מעולם, הי מקומו ע"פ רוב תמיד בארגו הספרים, וסתם בעה"ב לא הי יכול להשתמש לאורה מחמת גדלו, אבל בשנת תש"ך עשה הרב הגה"צ מדאצפערט שליט"א דבר חדש והרפיסו בפורמט קטן ואלפים יהודים קפצו עליו לקנותו ועשוהו לסידור של יום יום.

ועכשיו שטרח להרפיסו בתבנית סידור של כיס שיאותו לאודו ולזכות הרבים ברין הוא שלא ישיגו גבולו שום מרפיס, ואדרבה חיוב גדול ומצוה רבה להחזיקו, שהרי הוא מפורסם שמזכה את הרבים רבות בשנים, וכל אחד יודרו לעזור לו על פעולתו הרבים ולסייע לו להפיץ סידורים כשרים וכו'.

גם אנחנו משתתפים בעבודתו הקודש עם המעות קרימה על הסידור הקדוש הזה ועוד ספרים כשרים ונחוצים לטובת החזקת הדת והאמונה ברודנו, וכל אחד יסייע לו בכל מה שאפשר ולמצוה גדולה יחשב, ותבוא עליהם ברכת כל טוב אמן.

ועתה אחב"י קחו הסידור הקדוש הזה בידכם בשעת תפלותיכם להבורא ית"ש
יה"ר שיתקבלו תפלותינו לדצון לפני ארון כל אכ"ר
כ"ד המו"ל הק' אשר אנשיל קרויז
רב דקהל דאצפערט

BETH DIN ZEDEK
OF THE ORTHODOX
JEWISH COMMUNITY
JERUSALEM, P.O.B. 5006

ב"ד
בית דין זדק לכל מקלות האשכנזים
ע"י העדה החרדית פודית
עוד העדה לקהילה האשכנזים
מיקום ירושלים תוכני
ת.ד. 5006

מיקום ירושלים ת.ד. 5006. לוחש: תל.א. - ענה תש"א.

היסט. האומן. סק"ב. אי.המנה. הבר"צ. דעות. תשלום. וכו'.

זהו התל. אשכנזי. בענין. המנה. לפרנס. אר"ה. אי.המנה. זה
והיה. כפי. הנה"ח. המ. אר"ס. לפרנס. זה. בענין. לפרנס. המנה.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.
זה. אי.המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.

הנה"ח. המ. אר"ס. לפרנס. זה. בענין. לפרנס. המנה.

אשר. המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.

אשר. המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.

אשר. המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.

אשר. המנה. אר"ס. קטום. שש"מ. זה. קטן. האר"ס.

(א"ה לחנו לא יחסר כל בו אחריו לחסוף כלן עד אהם ענונים דחבריו הקדושים
של החמיר ולכ"ה אחר לא נדסו עד עתה נפשו תפלה ישרה ועתה נגזק יחנן
לקריו להסדיר הזה תפלה ישרה וכתר נהורא השלם).

תפלה מבעה"מ כתר נהורא

כיון דאח"ל חלנו כנגד חמירין יקבננה חקוט ע"כ ראו שימלל נכרת שרת חסלה זו:
יקר"מ ד' אר"א שהתי' התפלה הזאת חשובה לפניך כאלו אני נשחט בביהמ"ק הקדוש
נגד קרבן החמיר של שחר. (נכרב יאמר של בין הערבים) כאלו רמי נורק ע"ב
המזבח הקדוש כאלו מנותחים ומסודרים ע"ב המזבח ונשרפים לפניך על קדושת שמך.
כרי לכפר עוני ועון כל ישראל בזמן הגלות נגד קרבן החמיר של שחר ושל בין
הערבים. וגם כאלו מבחר איברי נשרפים נגד הקטורת. יקר"מ ד' אר"א כאלו מחי
ולבו וכבדו מיקטיו לקדושת שמך נגד הקטורת של שחר ושל בין הערבים. כרי
לכפר עוני ועון כל ישראל. נגד הקטורת של שחר ושל בין הערבים שהי' מכפר על
ההורו עכורה. ויקר"מ כאלו עוני מנוקרים ומוצאין לחוץ ונשרפים לפניך על קדושת
שמך נגד הדלקת גרות המנורה של בין הערבים.

כונת הטבילה במקוה

(כשכנסו לטבול נפקה יאמר ה) הריני מוכן ומוזמן לקיים מ"ע של ידו וימ"ע של תשובה
כמ"ש דבר אבנ"י איש או אשה כי יעשו מכל
חטאת האדם למעול מעל בך' ואשמה הנפש היא והתודו את חטאתם אשר עשו.
(ויאמר מיעוט הדין) אלא השם חטאתי עויתי משעתי לפניך ד' בחטאים ועונות ופשעים
הרבה מאד גדול עוני מנשוא עצמו משעי מספר בושתי וגם נכלמתי (ישרם האתאן כאיה
יום באיה שעה כאיה סקום חסא ויאמר) הרי נכלמתי ובושתי ממעשי הרעים. ולעולם אין
אני חוזר לעשות כדבר הזה. והריני כגד שנתגייר וכקטן שנודד. אלא בשם כפר נא
לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושמשעתי לפניך למען שמך ד' וסלחת
לעוני כי רב הוא. ככתוב בתורתך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני ד' תטהרו. בשכמ"ל. אר"ע אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר
אתכם אביכם שבשמים שנאמר וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואמר מקוה
ישראל ד' מה מקוה מטהר את החטאים כך הקב"ה מטהר את ישראל. ויקרא אלפים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. וכן כשהלך לבקר את החולה יאמר עמו ואת הידוי. וכן
כשהלך לחתן ביום חופתו קודם החופה שאו מחילת עונות להנשא אשה יאמר עמו ידוי. וגם כשאוהב הלך
לטבול נפקה משם מהמת הקור או מהמת הלישון. שמתו בשם הבעש"ט ולהי' על סוסק ארחן נזקין
ויציד לעצמו ככונת גיור המקוה וכל החורים השייכים לכונת המקוה. כגון קרקע המקוה רומן לשם
גור"ה. ד' רחמנן בקוה רומן ל' אותיות חר"ה. גם המקוה רומן לשם אר"ה. וישנה ד"ם כאלו סביל
אר"ע והי' חשוכ כמו טבילה משם. ע"כ כשעשה בן יאמר ג"כ מקודם גומס הידוי וההשבה כג"ל. וגם
ראוי לומר קצתו את הידוי) אר"א תבא לפניך תפלתנו כ"י אבל אנחנו ואבייתנו חטאנו
אשמתנו כ"י. מה נאמר לפניך יושב מרום כ"י. אתה יודע רזי עולם כ"י. ובכן יקר"מ ד'
אר"א שתכפר לנו על כל חטאתינו ותמחול לנו על כל עונותינו ותסלח לנו על כל
פשענו. (יאמר בקיבור) יר"מ ד' אר"א אם חטאתי עויתי משעתי לפניך ופגמתי בארבע
אותיות הקדושים של שמך הוי' ובארבע אותיות של שמך אדנ"י. ונתחייבתי כדונן
הצדק סקילה שריפה הרג חנק. הרי אני מקבל עלי ד' מיתות סקילה שריפה הרג חנק.
והריני כאלו נסקלתי ונשרפתי ונהרגתי ונחנקתי בב"ד הגדול שבירושלים על דבר כבוד
שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד כל האותיות של שמותיך הקדושים ויאיר
ברצונך בכל העולמות אצילות בריאה יצירה עשייה ואל יהי מנוע. והרי עתה אני
מקבל עלי כל ארבע מיתות ב"ד לכפר על כל עונותי שחטאתי ושעויתי ושמשעתי
מגעורי עד היום הזה. ולחנן כל העולמות שפגמתי בהם. וכאלו הייתי טובל עצמי

נהורא השלם

בנקמה יאמר מיד
מורה אני לפניה מך חיי וקיים
שהחזרת בי נשמתו בחמה רבה
אמונתו: ואלו לא נתייבתי :

אם דלם קיי ויטור משמנו יטול דיו ויאמר כבודו לך
רבינו עשה זה כדי בונה רק כהחזרתי רעים
ובמשפחות רעות לכן יחריס ח' אליה ואליה
אבותי מחוק ברחמיך חרבים עין זה והאלינו
מחזרתי רעים ויביאם בחם קלוש ועד אביר :
כתב החולמי ההולך ו' חמות בדים טחומם חייב
מינה לשמים לפי שצויה אל אחר כירוי ומלוי
הכ' אומר יטלו חרבים מ' מי הם מרביני אל חותם
המשיחיים אל אחר הלידים וכן חיי כוהנים עיב כל
יאל וחדר לרבי ה' חדר בזה שמוען אל מראשוני שני
כלים ח' מלא מים ח' ריקן ויחן המלא כחוק הריקן
שטסה וקיי חס יידיה הריקן שבור ומלאם מים ויפה.
ושטהו רולם לישול דיו יקם החלו של טרי מינו
וחס"כ יפון למלאח ויטול חתלה דיו הימנית וחיסב
יתנו למלאח ויטול חתלה ירו הימנית וחס"כ השמאלי
והרז"ה לאלח דיו כל הדמות טול חתלה ג"פ כסודיון
וחס"כ יערה עליהם ג"פ כבוד כי לרפת הסיק ז"ך
ליטול דיו כבוד דוקי וכ' הסדה"ה בגל הדברים
החרישים טעלה ז"ך להקרים ליטול דיו כל החפצר
לחדר מעלו כח חותם טומאה ולהחזקת ממנה ומינה
אחר המשיחה ליק לפתח כיו לקטיחם הן לעלוים כי גם
זה הוא חיקוק גדול כשולחם סלעיוסכמבאר ככתבי
האריז"ל שבה מפריד טקון הקלפסו מעקדושה לכן
וחו' לוי קודם שיצ"ר לפתח
חריני חולך לטנות עצמי כדיו להפריד הקליפה
מאקדושה :

מי ששיין כהחזרו"ל יחלם שם כוונה יומר מימיני
וקודם שיצ"ר הדברה יחלם יחלם ליקים ח"ש עכל
טיטק וכל מוחר הנמלא לאלח מנופי ח"ש ממזיו או
מפיו ויחזק פיו ושינוי הטוב לקבל עליו שמיים בקדושה
ובטהרה ולרפת הסיק אל גרך כקביו טיטק כקומו
ממחשו ואינו יטול להעמיר יתנו אהברי גטילה הדברים
לכן גינה וילך לפנות חתלה שיש שפתינו ויחד מחר
לקח פי העטבה הייבי אחר שמיים רכרי כירי דוקא
והואל כספרים שירקן שם ח' ח"ש כקומוט של יאמר
משהו וכ' החולמי" כדים הכסא יתקושה"ה פניו לדיו
לחם כבוד לימן שליון וחמוריו גופין כי מממן טחמה
וקודם שיר יב בין מחר למחר והטעם שלא יעדר
אלש של פוכס ובכתיב שיש מו משיח חין להקפיד
ולא יקמ כיומן מטוב היטל עכ"ל וכ' גי"ה שיק
בשמאל לא יקמ כאלכב אמאי לבי שבו טרך וטובה
דחפילו על יד וקוד כבוד קדושי עיונים ואלך יקמ
עמו דבר שיהא המרכבה נקדושה עכ"ל וכוה"ק
פי' כדאשך ד"י פ"ב משני מ' יאל כרום דמה כדים
הכסא שבוה על הדין כל יח שמיים יטול דיו
ג"פ אחר שמיים לרכי ככה"ה קטום. ככל ששם שמיים
מיס על יד ימיט (יאמר) היר הגדולה ויבר שמאל
(יאמר) היר החוקה וכשמספק הדיס יחד (יאמר ג"פ)
יד הרעם שיעמל דיו לרשן פניו (יאמר) דיו גנלי

זהו וטי' כשדוק פניו (יאמר) רשמו כסם פו. כשדוק
פניו (יאמר) פניו כיוסם טי'. כשדוק לחיו (יאמר)
לחיו כשדוק כ"י כשדוק שפתינו (יאמר) שפתינו
שמיים טי'. כשדוק פיו (יאמר) פיו פתח מן מנופת
ספירוס. כשמעך פניו (יאמר) ופנייה פני חרם ופני
חרים אל הימן לפרנסתו. כשמשיים ממעלוי דרילוי
(יאמר) שוקי ממודי שם פיוסיוס מל חריו פו. וכוה
יפאל מן כפיו כל רזוי דרבינו היו שמיים ומורלו
יהיה מוטל על כל כריה :

ובחב הסיק יניסו דיו כשדוק פניו עכ"ל ויטון
להמשך שפ מ"ה הספירות של מסלה ל"ה צפונה
דיו כשכתי ידיו כ"י כ"י פקיס וכן שם הירי הסולל
כל האילות הוא כמילוי יוד הא וחו הא ה"ה יוד
אוחיות וכמילוי דמלחי כ"ה אוחיות. יוד ואל דלח
הא חלק ואל הא חלק. ובמה השפ"ה שלל יניסה
דיו חלק כשמה הכרבה :
ז"ך הסדה"ה מילוי כוור כשאלס מנייה דיו למעלה
וחיו לא יחן חסלה ולא כרבה השמן מומר לקדנ
ורוח הטומאה שרה מל הירוס מ'. לכן יחד מה.
ואחר גמר כרבה שמיים יפיל דיו ויבך טיטק כרבה
אשר יד חס"כ יאמר חלמי שמה כו' כי יד כרוב
אלו לריקן להיחם על הסדר ח"ש :
וחס"כ יאמר זה

אך אחי הרווח שדיט בעליונים ובחזוניהם הן
כי כח לעבודתך ויראך ולתורך שקריו כי
מקרא שכתוב בכל עת יתנו כודך לבנים ושכן עז
ראשך אל יחבר ואחיה כפי מיני' לקבל נפש ורפור
ונשמה אשר נחתה כי בדי שאחור לעודי לוחך
שחצבת בשני רוחי ונשמתו משם שיהא אכסם
בעולם הזה ולא ארובו בעולם הבא ולהיות מיכן
ומומן מאוהם תהוהילי לחיות בגוהם ח' ורקבך
בדיכר כלי אובר כבוד אמן :

ולפי כתיב האריז"ל יסדר החדס חיקף אחר ג"כ חלו
הסי' כדמות תהנתן לשמי ביה עד אשר כרבה
החורה הריט אחר כרבת המעביר שיה יאמר הכי'
יהי וחס"כ כרבת החורה וכתבו הספרים שלא יאמר
חרם כרבת השמן לשמי ביה עד חוד הכקר ואחר
י"ם כרבות החיל יעבור חרם ח"ש לכיר חיקן שמוס
כאשר הם מספרים כן למיך :

וברי להסיד לכך חתם כשרי אל קימת חוהם. אכאבו
הקדמו מנדל מלחלה כקדור נתיך להקל על
הקדור גורל מעלל קימת חוהם כנואר כדאיס כמקומו
רבות והרדא שמיים ישיק כפי כ"ה. לך. מלרוע ויה.
כשלה חזונה פקרי חודים חלמי חוהם. קדושים.
וכקבוקים וכו"ה ולהחכם הקדור חשקין חלמי ק"ה
ז"ך חוה"ק פי' שפאל דליה פ"ל כל כינ דכתי וחרים
קליה פני חורבן כיהא דקליה ז"ל למחי דכתיב
לכסר יתרו ירגו חוה' למח"י ליה כישוכה כמיוחא
עכ"ל כקליד חו"ל י"ם דמיס פ"ל חו"ל משמרה סיה
מתן חו"ל מתן חלמיני דקדוין חילי חיקדקס חס"כ
על חורבן חלמיני וכיהא שפאל דקדויה הגבי כ"י
קרי כחיל ואלמו לכתיב ריכס חיקדקס כל חו"ל
מחזיקו דשלוס דכתיב חלמיני שלום מר יבכין חו"ל
מחזיקין לכתיב לביה חיקדקס חו"ל חמי כרובויה
דכל חילי שמיים וכל חוסיין קדוין נבו ובני הקב"ה

נהורא השלם

סוכה פני ארבי :

דייטש היינטיגס לחקון פארום לקוקן פיל וורכן הויט
לקוקן משורר ביט עובר :

א' כס' הווי"ק הארץ הרחיק והגלגל ואמר בנדול
חיוב זה דקיימ' בחזון לילה לפסוק בחזרה והפסיל
חמוטנס פיל גלות השביעה ובלות ישראל והרעם לרבר
שם בחזרה שוכס המנטל מזהו או הכט על כ"מ"ס
כ"פ לך דן רחמי' היללה בל הקבי"ט אל ג"מ האספוק
כדו"א קרי בחיל ווי לאיטן דריימי שינא' כסוריהן
לא ירשו ולא מסתכלן אי יקומון כדילא כוי וי רלא
יקומון כעירנא רל כנו רוכמי רדיקויא אספקרו
דוכטייהו אחמסרו כירא דרומס נחמי ולא סלקי
פלייהו כחיב בלה פני וילן כן יורד שאלו ולא יעלה
פ"י והאסיק יוסר כסוד יודל פון דקרי ליה שם כויפא
דמארי רלא אפטר רומי' ולא טפנא ליקידי' דמאריה
ובי יס"ס' כי על כן רחמי הו"ל לכל ארס להזאר מאר
כקיום פארום זוכי' כקיומו פארום או לא זו כלכל דמולל
הוא דמפונס האמור הנוי' פלא גס טפנו הנה אחר
דכמארי כי מנדול השוכס להמכנ' למהו או ארס למר
רבי סכור רמורה מרה טובה וכו' וכבר הארץ שבת
קיום מזהו או ונדול חיובה הרב הקי' בעל ר"ח ז"ל
והכר רשע הממשע שער העבירה פ"א :

ב' בענין זמן פארום לילה העלה כשי"ס אב יפסק סי'
אי דשטי"י פארום היללה כין לרעס הא"ס וכן לרעס
הזוהר משעה סחחיל לגס דום לפינה דקרו פמש
כנמי לילה י"ב אחר פארום היום שהממה ברש
כל ארס כין נקיק וכן מחורף . וכ"כ הרב מהר"ד
רור שאררו ז"ל כ"מ ספור ממשס לרור להרד כי יעקב
ז"ל ריש לנו להכור כ"מ וכו' כין נקיק וכן יעקב
י"ב שמוס כשוה ממש שהממש כאלמנע דקיימ' דורמי'
כבר סכור שם שמוס מלמימות סחחיל היללה יעריס'
וכ"כ כ"מ שלמי' אנור כסם הרב סמוקבל מהר"ס שרינבי'
זנוקיל וכו' לנהוג :

גבי וכו' כוי . וברין איהו כעייט דקיימ' כלהו וכל חיילין
וכל רמיזין כנין ומסחבלין . מאי קאמרי אליהם כלא
יוסי וכו' : כסם אל נבלת עמדין וכו' פל נהורא ככל וכו'
כעיל וככאני האר"י ז"ל . וכפי"ט מה סכאוי לבון הוא
סאנארו סאטנו והסלנו אל השמחון פון הקליפ"ס
והכרסו להשביעה סמור למסס בבלות לבין הקליפ"ס
נלקס פארום השמחון כוי . ומלא כי כסומטסי הים נורכס
לירר בגלות ואנו גרמנו לה כ"י כוי' ומבאר שם שהשכי'
הקרוסע כריכול טובה ומקוננת כג לילה אחר הילא
פל גמרה כעיקר חיוב פיל הארס סגרוס לה זה
הצד כסורו להסחחוק פמה כמרה . ובעל ר"ח כעבר
הקרוסע הארץ כניחוס המוטל פלינו לקום כבלות היללה
פ"ס זוח"ק . וכי שם שלל יאכל לילה אלא ממני
מיקמס האוסכס אל סלב וכו' ויכל לפמור כרוב היללה
בעסק הארע' בלי שיהו כוי' . וכל הרב יאכל מריכ'
הקייטוריס בלעות למות . ולפי רוב הקייטוריס והמסעיס
ירבה הטיה כלארס כוי' כס רחוי להכין סמולל סיפוריהו
כמנוס היללה . סכרי מנינו כפי' כוולא הטיה הולך כדרך
זכיה מילין פמו סרנוול . הרי סחמני' הרשאוסי
לה הוי סומכיס פיל כממסס ומסיוחס סיקיו אי"ב
כחכס והוי דריכיס סיפס כ"מ אכמו . לך א"י אומר
שמי סאין לו סרנוול נקסס לו סכר סיקין אוחו כחכס
ממש : מכיוו יו לו סכר כוי' . ואס איין לו סכר רחוי
סלא יעכר כמטה מוינחס אלא מטיב לטכס . וסממני'
סחכס סחריי מ' סכס לוי יסן כמטה מוינחס אלא
סמכס לככס והוי דרורו נקס פ"ג חיבה אסמ' ונגלוי
סלויות . והיה קס כבלות ממש . ולא יודל ארס מזה
סר אחר פסיוור סטיפיה אסמו כוי' כעיל . והארץ
שם בענין הקסור מאר . יורח סמני' יקרו ממש וזו
יעבור סמני' ככל לבני . ובימות סמני' סאין אחר חזית
לילה מנאי' לפארום סחחוק ונלמד קורס סאי"ד הויס
מוכס סיני' הילמוד מטייטס לפארום סחחוק פארום
ויסאור הארס סאטנינה כניור סמני' שפני כמיס לך

התיקון הצות לירד

עמוד השחר שסמור להסמור כלאוסן כסמכס רכל
לפלוס פס דורה כלאור הכוקר סחמלאר עסור כסוד
אסירה השחר איני משורר השחר :

דגה אחר סחמור עוק' (פ"י) לפארום ולפארום זוכ')
וסרמן יריד ויעידן וסלכס מלכודיק חאמר כל
הכרבות פיל הסוד כמ"ס רומב"ס ז"ל לפי מנהג ספור
ער ואינו אכרנס וכפי מנהג סככניס פל לשלס יסל
אחר ירוס סמני' וכו' . וכבר כמכוד לפמלה כי אחר
פארום לילה סמני' כי דכריס האי' הו"ל לאה ויעקב
והכי הו"ל לבכוס פל וסל סירדה ככריאה כסוד סכניה
כבלות היורדס לפמס כמח האולס ממש . ולכן לריד
סחקר אל המזורה וסכר אלל הפחס סמור למחזה .
וסחטן מניכוד ומסאר כרגליס ימיסס וסממטק רוסך
כאלל וסרנה ככניה כפי כמך וקס אחר מקלה וסמסי'
פל פארום נקמס כמח סחחוק . וקס סחין כסוד אפי'
סחאי' לטוס לאנלוי צ"ח ולסס פלר סחס אחר . כס סחוק
רלסך וסחמכך סיפין דקרקס ממש וסחמורד ככניה'
פל כריסם סמורה סחוק אפכסמטס רסמס סחין סמני' :

חא לכס זרס קורס חיקון חצויה לילה הוסיק ממן
המיסס ונדין לפארום סי' יקיימס כחלוס לילה אס'
לקוקן כג רחל ככריאה סהלבה כנולה וספי' לנזר יעקב
וכלה סי' כי כלה וסלל הוי סכניה ניקדלס כן פמניס
נקדלס רחל וסמניס נקדלס לאה . וירד לפארום סי'
אקדיס להטיה . אחר לקוקן כמחוס פל גלות השביעה
סכניה כנולה סי"ד פמו איני כנדה וסוקן זה נקדלס
סוקן רסל . והסני' לריד לממור סורה כחכס וכו' כקי'
זקין יעקב וללה ר"ל מיוניס ומסכריס יסר ישראל
הקי' יעקב פס סכניה נקדלס לאה סי' ססק סחוי'
סווסקיס כמחוס היללה זהו לפי פשוט . אלל כי כזה
סידור עזוקיס וסממכיל יכין . וסוקן רחל הו"ל רך
כריס סחמוריס כפילס אפיס . וסוקן לאה הו"ל אפי'
כריס סאין אומריס פילתס אפיס סנה וי"ס ורי"ס
ער סאין אומריס כמזור יע"ך ה' אלל אומריס סאר
סכרי' . וירד לממור אחר סחחוק ער אור הכוקר וסל
היליח אוריכס וחינו יוכל לממור כמנו כלי סינה
יב"ל למזר לטון רך סמאר סקורס סיטיר הויס ויסלה

תיקון תיקון רחל חצות

יקח אשר מקלה ויטיב על מצרו במקום הנחת הפליין וילמד
 דרשום ראב"ל ציון סאר חתח אפר
 יסלק ממליו וחס"כ יסול ירו ויבן לארץ אלץ מנווחם הכחש וילמד חידיו לשמט בו מה לאמר לפניך בו אלה
 יודע טו' עד כל טעמיו. וחס"כ ילמד

**על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בוזרנו את
 ציון: על ערבים בתוכה תלינו בנורותינו: כי שם שאדנו
 שובינו דברי שיר ותולדינו שמחה: שירו לנו משיר
 ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: אם אשכחך
 ירושלם תשפח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא
 אופרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו
 עד היסוד בה: בת בכל השודדה אשרי שישלם קך
 את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפיץ את עוללך
 אל המלע:**

מומזר לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קרשה שמו את
 ירושלם לעיים: נתנו את נבלת עבדיה מאכל לעוף השמים בשיר חסידה
 לחיהו ארץ: שפכו דמם במים סביבות ירושלם ואין קובר: היינו הרפה
 לשכנינו לעני וקרם לסביבותינו: עד מה יהיה האנף לנצחה העבר כמו איש
 הנארה: שפוך חמתה אל הגוים אשר לא ידעך. ועד ממלכות אשר
 בשמה לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נהרו השמו: אל הזכר לננועות
 ראשונים

הנה כהיוסו (פל והרות ככל יסכו) ויבנה הרואי לגולים מוטה של הארץ (גם כנינו כנדרו חס יין) החינה
 והשוממה (פל מרכים) על אלני מריס כנחל (חליט כנורחיו) שהיוו מננים כנחתיק כדי להעלים מ:
 סין הלוין כחך פני האילנות. והטעם (כי טס טאלטו כובט) טקשו הטכאים מחטט לטן על הנטרות
 (דניו טיר וחוללו) המהלים והמלפניס בנו טאלו דברי טמחה וכן טערו לל: (טירו לנו מטר) אשר שוררתס
 כפיר (ציון) טמרו או נבלטו (איך טיר וכו' ארמת נכר) טליו מקום המקדש. ונסי כמדרו כי יסכו טמרו
 טורו לזה המענוטס מן הטין וטמרו טאלרו נרוך. (חס הכנכר ירושלים) ח: (מכנה מיר) היטין טלי
 טכטט חט טהט וטטפתה: (הדבק לשוני למרי) חיהס לטויר דוכקת לחי: לנכ טלוב כירכר (חס לל זוכר)
 חוחר מטר: (זכור ח') לכנס נמול (לני ארוס כו') מה טעטו נטח חורבן ירושלים (הטומים) אשר טערו
 לנכליס: (טרו טרו) חמרינו והטחימו: (עד היסוד נה) כחגלו היסוד אשר נה: וחסה (נח ככל) טרד
 ככל (הכרחה) אשר טוכ לטוה כרחה. (אשר) לזה טטיטס לך חט נמוך: הרואי לך נפי טענח
 לו: אשרי טילוח כו') אשרי לזה אשר ילוח כירו חט טולכין יירצט על פני הטכט ויקטס נקמח טס ח':
 רבא חל חוכן אמרי קרוט נקדים הקרמה חט. כי מודטת זחט טחט טלה דטעחו יי' להטרינ חט ירושלים
 חל חט ישראל כטו' כלה ח' טחחו בו ודרטו רז"ל וכמה כלה יחט חל כלין טשכך טחחו על טעיס וטכניס.
 חלל האטומט טרו לרטה וגברו מאחט והרטו כירטלל עד טין טטפר וכל פי הרנריס חללה כרחת כרית
 לבוח חל הכיטור:

(חלסיס) מרד דרין גרמה (כלו גוים כנחלך טמאו כו' טטו חט ירושלים לטיס) גללי אכניס. וכל זחט לל
 טלה חרוי כהס. כהוה כי חסה טעיס. אלכ חס חוטיט על גוחרך (נמט חט נכלל כו') וזה חל גורח
 טליס לכן יזני וברואי (טפך מחדך בו' לא ידוחר) אשר לל רנו ליודיך נלמד כי מחד הכל וכל בו' לל
 קרלו) טלל טעלו טחח מחד הרור חוטס. כי כחיס רכוח טטו טמט. ח' (כי טלל חט יעקב) וחי' (ולח חוה
 טמט) וזה חל חיה מחד על כן נקטחו (חל חכר בו' טורו חלה יטענו) טס חוה טטין חטטו רחיס. טטה
 זחט (ל רג) חל מה טמטרי' ומדרכיס (על כבוד כמך וחיטו בו' למטמך) וכל כמטנו (יודע כניס לטיטו בו')

תיקון חצות

ראשונים מהר יקרמונו רחמיה בי רלונו מאד : עורנו אלתי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה : למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עכרה השפוף : תכא לפניך אנקת אסיר כגורל וזעקה הורר בני המוהה : והשב לשכנונו שכעתים אל הוקב חרפתם אשר חרפוה ארני : ואנחנו עמה וצאן מרעיה נורה לה לעולם לדור ודור נספר ההלחה :

זכור יהוה מה היה לנו . הביטה וראה את חרפתינו : נחלתינו נהפכה לזרים בתינו לנכרים : יהומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות : מימינו בכסף שהינו עצינו במהיר יבאו : על צוארנו נדרכנו ינענו ולא הונח לנו : מצרים נהנו ד אשר לשבוע לחם : אבותינו רטאו ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו : עברים משלו בנו . פורק אין מידם : בנפשנו נביא לחמנו מפני רוב המדבר : עורנו כהנור נכמרו מפני זלעפות רעב : נשים בציון ענו בהולות בערי יהודה : שרים בידם נהלו . פני קנים לא נהדרו : בחורים טחון נשאו ונערים בעץ נשלו : זקנים משער שברו . בחורים מנגינתם : שבת משוש לבנו נהפה לאבל כחולנו . נפלה עטרת ראשנו : אוי נא לנו כי חטאנו : על זה היה דוה לבנו על אלה השכו עינינו : על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו : אהה יהוה לעולם השב . כסאך דדור ודור : למה לנצח השכחנו תעובנו לאורך ימים : השיבנו איה ונשובה . חדשי מינו כקדם : כי אם מאוס מאסתנו . קצפה עלינו עד מאד : השיבנו יהוה אליה ונשובה חדשי מינו כקדם :

הבט משמים וראה כזכור קדשה ותפארתה . איה קנאתה ונבחרותה המון מעיה ורחמיה אלי ההאפכו : כי אהה אבינו . כי אברהם לא ידענו וישדאל לא יכירנו : אהה יהוה אבינו נו אלנו מעולם שמך : למה התענו יהוה מררכיה הקשיח לבנו מיראתה . שוב למען עבריה שבתי נחלהה : למצער ירשו עם קדשה צרינו פוסמו מקדשה : ואהה יהוה אבינו אהה . אנחנו החומר ואהה יוצרנו . ומעשה ידה כולנו : אל הקצוף יהוה עד מאד . ואל קעד הזכור עון . הן הבט נא עמה כלנו : ערי קדשה היו מדבר . ציון מדבר היתה . ירושלים שממה : בית קרשנו ותפארתנו אשר הלוקה בו אבותינו . היה לשפת אש . וכל מהמדינו היה לחרבה . העל אלה התאפק יהוה . תחשה ותעננו עד מאד : המאום מאסת את יהודה . אם בציון גערה נפשה : מדוע הביתנו ואין לנו מרפא . מוה לשלום ואין טוב . ולעת מרפא והנה בעתה : ידענו יהוה רשענו . עון אבותינו כי חטאנו קה : אל תנאץ למען שמה . אל תנבל כסא כבודך . זכור אל תפר בריחה אהנו : כה אמר יהוה . קול ברמה נשמע . נהי ככי המרדדים . רחל מבכה על בניה . מאנה להנחם על בניה בי איננו : יהוה מפרוס וישאג . וממעון קדשו יהן קולו . ישאג וישאג על נהו : ויקרא אדני אלהים צבאות ביום ההוא . לבכי ולמספד ולקרה ולחגור שק : על אלה אני בוכיה . עיני עיני יורדה

כי עמדו נחיים יודע סקנת נכסו (החזק חסור) האסור כולה (חומר בני פטומה) חזר קצוי הנלסר לטולח לחיני : מה היה לנו כסס הוים כמגולו סענה (מיס) מחסר לנהיך הקצה הרמח כלנו ס : וסו נמטריל ס'ו סמני (אלהים) הלר'י זיל :

תיקון חצות

מים . כי רחק ממני מנחם משיב נפשי : היו בני שוממים כי גבר אויב : הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבבין :

^{ויאמר אלהים אלו חמשה קנות קנה אתה חזירי הרב מזהר משה אלשיך ולהיה :}
הקבצו ושמעו בני יעקב בלכם . קרעו לבבכם ואל בגדיכם . כי בפשעיכם שלחה אמתם . ותנו כבוד לוי אלהיכם :

מי האיש החפץ חיים וחיך אוכל יטעם לו . אוהב ימים לראות טוב ודבקר בהיבכו . והאלהים יראה לו לישון באהלו מבלי לו . אשר לא עמר בו ולא גרלו :

אנה הדרך דורך פרקיע עמו לשחקים . אנכי חמאתי והוא אסור בויקים ועל זאת ספרו והלילו באו ולינו בשקים . ברחובות ובשוקים :

שכונה מה אומרת קלני מראשי . הגרלה והגבורה והתפארת עברו ראשי והנצח וההרור אין דורש לגפשי . והנח משלום נפשי :

על זאת אספדה ואיליה . אספדה בחילה . קולי בחודה מעי מעי אחילה . למענכם שלחתי בבלה ואני בתוך הגולה :

עונותיכם הטו אלה וחמאתיכם . הגליתו אחכם ליסרה אתכם . ויהעבר יי כי למענכם . וישלחני אלהים לפניכם :

בבית ישראל ראיתי שערדניה . אין איש שם על רב . שלמה אהיה כעומיה בקיר נטוי וכנרד החויה . המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפריה :

ידענו יי רשענו ועון אבותינו . הגנו אהאנו רק יי אלהינו : שוב למען עבריה ושלחה לעוננו . השוב תרחמנו ותכבוש עונותינו :

ויאמר יי אהבתי אהכם . כל ישעי וכל חפצי אשוב לרחמכם . שובו אלי ואשובה אליכם . אנכי אנכי מנחמכם :

אמרו לבת ציון כה אמר אדוניך . תחת היותך עובדה יבעלך בגוף . וכמשוש חתן על פלה ישיש עליך אלהיך . והיית עטרת התפארת ביר יי וצניף מלוכה בבך אלהיך :

קנה זו חברה החכי השלמא איש האלקי מזהיר חיים הבקוואים צובה ולהיה ושמו תתסבראשי בתמים

קול ברמה נשמע בקדה . קול נהי מציון המהוקקה : קול בוסה

חשבתי ימים הייתי גברת . פנה יי עטרת תפארת . ועמה אני שתרחרחת . פבעתי כבוד בן מצליח : קול היודה רעה אזי הייתי . וקבדו עזיון אני נקראתי . ועשית לתחמית ידתי . ויהי ירועי לרוב עליה : קול

תד ירועי בתולותי ורעותי בכו עמי כי רבות אנהותי . אין נוסה עוד אהלי ומקום רעותי כי דודי כני נסע ונגלה קול ממרום השלכתה ברוח מנינה שלח אש בעצמותי וירדתי . ויצאתי בגולה בדרך קאלמנה . הגלה יהודה הרתת שלומים פלה : קול

כדתי וקני סבתי אויבי . מחויקים בפריתי ובע אוהבי . בני תוקרים ובהידי הדכי פשכי ועוללי בגודה : קול הן כל אלה אין חורש לגפשי אמלאה התרבה ואל עמים ארים ראשי . ואויבי אמר לא תקראו עוד אישי . כי נפקתי לפני בני עולה : קול נא אב התחנן תשוב לציון . עני בצען נראה בבגני אפריון . והפכת בזה

תיקון חצות

יהיה עלינו ואנן נאולים ונצחו צדלה והבית
 עד מתי יי ביום זה לעמקה . במר
 תליל עדה . על בית הפלחה אשר

קנה זו רוכה מירושלים תרכ
 עד מתי יי תשבה שאון קמיה .
 החרוצים עליה . ההרוגים על שמך
 עד מתי עשנה בהפלת עמה . אשר יהגו לפניך . על חורבן ביתך .
 אלהים באו גוים בנחלתך :

עד מתי יי אשכבה בין שפתים . ובין תגור וכירים . יכהו לך עינים .
 לזהמים לי ישאפו ערב ובוקר וצדריים :
 עד מתי אשתומם על חורבן פעמים . עד מתי לא תרחם את ירושלים :
 עד מתי יהנה בצר שארית צאן מרעהה . אלהים באו גוים בנחלתך :
 עד מתי יי רשעים יעלוזו . עד אן יצעק בשבי (כס) אמתה . אלהים באו
 גוים בנחלתך :

קנה רביעית . קנה זו בית שלח סם ארני
 בהיקנה שמיר ושית . הנה זאת תורה הבית : בחילק וכי
 איכה נחרב האולם . ונהרס יסוד העולם . וחלו פוככים והלם . ובא
 אשר לו הבית : בחילק

דירת קודש אשר בניה להנחיל לעם זו קניה . אוי כי לאזיבים צויה .
 יבאו ופגו את הבית : בחילק
 נחשכו כל מאוריה . סגרו כל שעריה : עד כי אמרו כל רואיה . בננע
 נראה לו בבית : בחילק
 יי שוב מחרון אפה וחמתה . וזכור דבר נבואתה . לבשר נא לערתה .
 נ דול יהיה כבוד הבית : הכסר נא וכי

על היכדי אכבה יומם וזיקה . וזה הפארת ציון עיר המהוללה :
 ככי תמיד עד החורבן פעמים ארץ
 צבי וירושלים . ועל עטה אשר הלכו
 בעולה : וזה הפארת
 בית תפארתו שם אויב לשמה דושי בני
 סודי : ביות ישמה . על זאת אכבה תמיד
 בקול זקנה : וזה הפארת
 ספדי תורה כי חללה תפארתה נפלה
 נהרף מאם ויחרם ביתך . על זאת אשא
 קנה על אהלי בה ואהרתי : וזה הפארת
 חזקו עמי מזה אבנה דברכם . נקם
 אלביש ואשיב את שבתכם . היה
 היכלי אשכנן ככתחלה . כי מציון תצא
 תורה ויהקה . בדכתיב כי מציון תצא
 תורה דבר יי מירושלים :
 עזרה נא וימנה קמה . ולעזיקה קרא

קנה חמישית
 וזה הפארת ציון עיר המהוללה :
 נחמה . ויאמר לעם דלה ועניסה . עניה
 סערה ויהמה :
 עזרה נא הישיף ויזעה ויגלה נא קץ
 ישעה . ויאמר דשה נא לקמה עניה סערה
 ויהמה :
 עזרה נא וימנה האל . יסדה ברחמיה
 ישראל . ויאמר לעם דל השאל . נכא
 לציון נא :
 עזרה נא וימנה גליון . וכנה ברחמיה
 את ציון . ויאמר לעם דל ואביון פי נחם
 ו ציון : בדכתיב כי נחם יי ציון כל
 חרבותיה וישם מרפדה עליו ועזרתה
 בנן יי ששון ושמחה ויצא בה תורה
 וקול זקנה .

אמר כי תתעורר לנחם תסיר אלי מסוקים

תיקון הצות

התנעדי מעפר קומי שכי ירושלים התפהחי מוסרי צוורה שכיבה בת ציון : על חומותיה ירושלים הפקדהי שומרים . כל היום וכל הלילה המיד לא יחשו המזכירים את יי אל רמי לכם . אל תהנו רמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ : נשבע יי בימינו וכוזרע עו אס אתן את דגנך עוד מאכל לאיכר ואס ישתו בני נכר תירושך אשר נעשה פו : כי מאספיו יאכלהו והלכו את יי ומקבציו ישהרו כהצדות קדשי :

המה אלהי אונגה ושקע פקח עיניה וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפלים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : ארני שמעה ארני סכה ארני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : אהה תקום תרחם ציון . יפי עת להננה כי בא מועד פי רצו עבדיה את אבניה ואת עפריה יחוננו : בונה ירושלים יי נרחי ישראל יבנם : עד כאן תיקון רמל

תיקון ד א ה

ויורי אלהינו אשמנו וכי ואחכ איםרים לדוד מוסר תמצא בספר של יום . כלי רוח אין לומר כי המסורים שחסין כלציה . כאל תערוג לה תאריך אלהים יחוננו . הללויה ארת ת :

למצנח משביל לבני קרח : באיל תערוג על אפיקי מים בן נפשי תערוג אלהי אלהים : צמאה נפשי לאלהים לאל הוי מרי אבוא ואראה פני אלהים : היהיה לי רמעהי לחם וימס ולידה באמור אלי כל היום איה אלהיה : אלה איכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבור בפק אדרס עד בית אלהים בקול רנה ותורה המון חונג : מה תשהוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו : אלהי עלי נפשי תשהוחח על בן אופרה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצעד : תהום אל תהום קודא לקור צנוניה כל משכניה וליה עלי עכרו : ימס יצוה יי חסרו ובליקה שירה עמי תפקה לאל הוי : אומרה לאל סלעי למה שכחהני למה קודר אלך בלחץ אויב : ברצח בעצמותי חרפוני צורדי באמרים אלי כל היום איה אלהיה : מה תשהוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיר מאיש מרמה ועולה תפלטני : כי אתה אלהי מעוי למה ונחתי למה קודר אתהנך בלחץ אויב : שלח אורך יאמתך הנה ונחתי : יביאוני אל הר קרשה ואל משכנותיה : ואבואה אל מובת אלהים אל אל שמחת גידי ואורה בכבוד אלהים אלהי : מה תשהוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

אח"כ אומרים למצנח מוסר לדוד יענן תמצא קורם ובה לציון . למצנח בנינות מוסר סיר וכי תמצא אתר המסכה :

הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישירים וערה : גדולים מעשיו ירושלים לכל חפציהם : הוד והדר פעלו וצדקהו עומרת לעד : זכר עשה נגפלאותיו חנון ורחום יי : ברח נתן ליראיו יוכור לעולם כריתו : כח מעשיו הגיד לעמו להת להם נחלה גוים : מעשיו ירו אמה ומשפט נאמנים כד פקדיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר : פרות שדח לעמו צוה לעולם כריתו קרוש ונורא שמו : ראשית חכמה יראת יי שכל טוב לכל עושיהם הנהקהו עומרת לעד . הללויה :

תיקון חצות

נוע תנוע ארץ בשזור . והתנודדה במלונה . וכבר עליה פשעה ונפלה
ולא הוסיף קום : והיה ביום ההיא יפקוד יי על צבא המרום במרום ועל
מלכי האדמה על האדמה :

יא למנצח מומוד לדוד : בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אר בת שבע :
חנני אלהים פתחה פיה רוב רחמיה מזה פשעי : רדכ כפסני מעוני ומחטאתי
טהרני : פי פשעי אני ארע וחטאתי נגדי המיד : לה לברך חטאתי והרע
בעיניך עשיהי למען תצדק בברכה הזכה בשפטה : הן בעון חוללתי ובחטא
יחמהני אמי : הן אמת חפצה כטחוח ובסהם חכמה תודיעני : תחטאני
כאזוב ואטהר תכפסני ומשגג אלבין : השמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות רפית : הסתר פניה מחטאי וכל עונותי מזה : לב טהור פדא לי
אלהים ורוח נכון חרש בקדבי : אל תשליכני מפניך ורוח קדשה אל יקח
ממני : השיבה לי ששון ישעה ורוח נדיבה תסמכני : אדמרה פשעים
דרכיך וחטאים אליך ישוכו : הצילני מדמים אלהים אלהי השועתי תרנן
לשוני צדקתך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : פי לא תחפוץ זבח
ואהנה עולה לא תדעה : זבחי אלהים רוח נשפדה לב נשפדה ונדרה אלהים
לא תבוה : היטיבה ברוצנה את ציון הבנה חומות ירושלים : או תחפוץ
זבחי צדק עולה וכליך או יעלו על מזבחה פרים :

שיר המעלות כסוב ח' אח שיבת ציון וכו' חמצא בכרכי נפשי

עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלים : תקום תרחם ציון ותבנה חומות
ירושלים . אקה תקום תרחם ציון פי עת לחנה פי בא מועד : פי רצו עברך
את אבניה ואת עפרה יחוננו : בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס : אלהינו
ואלהי אבותינו . מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו . שובה אלינו
בהמן רחמיה בגלל אכות שעשו רצונה פנה כיתה בבתחלה וכוונן מקדשה
על מכונן והראנו בכנינו ושמתנו בתקוננו והשב כהנים לעבודתם וליום
ברוכנם לשירים ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחווה
לפניה : יהי רצון מקפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה
לארצנו ותמנענו בגבולנו ושם נעשה לפניה את קרבנות חובותינו תמידים
בסדרם ומוספים בהלכתם : ואחר כך יאמר חקא מסכת חמיי :

(א) בשלשה מקומות הפדנים שומרים בבית המקדש . בבית אבטינם ובבית
הנצוץ ובבית המוקד . בית אבטינם בית הנצוץ היו עליות והדרכים שומרים שם
בית המוקד פפה ובית גדול היה מקדש רובדני של אבן וקני בית אב היו ישנים שם
ומפתחות העודה בידם ופתי כהנה אלש כמתו בארץ לא היו ישנים בכבוד קודש
אקא היו פושטין ומקפלין ומנחים אותם מחת ראשיהם ומתכסים בכסית עצמן .
אירע קרי לאחד מהן יוצא וחלף לו במסיבה החולקת מחת הכירה . ונרות חולקות
מפאן ומפאן עד שהוא סניע לבית המבילה . ומרודה היתה שם ובית הכסא של
כבוד . וזה היה כבודו מצאו נעול בידע שיש שם אדם . פתחו בירוע שאין שם
אדם . ירד ומבל עלה ונתחמם כנגד המרודה . בא וישב לו אצל אחיו
הכהנים עד שהיו השערים נפתחים ויצא וחלף לו : (ב) מי שהוא רוצה לתרום את
המזבח מששים ומזבל עד שלא יבא הממנה . ובי באזה שעה הממנה בא . לא

תיקון הצות

פל העתים שזוהת פעמים שהוא בא מקריאת הנבר או סמך לו מלפניו או מלאחריו .
הממונה בא ודמק עליהם והם פותחין לו אמר להם מי ששבר יבא ויפס . הפיסו
זכה מי שזכה : (ג) נטר את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה .
ונכנסו הפהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו לשתי כתות . אלו
מהלכין באכסדרה הדף המורה ואלו מהלכין באכסדרה הדף המערב . היו בודקין
הזולכין עד שהם מגיעין למקום עושי חבהין . הגיעו אזי ואלו אמרו שלום הפל
שלום העמידו את עשי חבתין לעשות חבתין : (ד) מי שזכה לתרום את המזבח
הוא יתרום והם אמרים לו היו זהיר שלא תגע בפלי עד שתקדש ידך ורגליך מן
הביור והרי המחמה נתונה במקצוע בין הבש למזבח במערבו של כבש . אין
אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערבה . לא היו רואין אותו ולא
שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לבדו . והמאמרים
הגיע עת קירוש ידיו ורגליו מן הביור . נטר מחמת הפסח ועלה לראש המזבח ופנה
את הנחלים הידך והידך . והתה מן המאוכלות הפנימיות וידר . הגיע לרצפה
הפך פניו לצפון הלה למורחו של כבש בעשר אמות . צבר את הנחלים על גבי
הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנתנין יסם מוראת העוף וירשון מזבח
הפנימי המעורה :

נלסל חקון האה ואחיכתקסן מן חקוקע

השבת חלום , תורת המערה בחלום , דין הנודד בחלום

(א) רחם חלום קשה כנליל יעסם הכבס בחצרות וסונו נשנות מיד אחר כתפלו : (ב) יעסם חטיות חלום כולו למערה .
וכן כיום אפי' בשבת . ונרדק למיכס מערה למערה וכל רחב כיום אחר כשער פים יעלם שחר כיום גלי חילוב : (ג) כחלומות
כפסיו וכסונוים יעיינו כפי כרולס ויעי מי רמס : (ד) תלמה כולס מדק טעמל עינוחסיס מסחיהס : (ה) כל כחלומות כולכין
אחר כפס : (ו) תלמה חלל כפסר חלגירחל חלל מקריחל : (ז) לון חלום כולל דברים כפסיו : (ח) ג' חלומות מחקייסיו . על
סחריה . ופתלס לו חכרו (ויסענס חלל חלל חוכנו) וחלס טעמל כמדק כחלום ויחל חף חלום טעמל : (ט) ככסיו וכל לו
טפוט כפיו ס'ו ככולל כענוס . ולס רחל דבר ע'יל טפוט לעוט ולכסן . וכבר נטר כפסוט טעמל חוכנו דבר כענין סוכ כנו .
הרובל ככר . יכסיו ויחלר ככר טפס חלוב ככר טלוס . עד טלל יקדסנו כחוכו כי יכוח ככר לו . וכן לעור לכרסיו טפוט וגלי
(י) חלום ינרדו כל חלום יעסם חלל חלום סוכ עד כיכ טעמל (יא) כרולס חלום וספסו ענוחסיסוכו כפיו כי סחוכיסו חלום
חלום אופר דים : חלקמא מביא חזא : וחסיביסו משיכין דים :

חלקמא מביא חזית . מביא הוא ומביא להיו חלקמא לשניה קטב : שבע ומגין לגורו
עליה מן שמאי די להיו מביא . והיו מביא . מביא הוא ומביא להיו :

והוטר החולם הפקת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאודני שקחה :

ישניו און משמח בתולה כמחור ובחורים וזכנים יחדו והפתי אבכם לישון
ונחמתים ושמתים מינום : ולא אבה יי אליהך לשמוע אל גלעם ויהפוך יי
אליהך לה את הקללה לברכה כי אהבה יי אליהך : החולם אמר פדה בשלום נפשי
מקרב לי כי ברפיוס היו עמדי : וישניו ויאמר העם אל שאור הינתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה והואת פישראל חלילה . די יי אם יפול משערת ראשו ארצה .
כי עם אלהים . עשה היום ויפדו העם את ינתן ולא מת : ופדיו יי לשובן
וכאו עיון ברנה ושמתח עולם על ראשם ששון ושמתה וישניו ונסו יגון ואנחה :
החולם וומר בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :
ישניו ורפה לבשה את עמשי ראש השלישים לה היד ועמך בן ישי שלום שלום
לה ושלום לעזרה כי עזרה אליהך ויקבלם וידו ויתנם בראש נהדוד : ואמרתם

פתרון חלומות

כה לחי ואתה שלום ובינתך שלום וקל אשר לה שלום : יי עזו לעמו יסון יי
יברך את עמו בשלום :

ואמר החולם : פסמים יי שמעתי שמעתי יראתי : ועניו נ' פסמים יי שקלה אקרב שנים
חיהו אקרב שנים תודיע בקונו רחם תזכור : ואמר החולם נ' פסמים שיר למעלות
אשם אעני אל הדברים מאן יבא עזרי : עזרי קעם : עושה שמים וארץ :
ועניו נ' פסמים אל יתן למיט רגלה אל יגום שומרה : הנה לא יגום ולא ישן שומר
ישאל : יי שומרה יי אלה על יד ימינה : יוקם השמש לא יפקדה וידה גלילה :
יי ישמרה סבל רע ישמור את נפשה יי ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם :
ואמר החולם ונדבר יי אל משה לאמר רבר אל אהרן ואל קניו לאמר בה תברכו
את בני ישראל אמור להם : ועניו נ' פסמים יברכה יי וישמרה יא יי קניו אליה
ויחנה : ויאמר יי קניו אליה וישם לה שלום : ושמנו את שמי על בני ישראל
ונאני אברכם : ואמר החולם נ' פסמים תודיעני אורח חיים : ועניו נ' פסמים שובע שאחות
את סנייה געמות בימינה נצח : לה אכול בשמחה לתקפה ושתה בלב טוב ינה פי
בקה רעה האלהים את מעשיה : יתן יחוד דבר לצרכי ויאסרו לו הספיבין ותשוקה והחלה
ויצדיקו את רוע הנזירה ושלום לה ועל כל ישראל אמן :

(יג) מי שגדו חוטו כחלום לרד סחרה. וזשי סחרו לו כחלום חיו כלום. וזשי יועד מי ינדו חיו יוכל להכיר. ונרד
סחרה שנינו כלנות לחיו. לא מלא סחרה אחרים פו פרס. לא מלא מתירין לו חמי עשר שבוים מנה. לא מלא
מתירין לו חמי עשרה שבוים לקוח כחורה. לא מלא מתירין לו חמי עשרה חמין ויעטם לקוח. לא מלא כחמו עשר
פתורין לו חמי עשרה שבוין לסחור לו אמרו :
מחמת די אשתומית פליו בתקדיה. מתיר יהא ליה. לא יסורין ולא קבלה יתנו עליה :
ואמר יחי רחמן וגי. מועימי אורח חיים וגי. ואומרם נים ויעבור. (יד) סבור כחלום לרד נ' כ נכ לנדד אחר כי עשר
סחירו לו כחור. וכיכל דלא חסר מי כני חלום
מילקס פסחורוח היחסיים ליוקס הצדיק ודניאל איש השדות (ועמרו שחברם בבבל בימי נבוכדנצר לבקש
חכם לחרישם ולחיותחם) וזכריה רוייל ופסערים כפתורן חלומות להומו חיי ננון ויל. ופסחורין חלומות
היחסיים לחריש ויל. ופסחורוח סביח. ופסחורוח רבים לא נודע מי כחבם. וכפוח כל פתרון נבוכ שם א פרו
[חנן סמלו שלוש ונתן] ספירים כתשי לבנה בריח (י"ח). יוסף הצדיק. ר"ח ב' חנן) ולקצת פסחורוח נכתב
חמי' בדרם. לחריש יחוסו אל חלום. וכפי' כפתורין תראה חפני. ונחלק לחי' שפירי נגד ח' פסחורוח חוסמיום
דוסם. צמח. ח'. סדבר. נפצטי' פליוסי. וכל עשר נחלק לפרקים. לה' סכע החלוקין שכלל אחד סנספטיים
אלו. וביו כדי שחכש יצא סכוסו נוקל :

שער א' . בדומם פרוק א' . ביסוד העמד וכולל
האוצרות והבוכים והמדינות והמקומות .
(א) הרוח עמוע על הסד או עולה להר. ועלה
לגולה. ואם ירד ממנו רע לו . הרוחה סהרה
מזרוע. רעם סכוח לו כחוחה סה : (ב) הרוחה
הר. יסיכו ויחמ' מה לחוו על ההרים וגי קודם
טיקדמט. על ההרים אשא כני וזכתי (גמרא) :
(ג) הרוחה עלמו במקום גבוה. וסכס שרים יגיד.
עולה למענה. טוב לו ולכניו. עולה כסולם טוב לו.
מביט ממקום גבוה. חיים ארוכים יגיד : (ד) העולה
לג. עולה לגולה. ירד מגולה. אביי ורבא
דלמי' מרזימו. ביון סעלה עלה (גמרא) : (ה) החומר
כחך. לא יירח (חף סמראה עמורם שמנן לו קבר)
וכסחא חלמ'. רע לו (י"ח) : (ו) הווא' עפר .
רע יגיד (רמו לקבורה). הרוחה עלמו כביחו או
כמדימו. מנהר יגלל הנחפס לסרדיוס. שמירה
כשחיו (מריחן) נכחיה גבוה. הרוחה עלמו כחיו .
והי' חילון . חכ כלכל כנחמ' חל : (ז) הסומד
במקום דר. פחחום ירוים וטוב לו. הרוחה עלמו כחיו
מרוקס ומזוייר. סמעה והסקס יגיד. המעמיד דלם
גל פסח כיו . יסא חשה כמרה . הרוחה עלים

הסובלים סכס כסכרים. סימן דע לו . משקום כיומו
סכור . כניו או אשמו ימוחו . הרוחה סמחב כיו
יסן . טוב לו . כיו חרס . דע לו . כוחל כיומו נופל .
מוח וזרה כקדוב חסו . קודוח כיומו נפלו . כן ימוח
לו . נפל החקרה. אשמו חמוח : (ח) סרוחה עלמו
כאערב . יקל לארץ רחוקה ויטחי' כחך מורס .
הוא' סחי' לו . כחך מלרים . וירבה טוכמו . כחך
ישראל או כירוסלם. הקביה יגדילחו על מדיו. כחך
יידן . סלקו עס הזריקים . יעשה עמך ובעה רוחיה. הקביה
מחדש טיימו. כחך חרס . על מזוה עבר. כחך עסיד
סלחיס יכוחו לי' כחך חרוס . זרה יעבור עליו .
כחך פלסטים . יעשה סמך וסירכחו הקביה (כמו
סקירב אבימלך מלכס לאברהם אבינו . כחך אשכנז
אכל יהו ילו . כחך חס. זרה סעבור עליו ויגלל ממנה .
כחך כוס. כזרה גדולה יהי'. כחך מכלר. פשה מעשה
סיסחירוהו הקביה ככל כנפיו . כחך כלי מושה . זרה
סעבור עליו . נכס ככרך כשלוס . סחפיו נעשים לו .
מעפיק עמנו ממדינה למדינה. וירבה הלוחו ממקום
למקום . וחס ימור למדינה. מדכה סוכמו (קריס)
(ט) הרוחה עלמו כמדינה ססחלמט סאה א טוב לו
כ כיו וכנה ג סי' יגמו עליו סן וחסר ד דגל של

פתרון הלמות

פרק 2 ביסוד הרחוק הרחוקה שהרחוק נשאלתה למפלגת
 שררה (ויאל' שממה) ימים לו :

פרק 2 במחכות

(א) הרחוקה מטבעה שלש ימים יחיה לו. בדולמ קני .
 הקב"ה יתחברו. מרגלות. כבוד ותלמדי יחיה לו .
 ויאל' דמע ידמע . נחיות או טבעה כלי מרגלי יעשה
 ממשה טיטוכה כר. סכמה כחמי' של כסף יע' לנדוי'
 עד שיקולאוה זרים. סכמה כלכזעפוי חוק מהקטן .
 יתחדו אוחו. תמנו לו טבעה כחמי' טוב לו (ריה) :

(ב) הרוא' סכמה מכסף או כדיל. טוב לו. ומכרול .
 יומר טוב טפחאום ריוס ריוח גדול . כמד כסף או

זכר . כשהוא אומן טוב לו ואל' רע לו (דניאל) .
 כל מיני כסף טוב לו . כל זהב רע לו ועמי' לייכס
 דרמה עם בני אדם (ריה) : (ג) הרחוקה זכוכים הרבי'
 רע יניד : (ד) הרחוקה כספים וחכוכים ריוח יניד

(דניאל). מלא דרנין לו כעמתי. האל' דודלי' ימלא .
 אכדן או מלא טבורים. דרה טעבור עליו . מלא כלי
 כסף חבי . כבוד יחי לו . מלא כחוס או מטבע

כחוסה . מהלוקק יחי לו ימלא זכב או מרגליות. ימלא
 לנדוי' עם המלך . מלא כסף או כלי כסף. טוב לו .
 נחוסה של נחוסה. מהלוקק יחי לו (ריה) . מלא

מילאה. כשהוא עטיר יעני' וכשהוא בני יעבר (ייה) :
 (ה) הרוא' סגפלו לפניו כלי כסף או זהב. סגפלו ממנו

כל דברים שאלמו עליו וכל טעסבו סולאו עליו. וכן
 אגזים וקסופים וכלי זכוכים הסגרים . כל מיני

מחכות ימים לחסום. כל מיני כדול טוב חוק מההרבתי'
 וסולמי' ויאל' חף טעמרים ומרסחה. מלא כלי כדול
 בנן טעמרים וספורים . מדינה חסי לו עם טעמתי'

דולמ : (ו) כל מיני כחוכות ימים לחטום . חוך
 ממנה ופסל וקרדום כחמה כקפיוס שרלון טעסטי
 ולחכל (גמרא) :

פרק 3 ביסוד האיש

(א) חש הכלמי ממולקטיות חק מובן לכל ולטרוקי'
 יורה רע המונעם על סד כנר וכדומה יורה

עייני' רבים כפי העינין (ריה) (ב) הרוא' בטטיס
 דולקס כחדרו . חשה חרטה יקם. מטטיס כבו' . כר

נפול בלור . יעבור חש חסוד . מיני טעתי'
 מהלוקק יחי לו . הולך על גמלים לחסוח . יספר
 גוטי' הרחוקה חלמיס עומות. יורה מדינה טוכאסי :

שערך ב בצמחים פרק 4 בורשים

(א) הרחוקה עמלו כשרה טעוד . זמן טוב יניד. טעב
 מויליס תמוכה וטוב לו . גווח ואוכל מסה יקוח :

(ב) הרחוקה חסיס רחא טעוד . סרו פרוחיס .
 (גמרא) ויאל' רואה חסיס ריוח וכסף חזב יניד :

(ד) הרחוקה כירז למס חסיס ירוק. ריוח יחי לו. כרוב
 ושאר מיני פחטי' טוב ובער יבאל לו . מוכר יקוח

יחטעם משלו ותמנו (ריה) : (ו) החובל סלה נחם
 קני' מוכטע לו סהול בן עוהי"ב (ייה). ספ סלמ
 עליו : (ח) חין עמילן דלעקן לכל לירח טעמי'
 (גמרא) . הרחוקה סחוסט כיד קמח . ריוח יניד

(דניאל). אוכל לנן או חרות או סאר ירקח הסלכלי'
 טעלמן ריוח טוב וסיס טוכיס יסיו לו . כללים

חסד על דלסו ח הבין לו הקציה ו או לו ז זמן חי לו
 טוב ועומר ח מולאים וכו'לו ח ט טוב לו טיך
 נמדינה אחרת ועיטרי י יסחירוסי כסמר כפיו
 כסין לו למפלגה ח מוזוניס מוכיסיס וטנאיו יעו
 ב ריוס יחי מבורס כדמי' ריוח ס סמך אחר
 הי כי אסנו ע עיני ח' ספוחות עליו לטוכה כל יעיו
 ס יסרו ח' מכל דרה צ דריו יסר הוה ק קרוב ח' אליו
 כי טוכה העיניו ד ירה כל מה טלבו חן ש טעמ
 ח' ספלחו ח סס ויסר הוה (ריה) :

פרק ב' ביסוד המים

(א) הרחוקה נחר הוהך כחמ . טלוס יחי' לו . וחס
 כהול . יורה טענאיו ויטמך מהס : (ב) הרחוקה

נחר . רחא טלוסי ויסיסי ויטמר. הגני גושה אדיה
 כהר שרדום . קרוס סקרטנו כי יבוא כהר צר .
 הרחוקה בלר . ר"ס אמר רחא טלוס, רימאמר מלא

טורס. רבא ארז מלא חסיס . ומסכיס וואמר ויהאר
 צבדי יצחק וגו' קודס סיקרטנו כהקר בור מיסיה
 (גמרא) : (ג) הרחוקה בטמיס . ריוח יניד ויאל' סטטי

יניד . (ד) הרחוקה מטר יורד טעף כלל עפו. גזרה
 סכא על אוחה מדינה . וחס כעמו . גדולה יחכסר

המלך . העומר חמה העטר . טובה יחי לו . הרחוקה
 שרין היס להטביעו . יסול כיד חרובי . ויריעו לו

(ריה) . הלך כים כרגליו . מלא יך כרגליו למקום
 אחר כיוס סהול (ייה) . ככנס לאנס (שבו קיס

טפוחיס וזי') כשהו רחא יסיכס . ייער. כעסר רחא
 כניו כלה (תלמידיס). ומסכיר רחא סהלכ סטעטו

מרכס . חילא דלמי . נכנס לאנס חוב ויסינבל חלי
 כלחור . כשהו רחא יסיכס . והשליח חלי . כעטה

רחא לכני כלה : (ו) הוטה מי מטר . סמחה יניד .
 מיס חסיס. טוב לו . וחס לקיס. כן יחיה לו ויאל' ירכב

ממוט. סהרטה למפלג. מדיני' יניד . סרוח מרסן . יכל
 מנה. ויאל' טוב לו. הרחוק כמי' טמיס . דרה טעבור

עליו . כסוכריס סמחה יניד' כהר רע לו. כעמץ .
 טוב לו. כסוכריס כים . טעמץ יניד . ופול כנהר ריוח

יניד . ירוחן מיס קריס . נעמטפה דרוס ובטורות
 סוכוח יבולו לו . ככנס למרסן יכל מלחסיס רעיס .

הרוח סהול כעל המרסן וספ' . יחי כרגולה סכני
 ארס יטלאו ממנו . רסן כמרסן . ארס טעבור עליו

(ריה) : (ז) הרחוקה סילוח עממרסן . יכל מנה .
 רחוק כים' חסקט יניד. וכחמתיס מעורכיס יריב עקס

חרוכיס. טע כים או כריכיה לו . כנהר או חוך מנה
 יחכרו עם לחסיס טוכיס . ורטי' כחט עם כנהר או

כים . ארס חסין גדול סמרוטס עליו . יסנה ממלך טוב .
 ויאל' טע כים הערול . יסנה ממלך כדול ורכ . טע

כעמץ . יחכר עם חיס דריוס . סטה מהס . האלה
 סוכה מלא יבאל לו' כע סמיס ורשפ וטכע . דרה
 ספבור עליו ויכלל ממנו . ויאל' סס . יכל מכל דרה
 עבר על טיט ורסח . מדינה יניד : (ס) הרחוקה
 טעכע עבר יניד . ויאל' רחא כרפס עליו ויכלל ממנה וחס
 ממנו יניד . ויאל' רחא טעבור עליו ויכלל ממנה וחס
 נפל כחס . סולי יבאל לו ויהסל' . ויאל' נפל כים או
 ככימ מיס או מיס . סולי יבאל לו ויאל' טעב . יכס
 רחמיס י' סולי ימוט' ויאל' נפל כים או כבהר וכל
 יוכל קוס. וכלל יניד . כמל גרוטיס . יסמור לכל יעשה

פתרון חלומות

וכרטיס חיים ומבטלים . כבז יסי' לו . כרוב או טאר ירקום כל מפסיל . טובה יסי' לו . אימפיקיט טובה ושטר ובכור יסי' לו מפלסית(רשי') : (1) כל מיני ירקום יסין למלוס . סוך מדלמי למסוח מהרסיס(גמי) וייא' אף פלניס ומיסיס . הרואה מדור . רב' לו . הקולר טבוליס . ריוס יניד' . אורכ' ירקום כסופין . רב' לו . אכסוסיס וקסוליס : מולא' יבול' לו . אטויס ריוס יניד' :

פרק ב באיגות

(6) הרואה טמטס חלונת מפסטה טוב פסס . נוסט כרס או רואה חלונות נכסיס . טוב יניד' : (3) הרואה חלנה חורמו משפתרם . הרס . נכסו מללימין . זלס חין לו נכסיס . ירוסה נוסלס לו . ודוקס ממוכריס . הרואה נסס עוטס פרי . טוב לו ולסמו . לונכ' . חין לו חלל לכ חסר לחניו סכססיס . נסן שטוסיס חין חסמו נמלס . שורקס ימלס למסיסי . נסל ינמס לכסמח וימכסיס קנה רצוך דא ימכר קורס מיקדמנו וסוס הגה במחא עד שפענת קנה רצוך קיסי , ימלס לכיכס . דלמס ודך הגדל דקל ולמנה בי מפססה ונפסס ען שטוסיס וקיסי יסין למנוס (גמל') : (2) נסן ומכר . חור גסיס . ומכר יורה חסס נככרס . הרואה כרס כלי פכיסס והולך כו . חילוני יניד' . חילון מלח פירוס . ריוס יניד' . הרואה פירוס חללי . וסמור עכ חרס גדול ויהנא עמנו . חילון חסוח כסמוסי' מתקויסיס יורה קל חרס טוב ומסיר . וכסמוליס יורה מל חרס רב וסמור . חלנא . יורה חרס קסס וסמורו רכס (רשי') : (4) יסן חסס חלונס . כניסיס חין לו . פסס חיל' . סי חרץ כמורו (רסי') . טולס לחילון . ככור יניד' . מוככ כלי חלונס . יגסיס יסי' לו . סמוליס . וסמו . כקך חילון שוטס חרי רכס חסי' לו . כפסס חילון עמקוטו . יק' למק' חרס : (5) שופך חלונס . רב' לו זלכיו' . רואה חלונס נמלסי' . מלמסס ומכר יניד' . מלסיס חרוכיס' טובס וטולס יניד' ינמסן מל סמסס' טוב יניד' חרו' חרו' הכיס מנמל' או מלמס' פכריס . רב' לו מחל' . ויסמנה וינלל . עמור או חילון חסליסיקה לו וירכזוב מחדס גדול או מר טידי' וכל' יניד' למיל' סלל ימנ' :

פרק ג בפירות

(6) הרואה גס פין . מריבס יניד' : יקב כל מניסיס נמסיסי יכסר' . עלי סלל היקב מכל לו מריכס . סוסס מניסיס . כסס וסוכוס יסי' לו : (3) הרואה סמסס מניסיס וסמח סייין . טובה (ויא' עוסר) יסי' לו (רשי') . פכיס מל יין סמסס גדולס יכח לו כקרוכ הרואה סמוון עס אכסיס נמסחס פין . מולא' יבול' לו . זלס כל סמסיס מוסס . ימלס מליו . חולי מלמו נמסחס יין . חספס יכח לו . שוסס מליו . יין ככב גדול יכח לו : (2) כסרוח' יורה גרוז' (סיס) חוססיס יין מרוקס כמלנין . ספסר יניד' (דילא') . רואה מלמו טסור . כזרס גדולס יהיס ויכלל מפסס . חרוזי טסור : ריוס יניד' . חרוזי ססויס' . וסמור מלמו מכל דכר סמל יוכ' (4) כל מיני עמקין יסין למנוס . סוך ססיין יס סוסוס וסוב' לו . יוס וסמור ורב' לו . ולמיס לפולס חרו' ססויס' סמן יום ינמלס לחור חרוס (גמי') . טוסי' סמן . אסמו מונח חספיו חרוס גיכ (רסי') וייא' לו סוא או סמנו (רסי') . סרוחס ססוסס סכר ססיין . רואה ומעון טוב יסי' לו . סכר פסואוס' :

פרק ד בחפצות היצוא מהם

(6) הרואה גס פין . מריבס יניד' : יקב כל מניסיס נמסיסי יכסר' . עלי סלל היקב מכל לו מריכס . סוסס מניסיס . כסס וסוכוס יסי' לו : (3) הרואה סמסס מניסיס וסמח סייין . טובה (ויא' עוסר) יסי' לו (רשי') . פכיס מל יין סמסס גדולס יכח לו כקרוכ הרואה סמוון עס אכסיס נמסחס פין . מולא' יבול' לו . זלס כל סמסיס מוסס . ימלס מליו . חולי מלמו נמסחס יין . חספס יכח לו . שוסס מליו . יין ככב גדול יכח לו : (2) כסרוח' יורה גרוז' (סיס) חוססיס יין מרוקס כמלנין . ספסר יניד' (דילא') . רואה מלמו טסור . כזרס גדולס יהיס ויכלל מפסס . חרוזי טסור : ריוס יניד' . חרוזי ססויס' . וסמור מלמו מכל דכר סמל יוכ' (4) כל מיני עמקין יסין למנוס . סוך ססיין יס סוסוס וסוב' לו . יוס וסמור ורב' לו . ולמיס לפולס חרו' ססויס' סמן יום ינמלס לחור חרוס (גמי') . טוסי' סמן . אסמו מונח חספיו חרוס גיכ (רסי') וייא' לו סוא או סמנו (רסי') . סרוחס ססוסס סכר ססיין . רואה ומעון טוב יסי' לו . סכר פסואוס' :

פרק ו בספירות

(6) הרואה ספינס' . טובס פסירוס וסדורס וסדורס חורס (סיס') . ספיניס עס חורין כייס הגדול או נמל למן ספסינס' . ינל' מכל דרס . נכמס למסיס' . יק' לחרך רסוקס' וייא' לו חורסו מספסריכ וייא' סלל ספסיניס קסחס . סוא לכו ולחו ספסריכ' . זלס סיש' סלל סוא חורסו מספסריכ' (רסי') : (3) הרואה סיווכס כורון ספסינס' וסולכמ נכס . מרכס גדולמו וסמור מחל' . עוסר כספסינס' וסוגרות כמסוי' . יקוס לטוב סרכס מחל' (רסי') יוסכ כפריכס קסחס ככווס סל יס' עס טוב ילא מליו' . כגדולמס מליו' ומל כספסוס (גמל') : (2) הרואה סמל כמון ספסי' . ינל' סי' מנימו (רסי') . נמל עמנע לייס לו לנסר' . ימל כיד חויכו ויריעו' לו : (4) הרואה סיווכס כספסינס' קריחס טוב לו ונמסס חכ לכני פירו . סוק כספסינס' חילין מנכסו כן . יק' לכניס חלמוריס : (5) הרואה סופין ססכפ' . ינל' מכל טופוסס ומדי' סל גיכס (רסי') סרוחס מלמו כספסינס' גרוז' . כוסכס סל ססוא כן טוסי' :

פרק ו בספירות

(6) הרואה ספסינס' . טובס פסירוס וסדורס וסדורס חורס (סיס') . ספיניס עס חורין כייס הגדול או נמל למן ספסינס' . ינל' מכל דרס . נכמס למסיס' . יק' לחרך רסוקס' וייא' לו חורסו מספסריכ וייא' סלל ספסיניס קסחס . סוא לכו ולחו ספסריכ' . זלס סיש' סלל סוא חורסו מספסריכ' (רסי') : (3) הרואה סיווכס כורון ספסינס' וסולכמ נכס . מרכס גדולמו וסמור מחל' . עוסר כספסינס' וסוגרות כמסוי' . יקוס לטוב סרכס מחל' (רסי') יוסכ כפריכס קסחס ככווס סל יס' עס טוב ילא מליו' . כגדולמס מליו' ומל כספסוס (גמל') : (2) הרואה סמל כמון ספסי' . ינל' סי' מנימו (רסי') . נמל עמנע לייס לו לנסר' . ימל כיד חויכו ויריעו' לו : (4) הרואה סיווכס כספסינס' קריחס טוב לו ונמסס חכ לכני פירו . סוק כספסינס' חילין מנכסו כן . יק' לכניס חלמוריס : (5) הרואה סופין ססכפ' . ינל' מכל טופוסס ומדי' סל גיכס (רסי') סרוחס מלמו כספסינס' גרוז' . כוסכס סל ססוא כן טוסי' :

פרק ז בשמנים

(6) הרואה שמיס' פסירוס . גדולמס ססי' לו . חגריס סוב' לו . חלל ילא מליו' סר או סלסון (דילא') . ספריס' . עמו פסוסיס (גמל') אורכ' חמרי' דרס כסכור מלי' ספדיס' לסיס סמוז' . מולא' יבול' לו . כורנידיס . ימלס וירכס' אכסיס' או סריסיס . סייס סוויסיס ורסי' (רסי') : (3) הרואה עכניסיס כמנוס כמסן או סלל כמסן . יסוח' ססורוס' . כמסן יסוח' . סלל כמסן ריסוח ורין רמפיסי' חולכ' . מוכסס' לו ססוא כן טוסי' : (4) וסכסן חרוסיס' . טוב לו ולכניס' חרוסיס' מניסיס' . ימכסיס' חלומי' כעקניסיס כמדכרי ור' . קורס יקדימנו סמק עקבינו עקבי רוש (גמל') . חולכ' ימכסיס' . לל ילא מליו' סריי' או סר בי חויכו ינלמסו (ג) סרוחס חלומי' . ריוס יניד' . ימל' ימל' סמסו ימל' כמסמור . ויכסיס' . ריוס יניד' (רסי') . ססורוס' פגל יניד' : (4) חרוזי רמויס' וסורי' . סרי ורסי' טוסי' :

פתרון חלומות

מחורמו . רוכב עליו. גדולה (ומוכח רש"י) יהי לו . נפל ממנו . אם הסוס רץ . מוח גיד . ואם הוא נכנס . יבכה על מותו (ר"ה) וי"א כפל משני יתלה סולי גדול. אונל בסרו . יסוק ה' מונחיה וממונו יסי שמור . כל הסוסים טובים בחלום . מן מלדוס פניוח יכח לו (ר"ה) וי"א לרה יסי לו (רש"י) . נפל מפליה . כלוחו זמן ימות . אונל בסרם . יקם ממון אפור : (ד) הרואה שמור ילפה נלואלה (גמרה) . רוכב על שמור לכן . טובה יכח לו מהרה מלד אשמו או מלד ירושה . מורש נו . הפסד ככית . הרוא' שמור או מרד של מלך . גדולה חיה לו . הרוא' פלמו פכ שמור כלי מרדפת . יתלה או יפסד ממונו . במרדפת כרעה חיה לו . וי"א הפסד . רוכב על שמור כלוקק ילפה למשים. הרואה שמור כעסו או רמסו . מכה לו מכה למלדס גדול . נפל ממנו (או מכשורו . ר"ה) רע יכוח לו . וי"א פניוח יגיד : (ה) הרואה חויר פרכסה טובה ממונת לו . אונל מכשורו . מוכסך פוסר על מוסרו (דניאל) וי"א טוב לו . רוכב עליו . יסמר מפליחו :

שער ג בפעלי חיים
פרק א' חקק א' בבהמות מהדורח
(ה) הרואה שור . שס טוב יהי לו (ר"ה) הרואה שור או כבשים . טוב לו . וי"א יעלה לגדולה . רוכב על שור שמור . גדולה יהי לו . הרוא' שרים או פרות . יראה מפלת חויכו . פרים רועים כברה * שמסה וריוח יגיד . ואם ישישים * פללות חמן קסה יגיד : (כ) הרואה שור כשהוא כעבל או כלי ככל הולך כדרכם פנלחו או כלי פנלה. דרבי ישמע וישמע הולך עליו (ר"ה) שור מורס . מי שנמרס ממנו . לעומתו יקדור (ס"ה) רכב עליו ונפל מפליו . מוח יכח לו כקדור . רכב השור עליו . כלוחה סנה ימות . כעסו . ילך למרוקו . הניק מחלבו . הלחה גדולה וסנה טובה יהי לו . נשך לשד . ילד לכידה כדוך . נשך השור לו . יסי שנים רבות . רמס השור . יתלה סולי גדול (ר"ה) רוכב על שור כבוד ימנח . ואם נפל . פניוח יהי . רוכב על שור * והוא מהלך . לרוח יכוח לו : (ג) אונל מכשורו . מתפסד . וכההוא פסור . יתפסד ימנו (ר"ה) . נמו . מכרים יהיו לו . כעסו . ררדוקו' מוזנן לו . נכשו * מורים כלים עליו . רוכב עליו טולה לגדולה : רוכב השור עליו . מה . והרואה שור יסיס וישמר בבה שורו הדרו . קודם שיקדמו פסוק כי יא שור את אש . הרואה שור טנה מתכרבת לו . פנים שנים מתכרבות לו . הרואה שופר . יסיס וישמר חיי ביום ההוא יתקע בשופר וגו' . קודם שיקדמו פסוק תקעו בשופר בבקעה (גמרה) : (ד) הרואה ללן או פנים והוא רועה אונל או קונה מסס . כניז וכמפיו ידכו (ר"ה) וי"א כרועה ללן כי סס גדול יהי על שמסחו ומדיסו . הרואה חייסי הרכה . כשמיים יכוח לו לכרבו . נמסרו . עולי לגדולי ויעיל ללנשי הרב' מגדולתו . סמה מחלכי . מונחמו מרובין :

חקק ב' בחיות מיוקות
(ה) הרואה פיל כני אונק . פלה נעשה לו . פילים . פלחי פלחות נעשו לו (גמ') . רוכב עליו . יעלה לגדולה (דניאל) : (ב) הרואה מדור האריה . סס טובה יהי לו (ר"ה) . הרואה אריה . שנים רבות יסיס (דניאל) אריה לופס אחריו . לרה וסולי יהי לו כסלה או (ר"ה) . נלסס עם לריח ויכח לו . ילוח חויכו . אריה רוקח אחריו . חויכוס ילכרו לו . ומכסס אונל . נחמקס עם ח' מהס . יסלים עם חויכו . הרואה גורי אריות לפניו . יגדור חויכי רבים אחריו . מוכך ח' מהס . ילוח חויכו . וי"א חויכו יסמכו לו . רוכב עליו . ילוח חויכו . (אונל מכשורו או מכשור הלכיו . מורח גדול חיה לו . ר"ה) . הרוא' ארים . יסיס וישמר אריה שאג מי רא יירא . קודם שיקדמו פסוק . עלה ארים מפככו (גמרה) : (ג) הרואה דוב רוקח אחריו . ארס כליעל ילוח אונל . רלס רוב כירו או אונל מכשורו . פמון אפור יהי לו (ר"ה) . הרואה רוב סכח עליו . מריכי יגיד . הרואה זאק . חויכ יקוס עליו מההיה : (ד) הרואה נחש . פרכסו מורכבת לו . נכשו כסח . סוככל פרכסו . הרג לנשס . אכרה פרכסו (גמ') הרואה נחש סוב לו . נכשו . רע לו . וי"א שרואס ידכו לו . כרה כסח מפכיו . פרכסו מתמספת (דניאל) . הרואה כסס יען . או כפוך כגרוס . פרכסו יכח לו . נחש עם כת וזנו . פוסר יכח לו . נחש כמיו . פרכסו מורכבת לו . נחש כמיס . אס חין לו אסה . יסח . יס לו . יתלמן . הרואה נחש פכרס מפכיו פרכסו כורסס ממנו . סהרונו . טובה יהי לו וחויכו ופליס לפניו (ר"ה) ילד פכרסו מתנוחיה לו (ה) פיוס המוקוס . יורו על חויכוס (ס"ה) :

חקק ג' בחיות שאין מיוקות
(ה) הרואה חיל או בני רוקח אונל . מסר כלי צפר יגיד (דניאל) . הרג כלי וסלי דס נקי יסמור . רוכב על ח' מהס . פנידס פסס . נמנו לו כמחליססס . טובה

(ה) הרואה גמל . מיהה נקמה לו מן הסמים ויכל מנכסו (גמ') וי"א ריוח כשתפוס יגיד . וי"א יכבוש חויכו . הרואה גמלים . פתפנין ביטין יערון ליה . וי"א סגורוס כל גמלים . רע לו . מוכך ח' מהס . יסכרו מולו למוכה (י"ה) רוכב עליו . כין זכר פין נקכה . ילך למרוקו (רש"י) . נפל ממנו . יתלה סולי גדול . כעסו יסמכ טבורה טובכ (ר"ה) . הרג גמל . ירוג חויכו . אונל מכשורו או סוחם מפלבו . יסכרי עוס חויכו . וי"א אונל ממנו . ריוח יגיד : (ב) הרואה פטיס רבים כמרדס הפרי . כלוחו זמן ימות (דניאל) . הרואה טלן (וכמקוס אונל) מונוי כנסס . ח' יסח לו . אס כנסס . ס"י רע לו . כנחח כין כרדוק יסח לו . ואס ארוס . כדדוק . רע לו כנסס . סוכ לו (גמ') . רדוק אחר סוס והסני והסני . ילוח חויכוס ויכול לסס . מוכך סוס אחריו (פלס חלשים גדולים יסמכ) אס כנסס . אס גדול יסי ויסמכ פלחו . רכב עליו ונגכ ממנו . יספיד

פתרון חלומות

לו. אוכל מכסרר הפסד יבא. לוי כשנו ח'מהס או שאכר חי מהס. טובה גודלה חבל לו: (ה) הרוואה שרדק אחר היענה ולח השיגו. ידווק אחר עושר וכל ש'סיגו. רבב עליה. יעלה לגדולה. הרוח דבורי. אויביו יקומו עליו וזכרים : ננכה יגיד : (ו) כז מיני עוואת יסין לחלוס. חוק פן קריל קוסמא עלה וקודרתי (גמ). השיקו היקראל פניו. יורה פנ טסס ודתיק. וכולוטיד. יורה על רופא (סיח) :

סרק ד ברניס

(א) הניס יורו מעות עם עמל. והלווק רניס מח'שים. יקח מעות כמרפס' נחסרו רניס שלו. יחסר ממנו (סיח). הרוואה רניס אויביו יקומו עניו. לכרס כרסו. כניס יוליד (דניאל). וי"א הרוואה רניס. סס רע וינאל עליו. גרס כנכה או נדמס. חייס טוביס יסן לו השי : (ג) הרוואה שרז שרליס ורמשיס ב'ס. רע לו חוק ממח שקוריו כלפינו רולסין : ושאר פרניס יסין כ'ס ויכסה (ריה) הרוואה רניס קשניס. די יסן לו ריוח גדול ריוח גדול (רשי). גרס' כשרוס טובה יכא לו מתקוסאחר. וי"א : כד רניס קשניס. די יסן לו ממח מעוטה גדוליס. ריוח ונדולה :

מרק ה חקק א בחרב הגביה

(א) הרוואה שרדיס מלליס ויקח ממח : ריוח יגיד (ריאל) יונק שרדיס אשה. ריוח גדול. מולכ אלן : עניס : עושר יחי לו. הרוואה חלב : עושר ונדולה יהי לו ופולו יקסן. שופח חלב כזי וזיל. כן. וכר יהי לו וטובה גדולה שמה חלב כזי. ריוח גדול יגיד. וי"א מחשבה קטל' השי' לו שמה חלב כוסיל. ממון יתוא : שמה חלניס מכהמות. מתוך : רע לו ממון טוב (ריה) : (ב) הרוואה שאוכל בנייה לחס ריוח יגיד. מחמת עניס. גדולה יכא לו. המלה אחרת כשרוס עונה יכא לו. מוכר בנייה או חלב. גדולה יהי לו :

חקק ב בבצ'ס

(א) הרוואה כניס או אנוניס או קשוואס או כלי זכוכית וכל הסגרים. כקשמו עליה. כשכסרו. נעשיס כקשמו (גמח). וי"א הרוואה כניס : כקשמו כמאלה ומייס ויפסיו לו וזכות יס על ידו. והס לנייס או שוקיו או סגורים כקשמו נעשיס (דניאל) : (ב) הרוואה שמכסר כניס. עבדיס וסמחות יקנה. אוכלס מעושיס. ינלל מחולו המוכן לחב עניו : שוקיו או סגוריימתקבל ספולו (ריה) וי"א שוקות חייס עושה יהי לו. כבדמשה. רע לו חייס. טוביס מרבה : (ג) כל הנייסיס טוביס. חוק מכלי יסל' (רשי) :

חקק ג בדבש

(א) הרוואה דבש מעורב עם כדור : אויבי טובכי אוחו. עקד קנה של עך ודן המנו הרבס ותחמ המיסי ינלל מרזח (ריה) : (ב) אוכל דבש. רע לו (ריאל) וי"א טובה טוב לו : רעה רע לו (רשי) אוכל דבש מעורב ממון יבש. מלליס ינאלו לו. לפי' או שאר דבש עכו דבש. טוב יהי לו :

סרק ו בבשר

(א) הרוואה שאולג לו. נהר טעור עליו (ריה) רחא קדירה כלי כפרירח טלוס. וישיניס ויחמר די הסמוס טט'ס לנו. קודס שיקרמנו ספסוק סמות

טובה ונדולה יהי לו (ריה) : (ב) הרוואה כלניס רייס. לטח הרב נמסריס עליו. שוחק עמהס. יתחב מלויכו. נוכחיס לפניו. קודס עלח אויביו. דורסיס אחריו. יאנמ מעורב הארץ (ריאל). הרו' כלב נוכח אחריו. אויביס יאכרו לו. ואלס כשבו ינלחומו. משר הכלב. יוכל עם אויביו. טלה עליו. ינלחמ. עלה הכלב עליו. ינלחמו אויבו. אכל מבשרו יתחיק ממקוס להללה וטעונה ולפלוס. הרב ללכל. אויבו נמחק (ריה). הרוואה כלניס. ישיניס ויחמר ולכר בני' גוי. קודס שיקרמנו ספסוק והזכריס עוי נפש (גמח) : (ג) הרוואה טועל. ימלה. וי"א. שועל או מולדה. טנה טובה יהי לו. הרוואה מוזל. יזכה למלכות עליס (ריה). וי"א מימה כקנסה עליו מן הסמיס וניל ממנה. הרוואה עכבר ותולרה. פניס מרשות ורה. סיומ מרדניות לרה של חס' יגיד. חיות נופות. לרה וחלי יגיד. נכפט מחיות רעמו. כוכיס חלמר עליו. עומד כלד סיה. קרובו הוא אויבו. סיה ממה. אויבו ימוח :

מרק ג' חקק א בעושות ש'רורח

(א) הרוואה אורו. יעלה למכה. כח עליה. הוי דחס יביכה (גמ) הרוואה אוחיס כנימו. יכח כדור כיומו. סוף מעוסק. גדולה יסי לו : (ב) הרוואה חרנגול. יזכה לן וכר. חרנגוליס כלניס זכריס (וי"א) כניס יוליד לו. חרנגולה. לחזכייכ נלה ונילה (גמח) (וי"א דירה נלה יהי לו) חרנגולות הרבה שהולכות כנימו או לפניו. עושר גדול וכדור יהי לו (רשי) חרנגול מסורס הקרל קארין. לא יהיו לו כניס. סמחה מנכרת חרנגוליס. אהוסי כלניס : (ג) הרוואה טוריס או בני יונה וד' חי מהס. זכריס יהיו לו (וי"א כד יויה : יב חזי לו). קר אר מהס. ירושה נופלה לו (וי"א עושה מפשה טוב (סיח) אוכל מנכרס. יתקייס מונו : (ד) הרוואה לטור. רחא טלוס. ורטיסי ויחאר כצ'ריס עושות גוי. קודס שיקרמנו ספוק. כספור נודדס מקנה (גמח) וי"א סוד לו. וי"א שטורס יהי. הרוואה יגיד אטור. כשרוס טובה יכא לו. ספסו טובה יכא לו. ספסו וכרס מידו יתעוסי. אכל חי פהס. טוב לו. טכס חי מהס. ח'ס כל'ס. רחא חרנגוליס או כל מיני עושות נלסתיס מריבה סחי לו :

חקק ב בעושות שא'ים

(א) הרוואה כד מעוסק. לגדולה עלה (רשי) וי"א סההר יורה על המלך והספיקן על הכינוס (סיח) וי"א עושר גדול יהי לו. כד שר. ישידי ויפיל אויביו לפניו. יס כידו כסר. סוכ לו. שוחמו. ימשול ככני ארס. אכל מעבור. יס נלך נלח' : (ב) הרוואה טורכיס פניס לעומתו. סוכ לו (ריאל) וי"א מולד מנורות (י"א). הרוואה עורב על רחשו. ימות. על רחש אחר ימות אחר. חוסם ען טוב וכדור יחי לו : (ג) הרוואה דיה או חיה על כיומו. יתלה וימרתח. כד חי מהס' מתלווקת יהי לו סס מי סמלמין כו. סמס חי מהס. טובה יהי לו. אוכל מנכרס. טובות יחי לו : (ד) הרוואה כמפשת או קחל וד' יתלה ימרתח. רחאו על כיומו. אכל יכא לו. ספסו (וי"א) יאסר יכא כממונו) או סמע קולו ולא רחאו. סוכ

פתרון חלומות

(1) הרוח' יפורח מחובר ורע חכמי' יגיד. נחמכו דרו'

זרה יגיד. יזלו עמיו. בניו יקבר (רשי') . סוהא
מחמוס או מחמד. יורה על מנחה מקובן בשם רע
(מיה). האפלי כחלוס. מי יפה לוהיה מיני רלח
סייס. ליסנה חזירית. ספיו נששים לו. והני מיני
דלח עקית (גמלח). הסחין כליף כסף או זכב או
דבר נכד. יורה שיריד עם חשה הכדח. ככלי מנחה
יורה חשה כעור' (מיה) : (1) הרוח' שטל לי מניו
יסלה ויחבקה (רשי') ויח' כן יאבד : (2) הרוח' סוהא סמך
עלמו יפק. הפחד יגיד (דניאל) הרוח' סוהא סמך
וגלים. ילך למקיס רמוק. מי מרעיו סוהא. יפול
במולי גדול ויפרסה. חובל בשר אדם רע יסנה. רלח
אדם : יחבל כל אחר לו כמני :

פרק ב במלך ושורים גדורים :

(א) הרוח' מלך. יפלה לברול. מדבר עמו. אם נומן
לו טלוס. יארה אחר. ולס כעם עליו. סוהא
אחמו. כל השרי' טובים מאד (ריה) הרוח' עבר.
רע לו. סמסה טוב לו : (3) הרוח' רוו. יפנה
לחסימות. סמחה. יפלה לחכמי'. לחמל. ידלח מפורעני.
רע יפנה נחסימות. רח' בן פזויה. ינפי לברול'
ועשיות. ר' יסמחאל בן אלישע. ידלח מפורענות
בן עזאי. ינסה לחסימות. בן זומא. יפנה למכמה.
אחר. ידלח מפורענות. יסמחאל בן חריסה
סמלח כממעט. סמסה סלח נששה לו. הוול. נח
נעשה לו. חריסה מניח יוסקן. נסיס נששו לו. והני
מיני כנבסח (גמ') : (3) כל מלך דלחסחל כחלמי
ומעל יעקב מקסמר כפוסמי סיין יוסמחאל' (זוכר)
הרוח' אדם טיס בשמו סיין. רע לו מוק מחלול. גנין.
כאלו רלח פני כיסני (ויח' זס כני' מניין כיוסנת
יוסן ייה) רלח חסיכה טלו ייח' רע לו :

פרק ג בטחמים

(א) הרוח' שמדבר עם מלךח' סמוס. יסלה ויפרסל.
וכסוהו על רלח. ימות. לשי דבלי. יסלה עד
מוס ויפרסל. הרוח' מלמו ממש' עשה סיקרינו
הקריס (ויח' נמוסו לו מיס. דניאל) וכן הרוח'
מכריס מע. הרוח' עלמו כלארון וכבדך. לרס שמבר
פליו. אולי ילל מלך (הרוח' ריס) : הרוח' כי יקבר.
יעמר ביר חבור. בן בנייה הקברות. וינכייה חספרי' :
(3) מע בנייה מי יסס לבי' : חלל וסחה בניס
מי טוב לכל בני הניס. ככל רכסי' סיביכל מעלי.
בר מעלרת וסרלל. סמל מלסלח' וסדלל' ויח' סי'
רע לביס (גמלח) : (3) הרוח' מסיס לם סול
בריה לל' יסירל' ללוס. חסיס חסיס' ממוס' הרוח'
המס ירבק עם חסיס' וסיס' ויכסיס' ממוס' הרוח'
קירוב וסם ענל' אליו לרלומו. מוסר יח' לו' ולס
הקבו לו כקני' יומר. נסכול' גרה חסבור עליו. סורח'
מע סמח לו טוס דבר. ריח' יח' לו. רשי' וכסוהו דבר סרלח
ליקח ממנו. רע יח' לו. ריח' יח' לו. רשי' וכסוהו דבר סרלח
חסיכה טלו מיין לו למדי'. יכל לדי' עניו' ולס המס
זוג לסי מי מפרוכי ימוס. ולס נומן המס לסי כלי
גדול לו כלי מלסח' כביס' מיל' יח' כמוס ולא יירל'
(ריס) : (ר) הרוח' ממנו חליו ולמו' יח' אחר
מימס. סמסה יסיה לו. נחלו לו מוס דבר. יח' אחר
יוסר' יסן עם לו חליסו או נסליו. יירד מברולסר
סלך

סוהו הכיר (גמ') : (3) הרוח' סוהל מניסל מבוטל
או מי. אם הול' סמך רע יח' לו. חובל מליח או יכס
מולחיס רעיס יח' לו וסס הול' סמך ובני מרקי'
סמחה יח' לו חולג' כקפרי' ומקח' מה סממוכה אכר
מזלו מהפולס. סמה רס' ילל מלרס :

שערך ז פרק א באדם ובסודרעיס שבנומו :

(א) הרוח' והכליו והלמס' יורו על החולס.
הכספס למסיס וחסו'ס. האלי' . לבני' וכסו'ס
הרומו'ס למבריס ובני' כיוס ועדרי' . סיד למפרחיס
סכמי' החליס'ס. לבניס. סענכות והרלי' והסוקיס .
יורו לכל קיוס חסייס הירכיס לקרוביס. המעיס .
לחופסי' מנימיו או לנוסר' . הכבר והרס יורו חליו
ויח' הכבר ויהס על כל החלוות והרס על הכעס .
סלך יורה על חסייס. והנעיס עם רס או עוגלל .
יורו סענכות או חוסב. השער' מהוקן. יורה יוס'
ומסוה. מהאלי' . יורה כסיס עשהיהו על האלי' .
ולסל העסרוס. על עשר רלחיס על חליו' .
ההמסוסוה יורס סיניו מקוס. סיניו מלכ' כסי
סענייסיס הרלוסיס כגבול ההמסוסוה (סיס) :

(2) הרוח' סממענה רע לו (גמלח) ונהנו להחעני'
ויח' חסי' כסכס. ויח' דוקח' כעם ועיכס . הרוח'
סיביל קוסמו סייס רכוס יח' רן טוב לו . יסן .
טוב לו הרוח' סוהו מולח. יסמח' כלוחס סנה' רוכב
על נוחר אדם' ירכב על זלר' חויניו' נפל מהמעק'
או דרו' כנספס ויכל' גרה יגיד' רוסן רלחו. נולל
מכל דרס' מלמו סכור. דרס יגיד' שוסש כעניו. רע לו.
לם סוכ' לו. נכפל'. ילל לברול' . ולס יורד מרלח
מל יסמך . כי ססע' מלסלרסס וינעשה ססנה .
נחסי' וסוסי' . סרוך סף נסמח' ממנו : (3) הרוח'
סילח רס עניויו . יסלה ויפרסל. נמלכך כרס .
הסיסר ממנו . כמלו סומוס'ס' כממו' או חסיסיו
ימוס' סרוח' סבר לו סיניו . ימוס' ברול' יכל' (ויח'
סוכ' לו) סן לומס סולי יגיד' . סן סמור' לרה כקריב .
סן ממעט' סולי יגיד' . סן סופע נומל. מוס יגיד' .

והנו להחענוס עליו חסי' כסכס. וריכיס חומריס .
לם סוכ' כניסליו. ימוס חרס סיביל' לו מיסמו מלור.
ולס ללו . ימות חרס סלח יככל' לו מימחו' . סברו
למי' יחלי' רעמו כמסי' הרוח' עלמו חלס סוכ' לו
ויח' רע לו וקסן נווח כמבר' . רע לו. כמספריס'
טוב לו (רשי') . קלח' קנו סס רע' ילח עליו (ריס)
מערב' קנו לו נומל לרס יגיד' . חסיס' כעברו וסין
ברלחו סבר חלל' קסריס' כקלוי' טוב לו : (ד) סמנלל
רלחו כקלוס . מי יסס' לו' רלחו וקנו . לו ולכל'
מסממו. הרוח' סמנלל יסיכיס ויחליו' ויכלל' [יחלך]
קיוס רי' ענוסמיס כמליס'ס (גמלח) : (ח) המקי' דס
כמוסמו . יסמעטו יח' . ככסמיו . יח' דבר גדול'
ברומוסי' . יססר מעט יכל' לו. סקי' רס הרביס. סוכ
לו. הרוח' סיסר' רע לו' עשו לו כור'. יסמעטו
ימי' יח' רע מבוט' ולל המגול' בו סמלסו' מכויר'
הרוח' מעניויר' . מסקין רס . חלסו מעלל' נסלי' .
הרוח' ורעוסי' חליו' ולגו'ס. יח'ס' מלסמי' גדולי' .
כמובר' או מלכוכלי' . חוסכיו מדרי' עליו סקרי' .
כמנו. למן רע יכל' נקלל' ידיו חסי' למעט' דייו' (ריס) :

פתרון הלומות

הכל אחרי המטה או כיחס אלכלים - מעשה יעשה
 שקוריהו הקביה חלוי (ריה) : (ה) הרואי הספר
 מן העמים חסו עליו ופדלוהו - והי מיני כנחנח
 (גמרא) הרג אלם כס יעשה לו - קברות. מעשים
 מכופרים :

מרק ב במרבוי האדם

(א) המלכותים ככלל - וזרו יופי וכבוד ותועלת
 (סיה) הרואי כגרים שמורי וכל זכב זרה יהי לו -
 שומר כגר . יורה הרואה . ויאל כיון כיוס יגיד. מולח
 מלכותים מחהכים. סוכ לו מאור . לונכ סליח מדסה
 יסח אשה הרואה עליו לבוש אשה . עכירה עבר
 (פאשה שלכס לבוש כפלה יורסח אומו) סגור משי
 גדולי סהיה לו . לבוש כספ וחסב . יעלי לגדולי סלה
 סהבו מעובס (ריה) : (ג) לונכ מלכותים יקרים
 גדולי סהיה לו . השטיקן. יור מגרלמו . לונכ כגדי
 עשי יקלאוהו כיל . כגרים ארומים . זרה סעבור
 עליו להענישו . לכנים סיה למעיס (רטי) ויאל
 לבכ כגד לבן . וסן סוכ יגיד. שמורים רע לו (רילח) :
 (ג) כל מיני זכוכים יסיס מלום. מן מן הסכלת.
 הרואה שקירפו כגרוו גור ריט מתקרב (גמרא)
 סרואה על רלשו כמר מלכו יענט מלו. פוטס
 נלקס כמר או מלנפס כמר מלכו סוכה כמרה סחל לו.
 כגדיו חס מולס . סוכ לו . אכר כגרו - הפסד
 יגיד. כסרוו כגרוו. ספלוס יהיח וסליפות סכלום
 יעסה לו. הרואה עלמו כרוס . כמיל . כלל ססח
 כלי . כלל מלות (גמ) ויאל לעולם כוטה או
 זרה יגיד (ריה) ויאל כרוס יגיד (יה) :

(ה) סערה ה פרק א בחמה ורבנה וכוכבים

שערה ה פרק א בחמה ורבנה וכוכבים
 (ה) סעטה . מורה עקל אכ ארון רכנות. יום .
 מעטלה . כוכבים אסיס . סכרים עלמדים - או

(א) הרואי סיה מלכים יפסה למסירות. יעטיה יפסה
 למכמה ידמיה ידלח מפרענות סהלים יפסה
 למסירות משלי יפסה למסירות . חיוב. ידלח מפרענות
 סיר הסירים יפסה למסירות . קהלח יפסה למסירה
 קינות ידלח מפרענות . מגילה אסמר כס נעסה לו
 (גמרא) : (כ) הרואי אגרס מרשה . סוכ לו .
 הרואה ספר מורה סמקרק או סיה כרוס או קורח
 כסיה רע לו . ופעמכה חלי כסיה כסיה מוכר
 כן זכר יגיד : (ג) הרואי סיה סיון יסס לו .
 המחלל סיה יסס לו . והוא דלח סיס (גמרא)
 עלמד נערים גדול יהי למסרים. הרואה סחול ריה
 ומקס ספר . ינוס ויכסס רחמים סעמוסו מליס
 עליו . הרואה סחול סון . חס רלוי לכ . גדולם
 סהיה לו וחס ללו מרפס סהיה לו (רטי) : (ד)
 סענה אסן יסח סהיה רכח . מונכס לו סחול כן
 סערה י . סקורח קיס . רלוי ססרסה סכיה עליו
 כמרפיה - אלל סחן זרוו זכלי לכ. סעניס ספילן
 יפסה לגדולי (גמרא) :

סדר הנהגת הבוקר

לכיום העדסה או סיוסן. ללמוד סלינו ניסידום יספלל ויאלמר :

רסס חל כסן וקסן סיס נרייס כוטה אכניס אסן סיוסן אסן מן הריכס מן סיסללו זו ויין :
 מי אנכי שאובה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול
 ונורא ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול בפעשי הרעים
 ואנכי בשך ודם עפר ואפר ואני כרמי וראוי להזכיר שמו הגדול
 הגבור והנורא ומכאן שכן להתפלל לפניו ולזכור שמו הגדול
 פעמים. או לי איד אשא פנים לעמוד לפני מלך גדול ונורא מלך
 סליי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וספת כל
 הכבות. אלא מפני רחמי וחסדי הגדולים שהוא מרחם על
 ברוחתי ורועה בחפלה ותחנונים של עבדיו כסן שנאמר קחב
 לכל קראו לכל אשר קראתו באמת : רצון רצון יעשה ואת
 שערה ישמע וישמעם : שומע הפלה עדיך כל בשך יבא :

עבודה שבלב

צדיקים

ענייני תפלה

(א) (בספר עבודה ישראל). הנה דרך העבודה
 הכונה להשכל חמדי על גלות
 הבורא ביה ובי"ח אשר ברא המצוי ובמי השמים
 וכל נבואם ומלכם עיקר רצונו בעבודה האדם
 השכל בבורי אשר יתבר ויבחר את יצרו הרע
 ויבטל חומרי ובעבודה זו תפלה מעומק הלב
 כי ויבטל זאת לרדק לזכור פשלותו וטאחלו ולהכניע
 ולסיות לו רוח נבירה ועפי"י שני אלה הדברים
 חסר העבודה לרי. אמנם מי שמתפלל ועובד לרי
 חסר במהבנת גלות הבורא ביה בלבד ואינו
 מקטין איש אשר עי"ב הוא מנאח ברוחו לאמר
 בעי"י אני מתפלל וטובק בבורה ומלוח ביה.
 גם להקט מי שמתפלל על עולמו שואו אין ואסם
 שכל ונבוא עד שואו בנתימרה שחורה שמתמרמר
 כל קך עד שלא יאמין שהקבי"ה יתמע תפלתו
 ואי"י למה יתפלל בנאם היה חושבת ד' גם
 עי"ם :

(ב) (בס' חוראים בשרה). טועם בשורם ועיקר
 הכל בעבודה הוא הנכונה כי אף שהאדם
 מתקן מדוחיו אינו יסל לבא לדיקות הבורא
 ית"ש"ק עי"י הנכונה כי חושבת ד' לנבא לב :
 (ג) התפלה היא עבודה שבלב שחומר ועבדתם
 את ד' אלוקים ולעבדו בכל לבבכוואויל אהוה
 עבודה שבלב זו תפלה. ומזה זו הקראת עבודה
 בהמת עבודת עבד שגכנה ומתעבד עולמו
 להחין הכל בורא כל עולמים ביה. ולמה זה
 נקראת עבודה שבלב מפני שיעקר העבודה הוא
 נתימה התפלה משומק מלב נבד ומדעה
 כעני ויל אשר לבבו שער בקרבו ולא כמו שחושבים
 הסתמים הקרוי של תפלה התקשרות המחשבה
 בחרוה המלוח בלבד כי בהמת תפלה כוז שריא
 רק מהמחשבה בלבד הוא רק מן השפה ועליו
 ועליוה זאת שפסחם כדודי ולבם כל עי"ם :

(ד) (בס' שער התפלה). מי שריא נשק רוח
 שח ונבוע בהמת טעם הטיבות תפלתו הוא
 מטעם קרוב ד' נבדרי לב כי הנה הנהיה
 רוח האל מאמין הכלל מלוח שמו הגדול יח' והוא
 מנדיק רצו ועיקר תפלתו הוא נתימה שם שמים
 ביה ממנו חרון אשו יתרום ויתנבה שם שמים
 ויתקדם כמו נשום וכל תפלה כוז רמוזוד וילשק
 אל ד' וילשק לרי לא לרמוז אלו אל ד' שפירוש
 אלו ולבדוד טעם הריב ויחין בתפלתו לבם ד'
 הוא מתקן שם שמים בתפלתו והררע שעה
 תפלתו עולה ותפלת ד' עיקר וזה רמוז לפי ד'
 יפוך שמו עי"י תפלתו הוא לפי ביה ד' שלא
 יתחלל ויתקדם כמו כפי כל חו וזה תפלתו נתימת
 כי וזה עי"י קרוב ד' נבדרי לב קרוב ד' לב
 קרובי קרוב ד' לתפלה כל קרובי ד' לב
 נשם אלו לקב"ה ולבדוד ביה ועי"ם :

(ה) (בס' פרי הארץ) כאשרם מחסל על אזה
 דבר החסר ממנו העיקר שמים אל לבו
 שפלות השכינה שברא"ל להיות שלימה בכל
 העולמות שיהא האדם מושל בכל מכל כל בכל
 הגבראים והזכרים והנשיים כל אחד ואחד כמשה
 רבינו עי"ה שכן היתה חלתי הגבראים כמו מלאך
 ורדו בדגת הים ולא יחא חסר כלום משאי"י כשרא
 חסר ממילא נכמט שהשכינה לריה להתלבש למעמו
 בתשרון לכן יתחיינו פלוחות מאמיתות הגב ולא
 יתחיינו בתפלתו על מילוי חסרום :

(ו) (בס' עבודת ישראל). ויגה כשכא יסורים על
 רשעים אינם מקבלים בהצבה ורועשים בקול
 ומטיחין דברים כלפי מעלה על היסורים ואין בדם
 ד' כרכיב לא רעש ד' אלב בדיקים מלי"י
 שהדיק מייחד הכל לנאכרם ובפרט כהמורק עלמו
 לשכינה אשר היא חולת אהבה בגלות ויהא הוליה
 ומרדק עלמו עמיהום יסורי משיח או מתקן הכל
 ועומד על רגליו וכן בכל מאורע שבעול לרדק
 האדם לחקט בשרו או בכללות עולמות או בשורם
 נכמות של זה הבא המאורע עליו כי בודלו שם
 לרדק בענין האוה ובא אל הארץ דוגמת עליו
 להאמין שם בשורם כמו שקבלתי ממורי ורבי
 מוה"ר"ב זלתי"ם שם עיקר השורה וממילא מתקן
 למטה וזה מתקן כל היחין ממילא :

(ז) (בס' עיקר עיני התפלה לעמוד בלב נבד
 ודעה על חורבן היכל ועל פזור כרו ולא
 כבאר שום עבודה לרי רק עבודה שבלב זו תפלה
 ולהעלות ולייחד השכינה עם דודה וזה נתימה תפלה
 לעני כי ישוקוף אם התפלה בבביל כי עני הוא
 כביטל ונתי"י דל משכית שו"ו כי ישוקוף או
 התפלה האחת היא עטיפה ושמה לכל התפלות
 משאי"י הנכנס לביבאי להתפלל לבקט לרצו בני
 חיי ונשוי. הגם כזה ניכ מאמין בהמת יכלוח
 ונדולת חרוניו ור"ב כה להשפיע לו כל עונה מי"ם
 עיקר כוונת התפלה שלא לבס' יזרוד רק כמו נתימה
 בו ולחזין ומאמין הב לן חיי הב לנא מונא :

(ח) (מארי"ם בעל מלת שמו"ס) והנה ים
 בעבודים הליקט רבים ים עובד וזה
 לנפש בלבד כוז ים עובד יותר ומתקן עלמו בשרה
 ומלוח בתקן גדול ומתרחק מליהרד יותר וזה
 לרוח עם הנפש כוז ים עובד יותר ומתרחק
 מליהרד שיעור רב וזה לנפש לנפש כוז כפי
 ריווקרה"ם מליהרד וכפי קרובתו אל החורה ואל
 העבודה כן יגדל מעלות ויזכה לנתימה כשכאכזה
 כי ויקרא עבד כלם ויתנבה זו המצוי כי לי בני
 ישראל עבדים עבד הם ים וים מל"ס תלמים בעבודה
 מלוח וזה נקראו בני"ם. והטעם הוא מפני שהעבד
 יעבור לרצו עי"י לקבל פדום ועם היות שכולם
 בעבודה בתפלה הנתימות יזכר רק אל מדרגת
 עבד

עבודה שבלב

צדיקים

אמתים בלאקת ורדך לטלל ארס כמתו כנכ
בחי ובחי' ואלו מחייתים כל השלמות כחוד
ושלם ונעה שמח ונענו גדול און ישר :

עבר כל ולא יול לזכות מעולם אל מדרגת בן -
ובטעם כי הוא עובד עיני לקבל פרס ויביט
בחייו מחשבל לקטו או טולל לזבו או מקריב
זכו וכואל כל כוונתו הוא כדי להגרים הינאים
נפיו שלם יואמר בך בעיני וכן רפואת ד' ורפוא
ול כל כוונתו הוא כדי לזכות לזעזלה עמו
להשפיע עין טובה על כל מה שיסוף ויאמר
בכוונה תפלו וסוף להיות טובע פרס רב מרבו
הברכה ורפואה וכן החיים והשלום באמרו וברו
לחיי וכוונתו וכן בכוונת הלבב כאשר יענו לעמר
קולס רעים וכוונתו כיון כי לעולם טולל פרס
תמור . אמנם מי שמנו קול למנום לפיולפנים
בעבודת עיניתו ובחמס הנשרת בחמרו בך
עליו וכן רפואו הכוונה להמך השפץ והבריכה
להשפיות כמיס בוויקו אום אשר יעשה זח
עובד להקביו ובנייתו . כן בחמס לזכו ואמו
עבודה שמיס מחבס בחקיקה בלי לקח ממני
טוס חשיל ולא פרס אשר אדם יעשה זח :

(א) (א) לא יאמר אדם כשאוכל להשפיל
בהתחבבה אשפיל ואם לאו לא אלוטם איש
להשפיל כל ארבעה והדריכה . כמשל המך כשכל
למחמס מכנס את בניו . ובזה ארס טוס
קרובים למך מקרים אוחו בחמוטו וארס
אינס קרובים למלכות מצויס ומחמוטים למקוס
השם משמרים אוחו ביותר מהמחט טס המך
ך הוא כשאינו יכול להשפיל והחמסות ארוס
מבלגין אוחו הלא ככלן מחמרים אום המך של
ללות חוית לפני ואינס יחוק איש ביותר כי הלא
המך ככלן ומתבארין אוחו כפני :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

(א) (א) יאמר כשמשפיל שאלות מחלס
הס י' כי יואמר בלבו מך גדול כזו ארס
עושה לו מלכות רחוי לעשות לו שמחה וירכב כל
כחו כי כזו עשה אחרים עמי י' כי כחו בהלות
ובהלות שרס הקביל מאלל הוא אחרים עמי
ימך :

(א) (א) היתון בחפשו כל הנוטות
הדעות לו אינו מתיין רק אוחין הדעות
לו אכל כשאומר הריכס בהחקירות גדול וכל
כל החיכס כל הדעות מעמין ומחלין של אוח
וארס הוא טולל שלם כשאומר החיכס בהחקיר
גדול גדול מחמוטין אוחו השלמות העלויס
ועשה פעילות גדלות כזו לכן ירסס איס להשפיל
בהחקירות והתחלשות גדול והודיע יעשה פעילות
גדולות בשלמות עליוס כי כל אום משורר
למלה :

מרגע החברון של החוק איש חזק חסדך על
החברון שם בגלל :

(כג) (כס) ריב"ש אמר שארש טובע נזיר
וכאן מראה כמה מעטות כדי יצילו מן
הים הכושפים אורח נדלוו היראים לא יטלוו
עליו על גמלו חת עמנו כן בשתפל מוסר
מעטות שעת חן להלכות עליו ועל מעטותיו
שהו מליל עמנו ממים יהודיים הם המזי הבאים
לנבלי ממחשבות בחפלות :

(כד) (סג) התפלה שהיא בשמחה גדולה נדלה
יותר טוב ומקובל לפני יותר מהתפלה
בעניות ובכזה וזכר עליו כשעני שאל ומקרא
ומתקן לפי המקץ ברו בנשי גדולה אשכ"ח חן
נותן לו כיה מראה מעטות חלל כשחבר מוסר
שבו של חלק בשמחה גדולה ומתוך הכח
והשמחה מתקדם בקשרו או מתוך חלקו למחנה
מחנה כמו שמתקן לשרות :

(כה) (סד) ובלחץ שמתקן מזה קודם הריב
חלקו כי יחול מכל לקיים בלחץ קודם
כל תפלה או מקרא ח"ו עם כל ירחול כי ימנע
בסתקרות האדם עליו עם התקיים ועם כל
ירחול היסרים בלבוש וחדים מתחיל להשתלל
אשכ"ח בלא יעלה לו רק פי המעט כי עשו
אם הוא בתענית רבתי שעה איש לחימות
אשכ"ח שילוו מקשרו לפחות אחרות וראו המבדור
בכל עם זכור ויחיה איש לחימות חמימות
לכפי כי עשו עליו עיי השלמות צדיקים :

(כו) (כה) ענין הדיקות בו יח'
היא עיי אחרות החובה והתפלה שדיק
מחשבו ופיעותו לפחות חרתי שבת
האחרות כבוד וקני מדיקות פירו הדיקות רחוק
נראה בו ובשחרף בתיבה הוא הדיקות חלוט
היה ליפנים מיליון זיבה :

(כז) (כז) משפיע ענין התפלה העיקר הוא
האמונה שמתקן מהשי משהו יעני מעלה
ומנה המשיה כי וגם יתקן מזה כשלא משי
טוב התפלה מה שחול מה היא ענה וזית הא'
לפעמים בלא חלל ומקרה הענין הוא הוא הנעלה
משי משה בקשרו בלבוש השלם הנעלה
היא מתקן להסור הענין ובלחץ היא לזכות או
לחזק עני ויכולו כי כי אם יש כמות חלוצו
הנעלה סיי' יענה או חכמה נעשית בחוק חלוצו
שי' חלי ישי' רק כדוריה נחשלת הסכנה ולא
לחשלת שיהי לך הו מתקן מנדל :

(כח) (כח) עיי שדיק להחזק חלוצ קודם
התפלה עיי כי עיי לו מתקן להשתלל בו
מה ענין או בדיקות רחוק עיי מחשבים או
אורה שיתקן חלוצ ומתקן כך הוא ענה להשתלל
מתוך דת' עיי חלוצ ומחשבים או חרדיקים
התפלה לא ישי' לו מתקן התפלה ח"ו או המרבה
וה'

האמונות בהתפל עליו חל ורפדה ומחמת פחד
אור יודע הן הוא והמתקן סודו וזרדס המעט
מאליסם חלל ככאורי כך משעי מראה לו באיב
חל המורה חן בקך בלום כי זה הכשר לוי ירח
הוא הכשר להכרה וזה חלוט בשמחה שהוא ירח
חן אספר לו להיות באהבה : חן מן שעה חלל
אור שבת עיי רק מעט חכמים מלומדי הוא
מראה בעלמו שהוא שבת השם וטובו בשמחה
ואין לו רק שמה והולדת עיי ירח חל ר' בכל
לבו וכל נפש :

(כט) (כט) הוא שעת שיעק עמות המורה יח'
הוא הדיקות והתפלה ביומי בעבודתי ובלמוד
חורמו יח' ריב"ש בדרור ומחמת זה יוכל לדיק
כשעי כי משעי שחלל בדיקות מתדבק בכל
הענין הקול בקול הענין והמורה בעבור הענין
וכן התפלה והמתחיל הסכים מדידת מתקן
הוא ענין המתחיל והענין קודמו והקדמו בשי'
עיי ענין מתקן עם שריו טובו יודע כי בענין
השלים מתקן עם הוא עיי מתקן הוא וליב
כשתחשבו ומרגע עבודתך בקך נדלוו חרודותה
בענין המתחשבה העליוה או חרדה וכו' גם חומר
עק מתקן בענין העליון בגלל :

(לא) (לא) אורח חובה על פסוק יעקב חל
יוסף ויעקב והוא לא יעקב ויעקב חל לחברים
ומנה יח' לופך ומתקן שבתה דעתי היא
נראה הדיקות כי וגם מעט ענין חתור לו
המטה והשאל בני בדיק וחבר יודע שיש
רמתקן יח' ויוון עשי חלל דברתה דמורה כי
היא המורה שמתקן בענין הקדמה וזה יתקן עיי
מה מתקנה עיי הקדמות בעצלה התפלה
שמתפלה בני חל על חרש הוא אם כדיו הוא
וראו חן הקדמה מקשרו ענין ונדלוו יח' עיי
בל תפלה יתקן עיי חל חן כמות חלוצו
לכפי על חל עיקר עמנו רק להשפיע ולכך
חל מרות העליוה ועיקר הדיק והשפעה הוא
לחבר מתקן יח' חל ענין ויחן מחבר
לס וענין אורח יח' שישבו כי כדור שישפע
לחחיותו וזה המורה למנה : לכן חן חל
רשאי להשתלל על חל עמנו כי חו חכמה מקשרנו
ישעירו כי חן ליקן כי חן חל כמות התפלה
היא חל להשפיע למנה נדלוו יענה כי חן חן
שטן ופע דע וקשרנו ומחלה יעלה בקשר
החלוצו ורדיו כי זה הוא העיקר בדיק השפעה
השפיע כשפתו ממות העליוה :

(לב) (לב) חן שמתקן להשתלל חל מתקן
טוב חל עיי חל התפלה בשלל דבר
שחר לך כי יח' מקובל חסדך חלל כחבר חנה
להשתלל חסדך על הסמכות עם נראה כי דבר
שחר לך החברון כי בענין כי חל חל חל
חלוק ממנו והחברון עם בחלק יח' בגלל ושלל

עבודה שבלב

ואי המעט ובלבד שיכון לבו למעט ביה' ו
מוחין בתפלה לך ה' שוין :

(כט) (סג) מהנעש'ט ז'לפי' חסין לבס תקשיב
אוניך ור'ל כי שימן זה מבור ביד האדם
שחס מודמן ביובל לביין לבו להפלה לפני בלא
שום פני' ומי' ע'פ'ס חו' בדיוור ביא לפי מדרגתו
או ידוע כי מתקבלה התפלה האות וז'ס חסין לבס
תקשיב אוניך כי בעת המתפלל ויכל לידע חס
מתקבלה תפלה האות כמדול' ברחי'בד חס שגורה
תפלתו בפי' :

(ל) (סג) י'ס מרוב ענותנותו של אדם גורם
במתרחק מצדוה' הסי' שגור' שפלותו אינו
מחזין כי האדם עי' תורתו ותפלתו גורם שפע
אל כל העולמות ונס המלאכים יוציין עי' תפלתו
ויתרמו שאלו הים מלאכין זה כמה י'ס עובד ר'
בשמתה ובראש מרוב כל ויהי' חסר בכל תעוה
ומלה לחומרה בדיק' י'ות' ונס לתת לב מה
שגור' בלמה עי'ה'ס תשכחון בין שפתי'ס שהקדי'ס
גומר ויודק על שפתי' האדם לנטק' כשהוא חומר
במורה ותפלה בדוד' ואס י'ס'ס חל לבו בודחי' מי
זה האדם אשר לא י'תויע' רחמ' ודוע שהתק' גדיל
גומר ויודק על שפתי' של אדם נבוא הדל הי'ס'ס
הוא מתק' בו שפתי' כשהוא האדם מה ח'י
ספון לתקן למעלה ולמטה בזה הו'ק' כהדרות לבו .
ובלחמ' ז'לפי' כי האדם עי' מעשיו העושים הוא
דבור בו י'ס' ממס' ומרס' ור'כנת בדרכיו ובי'
שואו רחום לנטה' מתעורר מזה זו כל רחום
למעלה בכל השולמות ומרס' דע מה למעלה מתק'
דיל מתק' הדע איה מזה המתעורר בק' כך הוא
למעלה וז'ס ונתן לק' רחמים ורחמן :

(לא) (סג) כנס ריב'ס כחבר' בל' אדם מי'
בתפלה או בלימוד יסבור המי' וידבק
עלמו בגורה י'ס' וזהו מתקין עיון קיום שיה
במתעבה היות :

(לב) (סג) יתעב' בתפלתו הו'ק' מהיכל לבי'ל
וכש'פלה לו מי' מתעב'ן אורו מן הסיכין
כי דנין אורו בכל היכל חס רחמי' לבי'ס ויראה
וישנה על המי' הזה חס' חס' חסב בלהס' רעה
כמו ליו'ק' יתעורר חו'ק' וילחמ' בלבו מה עשיתי
שלקחתי הלק' מעולם העליון והאנתי אל מקום
הצ'נופת ובו'ס יכנס ויחיי' ע'ה לעפר ויבי'ת ז'ח'
מתעבה למדת חן ורחמי' תפלה חל עולם אחר
במרו' חס' ח'י איה' חס' הדבר הרע הוא כנס
חס' כשה' ע'פ' כרחום מזה ו'ס' להאוב' חס' הסי' :

(לג) (סג) לרק' לעלות הרעיונים מתחל'
לעיל' אל ב'ס'ס דריו'ס כשהוא'ס מתק'
ומחבר דבור ע'ס דבור וקול ע'ס והכל ע'ס
הכל ומתעבה ע'ס מתעבה כשה' ד' אורו'ס ע'ס
הי'ה'ס כדוע ואס האדם יעבה ק' כל דיו'ריו שר'תין
לעיל' אל ב'ר'ס'ס ובו'ה גורם שהרעיו'ס ב'ה'ס לפניו

י'ת' ומתחל' ב'ס'ס ובו'ה הוא עונה בתפלתו :
(לד) (דרכי לרק) כשהתפלל על אדם העולה
הטובה שאל יסור בפירות בקשתו כי אז
מעורר עליו דיי'ס ח'יו' מהמלאכים חס הוא רחמי'
לעשות בקשתו רק יסין במתעבה בעת שספוק
במורה או בחפלה ובקשה בלב נבחר מהמלאכים
רק הסי' לבד ידוע מתעבה בני אדם ויעשה בקשתו
כי ע'ס רחמים גמורים :

(לה) (סג) כוונה טללה בעשיית מילה או
תפלה לעבות נחת רוח להטורח ולא
יעטור ב'ח'ס אינו יכול לטיין בהתפלה ואין לו נחת
מהתפלה רק י'עטור שפתי' ב'ח'ו' עושה נחת רוח
להסי' :

(לו) (סג) כלל גדול יתפלל אדם בשום
הנערכות על עולמו לבדו רק בשביל כל
ישראל ש'ח'ס לאו דנין אורו ומשני'תן עליו ח'ס י'ס'
לו נוסח והוא'ר ב'ה' עדי'ת' לרשועה ויכול עולמו בכל
חולי' ישראל וכיו'ל' ב'זה כל בקשה ש'יעקב יתפלל
על כל ישראל :

(לז) (סג) בכל התפלות שיש כשיחבר אורח'
אלהי' חברה'ס יתעורר נפשו לקדושת הסי'
ויסין באלהי'ס שהוא מוסר עלמו כדי ליי'ה' הוי'ס'
ואז'יו' ובאלק' אבותינו לית'ה' כו'י'ס'ה'י'ס' וקב'עמנו
ישראל יסין ח'ס י'ע' אורו ויפ'עו שררו מעלו
י'ס'בו ודמה' כנפשו כלט עושין לו ק' וכן שמתמי'
מחבר ז'לפי'ס' לנחוב' כל'ט ח'ל'ט ח'ל'טו ב'ח'ב'ר'ג
לב' המי'ס' והוא' בשביל קדושת הסי'ס' וז'ק' א'יעלת'ס'
לקיי'ס'ע' וקדושתו לשר'ק'ע'מנו על קדושת הסי'ס' ביה'
או יעשה עשוי' לעלמו לשבול ויקבל בשמחה מי'ע' זו :

(לח) (סג) כשהוא לחד'ס מתעבה וזה בלחמ'
התפלה ישוק' כי המתעבה רוכבת על
הדבור ויחיו הקול'ס'ס' עובדת על הדיבור של
קדושה לק' יתוק' עד שיסור המתעבה רעה מלבו :

(לח) (סג) כשהוא להתפלל בדיקות יתעב'
שהסי'ס' מתלבשת בו ומתפלת עמו כי'
בשרת כשיחבר אור'ס' שפתי' תפלה :

(ט) (סג) מה שבה ל'ה'ס' מי' בתפלה כי דנין
אורו בהיכל העליון חס' רחמי' לעלות תפלתו
ע'ס יתעבה ב'ח'ו'ס' ח'ו'ס' עליו מן המי'ס' :

(סא) (סג) גילה לייק' אחר לעצמים חין אדם
יכול להתפלל במתנה ומתחת עסקו במתנה
עושה' הוא מתעורר ח'ע' להתפלל כשהוא או
לעצמי'ס' מתעורר לראת שו'ה' ויעי' מתפלל ביראה
בחסדו כגור' לו לייק' ברחמי'ת חן חס'ו' בדבר :

(סב) (סג) יתעב' בעת התפלה שהוא מתק'
בעולמות עליונים כמי'ס' כשהוא כניע'
העליון ועי'ס' בודחי' ח'י' לו כ'ח' עושה ופני'
מבי'ת וכן במורה יתעב'ן :

(סג) (סג) מי המתפלל יחיד יסין נס עובדי'
דרכי'ס' ובו'י' הסי'ס'ס' מתפלל'ן ביחודית
ויכל'ת

יכולת עמו עמיה והול גיב רבים וכן בעושי
חשובה יסיון לבלת עמו עם כל שושי חסובה :

(סד) העשיטן נילה חלופי שאדם מחפץ
נדיבות גדול וחובה וירא כראוי מימי
יזר שיאל לו הכונה לפי השי" גיב : כי פנים
אוי החפץ עם חמירי נדיבות גדול ולא היה
לדם הכונה עם קצרו גדול המלה רק אחד הי'
מחפץ הכונה ויטלו עיני :

(סה) לקושי אמרים והוא ספר מעד דברי
ליעקב : באט במעשיו כלמנו לאדים פניט
אלך עידי תכל חוספ הטופק אם משומן אלו
על השעה או חזקף גם השעה קי כהאדם
מלוכלק בעצרות ומדקף איש בחקיה כביטול
מעשה הבלקף למעלה כמעשה אהבה עם השי'
בנות חפלות שמדבר בדיורים וזרה כי הקביה
והו כעבו במעשיו מהי העצרות וכלמנו לאדים
פניט אלך שירות פנימויות אלך שידיי אני מדובק
קי כשכלי האלקף :

(סו) הכולל לקבל עליו על מלכות שמים
בשלמות יורה ומחבתו מצדיקים :

(סז) נדיקון מה שיש טעמויות שונות בענין
החפלה ומחפץ החפלה חסוף חסוף לכוול
כעשוי נדיקים כאלו אי' כער טעם חסוף יי
הסתחיות אי' בחוקים נגד יי' שורים ומרמ
ביחזקאל לעמוד ירייה שער ראוין אי' כי לא יי'
קדושה ויבטלים קדושות האקדס העבר והנה היי'
שורים הם שער לכל פנים ויודע כביסתיק
מחין נגד בחוקים למעלה ומלאו שיש לביסתיק
למעלה שער לכל פנים ושבו כמטויר בחבני
הארי' ויל ונגדן היו הסתחיות שכן החכמות
(השעם למעלה למטה) כשדע וינה ענין החפלה
הוא כדי כיוול כיא לעשות כשער שלו כי החפלה
היא סלם מוצב ארצה והוא מעיט הסתחיות ויש
לכל שער צדפים ויחודים לכן ים טעמויות שונות
וינה השער היי' הוא למי ששטו וזכר את שבנו
ואינו יודע בלחש כער וינה למר האלק לה מדין
השער היי' והוא נגד חיקון היי' שהוא וקף
שואו מקבל מכל היי' חיקוים הכל וינה האלק
הארי' ויל ביות היי' ויבלין דיקויה למד
ועתה בעם לוי ששטו מדר את כעשו וידין סדר
מלקט מכהם טעמויות כידוע לבקוים כי עיי'
כיא יאחזו דרבו של הארי' ויל השיה לכל כעם
ולכן יי' לעלי ביחולם :

(סח) היה השול לא יבדל רק כביטול כעבו
הקביה וחפץ הקביה כביטול כעבוה
המלות שאמר וכעשה רשטי כי שיער החפץ הוא
מה שאדם חושב ומחלש לעשות את רוח לפניו
והוא למלאות רשטי כי העצות עלמו למעשים
אדם לעמוד מפני עשוי שיש לו חפץ ללמוד וגיב אדם
שוטק כמחורה שיש לו חפץ להא אמשי חיקר

החפץ ממעשה המלות והחורה והחפלה הוא
החפלות כחיים אשר רוח יחיוה לוי וחמירלי
שלאמרו וכעשה רשטי חק החפלות לכו לא היה
כלי כנה לחלשם וירקף לחלשם כשבוה והנה
האדם השעה הכל רק כדי למלאות רשטי יי'
ולעשות חק לפני יי' הוא מכשירו כעשוי ומכרה
בו חלקות : כי יאמר שדע כי מה שגלה כרלון
הקדשן לברוא בחלשותם הכל הי' כביטול החפץ
חיקרל מעשיו כיא בחלשותם לעשות רשטי ככל
ומחבתו א' הוא עקרה וברשטי לכל עלמין והוא
מקור הכל וממנו כחיות הכל כי לכן אם האדם
השעה המלות בחלשותם עקרים וברשטי הוא
רשון הקדשן שרלי קי שידי חפץ מן החלשות
כיא לעשות רשטי לכן אם האדם עויד קי ים
למעשו ומחבתו עליה עד כרשטי שטא רשון
הקדשן כויל :

(סט) הדיבור שכל הבריות הוא מעולם
הדיבור ובחפץ ויש לו מחבתו זרה או
הדיבור כגלות כחוכם עליו המי' שהוא חקויה :

(ס) הנה לומר חסופין אוחו ויל כי יאמר
אנו רואין אדם כנה לעשה איש רשטי שרשם
לחפלה ככונה נדולה לפני יי' וכנה כעם
נדולה עיי' וכעשו לחפלה כחך עיקר החפלה
כא לו מחבתו זכר וידין הוא הדוע של
למעלה כי חק האמת הוא כי חמרה א' הוא
הכונה של כעשי' שיה לאדם זכר המחבתו כדי
לעשותה עיד מעלמין וכח עיי' זכר וכן המחבתו
מקיימת חלף לעשותה לרשטי כען כהא לו מחבתו
זרה מחבתו רשטי או יריה רשטי וכיוול כה (ישעיה
מחבתו ויחמרה) והוא זכר המחבתו רשטי הוא
ומדיקן איש בחכמה או ביראה לעיול ומשום
חפלות בחלשותו ויזר גדולה וינה מולית כולות
מחקויה וינה הכונה כעשיין אוחו :

(סא) הסתחיות לוי חלקיו והעטות לו
ולמעט עד שולם כי הנה כמחלר כי חיקר
הסתחיות שכל החפלה והעדות כדור כער
לעשות כל הדיורים והחיות אל כרשטי כעם
כמינה מעילת לחתף כעשת כיראה העולמות
וישרת האדם הכל טעור וכיאלו יי' יזר אוחות
ואחיי' רופי' אוחות כעם הדיורים כמי' רזיל
ורע הי' כלאול לקרף אוחות כי כהאדם מחפץ
או לעד שורה הכל הם רופי' אוחות כי חפלות
חקוים אלוהי כמי' עיד האמת : הנה הרופים
שלמים מעוררים ומחזירים את הרופים
העלויים אבר כולם הם אוחות עלויים מאוד עד
לחן קי וחלית וכלם כחאו עיי' סס חויה כיא
ובחוסם חלשם כס חויה ככל ויודלו אם האדם
מחפץ או לעד שורה כדור כעם אזהב ויראה
כעם כי אוחות משם כדור כעם אזהב ויראה
אוחות וי' מרואים וכמויות לשים לעשותם אל
כרשטי

עבודה

שבל

גדקים

הטעם להקדשה העליונה נודעו הדברים שלו הם מתחברים לעילא :

(גב) (אור חורה) וכבר ידעת מה שאל בזה האדם הזה מהמבנה וזה בלימודו או בתפלתו הוא אינו מקיים כי יש עת לכל חפץ כי שהוא הנידון התורה בעומק הקליפות והיה להתדבק בשרה ובעי עת וזמן להעלות בקדושה כפי כל דרך האדם להשגור מלמד ומורה כי לא תאס בזה וזה המבנה כי לא להעלות ואם לא עשיתו אמתו כי הוא עדימ בן חביב האומד לפי אביו דבר הלכה ואביו מקשה איתו קדושת שנות ומתעורר מדרך הפסע והנה חן חיו כוונת האב לכתור וכתור דבר ולבטוחו שיתאר משה והנה חן חן חרבה האב להחיות קה מוכן שיחמק הבן עת הקדושת וירדך בדרך האמת והנה בפסע הולכה וזה חן האב וזהו מה שחם בני כי והמבל הוא עובד כי בחבר בזה מזה נודך להשגור מלמד והעלות בקדושה עם חותם התעבות קדושת שמוכן ומיחה עם הדברים הוא מדבר :

(גד) (מאור עינים) נודך כל אחד המדבר דברי תורה ותפלה אחר שבא בענין היראה שקיבל עליו עול ודחפו יח' על עצמו נודך לרע ולהחמין כי פיו המדבר הדברים הוא ממש פיו יח' שהוא חלק ד' ממש האדום הדובן בתוך כל אחד מירחאל :

(גד) (ס) עת חורה ותפלה שכן דברים השומרים ברוחו כל עולם בעל יום וטובה שיקון גדול בכל השלמות ופני אדם מלאוים הם כי בכל מהשגורו של אדם על כל עסקיו כל בלום ומבלום אותו עד שאינו ממש בחזו מה שבפיו מדבר ואומר רשאו ד' ראה : כל בעיני וגאליו משה גואל ויראל ולבו כל עמו וודך תקובל תפלתו וטובה שיקון למעלה בשלמות העלויים יח' :

(נד) (מאור עינים) חן רוחם כאשר עמד אדם ומתפלל ופני אדם בלום אלו ומבלום אותו הוא טעם ומתקף מאור עליהם ומגדשם משה ומתעבותו של עמו ומבלום אותו והוא שמוק ולא יתם אולם למוע בלואו מה שבפיו מדבר : נודך יזה דחוק מן האמת :

(ט) (כס' תפלה ותפלה) ולהתקדשות היותר עלין נודך שיהא לפני פלגית עומק ההכנה והשפלה ביותר וקדוה שכיח הגשם וכפי הכונה ד' יסוף שיח' להיות כי התפלה בזה מהפסע לבקש את פני ד' ממש נודך בשאלתו ובקשתו להכיר מלל בלבו כבוד מקדש החיים והחיים כלל להשיב נפשו האומללה וההכונה וההשפלה עומה זו אשר בעומק האב מאור נקדחת התעבות הגשם משפך לרין ממש ח' נשבו בבקשתו כעני וזה שחי' נשבו מןקם שיוכל לרין לשמות רגלי

התעבות וזו יתעורר רוחו המכשית וזה ענין התעבות כשמי ודברים מה שתחיתו נפשו ומה תעני שזה ענין השלמה הכניעה ביותר כי וז"ל ולפי ד' יסוף שיח' כוח השפלה דבריו נכבדים עומה בהתעבות גדול כעני וזל בדר ובמלוק :

(זג) (ס) ים מדרגה הנקרא שמוקדע שלמות הכנס מקודש הם לרין להתגבר כוונת עומק הטוב מקודש האב כי כאשר רואה כי בלתי חינו הרעם בלתי האב כי כאשר רואה כי האב וז"ל וישקו בלל לם וזו הדיבור וז"ל מקודש האב כל יונה בלית רק בהתעבות עומה הפסע כמים עין לפס אל ד' ונקדחו חלום שדקן האחויות מקודש האב על המשורים למרחוק בעומק טוב עלין ומקדוה חלום התעבות להקליפות ח"ס חכר לקדוה בהרבי ונקדחי :

(זח) התעבות הגשם היא העיקר בתפלה ממש כעני וזל החבר וירק מלל נשבו מתעבות ברעו עולה על תעבותו נחמו בל טום חקירה והתעבות השל רק ונעלם התעבות הגשם וז"ל תפלה לפני כו' יסוף שיח' :

(גט) (פרח יוסף) פסע ח' בלא הנידול למורי וזל אם אמר כמה תעבות בקין יתפלה בלי כוונה אם רשאו לחזור פסע טוים ולחומרם כוונה וחומר בזהו האל ידוע ומפורסם שכן קן טום דבר שכן כי מלאוים הגשם אפי' מהמבנה חלונית הם יח' ע"כ מלאוים קדושת כוונת וז"ל אם אמר כמה תעבות כי כוונת רק בזהמבנה חלונית כוונת בלתי התעבות בלי להוליא ממה לזוית כוונת יסוף יתעורר וחומר פסע טוים החיבה או וזה כי בפסע רשאו לא היה טום מלאוים הגשם והוא מקדך בחלויות הגשם יח' ע"כ לא יאמר פסע טוים רק יתברר מהמבנה ובכוונה החיות שאמר בלי כוונה והפסע :

(ס) (קדושת ח'י) ככאדם מדבר דברי אלקים ח"ס בתורה ותפלה נודך שיח' כוונתו ידביק ח"י בהצדקה יח' וככאדם מדבר בכל כמו היה מטיס כל כמו בלחות הקדושים היולאים מדבריו והנה רחמים : ויכול האדם להיות דבוק בהצדקה כי חלוי הוא טעם נשבו כמה משום כל כוונתו דבריו חורה ותפלה בכל חיבה שיאמר יסוף על כוונתו שיבטל מלל שעולתו הגשמיים : לכן אשרי אדם אשר מקודש ברוחניות הדברים בזה גדול כי ח"ל לקדוה בו יח' כי אם נדבריו תורה או תפלה :

(סא) (מאור עינים) הנה הש' נתן לנו התורה הקדושה כדי שיוכל אדם לרדק בשמו יח' בלמוש עמו כפיטול בלחותיות התורה והתפלה של היכלות להבדיליהם אם טום מתעבות ורות המבלל לו אותו בעת שכן בזה ולכן כחיו כל אשר חמלא ידך לעשות בתקד עשה שלרין לעשות בזה והיח

ומעשה ביראה ויראה והמזה והמבטח אמת בלי
 כוח ענינו פסולת ממשבת חוץ לשם שיהאחרת
 ח"ו להלכת עלמו כ"ו או קוץ תפלתו חן מן
 האדם כ"ו או שארי תפלות פסולות רק לשם ד'
 בעלמית לעשות נחת רוח לפניו או הברכה היותר
 ממקור העליון לא יתקבל ולא נפגמת עממה ומקורו
 ברוך ממקור ימים חיים כ"ו יתבאר ח"ו כממשותתו
 ודבריו תפלתו מפורשים בכל המצוי שנות
 מתקנת חוץ כ"ו או תפלתו מן המקור הטוב לנפש
 המרים המאחרים והשפע הטוב לוקחים הדוטים
 והקליפות הם להם אחוזי חמורה ומלואו כ"ו :

(עו) (סג) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עז) (סד) ואח"כ אח"כ אל כל חמש כ"ו ואל
 יעשה אדם עלמו רשע שעה אחת לפני התקום
 אחר בחד בה מל האדם עת החפלה להקבל ולעמוד
 לפניו בשעה זו שהוא עת רצון לפניו להתגלות לבא
 אל מקדש מעט לפקוד לבכית כבודו הבוין אולם
 בתוך סומאמות ולתפלה להרשו ומתקניו ומיתליו
 והמספר בלרבו מראה בעלמו אולם חפן להחטק
 לראות בגליו כבוד מלכותו ועשי' מרובה עומה
 לנכסל העליון כ"ו אולם חפן להחטק ולראות ביקר
 תפלתו גדולתו של מורה הקב"ה כ"ו התחטק
 ומתלבט בתוך חיות התפלה הסדורה בני כל
 ומתגלה לכל אדם לפי שכלו ויורה כמחנה כ"ו
 וכשעלה רשעו של חפן להתגלות לכל והשבר קול
 בכל מלכותו להקבל ולעמוד לפניו והשבר קול
 מלכותו ויקר גדולתו מן השעה לפניו ואינו חושב
 לראותו ומתחטק בלרבו כמה גבוהים כל ופני הא
 כ"ו וגם הוא בזוין המקר גדולתו לפניו אולם
 ספון בעינו לקבל נחת ושמעו בהבטי אל כבודו
 וישי' יותר מעסק לרבו וגם מתחייב נשפחו הוא
 מתקן על הראות קלט וזויות לפני כל רואה כ"ו
 ע"כ שלחתינו רח"ל ק"ה עבדנו לגור נורה
 שיה לכל נפש שלא לשח שיה כשלה מתחיל
 הח"ל להתפלל על גמר קיום בתרה שדית
 ערבות ומתנה :

(עג) (סה) כשארם בביתנו בעת התפלה ואנו
 רוח' טוס דבר מתפלל טוה"ו כ"ו ואינו רוא'
 כ"ה חפלי שמים מס"ח תפילתו וספרים וכן כבודו'
 ללכת לשוק בשם כל חפלי טוה"ו ותענות בני
 אדם וירא לנפשו מן ח"ו שיל ברבת העמורה לרבו'
 משה הילרי וביעוה לטוק קדש ח"ם בכל אדם ויכל באת
 שקודם הליכותו לטוק קדש ח"ם הנה' הישנה אלו
 חמור' ותפלי' בטובה ולמדה ק"ה חורה למה
 ויקאר עלמו בכל עת ותענות עם כל פני
 רמ"ח אבריו וספרים גריו למקן שלמים ביה וביה'
 וכל עיני :

(עז) (סז) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עד) (טז) אלו יתקן' אח"כ הטהרה תפלתו קב'
 ח"ן תפלתו המוכנס למלך אדם שיש לו חפן
 אל ח"ם תפלתו בכל יום כשעלת חפן יהיה או
 ח"ן חפן טוה"ו חן בעיניו לרוב הרגל בו חן לר'ך
 כל אדם להתפלל בכל יום כשעלת חמור' ותפלי'
 והמטות טע"ו יהיו טוה"ו חן בעיניו :

(עז) (סח) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עה) (טז) עומה ח"ה המקור ויורה כל דבר
 שנקבא ויהי המקור ח"ה ח"ה ויכל ויכל קד"ה
 ענה עקב כח"ם עקב ענה ויראה ד' כי כמו הרגל
 הוא קיום כל הדרך שנקבא עומה עליו קן ענה
 וכל דבר האדם עשה לר'ך להיות ענה בתעשה
 הוא ח"ם עקב תחשון ח"ה המכשפים האלה בכל
 המכשפים האלה לר'ך להיבחר בו ענה :

(עז) (סח) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עז) (טז) אלו יתקן' אח"כ הטהרה תפלתו קב'
 ח"ן תפלתו המוכנס למלך אדם שיש לו חפן
 אל ח"ם תפלתו בכל יום כשעלת חפן יהיה או
 ח"ן חפן טוה"ו חן בעיניו לרוב הרגל בו חן לר'ך
 כל אדם להתפלל בכל יום כשעלת חמור' ותפלי'
 והמטות טע"ו יהיו טוה"ו חן בעיניו :

(עז) (סח) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עז) (טז) אלו יתקן' אח"כ הטהרה תפלתו קב'
 ח"ן תפלתו המוכנס למלך אדם שיש לו חפן
 אל ח"ם תפלתו בכל יום כשעלת חפן יהיה או
 ח"ן חפן טוה"ו חן בעיניו לרוב הרגל בו חן לר'ך
 כל אדם להתפלל בכל יום כשעלת חמור' ותפלי'
 והמטות טע"ו יהיו טוה"ו חן בעיניו :

(עז) (סח) ועתה הפנים הגוי וסוף שנית ידי
 בנקבא כפולה שטוהה ופורוה לפני כל אר"ם
 שכל ימי החול לא יהיו לפני החיבה העליל עסקים
 האין להם פנאי כל"ו רק אולם שיש להם פנאי או
 המלגמים או המכירים על שלחן אבותם שיעלו
 להצריך בתפלה המצד :

(עז) (טז) אלו יתקן' אח"כ הטהרה תפלתו קב'
 ח"ן תפלתו המוכנס למלך אדם שיש לו חפן
 אל ח"ם תפלתו בכל יום כשעלת חפן יהיה או
 ח"ן חפן טוה"ו חן בעיניו לרוב הרגל בו חן לר'ך
 כל אדם להתפלל בכל יום כשעלת חמור' ותפלי'
 והמטות טע"ו יהיו טוה"ו חן בעיניו :

למלא עמם חסד והאגה הדעה בחור' וכן בחפ'י
 הוא עטר כגלגל לידן ככל יום למלא התחדשות
 האבי' והיראי' ומיני ירי' לו התלבוט הדש' ככל
 יום לחור' ולגבור' לאלו היום כחנה :

(פא) לקוטי רמ"ל' אם חבטנו מלאומוך להבט
 נגמרי בעת החפ'י והיו שלא חטבה אמונו
 כל היום . אם בעת החפ'י אחת מנלך ד' ערך
 ועל כל הכריתים ובוים הזה עובר על מיני ותקון
 ודבוק הדע שנקרת בחטבה וכן חטבה ולחך
 דברת :

(פב) החפ'י מעומקא דלבא מועיל ליראת שמים
 לכל היום כי אך יעשה עבירה אם מעומקא
 דלבא החפ'י הריבוי אכתי' כי ואלך דבר להיר
 אם מעומק' לבבו אמר לאור לבבו מרע ואלך יעשה
 אם החתן בלחמ' ובשבי כעשר לכל חסיה וכן בזהר
 דברים לכן אם דברת להיר לו ומחנה היום על
 סך דר' כי מנסה ולחן היום חפ'תך ונא בלחמ' :

(פג) דברי לחמ' קחו עמכם דברים וכוונ
 אל ד' כחאדם חול' לבוב בחבוב' מקיים
 יבוב על ידידיו היריבים והבטלים כי ברוב
 דברים לא יחול פגע ובפרט להיר שאין היום
 מלא מרע כי הדברים בעלים מביאים האדם
 ליריבים האחרים כעו להיר וירכילת ואלך ואלול
 בתי' וירכילת וכוונ היום שחמ' שער החטובה
 ומבין יותר כל הכרעותיו ויום קחו עמכם דברים
 וכוונ אל ד' :

(פד) דברי ליריקס' אמר חיל' אך יבול ללחם
 ליריק מוכר לירא' עמוד חתבו עם נכשו
 אך שהוא מנרך מזה ברכות ככל יום ופירוש
 אל ברך אח' ד' הוא בלחמ' עיר' שאלו בגמרה
 הקודם ימשאלו כל הרבוי וכמה ים לו לפחד
 לירא' בחטבו שכן היום כשור' הוא הוא מנרך
 להבט ביה כביטול מזה שגמ' ככל יום ואלך לל
 יבט מלחמ'ו אפי' חמ' קל ומכיס מתחפ'ל
 ולברך שלא בטוחים הילול :

(פה) כס' המעשיות זיל אמרו זיל חסדים
 כראשונים היו שיהן שנה אחת קודם
 חפ'תן ובזמן אחת אחר חפ'תן . ועמם הברי'
 קודם החפ'תן וכן לאחר החפ'תן שים ביה לבטל
 העבודה להרפוק ולברך הרבי העבודה בלחמ'ת
 חודים לעשים עמם היום בעבודה ובפרט קודם
 החפ'תן שהיא העבודה שבלב להחפ'תן ולקבר ארס
 כחפ'תן והרבה החפ'תן ככל החפ'תן למלא
 בעבודה הוא עמם חסד לברך וללבו שרי'
 האלוין אבר לברך נכשו ליריק חומ' והלבוט
 כחפ'תן נכש קוד' לר' וזה אמרו זיל מבלה
 נכסה ויראל לאלה עת אלה ו' החנה לר' וחביבה
 על בעלה כשעה ראשונה וכן שנה עמ' הסביבה
 קודם החפ'תן . אך הדינים לאחר החפ'תן הוא
 לחסום המחנה לריות כעו מי שלא עשה כלום הלל

(פז) זכור נא תמיד מחמיר את קיום
 בפירות החבוב' ומהם מזהר את כס' ולבא
 הממין לן מתחמים כחדי' ביה וביים עומן חיות
 לכל השלמות עם החיות ללבו הממין המתחמים
 אלו היום הוא העומן להם חיות שיוכח לעבדו
 ולהתחמות לבו וכן הוא בלחם החתמין שכל
 השירות והתחבות מה באומר הוה לבטל בלח' חיות
 ממני ימים לבד ולידי' בנה מתח' חיל' :

(פח) תורת לחמ' ים ליריק משה לעומן ולשפת
 מחכמתו מן הכלי הומן תהדותו ולדבך איש
 בלחמ'ת הבורא לעבדו בחור' ותפלה ככל אחת
 ועשרה זכר כי ולא ולמ' מלאומוך הקדושים
 נכשו תירא' וכל גזול וקדוש ואלך החור' הקדוש'
 מכפרת לנו אך הך ליריק מבלה שבע והאלך
 יבן והדברים שדב' עם ואלך שבי' רוב'
 לכן לכן ומה שים בתקנות מזה חפ'ן אך כל
 מעשים

לישול ב'י הסעות והגלות ואלך מחכמת רשת
 מפני שדב' כי עמם החפ'י הוא ב'י היחיד
 הקדוש לכן אחר כל פנים שאלו מתפללין ואלו
 ממליכין לבורא ימים ויחמ' ללבוט למחמ'ת החמ'
 תרעה דגן עין לחזק מחדש כעו בחול' שדדיו לא
 נכשו' ביה דבר ובלאו עמ' דליון לעשות הוונ
 חללו לא עשיתו טלס והבן :

(פו) אמר הרב הקדוש מורד' פתח מקראך
 זיל בטעם שלא י'י כחמ' קולו בעת החפ'י
 ולא נראה כי חוס חטע' והתלבוט . דשו כי
 עיקרו כל חפ'י הוא הדבקות בבורא עולם ימים
 ועיקרו של דבקות הוא החפ'תן הגמתי' שיה
 מזה כמו יליאת החכמה מתקף שחמ'ו עליה זיל
 בגמרה (ברכות דף ח) שהוא כפ'תו' ב'י חושב
 וכדיקה דמיע' כחפ'תן ביעור' מחמ'ת לכן ים
 בחפ'תן להשביע הגמתי' אללס כפ'תו' ב'י
 וזהו ים שהיא כפ'תן' דמיע' כחפ'תן ביעור'
 מחמ'ת :

(פז) למה ייר אהך ולמה נשלו פירך אם
 אירך מחמיר או כחבר מודען לך היום חיו
 הוא רבלי' בחפ'תך עלך לחב'ת שמים ככל מאריך
 אפי' יעול את ממעך' ואלת חתמין בלחמ'ת שלי'
 כי הכל מחמ'ת איר' למה חיר' לך אם לא כי
 חפ'תך היום קרובתך ולחך :

(פח) ים ליריק נהוים לעקים בחפ'ת
 כי לבט לעק אל ד' ועיקרו של חפ'תן הוא
 העבודה ככל ים לעק הוא ככל . וים ליריק
 גדולים מתחילים בלח' כי נכשו לבט וביים להרים
 קול ורובם גברי' בקדש כלן הוא כמדבר על לבו
 רק כשמו נשח וקולו לא נשמע :

(פח) אם הדיית את טורף בחפ'תך
 הדיית החומין והיית קרוב למך לעבד
 לבו' לכדו ולפאר' דע'י מן הארץ ביה וביים
 הדיית זאת היום שם הגריו נשך לבור' לבו' :

(צ) זכור נא תמיד מחמיר את קיום
 בפירות החבוב' ומהם מזהר את כס' ולבא
 הממין לן מתחמים כחדי' ביה וביים עומן חיות
 לכל השלמות עם החיות ללבו הממין המתחמים
 אלו היום הוא העומן להם חיות שיוכח לעבדו
 ולהתחמות לבו וכן הוא בלחם החתמין שכל
 השירות והתחבות מה באומר הוה לבטל בלח' חיות
 ממני ימים לבד ולידי' בנה מתח' חיל' :

(צא) תורת לחמ' ים ליריק משה לעומן ולשפת
 מחכמתו מן הכלי הומן תהדותו ולדבך איש
 בלחמ'ת הבורא לעבדו בחור' ותפלה ככל אחת
 ועשרה זכר כי ולא ולמ' מלאומוך הקדושים
 נכשו תירא' וכל גזול וקדוש ואלך החור' הקדוש'
 מכפרת לנו אך הך ליריק מבלה שבע והאלך
 יבן והדברים שדב' עם ואלך שבי' רוב'
 לכן לכן ומה שים בתקנות מזה חפ'ן אך כל
 מעשים

(צח) (גם) חסידים הראשונים היו שרץ שנה אחת לפני התפיל' וכן לאחר התפלה הייתי להתיישב ברוחם ולהוכיח ח"ע ולהכיר ח"ע אך הם אפס ואין נגד הבורא ב"ה וגם אח"כ אחר התפיל' הגם שהודו והגליטו יתישבו בדעתם ויתנו אל לבם כי לא בנהם עשו את כל אלה רק בכח ד' :

(צו) (דגל מחנה אפרים) מי שהוא מאמין בד' יכול להתפלל בכל יום כי אם הוא מאמין שהש"ת מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית הוא בכל יום בריא' הרג' וכל העולמות הם בריאים חדשים ונרץ להתפלל וליתן שכח והודיה על שבראו גם העולמות בראש חדשים לבקרים ואם אינו מאמין זאת באמנו' שלימי' שהקב"ה מחדש בכל יום מעש' בראשית התפיל' והמלות נעשה אללו כדבר יסן ורגיל וגמאם אללו לדבר דברים אחרים כל יום :

(צג) (גם) וזהו טוהת חזיל שאמרו חסידים הראשונים היו שהיה שנה אחת ומתפללין כדי שיטוונו לבס למקום כו' שהיו פונים מכל עסקיהם לעלות ולהדבק בחזקת תורתם ששוקים בתורה קודם התפיל' בלחות הבורא ית"ש וזוה יוכלו לטון את לבם למקום ב"ה בעמדם בתפיל' לפני ית' ולא באמנו'ם ופשוטי העם ששוקים בכל לרכייהם קודם התפיל' וישוים כל מה שלבם חפץ (וי' שמדברים דברים בטלים רבים ובימות בעלות המביא ליהי דברים בטלים הרבים האל' ילכו ויקר וכדומ' ומהדברים בטלים האורים להי' ולינת להתפלל) ותח"כ עומדים בתפיל' לפני ית' ומעיינים פניהם לדבר לפני ית' בלבון טובח ברוך אתה וכי מי הרשה להם דבר זה ומה שייכות י' להם עם הש"י ב"ה להעיו מלא לדבר לפני בלשון נכח ומאין להם ההתחברות הזה והם לא פעלו להם שום נדק' וזכות לפני ית' ערם עמדם בתפלה ובתחנונים לפני ית' בלי כסף תשלחם לא יהי להם לרצון לפני ית' :

(צד) (עבודה יבדל) שבה ישראל עד ד' אלקין פי' שרץ לבוב עד שהי' ד' הוא הבורא. אלקין. אלקות שלך פי' שהי' ככח ומרכבה לקדושתו ותוכל להדבק בו ולהרהר לפניו תפלות ותחנונים כאבר ידבר איש אל רעהו למשל כאבר תאמר ברוך אתה ד' יהיה בעיניך כאלו אתה עומד לפני מנהג בלי שום מוסך ומיז' מבלת היו ח"ס אמרו אליו כל תבא עון כשחוכה לאמר אליו היינו לפניו כביל או סימן כי נבא עונך וטוב לך כי כל מניעת התפלה ממז' הם באים בענותיהם אשר מפדילים בו לכן כבוד העון ממך תהי' קרוב לך לומר לפניו דברי תפלות שירות ותשבחות :

מעשיהם מגדול ועד קטן היה בהשלל ובחכמת חלקות והאך רמזו לרכיים עליונים וגוראים וכבאדם מסתכל על זה ראי' לו להתלבט בטהר וכלימה ועטה גדול' אך הוא נבער מכל דעת ואף אם לומד או מתפלל הוא בלא שכל ותמימות וקדו' ומשוק' רק כא"ש חולם :

(צב) (באר משה) מרגלה בשומא קדישא של האמו"ר ז"ל הפסוק כי הוא האותן לך כח לעשות חיל שהאדם מנדר עלמותו אין בו שום כח ושלך אך ישנה פה לפני הבורא ית"ש בתפלה ותחנונים אך שהבורא ית"ש החונן לאדם דעת הוא הנותן לאדם כח לעשות חיל :

(צג) (גם) וזהו טוהת חזיל שאמרו חסידים הראשונים היו שהיה שנה אחת ומתפללין כדי שיטוונו לבס למקום כו' שהיו פונים מכל עסקיהם לעלות ולהדבק בחזקת תורתם ששוקים בתורה קודם התפיל' בלחות הבורא ית"ש וזוה יוכלו לטון את לבם למקום ב"ה בעמדם בתפיל' לפני ית' ולא באמנו'ם ופשוטי העם ששוקים בכל לרכייהם קודם התפיל' וישוים כל מה שלבם חפץ (וי' שמדברים דברים בטלים רבים ובימות בעלות המביא ליהי דברים בטלים הרבים האל' ילכו ויקר וכדומ' ומהדברים בטלים האורים להי' ולינת להתפלל) ותח"כ עומדים בתפיל' לפני ית' ומעיינים פניהם לדבר לפני ית' בלבון טובח ברוך אתה וכי מי הרשה להם דבר זה ומה שייכות י' להם עם הש"י ב"ה להעיו מלא לדבר לפני בלשון נכח ומאין להם ההתחברות הזה והם לא פעלו להם שום נדק' וזכות לפני ית' ערם עמדם בתפלה ובתחנונים לפני ית' בלי כסף תשלחם לא יהי להם לרצון לפני ית' :

(צח) (אמר הגאון הגעזבהק הקדוש מו' שמעלקא מניקלשפורג ז"ל לרץ האדם להתפלל ולהתודות באמת ותמים קודם התפלה כדי שיוכל התפלה לעלות למעל' עד עתיק יומין ועלה ישועה הוא הידוי קודם התפלה ואין ש"ה משפיעים שמעבדים התפלה עכ"ו מכה הידוי הקב"ה חוזר חתירה מתחת כסא כבודו ומקבלו והוא דומה לאחד שרץ רחמים מאלף הבר והצטרף לבא לפניו מזה רק הזמרים מהבר לא ייחזרוו ליק' להבר מלובם כבגדים קרועים ותמן אל לבו לשיקו להבר מתחת חלונותיו שישמע ויענה לו והוא ברחמיו לזה להשמרים להוליו אללו בלי מניעה ועיבוד קך כבאדם מחזיר קודם התפלה הוא דופק בתפלת חלונות האגל' מלבו של עולם וחוזר חתירה פירוש שוחח לו עברי רחמים ומקבל ומורה אח"כ שיעל' תפלתו לרטון למעלה :

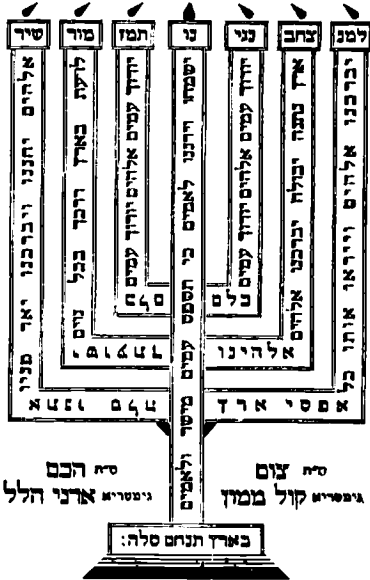
(צח) (אמר הגאון הגעזבהק הקדוש מו' שמעלקא מניקלשפורג ז"ל לרץ האדם להתפלל ולהתודות באמת ותמים קודם התפלה כדי שיוכל התפלה לעלות למעל' עד עתיק יומין ועלה ישועה הוא הידוי קודם התפלה ואין ש"ה משפיעים שמעבדים התפלה עכ"ו מכה הידוי הקב"ה חוזר חתירה מתחת כסא כבודו ומקבלו והוא דומה לאחד שרץ רחמים מאלף הבר והצטרף לבא לפניו מזה רק הזמרים מהבר לא ייחזרוו ליק' להבר מלובם כבגדים קרועים ותמן אל לבו לשיקו להבר מתחת חלונותיו שישמע ויענה לו והוא ברחמיו לזה להשמרים להוליו אללו בלי מניעה ועיבוד קך כבאדם מחזיר קודם התפלה הוא דופק בתפלת חלונות האגל' מלבו של עולם וחוזר חתירה פירוש שוחח לו עברי רחמים ומקבל ומורה אח"כ שיעל' תפלתו לרטון למעלה :

דע לפני מי אתה עומד לפני מלך מליה חקביה

שויתי יהודה לנגדי

יחזקיהו תמיד אדהמיה

אבא. יתן. קוץ. שטן. נד. יבש. בשר. צדק.

אבא. יתן. קוץ. שטן. נד. יבש. בשר. צדק.

סדר הנהגת הפוקד

הנהגת נשים יעודע או שיוטב ללמוד לסילו כוידהום יסכלל וילמד :

יהוה רצון מלסנך יי אלוהי שלא יאדע רבו הקלה על ידי ולא אכיל בדר הכהה .
 וישמחו כי תברי שלא אומר על שמה שדור ולא עי שדור שמה . ולא על סוד
 אסור ולא על אסור סודר ולא יכשלו חברי בדר הלכה ואשכח בהם . כי ייתן
 חכמה מסיו דעה וחכמה. כל עיני ואבישה נסלאות סודיך :

ובילחמו ילמד :

סודה אני לסנך יי אלוהי ששפה חלקי מיושני בית המדרש . ולא שמה חלקי מיושני
 קרונה . שאני משכים והם משכויים . אני משכים לרברי תורה והם משכויים
 לדברים בטלים . אני עמל והם עמלים . אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם
 מקבלים שכר . אני רץ והם רצים . אני רץ ליהי העולם הבא . והם רצים לבאר שחת.
 שנשמר ואתה אלוהים תורידם לבאר שחת . אנשי דמים ומרמה לא יחננו יסיהם ואני
 אבשה כך :

כתבו המקובלים הקדמונים סעלה לרגל מנחה צרות לומר בכל יום
 זה המזמור בצורת הסעורה :

ברכת השחר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נמילת ידים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בתוכמה וברא
בו נקבים ונקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני פסא כבודך שאם יפתח
אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך אפילו
שעה אחת: ברוך אתה יהוה רופא כל בשר ומפליא פעשות:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה היא אתה בראתה אתה
יצרתה ואתה נפחתה בי ואתה משמרה בך רבי: ואתה עתיד
לפלה ממני ולהחזירה בי לעתיד (ל'בא): כל זמן
שהנשמה בך רבי מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות: ברוך
אתה יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים:

כסאיר היום יתחם נלילת וילחר: השם יחד וכו' הריני סוכן ומסוסן לקיים מצות בראי
לקיים מצות ציצית כש"ש בתורה ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית
הכנה פתיל תכלת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות ציצית:

(דעת האר"י ז"ל לנכך להחטק נלילת ה"ס כפי ר"ק)
הי רצון מלפניך יהוה אלהי אבותי שהקרא חשובה מצות ציצית לפניך
קצאו קצתים קצו קצתים וקצתים וקצתים ומרוב מצות התלויים בה אמן סלה:
וילבוש אותו על חלוקי חתם כל בגדיו דווקא: האר"י ז"ל כשכל א"ש היה מוכרן ענית על הס"ק
(אך כשחטטק חתם ככלית גדול יכוין לפסור גם העלית קטן):

ברכת התורה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה:

כאן יש לענות אמן כי היא ברכה כפ"ע ואע"פ כ"י הסוסקים כשם האר"י ז"ל לומר והסרכ בו"ו וכו'
מכאן כע"ה:

והערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפי עמך
בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וצאצאי עמך
בית ישראל כלנו יורעי שמך ולומדי תורתך לשמחה: ברוך אתה
יהוה המלמד תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו: ברוך אתה יהוה נתן התורה:
ויברך יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כח תברכו את
בני ישראל אמור להם:

ברכת התורה

דברך יהוה וישמחה: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך (שם לך שלום: ושמו את שמי על גני ישראל ואני אברכם:

אלו דברים שאין להם שעור הפאה והבפורים והראיון ונמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם עושה אוכל פרוחיהם בעולם הזה והקרן קימת לשלם הבא ואלו הן כבוד אב ואם ונמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת ארחים ובקור חולים והכנסת בלה ולוית המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד פלם:

סדר הליכה לביהמ"ד

כשרוצה לילך לכהני' יאמר נחשבתי דרבי ואשיבה רגלי אל ערותיך. וסומך לרוד שסחתי (כו). וינחמד אל המוח ויאמר מחסה ההי"ן מן הורני וכו' מחמיל אפי ויאמר (הי' שומרי ה' צלי על יד ימיני ה' ישמר צאתי ובואי לחיים ולשלום סעויע). וינעק המחזק ויאמר (פרשת שמע. לה' הישועה. חי צבאות עמנו. חי צבאות אשרי. ה' הושיעה. אנא ה' הושיעה נא. אנא ה' הצליחה נא. שרי). ויכוין טעריקון סופר דלמח ישראל ולוחיות החלופרות הם עם (מכה) וישמרני סג"ר וסררהורים רעים: שרי תצילני פאשוי לצון: שרי יעזרני לשתי סחשבתי וליחד קב"ה ופבינתיה בשם כ"י). ויכוין ס"ח על יצר לוחיות סרי ויאמר (פגודל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב): כשיאל מחמת ביתו יאמר הריני הולך לבח"כ של

<p>(לשמריה) אברכם אבינו סבא (למנהג) יצחק אבינו עליו (לסריח) יעקב אבינו עליו קדישא עליו ושלום ליהרא שכינתא השלום ליהרא שכינתא בנוסא שכינתא ברועא וסינא רקב"ה ברועא שסאלא רקב"ה בשם כל ישראל:</p>	<p>כל ישראל: (למנהג) יצחק אבינו עליו (לסריח) יעקב אבינו עליו קדישא עליו ושלום ליהרא שכינתא השלום ליהרא שכינתא בנוסא שכינתא ברועא וסינא רקב"ה ברועא שסאלא רקב"ה בשם כל ישראל:</p>
---	--

יאמר (בכל רביך רעהו הוא ישר אורחותיך) ויקבל עליו סל מלוח סמכא לירו קיימנה: הודם כניסו לכהני' יאמר (בבית אלהים נחלך ברנש) ויכוין גי' אב"ב יריץ שחא חסד אל ועמו אלן נכנסים לסיק סלאמיט. ויכוין ככל יוס לוח א' פהסס. ואל יכנס פחלוס לכהני' רק כלימס וסחד וכחמון ק"י מנכנס לסני חלך כ"י):

וכנולו לכהני' יאמר:

פה פכו אה"לך יעקב משכנתיך ישראל: יהוה אהבתי מעון גי'תך. ומקום משכן כבודך: ואני אשתחווה ואברכה. אברכה לפני יהוה עושי: ואני תפלתך לך יהוה שת רצון אלהים ברב חסדך עניי באמת ישעך: ואלס הולך לכהני' עמוסף כפלות ומסילין יאמר נס זה (ואני ברוב חסדך כו' ממלל לקחן) ויאמר תמורו אלהים יתנו כו' (זה טורח המקום הזה לון זה כי אלס בית מלכים וזה עטר סמחים): ולתחל כו"ס (ומר כבודך ירים ה' אליה ואלוהי אבותי שיהא רבי נכח ומסור בידי שלא אשכחן. פה"ק):

כשת כדקח ל"ח של פלית גדול קודם ככה יאמר אלו הספוסים:

כרי נפשי את יהוה יהוה אלמי גבלק באור הוד וקרן גלשם: עושה אור בשלוקה נוסה שמים פירשה:

וקודם פסיח הסליח גדול יאמר וס:

לשם יחוד קדושא ברין הוא ושכינתיה כתיבין ורמינו לינד לשם יה ברה ביהודא שלים פלם כל ישראל. מריני סתעמף גופי כצירת מן סתעמף נשקתי ורביה סקרה ושקיה גי'תך באור נהיצת העולה סרני וקלשם שאני סתבסקה כפליח בעולם זהה כף אזהה לסלוקא רבנן ולטלית נאה לעולם סבא כגן אגון. וצל די סגונת צירת העצל נפשי ורמיני ונשקתי ותלתי מן סתיצונים (הטלית) ישרול נפשו עליקים וצילם

סדר הנחת המליץ

וציצים כגשר יעיד קצו על גזליו ורחף והוא משוכה מצות ציצת לפני מקדוש
קרוב הוא כאלו קניסתיך בכל פכתיך ורקדוקיך וכונותיך והרוב מצות הקלנים
כה אמן סלה:

ויכרך מעט ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצינו להחעטף בציצת:

והעטף מעטד ויכבה ראו כעלם ויאמר ד סמכים אלו:

מה יקר מסדף אלהים וכני אדם כצל בעפר וחסיון: וריון פרשן ביתך ונחל
עדנה משקם: כי עקר מקור מים באורך נראה אור: קישף מסדף לידעך וצדקתך
לישרי לב:

רבש"ע נלוי ורודע לסניך שרצוני לעשות רצונך ולקיים את כל המצות שכתבת בתורתך ולהודו בכל
האמורות שהותרתנו ולכוין בכל הכוונות הצריכון לכוין בכל מצוה וצוה ולספור שע
ואור בכל העולמות מן השורש למעלה כמקום שכל מצוה רובו שם לכן י"ח יהוה אר"א שמהיה
בעונו שאוכל להורג ש"א אקבו היום ובכל יום על אחד מן ס"שה י"ח שהוהרתנו בתורתך
ושאיכל לקיים היום ובכל יום כל מצוה שיווסן לפני מן רמ"ח מצות עשה שציתנו לעשות אותה
ובה שלא אוכל לקיים היום תצטרף מחשבתי המוכה כאלו עשיתי אותה כעשה וע"י זה תעשה
לבוש רוחני למשי רוחי ונשאתי לרמ"ח אברים וש"ס"ה גידים הרחונים וכוח יהיה לי חלוקה
דרבנן בעולם הנשמות כנ"ע ולהחלש בו בחיות המתים לחיי עולם הבא אמן:
קודם הנחת חפ"יו ויאמר זה:

וי"א ניסח זה והוא מלשון הכ"י כ"כ"ע ס"י כ"ה ס"ה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
ברחילו ורחימו ויחיד לשם י"ה בריה
ביחודא שלימ בשם כל יש"אל הריני מניח
תפלין לגם מצות קודשא וצדקם על ידי
תפלין לך מ'חין לנזקיה וצדק אנשין
ועל ידי תפלין על ראש מחין לצדק אנשין
ויספק התתן את הכלה שמאלו תחת לראשה
וימינו תפסקנה ומן השפע הווא יתמשך
עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קודש
ומחשבות קדושות בלי תהדר חסא כלל
ועקר וקדושות יהיו ח"לי צבוחת האהבה
בין התתן להכלה ולא יגרמו העונות ש"יני
קדושות קשורים לסמאל ונזקיה וכל פת
לדחון ושלא יפתנו ושלא יתגרו בנו וניחוני
לעבוד את יהוה כאשר עם לבבנו ויהי
בצונו לתפוק יהוה אליהנו ואלהי אבותינו
שמהיה משוכה מצות תחת תפלין לפני
מקדוש ברוך הוא כאלו קניסתיך בכל פכתיך
ודדוקיך וכונותיך ותרוב מצות המלויות
כה אמן סלה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה
ברחילו ורחימו ויחיד לשם י"ה בריה
ביחודא שלימ בשם כל יש"אל הריני מניח
תפלין לגם מצות קודשא וצדקם על ידי
תפלין לך מ'חין לנזקיה וצדק אנשין
ועל ידי תפלין על ראש מחין לצדק אנשין
ויספק התתן את הכלה שמאלו תחת לראשה
וימינו תפסקנה ומן השפע הווא יתמשך
עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קודש
ומחשבות קדושות בלי תהדר חסא כלל
ועקר וקדושות יהיו ח"לי צבוחת האהבה
בין התתן להכלה ולא יגרמו העונות ש"יני
קדושות קשורים לסמאל ונזקיה וכל פת
לדחון ושלא יפתנו ושלא יתגרו בנו וניחוני
לעבוד את יהוה כאשר עם לבבנו ויהי
בצונו לתפוק יהוה אליהנו ואלהי אבותינו
שמהיה משוכה מצות תחת תפלין לפני
מקדוש ברוך הוא כאלו קניסתיך בכל פכתיך
ודדוקיך וכונותיך ותרוב מצות המלויות
כה אמן סלה:

והריני מניח תפלין של יד להביא כל
העובדי פכתיך מפת יד יהוה שכינה תפאה
וחפ"יו של ראש להביא כל העובדי פכתיך
תחת רשות השכינה עלאה. ככתוב כי אתה
יהוה עליון על כל האהרן מאד נעליתי על
כל אלהים:

סדר הגות תפלין

ניתן תפלין שני על הקטרת ויזכר שאל לנגז נידו על הקטרת וכן נשמות ראשו ואם נגז לידו
ישל ידיו ויכסה אותן כעליה וקודם שהיה יכרך ולא יזלזל הש"ס מנחמיו עד שיכרך ע"פ ג'
כריכות של הקטרת:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להניח תפלין:**

ויכרך ג' כריכות על הקטרת:

והיכף יכרך ז' כריכות על הזרוע ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר ולא יזכר
לכרך כריכה זו בלשם כי החרוטים נחמקו אם יש לעשות אמן על כריכה זו:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות תפלין:**

ולתור שמהך יזכר בלשם

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ויכנס הלשונות תחת הלכנס ויזכר:

ראשך עלך ככרמל וזלת ראשך כארנון. מלך אסור כרנתיים: ועטו לי סהרש
שכנתי בתוכי: אל ישראל הוא נתן עזו ומעצמות לעם ברוך אלהים: ויחכקתך
אל עליון וקמי ושמן הטוב כריק על שבעה קגו בסנדרה להשמיע טובך לבריותיה
בזהם את הך ומשביע לכל חי רצון:

ולח"כ יכרך ג' כריכות על הלכנס האמצעי. ויכרך מחטולה כריכה אחת כפרק האמצעי ולח"כ
כרלם כפרק המחטון ולח"כ כסוף פ' המחטון. ויזכר אלו הסוסקים:

**וארשתיך לי לעולם. וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
וארשתיך לי באמינה וירעית את יהוה:**

וראו כל עמי הארץ כי עבד ה' נקרא עליך ויראו סוף:

כנגד ג' כריכות אלו יזכר ג' פ' ולרשתיך שני ג' כריכות אלו יקאר השכינה עם הק"ה כי הוא
דומה הקדוש וזריך לזכר שאל לעשות ויזכר על ג' כריכות היכל כאלכסו ולריך נ"כ לזכר קודם
סיפור החטון מעל ראשו סיפור מקודם ג' הכריכות אלו מן הלכנס האמצעי:
ויזכר שאל יתהפך לו אונק רצונה. ולא יסית דעתו כי שוכנו גדול חזן מחטלה י"ח ונשת
הלחוד שאינו טונס כ"כ ועיקר הלחוד יהיה כחטולין דר"ח:

**יברך יהוה אלי משה ואמר: קדש לי כד-בכור פטר כל-רחם בגני
ישראל בארם ובכחמה לי הוא: (יאמר משה אל-העם זכור את-היום
זהה אשר יצאתם מסוצרים מבית עבריים בי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
סזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בתוך האביב: והיה כד-יבאך
יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחיי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך
ליתן לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-העבודה הזאת בתוך הזה:
שבעת ימים תאכל מצת וכיום השביעי תג' ליהוה: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שאר כל-זבלה: והגדת לבנך
ביום ההוא ואמר עבדך זה עשה יהוה לי בצאתי מסוצרים: והיה קה לאות
על-ידיך ולזכרון בין עיניך לשמן תורת יהוה תורת יהוה בפיך בי ביד חזקה
הוצאת יהוה מסוצרים: ושמת את החקה הזאת למערה מימים ימימה:
והיה כד-יבאך יהוה אל-ארץ הכנעני פאשר נשבע לך ולאבתך ויהיה לך:
והעבדת כל-פטררחם ליהוה וכד-פטר ושמך בהמה אשר יהיה לך הזכרים
ליהוה**

סדר הגות המלך

יהוה: וכל־פטר חמור תפדה בשה ואמלא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניה תפדה: והיה ביישאלה בנה חמור לאמר מהזאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עכרים: והיה פיה הקשה פרעה לשלחנו ויתרנו יהוה בל־בכור בארץ מצרים סבכר אדם וערב־בכור פרסה ע־פ־ן אני זבח ליהוה בל־פטר רחם הזכרים וכל־בכור בני אפרה: והיה לאות על־ירכה ולמוטפת בין עיניה פי בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

קודם כל חפלה יחמר זה:

הריני סוכן וסומן להתפלל תפלה

שחרית שתיקן אברהם אבינו | מנחה שתיקן יצחק אבינו עליו | ערבית שתיקן יעקב אבינו
 עליו השלום כבוד אריה: | השלום כבוד שור: | עליו השלום כבוד נשר:
 לחקן שורשה במקום עליון בשם כל ישראל:
 פסוק: | אסור לאמרו בלא טלה ותפלין וזורה:

ואני כרוכ חסרך אבא ביתך (נזכות אברהם שנקרא אִישׁ חסד) | אשתחווה אל היכל קדשך
 (נזכות יצחק שנקרא עֵץ המזבח נמקום קדוש) כיראתך (נזכות יעקב שנקרא מה נורא המקום הזה):
 רבונו של עולם בזכות שלשת אבותינו אברהם יצחק ויעקב אבוא לכית הכנסת להתפלל
 לפניך תפילתי ובזכותם תעלה תפילתי חסדך האביון לרחמים ולרצון לפני כבודך
 בכלל תפלה כל ישראל ותעלה ותנשא דבתך על ראשך עֵץ מסטרין שר הפנים:

רבשע' יורע אני בעצמי שאיני כראי להתפלל לפניך שאתה אל נרוד ונורא ואנכי איש
 נזוח בשך רם עמר ואמר טפה מרוחה רמה ותולעה איש חוטא ואיני ראוי להזכיר
 שםך הנרוד הגבור והנורא מכיש להתפלל לפניך אוי לי איך אשא שני העמיד לפניך שלך
 נרוד ונורא שלך ס'ה עילת כל העילות וסיבת כל המיכות אלא בזאת אני כושח שמפני רחמך
 וחסדיך הנרולים שאתה מרחם על בריותיך ורוצה כחפלה ובתחנונים שכל עבדיו כמו שראוי
 ורוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו ונאמר קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראו
 באמת ונאמר רצון יראיו ואת שעתם ישמע ויושיעם ונאמר שומע תפלה עדיך כל
 בשר יבוא ובזאת אני באתי להפיל תחנוני לפניך:

אנא יהוה אל יעקב שום חטא ועון והרהר רע את תפלתו ותעלה לרצון דמעלה עד עתיק
 יומין אנא אלהים תפשוט ידיך מתחת כנפי הכרובים לקבל אותה ברחמים ובצל כנפך
 תחתינה סבל הקליפות והמקטרים ותצוה למלאכך המסוגלים על התפלה בנווד חסדיך להכניס
 תפלתנו לפניך ואל יהיו ועונותינו סכרילים בינינו וביניך ותחן לנו כח עֵץ תפלתנו להברית
 כל הקליפות ולטור כל העולמות ולהעלותם מעולם לעולם עד המקום אשר היה שם סקוסם
 בתחלת האצילות ועיזו תעלה גם נפשנו ונשמותינו ורוחנו למהרם סכל סיני:

אנא יהוה זכנו להיות משהבים אלך בכל לב הרב ככסנו מעונינו ומחטאתנו מחרנו ואך
 חטריף עלינו את השעה ותניחנו לעבך באהבה וכיראה כדי שנוכל לחקן את אשר
 עו־ שנזכה לראות פניך כדכתיב אך צדיקים יורו לשמך ישבו ישרים את פניך ולא יעורר
 בכסופא קמך מעתה ועד עולם אמן מלה:

רבשע' אתה ידעת כי בשר אהנו ואין לנו כח ולא בשום ביה להשיג ולכוון מעלתך
 וגדילתך כמו שנאמר נרוד אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר אפילו אם היינו
 יודעים צרוף שמתוך הקדושים וכוונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה וכל ברכה שבתוך כל
 העה וכל החזירי והזווגים של המדות העליונות הבאים עֵץ התפלות והברכות כיש כי כשר
 אהנו ולא בית אדם לנו ואין אנו יודעים הכוונות האלו לא מהם ולא מקצתם: ובכן יהי
 רצון מלפניך ה' אלהי אבותי שיהא חשוכ ומקיבל לפניך תפלת שחרית זו (או מנחה
 ומעריב האלו או שחרית ומוסף האלו) כאילו נתכוונתי בכל הכוונות שנתכוונתי בהם אנשי כנסת
 הגדולה ובכל צרוף שמות הקדושים העולים מתוך תפלה זו (או תפלות האלו) ובכל החזירי
 והזווגים הראויים לבא עֵץ תפלה זו (או תפלות האלו) ותצטרף מחשכתי המוכה דרך כלל
 למעשה פריית לכל ברכה וברכה וכל שם ושם בפני עצמו כחפלה זו (או בתפלות האלו)
 ורעלה (או ועלה) לפניך להיות עטרה דראשך עם שאר תפלות בניך חודעים ומכוונים כל
 ביונת שמתוך הקדושים הראויים לכל תפלה ותפלה ולכל ברכה המעדי יחוד וזווג סדות
 העליונות והקדושות מעלה מעלה בכל העילנות אמן:

תפלה קודם ההפלה

קודם תפלה שחרית ומנחה יהיו נ"י סמוכות לדרך ויהיה רבינו מסובב יתן לי חן וחסד וירא ליתן פרושה זו לצדיקה לשם יחוד בני אמי בצדק אחזה סוף אישבה בהיקף חסונתך צדק לפניו יהלך וישם לדרך עממיו ויעזר מחסמיו כלל ויהמר רבינו סקבל עלי סיע של ואהבת דעך כסוד. והריני סבוין לעשות עצמי כמא לקדושה :

עלה זו י"ב אלומה קודם תפלה וסדר הכנ הכתוב המפורסם אי"ת אלהי מקודרי אליהך על כהתנן ספר זמ"ג :
 אלוהיך ואלהיך :

יהי רצון מהשניך הי אלהיו ואלהי אבותינו שומע קול שועת עתירי ומאין לקול תפלת עמו ישראל ברחמי שתבין לבנו ותבונן סחסבותינו ותשנה תפלתנו בסובין ותקשיב אוניך לשמוע בקול תפלת עבדך הסתהגים אלך בקור שועה ורחה נשברה ואתה אל רהום כרחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים הסחול תפלת ותפבר לנו וכלל הגהויים אלינו ולכל עמך ישראל את כל מה שתפאנו והעויו ודרשענו ופגענו לפניך כי נלוי וירוע לפניך כי לא סברר ובסעל חליצה וחליה סרינו את סיך ורכרי תורתך ומצותך כי אם סרוב הוצר הבורר בקרבנו סמיר לא ינה ולא ישקוט עד אשר סביאנו אל תאוות העולם הטפל הזה ואל דבלינו ובסבל את סחסבותינו סמיר ואפי' בשועה שאנהנו עומרים לתפלת ספניך ולכבד עלי נפשנו הוא סככל את סחסבותינו סמיר בתחבולותינו ואין אנו יוכלים לעמוד נגדו כי נחלשה שכלנו ומדותיו עד סמד ובכל בח הסכל סרוב התאוות וסרוב סרתת הוסן לכן אתה אל שכלנו ומדותיו עד עמנו כמו שהכשתנו עיי נאמן ביתך והנותני את אשר אחון והסתרי את אשר ארחם ומסור חזיל אע"פ שהכשתנו עיי נאמן כי בן דרכך להטיב דעיים ולטובים כי נלוי וירוע לפניך אנקתנו וצערנו ושיחנו עד אשר אין אנו יוכלים לקרב עצמנו לעבודתך ולדבק לבנו בך באמת ובחסי אהה על נפשנו או עלינו סמור אבינו עצמנו ועתה תעורר נא רחמיך וחסיך הגדולים והסרובים עלינו דגוש ולבשר את יצרנו הרע סקרבו ותנער בו סיסיר וילך מאתנו ואל יבת איחנו להריחנו מעבודתך חלילה וא"י בעלה לבלנו סוס סחשבה רעה הן בהיקף הן בהלוס חלילה כהט בעת שאנהנו עומרים תפלה לפניך זה צלולה ובוריה וחזקה כאמת וכלכב שלם כרביניך הטיב עמנו והעזר סחשבותינו וזה צלולה ובוריה וחזקה כאמת וכלכב שלם כרביניך הטיב עמנו והעזר לבבנו ולכב כל ישראל הנלוים ולכב כל החסדים כהברנתו ולכב כל ישראל עמך בלתיך כאמת ובאכהה לעבדך עבודה הירשה הסקובלת לפני כמא בביתך ותקבע אסניתך כלתר סמיר בלי חסך ותחא אסניתך קשויה בלבנו ביתך שלא תמית ותעזר סעלינו כל המסכים הסברילים כינינו לביניך אבינו ששפמים ותיצילנו סכל המכשולות ושעות אל העובנו זאל תפטינו ואל תכליסנו ותרא עם מינו בעת השיטנו ועם ידינו בעת סעבדנו ועם לבנו בעת סחשבותינו ותוכנו אבינו ששפמים אל מלא רחמים שניחח את לבנו ומסחבותינו ורבונו ומפטינו וכל תפעתנו והנסבותינו הירועי לנו ושאיין ירועות לנו הגלות והנסתרות שיהא הכל כיהוד אלוך כאמת ובחמים בלי שום סחשבת ספל וסאיין תפלות ושרתו סכרבו וסעלינו סים סהורו אלוך סהורו סכרבו ובתפלתך ותפיע אהבתך ויראתך כלבנו סמיר כלי זשעניי כל עת ובכל זמן ובכ"ס כלבתנו ובתורתך וסכיסנו תבער סמיר רוח קדשך כקרבנו ובסמותך ליתך סמך הגבור והנרא והספרנו סן הספיות והגיאות וסן רבעס הקספרות והעצבות והרבלות ושרן סדות רעית וסכל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והספורה התיכונה עלינו ותפיע רוח קדשך עלינו שנהיה רבקים בך ושנטחוקק סמיר אלוך ויתר וססרתיה לסדרתה וסעלנו סנובה כמא למעלה אבות הקדושים אברהם יצחק יעקב ויתים ועמיה לנו שתישע בקול תפלתנו שנהיה סמיר נענים בעת שנתפלך אלוך עלינו אל עיל אחד סעכך על יהוד או על רבים ותשפח ותתפאר בנו ונעשה סרי למעלה ושרש למטה ואל תחזיר לנו חסאיתנו ובסרת חסאות נעורינו כמספר דוד הסלך עיה תפלות נעורו וסעיו אל תחזיר ותתפך עולותינו וסעענו לזכות ותשוע עלינו סעולם החסובה סמיר ההרור וסעיו אלך כלב וילתן את אשר שפטו בסמותך הקדושים והסחורים ותצילנו סקנאות איש סרעיה ולא יעלה קנאות אדם על רביו ולא קנאתנו על אדרים אדרבה חן כלבנו שיבא כל אהר סעלת סרבינו ולא חסוננו וסנדב כל אחד את סחירו בדרך הישר והרצו לפניך ואל יעלה כלבנו שום שונא סמי על סחירו חלילה ותחוק התקסרותינו כהבהה אלך כמסר נלוי וירוע לפניך שיהא הכל כהר רוח אלוך וזה עיקר בוונתנו ואם אין לנו שכל לבין את לבבנו אלוך אתה תפטרנו אשר נדע באמת בוונת רצונך השוב ועיי זאת סהחנניי אנהנו אל מלא רחמים שתקבל את תפלתנו כרומים וכרצון אמן כן יהי רצון :

תפלה קודם ההפלה

לה נועם וינה, או תתחנן ותתפא, והיתה לה שמחת עולם:
 חן יתן יימנו נא רחמיך, והיטה נא על בן אהובך, כי זה בנה נכסוך
 נכספתי לראות בחפזות עוף, אלה תמדה לבי והיטה נא ואל תתעלם:
 ילה נא ופרוס חביבי עלי את סבז שלומך, תאיר ארץ מכבודך,
 ננילה ונשמחה בך מהר אהוב כי בא מועד, ותגנו בימי עולם:
 ירה אל דבר הייניל לומר בומר הוה כול בוקר והוא מיוסד ע"פ סוד על פסוק כן יחד כוכני בוקר:
 אודה לא ללב חיקך, ברוך יחד כוכבי בוקר:

<p>שפתה נחלתה, תמיד בבוקר בבוקר אודה מצאה מקשקות, בטלית וכוונות. כמו כלה מקשקות, תמיד בבוקר אודה כבוקר: ת נאמן בפקדונך, יחזיקה לו כרצונו. איש לא נוע בעונו, ויהי ערב ויהי אודה בוקר: תחיו העגה, יחידה משה וקנה, ואשר נפשו לא תנה, אף וזה יאור אודה הבוקר:</p>	<p>שימו לב אל הנשמה, לשם שבו ואחלקה. אודה כבוד המטה, שבעתים כאור אודה הבוקר: ת נא כבוד חזקה, לגור בארץ ערבה. אודה הבוקר: תהיה מלקכה, ולבאיה לפנות אודה הבוקר: ת ודו נא כי בכל לילה, נשמחכם עולה אודה הבוקר: תמעלה לתת דין וחשבון מפעלה, אודה הבוקר: ת יוצר ערב וקורן, מעונות ותקפת, כמו אודה הבוקר:</p>
---	---

למה התמנה יאמר מל הפסוקים.

ערוב עברך לשוב אל יעשקני רים: לב סהור ברא לי אלהים ורות בן חדש בקרבי: מסודך
 אחבונן על בן שנאתי כל אורח שקר ר"ח עטפיה החמונה על החמכה: טוב אה
 ומשוב למרני חיקך: סוף האר בעבדך ולמרני את חוקך: טוב שם ורעת למרני
 כפצותיך האסנתי: מרני עושק אדם ואשמה פקודיך: יבואנו לחסוך ואחיה בי תורתך
 שעשועי: הבינני ואצרת תורתך ואשמרה ככל לב:
 מלך דברי חוכמה מדברי הללך המרני יל:

מה לי יצרי כי תסיר תרדמתי, ולאוב לך תחשבני: מה לך יצרי כי יום יום תסמן מה
 יסוק להיטני, עד אשר תוך פה וסוקש תמיני: מה לך יצרי כי צד ואובי אתה
 לי, ומנעורי תשטמי: תחרוק עלי שן וברודך סלא תרדמי: לכן אתה אלי חשבה נפשי
 לנשות אחריך, כי בצל ירך מצר תנצרו: מה לך יצרי קרמי עיני אשמות, כי כעב
 סוכבת בערי ותרדמי: מה לך יצרי אם אדמה כי תחיה לי לעזה וביים צרה אקראך
 ותעני: מה לך יצרי צוף רבש אמרי נועם חזקך לי, אך בכהה עד רבא תמשכני:
 שוד תפלה למרת לומר ככל יום ומיוסדת ע"פ י"ב מלות ו"ו מלכות מכתוב ו"ו כוכני לכת
 במכתוב כל ימי הכטע כל אהד יומן, קודם יאמר ולחנן כניניות:

יהי רצון לפניך ה' השם הגדול הגבור והנורא העוז והאסין האיר והחוק היצא מן המסור
 ה'ה שבטש שישבע תחת מי שהתחלל לצורך בזה המסור בן תשטע תפלות ותקשיב
 תחנתי כיום הזה (יום א') ששולו אריה וסלאבו רפאל ומשרתו חסה (יום ב') ששולו מרשן
 ומלאכו נבריא ומשרתו לבנה (יום ג') ששולו שלה ועקרב ומלאכו ספאל ומשרתו סאדים
 (יום ד') ששולו תאינים ובתולה וסלאבו מכלל ומשרתו כוכב (יום ה') ששולו קשת ורנים
 ומלאכו צרקאל ומשרתו צוק (יום ו') ששולו שור וסאונים ומלאכו ענאל ומשרתו נונה
 (יום ז') ששולו נרי ודלי ומלאכו קצצאל ומשרתו שבתאי:

יהי רצון לפניך יי אלהי אבותי שתראה שעה זו שאני עומד להתחלל לפניך על נפשי
 ועל נשמות ביתי שעת רדמים שעת הקשכה שעת האונה אקראך ותענני אעתיר לך
 והעתיר לי וצוה למלכביך המבינים על עיני בני אדם שיהי: עמי לעזור להיעול ולהציל והמה
 לבות בני אדם שיש לי עסק עמהם לכל אשר אחפון והשב רצונם יבד אשר ארצה ובשל
 כל מחשבות שונאי והצר כל עצת ארבי וסלא כל משאלותי לטובה ככתוב יתן לך
 כל בלבבך וכל עצתך יסלא ותהא עם לבבי בעת מחשבותי ועם ידו בעת מעבדי ותשכילני
 ותורני ככל רדפי ותצליתני ככל סהרבי ותשלח ברכה בכל מעשה ידו ואל תצויכני לירי סתנת
 בשר ודם אלא לירך והחבה והסלאה ומצר עיני תקומני ומאשפת רלותי הרוסני והסכני
 ב"ד

הפלת העשיה

בידי נדיבותך ותסעדי ברכותך ותמלטני חדים טובים. ברוך אתה ה' אלהי ישראל אמן סלה :
בספר עונה האלוי וכל כבוד קודם כל תורה יקבל עליו מות פנה כל וחסות לרעך כבוד וחסון לאהוב
כל אדם ויחבב כל נפש ואל יבא ידו כבדו או כבדו ויחבב כל נפש ויחבב כל נפש ויחבב כל נפש
לפניהם כקודם תפשו כמו רצון כל ויחבב כל נפש ויחבב כל נפש ויחבב כל נפש ויחבב כל נפש
הריני סקבל עלי סעות עשה של ואהבת לרעך כבוד :
כמנו התקונים קודם כל תפלה יאמר פסוק וס :
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים.

אֲדַן עוֹלָם אֲשֶׁר מִלֶּךְ בְּמַרְם בָּרַ יַעֲר נִבְרָא : לַעֲת
נַעֲשֶׂה בַחֲפֵצוֹ בָרַ אֲזִי מִלֶּךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי כִכְלוֹת הַבָּרַ
לְבַדוֹ יִמְלֹךְ נִרְאָ : וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא וְהוּא הוּא יְהוָה
בְּתַפְאֲרָה : וְהוּא אֶחָד וְאֶחָד שְׁנֵי לְהַמְשִׁיל לֹא לְהַחֲבִירָה :
בָּרַ רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלֹא הָעֹז וְהַמְשָׁרָה : וְהוּא אֲלֵי
יְחִי נְאֻלִי וְעֵר חֲבֵלִי בַעֲת צָרָה : וְהוּא נְפִי וּמְנוּס לִי מִנֶּת
פּוֹסֵי בְיוֹם אִקְרָא : בִּיחֹד אֶפְקִיד רִחְוִי. בַּעֲת אִישׁן וְאַעֲרֶרָה.
וְעַם רִחְוִי גִיְתִי. יְהוָה לִי וְלֹא אִירָא :

הלאה יל לא היה לוטור יגל :

וְיִבְרַל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מִצִּיאֹתָיו. אֶחָד וְאֵין
יְחִיד בְּיַחֲדוֹ. נַעֲלָם נִסִּים אֵין סוּף לְאַחֲרֵיהֶם : אֵין לֹא דְמִית הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף.
לֹא נַעֲרֹף אֲלֵינוֹ קְדוּשָׁתוֹ : קְדוּמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר. יוֹרֵה גְדוּלְתוֹ וּמַלְכּוּתוֹ : שִׁפְעַת נְבִיאָתוֹ
נִתְּנוֹ אֶל אֲנָשִׁי סְגֻלָּתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִשָּׁה עוֹד נְבִיא וּמְבִישׁ
אֶת תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נִתַּן לְעַמּוֹ אֶל. עַל יַד נְבִיאָו נִאֲמַן בֵּיתוֹ : לֹא
יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמָּיד דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְעוֹלָתוֹ : צוּפָה יוֹדֵעַ סְתוּרֵי. מְבִישׁ
לְסוּף דְבַר בְּקְדָמוֹתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ. יִתֵּן לְרִשָּׁע רַע כְּרִשָּׁעוֹ :
יִשְׁלַח לְקֹץ הַיָּמִין מִשִּׁיחָנוֹ. לְפָדוֹת מַחֲבֵי קֹץ יְשׁוּעָתוֹ : מִתִּים יִתֵּן אֶל בְּדָב
חֶסְדוֹ. בְּרוּךְ עַדִי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

(תורה מסודים לומר הנרות כסדר ה' הנרות כסדר) :

א בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לְשִׁבְי בִּנְיָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

י ב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עֲשִׂינוּ גּוֹי :
יג בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עֲשִׂנוּ עַבְד :
יד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עֲשִׂנוּ אִשָּׁה :
כ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :
ה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עַרְמוּם :

ברוך

הפלת העשיה

ז בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתוּר אֲסוּרִים :
 ח בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים :
 ט בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ
 עַל הַמַּיִם :

כ"ה דעם הכ"ה טיחמר המכין קודם שטעה וכן מתואר בש"ה וכן בס"י הרא"ש :

ח בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכִּין מַצְעָדֵי נֶבֶר :
 ט בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִּי
 כֶּסֶף צָרָכִי :

י בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל
 בַּנְּבוּרָה :

יא בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
 בַּתְּפָאָרָה :

יב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹתֵן לִיעֵף כַּח :
 כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי וְתַנּוּקָה מֵעַפְעָפִי :
 כגן אסור להפסיק כי היא ברכה אחת עד גומל חסדים טובים כו' וכן כל ברכות הסחר
 וברכת התורה והמצוה ונהנינו וברכה"א דין הפסק בהם כמו בברכות ק"ט :

כד כְּמַסְמֵר הַבְּרִית בְּכִינּוּ כִּלְלֵי וְאִמְרֵי אֱלוֹהֵי אֲבֹתָי אֲכַל מִן שֶׁחֲרַנְנוּ וְאִלֵּךְ יִאֲמֵר כִּלְשׁוֹן רַבִּים
 גַּם בְּכִינּוּ כ"כ ה"א"ל :

ידו רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
 וְתַבְּרַנּוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תִּבְיָאֵנוּ וְאֵל לִיְדֵי חַטָּא וְלֹא לִיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא
 לִיְדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִיְדֵי בְּזוּי וְאֵל תִּשְׁלַט בְּנוּ יִצְרָח הַרְעֵה וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע
 מִמְּחַבֵּר רָע וְתַבְּרַנּוּ בְּיַצְרֵי טוֹב וּבְמַעֲשֵׂיִם טוֹבִים וּכְפֹה אֵת יִצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֵד
 לָךְ וְתַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּשִׁנְיָהּ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ
 וְתַגְּמַלְנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

כז כְּרוּב הַטְּסֵה־הַחַיִּת הוּא כִּלְשׁוֹן יְחִיד אֲכַל כְּמַסְמֵר בְּכִינּוּ דַּמְיָן לְהַיָּה כִּלְשׁוֹן רַבִּים וְכִינּוּ חֲלוֹן הַמַּיִם שֶׁ
 וְכִינּוּ כְּסִי הַרְיָ"ו אֲכַל כְּמַסְמֵר חוֹמוֹת בְּכִינּוּ יִאֲמֵר חוֹמַת כִּלְשׁוֹן יְחִיד כְּכִל :

ידו רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעֵינֵי
 גַּנִּים וּמַעֲשֵׂיִם גַּנִּים מֵאָדָם רָע מֵיִצְרָח רָע מִמְּחַבֵּר רָע וּמִשְׁכָּן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע מֵעֵינֵי הַרְעֵה
 מִלְּשׁוֹן רָע מִסְּלִישֵׁינּוּ מַעֲשֵׂיִם רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים
 וְתַלְמִידֵי רָעִים מִסְּקִרְיָה רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים וּמִשְׁכָּן מַעֲשֵׂיִם רָעִים
 שְׂהוּא כֵן בְּרִית שְׂהוּא כֵן בְּרִית יִסְדִּיקָה שֶׁל יְיָהֵם :

ידו לומר העקידה כשכח ולא כ"ה" ויאמר הריני עומד בעולם העשיה לחן נפש על כל ישראל עם נפשי :
 מכלן עד אחר ה'הו' ט"ה כ'הו' פנע"ח :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכִרְנוּ בְּזַרְזוֹן טוֹב לְעִנְיֵךְ וּשְׁקַרְנוּ בְּפִקּוּדֵי וְשִׁיעָה
 בְּחַסִּים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָדְשֵׁי וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם הַקְּדוּמִים אֲבִרְכֶם וְאֶסְקֶם
 וְיִשְׂרָאֵל

תפלת העשיה

וישראל עבדך את הכרית ואת המסר ואת השבועה שששקפה לאברהם אבינו
בחר הסורגה ואת העקבה שעקר את יצחק בנו על גבי המזבח בנהיב בתורתך:

ויזו אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני: ויאמר קחינא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולד לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליה: וישכם אברהם בבקר ויחלש את חמרו ויקח את שני עבדיו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום סרחק: ויאמר
אברהם אל עבדיו שכנו לכם פה עם החמור ואני והנער ולכה עריבה ונשתחרה
ונשוכה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח
בדו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם
אבנו ויאמר אבי ויאמר הנני כני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השעה
לעלה: ויאמר אברהם אליו וראה לך השעה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף
את העצים ויעקר את יצחק בנו וישם אתו על המזבח כמעל לעצים:
וישלח אברהם את דוד ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל
השלח ידך אליהנער ואליהעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשבת את בנה את יחידך כמני: וישא אברהם את עינו וירא
והנה איל אחד נאחו בסבך בקרנו וילך אברהם ויקח את האיל ועלהו
לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום הריא יהוה: וראה אשר אמר
דיום בחר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
ויאמר כי גשבעתי באמרתו כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת
את בנה את יחידך: כי בך אברך (ורפך ארבה את ירעה בכוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש ירעה את שער אביו: והתברכו בירעה
כל נוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל עבדיו ויקמו וילכו
יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רכונו לך עתה כמו שקבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונה בלבב
ששם בו וקבש רחמיו את פעמך מעלנו ונגלו רחמיו על מרחמיך והתנהג עמנו
יהוה אלתינו בחדת המסר ובחדת הרחמים ותבגס עמנו לפנים כשונות הרין
ובטובך הנורו לשוב הרין אסף מעמד ומעמד ומאריך ומגלחתך וקמו לנו יהוה
אלתינו את מנבך שהבטחנו בתורתך על ידי משה עבדך ספי כבודך באמור
וקברתי את קרתי יעקוב ואף את קרתי יצחק ואף את קרתי אברהם אבך
וקארין אבך: ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא באפמים ולא נעלמים
לכלוקם לקפר קרתי אפם כי אני יהוה אלתיכם: ונאמר וקברתי להם קרית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעצי המים להיות להם לאלהים אני
יהוה: ונאמר ושב יהוה אלתיך את שכינתו ורחמיו ושב וקפצו מפי העמים אשר
תפוצו יהוה אלתיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים וקפצו יהוה אלתיך
ושלם בקחך: ונאמר והביאה יהוה אלתיך אל הארץ אשר נשבע אבותיך ויבטחה

תפלת העשיה

והיטבך ותרקב מאבותיך: ונאמר על ידי נביאך יהוה סגנו לך קוינו הנה ירושם
לבקרים אף וישענתנו כעת ערה: ונאמר ועת צרה היא לעקב ויסנה וישע:
ונאמר ככל עתכם לו ער וסלף קניו הושעם באהבתו ובחסלתו הוא נאלם
וננטלם ונשואם כל ימי עולם: ונאמר מי אל קטון נשא עון ועבר על פשע לישורית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי מפין חסד הוא: ושוב ורחמנו יכבוש עונותינו ומשפיד
במצולות ים כל חטאתם כדני הנהן אמת לעקב חסד לאבנתם אשר נשפעת
לאבותינו סימי קדם: ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושפחתים בבית הפלתי
עולותיכם וכתרתם לציון על סזכתי כי ביתי בית הפלתי וקרא לכל העמים:
לעולם יהא אדם ירא שמים בפתח כבנוליו ומודה על האמת
והודך אמת בלבבו וישבם ויאמר:

רבון העולמים ואדוני האדנים לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנותינו לפניך כי על רחמיה הרבים מה
אני מה חיינו מה חסדנו מה צדקותנו מה ישועתנו מה
כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו הלא כל הגבורים באין לפניך ואנשי השם כלא
היו וחכמים ככלי מדע ונבונים ככלי השכל כי רוב
מעשיהם תהו וימי חייהם הכל לפניך ומותר האדם מן
הבהמה אין כי הכל הבל: לכד הנשמה הפדורה שהיא
עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך:

וכל הנזים כאין נגדה. שנאמר הן גזים כמר מדלי וכשחק מאזנים
נחשבו הן אים כדק יסור:

אבל אנחנו עמה בני בריתך בני אברהם אהבה
שנשבעת לנו בהר המזריה זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי
המזבח עדת יעקב בנה כבודך שמאבתך שאהבת
אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת את שמו ישראל
וישראל:

לפיכך אנתנו היבים להודות לך ולשבחה ולפארך
ולברך ולקדש ולהנן שבת והודיה לשמך.
אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה
ירשתנו. אשרינו בשאנו משפיעים ומעריבים בכתי
בנסיות ובכתי מדרשות ומיוחדים שמך בכל יום תמיד

תפלה העושה

ואומרים פעמים באהבה:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ואומר בלשון ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אהבתי לך היום על לבבך: ושננתם לבך והפרתם בם בשבתך בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לזאת ענין לבך והיו הטפות בין עינך: וכתבתם על מזנית ביתך ובשערך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם. אתה הוא משנברא העולם אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא קדש את שמך בעולמך על עם מקדושי שמך ובשועתך מלכנו תשוב ורחמים ותגביר קרננו למעלה והושיענו בקרוב למען שמך: ברוך המקדש שמו ברבים:

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה היא אחרון. ומבלעדיך אין אלהים. קבץ קנה מארבע כנפות הארץ. יבירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל כי כה נפסוק ישעיה ל"ו ומ"ב י"ט ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה: אבינו שבשמים חי וקים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה חזק באמור בעת ההוא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

סדר הקרנות כאשר הסדור לנו נעל השליה והחריז החוקק בעתה"ח סי' תבולות שור: כתב השליה שיה' לומר קודם פ' הקרנות פראשית התעמד חס' בראשית ויאמרם כסדר הזה: כיום א' בשבוע יאמר מן בראשית עד יום שני כיום ב' יאמר יום שני כני' יום שלישי וכן כולם עד כיום ו' יאמר יום השני ויכלו וככתב לא היה הענין. וכן יאמר גם בתחלה מן בתחלה של ע"פ. עוד כי סגור להקריב חס' להבי' במעשה שעי' יתאכל על החורק בדיבור שאומר הפ' ובחשבה סגור לקרא

תפלת העשיה

לפני מחשבתו שיכין הענין ויחשוב כאלו עומד וחקרוב הקרבן וזה תלמוד ר"ל העוסק בפי הקובעת כאלו הקרובין ר"ל המעבדותו כהנה הענין:

פרישת קידוש ידים ורגלים

כי אסור ליכנס למקדש וכ"כ לעבודה בלא קידוש ידים ורגלים:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ועשית ביד נהישה וכו' נהשת לרהצה ונתת אתו בין-אהל מועד וכו' המזבח והיה שמה מים: ורהצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם ואת-רגליהם: בבאם אל-אהל מועד ורהצו מים ולא ימתו או בגשתם אל-המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורהצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם הק-עולם לו ויזדעו לדרתם:

פרישת תרומת הדין וסידור המערכות ושני גזרין

במחש' א"י לומר רק פסוק וכער וני ריק המוס כל פסוק ולא ספקי' מהס לא פסקין ר"ל כל הפרשה ויכוין בה (חזן מספוק ה"ל) כקורא כמורה, ואם אין לו ענין כדי להחליט עם הלכור ומכ"כ שלא יעבור הזמן א"י לומר רק פסוק וכער:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העלה על מזבחה על-המזבח כל-העולה ערה-הפקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הבדון סרו כד וסכנים כד ילבש על-בשרו והרים את-הדין אשר תאכל האש את-העולה על-המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והציא את-הדין אל-מזבח למחנה א"י מקום טהור: והאש על-המזבח תוקד בו לא תכפה וכער ע"ה הבדון עצים בפקר בפקר וערן ע"ה העלה והקטיר ע"ה ח"ב הש"מים: אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכפה:

מכאן וד"ק לא יאמר קודם אור היום וכו'ן לאחר משולד ויהי כשהיה א"ל לאחרו בלא סליח ומפנין כן מבוחר בוהר ולא יספיק מכלן עד אחר שמי' מפילו כד"ה א"ל יספיק ח"י בין העילמות ויהי לאחרו כלכור כ"ז מבוחר בהאר"י ר"ל ובמסוקים:

והי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנתת עלינו ותכפר לנו על כל מעשינו ותסלח לנו כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותקנה בית המקדש כשהיה כגמינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיתכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על יד משה עבדך מפי כבודך קאמור:

בהר נהורא

וידבר יהוה אל משה לאמר
 לו אח בני אח
 קרבני לחמי
 הוסיפיהם ו"ל כי עיקר
 הקרבן הוא מה שהוא
 חזן למיחומו בתוספת
 עליו והוא מה שיכוין
 האדם שהקריבו הקרבן
 שהוא כי א"ע הוא הקריב

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל ואמרת להם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמדו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקדיבו ליהוה כבשים-בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד: את-הבכש אתר

תעשה

כזאת ולכן תמדינו עליו את הדין שכל מה שנעשה בקרבן כעל חי הכול כגון שמיטה והפסח וכו' וזהו יתר עבודות היה רמזי ליעשות בו ומורה להשי"ח שנתן כעל חי חמורתו נמצא ים בקרבן כ' דכתי' א' במחשבה

הפלת העשיה

כתר נהורא

תעשרה בכבוד ואת הבכש השלי תעשרה בין
 הערבים: ועשירית האיפה סלת למנהה בלוגה
 בשמן בתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה
 בהך סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת
 ההין לבכש האחד בקדש הפך נסך שכר ליהוה:
 ואת הבכש השני תעשרה בין הערבים במנהת
 הכבוד וכנסבו תעשרה אשה ריח ניחח ליהוה:

כחמטכה כי כחמטכה ז'
 חרס כי יקריב חכס
 חמט יעשה קרבן לה'
 כחמטכה כחילו ח'ע
 הוא מקריב קרבן וחמ'כ
 מן הכמה מקריבו
 כחמטכה וי'ע לו ח'כ בני
 ישראל דבר אחד ואחרת
 אליהם דבר שני הכר
 הראשון הוא אה קרבי
 לחמי פה שהוא אה קרבי

הוא רבי הנוכח על הכעלי חי שהוא הקרבת האדם ח'ע כחמטכה הוא ה'ק' לחמי שאני מקבל כלסח לי שהוא
 הניין שוכס הוא מה שהאדם מקריב ח'ע כחמטכה ויש שני שהוא לחמי הוא קרבן כהמה הניין כסועל
 על האדם סעול המזבח והנה ריח ניחוחי מה שהוא ערב לי שהוא הראשון האדם מקריב עלמו כחמטכה
 הוא מה שחמטכו לסקריב עכ"ל מהר"ם אלשיך ז"ל כ'ס' פ"ח:ס: והנה יש ללמוד חזק ומה
 כמות שביהמ"ק היו קיים לא היה עיקר הקרבן אלא ההמטכה הקדושה כמות מה שיטון האדם כהקריבו
 הקרבן כי ח'ע הוא מקריב ואס"י בקרבנות זכור שהם החמדין וע"כ היו המטכות. ולאנשי המטכד היו
 מחפשים ד' ימים בכל כמות ומחכונין כאליו ח'ע הם מקריבין בשעה הקרבת קרבן החמדי והיו מחפלין
 על הקרבנות שיקובל ברזן כ"ס וק"ו עמה שחרב ביה"מ ואין לנו קרבנות כסועל ג"ח החסלני הקדושות
 שאר"ל חסלות במקום חמדיים חקנט כ"ס וק"ו שראוי אלס לכין כאליו הוא חמדיק ע"ע אה הדין
 דכל מה שהיה נעשה בקרבן כמות שביהמ"ק היה קיים כאליו נעשה בו כאליו הוא נשחט בבית המקדש
 כאליו שורו חספס כאליו חזירו מוחמים ומסודרים ע"ג המזבח ונשרפין על הקדוש הסי"ח כדי לכסר שונו ושון
 כ"י כמות הגלות וכן כל יתר עבודות כגון הקטורה והדלקת הנוח הממורה ויחפלו להקב"ה שיקובל כרטי':

פרשת מזבח מקטר קטורת

וכיה בש"פ. וכו נכללו כמה דינים וכללם העכת ה' גרות וכו' גרות ודשין מוכה הפנימי:
 ועשיה קדוה מקטר קטורת עצי שטים מעשה ארתו: אקשה ארבו ואקשה
 נחבו רבוע יהיה ואקטמים קוטתו סקנו קרנותיו: ועפים אותו עקב שהור את גנו
 ואת קירותיו סביב ואת קרנותיו ועליהם לו יו עקב סביב: ושפי טבעת עקב מעשה
 לו סמטה לזרו על שתי צלעותיו מעשה על שני צדיו וטהה לקתים לכדים בשאת
 אותו בהקשה: ועשיה את השרים עצי שטים ועפים אותם עקב: ועמטה אותו לשני
 ספירכה אשר על ארון העדות לפני הכפורת אשר על העדות אשר אנעד דף ששה:
 חס חין לו ספלי ככ"ל ח'ע לומר רק כ"ס והקטיר וכהעלם:

**ושחטם אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני
 אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:**

רמז לכל: על נפש להשחל כלל שזו נומר סטוס הקטורת כלל יום כבקר ונערכ כחמלח המנהה
 לבין בו חנה כולה ויעלה לו שית שמתוחו במקום קרבן ונורס לו כרכה והלחה כלל תשעה ידיו
 והושיל חמור לחור כחמטכה וטוב למנות הי"ח סמינס כחמטכ כדל"י כו"ו סו"ס ויקהל:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותיט לפניך את קבורת
 הסמים בזמן שבית המקדש היה קיים באשר צוית אותם על יד
 משה נביאך ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח דף סמים נסוף ושחלת וחלבנה סמים
 ולבונה וקח בד כבד יהיה: ועשית אותה קטורת רוקח מעשה רינת

הפלת העשיה

ממלך סהור קודש; ושחקת ממנה הרק ונתתה ממנה לפני הערת באהל
מועד אשר אמר לה שמה קודש קדשים תהיה לכם:

ונאסר והקמיר עליו אהרן קמרת סמים
בבקר בכרך בהיטיבו את הנרות יקמירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין
הערבים יקמירנה קמרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן שמונה הקמורת ביצר שלש מאות ושלשים ושמונה מנים היו
בה שלש מאות ושלשים וחמשה כמנן ימות החמה מנה לכל יום פרכ
בשחרית ופרס בין הערבין ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול
כלא חפני: ביום הכפורים ומהוירן לככתשת בערב יום הכפורים ושחקן
יפה יפה כרי שתהא דקה מן הרקה: ואחר עשר סמנים היו בה ואילו
הן הצרי והצפורן החלונה והלכונה משקר שבעים שבעים מנה מור וקציעה
שבולת גרד וכרכום כשקר ששה עשר ששה עשר מנה הקושט שנים
עשר וקציפה שלשה וקמון תשעה בורית ברשינה תשעה קבין יין קפריסין
סאין תלתא וקבין תלתא ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר תרין עתיק
מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא רבי נתן אומר אף כפת תדרן
כל שהוא אם נתן בה רבש פסלה ואם חסר אחת מפל סמניה חייב מיתה:
רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף
בורית ברשינה למטה היא כאה כרי לשפות בה את הצפורן כרי שתהא
נאה יין קפריסין למטה היא כא כרי לשרות בו את הצפורן כרי שתהא עזה
והלא מי רגלים יסין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:
תניא רבי נתן אומר כשהא שחק אומר הרק היטב היטב הרק
מפני שהקול יפה לביטמים פממה לחצאין בשירה לשליש ולרביע לא שמענו
אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה בשירה לחצאין ואם חסר אחת
מפל סמניה חייב מיתה:

תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה כאה
של שיהים לחצאין מוד תני בר קפרא אלו היה נתון בה קודשוב של
רבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מדרבין בה רבש מפני
שהתורה אמרה כי כל שאור: כל רבש לא תקמיר: ממנו אשה ליהוה:

סוכת העלו יאמר למטה לא תשעה הווי ענה היו מחרף:

צבאות עקנו משנב לנו יאחי עמך קלה גיש: יי צבאות אשבי אדם בוסח קוד יי:
הושעת המלך עננו ביום קראנו גיש: אפה סתר לי סצר הצרני לנו פלס
הסוכני קלה וערבה לוי מנחת יהודה וירושלים פיימי עולם וקשנים פרטניות:

אבני הנה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלבא דאבא שאיל מערכה
גדולה קודמת למערכה שניה של קמורת ומערכה שניה של קמורת
קודמת לסהור שני יחרי עצים: סהור שני גזירי עצים קודם לדשון מזבח
הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להסבת חמש גרות והסבת חמש גרות
קודם

הפלת העשיה

קודם לרם התמיד ורם התמיד קודם להטבת שמי גרות והטבת שמי גרות
 קודם להקמורת וקמורת קודם לאברים ואברים למנהגה ומנהגה לחבתין
 וחבתין לנסכין ונסכין למספין ומספין לכוזבין וכוזבין קודמין לתמיד של
 בין השרבים שנאמר ועדך עליה העולה והקמיר עליה חלבי השלמים עליה
 השלם כל הקרבנות כולם:

ואה"כ יאמר נ"כ, ואם אין לו פנאי כ"ל יסמוך על כ"כ מהס"ן למנהג אין אומרים כלל כ"כ:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תכרכו את בני ישראל אמור
 להם: יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחונך: ישא יהוה פניו אליך וישם
 לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
 יש לחנך כל שני מינות יחד:

אָנָּה בָּכַת, גִּרְלַת יְסִינָה, תְּמִיד צְרוּרָה.
 קַבֵּל רִחַת, עֲפָר שֶׁבַגְנוּ, סִהַרְנוּ נוּבָא.
 נָא נְכוּר, יוֹדְשֵׁי יְחִוּדָה, בְּבִבְת שְׁמָרָם.
 כָּרַבְס טַרְדָּם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תִּסִּיר מֵעַלְמָם.
 חֲסִין קְרוּשׁ, כְּרוּב מִיָּבֹה, נִהַל עֲנָתְךָ.
 חֲדִיד גֹּאֵה, לְעִמָּה פָּגַה, זִכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ.
 שׁוֹעֲתֵי קַבֵּל, וְשִׁמְעוּ צַעֲקָתֵנִי, יְהוֹעַ מַעֲלוֹמוֹת.
 ויאמר ב'הש' ב'ר'ף א"ש כ'בו'ר ס'לכותו ל'עולם ועד:

רבנו של עולם אמה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהקמיר
 הקמורת בזמנו ולהיות בהנים בעבודתן ולתום בדיקנן וישראל במעמדן
 ושתה בעונותיהן חרב בית המקדש ובטל התמיד והקמורת ואין לנו לא כהן
 בעבודתו ולא לוי בדיקנו ולא ישראל במעמדו ואמה אמרת וישלמה פרים
 שפתנו לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא אמירה זו
 חשובה ומקובלת ומרוצה לפניך בא"ל הקרבנו קרבן התמיד במועדו והקמירנו
 הקמורת בזמנו ועמדתו על מעמדו:

ויקרא רבה פרשה ב' חשיבתי עלי שמים וא"ן בין נכרי בין ישראל בין א"ש ובין אשה בין עבד ובין
 שפחה שקורין את המקרא הזה על אפינו לפני ה' ככונה הקדיש וזכר לו עקרת יאמר:
 [וגאמר] ושמע אורנו על ירך הסובבם צפונה לפני יהוה [ורקנו בגי אהרן הכהנים
 את רבו על הסובבם סביב: [וגאמר זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולעֶשֶׂשׁ
 ולשילואים ולזבח השלמים:

פרשת מנחת חביתין

חף שכ"נ בלבד הקריבה מ"ח ואחרונה כל אדם כמו שאנו אומרים סדר הפעולה כיו"כ בחקום העבודה
 וכ"ש למיד א"ש אין כהן קריבה חסל נטר, ואם אין לו פנאי יוכל לומר פירשה זו אהר החפלה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ויבניו אשר יקריבו ליהוה ביום
 הששח אותו עשירית האזפה סולת מנחה תמיד המזבחתה כבקר וסחציתה בערב:
 על סגבת בשמן העשה סרבתה תביאנה היפיגי מנחת פתים מקריב רים גיהוה
 ליהוה: ויכהן השלמים החקיו כבניו בעשה אותה חק עולם ליהוה קליל הקמיר:
 וכל סגבת כהן קליל הקנה לא האכל:

האר"י ז"ל לא היה אומר יי"ום השבת ולא ובראשי חדשיכם, ועכ"פ כיון נומר פרשת לחם הפנים
 אמר שמו"ע דמוסף:

וביום השבת שני כבשים בגי שנה תמימים ושני עשירונים קולת מנחה
 קולנה כשמן [ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד [ונסכה:

הפלת העשיה

פרשת לחם הפנים

וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שֵׁתִים עֶשְׂרֵה מֵאוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים וְהָיָה מִחֵלֶּה הָאֶחָד: וְשִׁטָּת אֹתָם שֵׁתִים עֶשְׂרֵה כֶּסֶף הַמְּעֻרָּכֹת עַל הַמְּעֻרָּכֹת עַל הַשִּׁלְתָן הַיְהוּדִי לְפָנָי יְהוָה: וְהָיָה עַל הַמְּעֻרָּכֹת לְבֹנֶה זָכָה וְהָיָה לְלֶחֶם לְאֻמָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁה לִיהוָה: כִּיֹּם הַשַּׁבָּת כִּיֹּם הַשַּׁבָּת עֲרֹכְנוּ לְפָנָי יְהוָה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּרִית עֹלָם: וְהָיָה לְאֶהָרֹן וְלִכְנִיֹו וְלִבְלֹוּהוּ בְּמִקוֹם קָדוֹשׁ לִי קָדֹשׁ קָדָשִׁים הוּא לֹא מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֵק עֹלָם: יִהְיֶה יְהוָה אֱוִיֵא שְׂחָה שִׁיחַ שְׂחָתוּתוֹ חֶשֶׁב וּמְקוּבֵל וּמְרוּצָה לְעֵיךְ כִּבְאוֹ הַקֵּרְבֵּן קֵרְבֵן סוּסָף וּמְדַרְנוֹ לֶחֶם הַגָּנִים וְהַקִּטְרוֹ כּוֹיֵכִי לְבֹנֶה כְּהֻלְכְתָּן:

וְיֵהֱוֶה וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְיֻבוּ עוֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וְיִשְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרוֹנִים סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סוֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְכֶבֶד הָאֶחָד עוֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְגַם־בָּיָהֵם חֲצִי הַדֶּהֵן יִהְיֶה לְפָר וּשְׁלִישִׁית הַדֶּהֵן לְאַיִל וְרִבִּיעִית הַדֶּהֵן לְכֶבֶד יַיִן וְזֹאת עוֹלֹת חֹרֵשׁ בְּחֹרֵשׁוֹ לְחֹרֵשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשֶׁעִיר עֹיִם אֶחָד לְחֻמָּת לַיהוָה עַל עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱוִיֵא וְכוּ' כִּבְאוֹ הַקֵּרְבֵּן סוּסָף כְּהֻלְכְתּוֹ.

דאייתי להרשים דבר אי שמינו עולה על לב אדם, והוא כשאשמו וילדה כשיתלמו לה מים יום לזכר ועי' לנקבה אזי כיום המתרחש אם הוא לאחר העבילה ראו שהקרא האשה או הנעל יקרא לה מחמלה פ' חוריע עד וסברה, ולאח' חמור (וכן העולמים ירמ' ה' או"א שחבא לחמיה וז' חשב ותקובל לפניך כאלו הקרבתי קרבן יולדה), וכן בכל פעם שגונלה האשה ענחה מנדה אזי ליום מתרחש הקרא היא או נעלה יקרא לה פ' זיכה כס"ס מורע מן ואשה כי חוב וגו' עד סוף הסברה, והפעם כל פסוק ללא פסקי כו' כחש"ל) ולאח' חמור רבון העולמים ירמ' ה' או"א שאל נכי היא קר ספק זיכה אזי מחויבה בקרבן זיכה יחשב לפניך קריאתי זה כאלו הקרבתי קרבן זיכה ירמ' ה' יחשב נ"י כקורא בחמור, מטי' ע"ה:

איזהו מקומן וכרייתם דר"י הם במקום לימוד לכן נריך ללמוד הפי' (ועיין באבודרהם) ויש ללמוד בנינין לימוד משניות:

זכחים פרק ה'

רע מברסגורה
איזהו מקומן של
זכחים קדשי
קדשים, עולות חסאות
ואח"כ: שחיתתן נלפין,
עולה כהדיא כחבי כה
ושחט מוחה על ירך
המוצה לפונה חסות
כחבי כה במקום אשר
חשטה העולה חסות
החפסות אלש כחבי ניה
מקום אשר ישחמו אח
העול: יישחמו את האש:
שחיתתן נלפין, והא ללא

א איזהו מקומן של זכחים, קדשי קדשים,
שחיתתן בצפון, פר ושעיר של יום הכפורים,
שחיתתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון,
ודמן מעין הזה על בין הבדלים, ועל הפרכת, ועל
מוזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעבבת, שירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח

החיצון

חנה הכה וקבול דמן בכלי שרה כשמן אפי"נ דנלה קבול דמן כשמן במקום שחיסה דמחוק לשהיטכ
כחבי וקח מדם הפר אלל חסום דלויכא אשמו על מורע שהכה היה מקבל חקנת דמו כנפו דכחבי
ולקח הכהן מדם חסום ונתן מה מחיבה בעלמו של כהן אף לקיחה בעלמו של כהן חסום הכי לא חסב
הכא וקבול דמן שחין קבול דמן שרה ומחום דלא טני ליה כלא קבלת כלי שנאמר שחיתתן כהן אחד
לחקנת דם נידו היה כהן אחד מקבל הדם בכלי חסי"ה הכר חני רהרוש מטה מורע אלש חלוי
שחיתתן כשמן וקבול דמן בכלי שרה כשמן: פר ושעיר של יום הכפורים, אפי"נ דלפין נעולה הוא דכחבי
מקלי'

תפלת העשיה

החיצון, אם לא נתן לא עבב: - פרים הגשרפים
ושעירים הגשרפים, שחיטתן בצפון, וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן מען הזה על הפרכת,
ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעבבת,
שירי הדם הזה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון, אם לא נתן לא עבב, אלו ואלו נשרפין
בבית הדשן:

כחכ כש"ע טוב לומר בכל יום פרכת התפלה וכו' וכנדפס כס' התעמלות
לכן מי שאין לו נטמי תחנת אונס נטון לומר אחר כל תפלה יהיה וכו' ולא
נטון לומר התפלה מעומד וכשבת יורע לא יאחר היסוד, ובעיניו לא יאחר רף
אחר עולה:

נ תפאת הצבור והיחיד, אלו הן תפאת
הצבור, שעירי ראשי חדשים, ושל מועדות,
שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת
בצפון, ודמן מען ארבע מתנות על ארבע
קרנות, ביצה, עלה בכבש ופנה לסובב, ובא
לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית,
צפונית מערבית, מערבית דרומית, שירי הדם

דיה

הפעל דבר כתיב ועשה לפר כאשר עשה לפר התפלה כן ועשה לו וקרא יתירה הוא לעכ שאם הפר
אחח תן התפלה לא כפר והרטיק ועשה לפר זה טר יום הכפורים לכדידי נמי תחנה אחת מעכבת
כמו פר העז דבר: שירי הדם שופך על יסוד מערבי, כדכתיב אל יסוד מזבח העולה אשר
פסח אהל חוהד והוא מערבו זה מזבח החיצון היה: אם לא נתן, שירי הדם ליסוד לא עבב
הכפר' דבחר הוא ומתן דמים לפנים כתיב וכלה מכפר את הקודש דחשטע שבכר שלחו כל הכפרות
כיום: ב פרים הגשרפים, טר העלם ופר כהן משיח שאין נאכלים לכהנים אלא נשרפי' חוץ לירושלי:
ובשירים הגשרפים, ששירי עורים שוקשו לפר העלם לכל דבריהם: הדיה על הפרוכת, זי היות
על הפרוכת אבל בין הגדים לא כתיב כהן הזיה כמו כפר של יוה"כ דכתיב ביה והוא כאלכשו
על פני הכפורת: ,אלו ואלו, של יוה"כ ושאר הגשרפים נשרפים בבית הכסן לתקום שמואלים" אם אח הדשן
של מזבח החיצון לכתיב ביה והוא את הדשן אל מהן לתחנה ובשרים הגשרפים כתיב על סך הדשן
שרף: נ אלו הן תפאת הצבור, שאנו רביעין להזכירם שהרי הפניותו כבר נשנו. שעירי ראשי הדמים
ובל חושבות, שהן על מזבח החיצון: שחיטתן לנטון, שהרי למדנו בבנין, אב לכל התפלות שהן עשיות
לפין: עלה בכבש ופנה לסובב, מפני שדמה נתין על הקרנות ובאלכשו נריך לעמוד ע"כ סובב אהל
ככל שאר הדמים שכן התחייבם מן החוט ולחטה שומד על הצפה אלל ויוות המזבח וזרק מן הכלי
יב: כל תפאת המזבח כשר: ובא לו לקרן דרומית מזרחית, שכה הוא טונע ראשון כק"ל כל
פניות החיים טונה לא יהו אלא דרך ימין והבכש כדרום ובשעורו כו נשטיו) למזבח נחלל ישינו
לזרחה ופניה ליתנו למזבח וכו' אלו: הקרן והולך ומקיף כסיכב דרך ימין ופניו למזבח מן הדרום
נמזרח ומזרח לנטון והנטון למערב דהיינו דרך ימין ואחיה על אחיה כרים אחיה הנמון כדלש המזבח

ככל

תפלת העשרה

יהי שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכר בהנה בכר מאכל, ליום ולילה עד הצות:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אם נתחייבתי חטאת שיהא אסירה זו מרובה לפניך כאלו הקרבתי חטאת, ואם לאו יהיה נחשב לפניך כאלו למדתי משנה:

ד העילה, קדש קדשים, שחיטתה בצפון וקבול דמה בכרי שרת בצפון, ודמה פוען שתי סתנות שהן ארבע, ומענה הפשטו ינתית, וכליל לאשים:

יהי רצון בארז הקרבתי עליה:

ה ובתי שלימי צבור: ואשמות, אלו הן אשמות, אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה הרופה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי, שחיטתן בצפון, וקבול דמן בכרי שרת בצפון, ודמן פוען שתי סתנות שהן ארבע, ונאכלין לפנים מן

הקלעים

רע מכרסורה
 ככל זמית בנה קרוי
 קרן: על יסוד דרומי.
 דלפנין ירדחמון הכבש
 כהנאח ההלונות ישרי
 הם כירו מיליחי מן
 היכל ושירי הפנימית
 כידומה ירדחמון ההיכל
 היה נחן שירי הם
 כסמך לו שהוא יסוד
 מערבי כדכתיב אשר
 פחת אהל מועד דהיינו
 ללד מערב שהוא סמך
 להיכל אף ירדחמון מן
 הכבש חתן הסירים
 כסמך לו דהיינו יסוד
 דרומי הסמך לכבש
 כהכבש כדרים: לפנים
 מן הקלע: ס. לפי שנחשקן
 היו קלעים היקף לחצר
 אהל מועד ובהנחל

כחית במקום קדוש האכל כחצר אהל מועד ובכית עולמים היתה חומת העזרה כמקום הקלעים: לזכר כהונה, דכתיב אשם ואשם ומנהה כתיב כל זכר כהנים יאכל אומה: ככל האכל מהם דכתיב אשם ואשם כפסח דלוי. האכל אלה עלי האכל כהונה ככל האכל: ליום ולילה, דכתיב ובשר וזה תורה שלחיו כיום קרבנו יאכל לדבנו למורה שנאכל ליום אל האכל ואשם חתן חל ונת: עד תלות, שייב עשו חכמים, מורה גהרתיק את האלם מן הכעורה דלא קרא לא יעית חתנו עד נוקר האחר: ה' השולה קודש קדשים, היא ינפול הילול ובמקומו יום ובתהימר כפורים ומועלים בה ומשום דלא כתיב בה בקרא קדש קדשים היא כמו נהפלא ואשם אשמיטין חל הכל היא נמי קדשי קדשים כהנחל ואשם שהרי היא שזה ליום למקום שהיטמן וקבלת דמן: שתי חתנות, כקמן תורחתי לשיטת ובקמן מערבית דרומית כנגדה כאלהימו ונעשה משום דקמן תורחתי דרומית לא היה לו יסוד לפי בלא היה בחלקו של בנימין שנחנכא יעקב עליו בנכר יאכל עד כחאשנחיה יתכני מקדשא דכר המקודש לרמים לא יהא אלא כתיקו של בנימין ואורחו הקרן לא היה בחלקו שהחזקה היה חופש בחלקו של יהודה אמה כחזרו ואמה כדרומו כל אורח תורח יררוס נכתיב אמה אלא שלא היתה אמה שחזרה על פני כל המזרח שבכנעני לקרן תורחתי לשיטת היתה כלה סמוך לקרן אמה נחלא יסוד לוי הקרנית הלך היה מחסיל כקמן לשיטת תורחתי האויל וקרן דרומית תורחתי חין לה יסוד לפי בלא היה כתיקו של עירף שנחנכא עליו יעקב ועולה טעונה החלה חתן דמה כנגד היסוד הנכר כתיב חתני דלחמן דשתי חתנות שהן ארבע עשר כתיב אשם חתן הדס: ה' רוחות המזרח כדכתיב וירקו את הדס על המזבח סביב מי וירקו יבול וירקנו כזריקה אחת תלמוד נומר סביב ולי אשכח להקף כזריקה אחת מי סביב יבול וירקנו כמשע תלמוד נומר וירקו וירקו אלהי אשכח חלף אשכח נהקף אלא כאלכב הא כלה חתן שתי חתנות שהן ארבע: וטעונה הפסח ונחמו, כדכתיב והפסח את העולה ונחמו אומה לנחמיה: ובליל לאשים, כלה נשרפת ע"ג האש: ה' זמית שלימי כביר, ככשי פלח: אשם גזלות, האמיר ככעועת הסקדון: אשם מעילות, הנהיה מן ההקדש: אשם שפחה מרופה, הבא ע' שפחה בחלה שפחה והנהיה כח חורין המיועדת לע"ט שחומר ככשמה ובכח חורין: אשם נזיר, כנגזל כחמ דכתיב היה והעיר לה' את יינו מרז ונז': אשם תלוי, ספק שנ דבר שחיבין על נדונו כרה ספק לא שנג והוא כתיב כזריקה אלא אשם מעילות: אשם ודאי, ל"ג שכל אלהי אשם ודאי הן חתן חתנים חתני: שתי חתנות שהן ארבע, דכאשם נמי כתיב זריקה וכתיב סביב: ובאכלים דכתיב וז' הקלעים, דכתיב כקדש קדשים האכלנו ובכתי שלימי כבור סמך אומן הכבוד לחסוף דכתיב וישעם מעיר עמים אחר לחסוף ופי' ככשים כתי שנה לזכר שלמים ונחמו לך שיקן כהנחל חתן נאכלין אלה לפנים מן הקלעים ולזכר כהונה אכל חין כעשים די חתנות כהנחל חתן לך בכל הקרבנות

תפלת העשיה

הקלעים לזכרי קהלה בכל מאכל ליום ולילה עד הצות:
יהי רצון שלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אם נתחייבתי אשם כאלו:
הקרבתי אשם, ואם לאו יהיה נחשב כאלו למרתי משנה:

י התודה ואיר נזיר, קדשים קלים, שהימתן בכל
מקום בעודה, ורמן טעון שתי מתנות שהן ארבע,
ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה
עד הצות, המזרם מהם ביוצא בהם, אלא שהמזרם
נאכל לפניהם לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

יהי רצון כאלו הקרבתי תודה, בעים וחורים פסח איה הירח:
ישלמים, קדשים קלים, שהימתן בכל מקום בעודה,
ורמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל
אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד, המזרם מהם,
ביוצא בהם, אלא שהמזרם נאכל לפניהם, לנשיהם ולבניהם
ולעבדיהם: יהי רצון כאלו הקרבתי שלמים:

ח הבכור והמעשר והפסח, קדשים קלים,
שהימתן בכל מקום בעודה, ורמן טעון מתנה
אחת, ובכלבד שיתן בנגד היסוד, שנה באכילתו,
הבכור נאכל לפניהם, והמעשר לכל אדם,
ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים
ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה,
ואינו נאכל אלא עד הצות, ואינו נאכל אלא
למנוח, ואינו נאכל אלא צרי:

רבי

ובקרי: ז שישתן בכל מקום בעורה, כי טרפוח נאמרו כחייטח שלמים חלה כנן בקר ומלא כבש
ומלא צעו בקייטח כחיב והשחו פסח חל מועד ובחרחי כחייטח כחיב לפני חל מועד להכשיר את
כל הרהות שבשורה לפני שמע כל שלמי הכול: ל בני ימים ולילה אחד, דהכי כחיב בשלמים והטורח
מכר בזבג גימ שלמי חל: ח והמער, מעשר כהמה: ודמן טעון מחנה אחת, דלא כחיב
בהו כחיב גימ ולא דמי חורב כחיב נבי בכור והק: נמי מהחם ילפין הדלל כחיב ולא דמו אלא
ולח דמי: כנגד היסוד, במקום שבו יסוד החתו למטוי מרחיח דרוגית שלין סם יסוד כלאחר וככור
ומעשר ופסח כשינין יסוד דלפין וריקה וריקה לנו"ם תעולה ובעילה כחיב אל יסוד מוצח העולה:
שנה באכילתו, זה מוח אשם שיהיה אוחן למתן דמים: הבכור נאכל לכהנים, כדכתיב ובשרם יהיה לך:
והמעשר לכל אדם, שלא מליו בכל המורה שיהיה לכהנים חלק בו: ונאכלין בכל העיר, דכתיב והבאחם
שמה שילוקיכם וכהנים, ולא מעשרותיכם וחניה כחי מעשרות הכתוב מדבר חל מעשר כהמה וחד
מעשר דגן וקריב כהמה קרא ובכריתו בקרסם ולאכסם ומדלל קבע להו מחילה ש"ח דמעשר וככור נאכלין
בכל העיר: לבני ימים ולילה אחד, דככור הוא אימז ובשרם יהיה לך כחזה החנופה וכשוק הימין
הקריב הכתוב לחזה ושוק חזה וסוק של שלמים לבני ימים ולילה אחד חק בכור לבני ימים ולילה אחד
ומעשר בככור: להטוי, לאחוס שמתו דמי לקחתו כדכתיב איש לפי אכלו חכוס:

דע מברמורה

חי טעון ד' מחנות
אלו טעלת כלבד:
ו התודה ואלו נזיר
קדשים קלים, אין מועלין
בהן: שחיסתן בכל מקום,
שעונים שחיסה
למין: ונאכלין בכל
העיר, דנבי טעלת כחיב
וחלחם חוזה במקום
קדוש ואין שלמים במקום
קדוש אלא במקום טהור
דהיינו בכל העיר שהוא
מקום טהור מליכוס סם
מזרעים: לכל אדם,
ליום ולילה,
בתודה כחיב כיוס קרבנו
יאכל לא יניה מתנו עד
בוקר וחיל חודש שלמי
לרבות שלמי נזיר:
המזרם מהם, חזה ושוק
שנות חפן לכבן כשאר
שלמים לדודה לשלמים
אחיקס דכתיב וחס
חורח זבח השלמים וחס
של חודה וכז, וד' חלות
חד מיניס טבכ כדכתיב
אחד חכל קרבן לכהן
הזורק ומזרם מליל נזיר
זרוע בשלה וזהו ושוק
וחלל מזה אחח וריק
אחד: כיוצא בהן, נאכלים
ככו העיר ליום ולילה:
לכהנים לנשיהם, כדכתיב
בזה החנופה ונז' חלכלו
מחיקס טהור חלה ובניך

הפלת העטרה

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה טרות התורה נדרשת בקו. (א) סקל
 ותומר. (ב) ומגורה שנה. (ג) סבגון אב סבגון אחר, ומבגון אב סבגון כחובים.
 (ד) סבגון ופרט. (ה) וספרט ובגל. (ו) כלל ופרט ובגל, אי אתה רן אלא כעין
 הפרט. (ז) סבגל שהוא צריך לפרט וספרט שהוא צריך לכלל. (ח) כל דבר שהיה
 בכלל ויצא מן הכלל לפרט, לא יצטרך על עצמו ויצא אלא לפרט על הכלל כלו
 יצא. (ט) כל דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מעון אחר שהוא כענינו, יצא להקל
 ולא להתמיר. (י) כל דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מעון אחר שלא כענינו, יצא
 להקל ולהתמיר. (יא) כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר התדוש, אי אתה
 יכול להתירו לכלל, עד שיחזירונו הכתוב לכלל, כפרוש. (יב) דבר הלמד
 מענינו, ודבר הלמד מסופו. (יג) וכאן שני כתובים המפתישים זה את זה עד
 שיבא הכתוב השלישי ויבריע ביניהם:

הרי רצון מלפניך יי אלהים ואלהי אבותי שיבני בית המקדש כמורה במיש (מן חלקי בתדמך.
 ושם נקבדך ביראה דימי שלום וקליים קרמונית:

ותנפלי ויתקדש שמה נקא: ואינו בקווא די כמא כרעוניה ויסלף כלכונתיה
 ויעטח פורקניה ויקרב פשיחה: ואינו כתיבון וביזמיון: ובתני דכל בית ישראל בעגלא
 וזכמן קריב ואמרו צמן: והא שמה רבא סברך לעלם ולעלמי עלמאי ותקברו ולשמכח
 ותפאר ותתוקם ויתנשא ויתעבר ויתעלה ויתהלל שמה רקודשא (ה) חזית כדון סא בתין
 (ז) כדון הוא לעילא (כעשרת אמרים לעילא ולעילא סבל) כי ציל כח (ח) חסיה על כן יתחזק דקדשא
 חיל מן יסדר עד בלמא מן כל ברבא ושירתא השקפתא ונתקמא (י) חסיה על כן יתחזק דקדשא
 דאסתיין כעלמא ואמרו צמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון.
 ועל כל מאן דעסקין באיריתא, די באחרא רבין ורי בכל אתר ואחר, הא
 לדון ולכון שלמא רבא, תנא וחסרא ורחמין ומין ארכין, ומונא ריהוא ופרקנא
 מן קדם טרא שמיא וארעא, ואמרו אמן:
 והא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עושה שלום ברוחין, הוא כרחמין עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סו מזמור לדוד יי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: הולך
 תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבו: לא רגל על לשנו לא
 עשה רעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: נבזה בעיניו
 נמאס ואתירא יי יכבד נשבע להרע ולא ימר: כספו לא
 נתבונשדו שחד על נקילא לכה עשה אלה לא ימוטל עולם:

יריד נפש אב הרחמן. משוך עכרה אל רצונה. ירוח עכרה כמו אהל. ישתתח
 אל סול הדק. יערכ לו ידירותה. מנופת צוף וכל פעם:
 הירור נאה ויו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רמא נא לה. קבראות
 לה נעם ויונה. או תחזוק וחרפא. ויתקה לה שמחת עולם:
 התיק ידמוא רחמנה. וחסה נא על בן ארובה. כי זה כסה נכסוף ונכסמתי לרואת
 כמפוארת ענה. אלה חסדה לבי וחוסה נא ואל תעלם:
 הגלה נא ופרוס חביבי עלי את סבת שלומך. חאיר ארץ סבגונה. גנילה ונשקמה
 קה. סדר אהוב כי נא סגור וחגנו כימי עולם:

תפלת העשיה

כתר גבורא

הודו ליה קראו בשמו הודיעו בעמים
 על־ציתיו: שירו לו זמרו לו שירו בכל
 נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
 זכרו נפלאותיו אשר עשה מיפתיו ומשפטי
 פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
 היא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו
 לעולם בריתו דבר ציה לאסף הוד: אשר
 ברית את אברהם ישביעתו לעצחק: ועמידה
 ליעקב לחוק לישראל ברית עולם: לאמר
 לך אתן ארץ בגען חבל נחלתכם בהיותכם
 מתי מספר במעט וגרים בה: ויהרבי מעו
 אל גו ומממלכה אל עם אחר: לא הניח
 לאיש לעשקם ויבח עליהם מלכים: אל תגעו
 במשיחו ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל
 הארץ בשירי מיום אל יום ישעתו: ספרו בנים
 את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה
 ומהרץ מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל

הודו לה קראו בשמו
 רחמי ירחם ה'
 והים הגדול לה הים
 שהיו הים מהוה כל הים
 ואלי הכפי המהוה כל
 מליחיו כבוד כמו וי'ם
 קראו בשמו ומגדל
 ירחם ה' ליעקב אדם
 להודיע לו על טובתם
 לקרוב בשמו ולה רחמי
 ירחם ה' ירחם רוחותיו
 יחי כי שמו כולו כל
 הכבודים וכל העולמות:
 הודיעו אפי' נפתים
 על ילדיו וילדיו מעליו
 ומשפלתו ומגדל אהבת
 ה': שירו לו זמרו לו
 לשמו: שירו אפילו
 השירה יהיה: בכל
 נפלאותיו: ההללו בשם
 קדשו שם קדש קראו
 עינים נקרא אליה
 ישראל ופיסמי החסדתי
 קדשו שם קדש שם
 כשם שפרון כמותו ולזה
 רחמי מהלוח ה': ובשבת
 יסיון ירא שבת ויהו
 שבת שיהי הקב"ה
 ובשבת מניח אהבה
 ובהלוח ה' שבת שיהי
 הקב"ה: דרבו יושביו.
 רחמי קבלה עול מלכות
 ה' ומלכותו שגמל שם
 פעמים יראה כל זכורך

אלהי

בני העולם יבוא לירושלים ולביהמ"ק בתשובה ומעש"ט כדי שיראה בביהמ"ק אח פני ה' אהיבך שיהיה ללש
 אלהים על פניו והיה אלם הצדיק התכין שיהיה הוא בעלמו וסכין להפרי וביהמ"ק חתום ובעמתי
 בתוכם ראוי שיהיה ללם אלהים על פניו חסד וי"ם רבני ה' לקיים שיהיו ה' לנגדו חסד ושמו פי'
 שיהיה בעלמו וסכין וביהמ"ק לשרה צו ה'יהי כי ביהמ"ק קראו עמו כחמור'ל נלון עונכם זה
 ביהמ"ק ראוי קביו פניו חסד שיהיה חסד אור ירחם ה' על פניו עמי קבלה על חלכות ה'
 ויבטח שבת מלכתא הוא חסד: בשבת יחיה שם לישראל הקדושים בבשבת וי"ם בענין החלחה פנים
 החסד אל חסדך פי' החסד הוא הראה אחיו עמי אל חסדך שיהיה וי' הכסיה שורה עליך ובענין
 הדיבור החסדו אל קולך שיהיה הכסיה וציון מדברים ספק ביהמ"ק כל הדברים על חלכות ה'
 ונתינת ובהמות: שירו לה כל הארץ רחמי ירחם ה' והים שירו חסדו עלכם חסד כי לה' כל
 החק פי' אפילו הארץ שהיא עולם השל לא חלמרו עוב ה' אל הארץ כי אין כסיו להיחל השנהמו
 על שבת אל לה' כל הארץ ומלל כל הארץ כבודו ולזה רחמי ירחם ה' בשישים אלם אל לנו החמך
 גדול פניה הקב"ה אפי' ויבטח עומד עליו ויראה כועטיו כמים אל יום ישעיהו בכל יום עשה יושפות
 לא חרבו חלום ה' מיד יגיע אליו היראה: כשרו מיום אל יום ישעיהו בכל יום עשה יושפות
 הדמות לין ולפרנס ואפי' בנחלה מיום אל בקולו חסדו ומגדל אהבת ה' יהלו ויחמרו: כי גדול
 ה' הדברים: ומגדל חסד ונורא הוא על כל אלהים: כי ירחם הוא ישים על שיר מעלה בלא ויכלו
 לעש כיוו נחלו אח ישראל: כי היתה אהב עמו ישראל: כי כל חלמי העמים חללים: פי' הם בלא

תפלת העשיה

אלהי העמים ארילים. יפסיק בין העמים לחללים ובין חללים לנה' וכן שמים לטפה יהיה שמים עשה: הוד והדר לפניו. עז והדרה במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים. הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קודש: חילו מלפניו כל הארץ. אף תכון תכל כל המוש: ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם הם ומלאו. יערוץ השודה וכל אשר בו: אז ידגנו עצי היער, מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו. וקבצנו והצילנו מן הגוים, לרודות לשם קדשה, להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: רוממו יהוה אלהינו. והשתחוו להודם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יהוה אלהינו:

כתר נהורא

הס חסוכים וזמן ואסם נחשבו לו ימי: וה' הוא ית' וכית דינו: שמים טעם, מחידושי מורכ של ישראל בורא הטיח שמים חדשים. ושי: הוד והדר לפניו. משה שהקדיה שמה מחידושי מרה ששראל לומדין ומחדשין: עז ומדרה במקומו. והו' מהלות ה' שמה כחידושי מורה של ישראל: הבו לה' כבוד ועז. על זה: הבו לה' כבוד שמו. כי המורה כולה היא שמוטי של הקב"ה נחלה מחידושי המורה הוא כבוד לשמו (ובשכי רמוז ירח שבת מטחת אהבה שנה שמה דהקב"ה כ"ט וק"ו מורה המחמדש כשבת): אז מנחה וכו' לפניו. רמוז קבלת שול מלכות ה' לקיים מצות ה' כי קבלת שול מלכות ה' ששראל מקבלים על עמם כדי לקיים מצוה ה' היא: מנחה מהורה לפניו ית': חילו מפינו כל הארץ. יכניס כלבו יראה עומה ממורה מלכות ה' של: יהיה דובר שקדים מיו: ואמרו הויטעו אלהי יקטע כו'. רמוז ירח ה'

ודוא

זהו סירוב אין אמתו מתקיים השוע' למעניט כ"א שזוכה לנס קדשן שיהיה שחן שלם: להשכחה כהאלחך. יהיה הכסא שלם וחטני כי מה שאין הכס שלם ואין הכסא שלם הוא ע"י חטאיו ט"כ רמוז ירח ה': כרוך ה' אלהי ישראל מן העולם. רמוז אהבת ה' פ"י כרוך ר' יהיה פ"ו יהיה מרה אח העולמות ע"י טרה לנלוה אלהותו ולהיות אלהי ישראל ששראל הם המורה ואמותיו של מורה שקדמו לעולם כי ישראל ר"ח ש' שמים רבוה אדם לישראל יש שמים רבוה אמותיו למורה ובשמותיהם של ליקיים נמלך הקביה כטרנה לברוא את העולמות: וזו רעו' העול. העליון: וזו רעו' העולם. החתונן ובת"ש ויטעו ה' אלהים את האדם פ"ו במדרש ויזר כל היצרות ה' אלהים הן מה שברא כמדה"ד שנקרא ה' הן מה שברא כמדה"ד שנקרא אלהים ומלך את האדם. עם בשמותיהם של ישראל שנקראים אדם כמחר"ל ע"ס אדם אדם כו' וז"ס: ויאמרו כל העם אמן. סירוס שהסכימו לברוא את העולם ואמרו אמן: והלל לה'. והווינו שברא את העולם כמדה"ר והקדימו למד"ד וזה רמוז אהבת ה' כמו ש' אהב הקב"ה את ישראל חסיו קודם בריאת עולם ובטעם ובכילים כרא את העולם כדי שיהללו ויכבדו את ה' ק"ו שראוי לישראל להכנה את ה': רוחו ה' אלהינו. רמוז מקלות ה' שהקביה מייחד אלהותו עלינו ונקרא אלהי ישראל ויתר מן מלאכיו שאינו נקרא אלהי מיכאל או אלהי גבריאל כ"א נקרא אלהי ישראל: והשתחוו להר קדשו. היינו כיוון כלת המזרות ומכבוה ומתורות והתפ"ח והתל"ח ה' להר קדשו לביהמ"ק הדום רנליו שיעלו דרך שער המזמים: כי קדש ה' אלהינו. ואין בחיל ובת"י כ"א החסמות אור כבוד וזו השכינה ועיקר השמחה שכינה היא כפיח"ק החטין נגד כהמ"ק העליון וז"ס כי קדש ה' אלהינו עיקר הקדושה של השמחה שכינה היא בנהמ"ק

תפלת העשיה

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה
 להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה
 לא תכלא רחמך ממנו, חסדך ואמתך תמיד
 יצורני: זכור רחמך יהוה וחסדך, כי מעולם
 הבה: תנו עוז לאלהים, על ישראל גאותו, ועוז
 בשחקים: נורא אלהים ממקדשיה, אל ישראל
 הוא נותן עוז ותעצומות לעם, ברוך אלהים:
 אל נקמות יהוה, אל נקמות הופיע הנשא שופט
 הארץ, השב נמיל על גאים: ליהוה הישועה,
 על עמך ברכתך בלה: יהוה צבאות עמנו,
 משנב לנו אלהי יעקב בלה: יהוה צבאות,
 אשרי אדם בוטח בך: יהוה הישועה, המלך
 יעננו ביום קראנו: הישועה את עמך,
 וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם:
 נפשנו חבתה ליהוה, עזרנו ומגננו הוא: כי
 בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו כטחנו: יהוה חסדך
 יהוה עלינו, כאשר יחלנו לך: הראנו יהוה
 חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו, ופרנו
 למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
 מצרים, הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם
 שפכה לו, אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני
 בחסדך במחתי יגל לבי בישועתך, אשריה

כתר נהודא

ככה"ק וע"י הכונה
 כל צדקה וחסד ליהוה
 שהיא נחמך קרבן ע"י
 הוא רחום יכפר עון:
 תנו עוז לאלהים, רמוז
 קבלה על חלכות ה'
 לקיים מצות ה' שפי'
 ישראל הקיימים מצות
 ה' ע"י נותנים עוז
 והעצומות להשכינת
 קדושת שחמפלת לפני
 הקב"ה בטעמים טובים
 על ישראל בניו: כי
 על ישראל גאותו ועוזו
 כשחקים, ע"י הש"ס טענה
 בנותן רבן ביהמ"ק עיקר
 עונו הוא הכהמ"ק שקרא
 גאון שחכם הוא כשחקי'
 ככה"ק שלטתה מ"ח:
 נורא אלהים, של שייח
 שכיה שקראת חלוקה,
 מחקדשך בן הדקיקים
 שהם בעלמם הם הכהמ"ק
 שנאמר ונחתי משכני
 כחוככם מתם שבכתי'
 כחוכם ע"כ כך לעומת
 זה: אל ישראל הוא נותן
 עוז והעצומות לעם, וכל
 זה ע"י קבלת עול חלכות
 ה' שישראל תקבלים ע"י
 ויכנה יכוין כמלכות
 ירחיק ה' ירח שבחובתו
 להכני ה' שבה מנוח
 להכני ובהלכות ה' שבה
 שבה דקיקים ובקבלת
 עול חלכות ה' שבה
 חלכות: הישועה את
 עיקר רמזו ירח ה' וה"ס
 הישועה את השכינת
 קדושת היא חמדת שריה,
 את יו"ק עם עמך כי
 את שייבו עם כמו את
 החלקים החלוק נה

ל"י כי נמיל עלי: * ירגיש החיית

מוזמר

השכינה הופיעה בלעז של ישראל כדמיון אר"י בנותן סאדם שריו בלעז שכיה מה הלשון אומרת קלני
 ורחמי ירחי ליראה על השכינה הופיעה בלעזי שהיא ע"י הטלוחי כי אין יסורין ולעז בלי עון, ומגידל
 ההכח ה' יאמר נפשנו החכה לבי הכל בכביל כבדו ה' ע"כ נ"ב לעומת זה ה"י עישה כבילנו: עזרנו
 ויגננו הוא כי בו יתחל לבנו, על שם לוי חלוקה גדול וקדוש ונורא: כי כשם קדש, שקרא עלינו: כשהיט.
 כי ירחי יהיה ויפיענו סלה וזהו חלכות ה' שישראל בחמים בו יח' וכשם קדשו: יהוה חסדך ה' עלינו,
 להפיע לנו חסדים גדולים חמדת: כאשר יחלנו לך, ככבילי וכבילי כבוד שכיה שו"ק על ידי קבלת עול
 חלכות ה'.

תפלת העשיה

מזמור שיר חנניה הבית לַדָּוִד : אַרוֹמְטָה יהוה פי רִיחֵינוּ
 וְלֹא שָׁמַחְתָּ אֲבוֹי לִי : יהוה אֱלֹהֵי שְׁעָתֵי אֱלֹהֵי וַתִּרְפָּאֵנִי : יהוה
 הַעֲלִיתָ מִן שְׁאוֹר נֶפֶשׁ, חֵיתֵנִי מִיַּרְדֵּי כּוֹר : וְצַוֵּנוּ לַיהוה חֲסִידָיו,
 וְהוֹדוּ לְזִכַּר קְדוֹשׁוֹ : פִּי רָגַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנִי, בְּעָרֵב יַעֲזֹב
 בְּכִי, וְלִבְכוּךְ רָגַח : וְאֵנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלְוִי, בְּלֹא אִפְסוֹס לְעוֹלָם :
 יהוה בְּרָצוֹנָה הֵעֲמִדְתָּהּ לְהַרְרֵי עוֹז, הַסִּמְרַת פְּנֵיהָ, הֵייתִי בְּהֶלֶל :
 אֱלֹהֵי יהוה אֶקְרָא, וְאֵל אֲדַעֵי אֶתְחַנֵּן : מִה
 בִּצְעַ בְּרַמִּי, בְּרַחְמֵי אֵל שֹׁחַת, תִּיּוֹדֶה עֶפֶר,
 וְהַגִּיד אֶמְסֶה : שְׁמַע יהוה וְתַנְנִי, יהוה הִרָה :
 עוֹזֵר לִי : הַפְּכֵת מַסְפְּרֵי לְמַחֲלוֹ לִי, פִּתַּחְתָּ שַׁקֵּי וַתֹּאזְנוּ
 שְׁמַחְתָּ : לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְבוֹד וְלֹא יָדוּם, יהוה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדַבֵּר :

כחבורה: מספר בין שמו
 אלוו' וספ' דכס' האר"ה
 זל' כתב אגון י"ס הרי"ה
 ע"ל כשית' הו"ס :

מכל שוטפונו ה' העלית מן שְׁאוֹר נֶפֶשׁ. שלא ארד לניכוס ע"י שפאתי ולוה רחמי הבלות ה' שהיא מקבל
 כסים והוא מנוול עוונותינו יחי: ומרו לה' חסידיו. כי יכולים אחס להכות כה' שיערב לבם והזמרה ל'ל
 ע"י קבלת עול חלוצת ה' ה' ברצונך העמדתה להררי עוז. הם הלכותיה של תורה שהם כהררים החלילים
 בשערה ולהשיגם ולקיימם ל'ל בירחא ה' דלס און יראה און חכמה: הסמרת פניך. כעין כיטול הורה ולא
 נחת לי חכמה ובינה להשיג: כיוחי נכבד. כי שנתח חלמוד עולה ודון: ע"כ ובינה ה' ארחה כשבושה מנוול
 אהבה ה' ולהכנת חורמו: מה נטט כדמי כיו ע"כ שטע ה' ומניני. חכמה וכונה ב'לדא בל עיני ולחכמה
 נשלחו מתורחך: וז"ש הפכה חסדתי למחול לי. פירוש כחול לפ"ל שנאמר יהללו שמו כחחול שיטתה הקב"ה
 מחול לנדקיים: פתחה שקי. הוא הלוט שק שוטפי ונחת לי הספספות הנשחיות: וחלואני שמה כל הכנה
 החורה: לא תשן ומרר כבוד. היא הפסג היה שנקרחה כבוד: ולא ידום. מהלל ע"י קבלת עול מלכות ה':
 ה' אלהי. לא תשן: אהבה חיימד אלהותך עלי. ע"כ ידום.

נירן לעמוד כלאמר י"כרן וסילנו לא תיש לבס כלאמר הנמר ימחד און לא יספיק לאמר: ה' תלך. עשה כהוה. ה'
 יהוה מְלֶכֶה יהוה מְלֶכֶה יהוה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד בָּא : וְהָיָה
 יהוה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יהוה אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ע"כ יאמר משומד ויבט ויאמר :

הושיענו יהוה אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְרִירוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ.
 הַשֹּׁמֵר בְּחַתְּוֶהָה : קְרוּה יהוה אֱלֹהֵי וְשָׂרְאָר מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
 וְאֶמַר כָּל הַיָּמִים אֶסְמֵן הַלְלוּיָהּ, כֹּל בְּנֵי־שָׂמַיָה תְהַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּיָהּ :
 כִּנְנֵה וּבְיוֹם וְכוּ' וְכוּ' אֲמַרִים כָּל־לַמְנוּחַ סוֹכְרֵי דְרוֹר הַשָּׁמַיִם וְכוּ' :

יראה ה' ליראה מרומותו ותכרך שהיא היה היה ויהיה ה' תלך ה' תלך ה' תלך. וראה כי כשם
 שהקב"ה אהב את ישראל והיה עמיד לעלמו הושר מלכות כשכל שפכה כריחא ישראל עתכ"ו שרואו לנו
 לאהבה את ה': והיה ה' למלך כו' רחמי חלה ה': הושיענו כו' ע"י קבלת עול מלכות ה':

לַמְנוּחַ בְּנֵי־שָׁמַיָה, סוֹמְרֵי שִׁיר : אֱלֹהִים יִתְנוּ וְיַבְרִכְנוּ וְיֹאֲרֵי פְּנֵי אֶפְסוֹ אֱלֹהִים רַחוּם
 קְדוֹה לְדַבַּר בְּאָרְץ דְּרָבְדֵי, כְּכָל יוֹם יִשְׁעֶיךָ : יִדְרֹךְ עַשִׂים אֱלֹהִים
 כִּי אֵין כָּל אֲדָם יוֹכֵה
 לְהַיּוֹת לְחֵן וְלִהְיוֹת לְפָנָי

השיח אפילו שמה ההד"ר כי עיקר שהיה עובדה כחבורה נאמר בו ויירא וירא אש"ס שהנשיה הבי"ת
 במה"ר אחר שמה א"י כדאי לפי מה שכתב שהיה נאמר וירא אלהים יתנו פירוש חלה נוכח שהיה לחן כענין אלהים
 הוא המה"ר ו'אח"כ ויברכנו וישר פניו להראות לנו פנים שמתקין ונפש שהוא יח' שס ושמה פניו וזה
 רחמי יראה ה' שר"ך ליראה שמה א"ינו כדאי לפני מה"ר: לדעת כחרך דרכך רחמי אהבה ה' וי"פ: וזה
 מרש"ה ב"ס הדיעני כל את דרכך ולשען למען אהלא חן כענין ה"ה אהבתו רואים כי שיעם ההד"ס
 עשה"י כל הארץ רכבי ה' היא דבר גדול וז"ס כ"כ אלהים יתנו פי' מלימות חן הוא סיכל ד"ס לדבר
 נכונה"ק

הפלת העשיה

כבוד גדולה יורד עמים קלים: וישארו ויבטו קאטים: בו תשפים עמים שיאור: כבודך כלילי הטביה ילאשים בארץ תנחם ס"ה: יודוך עמים אלהים: יודוך עמים קלים: ארץ תנחם: ונר' מדכרים מסיו והוא יבוצה: יבדבנו אלהים אלהינו: יבדבנו אלהים ויראו אותו כל אפי ארץ: מדבר כבודך ונאמר

דבר זה נכת איש לדין שנאמר וזה תלא הן כענין ה' פירוש מלא לעבודה ה' דבר שהוא הן כענין ה' לעבוד את ה' ע"י עבודה כזאת ע"כ סמך לה הפכו אלה חולדות נה פירוש הן החללות שנאמר לעיל אלה חולדות השמים והארץ הכבראם מכל אלה החולדות נבדו נח כי ע"י אומה המליאה שנאל נח חכמה ועובדה שאתה הפנידה י' לה הן כענין ה' ע"כ ע"י אומה העבודה היה נח איש לדין חנוט וע"י אומה העבודה אח האלהים החלוך נח וזה להיות לנח אפילו לפי ההפך הוא אלוהים ומה היה אומה העבודה היה להיות משדו כדכונות ה' ולהחלמה עלמו ככל הדור כחורה או הפלה כלילי הטביה ונר' מדכרים מסיו כדוה"ק כתיב יסיפיה חכני אדם הולך הן כשפוחך פירוש זהו הן בעל ידו אהה יסיפיה משאר כניא ע"י אומה חמדה נעמד הולך הולך הן כשפוחך להיות כל דיבור כלילי הטביה ונר' מדכרים מסיו כדוה"ק וי"ש כדכרה כהנים יאר ה' מסיו אלהי פירוש הן ה' לך קורין אור ענים כדד"ה שנאמר בו קין אור ענין כן יאר אור ידו הטביה על סניך: ויחך פירוש לענין הדבור יתן לך שפע כדוה"ק כהן סיהיה הטביה מדברת ופך וי"ש הרחי את אור לם אלהים ע"י את מואך: המשיעני כלילי טביה מדברת ע"י את קולך לו כי קולך ערכ ומרפך נאיה וי"ש והטוה את אשר חסן פירוש והטוה חסן הן את אשר חסן למי הטביה ע"י קדושה ואלא הטביה שאל לכן וי"ש ואלה אומה ידעתיך ככס פירוש אינו מחכב אומך ככס ככביל הכס ככביל אומה תקיים טיהי ה' לנגדו תמיד יום אלא הן כענין כמות דברו של נח קידוש מחכני האר"ל כי זה הוא משה מה"ר פ"י בית שנאמר וזה הוא הן וי"ש כמשה אינו אעביר כל טובי פירוש כל האורות שנאמר כהן יורא אלהים את האור כי טוב יאירו על פניך והעטם מסני וקראתי ככס ה' לענין אמת תקיים טוהבו ה' לנגדו תמיד לפניך והכס היום הוא אומה מדכרה שמורכב בו כיה הוא היה שם עבר היה עמיד ע"כ ראוי אמת שהמרכבה יהיה סורה עליך וי"ש ע"י אהבה ה' נוכח לדעת בארץ דרכך אשר ניקם משה קדושה ה' את דרכיך ואלהן למען אלהיך הן כענין: וע"י יודוך עמים אלהים והוה העלמה ה' סידור את כל העמים ע"י סידורו שם שריות טביה כדיראל כד"ה אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והבטם והבטא עלינו לענין כל ה' והפנולוגיע ככס מירכני ארץ סמומות סנירכני ארץ יביאו את ישראל מנהה להסיר: וע"י ישתחו ירננו לאומים וידעי כי השפים עמים מיסור ולכות והתבנם כדך המיסור: ועל זאת יודוך עמים כולם וידעי כי מה שארץ נמנה יביאה היה כוכית ישראל ע"י סנירכני אלהים אליהו טויהה אליהו עלינו: יכרעני אלהים ע"י קבלתנו על חכמה ה': וע"י יוראו אומה כל אפי ארץ: שיאמרו ראו אל ישראל שהיו יראי ה' ה' אך ככס ונדום:

כבוד	אמת	תורה	ענין	תורה	סוד	שירה
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים
ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים	ישראל אלהים

הפלת העשיה

בריתי קצמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קידושא
ברוך הוא ושביעיתיה על נדי הרוא ססיד ונעלים בשם כל ישראל :

יהי כבוד שמי לעלם ולתמיד ולאלמ תמיד תמיד:

**בָּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֹמֵר וְעָשָׂה בְּרוּךְ גֵּזוֹר וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עָשָׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ מַרְחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מַרְחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו בְּרוּךְ הוֹי לְעַד וּמְקַיֵּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב תִּרְחֹמֶן הַמְהַלֵּל בִּפְהַ עֲמוֹ מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דוֹד עֲבָדְךָ נְהַלֵּלְךָ יי אֱלֹהֵינוּ בַּשַּׁבָּתוֹת וּבַזְמָרוֹת וּנְגַדְלָךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְבָאָרְךָ וּנְמַלִּיכְךָ וּנְזַכִּיר שְׁמְךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר עַדִי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל :
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבָּחוֹת :**

לא סוכר לודה לא כטת ולא נעיש ולא נעיש ולא נחוכח על פכת ולא נעירכ ולאמרים לחוכו מעמוד :

מןמור להנהה הריעו ליי כל הארץ: עבדו את יי בשמחה באו לפניו
ברנה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו ולא כי אנחנו עשו
וצאן ברעיתו: באו שגעיו ברודה תצרותינו בתרלה הדו לו ברכו שמו:
כי טוב יי לעולם הקדו ועד דר ודר אמנתו :

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם:

טמורח לפולס כוחן טבני העולם הם לדיקים ויש לו ימי שמחה חמם ויגיש חיתמי
יהי כבוד יהוה לעולם כחמחם יהוה כחמסיו ומטול חכמם יהוה כחוטו וחמסניו יהי כבוד יהוה ויכיר
פסחה ועד עולם שיי טלל יור לכס על הפח כחמס שוהים וחיללים והפסח ממח למסור וילל

תפלת היצירה

מִמְזוֹרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה:
רֵם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכוּרָה לְדוֹר וָדוֹר:
יְהוָה בְּשָׁמַיִם הֵבִיךְ כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל
מְשָׁלָה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יְהוָה מֶלֶךְ
יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
וָעַד: יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד
אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְהוָה
הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים: רַבּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלֵב
אִישׁ וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְקוּם:
עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד
מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי
הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:

כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לָו: כִּי יַעֲקֹב
בָּתֵּר לָו יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְרָתוֹ: כִּי לֹא יִמָּשַׁח
יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחֵם יִכְפֹּר
עָן וְלֹא יִשְׁחָד וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעֲרֹ

כ"ג

בחר נהורא
 כי העובד את ה'
 מלכות ה' מסך לדרכה
 יבי שם ה' מבורך ש"י
 שמה ועד עולם בלי
 שום הפסק: ממורת שמש
 עד מבוואו רמון חללות
 ה' ש"י ראו לומר
 להיוח בחללות ד'
 ולדקוח ה' ועבודת ה'
 על רגע בלי הפסק ון
 השמש עד ש"ס שמו מרים
 עיניכם וראו מי ברא
 אלה כי מיום שנבראת
 השמש לאפסקה מחנומת'
 כמתירות גדול מאוד כי
 כשחשק בלרץ אמה
 חשקך בגלילה כמה
 אלפים פרסאות ורז"ל
 אלוותה גדולות השמש שירות
 ותשכחות גדולות להקב"ס
 אש"ס שאלו להשמש פ"ז
 שום שכן כ"ס וק"ו
 הדרג שראוי שיהיה
 מהולל ממנו שם ה' ה'
 רם על כל גוים ה'
 שומרים טוב ה'
 ולהשגיח על עולם השפל
 היה אלו על השמים
 כבודו ובחמח זה אמו
 כי ה' שמך לעולם פ"י
 שמך הויה הוא במילוי
 ד' אוחיות הויה פ"י
 המורה"ז כי העובד"ו הוא
 כבוד ה' אחרונה של שם
 הויה כ"ה והא"ס לית
 מחשבה חסיאס ניה כשום

אוח ונקודה אלה ה' שמך נחובה לו יח" שם ע"י כריאת העולם וע"י קבלת עול מלכות ה'
 ישראל מקבלים ע"ע: ה' וכרך לדור ודור. ה' כשמים הכין כסאו רמון יראה ה'. רמון
 לשבד את ה' שלא פ"ח לקבל פרס כמו הנבטיח שכמים וז"ל ויהי מורה שמים עליכם
 פ"י ה' בשמים אף ותלכותו ככל תשלה חימת ים לו יח' מלכותו בשלימותו בנות שכלתו ככל תשלה שג"ס
 אטיבה אל חקומי אף ותלכותו ככל תשלה חימת ים לו יח' מלכותו בשלימותו בנות שכלתו ככל תשלה שג"ס
 הם לדקיות ע"כ ראוי ליראה את ה' שלא יתן פנס במדת מלכותו ויהיה סילוק שכניה לשמים ואימתי
 ישתחו השמים ותגל הארץ בנות ויחמרו בגוים ה' מלך על ישראל הקדושים שנאמר כה אמר ה' מלך ישראל
 וגיאלו ולזה רמון האכה ה' כי השמחה היא אהבה: ה' מלך עשה נביה ה' מלך עבדו קודם נביות
 העולם היה מלכותו על החורה ועל נשחוחיהם של ישראל ה' יתלך ביהיה ובעבוד ויהיה מלכותו לעולם
 ועד וזהו חללות ה' וזה כשיהיה ה' מלך עולם ועד ש"י קבלת עול מלכותו של ישראל כאחח לאחוח או אכדו
 כ"י: מתלרלו: מתלך ישראל כי הוא אמר ויהי העולם ולא חימתו כיון שנכרת העולם טוב א"ס להשי'
 אלו קיום העולם הוא ע"י ה' זה ויהי עמוד פ"כ ראוי ליראה את ה' שלא כעבד קודם נביות
 המלכות את העולם וע"י האכה ה' לישראל נחמה להיות לו דירה כחחחחח וז"ל כן בחר ה'
 ציין איה לתייב לו ויחמתי הם למושב לו שחשטן השכינה כחוכס בנות כי ישקב בחר לו יה לשבדו

תפלת הצידה

וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶד: יָדוּר לְרוּר יִשְׁכַּח מְעֻשֵׁיךָ,
 וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגְדְּלוּ: הָרַר כְּבוֹד הַרְףָּךְ, וּדְבָרֶי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעֻזּוֹ מִדְּאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדַלְתֶּךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
 זָכַר רַב מִזְבְּךָ יִבְיְעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: הַנּוֹן וְחַדּוֹם
 יִהְיֶה, אֲדָף אֲפִים וְגַדַל חֶסֶד: מִזֶּבֶ יְהוּה לְפָנָי, וְדַחְמִיו
 עַל כָּל מְעֻשָׁיו: יִזְדַּף יְהוּה כָּל מְעֻשֵׁיךָ, וְחֲסִידֶיךָ
 יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתַי, וּכְבוֹד הָרַר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל הָרַר
 וְרוּר: סוֹמֵךְ יְהוּה לְכָל הַגּוֹפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְּוֹסִים:
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נִתַּן לָהֶם אֶת אֲכָלֵם
 בְּעֵתוֹ: "פֹּתַח" אֶת יְדֶךָ, וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל חַי רֵצוֹן: צַדִּיק יְהוּה בְּכָל
 דְּרָכָיו, וְחֲסִיד בְּכָל מְעֻשָׁיו: קְרוֹב
 יְהוּה לְכָל קוֹדְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
 בְּאֵמַח: רֵצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, אֶת
 שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוּה
 אֶת כָּל אֲהַבָיו, וְאַחַ כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תִּהְלֶת יְהוּה יִדְבֵר פִּי וַיְכַרֵּךְ כָּל בֶּשֶׁר שֵׁם
 קְדָשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם הַדְּלִי יְהִי:

כתר גודא
 מחשבת חסידא כיה כלל
 ויש גדול הי ומסולל
 חלוד וגדולותו אין חקר
 פיה אפי' על ידי הקריב
 מחשבת לח מחשבה
 חסידא כיה כלל ויהו
 רמוז חלוד הי: דור
 לדור ישבת מעשיך, זה
 שהעולם נכרה ומחודש
 הוא נקבלה פן דור
 ראשון לדור שני וכן דור
 לדור ישבת מעשיך זמ"כ
 ודלי הוא אפי' זמ"כ
 קבלת עול מלכות הי
 וגבורותיך יגידו: טוב
 הי לכל אס חסיד
 עשיר לו לא יאמר כי
 הוא מחמת לדקתו אלה
 מחמת כי טוב הי לכל
 רמוז יראת הי פיה
 חסידא הוא טוב לכל
 אפי' לרשעים שלהם הוא
 יח' ארץ אס פ. וראת
 הלא עונותיהם יאמרו
 מלהטיב להם לזה אחר
 ורחמי על כל מעשי
 הוא מפרנס אדם בזכות
 בהמה חושב הי וזה
 רמוז יראת הי שלא
 יאסרך להפרנס בזכות
 בהמה ח"ו: ויודק הי'
 כל מעשיך שהוא אפי'
 שאר בע"ח כ"ס וק"י
 אדם עושה ויכרך להי מחשבת הי: כבוד מלכותך כי והו חלוד הי: להודיע לבני האדם גבורותיו
 וכבוד הדר מלכותו על ידי קבלת עול מלכות הי: צדיק הי' בכל דרכיו אף אס חרהה צדיק ורע
 לו הוא כשנול איה עון ע"כ רמוז יראת הי: קרוב הי לכל קרוליו לכל אשר יקראוה באותה עשה
 באהב כי הקב"ה דן אס האדם באשר הוא כס ע"כ רמוז אהבת הי' עש"י שאלס דבוק באהבת הי'
 קורא בשמו יחי באהב והש"י קרוב לו להיותו עשה כחפלותו: רעון יראתו יעשה והש"פ סבכר עשה
 רעונו אפי' וחס שועתם יבצע כי הקב"ה מחלוא להפלות על צדיקים ולזה רמוז חלוד הי: חלול
 הי' ודבר פי ע"י קבלת עול מלכות הי':

הַלְלֵי יְהִי הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוּה: אֲהַלְלָה יְהוּה בְּחַיֵּי הַלְלֵי נַפְשֵׁי אִחֵי
 אֲזַמְרָה לְאֵלֵהֵי בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְדִּיבִים בְּהֵן אֲדָם שְׂאִין
 לוֹ תְשׁוּעָה: הַצֵּא רַחוּם יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ בְּיָם תְּהוּא אֲבָרָה:
 לְשִׁתְּנֵתוֹ: אֲשֶׁר־יִשָּׂא יִשָּׂא בְּעָרְוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוּה אֲלֵהָיו:
 עֲשֵׂה
 חלבים החלך נח וכל"ו אניה וצרין תבנית חיי כדוה"ק ומגדל אהבה הי' אלה"ה הי' בחיי
 כל הכמה כס הי' חסרה זלתי בעיני בעיה שאני הי': אשרי של יעקב בעוהו היא שיהיה
 בחימות

תבלת היצירה

כבר נהוגא עשה שנים וארץ את עם את אשר עם השטר אכת
 בתיחום כמו יעקב סלחר כי אם הם יתק
 חובלים כל מורה ולמה ככה על פי אליו
 טיטוס חתו יסנה רחוק ונס ככה שהיו
 נקרא אליו ויכנה הלכות עליו כמו אליו
 יעקב ולפאר ולכנה כי ילוד כרחוק כהלות הי כמו יעקב שמתי ידה המסלרת כי הכי כחה
 כיו נותן לחם לרעים הנוערים כי ימי ומקלים עליהם על מלכותו הי

כי טוב ומה אלינו רחוק ואלה הי עיי כי טוב לחם חסי למדיד שקרא אלינו סל ידו היסורין ומדיד הוא ימי נכח משכי לאלם נכות חובותו עיי כי ועיס נלוה עי חלה ויקל היסורין חלבה הי ולא ימי מנסט כיסורין כי עיי הנותן שמכרת עין עיי נוכח להיות כונה כעליו יתכנס הי מחדת חסותו ומהי רוחנית וכל עמדי ונחמה היסורין רוחנית נדה ישראל כי אם יכנס בה הרופא לסבורי לכ מיהבגרים כל וכנס לנכוד את הי עיי חכה הי וכי חנה חכה הם ומהם נסביתם עיי סבחתם הי בהנהגת רני תורה ונכוחה ורשיק מונה חסר לכוונתם הם ישראל מחוללים כוכבי העמים הקרה מונה אותם הבורח חובות

הרלו ית כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאזה
 תהרה: בונה ירושלים יהוה נדחו ישראל יכנס:
 הרופא רשכורו לב ומחבט לעצבותם: מונה
 מספר לפוכבים יכרם שמיית יכרא: גדול ארונינו
 ירב כה לתבונה אין מספר: מעורר ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ: עני ליהוה בתורה ומרו
 לאלהינו בכנור: המכסה שמים בעבים המכין
 לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לכהמה
 להמה לבני ערב אשר יקרא: לא בנכורת
 הפים היפיץ לא בשוכי האיש ידעה: רוצה יהוה את
 יראיו את המנהלים להסדו: שכחי ירושלים את
 ידוה הרלי אלהינו ציון: כי הזק ברחי שעריה ברך
 בניך בקרבך: השם גבולך שזום חלב חטים
 ישיבעך: השנה אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ
 דברו: הנהי שלם פצמה כפור פאמר יסור:
 משליך קדוה כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלה
 דברו ומסס ישב רוהו יציל מים: מגיד דבריו

יעקב כי דבר נכונות הוא דבר הי: וכלם כחה יקרא כחמותו של הקרה: גדול ארונינו ודכ כח עיי ישראל חוטטין כח נכורה של חנה עיי קבת על מלכות הי: תעודת חוק עמים הי עיי שם להם יראח הי כי עקב ענה יראח הי: ותגדל חכה הי עני להי למדיד כמדה להודיע לו כקול רם כי עיי וכוח שלם הקרה חבניה וחכונם את כל העולם עיי המכסה שמים נענים החיין לארץ חכה ומה חבלות הי: רוצה את יראיו פי רוצה בהפלה שלהם כי הקרה חמאה למסלחן של נתיקים וליראה שלהם שקיימו תלת יראח הי כמחמח הילדים עכה טירוחו חפניו ונחמח ופמה יכראם הם היח שולח מעקן דבר כהי חשקן כי הכל חשקן כי חסדים הי חסדן ונחמח ופמה יכראם הם היח חסדן קלי על נלוה העמידה סוגיה חן חליות את ישראל ואת הטניה הקדושה וכן זה עיי קבת על מלכות הי:

תפלת היצירה

לעֲלֵב, חָקוּ וּמִשְׁפָּטֵי לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים
 לְכָל יְדָעוּם הַלְלוּ יְהוָה:

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ
 בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָל צְבָאוֹי:
 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח, הַלְלוּהוּ כָל כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת
 שֵׁם יְהוָה, כִּי הוּא צִוָּה וַיְבָרְאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם
 חָק נָחוּן וְלֹא יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ, הַנְּיָנִים
 וְכָל תְּרוֹמוֹת: אֵשׁ וְכֶרֶד שֶׁנֶּן וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעֲרָה
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַרְרִים וְכָל גְּבוּעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל
 אַרְוִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר כְּנֶף: מַלְכֵי
 אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים
 וְגַם כְּתוּלֹת, וְקָנִים עִם נְעָדִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה,
 כִּי נִשְׁנַב שְׁמוֹ דְבָרוֹ, הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְדַם
 קָרְן לְעַמּוֹ, תְּהַלְלֵה לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קְרוֹבוֹ הַלְלוּ יְהוָה:

הַלְלוּ יְהוָה שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלְלֵנוּ בְּקֹהַל חֲסִידִים:
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשֵׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ: בְּמַלְכֵּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
 בְּמִחוּל, בְּתֹף וּבְנֹד וַיִּמְרוּ לוֹ: כִּי רִצְיָה יְהוָה בְּעַמּוֹ, יִפְאֵד עַנְיִים
 בְּיוֹשְׁעָה: יַעֲלֶה חֲסִידִים בְּכַבּוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם:
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרַב שִׁפּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בַּגּוֹיִם, תּוֹבָחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים, וּנְכַבְּדֵיהֶם
 בְּכַבְּלֵי בְרוֹץ: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט, כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל
 חֲסִידוֹ הַלְלוּ יְהוָה:

כִּיב סִנְכַרָּא וְלַחַם תַּחֲתֵינוּ לַעַם קָדְשׁ עַבְדֵי מַסְכָּה וְהֵיוּ חֲסִידִים מִיָּד וְתַעֲהָה שִׁירוֹ לֵה אֲחוֹתוֹ שִׁיר הַדָּם
 יְכַל זֶה עִי יִרְחַם הִי שִׁירוֹ עִיקֵר הַחֲסִידוֹת וְתַנְדֵּל אֲהַבַת הִי יִסְתַּח יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹטֵי עֵשֶׂה אֲחוֹת
 עַל יַד מַסְכָּה נְכַרְיָה הַדָּם הַחַד לְחִיּוֹת יֵם חֲמוּן נִהְיָה יָדָּר תַּנְדֵּל וְלֹא יִחַרְדוּ עוֹבֵל עַלֵּם
 וְלֹא נִכְרָה: יִהְלֹל עַמּוֹ כַּחֲתֵל פִּירוֹם כָּל הַקֹּץ הַשְׂמֹחַת כְּתֹף וְכַנּוֹר כְּקוֹל חֲתֹף כְּמוֹ חֹף וְכַנּוֹר
 יִחַרְדוּ לוֹ וְהֵיוּ תַחֲלוֹת הִי כִי רוֹחַ הִי כַעֲמוֹ עִי לֹא יִחַרְדוּ לֹא עַתִּי: יִסְתַּח עַנְיִים כְּשִׁטְעָה פִּירוֹם
 הַקְּבִיָּה יַעֲלֵה עֲלֵיהֶם כֹּחֵי הַסֵּם עַמּוֹ הַמַּסְכָּה וְהַגּוֹלָה כְּמַהֲרָה כִּימֵינוּ אֲחֵן וְכִיָּן עִי קִבְלָה
 עוֹל מַלְכוּת הִי עִי יַעֲלֵנוּ חֲסִידִים כְּכַבּוֹד כִּי:

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֵל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עוֹלָם: הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֵל נִקְדָּו עִי
 בְּכָל יְמֵי חַיֵּיכֶם

בְּנִכְוֹרְהוֹתוֹ
 הַסֵּם תַּנְדֵּל יִרְחַם הִי הַלֵּל אֵל נִקְדָּו פִּירוֹם חֹף אֵם תְּהַלְלוּ כְּקִדְשָׁה לֹא יִסְתַּח לְפִי רֹחַמוֹת הַיָּד
 יִסְתַּח אֵל הַלֵּל אֵל נִקְדָּו לְפִי נִקְדָּו אֵל הַיָּד לְהַלֵּל כָּל הַכּוֹחַ וְכִימֵינוּ כְּשִׁי אֵל יַעֲלֵה
 בְּרַם כֹּחֵן הַלֵּלוּהוּ בְּרִקְיעַ עוֹלָם כִּי כֹחֵן הַלֵּלוּם אֲחוֹתוֹ וְהַכְּרָד כְּרִקְיעַ יִבַּל עַבְדֵי הַיְּהוּדִים כַּחֲמַתָּה
 בְּקִרְשׁוֹ

תפלת היצירה

כתר נהרא
 שִׁקְרָא עוּוּ כְּמִרְזַל טִיפִּי
 נִלְקִי שׁוֹכֵם וּזֶה הַכִּהָמִיקִי
 הַלְלוּהוּ בְּנִיבוֹתָיו רְחוּם
 חֲבֵבָהּ הוֹרֵם אֶסְתֻּדֶּל
 חֲבֵבָהּ כִּי הַמְלֵלוּהוּ
**בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גִּדְלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּתְּקֵעַ שֹׁפָר הַלְלוּהוּ
 בְּבִבְלָי וּבְנִינֹר : הַלְלוּהוּ בַּתּוֹף וּבַזֶּמֶר הַלְלוּהוּ בַּכִּנּוּר וּבַעֲבָב :
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי שִׁשְׁעָה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה : בְּלֵי הַנְּשֻׁמָּה
 תְּהַלְלֵנּוּ יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה : בְּלֵי הַנְּשֻׁמָּה תְּהַלְלֵנּוּ יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה :**

בהזכרת כל נבחרותיו עשהה לם ונבחרה אליהם לא נבחרה אנושים אלא בשעבוד כל הכחות והכחות
 כללו הנשמה היא ההללח לא הנוף נבדל אז יעלה עליכם כללו הללוהו כרוב גדלו כללו הללם
 אמו ית' כרוב גדלו שהא טוף אט'ם שגדולתו אין חקר: הללוהו בחקע שופר. פי חזכו
 להללו כשיבא חשית אלא כיום הוא יחקע בשופר גדול ורחמו הללוהו הי' והי'ם הללוהו בחקע שופר
 אם יהיה לם המעטרות חשובה כשעת ההללוים שער רחמ' שפרו מעשיכם יהיה מעלה עליכם כללו
 הללוהו כנכל שהא כלי שיר המנכל כל מיני זמר : וכוונתו רמוז לנרין כ"ז מן כבוד גי' הייתה
 רמוז לנשמה גי' ר חנו כרמ' רוח וזהו חלולת הי' להלל אח' לנרין עי' הנוף ונרין: הללוהו
 בחוף ומחול רחמ' קבלת עול תלכות הי' והי'ם הללוהו בחוף שהיה לימוד החורה ושירות ומשכמות
 שלם כקול חקוף כמו קול החוף כמ"ט שאז זמרה וחמו חוף : ומהלל רמוז להלל אח' הש"ת בכל
 הקוף העלמות על שהא ית' סוכב כל ע'תמין וליה אחר פניו חנייה ית' יהיה חשוב להשי"ת כליו
 הללוהו כמינים שונב: הללוהו כלצלי שמע. פי' אם חללוהו כפי'י' החורה ששמשו מכבר והי'ם
 חדשים חזכו הללוהו כלצלי חרועה חור'ה עי' עי' פנים לחורה. הוד גי' עי' פי' חזכו לכבודת השמים
 של חורה שלל שמשין איין משולם : טוף דבר כל הנשמה חללוהו עי' עיקר החלול לא יהיה
 עי' הנוף נבדל כ"ח כ"ח הוא שמשון כשעת החלול כללו הנשמה הוא המהלל ומשכרת
 וארזיל חן לו ית' הלול על כל נשמה ונשמה : הללו ית' הוא כשמי השולמות עולם השלישן הכבוד
 עי' יוד על שם וכעולם החמקן הנכרה עי' הי' כמרוזל עי'ם כי כיה הי' ליר עילמים וכל זה עי'
 קבלת עול תלכות הי' כדחנן ארזי איני שומע לם נכסל חמני עול תלכות שמים לפני' טעה אחת.
 ר"ם כנגד חו"מ (נראה שחסר כאן הכיוס) :

**כְּרֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : כְּרֹךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ יְהוָה : כְּרֹךְ יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָבֹנוּ :
 וּבְכֹרֶךְ טַיִם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :**

אחת ואמונה הואו קבלת דברים פי' מגדול רחמ' הי' ורוממותו ואין טוף לחללוהו ע"כ אי' חקבל עלי
 שאכרך אח' הי' לעולם : כרוך הי' מיון. פי' מלוחן הצדיקים המליצין נחלית נשמות אליהם יבחיפין
 הוא ית' כרוך ומכוך חסן : טוון ומיוסל. ומיוסל נחלית ללוי וליוסלם וליוסלם וליוסלם חסר
 חבט הי' מקיימים טכניו אחריו נרונה לאי' וליוסלם וליוסלם ויוסלם ויוסלם נ"כ להשלמת החפלות
 השולמות הללוים עד עולם האלויות הקב"ה : אלהים. רחום כרין : אלהי ישראל. ונח טכסל
 הקדיים שונבם אמו ית' ככל אומן עימו הי' ית' הוא רחום כרין על כל העולם וכן אח' ברואי
 כהההן וינו חלולת הי' וכרוך על כבודו לעולם וינאל כבודו אח' כל הארץ. הוא שחיהו השלמת
 שכינה בעולם ארץ כבוד הי' עי' קבלת עול תלכות הי' טכסלם הקבלים עי'ם : וכל זה אמן ואמן.
 הללוהו שהיה כן כמורה ולא יהיה עוד מהלל כמו ית' עי' הנליות :

ויוברך דוד אח' הי' רמוז
 ירחח הי' פי'
 דכמכני הארזיל יוכרך
 דיה אח' הי' ריח' ודלי

**וְיִבְרַךְ דָּוִד אֶת יְהוָה לְעֲנֵי כָּל הַיְּהוּדָה וְיִאמַר
 הוֹדוּ**

וייל די'ם כי מתחיל גדול איר רחמ'ם שהיה שורה אז על דוד החש"ה וי"ם ויכרך דוד אח' הי' ע"כ
 כי היה כ"כ דבניקות עד בכל הקהל הנוט מכה גדול ירחח הי' שהיה עם עליהם היו תחמיים צדקיי שכינה
 מדברת מחין נרוט וי"ם ויכרך דוד אח' הי' ע"כ הי' וזהו היה לעני' כל הקהל מתחם מורה הי' נז' מיני' שכינה
 דוד

תפלת היצירה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְיָ הוֹדוּ הַגְּדוּלָּה וְהַכְּבוֹדָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַיְחָצֵה וְהַהוֹדוּ בְּכָל בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הוֹדוּ
הַמַּמְלָכָה וְהַמְהַנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעוֹשֵׁר וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁר כַּפַּי וּבִידֶךָ בָּח וּנְבֻרָה
וּבִידֶךָ לְגִדְלִי וְלַחֲזוֹק לְכַל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנֵהוּ לָךְ וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: "וַיִּכְרְנוּ לְשֵׁם
כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה
וְהַדְרָה: אַתָּה הוּא יְיָ הוֹדוּ לְכַבְדֶּךָ אַתָּה
עֹשֵׂת אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

כתר נהורא
 שהיו רומים על דוד וזה
 רמזו ירחם ה' וכן נשפה
 ויכוין כל אדם: ויאמר
 דוד כבוד אלהי ה' אלהי
 ישראל לוי רמזו אלהי
 ה' פי' כי אדם נרמז
 שלו הוא מעולם העליון
 שנברא ע"י יוד של שם
 ונשט הוא מעולם התחתון
 שנברא מן ה' כל שם
 ע"כ החלך ה' נכלאות
 יראה ברבה משיבו
 והכריח שלום מכרך
 הרי הוא כאלו עושה
 הכל עם ה' שהרי בלי
 ההיות שבו מהשי' לא
 היה יכול לעשות תמונה
 וכיון שהיה דוד כי"כ

וב'

כאלה ה' וכדביקות ה' החליל לומר כאלהילי' סוד עולם העליון וסוד עולם התחתון והתקשרות
 ויחידים ע"י האדם שהם יבואו וי"ש כרוך ה' אלהי ישראל אכינו פי' מליחו סיבה נקראך אכינו ויש
 לנו התייחסות עמך ככן עם אכינו: מעולם ועד עולם חפצי נפשנו הוא מעולם העליון והוא מן
 יוד של ספק הגדול יח' ונוספו מעולם התחתון והוא חסוד ה' של שמך ע"כ נקראך אכינו ככן שהוא
 מעלם אכינו כראש לזכותו וזה החחיל לדרוש שיהי' לדרוש כרבים מ"ח
 מחמת גודל אור ה' והדביקות שניה אז לגוד היה מעורר דביקות העליון והשראת שכניה ודוה"ק
 נ"כ לכל ישראל ע"כ אמר לך ה' הגדולה והנבונה והתפארת שהם סוד הספירות כרבים פירוש ה"ק
 עוד עסק אמר שיש לנו ישראל הקדושים התייחסות עמך כי לך ה' הגדולה והנבונה והתפארת שהם
 מדיה של הכחות שלנו. מדה הגדולה הוא מדה אחרת אכינו שהיא: ה' הגדול האדם הגדול של שגדלו
 נהודע אלהותו יח"ס כעולם חכ"ס והוא כפי ה' אל עולם ומדה הנבונה הוא מדה יח"ס שהקריב
 אח כנ"ל לעבודה ה' ע"י מדה הפחד ומדה התפארת הוא מדהו של יעקב וההטות הן המרכבה
 וידוע שגדלות הש"י אינם מדות נוספות על עצמותו כמדה כ"ו שהיא סיפר לו לויך אלף כת"ש כהקנין
 וזהו אית חכים ולא כחכמה ידועה כ"ו שהוא יח' והתחתו וכונתי וגדולתי ונבחרתי ומספרתי הכל אחרות
 ה' וכיון שגדולתיים של הכחות שלנו הם לך ה' הם מרכבה לך והם כפי כבודך ואנחנו ענפי הכחות ע"כ
 יש לנו התייחסות עמך ה' לאמר כך כי כל השכינות הקיבץ שהכל והכלל הוא בשמים ובארץ וכה"כ
 ע"י מעש"ם של ישראל וזהו מהלות ה' ע"כ לך ה' המחלבה ע"י קבלת עול מלכות ה': ועמה אלהים
 מודים אנהו לך. רמזו ירחם ה' פי' אס"י כשאלה מחנה עתנו כמדה"ד אס"ה אנחנו מודים לך ומהיל"ם
 לשם תפארתך שהוא תפארת לך ה' שאלה משלם לכ"א כפעלו ואנחנו יראים יראה רוממותך יח' וי"ש
 ויכרכו עם כבודך על שאלה מרומם על כל ברכה ומהלה: אלה הוא ה' היה המהיה כל היה לגדך ורמזו
 אלהת ה' שהיו אלהיה אוחו ומכרך על שהיה מהיה אוחו לעבודתו: אלה ע"ש-ה אה השמים שמי
 הבתים: פירוש ע"י שנראה כעוה"ל התחתון שמים נעשו שמים העליונים ופי' כשפר פי' בראשית
 וזהו מהלות ה' שעשה וברא ה' הכל: אלה הוא ה' האלהים אשר בחרת בלכרם ע"י קבלתו על עצמו
 עול מלכות ה' בכל מעשיו וכן נעשה אנחנו וי"ל ער"ם כספר על החורה ע"פ ויאמר אלהים נעשה
 אדם וישראל וכן הוא בנברא בפמליה שלו נתלך ויעל רשאו וק"י עובד דהרי בלגילתו וכדריאת
 העלמות נאמר מי חכן אל רוח ה' ואזי עלתו וירשנו את מי עקב ובינהו אלף ברא הכל לבדו
 וראה אלהים בעצמו ויחן אל הכל כי טוב ואי"כ קשה לך כיצירה אדם נתלך כפמ"ו שלו ונסל
 תהם רשאו והיחור קשה כיון שהתלמיטם והתל"א שלו ראו כי כל מעשה ה' בעולמותו שנברא הוא
 כחכמה כמ"ס מה רבו מעשיך ה' כולם כחכמה עשית אי"כ דלא יודע ה' כחכמתי כי טוב הוא יצירת
 האדם אי"כ לך רצו למנוח את הש"י מלנרות אוחו כמאר"ל שאמרו מה אנוכי כי מוכרנו שמילנו כיצירת
 האדם וקשה וכי יאמר מי אלוהי חכם לזאתן חכם לא תעשה פעולה ואח"כ לא יראה כענין וי"ל שזה
 כוננת ורע"ה כמ"ס אדני משון של העולם אלה עשית לנו כשנלנו כבוד ודור כי א"פיים שיה קודם
 שנברא העולם שהוא כערס הרים של העולם יגדלו ומרולל לך ה' חן ישראל הוא פי"ל היית

תפלת הצירה

**ובל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם. ואתה מחיה את כלם. וצבא השמים לך
משתחוים: אתה הוא יהוה האלקים. אשר בחרת
באברהם. והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם.
ומצאת את לבבו נאמן לפניך:**

כתר נהורא
הסתמט עם נשחוט
הלדיקים! ישראל הם
ששים רבות כמו אלוהים
החיה השועל ועד עולם
חן השולם העליון עד
עולם החממן אלה אל
פי כרחם בעמך ולא
לקח שום עליה. חכב

וכרות

אנום כנסת לברוא אנום עד דכל הייה נתיך עם דכל די רחוו די חתנוט שכניה כי כפא
הנשחוט נשורו חכסא הכבוד ונחך עם הייה הקודם הקבועוט ככסא הכבוד חי ארזיל כתיקוני
זוהר אחון ויפלא פיי מדה אלוים שהוה בקרולו רזיל כתיקוני זוהר האומן כשרא אה העולם
הולך ליפול נשחט ולהתייבן עם מדה עליונה שקראת אומן מופלא אם יברא את האדם ולא היה
הסתכה להסיים לברואה אדם חפני שטום נורו וחמרו סנוודלי יהיה חשוד לחטוט וזה מלאת הסכמה
להסיים לברואה אדם עד ומאחר שבו בנשא פירוש אמרה אטיס שלמה הוא שיחטא מ"ח התי מלאה
מדה הכסויים שקדמה לברואה שולם והקפיה נקי רינה בחכיבה וי"ח ומאחר שבו ככלא ויה להסביד
הסנין למה לא רלו החללכים להסיים לברואה האדם והקפיה נקי רינה בחכיבה וי"ח ומאחר שבו ככלא ויה להסביד
הסנין למה וכן ודאי היה להחייב קודם ההפא כניעו כפא ומרכבה להקפיה וכסתימה נתיק יונפס כלאר
יהיה ליפול בחתימה החמיס ויא"כ קפה ניה לא רלו להסיים וי"ח מליד לחך שלמה שעבה הכסא שלו
דבר הדם אחר לכל חך רב ושלום לא להסביד הכסויים ולא הדנו ליה וסוי בו סכום אריות של
זכב פ"כ וכסיום עם זכב פ"כ והכל עם חכום חסוקלה והרי חעליו אחוה הרחיות של זכב
לראש הכסא וכתיבך על ריש כורכייא הוה נשרא נסב כשרא חלכותא ויהב כרישא דשלמה
חלכא ויונה דהנהא נחשית עמו וקרא על כל ימי היו נכאר הוה שבו קבועים בו וכסאות נכעיים
שכחו והיה פ"ח עמו וקרא על כל ימי היו נכאר הוה שבו קבועים בו וכסאות נכעיים
סנהדרין וכל"כ ונסע הכסא עמו לתקוב כרישה וכיו החיות חתיינין על עזי כקר עמי"ש כלאר כתיב
מלך אברהם יהיה אם אים אחר יאמר ארנוני לטפיה לטלחו כפא כזה ינעמו עליו כוני עלתח ויאמרו
לו כל חלפי חורה ותעורר נקשו אומנים מכל שנות העולם ולא יכלו כי חך אם יפאל שלמה בעלמי
ליועליו ויאמר להם שרלנו לטבות עד כפא כזה או כנוונא אהרינא האי יחמרו לא חטבה כי לא
תלניה ולא יהיה הכסא כרנוני כיון כידעיים ברא חכס יומר מהם כמי"ש ויחכם מכל האדם וכנראה חן
חטבה כפא הרמזין אי"כ קפה דכ"ט וק"י טלא וינעמו החללכים את הקפיה חילינה האדם כיון
שחננונו של הקפיה חך חקר עם טמל הני"ל אי"ש דלפי שלמה חקן אם אחר עבייה הכסא
הראשון חלרות ונכרים של זכב יקח שלמה סתמיים פחיוו ערך דהיינו עפר ויחמר ישיט וסיד וקרא
וחמר חקן עלים ונזר והלנים ולבנים אדומה כחושא ויאמר ליועליו כרישה לטבות סתמיים אלו כפא
שיבה כ"כ יפא או יחמר יפא חן הכסא של זכב הני"ל אי ודאי ינעמו אהו כי יאמרו זה אי"ש
שרי הסתמיים איום שוכים ולין זה פועל חכס וישי להם גימח חטטויי שיחמרו הכל כמה חכוער
כיו זה חטבה וכן הקפיה כיון שחמר לפעולא שלו נעשה אדם פוי שיבה נעשה מאדמה כמי"ש וי"ח
די אלוים אה האדם עפר חן האדמה ושיבה כפא ה' כמו כל בעולמות העליונים שכברו חמור
לבוט שהוה קוד ודבר ע"כ אמרו מה חטם כי חכמנו ורלו לחטוט את הקב"ט חילינה האדם כי כיון
שיבה נעשה דנכרים פחיוו כלאו חסם כפסולת וקחמים חן כל בעולמות ע"כ בהכרח יהיה בו יחייב
של שיבה ויבדו חמסר וזה חלפיו החללכים שא לא יהיה רלווי להיות כפא ומרכבה להקפיה חך ע"י
שטיב הקפיה עין מדה החכמה ע"כ יברא אלוים אה האדם כלאו חסם כפא ומרכבה להקפיה חך ע"י
שכינה של האדם אטיס כנרלו חן האדמה אטיס"כ היה כללמו עקיבו. היה שיבה נללו המה כל"ס
אלוים כרא אחוה פיי תלניה כיון של הקפיה כרישא חלפיה כי כל"ס אלוים כרא אחוה כלל ר"ח
כאיר זכב לכן חמטין כיון אלו של עולם האלויה חן: ככר אהרי"כ חן: ככר אהרי"כ חן: ככר אהרי"כ חן:
חיקון של חלפיה וי"ח אהה הי אשר כחמה ככרם והולחתו כעמליו לא ע"י מלאך חמור ככרים
חפני ומלאת חקודם אל זכב נאמן לפניך ע"י קבלת עול חלכותה ה' ומ"ש כחמור סהקפיה נתיך
כישתי ומלאת חקודם לא על כרישא עולם שרירי נאמר אה מי נועך כיו אלא נ"כ על כרישא אדם כמי"ש
כמי"ש נעשה אדם כפא חן נתיך עם חמלי הלל אה כלל חסם כלל כל הנשמות ומ"ש והולחתו חמור ככרים
וחח חמי אכרבה להדעו כל כרישה"ה היה ככילו כמי"ש אה חולדות השמים והלך ככרבים
והרזיל ח"ח ככרבה הנה ככרבה ע"כ כיון שכל כרישא העולם היה ככילו אי"כ כל העולם הוא
שלו ע"כ וכרות עמו הכריה וכו' :

הפכת היצירה

בנית הכנסת שתיין הטיקו, נהנין כסמך והפול אומרים על ימכת סמוק
 חזר סמוק בניין וף שחזרתי כלן כחצע הסוק וכן סמוק הורה מסיקין
 לטעם ש"ח סמוק חכ"ס סוף: קהל
 יתיר
וקרות עמו הברית, לתת את ארץ הכנעני, החתי, האמורי,
והפרזי, והיבנסי, והגרגשי, לתת לזרעו, ותקם את דברך,
כי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים, ואת
ועקתם שמעת על ים סוף: ותתן אותות ומופתים בפרעה
ובכל עבדיו, ובכל עם ארצו, כי ידעת כי הזידו עליהם,
ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם, ויעברו
בתוך הים בביבשה, ואת רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עדים:

צריך לעמוד ולראו הורה כמיום ובינין העשום כמו כסית וצריך לאומרו כמחה כללו הוא עלמו שוכר
 כים והקרה מלילי: הוא בלמיום חכ"ס חלוד ונכסר עין חוכה לאומרה לעיל עינין כוהר כשלח כמריכות:
 סמאן עד כי ה"ה הסוכה ית היות, סוף:

ויישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את מצרים מת על
שפת הים: וירא ישראל את הירד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את
יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

ויח ישראל אח הוד הגולה פי יח ישראל היו רואים מלכות אלהים כמרו"ל ראתה שמה על
 הים מה של ראו ונחלס: ה"ה פירשו עם הוד הגולה של נבואה שיקרא יד ה' ונס ראו אשר
 עשה כעלמו כמלרים יחזי על נבויים שרואים ויזעזעו ומשחמטס כמי חסיום יחז נוסל יראה גדלה
 ונס ראו אהבה ה' נהם ע"כ ויראו העם את ה' ויאמינו בה' וכמה עבדו ע"י קבלת עול
 מלכות ה':

או ישיר משה וכל ישראל את ה' ויאמרו
יהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה
סיס ורכבו רמה כים: עני וימרת יה יהוה לי
לישועה

וימר שירה חתלה וחמר הקב"ה לא כן אלא או יסיר נוסה וכני ישראל חתלה כי שירה של ישראל
 הוא: את פירושו עם השירה וזה פי' עם הבכיה שיקראת שירה הולח שכיה מדברת חתון גרוס
 גנדל ירלח ודיקוח פי' ע"כ ויאמרו לאמר פי' ויאמרו מה שרלוו לחמי: לחמי: לחמי: לחמי: לחמי: לחמי:
 רחון אהבה ה' פי' הולח הקב"ה תעניק גלות לח השכיה ומלחי השרת ומה הוא גלה מי שרלוו
 להיות גלה כום ויובנו כל מלרים רמה כים: עני וימרת יה פי' זהו חילוח ה' כי הטון הוא לי
 גדלה שהוא עני כי לגנדל יה שהוא חתון ובעל היכולת ובעל הכחות כולם אין ליחם זה לשון אלה
 חשטב של וימרת יה פי' העטב של השירה והמרה שמוררו וחזרו לפני יח' כשני העולמות כמרו"ל
 שברח מן ה' היה המרה של ישראל ובעולם עליון הגדלה מן יוד היה המרה והסיר של מלחי
 השרת: ויחי לי לישועה פי' ע"י הישועה זו של יעלח מלרים שרלוו שליט עשה הרעם כל זלכות
 חפלה כככל אהבה האנות וישראל כמרו"ל פי'ס לטוסחי כרככי פרעה שנה הקב"ה על הים עם
 ירכ אש ויטי אש נגד חוצה פרעה וע"י אני חוכמה שחזרו ויחי לי לישועה כל אישע שלצורך
 לישועה יחיה לי לישועה ויחזק הברה שליט חשורר הוא זה אלי פי' כי אם ח"ו לא היו נבאלים

תפלת הצידה

כתר נהודא
 או ישראל תמתי' הו
 נשקטם כל שפתי עומל
 כחזיל על פסוק ולא
 הספיק בלתי להחזיק עד
 כי ולא היו זוכים לקבלת
 התורה והיה חזר השולם
 לחמו וכו' כיון שלא היה
 הכנה לשרית שביה
 כפי'ם שיהיה להקדי'ם
 דירה כהחוטט ועי'
 הגולה סוף זה אלי טעם
 אלהותו וחי בעולם סוף
 אלי וגם ומהו פי' עי'
 ישראל יהיה לו יחי' קוד'
 וחסן כפי'ם כחזיל
 ע"ס אזה למושב נחלה
 להיות לו דירה כחמתי'ם
 והכו שחנם ולבנה לו
 חקדק וגם זה אלי ומהו
 פי' אזה כחזיל הייתי
 גורם שיגלה אלהותי
 בעולם ויהי' יואל מן
 הכח אל הפיעל לברוא
 אח השג' שהוא טוב
 ויחסן לו יחי' כחזיל
 ישראל עלו כחמתי':
 אלהי אבי פי' כי אזה
 הוא לזה אהי' מתחלפי
 יא לפרש רזיתי והי'ם
 אחריו זל הקדי'ה נתן'ם
 כנשמותיהם אל זיקוקם
 והסכיחו לברוא העולם
 והאלים ז"ס אלהי אבי פי' אבי
 הוא רזוני פי' עי' רזוני
 שביחי חסדים לברוא
 העולם עי' זה אלי נתגלה
 אלהותו בעולם ע"כ
 ולרומתנה וגם י"ל זה
 אלי ע"כ מייחד אלהותו
 עלי להקרא אלי מה שאין
 זוכים לזה מהי'ם שיהי'
 הקרא אלהי מיכאל כו'
 ואטובו אל' פי' אלו בעלמי
 חסני וטוב לו וחי' עי' קדושת
 מעש' שלי וער'ם כעס
 הריב'ם וזהו'ם דע מה
 לעשה חסן פי' יהיה כוונתך
 ליעד אה' ה' שלמעלה
 חסן לבר אף כי עין
 שכן רואה כדוק' ומראות
 נכונה וואון שכן שמשך
 נכונות ח"ל לא יהיה כן
 טובה כהרור השיבות
 עתמך אף שאלה חסדי כ"כ
 שמשך נכונות ח"ל לא יהיה
 כן טובה כ"כ יעד אה' חס
 הס' מלהי'ד לתן'ם שנקט
 לנסות כו' ויסוד כהיכלות
 כספ' זהב ולחכים טיבות
 ז'א' אלו ילקח שים דבר
 כ"א שהחזק לברוא לחביו
 התי' ז"ס ע"כ זה אלי
 מייחס אלהותו עלי להקרא
 אלי חפני ומהו'ם פי' עי'
 מעש' שלי זכיתי אלנו
 בעלמי נעשיתי היכל ה' וטוב
 ומסכן לו וחי' ואין אלו
 חסכל כמראות נכונה
 של חסן העולמות שנתגלו
 לי כחזיל רחמה סתה על
 הים מה שלא דלו נביאים
 פי' סתה שהיא כמדונה
 קטנה ע"כ רחמה פי' שמתכוונה
 לברוא ולביטת מתראות
 אלהים אל' חלו לא נכחונתי
 אל' זה אלי להקבל פני אלי
 ולקטם שיתנג עמי
 כחסד אל עי' קבלת
 עול חלוקת ה' עלי
 חמתה שיהי' חתונה
 כמדונה' והיה אלהי אבי
 תמדנה' עם החכוח ומסך
 בגלות חכיל' יתקן' ומיך
 ה' נלדתי ככה כוללת
 מזרעו כן נוכח יהי' וינקד
 ה' חרשן לוי' ליתום
 החשי'ם נלדתי ככה עי' כח
 שמיטתם ומוביטתם ישראל
 כמדונה של חסכל עי' ויראה
 ה' שהוא כל' כל' להידי'ם
 וברוח אפיך נערתו מי' רחון
 אהבת ה' כי עי' אהבת
 ה' לישראל נתן החמה
 כתי'ם להידי'ם ולבו כמו לו
 עד שיעברו ישראל כמו
 שחרטם חכיתו מי' ח' כמכונה
 רחון חלוקת ה' מי' עמוכה
 נלדתי בקודש כיון קדישין
 עליונים וכו' נורא חלוקת
 עי' ויראו מהללו סבוא שיטה
 פלא עמוכה נלדתי בקודש כיון
 קדישין עליונים וכו' נורא
 חלוקת עי' ויראו מהללו סבוא
 שיטה פלא עי' ויראו מהללו
 סבוא שיטה פלא עי' ויראו
 מהללו סבוא שיטה פלא עי'
 ויראו מהללו סבוא שיטה פלא
 עי' ויראו מהללו סבוא שיטה פלא

כתר נהודא
 או ישראל תמתי' הו
 נשקטם כל שפתי עומל
 כחזיל על פסוק ולא
 הספיק בלתי להחזיק עד
 כי ולא היו זוכים לקבלת
 התורה והיה חזר השולם
 לחמו וכו' כיון שלא היה
 הכנה לשרית שביה
 כפי'ם שיהיה להקדי'ם
 דירה כהחוטט ועי'
 הגולה סוף זה אלי טעם
 אלהותו וחי בעולם סוף
 אלי וגם ומהו פי' עי'
 ישראל יהיה לו יחי' קוד'
 וחסן כפי'ם כחזיל
 ע"ס אזה למושב נחלה
 להיות לו דירה כחמתי'ם
 והכו שחנם ולבנה לו
 חקדק וגם זה אלי ומהו
 פי' אזה כחזיל הייתי
 גורם שיגלה אלהותי
 בעולם ויהי' יואל מן
 הכח אל הפיעל לברוא
 אח השג' שהוא טוב
 ויחסן לו יחי' כחזיל
 ישראל עלו כחמתי':
 אלהי אבי פי' כי אזה
 הוא לזה אהי' מתחלפי
 יא לפרש רזיתי והי'ם
 אחריו זל הקדי'ה נתן'ם
 כנשמותיהם אל זיקוקם
 והסכיחו לברוא העולם
 והאלים ז"ס אלהי אבי פי' אבי
 הוא רזוני פי' עי' רזוני
 שביחי חסדים לברוא
 העולם עי' זה אלי נתגלה
 אלהותו בעולם ע"כ
 ולרומתנה וגם י"ל זה
 אלי ע"כ מייחד אלהותו
 עלי להקרא אלי מה שאין
 זוכים לזה מהי'ם שיהי'
 הקרא אלהי מיכאל כו'
 ואטובו אל' פי' אלו בעלמי
 חסני וטוב לו וחי' עי' קדושת
 מעש' שלי וער'ם כעס
 הריב'ם וזהו'ם דע מה
 לעשה חסן פי' יהיה כוונתך
 ליעד אה' ה' שלמעלה
 חסן לבר אף כי עין
 שכן רואה כדוק' ומראות
 נכונה וואון שכן שמשך
 נכונות ח"ל לא יהיה כן
 טובה כהרור השיבות
 עתמך אף שאלה חסדי כ"כ
 שמשך נכונות ח"ל לא יהיה
 כן טובה כ"כ יעד אה' חס
 הס' מלהי'ד לתן'ם שנקט
 לנסות כו' ויסוד כהיכלות
 כספ' זהב ולחכים טיבות
 ז'א' אלו ילקח שים דבר
 כ"א שהחזק לברוא לחביו
 התי' ז"ס ע"כ זה אלי
 מייחס אלהותו עלי להקרא
 אלי חפני ומהו'ם פי' עי'
 מעש' שלי זכיתי אלנו
 בעלמי נעשיתי היכל ה' וטוב
 ומסכן לו וחי' ואין אלו
 חסכל כמראות נכונה
 של חסן העולמות שנתגלו
 לי כחזיל רחמה סתה על
 הים מה שלא דלו נביאים
 פי' סתה שהיא כמדונה
 קטנה ע"כ רחמה פי' שמתכוונה
 לברוא ולביטת מתראות
 אלהים אל' חלו לא נכחונתי
 אל' זה אלי להקבל פני אלי
 ולקטם שיתנג עמי
 כחסד אל עי' קבלת
 עול חלוקת ה' עלי
 חמתה שיהי' חתונה
 כמדונה' והיה אלהי אבי
 תמדנה' עם החכוח ומסך
 בגלות חכיל' יתקן' ומיך
 ה' נלדתי ככה כוללת
 מזרעו כן נוכח יהי' וינקד
 ה' חרשן לוי' ליתום
 החשי'ם נלדתי ככה עי' כח
 שמיטתם ומוביטתם ישראל
 כמדונה של חסכל עי' ויראה
 ה' שהוא כל' כל' להידי'ם
 וברוח אפיך נערתו מי' רחון
 אהבת ה' כי עי' אהבת
 ה' לישראל נתן החמה
 כתי'ם להידי'ם ולבו כמו לו
 עד שיעברו ישראל כמו
 שחרטם חכיתו מי' ח' כמכונה
 רחון חלוקת ה' מי' עמוכה
 נלדתי בקודש כיון קדישין
 עליונים וכו' נורא חלוקת
 עי' ויראו מהללו סבוא שיטה
 פלא עמוכה נלדתי בקודש כיון
 קדישין עליונים וכו' נורא
 חלוקת עי' ויראו מהללו סבוא
 שיטה פלא עי' ויראו מהללו
 סבוא שיטה פלא עי' ויראו
 מהללו סבוא שיטה פלא

הפלת הצורה

כתב נהורא

בנות חמורה בלחוד כח
 חי עני נעמי ימן וזה
 חי קבל על חלפתי
 חי יתקן עולם
 ועל רחמי ירחם ה' פני
 עיקר המלכות על הקדיה
 הוא לנתיק סוד חקים
 של השלמות מחודשי
 כי בכל נרטי כל
 השלמות כל לבידראת
 כי וכן כתיבתי הוא
 חקים של השלמות
 מחודשים סוד הקדש

פעת יהוה מקדש ארצי כונני ירוך : יהוה ימך
 לעם ועד : יהוה ימך לעלם ועד : יהוה מלכותה
 קאם לעלם ולעלמי ערמיא : כי בא סוס פרעה
 ברכו ובפרשו בים וישב יהוה עליהם אתמי
 הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : כי ליהוה
 המלוכה ומושל בנים : ועלו מושיעים בדר ציון
 לשפט את הר עש ויהיה ליהוה המלוכה : והיה
 יהוה למך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחד :

שלמה והם ע"י ירחם ה' והאכה ה' של הצדקים ולפי ה' המלכות ה' קאם ויהי קיום להם
 חלכות ה' לעלם ולעלמי ערמיא הוא לרום השלמות חחד המלכות עם כל הצדקים וזהו המלכות ה'
 וזה כי לה' המלוכה ע"י קבלת על חלכות ה' של ישראל ויהי ה' למך על כל הארץ ה' :

לון להפסיק בין אחד לשכנה כי די דחוד עם ע"י חישתה הוא לירוק אזה מירופי סדי :
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול ישבחה שנתן לעד
הקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יהוה אלהינו
אלהינו אבותינו אלו ימי שנים עד ומלכות יאמר כנשימה אחת **שיד**
ישבחה הרל וזמרה עזו וממשלה נצח גדלה
וזבורה תהלה ותפארת קרשה ומלכות ברכות
והודאות (לשמך הגדול והקדוש) מעתה (ומעולם)
ועד עולם (אתה אל) ברוך אתה יהוה אל מלך
גדול בתשבחות אל ההודאות ארון הנפלאות
בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הבורח
בשרי וזמרה מלך אל חי העולמים ח"ק
 כ"ה כפי הארצי ובפרע"ה :

שיר

חלכות ה' : ומנוול האכה ה' אהמו חכמים ומחילים לשמו ימו נומר כי הוא האל המך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיר ונכה כו' פי' כי לך ה' נקשתנו
 סיבה נאה לך ה' אלהינו חמה שאחה חייחד אלוהתך עלינו אהה נאה לנו וסיר ונכה שלי יהיה
 נאה לך ה' ע"י שם לנו ימי מדיה הקדושות של רחמים שיסג כל ה' מחנה כיון מיני שבתים
 שלנו החובבים נאמנה ואם ח"ו אין אהנו נאים לך חשבה נכונה שאחה חלכי אבותינו סאבנות
 שלנו הם המרכבה איכ ודלו הם נאים שיר ונכה הלל וזמרה כו' וברכות יהודאות כו' יהיה נאה
 לך נכוח אטמותי : ברוך אהה ה' רחמי קבלת על חלכות ה' פי' כפי שחכיו פי' קריאת השם
 בלתינה שהוא ארון הכל ובנחיתו נכונה שהוא ה' ה' ה' ונכוה בכל ע"י בכל קיום שלהם
 ע"י הווייתו ימי וכן הלאה איכ כמה שאמר אדני הוא מקבל ע"י חלכות ה' ואלותו חפני שהוא
 הויה של ימי איכ לירך לקבל פקודיו וחלוציו כיון שאקבל חלכותו לירך לקבל פקודיו ושל חינוח
 ה' ומנך ומכנה כי הוא ימי אל חלך גדול ומחולל כנשמות : הבורח בשרי וזמרה פי' אני נחמן
 הודאה עמינה על שכורה כישראל עם קיום יומר לשמן הגדול : חי השמים שהוא חסיד
 כל השלימות :

תפלת הפריאה

בשמי שיר הפעלות. סעממקים קנאתיך יהוה: ארני שמעה בקולי תמינה
אונד קשובת לקוי המנוני: אם עונות תשכח ית ארני מי נשכח: כי עפף הפליקה
למען תצא: קינתי יהוה קומה נפשי וירבירו הונתהי: נפשי לארני משכמים לכתה
שפרים לכפר: חזי וישאל אל יהוה, כי עם יהוה בתסר והרבה עמו פרות: יהוה
ישפה את ישראל סבל עונותיו: חן

כן ישמח ויקים חומר יכסוף לדבר מזה ולרבי אביר. ולא הסין הפסיק יאמר קח פסוק
דחירה קודם הקדים. כן קדים לנרטי דיע ככין הפוקים דק"ש וכן כרכו לומר אור דיע כחמ"ג
הסר דק"ש:

הש"ן אומר חצי קריש.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעיתה וימליך מלכותה,

ויצמח פורקנה ויקרב (ניא קץ) משיחה, פחייכון וביוטיוכון וכפני

דקר בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

יתברך וישתבח, ותפאר ותרום, ויתנשא, ויתהדר ויתעלה ויתעלה

שמה דקדשא, ברך הוא לעלא (בעשיה ולעלא מכל) מן כל

ברכתא ושרתא תושבחתא ונתחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

כי כנעשיה. כעס שהון אמר כרכו יאמרו הקבל כלה יתברך (לאס חזון חלריך כנייה)

חזון ברכו את יהוה המברך:

מה ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

אמר האין יאמר ברוך יהוה המברך לעולם ועד וישען אמן:

כי חזית עני דבר חיי בלינס חזית עני שבת מן חזון ככין מן יהוה

כאשר כל יום כי חזי ונחה אלהי המלך

קת שמו ועציו רפיו. ושמו ברוכים על כל ברקה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יהוה סבוכך העמה ועד עולם:

מי מלא שח חזון כרכו דין הקבל עוין כיהליו עינה עתה כיהליו. אם אין עם רק חזון חלמס

חזון חלמס עם הקבל כיהל כיהליו וזו אין עוין חלמיו אמן:

חזון לקיים חזון דק"ש ובכחיה ותכלול סלך עם חזון דמכרכין למריו: כרכת יציר יאמר כחיה

ובחלמך יוצר אור חמסמס כחשילין מ"י וכורא חוכך חמסמס כחשילין ס"ד:

כתר נהורא

ברוך אתה יהוה אלהי

מלך העולם יוצר

אור ובורא חושך מן

עברא אור שהוא טוב

כח"ש וירא אלהים את

האור כי טוב ובורא חושך וכן ברא טוב ורע פתחה ולאור סברה ויחור כשר ופסול כדי שיהיה בעולם

בהירה ורזון וכבר וטובם ויהי כלל כל החזרה:

הפועים שמה הקלירי יהוה רחמים מן הארצי זיל אומרם ואין כסם חסם הפסק הילול ומסמין

הפין הכרכה טיבם שפלאים פל וי"ש מ"י כח"ש שהוא חקנים פל וי"ש לראשון ומלקים הדין

ליו"ש ס"ד:

הטאיר לארץ ולרשים מליה ברמתים. כדור"ל מדרס פ"ס מה יתרון לאדם בכל שעת שישחול חמת השמש ר"י ש"י וזכרן ר"י לוי חסד מ"ס היליה י"ב לכרית אשר חסנלח מלח ופעש"פ דיען שלמי פתוח כסם אורה ור"ג

מעשה

תפלת הבריאה

כתר גהורא

ורכנ אמרי מה הנלה
 ים ללדיקים שמכנין
 כחמות ומעשים דיין שמי
 עמיר להרש פניהם כנגל
 חמה דכחיב וזהוביו
 כללח השפס כנכורתי
 ע"כ רמו: ידלח ה' שכל
 מעש"ט שטסה הלדס
 חין די עכור האורה ומה
 שמעיד להרש פניהם
 כנגל חמה ויחמין כשס
 שהוא מחיר בכל יום
 לארץ וללדים עליה
 כמחמין כו' כן מה רבו
 מעש"ט ה' ללדיקים לט"ו:

מעשיך יהוה, כלם בחכמה עשית, מלאה הארץ
 קנינה: המלך המרום לבדו מאז, המשובח והמפאר
 והמהנשא מימות עולם: אלדו עולם ברחמיך הרבים,
 רחם עלינו, ארזן עוננו, צור משנבנו, מנן ישענו, משנב
 בעדנו: אל ברוך גדול העה, הכין ופעל זהרי המה,
 טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו,
 פנות צבאיו קדושים, רוממי שדי, תמיד מספרים
 כבוד אל וקדשתו: תתברך יהוה ^{מחלן עד מתקומו ק"ל}
 חינוח הארץ ז"ל:
 אלהינו על שבת מעשה ידיך, ועל
 מאורי אור שעשית המה יפארוך סלה:

התן המרום לבדו מחל, רמו אהנת ה' פי' חפילו כשהיה לבדו קודם כריאת עולם היה מתן מרום
 על שיער כחמכתו הקדושה שיש יכולת בידו לכרוח עולם גדול כזה אך המשובח והמפאר והמחשב
 כפועל מימות עולם הוא ע"י אלוהי עמו ישראל ע"כ הפך חסד הוא ועולם חסד כדי לזכות את
 ישראל עמכיו שראוי להכנה את ה' ולשכחו ולשאריו: אלהי עולם כרחמיך הרבים, רמו חלוח ה' פי' אלהי
 עולם כיון שמה הוא אלהי עולם ומהה משניה לרחם על כל העולם כיון שהכל הם כרוחיק ע"כ כרחמיך
 הרבים שמה הרחם חפילו על בעלי היים שאינם מדברים ואין להם אום זכיות ע"כ רחם עלינו כי
 זהה ארון עונו פי' ארון של ביהמ"ק שנקרא גלון עוונם ואנחנו מכווני כמסלולינו לא"י ולירושלים
 ובהמ"ק וכן הלדקים עולם הם הבהמ"ק כח"ט ושכתי כחוכם ואנחנו מכווני שהלדיקים יהיו מפלים
 את כל חס"ו ישרל כיון שמתפלים החמולם כבהמ"ק שהוא מתון נגד שער השמים וכתי הקדש העליון
 וזכר ד' שניינים של שנת א' ארון עונו כ' לור משנבנו ג' מנן ישענו וד' משנב כפדנו נגד ארץ ישראל
 וירושלים ובהמ"ק וק"ק ונגד ד' עולמות אבי"ע שלשם מתקבלים ומתפלים החמולות: אל ברוך גדול דטה
 רמו קבלת עול מלכות ה' פי' עדי"ם ה' אלהי גדלת מחוד פי' ברא הקביה את האור הראשון שהיה מחיר
 חס"ק העולם עד כוסו אח"כ כסוד סי' יצירה וחנב עמודים גדולים מחויר שאינו נחמס ולפרש סי' שפסו
 נהלל כל הדבר הוא מלא אור והאור הזה הוא נחמס כשלהבת של הגר והכלהבת נחמס כבר היה נקרא
 אור הנחמס אור נחמס כשלהבת והלהבת נחמס כבר אך כח"ט כתיקוני וזהו על הקביה לית מחשבה
 חשופה כיה כן אור הראשון ח"ן כסוד סי' יצירה וחנב עמודים מחויר שאינו נחמס וזהו הפי' הקביה
 חו"ט אורה מאין חמורה פי' לחדש כשוראה כלילה שיכנה הגר חלקי נר אחר חמנו וזר השני הוא
 חמורה של נר הראשון וזהו ה"לחל יש חוש אבל הקביה היה מניח אורה של אור הראשון יש מחין
 אורה סי' ח"ן חמורה וז"ל אל ברוך ברוך פי' בח"ט שהוא ר"ת ראש ותיקול כל כרכות וז"ל גדול
 דטה פי' כחן חמלה אל האור הראשון ח"ט חביב בו וחביב מס"ק הקדש על סוסו ואח"כ חפני
 הארה שאין העולם גדלי להשתמש באור הראשון נגזו ללדיקים לע"ל אלא הכין ופעל זהרי חמה עוב
 האור שאלתר בו וירח אלהים את האור כי טוב, יר כבוד לשמו מחירות נתן סביבות עונו פי' כן כעושי
 וחמורות הנלדיקים והסנהדרין נתן סביבות עונו סביב הכית הקדש שנקרא עונו כי שניהלדין
 היו ויפנין כלב"ט הכית אל הקדש וכן בעולם העליון: פינה נכליו הם חמ"ט הם קדושים כח"ט
 כגיזרה עירין שפגמה וכו' ואחר קדישין שייחא והם ע"י קבלת עול וזכיות ה' הם רוממי שדי מחיר
 חפסרים כבוד אל וקדשתו ע"כ מתברך פי' מתולד ידלח ה' איתר מתברך ה' אלהינו על שבת מעשה
 ידיך, הם שבת הלדיקים ככשהיו ועל מחויר ח"ר שירח הם המתלבים שבעולם העליון המת ופארקו סלה:
 תתברך לניצח צורנו, מלכנו וגואלנו, בירא קדושים, תתברך לנח לורנו פי'
 ישתבח שמך לעד מלכנו, יוצר משרתים, יאשר משרתי

כי ענין הספד'
 וברטת-יו"ל הם לומר
 ערליים עליונים עדי"ם
 מלחמה לה' כמ"ק שהי"ת
 כלם
 יסרי דספ"ט הור"ה לעכב ולערבב חמולת ישראל ע"כ זריבין ישראל: להחמסם להקרבב כלארעא וכי"ז
 זכרי"ט ופח"ט כתיקוני וזהו כרחה דמ"כ: דיחמ"ט של מנדל"ח דל' היא לייחא ומחמכנין לקרבב דמ"ז
 מלכנו:

תפלת הבראה

בְּלֶמֶס, עוֹמְדִים בְּרִים עוֹלָם, וּמְשִׁימִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל,
 דְּבָרֵי אֱלֹהִים תִּימִים אֶלֶף עוֹלָם: בְּלֶמֶס אֱהוּבִים, בְּלֶמֶס בְּרוּרִים,
 בְּלֶמֶס גְּבוּרִים, בְּלֶמֶס קְדוּשִׁים, וּבְלֶמֶס יְעִשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה,
 רְצוֹן קוֹנֵימָה: וּבְלֶמֶס פִּתְחִים אֶת פִּדּוּם, בְּקִדְשָׁה יִתְהַלְּקֶה,
 בְּשִׂדְהָ וּבְזִמְרָה, וּבְמִרְכָּתָהּ וּבְמִשְׁבְּחָתָהּ וּבְמִפְאָרֶיהָ וּבְעִשְׂרֵיהֶן
 וּבְמִקְדֵּישָׁן וּבְמַלְאֲכֵיהֶן:

כִּי־הִנְחֵרְנוּ שָׁמַיִל בְּטוֹץ וְלֹא כִמְסִי:

אֵת שֵׁם דְּאֵל הַמְלָךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר הַנּוֹרָא קְדוֹשׁ
 הוּא: וּבְלֶמֶס מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה
 מוֹדָה, וְתַתִּימִים בְּאֵהֲבָה רְשׁוּת זֶה לְוָה, לְדִקְדִישׁ
 לְיוֹצֵרֵם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהָ בְרוּךְהָ
 וּבְנִעֻמָּהוּ, קְדוּשָׁה בְּלֶמֶס פְּאֹחֵד, עוֹיִם
 בְּאֵימָה וְאֹמְרִים בִּירְאָה: קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹחַ הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

נכבד הישג כחוכו שגיל
 הקדושה ולפניו גיל
 קדושה בלחנתחל:
 חכה'כנסלמשה'שתקדם
 שמו ית' בישראל ו'ם
 קדושה כולם כחדר טונים
 ככל יום ל' ד' קדושות ו'
 ו' קדוה של העולם ש'
 ה' זה השבת הוא ג'כ
 וצרכה וכן ע"י ד'
 בלרץ חספסים ישראל את כבוד ה'
 וכולם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה כו'
 ה' קדוה הוא שממליכין את הש"י מעלה משה ד' רוחות העולם שהם ככל
 ה' קדוה הוא ג'כ כל המלכים שאומרים קה"ק שעי' ק' ברכות של ישראל יש למלכים ג'כ שפע
 ה' קדוה הוא ג'כ כל המלכים שאומרים קה"ק שעי' ק' ברכות של ישראל יש למלכים ג'כ שפע
 ה' קדוה הוא ג'כ כל המלכים שאומרים קה"ק שעי' ק' ברכות של ישראל יש למלכים ג'כ שפע

וְהַאֲוִפְנִים וְחַיִּית הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 בְּרַעַשׁ גְּדוֹל

רַעַמַת

וְהַאֲוִפְנִים וְחַיִּית הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
 בְּרַעַשׁ גְּדוֹל
 חֲנֻשָׂאִים לְשׁוֹמֵחַ הַשָּׂרִי'
 יְלַעֲמֹתָם הַשָּׂמַיִם כִּרְיִן כְּבוֹד ה' מִתְקוֹמוֹ, פִּירוּשׁ הַכּוֹ הַחֲמִירֵי הַאֲוִפְנִים הָרִי כְּאִתְּחַ עֵינֵיקָר לָל
 הַקְּדוּשָׁה הוּא אֵלָּל יִשְׂרָאֵל אֲרֵיפִי שֶׁהֵם כְּעוֹלַם הַשָּׁמַיִל שֶׁהֵם לְרִכְיִן לְכָרֵךְ כְּכֹל יוֹם ק' בְּרִכּוֹת שֶׁהֵם
 בְּרִכּוֹת הַשָּׁחַר וּבְרִכּוֹת יוֹלָר וּבְרִכּוֹת הַבֶּהֱנִין וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ שֶׁפֶס וּבְרִכּוֹת לְכָל הַעוֹלָמוֹת מֵאֵד
 הַכְּלִימָה וְיִשְׂרָאֵל כְּלוּלִין מְכוּלָם שֵׁם לְהֵם נֶפֶס מְעוֹלָם הַשָּׁמַיִל רֹחוֹת מְעוֹלָם הַמַּלְאָכִים נִשְׁמָה מְעוֹלָם הַכֹּסֵף
 כְּאִתְּחַר רִיז'ל הַנְּשׁוֹמֹת וְנִרְוֹת מְהַכִּיכ דְּעֵי עֹבְדֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְבִּי'הָ הָרִי הוּא כְּאֵלָּל כֹּל הַעוֹלָמוֹת עוֹבְדֵי
 וְשִׁמְחָתָן וְתִכְרִיכֵן חַיִּוֹת וְיֵשׁ וְהַאֲוִפְנִים וְחַיִּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְשׁוֹמֵחַ הַשָּׂרִיפִים
 וְלַעֲמֹתָם הַשָּׂמַיִם וְחַיִּוֹת הַקְּדוּשָׁה הֵי שִׂיכָה לְכֵס אֲבָל כְּאִתְּחַ עֵינֵיקָר הַקְּדוּשָׁה שִׂיכָה לְיִשְׂרָאֵל וְיֵשׁ בְּרוּךְ
 סוֹכְרִים אֲחִים שְׂעִיקָר הַקְּדוּשָׁה הֵי שִׂיכָה לְכֵס אֲבָל כְּאִתְּחַ עֵינֵיקָר הַקְּדוּשָׁה שִׂיכָה לְיִשְׂרָאֵל וְיֵשׁ בְּרוּךְ
 כְּבוֹד ה' מִתְקוֹיִם יוֹמֵר מִתְקוֹיִם הוּא ה' מִתְקוֹיִם הוּא ה' הַיִּתְרוֹן כְּמוֹ מִנְהַרֵי שָׁמַיִם מִחֲרִיבוֹת כְּבָרוֹ וְזֶה שְׂאִמֵר
 בְּכּוֹד ה' כְּבוֹד ה' עֵינֵי יִשְׂרָאֵל אֲרֵיפִי שֶׁהֵם כְּעוֹלַם הַשָּׁמַיִל הֵי חַשְׁבִּיבֵי הַלְהַקְבִּי'הָ הָרִי הוּא כְּאֵלָּל כֹּל הַעוֹלָמוֹת עוֹבְדֵי
 גְבוּהָ אֲבָל יִשְׂרָאֵל אֲרֵיפִי שֶׁהֵם כְּעוֹלַם הַשָּׁמַיִל הֵי חַשְׁבִּיבֵי הַלְהַקְבִּי'הָ הָרִי הוּא כְּאֵלָּל כֹּל הַעוֹלָמוֹת עוֹבְדֵי
 דְמָה לְמַעֲבָה מְכַל הַעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאִמֵר הַתְּפִרָּסִים וְיָל עַל פ' הֵן לֵהי אֱלֹהֵיךְ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
 הַחֲרִץ וְכֹל אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם וְהוּא שֶׁלֹּא כְּסִדֵר פִּירוּשׁ דְּהִיפִי הֵן אֱלֹהֵיךְ הוּא כֹךְ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם כְּאֵלָּל הֵם
 נִקְרָא ה' אֱלֹהֵיךְ מִתְּכַבֵּה אֱלֹהִים עֲלֵיךְ אוֹ סִרְדֵן שֶׁל הַעוֹלָמוֹת הוּא כֹךְ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם כְּאֵלָּל הֵם
 לְמַעֲבָה אֲלֵל הַחֲרִץ יִשְׂרָאֵל סוֹכְרִים כֵּה הֵם לְמַעֲבָה אֲלֵל ה' יוֹמֵר קְרוּבִים מִתְּלַחֲטֵי הַשָּׁחַר וְעֵיכֵי הַאֲוִפְנִים
 וְשִׁמְחָתָם אֵת הַשָּׂרִי לְפִי רֹחוֹמֹתָ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְהֵם רְשׁוּת לְהוֹכִיר אֵת ה' אֲחֵר כִּי חַיּוּבוֹת מִשְׁאִיכֵי הַשָּׂרִיפִים
 וְיֵשׁ וְקָרָא אֵת הַל עַי' לְהוֹכִיר הֵם אֲחֵר נִי חַיּוּבוֹת יֵשׁ רְשׁוּת לְוֵה לְוֵה מִשְׁאִיכֵי אֲחֵר כִּי חַיּוּבוֹת
 וְכֵן אֲחֵר הַכְּבוֹד וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים
 וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים וְחַשְׁלֵי רֹחַ שִׂיכָה לְיֵי הַתְּפִרָּסִים

תפלת הבראה

לַעֲמַת הַשָּׁרִפִּים לַעֲמַתָם מִשְׁבָּחִים וְאִמְרִים: בְּרוּךְ כֹּהֵן הַגָּדוֹל
כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:

לִי נִחְלָה לְפָנֶיךָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים
עֵינַי וְהַשְׁמַע אֶתְרֵי מְחַיֵּה
כִּי יִרְעוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ
כִּי יִשְׁמְעוּ אֶתְרֵי מְחַיֵּה
כִּי יִשְׁמְעוּ אֶתְרֵי מְחַיֵּה

אֵל קוֹל רַעַם גְּדוֹל שֹׁמְרֵי בְרוּךְ כְּבוֹדֵי הַמְּקוֹמוֹ כִּי לֹא יִרְעוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ
אֵל קוֹל רַעַם גְּדוֹל שֹׁמְרֵי בְרוּךְ כְּבוֹדֵי הַמְּקוֹמוֹ כִּי לֹא יִרְעוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ
אֵל קוֹל רַעַם גְּדוֹל שֹׁמְרֵי בְרוּךְ כְּבוֹדֵי הַמְּקוֹמוֹ כִּי לֹא יִרְעוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ
אֵל קוֹל רַעַם גְּדוֹל שֹׁמְרֵי בְרוּךְ כְּבוֹדֵי הַמְּקוֹמוֹ כִּי לֹא יִרְעוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ

כִּי נִפְחֵה וְכִי הִרְאֵנוּ וְכִי הִרְאֵנוּ וְכִי הִרְאֵנוּ וְכִי הִרְאֵנוּ וְכִי הִרְאֵנוּ
שְׁלֵחַ בֵּין חֵמֶךָ לְחַיִּיךָ וְשִׁיבָה כּוֹזֵת הַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִקְדוּ בְּשׂוֹמְרֵי הַרְאֵנוּ וְכִי נִפְחֵה וְכִי הִרְאֵנוּ

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימֹת יְהוָה לְמַלְאָךְ אֵל חַי וְקַיִם וְזֵרוֹת יִאמְרוּ
וְחִשְׁבֹתֵי יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שׁוֹעֵל גְּבוּרוֹת.

עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת נוֹרָא חֲדָלוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ מְבִטֵּחַ רַחֲמֵי

כְּסוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: כְּאִמּוֹר
לַעֲשֵׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים בִּי לַעֲשׂוֹת חֲסִדוֹ: אֲוִר חֲדָשׁ עַל

צִיּוֹן תְּאִיר וְנִזְכֵּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאֲוִרוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר שִׁבּוּ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ הַמְּחַדֵּשׁ מְבִטֵּחַ שְׁלוֹ יְיָ כְּסוּב מְדוּחוֹת וְרַחֲמֵי לִירְאֵה אֵל
הַי שֶׁמֶת הַהַדָּס לִינוּ כְּדָלוּ בְעַלְמוֹ לֹא אֵלָּה הוּא נִחְמַת עוֹבְרֵי יָם: כְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים. כִּי

יֵשׁ רַחֲמֵי מְחַכְּבוֹ דָּלָה אֲחֵר שְׂעָה אֲוִרִים גְּדוֹלִים אֵלָּה לַעֲשֵׂה שְׂמַחַת עַשְׂרֵינָן עֲשֵׂה לִוְחֹת וּמְחַדֵּשׁ כְּכֹל
יוֹם וְיוֹם כִּי לְעוֹלָם הַסְּדוּ כִּי חֲסִדוֹ מְחַדֵּשׁ כְּכֹל יוֹם כֵּן אֲחֵנּוּ מְחַקְשִׁים אֲוִר חֲדָשׁ עַל לִיּוֹן חֲאִיר

וְיֵהוּ יִהְיֶה חֲמִלּוֹת הַי וְכֹלֵי יוֹלֵר הַמְּחַדֵּשׁוֹת רַחֲמֵי קְבֵלָה עוֹל מְלַכּוֹת הַי שְׂעָה אֲוִרִים הַיּוֹם יֵשׁ הַיּוֹב קִ"ט
וְלִיּוֹת וְחַסְדֵּיךָ וְחַסְדֵּיךָ:

בְּשִׁמְחָה יֵשׁ נִוְהַנֵּן לְאוֹר אֱלֹהֵינוּ רַבָּה. כְּכֹרֵךְ ז' יֵשׁ קִיָּל חִיבוֹת הַי הַרְאֵנוּ יְיָ:
אֲהַבְתָּ עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְהוָה אֲלֵהֵינוּ חֲמִלָה גְּדוֹלָה יִתְרָה

חֲמִלָה
אֲהַבְתָּנוּ עוֹלָם וְאֵלֵינוּ שְׂעָה וְאֵלֵינוּ שְׂעָה וְאֵלֵינוּ שְׂעָה

יֵשׁ יוֹם דְּחִמּוּרָה קְדָמָה לְעוֹלָם אֲלֵינוּ שְׂעָה קוֹדֵם שְׂנֵכְרָה הַעוֹלָם כִּי יוֹמוֹ שֶׁל הַקְּבִיָּה הוּא אֲלֵינוּ שְׂעָה וְחִמּוּרָה
כְּחִיב שְׂעָשׂוּסִים יוֹם יוֹם כִּי שְׂעָה וְחִמּוּרָה נִשְׁחַתְּמוּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׂרָאֵל רִחַם יֵשׁ שְׂעָה רַבּוֹת חִמּוּרָה

נְחִמָה יֵשׁ שְׂעָה רַבּוֹת לֵדֵם לִישְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁחַתְּמוּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְחִמּוּרָה הַיּוֹם הַסְּכֵי לִישְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּח שְׂעָה וְחִמּוּרָה
שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲמִלָה קְבִיָּה שְׂנֵכְרָה אֵל הַעוֹלָם כְּחֵדָּשׁ הַמַּה הַיּוֹלָדִים יִשְׁכַּח שְׂעָה וְחִמּוּרָה הַיּוֹם הַסְּכֵי לִישְׂרָאֵל

כִּי חִמּוּרָה הַי שֶׁ שְׂעָה וְחִמּוּרָה עוֹלָמוֹ וְעֵינַי חֲסִדוֹ שְׂעָה וְחִמּוּרָה כִּי יִשְׂרָאֵל חֲסִדוֹ יֵשׁ קוֹדֵם כְּרִיחָה
בְּשִׁיבָה לֵי לֵי חֲמֵה וְהַהֲבֵיָה כִּי כְּבוֹדֵי הַי וְחִמּוּרָה עִם כְּבוֹלָה גְּבוּי קְדוֹם עֵינַי מְכִיּוּמֵיךָ בְּרַחֲמֵיךָ קִ"ט בְּשִׁיבָה

חִיבָה עוֹתֵי יִשְׂרָאֵל וּבְשִׁיבָה הַחֲבוּרָה כְּעוֹתֵי יִשְׂרָאֵל כְּהַהֲבֵיָה וְחִמּוּרָה הַהֲבֵיָה שְׂעָה יִשְׂרָאֵל כִּי הַשְׂעָה לְאוֹרָה
וְכִי שְׂעָה יִשְׂרָאֵל הַי אֱלֹהֵינוּ כִּי הוּא חִיּוּד אֱלֹהֵינוּ עֵלָּנוּ עַל נֶפֶשׁ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ הַי אֲשֶׁר אֲשֶׁר שְׂעָה

עֵלָּנוּ קוֹדֵם הַבְּרִיאָה שְׂעָה יְהוָה בְּחִמּוּרָה וְנִחְמָדוּ אֱלֹהֵינוּ עֵלָּנוּ עַל נֶפֶשׁ רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ הַי אֲשֶׁר אֲשֶׁר שְׂעָה
יְיָ חַי לְאוֹרָה כְּנִיעוּס הַי כִּי שְׂעָה וְחִמּוּרָה כְּרִיחָה חֵדָּה יֵשׁ הַהֲבֵיָה עִם שְׂעָה וְחִמּוּרָה עִם שְׂעָה וְחִמּוּרָה עִם שְׂעָה

בְּדַק שְׂחִמְדָה הַי כְּכֹל יוֹם שְׂעָה וְחִמּוּרָה כְּכֹל לְדִיק נְחִמָה שְׂעָה יְיָ הַיּוֹדֵם עִם שְׂעָה וְחִמּוּרָה עִם שְׂעָה
וְלִבְךָ וְלִחְמוֹךָ חֵדָּה כְּכֹל לְדִיק נְחִמָה שְׂעָה יְיָ הַיּוֹדֵם עִם שְׂעָה וְחִמּוּרָה עִם שְׂעָה וְחִמּוּרָה עִם שְׂעָה

הַהֲבֵיָה לְפָנֵי אֲבוֹתֵינוּ וְחִמּוּרָה הַכֵּל עוֹמֵק הַהֲבֵיָה יֵשׁ נִחְמָדוּ עוֹמֵק נְדוּב וְחַי הַכֵּן עוֹמֵק עוֹמֵק עַל
הַהֲבֵיָה יֵשׁ לֵי נֵן חֲשׂוֹן נִפְלָא לֵי חִמּוּרָה שְׂעָה כְּאִוֵּרָה עִם לֵא יִבְיָן כִּי הַהֲבֵיָה עוֹמֵק עוֹמֵק עַל הַהֲבֵיָה

תפלת הבריא

כתר הנורא חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבמחנה בך, ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמננו: אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה, להבין ולהשכיל, לשמוע לצמד ולצמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, כגיל לא כהיטור כנוסח הספרים. סרע"ח:

כתר הנורא חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבמחנה בך, ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמננו: אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה, להבין ולהשכיל, לשמוע לצמד ולצמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, כגיל לא כהיטור כנוסח הספרים. סרע"ח:

כתר הנורא חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבמחנה בך, ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמננו: אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה, להבין ולהשכיל, לשמוע לצמד ולצמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, כגיל לא כהיטור כנוסח הספרים. סרע"ח:

כתר הנורא חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבמחנה בך, ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמננו: אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה, להבין ולהשכיל, לשמוע לצמד ולצמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, כגיל לא כהיטור כנוסח הספרים. סרע"ח:

כתר הנורא חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבמחנה בך, ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, בן תחננו ותלמננו: אבינו אב הרחמן, המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה, להבין ולהשכיל, לשמוע לצמד ולצמד לשמו ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, כגיל לא כהיטור כנוסח הספרים. סרע"ח:

רבה להכחשו ה' אלהינו אפי' קודם כריאת העולם ולזה רחמו ירחם ה' מחיירה שלא יאכזר חמנו אהבה ה' ע"י חסדו וז"ל אפי"ס שאין לרבו כי"כ ימים מ"ח תהלה גדולה ויחירה יותר תתלכז העשרת שלטו לקבל התורה ולא נחנה להם כי אם לישראל וזה מגדול אהבה ה' לישראל, ע"כ אבינו מלכנו אבינו מלך הנשמה כהיא חלק אלוה תתטל מלכנו מלך הנוף בעבור אבותינו כנסתו כן ותלמדם חוקי חיים, חיים שזכו ע"י חש"מ להיות מרכבה וכדמנן כבוד ספר יצירה וכשנא אפי"ס הכי"ס או ראה והבין וחקר ועלמה נידו הכריאה כו' מוד נגלה עליו חזון הכל יח"ס ונשקו כו' וקראו אברהם אברהי כו' וקשר לב"י אומות האורה בלשני ונילה לו אח סודו חשק נמים ללן כאל רשען כרות נהגו כ"כ מנוח ע"ס וזהו תהלות ה' התלמד אלסד דעת ע"כ כן חמנו ותלמנו וע"י קבלת עול מלכות ה': אבינו אב הרחמן המרחם, על כל הנרואים כ"ס על הצדיקים, רחם נא עלינו והאר עינינו בתורתך וזהו ע"י יראה ה' כי אם אין יראה אין תחנה: ודבק לבנו במצותיך הוא שיחן בלבנו אהבתו יח' ויהיה לבנו לאהבה וליראה אח שחק, וזה תהלות ה' אשר וזה ה' אח יראתי: כי כשם קדשך הגדול כהטנו על ידי קבלת עול מלכות ה':

תפלת הבריא

תפילת הבראה

שלתוך חניך ובוחר צריך לומר כזה בק"ש. אך כחננו הפוסקים שמי שלא הורגל בהם חבטל כוונתו כזה. לזה השמחתיה המדפוס. וכל נפש ימים לעלמו וירגיל עלמו שיביו שגורים כפי :

דיני וכונית ק"ש

צריך לקרואו כליתה ובראה, לא ירמוז. וכינוי ולא יקרוק כפסחיו ולא יהא כאלעשוהו ואפי' לברך מזה הסור כפי הראשונה : פסוק ראשון יקרא בקול רם אם ברור לו שלא כיון כפסוק ראשון וכשכוליו צריך לחזור לאחור רק יאמרם בלש. בלחך שמע כי חסנר עיניך כיך הימנית. חכיון פירסי ה' שהו אלהינו הוא יהיה ה' אחד. בא' לחמד יכוין שהוא יחיד בעולם ובמי יארר כשיעור שיחשבו שהוא יחיד בני ריקעים ובארץ. ובד' יכוין שהוא יחיד בני רוחות. ידניש הד' שלא תהא נראית כריש : אך יהיה שלא שחמע כנקודה כבארץ ועל כפי גס יהיה שלא יהא נראה כאלו אחד : גם חטיון כפי דממע וכדי לחמד וכן כפי ד' חן ועד. ותקבל עליך ד' מוחות כפיך וזכה חסיד עלמך כמדרכה קדוש ותכלול עלמך בין אמיני דחטרי נפשיהו על קיה דמיימדין למריהו, וחטיון לקיים מ"ט דק"ש. כפסוק שמע כ"ה אחותי ונגד תורה שכתבו וברין שם כל אחותי ונגד תורה כשע"פ נגד מ"ט שער בנייה, ולריך ליחן ריח בין כל חיבה כפסוק זה וכן אחד לכרוך. ובין כשכחננו שהוא קבלת שמי' לוארבה שהוא קבלת עול מצוה. ותקבל עליך כל י' דברות הנרחזים בק"ש כנרשם לפניך. כשישמע מהחן ה' אלהיכם אחי יכוין להכליל רחמי :

כתר נדורא

בויד אומר בערכיה א"ר מלך נאמן ובוה משלים מנין רמיח :

שמע ישראל ה' אלהינו
ה' אחד. עיי כבחינו
הארמי' ח' ז' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ואחתיך דף רס"ג שמע
ישראל שקודא לח ליהא
שמהי דהקב"ה ככל יומא
דהא כחא דמיימדי שמהי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

הואמר בלשח בעמידה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

דהקב"ה לחחא הכי
אחייהר שמהי לעילא חחן
דמיימדי שמהי דהקב"ה
אמי לביה ורעיהי כהבוא
יהודא כשעהא דחתי
ישראל ליהא לחחא
דהקב"ה כל חייו שמהי
כנהי קיימין סדוקי סביב
גנין ללחחתי' ולחחכללא
כולו כהבוא יחודא
עכ"ל ידוע דכל מצוה
ז"ל כיראת ה' והאבה
ה' ע"כ רמזו יראה ה'
ויכוין גס למצוה חסובה
דח"ס שמוע ישראל עיי
כמושא חי הוא ה' אלהינו
קיייה אלהינו על כולנו
כמדרי' כל מצוה החכובה
הניח היה ר"ח אומר
גדולה חסובה כשכחל
יהוד שעהא חכובה מוחלן

וְאַהֲבַת יְהוָה לא חשא, וחטיון למ"ט אהבה ה' **אֵת יְהוָה**

אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-

מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אִשְׁר אֲנֹכִי

מְצוּוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ : וּשְׁנַנְתָּם לִבְנֵיךָ

וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלַכְתֶּךָ בְּדַרְךָ

וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-

יָדֶיךָ יאסחה כחפילון עיי **וְהָיוּ לְטַמְּפַת בֵּין עֵינֶיךָ**

יאסחה כחפילון ש"י **וְכַתַּבְתָּם עַל-מַזְוֹת בֵּיתֶךָ**

לא חתמו ובשעריך :

והיה

לכל העולם כילו כחומר ארסח חכונחם אוהבם נדבה כי כז אפי ממנו חכם לא כחמר חלל ממנו פיי עיי חכונה היידי ארסח זכונחם לכולם כ"ס אם ווארבה אח ה' אלהיך בכל לבבך עיי וטנחם לכניך והרבה כס שהוא הלימוד כעלמך דברו תורה ועם כניך אז ולוי ווארבה אח ה' אלהיך שיהיה מייחה ללהינו עליך וקשרתם לאוח הוא קבלת עול מלכות ה' :

הפלת הבראה

והיה אם-שמע השמעו אל-מצותי אשר אנכי

כתר נהרא
יהיה אם שמעו כו'
השמרו לכם רמזו

מצוה אתכם היום ואהבה אתיהיה אליהכם

ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-

אצלכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך לא תגנוב

ותירשך וצורדך: ונתתי עשב בשדה לברמתך

אכלת ושבעת: השמרו לכם פתיפתה ללבבכם

סרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:

יהרה (נספיקי מעט) אפיהיה בכם ועצר אתהשמים

ולאיהיה מטר והאדמה לא תתן אתיבולה ואבדתם לא תרנח מדרה

מעל הארץ הטבה אשר יורה לכם: ושמחתם אתדברי אלה

על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות עלידיכם והיו למזמנת

בין עיניכם: ולמדתם אתם אתבניכם לדבר כס בשבתך בביתך

ובלכתך בדרך ובשכבך ובקימך: וכתבתם על-מזוזות ביתך

ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם כגד לא חינו על האדמה אשר נשבע יהוה

לאבותיכם לתת להם בין השמים על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני

ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על-פנפי

בנדודם לדרתם ונתנו על-ציצת הפנה פתיל תכלת:

והיה לכם לציצת וראיתם אתו יסחל כלציצת גיפ

וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-

תתודו לא חלף אחרי לבבכם ואחרי עיניכם יסחל כלציצת

ויתנס על עינו וישק לוחם אשר-אתם זנים אהריתם: למען

תזכרו

ועשו להם ציצת כו'
פי כיון שצריך
לכונן דבסס שחטטק
גופו כפליח תלויולת כן
חטטק שחטו כאור
הציצת כרמזו לעוטה
אור כשלה ויש לדורחם
ל דורה שפי מלוה פי
יורו עמו הקביה
ובכתיבה ע"כ רמזו
היות ורמח הי: ויהי
לכם לציצת פי ע"י
מלוה זו ככונה חזקו
והציצת כדוה"ק ע"י
ורוחם אורו את הסחיל
הכלל וזכרתם ע"י את
כל מצות הי כי כשחטק את הכלית חלויולת יכיון לשטח כשכל לזכור כדביקות הי ובהנהיגו
תנודו לו כל הכרויג הטח ויהי רמז מצות הכת הי ו"ה למען תזכרו ושיתם את כל מצותי והיתם
קייבום

תזכרו
כל מצות הי כי כשחטק את הכלית חלויולת יכיון לשטח כשכל לזכור כדביקות הי ובהנהיגו
תנודו לו כל הכרויג הטח ויהי רמז מצות הכת הי ו"ה למען תזכרו ושיתם את כל מצותי והיתם
קייבום

הפלת הבריאה

פתח: וְהָיָה יוֹם הַכֶּלֶם וְזָכַרְתָּ יוֹם הַכֶּלֶם
 תִּזְכְּרוּ וְעִשְׂתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת הַיְיָ
 כְּדֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם תִּזְכְּרוּ וְעִשְׂתֶּם
 לְאֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲבֹדוּ אֱלֹהֵי אֲרָץ אֲחֵרָה
 לְכֶם לְאֱלֹהֵים לֹא תַעֲבֹדוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְכֶם לְאֱלֹהֵים לֹא תַעֲבֹדוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְכֶם לְאֱלֹהֵים לֹא תַעֲבֹדוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אמת ויציב, ונכון וקים וישר ונאמן
 ואהוב, ומקבל טוב, ויפה לא ישיק בין יידיש ליידיש
 לעולם ועד: מלך על כל העולם ועל כל המעלות
 אמת אלהי עולם מלפנינו, צור יעקב מגן ישענו לדר
 נדר הוא קים, ושמו קים, וקסאו נכון, ומלכותו ואמונתו
 לעד קמת יפת הוליה: ודבריו חיים וקמים, נאמנים ונחמדים
 לעד (סגולת הוליה וימים טובים) ודעולמי עולמים: על אבותינו
 ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות וְרַע
 ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב: קים לעולם
 ועד: אמת ואמונה, חוק ולא יעבור, חלף על אפסי חן מוח סיבת האלהי:
 אמת שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלפנינו מלפני
 אבותינו, נואלנו גואל אבותינו, יוצרנו צור ישועתנו, פורנו
 ונבלינו מעולם הוא שמך, ואין לנו עוד אלהים ודלתך סלה:
 מלכותו רחוק מהלכות ה': מלכותו חף מכותינו, ע"י קבלתו על מלכות ה':

עזרת אבותינו אמה הוא מעולם, מגן ומושיע ילהם
 לבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך,
 ומשפטך ודקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי איש
 שישמע למצותך, ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת,
 מלך על גוים ודר מלכות האלהי אמה הוא אדון לעמך, ומלך גבור,
 לריב ריבם, לאבות ובנים: אמת, אמה הוא ראשון, ואתה
 הוא אחרון, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: עלינו עד

וקיים

הי על שהו עזרת אבותינו ומגן ומושיע לבניהם בכל דור ודור: אשרי איש שישמע למצותך, כהי, כהי
 כי אם נלך זה יתן לו יחי מלך האשרי הוא לאים אשר הורחק ימים אל לנו ויזה רחוק מהלכות ה':
 אמת אלה חלף לעמך, ע"י שחקיימין את ה' אלהיך חירא ומקבלים עליכם על מלכות ה' ומחוייב אמת
 חנה

הפלת הבראה

כתר נהרא וקיס פיה היטת הלי" אמת, ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומגית עבדים פדיתנו: קל בכוריהם הרגת, ובכורך ישראל גאלת, וים סוף בקעת, וזדים טבעת, וידידים העברת ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים, ורוממו לאל, ונתנו יידיים זמרות שירות ותשבחות, ברכות והודאות למלך אל חי וקיס: אכל עד ואמנו כלס ה"א יכית הלי" רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים עדי ארץ, ומגביה שפלים עדי מרום, מוציא אסירים, ופודה עגוים, ועוזר ימים עמו עם הנסעה ברא כל הקוהה ויכול עמו יין חביבו לכל קה המליכו דלים, ועונה לעמו ישראל, בעת שועם אליו: הן לך למעוד ולא הויכ תהלות לאל עליון גואלם, ברוך הוא ומברך, משה ובני ישראל, לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

ישראל לך ענו בירה, ויהו עמי אהבת ה' ישראל:

מלחן עד נוהלנו ח"א תיכות הר"י:

מי כמכה באלים יהוה, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלות עשה סלא:

דבר סלא רחית הרי ג"כ נודע ומחסיף בעינו לפארנו חס"כ אם לא עכל להחווו לטוס דונח ו"ס ה' כמוכה כללים ה' פ"י ס"א לראות חיתך לטוס דבר ולומר וכו' כחוך וז"ס מי כמוכה נאדר בקדש פ"י ס"א ה' קדוש ומחבל אפי' חכל מיני וטנינו דונחלות הקדושים ע"כ אמה ה' נורא חללות. י"ב יראה אפי' לפארך ולהלך פן לא יכוננו להלך כפי מעלתך כ"ס וק"ו כבאמת עשה לנו סלא, ולזה רמזו תהלות ה' שהוא י"ב נורא תהלות וקדוש ויחר מן כל הקדושים:

לקדים וקדושה וכרכו ומודים וכו' אמנים דהאל הקדוש וס"א מייחר להפסיק באתע הפרק כגיל ימתין קידס בירה חדשה:

שירה חדשה שנהו שנהו על ספר גלוס על ספר ד"ב, גראו נודל גדולתך הדרחית מחשלך על סר של חצרים שהוא רחש כל השרים של שרי אריה ע"כ יחד כלס הודו שהלכה היא סלך לנךך והמליכו ואמרו ה' הויה חכה שיהיה מחוה כל הוה פ"כ ה' יחולך לשולם ועד. כתיקוס סלל הע' למות חרועדים שהוא כנהתיק וכישראל שעי' קבלתם את המורה יהיו כללים מנהגיו כסס חכל העולמות כס יהיה עיקר המלכה של הש"ת ולזה רמזו קבלת עול מלכות ה' כסס כיתוהו ככחו בירה חדשה כן רחוי לנו להלל ולשרי להש"ת כחליות ה' שריה ה' יחולך עלינו לטילס ועד:

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל: ופדה כנאמק יהודה וישראל, ונאמר גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יהוה, גאל ישראל:

צור ישראל כ"ו, פ"י אהנו חקטיס כסס שנאלח לח אכותינו, כן קימה בעזרת ישראל כ"ו: והאמר נוהלנו ה' נכחית פ"י כ"ו כ"ח סלא ישראל הוי הסניעו ומרככות המילטים סס עתהם כגלית ע"כ אהנו חקטיס ניאלנו כ"ו נכחות שעי' גלוה סלא יחלל גם הנכחית חלטים וכו' קדוש ישראל סהוי הסניעוה קדיס י"ו סהס עתנו כגלית ויחור כיתנו י"ו לנין וביהתיק וק"ה וכו' פ"י קבלה עול מוכות ה' לקיים מלח ה':

הפלת האצילות

דיני תפילה

אם כל נהנה ונשא צדק ביהמה יתחין עד אחר כרכו ויתחיל יוצר אור כדי שיחפלו עם המסור
 (ויטון בלילה דבר שלם ללא ידי ברכת הבורה ובתורה החיים בלא ללא ידי ברכת מלכי
 נחם אם לא יכיר אלהי הקודש כדי שיכול להשיג אחר הפלה) ויש לו שנים יותר יאמר הקדוש
 ברוך שאתה ואתה למה ויתחנן ואם אפשר יתפלל עדי כפי מדרגות הכרם הנכבד הללו אל נקדמו.
 הללו את ה' מן השמים הללו נשפתי הללו כי טוב ויברך דוד עד שכל הפארתך. מומיר לחיוב.
 ביום היום, וזהו שיש יאמר ברכות המסור וברוך בלא שם ותלוכו וכל מה שגילג ויבאחכ בלא
 סוף: אם הקהל מתפללין חוסך לא ידלג כדי שיחפלו שריות עתה: ודע שיש דברים שדוקין להפלה
 נאמר ודוקין ואלי וכדי לקר אלונה לפי מדרגתו: (א) מסמך הנהלה למפיה שדברים כחול או כיום: (ב)
 כי יפיר דקדים אפי' דטריות שמו נחוקים שהפנה בן מומיר הנה קדושים שפליטו ואילך: (ג) קדושה:
 (ד) כרכו (ואם רק לאכנסים כצרכים): (ה) חודים: (ו) חמישים דאלה הקדוש וישמע הפלה: (ז) חסיה
 נאמר בלתי: (ואם יוכל להנהיג השמיים עם המסור דעה התיא שדוה לכל הני' כיון אם כל לכהיכ
 כשהלכו חתולין משה ואם יתחיל להפלה יתחבר קדושה. ואם יתחיל אחר קדושה יבטל חתן דש"ח
 ומדויק ואם יתחין עד אחר מודים יתאחר קיים ויתקן וכרכו ואם יתחין עד אחר כרכו לא יוכל
 להחיל הפלה השמים כבזה עם המסור: כדעה התיא יבטל ה' והני' כדי שיכול להחיל שיש דשמיים
 כבזה עם המסור והשמי חלק שמים: (ח) מסמך נאילה להפלה דשכח ודערכי חתן כחול: מעלות ג' ה'
 ו' ח' אם שש אותם או כבתי שישם איום עם ג' מעלה ו' ח' ו' ושמה אחרש קום הדמים
 הני' מה וישע הכס יוכיף לקח: אם יאמר חפשו ויהי נ' להפלה עם המסור חפשי שלא ימור אותה
 קודם שגינוס המסור לתי מהדרונה הקדושים ל' יתחין קודם בירה חדשה עד אחר האל הקדוש ואם
 ככה ולא החמין ויהי אם ידע שבשיחול השמיים אחר האל הקדוש יבטלו ה' והני' יתחיל השמיים
 כשהם עם השמי' ואם שנה והחיל קודם השמי' יתרוך כפי דאבות עד שגינוס השמי' לקדושה ויתאחר
 עמו מלה כמלה כל הקדושה (ואפי' השמי' עומד בקדושת חוסך ולדור ודור עד האל הקדוש) והתיא יכול
 להפלה כפי' אם כמות שמים עד אלהי נאור קודם שיה' דהשמי' ואפי' יאמר עמו מלה כמלה (אך כתי'
 לא יאמר עמו רק כמלה שמה) עד אחר מודים ואם החמין כבירה חדשה עכ"ל אפי' להתפלל בלא כיוול
 ה' החיל יתחין עד אחר פליטו ושהה כדי לנאור את כולה ואם כבתי חתן כי יעבור חתן חפלה
 כלי' דתחין ואם אפשר לקיים ה' חתן הקדוש כעולה מקדים להתאחר כשמותו כי חסם כפי חתן או
 בדה משלמן לפי מה שכן מוקדמין בכדר החיובים אם אפשר לקיים שמתן ואם חתן לו פנאי להחמין או
 כדון כחיל וכן כשמותן ככהיכ חתן:

ואמר ליבם כדון די לחום זה התפלל ויפילו למחן עמו חסור ואפילו מחזירו והשקם בבורה
 (הולטו דלא לא יוקרי תורה לענין זה וכן מהרהר) או כהפליה והחנינים מורה ליבם וכן ככהיכ:
 שם לפי' וקום קבוע וכל זה מתקומו הרחוק מקום הקבוע של זה הייבב דלא' די שחין להתפלל
 מקום קבוע או כבתי מתפללין שם בארצו חומר ליבם ואכל זה התפלל עובד אחר ביה ככה כבתי
 כל זה החשב כדמות) ותי' מהה הכירות הוא לקום אבל ככהיכ זה חתן קבוע שחן ליום או מקום
 קבוע או אם יש לה התפלל ג"כ מקום קבוע כדון דלא' של הייבב חסוי לקום חנה דתין חלפניו
 ואפילו מתדדון בלפניו צריך להרחיק מלא עינו ואפילו עוסק בקיים (ומכ"כ באבור ליבם ללא) ואפי'
 זה כל כנכולו וכן אסור לעבור כדון דלא' חנה התפלל אלא יאמר עומד כדון דלא' ולא יעבור
 הכס והאלה כדי שלא יח' אפי' לצדק בלפני התפלל כחול עינו כי אם אפיו אפילו לעמוד ואם
 לא שעה ככר וכל זה כנכולו חומר רק חדיא) ואפילו חלם צריך להתחיר שיש כל הני' אם אפשר.
 וכן אפי' הסלים חפלו חסור לעשות ג"כ לחזור או יכל לצורך דלא' של התפלל או לפני כתש
 אפי' כל כנכולו (ולפעם זה אם כל לכהיכ כשעה שהמסור מתפללין בלאם לא יכנס עד שיסיימו חפלתן)
 ובכ"ל צריך להרחיק גם משמי' כדמות:

אסור להקדים חפלו להפלה האבור (מכזה תלי' הפוסקים שפילו להחיל שמיים משע קודם השמי'
 אסור) ואפיו חס כוהו אפי' ליה לכהיכ והתפלל ככמות. ואם האל לנו מומר להקדים ככתי'
 ואם הוא חולה או חסם או בירה שיה' יעבור חתן חומר אפי' ככהיכ. וכלזהם הפסד חתן חומר
 ככמות. ובכ"ל אבור ככהיכ ככמות דתי:
 צריך להרחיק כהפלה מליאה ומתי רגלים ומתקן של רשי (ומעטוב של מי רגלים אם אינו מיוחד
 גם לשופנין. ואין מותרין לרדק חומר רביעות חס. וכפי עיקר החמיר להרחיק ג"כ חתי
 גפלה כל חדרות) וחלל של חרונותים ומלוכה כל עוף אינדיא אפילו אינו בלול ומפי חזר ג"כ חתי
 אפי' אם יאמר לחזור עמו ליד מורה) ואפי' אם חסוקן (חן חוסקן חומר) חלפניו כחול עינו
 ולצדק בלפניו בלפניו ומצדקן ומלאריו די אפיה וואם כפה עליהם בלי חומר) ובריה רש עד סלה
 הדין: וכן בלא להתפלל כדון דלא' של מתיק דתש חינוס חספה בלפני' אם הבין חתיק (באורי'
 סוף

הפלת האצילות

כתיב דגן כחשים סחור להחפלה (כאשר הו' יקח חשב) ואילו באתע שמיש כי אם יתקן עד שילקו אורו או עד שימני נש רביעי חים אילי ובה כתיב למחור אח כילא וילקח (מחור לחם) :

קודם שמיש יקח לילך לחצרו י"ז פסיעת כתי סיבול לילך לטעו גים : וצריך האדם לעמוד כחפלה בלחמה ויבא עינו דגונו ויטו ונש כרגל אחד להנחות ולחכים. והטעם לפי כתיב שמואל דלכר עם הפסיעה יקח לטוב כל החסדות הניק חלבו ולהנחות כאלו הוא מחלצני הסרה. וצריך ג"כ להניח יד ימין על יד שמאל (להגביר ימין על שמאל) נד לבו : ומשם כתבתי ויכיר עינו ויטו עמו כעני ההפך שבה לרבו. ויפך ראשו מעט כיוון עינו נמטה לארץ והיבשו כאלו עומד כמות המקום וכלני יסיון לחפלה לחיים. כשמיש קדים או קדושה לא יפסיד אלא יתקן לחם שמו השלם לצור וכשמיש עידיס והוא עומד בלחמה חיה כרכה יפסידו ג"כ אך לא יפסידו לחצרו. היה עומד כחפלה וקראוהו לכפר תורה לא יפסידו. כשומר ברוך יעשה כרטיס כרכיס. וכשומר חמה יבחרהו כחלבי עד שיחפרקו כל הימני כשכר. וכשומר הי יוקף של הי יוקף כפופים. ומי שהיה חילי או זקן שאינו יכול לנחות כל כך כיון שהשכל רחב דיו : אלו נרכות שמיש בלחם ויפך ויבדלה חפלה ויפך וכשהיא כרטיס כחברות וכשהיא יוקף יוקף יוקף כנחה רחבו חפלה וחלבי נופו של חפלה עני כשמיש :

כתר נהורא

אדני שמי חפלה כו'
 הנה כנניסוהו של
 למנחה ולמוסף אמר קודם אדני קי ילם יהיה יקרא חבו גדר לאלקינו :
 אדני יקפתי הפקח ופי יגיד הרעלתך :

הם לביהכ"ס חקנו לומר פסוק ואני כרום הסדך (בכיות אברהם) אביא ביהך בכות יתקן ביראתך ובכות יעקב שאתה מה יורא הקיום הזה פי כי האבות הקדושים שהם המרכבה אשר האדם מחפלה ויעזב אח הי עם המדות שלהם כשם עמך אהבה הי הוא מדה אברהם שנקרא אברהם אבינו. ומדה ירחם הי הוא מדה יתקן פחד יתקן. ולכל אה הי מדה נפלא וכל לים ויכיר והמבנות הוא מדה יעקב שנקרא הפלחה ישראל ועמנו ככרול סלוח אבות הקיום ע"כ מוכיחין את האבות כרגל החפלה אורח אילני אברהם כיו האל הנדיל הגבור והגורא שמי מדות אלו נכרא השולם מדה אהבה של הש"י הוא המנוס של האים לחות השולם והאשרפתי להנחה ולהנחות סביבתי כעלם ולהשפיע בו שמי ומחוי כחיים ואח חתיה הם כולם ומכרם ועמנו הוא ג"כ מדה אהבה קרו ע"כ כולל המעשה והמחירה כח"ס כיום הש"ס והיו כעלם הפלחה יתקן היה כחתיילין חמט ע"כ מדות אלו הם המרכבה והאבות הקדושים שהם המרכבה אשר האדם מחפלה ועומד אח הי ע"י המדות שהם יעשרוהו להיות חלילי יובר כעניו שחוקול חפנתו ע"י הורא הכפיהה קדושה כחמט כיהיה הכפיהה נקראת חפלה כח"ס ואלי חפלה ע"כ מודים קודם החפלה פסוק חקני כפתי הפתח בחפתי חפתי הפתח :

כשהש"ך הורא חפלה אומר ג"כ אדני כפתי וכו' :

כשהש"ס קניה חלל כולמי וכלא ואלו הכבוד וכפתי האר"י נדפס מלא וכו' המכור כעשות :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הגבור והנורא אל עליון נומר הכדים
 טובים. (" וקנה הבל וזכר חסדי אבות ומביא
 נואר לבני בניהם למען שמו באהבה :
 ברוך אתה הי אלהי רחמי ורחמי הי
 הי יעקב כשכאלביתתי
 היה עמד חפלה אשר
 הם יורא הקיום היה
 כי ועל ידי חתימה
 ישראל והוכרם כחפלותם
 את האבות ע"י זה
 נכרסי לעבוד את הי
 ע"י מדות שלהם הנליל :

יגדל הכדים טובים. הם הכדים בלויס חמטנים וכתיב ויכס רחמי אהבה הי עמנו ככרול חקיימים חלית אהבה הי כן הקב"ה הורא עמו ישראל ונחול להם הכדים טובים בלויס חמטנים וכתיב יגס ויזכר הכדי חסדי טובות אבות כזה ג"כ איתו מושע ויחיה ולא חמה אבות אל ומביא נואל לחטי שמו :

אם שכת וכרנו או מי כתיב לין חתוינין איתו אם ככר אחר השם חמטנים הכרכה ולא נזכר קודם השם היעד למקום הקבוע :

גשמיית וקרגני להיים. מלך חפתי כהיים. וקרגני כהיים. כהיים חמטנים. למען אלהים חיים :

תפלת האצילות

מִלַּךְ עַד וְיַחְזִיעַ וּמָנָן. בְּרֹךְ אֶתְּהוּ יְהוָה.
מִנְּךָ אֲבָרְכֶם:

כתר נהורא
 מלך עזר, רמות חסלות
 ה' שמה חסלות
 ה' שמה ית' עזר

ומזיב ומנן לישראל: כתיב רמוז קבלת עול מלכות ה' היינו שאומר כבוד אלה אלהי ארץ עלי כקראו אלהי והוי"ה שהיה מהו אלוהי כתיבתו ע"כ לון שהיה מהו אלוהי ע"ז אלה אלהי ארץ ומני מקבל אדמתו שך ומלומד עלי ע"כ בזה היה לי מנן להוביעני בזכות אברהם וכו' כלל נכל י"ה נרכות של התפלה כיון מסדרו לנו אנשי כה"ס הוא תורה להתפלל לחזון י"ה נרכות א"כ והני לרין לאמרם ניראת ה' ובהנחת ה' כתיב כוה"ק כל תורה דלא היו כתיב: להו פקודת היא וכן כענין סיום הנרכות ע"ב ומריום כרן אלה ה' ומחשיבין הנרכות וכו' שאל ר"ח ר"ח ר"ח ו"ק"ר כל "נרכות שהוא הא"ס, להו"ה פי' שפי' אומות הוי"ה הויה כל הויה וע"י מדת אלהי הוא אדניו על הכל וע"ז יש הכנה לברות הנרכות גם עלינו שאנחנו נ"כ מהו"ה שלו וכלע"ם ה"ח אדניו ית' וי"ה הקב"ה לאברהם ואברךך ואברהם שךך והויה נרכות הנרכות יהיו מסורות בידך פי' שהיה תורה עת נרכה והשפעה חדשה לך ולכל העולם פי' דניקות שלך כהקב"ה שהוא ראש ומקור כל הנרכות:

אתה נבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה.
יָרֵב לְהוֹשִׁיעַ: *כ"י י"ח תפלת המיתה ה"ח וכן ג"י י"ח
 בידו כוריד הקל: בחורף קש"ב קרום ומוריד הַשֶּׁלֶג: אתה נבור לעולם אדני.
 רמוז ירח ה'
 שראוי שיזכר חס א"ע
 ליראה את השם הנכבד
 והנורא ירחת הרוממות
 מגולל נבורותיו שעה לנו ושיפעה חמיר בעולם הן נבורות נשמים או הקל:

דיני מ"ה ותו"ה ועו"ת: ציוס א' דפסת קודם שז"ע דמוסף מכריו הבתם מוריד הטל וכן כשמיני עטרת קודם שמו"ע דמוסף מכריו שכיב הרוח ומוריד הגשם. ואם לא הכריו אין הקהל מתחילין לו מ"ה ויהי' או מוריד הטל עד למנחה, אם לא אחר מוריד הטל כיוות החמה כיון שהתחיל מכלכל היים טוב א"ל אוחו. אחר מוריד הגשם ביה"ח אם נזכר קודם שאלה השם מסיום הנכרה חוזל לאתה נבור. ואם לא נזכר עד אחר שאמר השם חוזר לראש וידעת ה"כ"ת והא"ר שאם לא התחיל אתה קודם חוזר לאתה נבור וספיק נרכה להקל: ואם לא נזכר עד שער' עיקר ר"ל עד גלוש היום ועל"פ שאם עבר והתפלל אחר גלוש היום קודם הזית שבר חפלה שלא כוננה מיתה יש לו כיון שהוא להשלמה אין לו להתפלל אחר' עדיין לא עבר עיקר הזמן דהיינו גלוש היום) זמן חפלה יתפלל כחפלה שאחריה השמיכה לה שמים הראשונה לחוב והשניה להאמין ויאמר בין חפלה לחפלה אשרי ובשחרית יתפלל חפלה השלמה אחר אשרי שקודם וכל' ואם תהלים לשחרית אחר נחמה וכן אם לא אחר אשרי קודם מנחה כדי להתפלל עם הזכור ואומר אשרי אחר מנחה לא יכוין נחמה את דרך חפלה ונקשה רק כמו בשחרית דרך שנה: וכן הדין ככ"ת שז"ך לחזור ואל נזכר עד שער הזמן. הו"ן חשכת יעלה ויבא כוננה דר"ח שאין תהלים אותה בערבית שאינו ר"ח אם לא שנגזר ולא התפלל כלל:

בימות נשמים אם לא אחר תו"ה"ג אם נזכר קודם אתה קדוש אומר נתקום נזכר חוץ תמוסף יים א' דפסת אם לא הכריו מתיב"ט או אפילו למנחה שאכנו אין ז"ך לחזור כלל. ואם התחיל א"ל לחזור כיון שאמר מתיב"ט. כמוסף יום א' דפסת ודמתיב"ט התפלל בידו יתחין עד שיכריזו ככה"כ והדר ככפר יתחין עד מלות: ובתקום שאין ונהיגין להכריו מתיב"ט אז לבני אשכנז יקדים הפלוז לתפלת הזכור כי אם יאמר עד הורה הש"ך סיב לא יוכל לחזר תו"ה"ג ויוצא עלתו מכלל הזכור. עשה ואזור על ומטר ביה"ה חוזר לנרכות ככ"ת שזכר יאם השלים הפלוז נהיגין שאמר יהי לרנן כע"פ אש"פ א"ל אחר עדיין עושה גלוש חוזר לראש א"ל תיים " ו' מרחשון וילך כשהזכר לראש מנחה ואומר א"ל יצאתי י"ה כראשונה תהא זאת לחובתי וא"ל תהא לנדבתי: כיומה"ג אם לא אחר עו"ת אם נזכר קודם השם מסיום נרכה נרכנו מחחיל על ומטר ויומר נרכה כדן עלינו. ואם כבר אומר השם אחריו אחר סיום הנכרה ואם התחיל תקע אומר ככ"ת ואם סיום ש"ת אומר נתקום שזכור ואם התחיל דא אחר חוזר לבני. ואם השלים חפלתו (כנ"ל) חוזר לראש אך קודם סיום כ"י שול"ט שלמים ומתקופה כשחזור ימנה כנ"ל: בכל ה"ל שאנחנו יאם חטיפקט כו עד אחר ל' יום ז"ך לחזור: ועשה טובה שיאמר ל"י שמיים רב להישע מוה"ט, או חשיב הרוח, או רופא הולי עמו ישרא' כדן עלינו ל' ב"ה י"ה ישרא' לחזור על השפ"ק:

כוכב"כ

הפלת האצילות

מכַּלְכַּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מִחֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וּרְפֹא חוֹלִים, וּמִתִּיד
אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמִנתוֹ לְיִשְׁנֵי עָפָר, מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחֵה,
וּבְמַצִּיחַ יְשׁוּעָה:

כתר נהורא
בכלכל חיים רחוק
להכתי חיים רחוק
לקיים תחול להכתי חי
של טהור ון ומכלכל
לכל חסדו הנדול לה
בנחת הנרוח: מי
כחוק כשל נכסות, רחוק
החלות חי טהור תחיה
והחיות יוספה: כל
מי הנרכה הוא כלי
עמי טהור ונקנים אלט
הכל כהים כן עמי

זוהר רחוק וזוהר רחוק קבלת על מלכות ה' עמי שמונים שמה היה זה
הכל כהים כן עמי אלה אלוננו ע"כ כמות זה מהיה חסיה החמים:

נְאֻמֵן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים, בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה, מִחֵה הַמֵּתִים:
יְכוּן לְקִים חַיִּים וְנִקְמָתוֹ, כִּי לָקַח הַיְיָ וּשְׁלַח עֲנָיו, וְיָחִיב קְדוֹם יִלְמַד קִיּוּל דָּם וְהַסֵּל
בְּלַחַת עַם הַיְיָ, עֵינִי נִטְוֵן רְבוּי בַּסָּא בְּחִימֵי קְדוּסָה עִם הַיְיָ, וְיִפֵּא עֲנָיו לְמַרְס אֵל יִסְו
סְנִירֵת וְיִתְכַוֵּן עִם הַמְּלֹחַ כְּכֹי הַמְּרָנִים כִּיכָל לַעֲוֹן וְהָא יִתְקַל כְּרוּךְ וְיִתְלַחַן קְדוֹם שִׁיטִּים הַיְיָ
לְעֻמָּתָם וּבְדַגְרֵי, וְהַסֵּי לִדְבַר עַד שִׁטְיִים כֹּל הַקְּדוּסָה, כְּחִיב וּבְחַסִּים יִשְׁפַּף, מִזֶּה חַקְנָה לַעֲוֹן עַל רַחֲו
בְּסָא בְּחִימֵי קְדוּסָה וְהָא כְּלֹאִתִּי סְרוּלִים וְקוּשִׁים:

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיףְךָ בְּנוֹעַם שִׁית סוּד שְׂרָפִי קְדוֹשׁ, הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה:
בְּקִתּוֹב עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ, וְקִרָא וְהָ אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה
זָכָרְתָּ מֵיָמָּה כִּי הָאֲרֵץ בְּהוֹרֵת: לְעַמֶּנְתָּם בְּרִיךְ יִאמְרוּ: *בְּרִיךְ *בְּבוֹד *יהוָה
*הַמְּקַבְּלֵנוּ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה בְּתוֹב לְאָמַר: וּבְלִרְךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן
קְדוֹתָּךְ יְהוָה הַלְלוּנָה:

יְשִׁי יְהוָה יְהוָה נִטְוֵן עֲוֹנֵיךָ וְיִנְאַחַח נַעֲמִים קְדוּשָׁתְךָ נְקַדִּישׁ וְיִשְׁבְּחֵה אֱלֹהֵינוּ כְּפִינוּ לֵא
יְמוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל *כְּלֵךְ יְהוָה וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה בְּאֵל *קְדוּשָׁה:
בְּכַרְכָּה וְ יִיָּה חִיבוֹת פְּרַעֲטִי:

אַתָּה קְדוֹשׁ יְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכָל
זֶם יְהַלְלֶיךָ סְלָה, בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ:
(בְּעֵשֶׂרֶת הַשְּׁלֹשׁ הַקְּדוּשִׁים):

אתה קדוש רחוק ורחם
הי זהו קלי על
האזים כיה החסיה את
כל העלמות כמו נכמה
החיות את הניק והוא
הכיות כל הקדושה והן
סיק לוחמות קדושה
ולזה יאמה לו הליח
יראה חי ושמך קדוש:

וא"ל אמר לו הוא חסופך הויר להם הפלה ואם נזכר מכיר ול המלך
הקדוש אל לחור:

כחו כחמו הויה בחילוק הי חומיות הויה כן כרא הי שולחוח אכרש, עמי הי
טו טס האלול את עולם האצילות ועמי הי רחוקה טל טס כרא את עולם הנרוחה טהור עולם ככא הכבוד
ועמי הי טס יור את עינים הליורה ועמי הי חרונה טסה את עינים הטביה ועמי רחוק הכנת
הי פי כמו כהקדיה חנדול הכנת ישראל היה מלחמה כנירו, כלרבע הויה לחזינים כני לנרות את
הסוהיו ועיקר כל הנרוחה היה ככניל ישראל כח"ס נדאחית נרא ככניל ישראל הנקרוי רחשית
מחלחלו וככניל החורה נקרה רחשית זרבו עח"סו טרהיו לנרוחה לקיים הלוח אהבת הי: וקדושים ככל
יוסי יתלין סנה, רחוק חיות הי: כליי החל הקדושה, רחוק קבלת על מלכות הי כיון כההנו חוהים
כאחננו חסיה טלי כהויה ויר חוהנו ועמי אחננו חקללים אלטט טלי ימי יוסוף לנו קדושה על קדושה:
כ"ס נכחית החמיות וכוה ענחו ככנד עמי החקקט פריס חרבו, ויל עח"ק וכוה לכרכות חלשיות
כסנן כל הנרוס לנרכונו וכוה טל הוא רחום וכידות חרוור כט טל ככלל ניהוד יחוד נדיל נמחות:
כפרש"ה

תפלת האצילות

הכשרים ובסי' הארץ חונה בכרכה זו היא חיבות. ור"ל חזק סיום הכרכה ועכ"ז כל דר"ל חזק
חיבה אחת ובסי' ר"ק כי כוונה על י"ב חיבות:

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה: **כתר נהורא**

אתה חונן לאדם דעת.

רמז: תנוה יראה ה' כמ"ג והאלהים עשה שיראלו תלמינו. סוף עשה את האדם כעל דעה כדי שיהיה נו
יראה אלהים: ותלמד לנטש בינה. רמזו אלהים ה' עשי אלהים ה' לאדם וחסן בהלבוש נוחן לו בינה
סיוול לעבוד אלה ה' והבאר מהמאים:

בסוד"ש ובמוצאי יום טוב אסילו מיום טוב לחיל הסודי וסודים זה:

אתה חוננתנו לסוד הורקה, ותלמדתנו לעשות חקי רצונך, ובמקדיר יהיה אלהינו
בין קדש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי
השעשה. אבינו שלקנו החל עלינו הנמים הקאים לקראתנו לשלום, השוכים סקל
תמא ובקיום סקל עון וסדקקים בראשך:

בז"ר כי לימר וחסנו כו"ו חף כו"ו וב' וחסר לוי"ף טוסח דעה בינה והכלל ובסי' הארץ חזק הכרס:
והצנו מאתך דעה בינה והשגל: ברוך אתה חנון מחנך דעה בינה

יהוה, חונן הרעות: **הקבה בינה ונדעת.**

הזם להקביה שחן לו דעה ובינה כהכנס חורבו הקדושה וכבודותי ימי: כו"ו רמזו קבלת על תלכות
ה' שירושו ככל כיון אמתו מידים שאנחנו תהיה שלו שיהיה ויגר אוחשו לעבודתו ועז"ו אנטח
תקבלם לדנוח שלו ע"כ רמזו שיחזיק אוחשו דעה:

ככרכה זו ע"ו חיבות. סוד"ש:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלפניך: **השיבנו אבינו לתורתך.**
לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך:

החלום הטמשים כש"ע לאסובה ורפואה וכו"ו לא יאמר רק לסדקיס או לשח
הגורק ח"ו. כדי שלא יהיה כחוסף על חכמים ע"ו:
יהי רצון שלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתחזיר חזרתנו סחחת כמא
כבודך לחזיר בתשובה שדעה לכל פשיטו ישראל והכלל חחור
ולו סכ"ס (או לכ"ס) כי יסינך ה' שיבשה רקבה שבים:

ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה:

אתה ה' נוחן יד לפושטים ויחידק פשוטה לקבל שבים וחסן לנו השנה אחרית כחורחך שהפאר
כבה יחזירנו למוטב: וקרבתנו מלכנו לעבודתך. רמזו אלהים ה' שירוש כיון שאנחנו תקבלים על
מלכות שגך עלינו רמזו שתקרבתנו לעבודתך: והחזירנו כחשיבה שלימה. רמזו וכו הדבק ע"ו שפודה
ה' ו חפלה פ"י שתחלל שחיה החשובה שלימה שלא יהיה בכלל חשפה ואשוב אהפס ואשוב לכפלה.
אלא שיהיה החשובה שלימה: כו"ו רמזו. קבלת על תלכות ה' ככ"ו כיון שאנחנו מודים שאנחנו
מחויבים שלו שיהיה ויגר אוחשו לעבודתו יחברך ואנחנו תקבלים לדנוחו שהיא קבלת על תלכות ה'
חפלתו שיהיה רוצה בחשובה שלנו:

ככרכה זו ד"י חיבות. מחול ז"ל חלה כו"ו הארץ ובסוד"ש תלל נ"כ הנוסח ספרדו וכי כמי
הארץ רמזו לניבו כתבו כשם י"א וכי כו"ו יענ"ו וקף סלפ"ו יש כ"א חיבות גם היא וסרה ויסלוח נ"כ סוטה:
סיח לנו אבינו, כי חטאנו, מחול לנו מלפניך, כי סרח לנו אבינו כי

ששענו, כי מחול וסולח (נ"י אל טוב וסולח) אתה. **רשון**

ברוך אתה יהוה, חונן המרבה לסלוח:

הכסה פשעיו לא יגלה כי אינו מודה שהקביה הוא פשעיתו וקם ויפח א"ש כחפזים הלל יראה
ה' ולזה אנטחו אחרים תגדל יראה ה' סלה לנו מודים אנחנו כי חטאנו: מחול לנו
מלכות כי שפענו. רמזו אלהים ה' ס"י אנטחו תקבלים חדה תלכות שלך תגדל אלהים ה' ע"כ חפל
לנו חף כי שפענו ואנחנו תקבלים עלינו ש"ח לעשות עוד ותתהושים על כבוד: כי מחול וסולח אתה
ע"י השונה וחסרה ובסוד"ה ה' ו חפלה שיחמול ה': בנ"י חסן המרכה לטלות. חף על חפזים

הפלת האצילות

שעברנו כמה פעמים אתה חרבה לסלוח לא כחמת חלק כויד וכל זה ע"י קבלת על חלכות ה' וכו' :
 בפרשת חונה בברכה זו י"ז חונות. וכן כפי ר"ק וס' נ"ס ונאלט נאלה שלמה כי נאלט כי ע"פ
 הכוונה וס' יעבין כי כוונה גם לנחמה אשכנז ש"ס ח"י חונות. וע"י סיוע לחיבת חרבה בפרשת :
 כתר גהורא **ראה נא בענינו וריבה ריבנו זבאלנו (נאלה)**
שלמה) מדרה למען שמך. כי נואל חוק אהה :
פרוך אתה יהודה. נואל ישראל :

ראת לא בענינו רחמי
 יראת ה' פני
 כואתה החפלה שהק"ה
 יראה בענינו כ"ס לנו
 עניים קשים וזרות רבות בגלות הארוך י"ל באנחנו הם הנורמים אריכה הגלות ע"י חטאינו כח"ס
 לזיה ספר כריתות אחכס אשר ש'חתייה זה מי מנביי אבד חכרתי אחכס לו הן בענותיכם נזכרתי
 זכפטיכם שלחה אחכס וארז"ל כל דור שלא נבנה ביהח"ק נבמיו כאילו נהרב בנינו ע"כ י"ל
 ביראה כלומר אחכס ח"ק שנחטאינו הוא אריכה הגלות אע"כ ראה בענינו וריבה ריבנו כי הגלות
 חכפתי עון : ונאלט חרבה היינו באחיבה למען שמך אע"כ ש"ס ע"ה ונחן אל בעתה אע"כ
 אהנו מנדל אהנה ה' שלא יהיה שמו הגדול מחולל ע"י הנלוות אהנו מחללים שינאלט חרבה
 באחיבה : למען שמך כי נואל חוק אהה. רחמי וכו' חזקת ע"י עבודת ה' זו חפלה אהנו
 מחללים שינאלט חרבה כי אין ש"ס ע"ה חו"ה יכול לעכב בידו מלנאלט חו"ה :
 בא"י כ"ל על שגחנו מקבלים עלינו אהנו שלך ועול חלכות ה' ואנחנו מודים שאנחנו מהייה
 שלך ראוי שחיה נואל ישראל :

בתענית זכור אומר כלן הש"ן ענו כסיום ברכה כפ"ע תחלה כס"ה : ואם סכה ולא נזכר עד
 שאמר ה"ס חס"ס ברכה רפאנו יאחרנו כפ"ע ב"ל סיום ברכה כיחיד וכן העלה
 בא"י : ואם סכה גם כס"ה יאחרנו ברכה כפ"ע אחר כגלום ח"א :

בברכה זו יש כ"ז חכונת פרע"ה :
רפאנו יהודה ונרפא. הושיענו ונושעה. כי
תהלתנו אתה. והעלה רפאה
שלמה לכל מכותינו : כי אל מלך רופא
נאמן ורחמן אתה : פרוך אתה יהודה רופא
חיי עמו ישראל :

רפאנו ה' רחמי יראה
 ה' פ"י רפאנו
 ה' במתה הרחמים,
 או ונרפא כ"ז שגהה
 כריאים לעסוק בחינתך
 הקדושה ובחלות כי אם
 האדם חולה אינו יכול
 לעסוק בחורה והנה
 אפשר ע"י שו"ה ח"ו
 חוסה אין חורחה רלויה
 לכן יכיון לחזור בחסובה חורחה ה' לרפא חולה חולי הנפש : הושיענו ונושעה. תהלה ה' ולהבט
 שמו ישראל ויבקש רחמים על כל חולי ישראל שידע ואף שלא בקשו חמנו ועל ח"ה לדונק הלין
 בגלות ויקיים בזה ח"ע של ומהנה לרעך כחונן : והעלה רפואה שלימה לכל מחוהינו. רחמי עבדתי
 ה' זו חפלה כי בחפלה חקיים חלתי עבדתי ה' כמו עבדתי הכהנים בניחמ"ד כח"ס ולעכ"ו כל
 לכנס וארז"ל. לזיה עבדתי שגנב הו' אומר זו חפלה : כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. כי
 רופא כו"ד אם רולה לרפאות בחבלות ח"א לו לרפא ח"ל הק"ה הוא רופא נאמן הרפא בחבלות
 זכרתי : בא"י רופא חולי עמי ישראל. כ"ל ע"י שגחנו מקבלים אהנו שלך וקבלת על חלכות
 ה' ומהנו חוהיה שלך ע"י רחמי מתרפאנו ויכיון כאילו מדבר עם הבטייה שנקרחת חפלה זוהי
 רחמי בכל הברכות ויכיון כאילו השכינה ור"ה חזרבים מפיו את החפלה. את שפירשו עם כמו חת
 האלוים הח"לך נח :

לחפלה על ההולק קודם סיום הברכה :
יהי רצון מלפניך יהודה אלהי ואהי אבותי שתשלח סדרה רפואה שלימה מן השמים רפואת רפא
רפואת הנפש לחולה וסב"ס) פרוך שרא חולי ישראל :
 בברכה זו יש לז"ה חכונת פרע"ה :
פרוך עלינו יהודה אלהינו. את השנה הזאת. ואת כל
שנתנו
 ב"ך עלינו. רחמי יראה
 ה' פ"י ב"ך אהנו
 מחללים אם אהנו
 גדלים ונללים כ"ך עלינו כבטל זכרתי את הכנה הולח ואם ח"ו אין אהנו זכרים וכן הנה

הפלת האצילות

מיני תבואתה יטובה. ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובה וברך שנתנו כשנים הטובות ותן ברכה: היינו טב וקטר לברכה

כתר נהורא ה' נכחה על פני האדמה ובצענו חסונך לנו. הסנה טובה להיות לנו. הסנה בחורה שקראת לנו טוב וכל זה מהנחה ה' נכחאל: ה' מן ענין ומטיב חתה ומכרך השנים. זהו חסונך ה': כלמי ע"י קבלת על חלכות ה' מכרך הכנים:

כי נפרע"ח קודם סיום הנכרה ז"ל חס"ה על הפרנסה וזו היא: **ירם יהנה אר"ה האל הגדול הנביר והנורא ויבטון דיקרנוקא** ני ע"ב עשה למענך ולמען שם הגדול והקדוש היוצא מספוק והריקו"ת לבם כרבה עד בלי די ומספוק נהה עלינו איה סוף ה' שתזמין לי ולכל המסובים על שלחני היום ובכל יום ויום פרנסתו וסזונותיו בטלוי ובריוה ובכבוד ולא באסור ולא בעסל ובטורח ולא כינעה רבה רק בנחת ובשלוה ובהשקט ברי אנוכל לעכרך עבודת הקודש והטהור בלי טרדת פרנסה ושלא יהיה בה בושה וכליסה ושלא תצריכנו לירי טמנת בשר ודם כי אם מירך הפתחה הקדושה והצליחנו והרייתנו ברבנו בכל מעשה ירינו ועסקנו ותן לנו מאוצר טמנת ייך ושיהיה ביתי סלא ברבת יהנה בזכות שפך הגדול ויבטון דיקרנוקא) הסמנה על הפרנסה:

ברוך אתה יהוה מברך השנים:

ז"ל פרע"ח. ז"ל קין נכרנו ולא כהנהנים לומר חמיד כך עלינו. ואינו מונה חסונך. וכמי ר"ק מונה כ"ח חסונך. אף כשור כי שאל אבינו רק ככרחה השינו ומה ע"כ יאמר ה' ולהינו: **בפיז ברכנו יהוה אלהינו ונא אבינו במעשה ידנו וברך שנתנו בעלי רצון ברכה ובכרה ותקא אחריה חיים ושלום כשנים הטובות: ברוך אתה יהוה מברך בשנים:** נכרבה וז"ל חסונך פרע"ח:

הקע בשופר גדול לחרותנו ושא נם לבבך תקע כשופר גדול. גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ: ברוך אתה יהוה מברך נדחי עמו ישראל:

כזכה לחרותנו הראשונה סביה לנו כשפח קבלת החורה חירות ממלך החוח וחירותו מעבדו חלכות ועל שזה חלוי כחשונה שנו כחרוז כלו כל הקיזין ואין הנאולה חלוי חלל כחשונה ע"כ רחמי ירחם ה' שאלו המשובה עכ"פ מיראה ה'. ומגדל אהבה ה' אגחנו חספלים ושאל נם לקבץ גליותינו חוץ חס"י הפסוע כקשיתו יחיד הקבוצ גליו ע"כ נם חל"ס שאין אגחנו כדלים וחללים ישפה השי"ח ע"כ נם למען שחו: וקבלנו יחד חרבע כנסות הארץ לארצנו. שאין כבוד השיהיו בנינו בני חנוני נפלים נד' כנסות הארץ וכינונו לנדיקים הגאה להסוהנאה לעולם: כלמי. שגחנו קבלים אדנית שאל וודים שגחנו חסיה שאל וקבלים עלינו על חלכות ה' ע"כ חסיה חקבן נדחי עמו ישראל לכל ידח חמנו יח' נדח:

ז"ל פרע"ח. כשיאמר וקבלנו יחד חרבע כנסות הארץ יכוין כנס חב"ן ואחר שאומר חרבע כנסות הארץ יאמר יה"ח כ"ו וההר"י סרוק תלמיד האר"י ליה"ה היה אומר הפלה זו: **ירם יהוה אר"ה שכל ססה ומסה של זרע שיצא סס"ו לכסלה שלא מסקים ספלה בין כאונם בין ברצון בין בהרהור בין במעשה (בין כשינו בין כמזיר בין עד בין ישן בין במחבוין בין שלא במחבוין) ונם כל הנשמות העשוקות בתוך הקליפות נונה שבלע הקליפות בהובה שתקיימו במנהג של הקליפה וירוישנו א"ל שהוא הקדושה בזכות שפך הגדול היוצא מספיק חילי שבלע יוקיימו ומכטנו יורוישנו אל וזכות שם (יהיה):** נכרבה וז"ל כפרע"ח וכמי האר"י ש"ס כ"ד חסונך ונפרטס החללס כ"ה וכמי ר"ק כי כוניה על כ"ה חסונך וכן כמי יענ"ך:

השיבה שופמינו כבראשונה ויועצינו השיבה שופמינו ויחל ה' פי' כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוד: היינו טב וקטר לברכה

על ישראל: ויועצינו הם יועצי החלכות של בית דוד. ונם מונדו אהבת ה' כקשנו כנס הלא"ר יהיה יועץ לנו לפנות ה' כ"ס וק"ו הינ"ע ע"י חקין כל החוח: ומלך פלטי חס"ה ה' בתד"ר **לכך**

הפלת האצילות

כתר נהורא
לכך יק' דמה המלכות
היא מהי' כבוד ריב' דמלכות ריב' אהנו
המפלים סיהיה מלכותו
יהי' ענינו במסדורתמים:

כתר נהורא
עמנו נלקה עם המספס וזה יהיה חלולת ה' כפי' הלך אהב נלקה ומכסע.
עמך וכן תעשה עמנו ע"י קבלתנו עונ' מלכות ה' ככל' :

על הנדוקים כו' וענינו
יהמו נא רחמיך.
רחמו ירחם ה' ס' אש"ס
שאנחנו אין לנו לא
נדק' ולא הסידים יהמו
רהמיך עלינו ה' אלהינו
מפני שמך נקרא עלינו
אלהי ישראל יגדלנו
אלהנו ה' אהנו מבקשים
ותן שכר טוב היינו
חכמים עובדים ושכר
שאינו מועט הזכיר: וזו הלקנו עמסה, היינו אהנו מחללים בעונות ה' ו חלה דלע"פ
שאינו אהנו כדלים לתת לנו שכר טוב מפני עמנו מ"ח ותן חלקנו עמסה של הנוטחים כשך כלימה
ונהיה אהנו ככלל לענין קיבול השכר: ולעולם לא נבוש כי כך נפגנו: הע"ס שאין הכפחון שלנו
כ"כ כלימה כמו הנדוקים הגדולים מ"ג ועל חסדך הגדול שהוא כלימה: נשעננו ע"י קבלת עיל
מלכות ואלגות ה' אחי משפיעו מהוה כרכות חכמות ואחיה משקן ומכסע לנדוקים:

בכרחה וו' כל' מינות :

על הצדיקים כו' ועל ההסידים ועל זקני
עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
גדי הצדק ועלנו יהמו דהמיך יהיה אלהינו ותן
שכר טוב לכל הנוטחים בשמך באמת ושום חלקנו
עמדם ולעולם לא נבוש כי כך במחננו: גלגל ע"ס ה' ה' חרבי כפי' ר"ס
ברוך אתה יהוה, משען ומבטח
לצדיקים:

יה הנוטה הוא כפי' ר"ק ובכרחה וו' יש כ"ד מינות :

יה תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכפא נוד עבדך קהנה לתוכה תבין
ובנה אותה בקרוב בקמיט גגין עולמן: נחם ברוך אתה יהוה בוגנה בדרמי' ירושלים:

בכרחה וו' כ"ד מינות. ותיבת עבדך אינו נהטין רק כיורו התפלה ועמ"ס נחמלת ר"ה על והק"ה
פוכה: וסדר חתימת הכרחה משין הכרחה ע"י כפי' יעפ"ן שמישנו: (ויכוין על משיח בן יוסף שלא הורג):

ויירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון
בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב
בימינו בנין עולם, וכפא דוד עבדך מהרה
לתוכה תבין. (בת"ב במנחה אומרים כאן נחם) ברוך אתה
יהוה בונה ירושלים:

ויירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה
בנין ירושלים של עולם
כשכע הקד"ה של עולם
ירושלים של עולם עד
סינכה ירושלים של עולם
ועל שאנחנו ע"י משאינו
ומהיפה חכמה שלנו היא
הסיכה לנתיחת דשכרתי:

ע"י פתיחה ניראה ה' וירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה
בנין ירושלים של עולם כאשר דברת כפי' ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה
והכונה נ"ב סיהיה משכנו ית' בלדוקים עלמס כמ"ס ושכנתי בחוכם ופי' עונות ה' זו חסלה נונה
ובנה

הפלת האצילות

וכנה אומה כקרוכ בימינו כנין עולם טו: כאלו ע"י קבלתו על מלכות ה' ומחללים לפניך ה' ככל לב אה החפלה עם הכבושה סקראת חפלה חיה כונה ירושלים:

אם ככה יבצר אחר שאמר הם חסידים הכרבה ואמר כמים אחר עננו ויחמום כמים ואם ככה נס לח"ב בסנחה סס יאמר קודם ועל כולם:

נתם יהוה אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים ואת קעיר האבקה והתבקה והבינה והשופקה האבקה סבלי גלגלי והתבקה סמנונותיה וסבנותיה סבבונה. והשופקה סאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקבה שלא גברה ונבלעוה לגנותה ונרשוק עוברי פסילים ונאילו את עמך ישכאל לתרב. נהרנו כדון חסירי עיון. על בן ציון כמר תבקה וירושלים תמן קולתה לבי עלי חלליהם פני טעי עלי חלליהם. פי אקה יהוה כאש העקה וכאש אקה עתיד לבנותה. קאמור ואני אקה לה נאם יהוה חומר אש סביב ולקבוד ארנה בתוקה: כרוף אקה יהוה. סנחם ציון ובגה ירושלים:

ככרבה זו כי חיכות פרע"ה: כשאמר כי ליכועך יכיון כי הוא מן המקום ליטעתי ויכרך כי הקכה עשה עמנו כמה ישועות והיא סבולה גדולה להגלל ממנה נצירות קשות:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום: כרוף אתה
יהוה מצמיח כרן ישועה:

מירא מלכות ה' ומורא מלכות בית דוד: ומגדל אהבה ה' חפלתו וקרנו מרום כישועך כשכיל ישועך. וע"י עונות ה' זו חפלה כי ליטעך קוינו כל היום שהיוב להיות חפלה לישועה: כאלו ע"י קבלה עולה על מלכות ה' כגיל אמה תלמיה קרן ישועה:

אב הרמון כו חפלה כל סה כגיל ולא יאמר חפלה עמך ישראל כרהמים וים ככרבה זו ל"ה חיכות: סרע"ה ואלו ר"ל חוץ מיום הכרבה וכס"י ר"ק כי כוונה על מ"ס חיכו: וכי כוונתו הג"ל הם כס"י ישכ"ן:

אב דרחמן שמע קולנו יהוה אלהינו. היום ורחם
רמיו ירחם ה' פי
עיינו וקבל ברחמים וברצון את הפלתנו כי אל
שומע תפלות ורחונוים אהוה. ומלפניך מלבנו ריקם
אל תשיבנו. הנונו ועננו ושמע תפלתנו:

להכשעט חפלתנו כונו חפלה לריקים כמרזול סהקכה מחמה לחפלתן של לריקים חפני סחלה ה' אלהינו מוחה אלהיך עיניו ולזכ רמיו ירחם ה' שרדן סחפלה חיה ככוינה עומה שחשעט ספי עט חפלתו: חים ורחם עלינו. רמיו ירחם ה' פי מגדל אהבה ה' מחללים אהנו רף סאין חפלתנו כיכ ככוונה חמתי וכדלו חים ורחם עלינו וקבל כרהמים וברצון את חפלתנו כי זהו היות ה' כי אל קדח סהכד שומע חפלות ומחמוטם אהה כעונות ה' זו חפלה ומלפניך מלבנו ריקם אל חכוינו כונו: יכול עמנו נו סהריים דמודי קמי חלוייהו ויחודה על סחלנו ולא יסרות אהם הין מעין סהרה לילה ס"י ר"ק:

אנא יהוה חטאתי עיניי ששעתי לפניך והרע כעניך עשיתי מיים היותי על הארצה ער היום רוח. אנא יהוה סחל נא סחל נא כמר נא לחטאים ולעונות ולפשיעים שחטאתי ושעונתי וששעתי לפניך סעידו ער היום הוה:

כי כסרפ"ח כס"ח הייב אהם לסחול מחמוטו מן ספי"י לקורי סחול כוטה כי ית' אהר כידו מונו כל חלום וי חפלה רב ייבא כסל: וכימים סח"ח חתין וחחיל כלון: אנא תן לי ולבם בני ביתי מונויניו כרוח וכבוד סירך הרחבה והסחחה והסלחה והקדושה ויא סח"ו כמר רום וקודם כי החבות השלך על יהוה יחברך והוא יכרפך ותן לי רם סחור לעבדך סיראה וכאסת כסרפ"ח לב סחור כרא ה' אלהים ורוח סבין חדש כקרבני. כי אהה כונו: לחמטם לבין סהרות ומחה קודם רסלני וליחוד כמחה קודם כי אהה חמט כונו ואם הוידו עכס נחמרו יאמרנו אהה יביו לרצין סח"ח"ן כלל חמחה:

שגגו יהוה שגגו קיוב צום העניתיני. פי כצרה גדולה אענה. אל תסן אל רשעני.

תפלת האצילות

בתר בהורא ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב
שמוך ולך נאה להודות:

חזקת על תלכות ה' יב הטוב שמך לנו ולך זה להודות פני אלה נאה לנו ולאנחנו נאים להודות לך ה' חזקת כמו שכתוב בויהר דכתב אם דכל ש"ן שמשא התיה לנד סמל ואח"כ למין או הוא עזר הרין וגיבר על החסד הם ושלום ושטובו גדול עד מאלד. ע"כ יוהר כל ש"ן בזה: מי דבא היום רע בליה יאמר בשמריה בשעה שהש"ן אומר ב"כ הרב"ש בלימוד בנשואת כפיט ויראה פ"ט ביהו ש"ן כדי שיעט הכבוד אמן ואם פ"ט קודם הש"ן יאמר חזיר בזכרו. ויוכל לומר הרב"ש נס כשנת אם חלם:

ש"ן אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה הפשוטת בתורה, התורה ע"י משה עבדך, קאמריה מפי אהרן ובניו, בהגים, עט קדושה קאמור: **ברכה יהוה** (נגד ה"כ) **וישמך** (נגד י"ט): **יאר יהוה** (נגד ה"כ) **פניו אליך ויחנך** (נגד סמ"א): **וישא** (נגד ה"כ) **פניו אליך** (נגד י"ט), **נקטם לך** (נגד סמ"א) **שלוש** (נגד י"ט):

כשהש"ן מסיים שלום או הקהל כ"ר אכל אין לענות אמן:

הש"ן אומר יברך יאמרו הקהל זה	א"ל נא יקרב ותישע וצפ"ד:
הש"ן אומר יאר יאמרו הקהל זה	שמך יאר ותיבא סמא:
הש"ן אומר ישא יאמרו הקהל זה	ישרה ימעים יתח אט"ס יישע סמ"ס:
הש"ן אומר ויבס יאמרו הקהל זה	יורה ויקשים יוקבץ נטוים מסוך יהוה יסלחט:

תיבותיה גין ע"ה, פ"י יענין ופ"י ר"ק:

ש"ם שלום טובה וברכה, הן והסדר ורחמים וחסים
עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו בלני באחד
באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו,
תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים
וחסים ושלום, וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל,
בכל עת ובכל שעה בשלומך; בעשיית ברוך אתה
יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

ש"ם שלום טובה וברכה ה' נקשתני ברכנו אבינו בלני לאחד באור פניך כי באור פני חלק חיים: וטוב יהיה בעיניך לברכנו, זהו חלולת ה': בל"י ע"י אלהנו מקבלים עלינו חלולת ה' וקבלת על תלכות ה' ומודים אלהנו שלחטנו חיים וקיימים ע"י הויה בלני ית' ע"י נוכח טיהרה חזקת את עמו יבראל בשלום:

יהוה לדעון אמרי פי והניין לבי לשגך יהוה צורי ינאלי:
 גם הש"ן אחר החזרה יאמר יהוה לרנן, ואח"כ יכול לענות קדים כ"י כדרך סמוק בלחש כרכת ק"ס: כ"י כפי' ה"ר"י בשם הרמ"ש לומר קודם אלהי נזיר סור למעלה אב"י:

בעשיית אומרים בספר הייס וכו' יאם לא אחר דינו כמו בזכרנו:
 בעשיית בספר חיים, ברכה ושלום, וסרנסה טובה, ישועות ונקמות, ונקרות טובות, נקיר ונקמב לעניך, אנטק וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום:

נוסח זה למ' רק כפי' ר"ק:

יעביה **שלום רב, על ישראל עמך הש"ם לעולם, כי אתה הוא**
מלך ארון לך השלום, וטוב בעיניך, לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך; בעשיית בספר ברוך אתה יהוה, המברך את
עמו ישראל בשלום:

הפלת האצילות

אלהי גבור לשוני טבע ושפתו כי דבר טרקה ולקחלי נפשי תרום וגפשי כעפר
לכל הקרה פתח לבי בתורקה ובקצותיך הרדוף נפשי וכל חקקים והחושבים עלי
עשה סתרה קבר עיניך וקלקל סחשבתם:

יהי רצון ממך יהיה אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על
אחרים שלא אכעס היום ושלא אכעף ותחילתי סיצר היע ותן כרובי הבונה ועשה מלכתי
ואלהיני אלהי כל בשר יחד שפך בעליך כנה עירך יחד כותך ושכלל הולך וקבץ כבון
לילות וזכה באך וטמט עתך:

עשה למען שמה עשה למען יסודך עשה למען היראה עשה למען הרשמה עשה
למעןך אם לא למענך למען ובלעון וירידה הושעה למען ועגני יהיו כסוין לפני ריח
ומלאך יהיה הוהה:

וכטלה לו פסוק המהולל בלוח השמן המנו ומסיים בלוח אהרן חסו ועין מזה ביקטר שלהיח
יהיו רצון אפרים פי והגיון לבי לקניף יהיה צורי גזאל:

יעקור רגל מחלחלה יבטע מחייבתי בלוחי ויהי שיקר רגל בחול פיה וחליך עוקר רגל ימין וסמתי
רגל שמאל ויהי יחסך לכסיה חן וכן יעשה נפש כפויסה רחוביה סוהה ליתן כסיה סוהה
מחלחל וכסיה לחמה סבי ריבוי וכו' יעשה ככויסה חמת ולחייך כעורו כרע ילחור:

עשה שלום בתרומתי הסד פני צד כסאוי הוא ועשה שלום עלינו חסד פני צד ימינו
ועל כל ישראל ואמרן אמן: פשתהו לפני כלבו הנפטר מרובי ואחרי אומר:

יהי רצון ממך יהיה אלהי אבותינו שיכנה בית הקדש כסמרה בימינו ותן
הלקט בחורתיך: ושם נעברך כיראה כימי עולם ובשנים קרמוניו וערבה ליתיה מנחת יהודה
ירושלים כימי עולם ובשנים קרמוניו:

ויאמר שיהר על חקונו עד ביניו השין לקושה ועכיס עד סיחמיל השין כקול רם והשין
יעמוד שיעור הליך די אמת ויראה סוף יעבור אלם כעור סוף חזר לחקונו ולא יראה כרעה ח'
לעבור לפניו לא יחבר וחזור לחקונו אלם יחמה כידו והטמט יבטע וחזור לחקונו ני פשיטה:

סוף הלשון

<p>אִם תִּחְזַרְנוּ בַּחֲשׂוֹבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ :</p> <p>אִם שִׁלַּח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנו עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנו פָּרַח (כַּעֲשִׂיחַ חֲדָשׁ) עֲלֵינוּ</p> <p>שְׁנֵה מִזְבֵּה :</p> <p>אִם בְּמַל מַעֲלֵנוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ בְּמַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאוֹנוּ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ הִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :</p> <p>אִם פִּלָּה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיִן מַעֲלֵנוּ :</p> <p>אִם סָתוּם פְּיוֹת מַשְׁטֵיִנוּ וּמִקְרִיֵּנוּ :</p> <p>אִם פִּלָּה דָּבָר וְתָרַב וְרָעַב וְשָׂבִי</p> <p>וּמַשְׁחִית וְעוֹן וְשֹׁמֵר מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ מַעַם מַגְפָּה מַצְחֵלְתְּךָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ מִלַּח וּמִחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ מִחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ</p> <p>וְחַמְאֵיתִי מִגֵּזֵר עֵינֶיךָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ מִחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים</p> <p>כָּל שְׁמַי תְּחַבֹּקֵינוּ :</p>	<p>לַחֲדָשׁ אוֹמְרִים וְזֵכְרוֹתֵינוּ לַעֲשִׂיחַ חֲדָשׁ כַּחֲבֹנֵי לַעֲוִילָה חֲמָסֵר</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ זָכְרְנוּ אִם קָבֵנוּ (חַתְּמָנוּ)</p> <p>לְחַיִּים מְסוּבִים : בְּכֶסֶף חַיִּים מְסוּבִים :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ זָכְרְנוּ אִם קָבֵנוּ (חַתְּמָנוּ)</p> <p>לְנִאֲלָה וְיִשְׁעֵהָ : בְּכֶסֶף נִאֲלָה וְיִשְׁעֵהָ :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ זָכְרְנוּ אִם קָבֵנוּ (חַתְּמָנוּ)</p> <p>לְעִתְקָה וּבְלִלְהָ : בְּכֶסֶף פְּרִנְיָה וּבְלִלְהָ</p> <p>יְהִי רָצוֹן מִמֶּנִּי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂחֹן לִי</p> <p>וּלְכֹנֵי בֵיתִי וְלֹכֵל הַסּוּסוֹפִים עַל שְׁלֹחֵי הַיּוֹם וּבְמַל</p> <p>יּוֹם יוֹם מִסּוּבֹתַי בְּכַבֹּד כִּבוּדַת שִׁכְרֵי הַגְּדוּל (יְקִיטוֹמָט)</p> <p>הַמְּסוּבָה עַל הַפְּרִיטָה :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ זָכְרְנוּ אִם קָבֵנוּ (חַתְּמָנוּ)</p> <p>לְזִכְרוֹת : בְּכֶסֶף זִכְרוֹת :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ זָכְרְנוּ אִם קָבֵנוּ (חַתְּמָנוּ)</p> <p>לְכִלְיָה וּמְחִלָּה : בְּכֶסֶף מְחִלָּה וּמְחִלָּה</p> <p>אִם הַצְּמַח לֵנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :</p> <p>אִבְיֵנו מִלְּכֵנוּ תְּרַבִּים קָרֹן יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ :</p> <p style="text-align: center;">אֲבִינוּ</p>
---	---

שארית האצילות

אבינו מלכנו דרם קרן משיקה : אים עשה למען סבוחים על יחודה :
 אבינו מלכנו מלא ידנו מברכותיה : אבינו מלכנו עשה למען פאי באש
 אבינו מלכנו מלא אכמינו שבע : ובמים על קדוש שמה :
 אים שמע קולנו חום ורחם עלינו : אים נקום נקמת דם עבריה השפוד :
 אים מקבל ברחמים וברצון את תפלתנו : אים עשה למענה אם לא למעננו :
 אים פתח שערי שמים לתפלתנו : אבינו מלכנו עשה למענה והושיענו :
 אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו : אים עשה למען רחמיך הרבים :
 אים נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : אבינו מלכנו עשה למען שמה הגדול
 אבינו מלכנו תהא השגה הזאת שעת : הגבור ודבורא שנקרא עלינו :
 רחמים ועת רצון מלפניך : אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין קט
 אים חמול עלינו ועל עוללנו ופגנו : מעשים עשה עמנו צדק :
 אים עשה למען רגועים על שם קדשה : וחסד והושיענו :

דיני טעות בתפלה ודינים השייכים לחזרת הש"ן

טעם והזכיר תפלה על שם ימים בלא כמותם אם טעה כל רבנות חזר לראש תפלה
 ואם כחלשות חזר לראש הכרזה שטעה בה ואם בני רבנות חזר לראש בין בטעם בתפלתו
 בלבש א"ל לחזר כיון שהיה כחזרה אבל אם טעה בני רבנות וחזר קודם שהשלים תפלתו חזר
 לראש ואם טעה בשיעור דבורה לרוב לחזר חזן אכזרם בזה כי כוסף מלא היכור תפלה על אותו
 היום כשחזרו ולא נזכר עד שהשלים תפלתו א"ל לחזר חזר טעה הלכנו כיון שיש נכחיו חסות החוססין :
 חזר לטעם חזרת הכ"ן ולעשות חזן ויהיה כיון שבר בני הסתת תפלתו ותפלת הש"ן
 ועלית אמן כי גדול העונה ט"ו :

חזן לזכר בין שחזר לחזרו והיון : כשהיה טעם על זרוע ימין (ולא חזן ידו) וכמה על
 זרוע שמאל אמן כ"א אלא במקום שיש סוף ח"א חזרה כללה (כ"א בליל ימים) וכמה בלילות
 אחרים חזרה כיון שהוא קרוב ליום :
 ח"א חזרה ולא יהיה רחום כמות המכל י"א כה"כ שיש גם ימיה או אשה או חזן כל"ו ימי
 המערה והלמן כשהוא אשה ג' ימים (ואכל כשהיה קודם המערה כמות החזן או כמות אחר
 המערה קודם המערה כמות המערה חזן כשהוא י"א חזרה וכפירים גדול וכשרים קטן כ"י ולא
 כהנהגה ולא כפי כח ובכ"י כי ובכ"י כשהוא ח"א כל חזרה נזכר ולא כל"ו כשיחזר ולא חזרה כיון
 עד ו' ימים אחר כשיחזר (וכל אלו ח"א גם כשהוא מלפניו) ולא כשהוא כ"י ולא כשהוא ולא
 משייכים עד אחר ר"ה חזון :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו : אל ההעלם מתחתנו : שאין
 אנו עו פנים וקשי ערף : ליבר לפניך יהיה אלהינו : אלהי אבותינו צדיקים
 אלהינו ולא השאנו אכל אנהו ואבותינו חסאנו :
 אשמנו, בגדנו, גולגנו, דברנו דפי : העוינו, והרשענו, ודנו, חסנו,
 ספלנו שקר : לעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עונו,
 פשענו, צררנו, קשינו ערף : רשענו, שחתנו, מעבנו, תעינו, תעתענו :
 קטנו מפניך : ומשפטיך המובים, ולא שנה לנו : ואסה צדיק על כל הקא
 עלינו כי אמת עשית, ואנחנו הרשענו :

אלא ארף אפים אתה, ובעל הרחמים נקראת, רבה תשובה הורית,
 גדלת רחמיך וחסדיך, תזכור היום ובכל יום לרוב יידיך, תפן אלינו ברחמים,
 כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה, לפניך נקדם, כהורעת לפנינו
 בקרבם :

שארית האצילות

קדמם: כחרון אפך שוב, כמו בתורתך חשוב: ובצל בנפיק נחסה ונתלונן.
כיום ותר יהיה בקצן: תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ותיצב עמו שם:
תאון שועתו ותקשיב כעו מאמר, כיום ויקרא בשם יהוה, ושם נאמר:
התפלל נפשו לא יאמר היום מותו:
וישבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון, ארך אפים, רוב חסד, ואמת: נצר חסד
לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחל לנו מלכנו, כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלח, רוב חסד לכל קוראיך:

ונכוד כהנא לזכור אומר ויעבור ים נהנים לומר חלה, זו המורה הרב המבור והקדוש מים ו'
עבר וליקח וכל אלהים הערבי נהנים לחמה ונרפכה כלן לחלוא רצון הכולל כהנא:
יהו רצון מלפניך אבני מכתבו אלהינו יהדות אור נששנו רוחנו ונשכחנו צמח בוחך
אשר ברת לשלש עשרה מדות טאינו חזרות העולם מלפניך, זכור אהבתנו וחיבתנו: והשב
שבויתך לבית קדשנו והחזיר השתעשע בנו כיום קדם, כי קשה סירדתך סמנו בפרדת נשנו
מנופנו, המו מעינו, וכלתה נשנו אל נאות שבויתך, ואל מעון קדשך, ולרצונך הו נכספנו,
הננו סחחננום וכוכים לפיך הו אב הרחמן על גלות השביעה: הושיעה הו שבויתך ודבק נשנו
בארבתך הנעוטה והערובה על נשנו רוחנו ונשכחנו, ויעזב מלכנו בהיכלה אביר:
יאל יקח לזמרו מיושב ונחמס, חלון יאל חלץ לישב: מנהג הארצי ויל לומר כלא חזונו כיה
נח"ס כחבר ועין כח"ס סי' הלא בקין לחמרו נכח כלי' לומר המזמר ח"ס כלא יאל:

רחום וחנון וטוב רפואי לפניך, יהוה מלא רחמים, רחם עלי וקבל פתונני:
יהוה אל באפך תוכיחני, ואל בחכמתך תישרני: חנני יהוה כי אמרתי אני
רפאני יהוה, כי נבהלתי עצמי: ונפשי נבהלה באר, ואתה יהוה עד ברת:
שוכה יהוה, חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במוט וכרה, בשאור
כי יודה קך: ונעתי באנחה, אשחה בכל יולה כשתי, בדרמתי ערשי אמכה:
עששה כופים עלי, עקקה בכל צוררי: סירו למני כל פועלי און, כי שמע
יהוה קול בקי: שמע יהוה תפילתי, יהוה תפילתי יקח: ויבשו ויבהלו מאד כל
אויבי וישבו וישבו רגע:

והנני להנחות, כהננום כמני וחמישי ולימים יבוא רחום ממועד וכקרב נהלים כמו כשע
ואם לא חמרו מעמד, קרא פיוך נהר ושכנו נהם, אלא יהוה רחום כבית האכל וכסולן לביתו
יחמר: כמני הרהי ויל רחם שמש עיקר נסה והיא רחום ככספרים יכ"ו: חלל כסודווי הרהי
כונות: וכ על נסה אפסנום וכן כמני ר"ק חסם עיקר נסחא אשכנזיה, ע"כ כי הוסקלוח על מקום
יבולו כנסו, אך כרהים חחל להחל, נסחא אשכנזיה ככספה כהלי וננה ונרסם חללו ח"ס ונסה ספרו
נרסם כנרחם כוכב, חלבי חה שרסם חללו ח"ס:

חן חיות כל יהוה רחום כחנין רחמן עם, כי כוללים עין ככחלן וחלפן עד וכלה אמה כייב
מינות, הרהי: ח"ס חלפן על רחום חח"ס ח"ס חיות, כל נ:

והוא רחום יכפר עון ולא ישרית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר
כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני (ח"ס ממו), חסדך ואמתך
המיד וצדוני (ח"ס יצרונו): רושיעני יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמך יה אדני מי
יעמד: כי עמך הסליחה, למען תורא: לא כחטאינו תעשה לנו ולא
בעונותינו תנמוס עלינו: אם עקיני עני כנג יהוה עשה למען שמך:

שארית האצילות

בן רחמיך יהוה והסודיך בי מעולם לפניך יעקב (ל"א עג"ג) יהוה
 יום צרה ישנכך (ל"א ישנכ"ג) שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה
 מלך יעג"ג כיום לראש: אבנו מרכב"ג הני עג"ג כי אין בני
 יעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך (ל"א ארונ"ג ארונ"ג שמו
 ויל תחננו"ג וזכר לנו את ברית אבותינו) ידושיענו למען שמה:
 עתה אדני ארונ"ג אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
 חזקה ופעש לך שם ביום הזה האנו דשענו: אדני בכל צדקתך
 שוב נא אפד והתקד משרד ידושיעם הר קדושה: כי בחטאת
 בעונות אבותינו ידושיעם ועמך להרפה לבם סביבותינו: עתה
 שמע ארונ"ג אל תפלה עבדך ואל תתנינו וראו פניך על מכה"ג
 השנים למען אדני:

הבה אלהי אנו ישמע פתח עיניך וראו יוספוטנו ונעיר אשר נקרא
 שמה עליה: כי לא על צדקותינו אנו ספ"לים פתחני לנפתי כי על בחסדך
 הרבים: אדני שמה אדני סלקת אדני תקשיבה וצפה אל האתר למען
 אלהי כי יפק נקרא על צדך ועל צדקת אבנו: אב סתתן נקרא את השרה
 רבין (פוטוטנו כארבע סגות האן יצורו נדשו כל היום) כי אהב ליהוה
 ארונ"ג (עלה) יהוה אבנו אתה אנוהו חסדך ואתה ואתה ופסחה דך פלתי
 יאבנו יפלטנו יארנו ים דושיענו למען שמה צדקת סלכנו ואתה חסדך
 יהוה על עמך ואל תתן נחלתך להרפה למשל עם היום ואתה יארנו בעמים
 את אלהיכם: דענו ויהוה חסדך ואין מי יעמד עמנו ואתה יארנו חסדך
 נקדו לנו בעת צרתנו: כי ידענו כי אין מי יעמדם אדנה אשה עמנו למען
 לשמה כרחם אב על בנים ירחם יעלו"ג ים בן רחמים יהוה עלינו והושיענו
 למען שמה: חסדך על צדק רחם על חסדך חסדך ים בן רחמים יהוה עלינו והושיענו
 סרכנו עג"ג כי ק"ה יהוה העתה עשה נפלאות בכל את יע"ג:

י"א רבט נא רחם נא על עמך מכה"ג למען שמה:
 ברחמיך הרבים יהוה אלהינו חס ורחם והושיעה
 אמן מדעיתך: יאל ומשל בני כצד"ג כי דך עג"ג
 הושיעה הישוענו למען שמה רחם עלינו למען
 בדתך הושיעה יעג"ג בעת צרה כי דך יו הושיעה
 בך החסדנות אלוה סידות: אלא סנה נא אל סנה
 וסקת כי אל מלך הנין ורחם אלהי:

י"א יאל סנה הנין ורחם וכד: רבט נפתי בן רחמים
 והראו לפניך עמדת יהוה למען ישראל: אבנו יארנו חסדך
 ונע"ג כי יפק נקרא על צדך עשה נפלאות בכל את
 עשה

שארית האצילות

עשה עמנו כחסדך, חנון ורחמים הביטוה ועננו בעת צרה, כי
 לך יהיה הושיעה. אבינו מלכנו מחסנו, אל תעש עמנו כדע
 מעללינו, וזכר דהמקד יהוה וחסדך, וכרוב מנבך הושיענו
 וחלל נא עלינו, כי אין לנו אלוה אחר מבלעדך, צורנו אל
 תעזבנו יהוה אלהינו, ואל תרחק ממנו, כי נפשנו קצרה מחרב
 ומשבו ומדבר וממנפה, ומכל צרה ועון הצילנו, כי לך קנינו
 ואל תכלימו יהוה אלהינו, והאר פניך בנו, וזכר לנו את ברית
 אבותינו, והושיענו למען שמך, ראה בצרותינו, ושמע קול
 תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה:
 כי אל רחום וחנון רחם עלינו, ועל כל מעשיך, כי
 אין כמוך יהוה אלהינו, אנא שא נא פשעינו, אבינו
 מלכנו, צורנו ונאלנו, אל חי וקים, החסין בכת הסיד
 וטוב על כל מעשיך, כי אתה הוא יהוה אלהינו, אל
 ארך אפים, ומלא רחמים, עשה עמנו כרוב רחמך
 והושיענו למען שמך, שמע מלכנו תפלתנו, ומיד
 אויבנו הצילנו, שמע מלכנו תפלתנו, ומכל צרה
 ועון הצילנו, אבינו מלכנו אתה, ושמוך עלינו נקרא,
 אל תניחנו, אל תעזבנו אבינו, ואל תפשינו בוראנו
 וצורנו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

כי אל טוב
 וסלח אלהי:
 חסדך על החסדי
 קול תוכח נגד כי
 היות עם הכלל פועל
 וסלח רשע
 כי אנא מלך
 רחום וחנון, וזכר
 והבט לברית בין
 הבתרים, ותראה
 לפניך עקבת חיד
 ורשעו ישראל
 אבינו אל תעזבנו
 אבינו, ואל תפשינו
 מלכנו, ואל
 תשכחנו וצורנו,
 ואל תעש עמנו
 כדה בגלותנו, כי
 אל מלך חנון
 ורחום אתה:
 ואל תשכחנו

אין כמוך חנון ורחום יהוה, אלהינו אין כמוך אל ארך אפים ורב
 חסד ואמת, הושיענו ורחמנו (כי ברחמיך הרבים) מדעש ומרגו
 הצילנו, וזכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי
 העם הזה (כי קשיני) ואל רשעי (כי רשעני) ואל הפאתו
 (כי הפאתו): שוב מהרון אסף והנחם על הרעה לעמך: והסר
 ממנו מכת המות, כי רחום אתה, כי בן רכבך לעשות (כי עושה) חסד
 הנם בכל דור ודור (כי חוסה יהוה על עמך, וחצילנו מועמך, והסר
 ממנו מכת המנפה, ונודה קשה, כי אתה שומר ישראל: לך
 אדני הצדקה ולנו בשפת הפנים: מה נתאונן מה נאמר ומה נדבר,
 ומה נצטדק: נחפשה רדכינו ונחקרה, ונשובה אליך, כי מיניד
 פשוטה לכל שבים) אנא יהוה הושיעה, נא אנא יהוה הצילנו
 נא אנא יהוה עננו ביום קראנו: לך יהוה הפינו לך יהוה כונו, לך
 יהוה נחל, אל תחשה ותעננו: כי נאמו עמים אבדה תכותם כל

שארית האצילות

כָּרַךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה (מ"ח) לָךְ לְבַד
הַשְׁתַּחֲוֶה):

הַפּוֹתָה יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל שׁוֹשְׁעִים מִכֵּן עַל כְּלַהֲבָה פִי מִיִּטַח
וְהַטָּאִים נִבְהָלָה נַפְשׁוֹ מְדוּב עֲצוּבֹנָה אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ נֹצֵחַ קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנו:

מִכֵּן עַל כְּלַהֲבָה לִי מִיִּטַח
מִיָּא כִּי חֲסִינִי כָּה: אֲבִינוּ מִלְּבָנֵי אִם
אֵין בְּנוּ אֲדָקָה יִמְעָשִׂים טוֹבִים וְכָד לָנוּ
אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ: עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם
יְהוֹה אַחֵר הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַב
מִכֹּאֲבִינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ חִסְפָּה יְהוֹה עֲלֵינוּ
בְּאֲרֵץ שְׂבִינֵנוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹף חֲרוֹקֵךְ עֲלֵינוּ כִּי
אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל תִּבְיטָה לִי
כְּבוֹדֵנוּ מַגִּים וְשִׁקְצֵנוּ כְּמִטְאֵת הַהָרָה
עַד כְּתִי עֵד בְּשִׁבְיָ וְתַפְאֲרֶתְךָ בִּיד עֵד
עוֹרְרָה נְבוֹרְתֶךָ וְקִנְיָתֶךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם
יְבוּשָׁה וְנַחְתּוֹ מִגְּבוּרָתְךָ וְאֵל יִמְעָטוּ לִפְנֵיךָ
תִּלְאֻמֵּינוּ מִהַר וְקִדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם
צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ מַעַל
הַבְּתִירָהִים שִׂמְךָ עַמְּמִים בְּכָל יוֹם תְּמִיד
בְּאֲהֶבָה וְאוֹיְבֵרִים:

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
כְּמִלְוִתִּים יְהוָה רַחוּם לוֹמְרִים הִי יִלְאֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ': כִּי אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ מִיִּטַח כְּמִן כְּחוֹקֵי אֱלֹהִים:
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:
הַבִּט מִשְׁכִּיִּם וְדָאָה כִּי הֵינִי לְעַם יְקָרָם בְּגוֹיִם נַחֲשָׁבֵנוּ כְּצֹאן לְמִטְבַּח יוֹכֵל
לְהַרְגֵנוּ וְלִמְכָר וְלִחְרֹפָה:
וּבְכָל זֹאת שִׂמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ: יְהוָה
וְדִים אוֹמְרִים אֵין הוֹחֵלֵת וְחִקְרָה חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מִקְדָּה מְהִיר וְשׁוֹעֲתֵנוּ
קִרְבָּה וְנִקְטֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ רַחֲמֶיךָ וְכִבְשׁוּ אֵת בְּעַמְךָ מִעֲלֵינוּ:
אֲנֵנוּ שׁוֹב מִחֲרוֹקֶיךָ וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:
חִסְפָּה יְהוָה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּן בִּידֵי אֲבוֹתֵינוּ לְמַה אֲמַרְנוּ הַגּוֹיִם אֵיהָ
נָא אֱלֹהֵיהֶם לְשִׁעֲרֵךְ עֲשֵׂה לָמַטְנוּ חֶסֶד וְאֵל תִּאֲהַר: אֲנֵנוּ שׁוֹב מִחֲרוֹקֶיךָ וְרַחֵם סִגְלָה
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:
קִלְנוּ הַשְׁמַע תַּחֲנוּן וְאֵל תִּשְׁעֵנוּ בִּיד אוֹיְבֵינוּ לְמַהוֹת אֵת שְׁמֵנוּ וְכוּד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרַבָּה אֵת וְרַעְמֵנוּ וְעַתָּה נִשְׁאָרְנוּ מַעַם
כְּקִרְבָּה:

וּבְכָל זֹאת שִׂמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ: יְהוָה
עוֹרְרֵנוּ

שארית האצילות

עורנו אצורו ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

כפי המצוה וזמן כבוד כבוד וכו'...
שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמי ישראל:

שומר נוי אהר שמור שארית עם אהר ואל יאבד נוי אהר המנהדים שמך יהיה אלהי יהוה אהר:

שומר נוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד נוי קדוש המשלשים בשלש קדשות לקדושי:

מחציה ברחמים ומחציה בחסדים...
 כדעתי כי עם כלפי וכו'...
אבינו מלכנו אבינו אהר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה אבינו

מלכנו רחם עליו אבינו מלכנו הגנו וגנו כי אין לנו ברחמים עשה קמנו צדקה וחסד והישועה

ואתנו לא ידענו וכו'...
 ואלו הם המעשים...

ואנחנו לא גזע מה נעשה כי עליך עינינו זכר רחמיק יהוה וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר וקדמונו רחמיק כי זלוננו מאד: חגנו יהוה חגנו כי רב שבענו ברו: ברוך רחם תזכר (אם ברוך עקדה תזכור ברוך תמימות תזכור ברוך אהבה תזכור יהוה הושיעה המלך יצנו ביום קראנו): כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: הים

כדעתי כי עם כלפי וכו'...
אל ארץ אבותי ואלא ברחמים אל מסתר
היחסינו חסדך יהוה על עמך והישועה
על רע קטאנו לך אדוני סת לא כחב עמך והצילנו סלל רע קטאנו לך אדוני
בחסדך אל:

כדעתי כי עם כלפי וכו'...
אשר למלל כיה אפילו וכו'...
כי בני עמך חזקו אלי מהי סוכוס אפתי חסדך כי לעינינו וכו'...
מחיה סתול וכו'...

יהי בנסע הארץ ואמר משה קימה יהוה ופצי
אביך ונסי משאלך מנדי: כי מצאן תעל תורה ודבר
יהוה מרושעים: ברוך שנתן תורה לעמי ישראל בגדשות:

שארית האצילות

גריה ותיכ וטוב רננים ככסה כוללה ס"ח יאמר ויהי כנסיו ותיכ יאמר:
יהיה יהיה אל רהום והתון ארץ אפים ורב חסד ואמת נצר חסד
לאפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: ג"ם

כיום כ' דלים ונטיית לאחים זכ:

שיר לפעולת אשא עיני אל הקרים מאן נבא עזרי: עזרי קעם יהוה עשה שקעם
וגרין: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: ואני חפצתי דף יהוה עת
רצון אלהים קרב חסדך עגני פאמת ישעך: הנה לא יעם ולא ישען שומר ישראל:
הנה עין יהוה אל תבאת למתילים להסדו: הוד וקבר לפניו עין וחדה במקומו: כי
עמך הפליטה למען תברא: חנון ורחום יהוה ארך אפים ודול חסד: גאור פני מלך
חיים ורצונו קעב מלקוש: כי אל גדול יהוה ופלך גדול על כל אלהים: אשרי העם
יודעי חנוכה יהוה באור קנך ומלכין: פשען בטוב על הראש יורד על העין וזן ארצו
שיורד על פי מרוקו:

יהו רצון מלכך עין הארת חקונים עתיק קדישא רעיון כעזר שבאריך זכשתי חסדך
את כעך מעליו ויטרו חסדך על מרוקך יתהוה עטו כפדת הרחמים יתחן בני הים
ארוכים וטובים כעכך מוחך וקיום מצותך יתמות רצונך אמן וכן יהו רצון
לשם רגלים

רבונו של עולם סלא ששאלות לכו
למורה וקפך רצוני וכן שאלתי לי עקד
פסונו זה פסונו) אפיקו ופני ואת אפתי ונני
בנתי) לעשות רצונך כלבב שלם ומלכנו
כמצד רגע וכן חלקנו בתורה ונני בני
שהשרה שכינתו עלינו ודופע עלינו רוח
הקדש וביקשתי ויתקום בנו ספקא יצירוב
ועה עלינו ויהוה רוח הקדש יביאנו רוח
עזה ונכונה רוח דעת וראת יהוה וכן
יהו רצון מלכך יהוה אל הנו ואלהי אבותינו
שאקה לעשות מעשים טובים כצונך
וללכה כדרכי ושרים לפניך והרשע
כמצותיך בני שופה לחיים טובים וארוכים
לחיי העולם הקא ותשכחנו מסעשים קעים
וסשעות קטות כפתרנשות לכא לשוקם
זהבטות יהוה חסד וסוכנהו אמן:

יג"ם ואני חפצתי דף יהוה עת רצון אלהים קרב חסדך עגני פאמת ישעך:
כיום כעזר חסדך עין הארת חקונים עתיק קדישא רעיון כעזר שבאריך זכשתי חסדך
את כעך מעליו ויטרו חסדך על מרוקך יתהוה עטו כפדת הרחמים יתחן בני הים
ארוכים וטובים כעכך מוחך וקיום מצותך יתמות רצונך אמן וכן יהו רצון
לשם רגלים

ברוך שמה דמרא עלמא ברוך כחךך: אהרבה יהא רעיתך עם עמך ישראל
לעלם ופרתון ויניד אחו לרעך בבית מקדשך ולאשטו לנא כפוב כחוקך
ויקבל צדיקא ברחמיך יהא רשא כדפך דחירוד לן חינו כפובותא וליהו אבא
עכדך פקדא כו צדיקא יברחם עלי וימנש רחי ויה כל דה ליה ויה
לעמך ישראל: אתה הוא הן כפלא ויפרים לכפלא אתה הוא שליט על כפלא
אתה הוא דשמיט על כפלא וימנש רחי יהוה אתה עכדא דמדישא כדך
הוא דמדישא קמם וימנש רחי אודותה בכל עתן ועדן לא על אנש רחיצא
ולא על בר אלהי סביבא אלא כאלהא דשמיא יהוה אלהא קשיטא ואורחיה

קשיט

שארית האצילות

העולה למזבח יאמר לשם יחוד קוב"ה כ"ו :

כּו אַתְּ יְהוָה הַמְבוֹרָךְ : והשָׁרֵה עֵינָיו בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבוֹרָךְ לְשׁוֹלֵם וְעַד :

ויענה המנגן כרוך יהוה המבורך לעולם ועד : אמן

יִכְרוּ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

הקריאה יכרו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּים כְּסֵפֶה בְּתוֹכָנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

וְךָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּימִים מוֹכּוֹת שְׂגָמְלָנִי כָּל מוֹב: וְעֵינָי אֲמִירָי מִי שְׂגָמְלָךְ מוֹב הוּא יִגְמְלֶךָ כָּל מוֹב סֶלָה:

הנגיע בנ לנ יג נה ויוס א' וכך האכ כשהשכנו קורא כמורה פסס ראשונה כרכה זו בלא שסוללות : בְּרוּךְ שֶׁפָּטְרָנִי מִמוֹנֵשׁ הַיְלֵוֹה :

יקרב א"כ כמנכיהין הס"ח שאיכו האוחיות נגד עיניו ויאמר :

וְאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לִפְנֵי כְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יְהוָה בֵּיר מִשָּׁה: תּוֹרָה הִיא לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְדוֹלָת גְּעִיב: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים קָדָה, וְחוֹסְקִיָּה סְאֵשֶׁר: כִּיָּה דַרְכֵי נַעֲמ, וְכָל הַיְבוֹתֵיהֶם שְׁלוֹם: אֲרֵף יָסִים בִּיבִינֶה, כְּשִׁמְלָה עֵשֶׂר [בְּכוֹר: יוֹה חָפֵץ לְסַנֵּן צְדָקָה יִגְדֵּל הַנּוֹכַח [בְּאֵיבֵר:

בגולל יאמר יחי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיחוללו רחמך על מלכות כ"ו :

כשני ובחמישי כשחמישי חמנון חודס שחמיסין הס"ח להיכל יאמר החון זה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, לְכוּן אֶת בֵּית מִנְיָנוּ, וְלִקְשִׁיב צֶת שְׂבִינֵנוּ בְּתוֹכָנוּ בַּתְּהֵרָה כְּפִינֵנוּ, [נֹאמַר אָמֵן: רֵאוּ לַיהוָה יִצְעַת אָמֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתָנוּ, וְלִמְנוֹשׁ מִשְׁחִית וּמַגְפָּה אֶעֱלֶנּוּ וְעַמֵּל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, [נֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, לְקַיֵּם כְּנֵי חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנִשְׁדָּם וּבְנֵיהֶם בְּגוֹמְתֵיהֶם, וְהַלְטִירֵיהֶם [וְהַלְטִירֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, [נֹאמַר אָמֵן: וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, שְׁנִשְׁטַע וְנִתְכַשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מוֹכּוֹת לְשׁוֹעוֹת וְנִשְׁמָוֹת, וְיִקְרָן נִחְנָנוּ מְאֹדָה כְּפִינֵנוּ, וְנֹאמַר אָמֵן: אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַבְּתוּנִים בְּעֵבֶר וּבְשִׁבְיָה, הַעוֹרְדִים בֵּין כֵּסִם וּבֵין כִּיבֻשָׁה, הַקּוֹסֵם וְרַחֵם עָלֵיהֶם, וְיִוצִיאֵם מִצֵּדָה לְרוֹחָה, מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, וּמִשְׁעָבוֹד לְאֲפָהּ הַשָּׁמַיְם בְּעֵלְמָה וּבְלִפְנֵי קְרִיב, [נֹאמַר אָמֵן:

דיני קדיש וברכו

פי במחור לטא לתי הכנסת ולא שמש ח"י קדיש קודם כלכו דמחית יאמר וס אכר רחום ותמן כשה מלא ויה אומר אני במקום חצי קדיש, קודם ברכו :

וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כַת אֲרֵנִי, כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֵר: וְהַתְּהַלְלֵנִי, [וְהַתְּקַדְּשֵׁנִי: וְנִדְרַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים, וְיָדַעוּ כִי אֲנִי יְהוָה: בְּרַכְנִי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי נִדְרַעְתָּ מְאֹד, הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת: לְהַנּוֹ שְׂמֵהּ דִּי אֱלֹהָא, מְבָרַךְ מִן עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא, דִּי חֻקְמָתָא וּגְבוּרָתָא דִּי לִיהִי הִיא: אָמֵר רַבִּי הַוֹשַׁע בֶּן לָוִי, כָּל הַעוֹנֶה אָמֵן יְהִי שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְעַלְמֵי עֲלְמָא בְּכָל כַּת, קוֹרְעִין

שחרית האצילות

קרעין לו גזר דינו, שאמר בפדוע פרעות בישראל, בהתנדב עם ברכו יהוה. מה מעם בפדוע פרעות, משום דברכו את יהוה: אמר רבי שמעון בן לקיש, כל העונה אמן בכל כחו, פותחין לו שערי גן עדן. שאמר שתוף שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, אל תקרי שומר אמונים, אלא שאומרים אמונים:

פי סוף טעם כדני דמתיב יחלז זי אמר לחוס ותון:
זה אומר אני במקום ברכו שחרית:

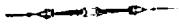
בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: קומו ברכו את יהוה אלהיכם, מן העולם ועד העולם, ויברכו שם כבודך, ומדומם על כל ברכה ותהלה: יהי שם יהוה מברך, מטהר ועד עולם: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל, עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמן רבי עקיבא, בכל יום ויום, מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית, ואומר יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, ועד ששמיני לברכו, וכשמניע לברכו, חיה אחת ששמה ישראל, ותקוק על מצחה וישאל עומדת באמצע הרקיע, ואומרת בקול רם, ברכו את יהוה המבורך, וכל גדורי מעלה ענין ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

פי סוף טעם קדושה דמתיב יחלז זי אמר לחוס ותון:
זה אומר אני במקום קדושה שחרית:

ולא תחלצו את שם קדשי, ונקדשתי בתוך בני ישראל, אני יהוה ביקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשתים יבסה פניו, ובשתים יבסה רגליו, ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר, קדוש, קדוש, קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול, ברוך כבוד יהוה ממקומו: ומלוך יהוה לעולם אלהיך ציון, לדור ודור הלאה: כשעלה משה למרום, מצא כת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש, יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו: וכת אחת אומרת, ברוך כבוד יהוה ממקומו: וכלם עונים בפה אחד ואומרים ומלוך יהוה לעולם, אלהיך ציון, לדור ודור הלאה:

נמקום קדים סוף יחלז זי:
זה אומר אני במקום קדיש שלום:

ואחרי יחלז ופתה יעל זי כמתוב לעיל עד סוף דככו אח כו וילחז כו יחלז זי:
אמר רבי יהושע בן גדיא, כל מי שעונה אמן בעולם הזה, וזכה וענה אמן לעולם הבא, שנאמר, ברוך יהוה לעולם אמן ואמן, אמן בעולם הזה, ואמן לעולם הבא:

סוף כוליה חזקת סוף לקרות לכל יום ויום יין רתי יבין דלך יום כיווה יחלז ככילויס על תוכח התוכח הכתובים כפרסא סוף, ועלך חלזם לילין ליה דבר ונעקב כפי הכתוב ירו:

סדר הפרשיות

שקורין בשנת למנחה ובשני ובתמישי

בְּקִרְיָתָא קְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשְּׂמִימִים וְאֵת דְּרָאָן :
 וְהֶאֱרַךְ הַיְהוָה הַיּוֹם וְכִדְוֹ וְהִשְׁתָּעַל עַל-
 פְּנֵי הַחַיִּים וְרוּחַ אֱלֹהִים מִרְחַפֵּת עַל-פְּנֵי הַקִּיּוֹם :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְהִיאָר וְהִיאָר וְהִיאָר : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת-הָאֹר וְכִרְמוֹם וַיְבַרֵּךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת-יְוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
 לַיְלָה וַיְהִי-עֶרְבַּי וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד : פְּלִינְיָאמַר
 אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּהוֹךְ הַשָּׁמַיִם וַיְהִי מִכְרִיב בֵּין
 מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבַרֵּךְ בֵּין
 הַמַּיִם אֲשֶׁר מִמַּחַת הַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַרְקִיעַ וַיְהִי-בֵין : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
 וַיְהִי-עֶרְבַּי וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים יְקוּוֹ הַמַּיִם מִמַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶת-
 הַקּוֹם אֶחָד וְהִרְאָה הַיְהוָה וַיְהִי-בֵין : וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיְהוָה אֶרֶץ וְלַמַּיִם הַמַּיִם קָרָא
 יַמִּים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי-יֻסָּב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 הֲרֹשָׁא הָאֶרֶץ הֲרֹשָׁא עֵשֶׂב מִוֶּרֶע וְרַע עֵץ פְּרִי
 עֵשֶׂה פְרִי לְמַיִם אֲשֶׁר וְרַע-וְרַע-וְרַע-וְרַע וְהִיאָר וְהִיאָר
 כֵּן : וַחֲזָא הָאֶרֶץ הֲרֹשָׁא עֵשֶׂב מִוֶּרֶע וְרַע
 לְמַיִה וְעֵץ עֵשֶׂה-פְרִי אֲשֶׁר וְרַע-וְרַע לְמַיִה וְרַע
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי-יֻסָּב : וַיְהִי-עֶרְבַּי וַיְהִי-בֹקֶר
 יוֹם שְׁלִישִׁי : פ

סדר נח

אלה הילולת נח עם אש צדיק המים
 היה ברחמי אתה האלהים התהלך נח : ויולד
 נח שלשה בנים אחישם אחתם ואתיפת :
 ותשחת הארץ לפני האלהים ותפלא הארץ
 תמים : וירא אלהים אתהארץ והנה נשחחה
 כיהשחת קרבן : אהיה רכי עליהארץ : כי
 ויאמר אלהים לנח קח לך נשים כהן לך נשים כיה
 קלאה הארץ תחס מפניהם והכי משחיהם
 אתההארץ : עשה לך חבה עצי-פר קנים
 מעשה אתהתבה וקפת אתה סבית וסחית
 בכפר : וזה אשר תעשה אתה שלוש מאות אמה
 ארך תתנה ושלשים אמה רחבה ושלשים
 גובה קומתה : צמר ומשן תתנה ואל-אמה
 הכלה מלמעלה ופחת תתנה בצורה תמים
 החתום שנים וכלשים מעשה : כי ואלו הנני
 מכיאת אתהפכתי כים עליהארץ לשתה
 כלי-כשור אשר-תבי יוח חיים מתחת השמים
 כי אשר-תארני ונע וקמתי אתהכריתי אתה

ובאת אליהתבה אלה וכו' ואתה ונשיך
 אתה : ומכל-דברי כהן-לעשר שנים מכל
 תביא אליהתבה להחיה אתה וכר עמך יהיו :
 וישא מהעוף למינה ומין-הבהמה למינה מכל
 רמש הארמה למינה שנים מכל ויבאו אליך
 להחיות : ואתה קח-לך מכל-מאכל אשר יאכל
 ואספת אליך והנה לך ולרמם לאכלה : ויגעט
 גם לכל אשר צוה אלהים כן עשה :
 סדר לה 5

ויאמר ויהוה אל-אברהם לה-לך קארצה
 וספי ליהוה ויבנה אברהם אתההארץ אשר ארצה :
 ויאנשה לני נדי ויאברהם ויאנשה שמו ויהוה
 ברכה : ויאברהם מברכה ומללך אה ויברכו
 כל כל משפחת האדם : ויולד אברהם כאשר
 דבר אליו יהוה ילד אחד ויאברהם ברחמיש
 שנים : ושבעים שנה בצאתו סהרן : וינח אברהם
 את-שתי אשתו ואת-לית בן-אחיו ואת-בני
 רכישם אשר רכשו ואת-נפש אשר-עשו כחרן
 וינצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען :
 ויגבר אברהם בארץ עו מקום שקם עד
 אלון מורה והנצינו אז בארץ וירא יהוה אל-
 אברהם ויאמר לו-עוד אהן אתהארץ והואתן יבן
 עם סוכת ליהוה הנראה אליו : ויעקב משים
 הלה סוכתם לביהאל עם אהלה בית-אל
 כים ויהי מקום מקדשם סוכת ליהוה ויקרא
 בשם יהוה : ויסע אברהם הלה ויסוע הנקבה : פ
 וישא ויהי רשב בארץ ויהי אברהם מצניקה
 לגור עם כירכך העקב הארץ : ויהי כאשר
 הדיב לבוא מצניקה ויאמר אל-שתי אשת
 התיני ונעתה כי אשה יפת-תראה את-יהוה
 ברחמי : ויהי הפצרים ויאמר אשתו זאת והרני
 אתי ואני ויסע : אבריקא אחתי את למען
 יטבילי כעבדך וחתת נפשי כגללה :
 סדר וירא

וירא אליו יהוה בארץ מצניקה והוא ישב
 פתח-הארץ בתם חים : וישא עינו וירא
 ויהוה שלשה אנשים נצבים עליו וירא ויהוה
 לקראתם מפתח דארה וישתחו ארצה : ויאמר
 ארני אמר : אמצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר
 מעל עבדך : וקחנא מעשמים ורחצו רגליכם
 והשני תתה לני : וקחהו מחרתם וסעדו
 לבט

וירא חיי שרה הולדות

שמעני ארץ ארבע מאות שקל-כסף כיני
 ובינה מה-הוא ואת-המקד קבר : וישמע
 אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרין את-
 הכסף אשר דבר כמות בניחת ארבע מאות
 שקל כסף עבר לסחר :

סדר הולדות

ואלה הולדת יצחק בן-אברהם אברהם
 הוליד את-יצחק : ויהי יצחק בן-ארבעים
 שנה בקחה את-רבקה בת-בנואל הארפי
 מפני אדם אחות לבן הארפי זו לאשה :
 ויעשר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
 הוא ויעשר זו יהוה וסתר רבקה אשתו :
 ויתרצו הפנים בקרבה ותאמר אשתו לפה
 זה איני והלך לררש את-יהוה : לי ויאמר יהוה
 לה שני נזים בבטן ושני ראשים בבטן :
 ופרו ולא מלאם מלאם יצא יצחק צעיר :
 ויסלע ויהי ללדת והנה חמס בבטנה : ויצא
 הראשון ארסונו בלי פארה שער ויקראו שמו
 עשו : ואחריו יצא אחיו ירו אחות בעקב
 עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 בלדת אדם : ויבאו ירו ועשירי ויהי עשו
 איש יע צור יעש יצחק ויעקב איש חם יבוי
 אדמים : ויארב יצחק את-ישו פרצוד כפוי
 ורבקה ארבת את-יעקב : ויהו יעקב נזיר ונבא
 עשו מן-השרה והוא ערפ : ויאמר עשו אל-
 יעקב הלע-טיני נא מן-האדם האדם הזה כי
 ערפ איני על-כן קרא-שמו אדם : ויאמר
 יעקב מכרה כיום את-בכרתה לי : ויאמר עשו
 רנה איני הולך למות ולפיה-זה לי בכרה :
 ויאמר יעקב השקעה לי כיום וישבע לי וימכר
 את-בכרתה לי יעקב : ויעקב נתן לפעו להם
 ונזיר עד-שים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן גשוש
 את-הבכרה : פ נהי רעב פארץ מלכר הרעב
 הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק
 אל-אבימלך מלך-פלשתיים נגרה : וירא אלו
 יהוה ויאמר אל-מלך מצרית שכן בארץ
 אשר אמר אליך : נור בארץ היא ואת-היה עקב
 ויאקבהו בל-לך ולרעה אמן את-פל-ארצת
 האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי
 לאברהם אביך : והרפתי את-הרעה כקובכי
 השמים ונתתי לרעה את בל-הארצת האל
 והחקרתי נורעה כל גוי הארץ : עקב אשר
 שמע אברהם בקלי וישבע מסעמתי מצונו
 חקונו וחוקתי :

לבכם אתר תעבדו קרע-לבן עברתם על-
 עבדכם ויאפרו בן מעשה כאשר דברת : לי
 ויסתר אברהם האלה אל-שרה ויאמר מה-לי
 שלש מאים קחט סלה ליש ועשי ענות :
 ואל-הפקר בן אברהם וקח בן-דקקר בן וטוב
 וימן אל-הנער ויסתר לעשות אהו : וקח
 חמאה וחלב וכן-הבקר אשר עשה וימן
 לפניהם והוא-עסר עליהם החת העני ויאכלו :
 ויאל ויאמרו אליו איה עקרה אשתך ויאמר
 רנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעה חיה
 והיה-בן לעקרה אשתך ושרה שמעה פתח
 האהל והיא אחרת : ואברהם ושרה וקניים
 כאים כמים חזק ליהוה לשרה ארם פנשים :
 ויחצק שרה בקרבה לאמר אחרת בלתי היתה
 לי עקרה וארני וכן : ויאמר יהוה אל-
 אברהם לפה זה עקרה שרה לאמר האף
 אסום אלך ואת וקחתי וישלח מיהו רבך
 לפועל אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן :
 סדר חיי שרה

והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
 ישבע שנים שני שנה : ונקמה שרה
 בקרית ארבע הוא חדרון בארץ כנען ונבא
 אברהם למסר לשרה ולבכחה : ויקם אברהם
 טעל פני מות ונדבר אל-בניחת לאמר : נר-
 וחוקב איני עקבם הט לי את-התקבר עקבם
 ויאקברה מתי מלפני : וישני בניחת את-
 אברהם לאמר זו : שקענו ארני נטיא אלהים
 אלה פרובנו עבדתי קברתי קבר ארסתך
 איש מפני את-קברי לא-יכלה מפני מקבר
 ביה : ויקם אברהם וישתחו לעם-הארץ
 לבניחת : לי ונדבר אהם לאמר אמי-יש את-
 גפשיכם לקבר את-מתי מלפני שקענו ופגער
 לי בעפרון בן-צמר : וימן-לי את-מטרה
 הפכפלה אשר-ני אשר בקצה שררה בכסף
 קלא ותנה לי בחובכם לאחיותי-קבר : ועפרין
 ישב בחוף בניחת וישן עפרון החמי את-
 אברהם באוני בניחת לכל בא-יש-ערו
 לאמר : לא-ארץ שמעני השרה נתתי לך
 והפכרה אשר-ני לך נתתה לעני בני-עמי
 נתתה לך קבר מתי : וישתחו אברהם לפני
 עמ-הארץ : ויאל ונדבר אל-עפרון באוני עמ
 הארץ לאמר אף אמי-אתה לי שמעני נתתי
 כסף השרה קח מפני ויאקברה את-מתי שקמה
 וישן עפרון את-אברהם לאמר זו : ארני

ויצא וישלח וישב מקו

ישב לארצה ויבלרחה ואיכה עקר
קמתי ספר המסדים ומכל האמר אשר עשית
את עמך כי במקדש עברתי את הברית בזה
ועתה הויתו לשני מחנותי הברית נא סיר אהי
מן עשי קדושה אהי אתי פדונוהי וסלתי
אם על גגים ואתה אמת היסב איסוב
עקר ושסתי את הוצעה כחיל הים אשר
לא יוספר כרב:

סדר וישב

וישב יעקב מבאר שבע וילך הרקע
אלה וילדוהו יעקב יוסף בן שבע
עזרה שנה היה רעה את אחיו בעאן והיא
נגד את בני בלה ואת בני זלפה נשן אביו
ויבא יוסף את בנותם רעה אל אחיהם
וישראל אהב את יוסף מקל בניו וברך
וזנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויורא
אחיו כי אהו אהב אביהם ספר אחיו וישנא
אתו ולא יכלו ברכו לשלם ויחלם יוסף
חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אחי
ויאמר אליהם שמעו נא החלום היה אשר
חלמתי והנה אחנו מצלמים אלימים בחוץ
השדה והנה קמה אליהם ומסובבם והנה
המקריה אלמתיקם וישחחון אלמתי
ישא ויאמרו לו אחיו המלה המיד עלינו
אם משול המשל כנו ויוספו עוד שנה אחי
על חלמתי ועל דברתי ויחלם עוד חלום
אחר ויספר אחיו ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש והיום ואחר עשר
כוכבים ששהתוים ויוספר אל אחיו ואל
אחיו ויגשרו אביו ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמתי הבוא אני ואהב
ואחיו להשחחתי לה ארצה ויבואוהו אחיו
ואביו שמר את הדבר:

סדר מקו

ויהי כקץ שנתים ויסים יוסף חלום והנה
עמד על הניאר והנה סודניאר עלה שבע
פרות ופוח טרואה וכריאה בשר והרעיה
באחו והנה שבע פיות אחרות עלות אחרות
מריהאר רעות סרואה ונקות בשר והשחנה
אצל הפרות על שפת הניאר וחאמלה בנות
רעות הסרואה ונקות הכשר את שבע הפיות
ופח הסרואה וכריאה ויוקח פרעה וי וישן
ויחלם שנית והנהו שבע שלמים עלות כהנה
אחר כריאה ומכות והנה שבע שלמים נקוה

סדר ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרקע
ויסעל בקר ובעל וכל עם כריאה השמש וסח
מאביו הקיום ויחם מראשתי וישב כספים
התוא ויחלם והנה סלם סגב ארצה
ויראש סגוע השמקה והנה סלאביו אלהים
עליו וירדום בו וי ונהה יהיה נגב
ליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביו
אלהי ויצחק הארץ אשר שכב עליה
לה אתנה ולורעה והנה רעה געפ הארץ
ויפדתי את וקדתי וצפתי ונגדתי ונכרתי
בה כל משפחה ואדמה ובורעה והנה
אנכי עקר וסכרתיך בקל אשר חרתי
והשכתיך אל הארמה הזאת כי לא אעזבה
עד אשר אס עשיתי את אשר דברתי
לך ויוקח יעקב משנתו ויאמר אבני יש
יהוה כספים הנה ואנכי לא ידעתי ויורא
ויאמר סודניאר הקיום הנה אני זה כי
אס בתי אלהים וזה שער השמים ישראל
וישכם יעקב בכפר ויחם את האבן אשר
סם מראשתי ויחם אתה סגב ויצע שמן
על האבן ויורא את שם השקיום הנה
בית אלהי ואולם לו שם העיר קרא שנה
יבד יעקב בדר לאבא אס בתי אלהים
עשיתי ושקרתי בדרך הנה אשר אנכי הולך
והתירי לחם לאכל וקנד ללשש ושכתי
בשקים אלהים אתי יהוה יהיה לי לאלהים
ויהאן הוית אשר שמה סגב יהיה בית
אלהים וכל אשר יקריה עשר אעשה לה
סדר וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
ארצה עמד שדה אחים ויצו אתם לאמר כה
האמרן לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב
עם לבתי נרמי ואמר עדי עשה ויהיה לי
שד וחבדו צאן ועמד ושפחה ואשלחה
לדודי לאדני למצאתיך בעניתי וי וישבו
המלאכים אל יעקב לאמר קאנו אל אחיו
אל עשו וגם הלה לקראתה וארבע סאות איש
עמי ויורא יעקב סאד ויצר לו ויחם את
העם אשר אהו ואת הוית ואת הדבר והסלים
לשני מחנות ויאמר אס יבוא עשו אלי
הסנהה האחת והכרתי והנה הסנהה הנשאך
לפניתי ישא ויאמר יעקב אלהי אביו
אברהם ואלהי אבני יצחק יהוה האמן אני

כקן ויגש ויהי שמות

יטרופה קרין צפונה אחריו: וכתלועה
 השקלים הנוקו את שבע השקלים הברואה
 והמלאה בוקץ פרעה והנה חלוס: ויאמר
 עתי כגלן ופרעם הוזה וישלח והקרא את
 פרעה פניו מצרים אחר-הקמתו ניסב
 פניה רם אחר-חלו ויאמר-פרעה אלהים
 לפרעה: ויגדלו עני המצרים אחר-פרעה לאמר
 אחר-היא אב סביר היים: פדעה קצה על
 עברו ויהן אתו קב-ספר בית שר המבחים
 אלהי נאם שר האפים: והחלפה חלוס בלילה
 אתו אב והוא איש כפרתו חלוס חמיני:
 והם אהבו נאם עברו עבר לרא המבחים
 והספרו ויפטר-רו אחר-החמיני איש
 חלמו פתר: ויהי פאיש פחד-רו כן הנה
 אלו הימים על-בני וארו חלה ווישלת פרעה
 ויקרא אחר-יוסף ויגדלו קר-הכור והללו
 ויחלף שכלתי ויבא אל-פרעה:

סדר ויגש

ויגש אליו ויהיה ויאמר כי אדני נדב-לא
 עברה דבר כאנו אדני ואל-הנה אפה
 פככה פי קיוק בפריעה: אדני שאל את
 עבדו לאמר השתדן אמ אדני: ויאמר
 אל-אדני וישלח אב יגור ויהי ויהי קמו
 ואחיו פה ויחבר הוא לברו לאמו ואביו אהבו:
 לו והאמר אחר-הנה הודתו את ויאסימה
 עני עליו: ויאמר אל-אדני לא-וכל
 הוגר לך את-אביו ועוב את-אביו וסר:
 והאמר אל-עבדך אמר לא בר אחים הכפון
 אחים לא הספון לראה פי: ויהי כי
 עלינו אל-עבדך אבן ונגד-לו את דברי אדני:
 ישרא ויאמר אביו שכו שבר-תנו מצד-אכל:
 ויאמר לא נוכל לרדת אדניש אחינו הכפון
 אהנו ורדנו כי-לא טול לראוה פי:
 האיש ואחיו הספון אינו אהנו ויאמר עבדך
 אבן אלנו אהם רעם כי שנים ילד-לו
 אשתי: ויצא האהל אחיו ואמר אך
 קרף סוף ולא ראונו עבדך: ולחפסם
 נס-אחרתו סעם פי וקררו אהנו והורדסם את
 שיבתי קדעו שאלה: ועלה כבא אל-עבדך
 אבן הנגר אינו אהנו ונפשו קשורה בגשמי:
 סדר ויח

ויח ויעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 ויהי ויסתעבד שני חמי שבע שנים וארבעים
 ויפאה צעה ויחברו כי-וישראל לטת ויקראו

לכנו ליוסף ויאמר לו אמלא מצאתי הן
 בעיני שיתמי ידו סת דבר וישית עפרו
 חסר נאפה אל-יוסף הקברו במצרים:
 וישקבתי עם-אבלו וישאנו פנינום
 והדרתנו בקברם ויאמר אביו אישיו
 כדכחה: ויאמר השבעה לו וישבע לו
 וישקבו ישראל על-ראש המטה: פני יגור
 אחיו הדרגים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אבדך חלה ונחם ארדטן בני עמי את-
 משנה ואת-אפרים: ונער לשלך ויאמר הנה
 בנך יוסף כה אלדך וקחתי וישראל וישב על-
 המטה: ויאמר יוסף אל-יוסף אל שני יאמר
 אבן סליו בארץ ענק וקבר אתו: ויאל
 ויאמר אלו הנה ספרך הדרגתך ונכחני
 קחתי עמוס ויחמי אחר-ההרון ויאה
 לורגן אחרת אחות עלום וימלה שי-הנה
 הילדים לך כארין מצרים עד-בא אלך
 מצריתך לידם: אפרים ישינה כראוון
 וישבו יחידים: ויחלוקתך אש-החלוה
 אחרים לו ויהי על שם אחים ויראו
 מיתותם ויבאו ויבנו ספון סת עבר החל
 כארין פנען סרדך כיער פכחה-הרון כמ
 אפרתה ויקפחה שם כהנה אפרת הוא
 בית לחם: ויבא ישראל את-בני יוסף
 ויאמר סוד-אלה: ויאמר יוסף אל-אביו כי
 הם אש-הנה-לו אלהים הנה ויאמר
 קס-היא אלה ואברהם:

סדר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצריתך
 את יעקב איש ויהיה באו: ראובן שמעון לוי
 יהודה: ויששכר זבולון ובינון: דן נפתלי
 גד ואשר: ועלה כל-יגוש יצא ידו-קרב
 ישכעם יגש ויוסף היה כמצרים: ויהי ויוסף
 וכל-אחיו וכל הדור הריא: ויבן ישראל סר
 וישדעו וירכו ועצבו כסאר סאר ויפלא
 הארץ אהם: פ פ יגשם סוד-הדש על-
 סצרים איש לאידע אחר-יוסף: ויאמר אל-
 עמי הנה עם בני ישראל רב: עצום סעני:
 הנה נחכסנה לו סוד-הנה והנה כח-הקראנה
 סלחסה ויסרפ נס-היא על-שנאונו ונחסר
 קני וילה סוד-הקראנו וישבו עליו שר
 סמים קטען עתה סכחלסם יהונו עתה ססבנה
 לסרעה את-שמה ואת-העסם: וכאשר ויהי
 אתו כן ירשה וכן ויפון וקצי סעני כני

שמות וארא בא בשלח

ישראל : ישראל ויעברו מצרים את-הבנן
וישראל כפרו וימרתו את-העשרים כנגד-ה
קשה כחמר ובלבנים ובכל-עבודה שפרה את
כל-עבודתם אשר-עבדו כרם כפרו : ויאמר
אלהם מצרים למולדה העבדות אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר
כילדכן את-העבדות וראיתן על-האבנים
אשר הן הוא תסתן אלו ואסיכה הוא יהיה :
ותראן הן : וראת את-האלהים : ולא
עשו כאשר דבר אליהן מלה מצרים
ותחננו את-האלהים :
סדר וארא

וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני
יהוה : וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב
כאל שרי ושמני יהוה לא נודעתו לכם : וגם
הקטתי את-בריתי אתם למה לכם את-ארץ
מצרים את ארץ מצרים אשר-עבדו בה :
(גם) אני שמעתי את-הצוה בני ישראל אשר
מצרים טעבבתם אתם ואומר את-בריתי :
וי לכן אמר לבני-ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם ממצרים מלכת מצרים והוצאתי
אתכם מעבודתו ונאלתי אתכם כוריע נשואה
ונשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לוי העם
ויהיו לכם אלהים וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם הפועל אתכם סתחת סתחת מצרים :
והבאתי אתכם אל-הארץ אשר וישאל
את-יהוה למה אתה לא-תבררם ליצחק
וליעקב ונחתי אתה לכם מרשעה אני יהוה :
וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו
אל-משה מקצת דוח ומעבדה קשה : פ
ישראל וידבר יהוה אל-משה ואמר : בא דבר
אל-פרעה מלה מצרים וישלח את-בני-
ישראל בארצו : וידבר משה לפני יהוה
לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי
ואני ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : פ
וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצוה
אל-בני ישראל ואל-פרעה מלה מצרים
להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים : ס

סדר בשלח

ויהי בשלח פרעה את-העם ואל-
נתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן-יגרעו העם בראיהם
מלחקה ושנו מצרופה : ויפס אלהים ו
את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים עלו
בני-ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את-
עצמות יוסף עמו כי השבע השבע את-בני
ישראל לאמר עקר יפקד אלהים אתכם
והעליתם את-עצמות מזה אתכם : ויסעו
מסכה ויחננו באתם בקצה המדבר : ויהיה
הדרך לשלחם יוםם בעמוד ענן לתתם
הדרך לילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה : לא-יסיש עמוד הענן יוםם
ועמוד האש לילה לשני העם : פ יי וידבר
יהוה אל-משה ואמר : דבר אל-בני
ישראל וישבו ויחננו לשני פי החולה בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפון נבחו קתו
עליהם : ואמר פרעה לבני ישראל נכבים
הם בארץ סג עליהם המדבר : והקתו

וידבר יהוה אל-משה בא אל-פרעה כי
אני הכנחתי את-לבו ואת-לב עבדו לסע
שתי אתתי אלה בקרבו : ולסען הספר
באזן לבן ויכריכך את אשר התעללתי
במצרים ואת-אתתי אשר-שפתי כם וידעתם

ב'שלה יתרו משפטים תרומה

והוא יצא כנפו : ואם-אמר יאמר העבר
 אהבתי את-אדוני את-אשתי ואת-בני לא
 אצא חפשי : והגישו אותו אל-האלהים
 והגישו אל-הדלת או אל-הסוואה ורצע אותו
 את-אזנו כפרצע וקבדו לעולם : ס י ובר
 ספר איש את-כבודו לא-יפקד לא הצא כפצת
 העקרים : אם-דעה בעיני אדניה אשר-לו
 וידה והפדה לעם נכרו לא-ימשל למכרה
 ככר-דובה : ואם-לדבנו ויענהה במשפט
 הקנית ויש-הדלה : אם-אחרת וקח-לו שארה
 כסותה ויענהה לא ירע : ואם-שלש-אלה

לא יעשה לה וצאה חנם אין כסף : ס שיא
 סכה איש ופח מוח וקח : ואשר לא יודה
 והאלהים אנה לידו ושמתו לה מקום אשר
 יגום שקה : ס וכריתו איש על-דגדו לחרנו
 בערקה סעם סוכתי תקחנו למות : ס וסכה
 אכזו ואכזו מוח יוקח : ס ונגב איש וכברו
 ונמצא כידו מוח יוקח : ס ומקלל אכזו ואכזו
 מוח יוקח : ס וכריתו אגשים והקדה איש את-
 עורו כבאן או כבארף ולא ימות ונפל למסבב :
 אם-יבוס וההכה כחיו על-משענתו וקפה
 המכה כק שקתו יתן וקפא וקפא : ס

סדר הרומה

ונדבר יהוה אל-משה לאמר : ודבר אל-
 בני ישראל ויקח-לו תרומה מאת כל-איש
 אשר ידבנו רבו תקחו את-תרומתי : וזאת
 התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
 ונחשת : והקדש וארנקן וחולעת שני ושש
 ועזים : וערת אילים סאדקים וערת תחשים
 ועצי שטים : לי שכן לקאר בשמים לשכן
 המשחה ולקמרת הסמים : אבני-שדה ואבני
 מלאים לאפר ולחשי : ועשו לי מקדש
 וסבנתו בתוקם : ככל אשר אני סדא
 אוהף את הכנית המושבן ואת תכנית כל-
 כליו וכן תעשו : ושיא וקעש ארון עצי
 שטים אפנים וחצי אדפו ואזה וחצי רחכי
 ואזה וחצי קסה : וצפית אהו והב סהר
 סכה וסרון הצפני וקשית עליו זר והב
 סבים : וצקת לו ארבע סכעת וקב ונתתה
 על ארבע פסמתי ושתי סכעת על-צדעו
 ראחת ישה סכעת על-צדעו השנית :
 וקשית כהו עצי שטים וצפית אהם והב :
 והבאת את-הכדים כסכעת על צדית
 הארון לפאת את-הארון קדם : כסכעת הארון

אחרי-כך-פרעה ורבה אחריוס ואקברה
 כפרעה וככל-היו וירעו מצרים כראוי יהוה
 ויש-דוכן : שיא ונהו למלך מצרים
 כי קרן העם ויהפך לכב פרעה ועבריו אל-
 העם ויאמרו סה-זאת עשית כירשלתנו את-
 ישראל סוכרת : ויאמר את-דבכו ואת-עמי
 לקח עמי : וקח שש-סאות רכב כחוד
 יכל רכב מצרים ועל-שם על-כלי : ויחוק-יהוה
 את-לב פרעה מלך מצרים וירף אחריו
 דגן ישראל ודגן ישראל יצאים כגר קמה :

סדר יתרו

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את
 כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו
 כיהוציא יהוה את-ישראל ממצרים : וקח
 יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה
 אחר שפרעה : ואת שני בניה אשר שם
 האחד גרשם בני אשר גר היות בארץ
 קדור : ושם האחד אליעזר כראיתו אבי
 בעזרי ונצלי סחרב פרעה : לי וכלא יתרו
 חתן משה וקניו ואשתו אל-משה אל-
 כמדבר אשר-הוא חתן שם בר האלהים :
 ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו קא אלנה
 ואשתך ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת
 חתנו וישתחו וישקד-לו וישאלו איש-לרעהו
 לשלום ויבאו האלה : ויספר משה לחתנו
 את כל-אשר עשה יהוה למצרים ולמצרים
 על אידה ישראל את כל-החלואה אשר
 מצאחם כדבר וכלף יהוה : שיא ויחד
 יהוה על-ההטובה אשר-עשה יהוה
 לישראל אשר הוציאו ממצרים : ויאמר יתרו
 כבוד יהוה אשר הוציל אתכם ממצרים :
 וסוד פרעה אשר הוציל את-רעם סהחת-ר-
 מצרים : עתה ירעה כירגול יהוה סכל-
 האלהים כי כדבר אשר ודו עליהם : וקח
 יתרו חתן משה עלה ויבחים לאלהים
 ויבא אהרן וכל וקני ישראל לאלה-
 לחם עסיתמן משה לפני האלהים :

סדר משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם :
 כי תקנה דבר עברי שש שנים ועבר
 וכל סכעת וצא לקחתי חנם : אם-כסף
 וכל כנפו יצא אם-כסף אשה היא ויצאה
 אשתו עמי : אם-אדוני וקדו אשה וילדה-
 בנים או בנות האשה וילדהה קחה לאדוני

הרומה תצוה תשא ויקהל

לא ימעים סמחיות השקל לחת את-הרוח
 יהיה לכפר על-גשלותיכם : ויקחם את-גפר
 הכפלים סאת בני ישראל וקח אתו על-
 עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל זכרון
 לפני יהוה לכפר על-גשלותיכם : פ ישיב
 נירגר יהוה אר-משה לאמר : ועשית פיני
 נחשה וכני נחשת לרחצה וקחת אתו כני-
 אהל מועד ובני המזבח וקחת ששה קים :
 ורחצו אתרן ובני סמנו את-ידיהם ואת-
 בגדיהם : כבאם אל-אהל מועד ורחצו-ם
 ולא יסחו או בגשתם אל-המזבח לשנה
 להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ובגדיהם
 ולא יסחו והיתה להם חק-ועולם לי
 ולירעו לרחתם : פ

סדר ויקהל

ויקהל משה את-בני-עדת בני ישראל
 ואמר אליהם אלה תרובים אשר-צוה יהוה
 לעשה אתם : ששית ימים קעשה סלאכה
 וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתיו
 ליהוה כל-קעשה כו סלאכה יופת : לא-
 תבערו אש בכל מושבתכם ביום השבת : פ
 ויניאמר משה אל-כל-עדת בני ישראל לאמר
 זה תרוב אשר-צוה יהוה לאמר : קחו
 מאהבם תרופה יהוה ורחצו יהוה לאמר : קחו
 את תרופה יהוה : זה ובקר ונחשה : ותכלת
 וירגמו והולעת שני ושש ועיים : ועלת איכם
 סאדמים וערת החשים ועצי שמים : ושמן
 לפאור ובקמים לשמן המשרה ולקסרת
 הסמים : ואבני שלהם ואבני סלאים לאזהר
 ולחשוש : וכל-חכמ-לב דבם יבאו ויעשו את
 כל-אשר צוה יהוה : ישראל את-המשכן את-
 ארזו ואת-מסכתו את-מרכיו ואת-קראשו את-
 כריחיו את-עפריו ואת-אדניו : את-הארן ואת-
 כריו את-הכפרת ואת-זרבת הקסר : את-
 השילמן ואת-דבריו ואת-כל-כליו ואת להם
 הפנים : ואת-מנחת המאור ואת-בליה ואת-
 גרתיה ואת ששן המאור : ואת-מזבח
 הקטרת ואת-דבריו ואת ששן המשרה
 ואת קפרת הסמים ואת-ספקר הפתח לפתח
 המשכן : את מסננת העלה ואת-מכפר הנחשת
 אשר-לו את-כריו ואת-כל-כליו את-הכפר
 ואת-כני : את קלעני החצד את-עפריו ואת-
 ארניה ואת ספק שער החצד : את-יתרה
 הסאקן ואת-יתרת החצד ואת-מיתריהם :

היו חכמים לא יקרו כמנו : וקחת אל-
 ארן את העדה אשר אמן אלה :

סדר הצוה

ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אלה
 ששן זית ונה קתית לפאור להעלה נר הקיר :
 באהל מועד מוזח לפרת אשך על-העדת
 עדה אלו ארזן ובניו מערב עד-קמו לפני
 יהוה תקח עולם לרחתם מאת בני
 ישראל : פ ואתה הקרב אליה את-
 אהרן אחיו ואת-קניו אלו סתוף בני
 ישראל להקטיל אהרן נהב ואביהו אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : ועשית כבני-קדש
 לאהרן אתיו לכבוד ולהפארה : ואתה תרוב
 אל-כל-חכמ-לב אשר מלאחיו רוח חכמה
 ועשו את-בגדי אהרן קדרשו ככה-לוי :
 ואלה הבגדים אשר יעשו חשו ואמרו ומעיל
 ובתגת משבץ מצנפת ואבנט ועשו כבני-קדש
 לאהרן אתיו ולבגיו קבדגולי : והם יקחו
 את-הרוב ואת-המכלת ואת-הארנקן ואת-
 הולעת השני ואת-השש : פ ויעשו את-
 האפד וזה המכלת וירגמו חולעת שני ושש
 משור מעשה חשב : שתי כחפת חבדת
 יהוה-לו אל-שני קצותיו וחקר : וחשב אפרתו
 אשר עליו כמעשהו סמנו יהיה וזה המכלת
 וירגמו והולעת שני ושש כששן : ולקחה
 את-שתי אבני-שלהם ופתחת עליהם שבות
 בני ישראל : ישראל ששה סמנתם על
 האבן האחת ואת-שתי הששה הנתתים
 על-ראבן השנית כחוליהם : מעשה חריש
 אבן פתחי חתם הפתח את-שתי-שתי
 האבנים על-שמת בני ישראל כסכת
 משכנות וזה מעשה אהם : ושמת את-שתי
 האבנים על כפתה האפד אבני זרזן לבני
 ישראל וקשא אהרן את-שמתם לפני
 יהוה על-שתי כחפיו לזרזן : פ

סדר תשא

וירבד יהוה אל-משה לאמר : כי תשא
 את-ראש בני-ישראל לשקריתם ונהנו אש-כפר
 נפשו ליהוה כפקד אהם ולא יהיה להם נגף
 כפקד אהם : והו יהנו כל-העבד על-הפקדים
 סמחית השקל בשקל חרש עשרים גרה
 השקל סמחית השקל תרופה ליהוה : פ כל
 היצר על הפקדים סכני עשרים שנה ומעלה
 יהו תרופת יהוה : הקשיר לא-ירבה המל

ויקרא בקודי ויקרא צו שמיני

העלה יצאה אתה לזמניה: ותחת כלי אהרן
 בפרקן אש עליושיהם יעקבו עצים עליוהאש:
 ועליו בני אהרן יהיהם את הנחמים את
 הראש יאחזקתה עליוהעצים אשר עליוהאש
 אשר עליוהעצב: וקרבו יקרבו ירחקו נקים
 והקטיר הפתח אתהסכל הפזוקה עליו אשה
 יעצבוהעצב ליתיהם מ ישיאו ואסימןהשאן
 קרבו קרוביםבם או מזההשום לעלה וקר
 המים יקרובו: ושחם אתי על ידך המזבח
 צפנה לפני יהיה וקרבו בני אהרן הכהנים את
 ידיו עליוהמזבח סביב: ותחת אהרן יתחיו ואת
 הראש ואתיפדרו ידך הכהן אדם עליוהעצים
 אשר עליוהראש אשר עליוהמזבח: ותקרב
 יקרבים ירחקו כמים וקרוב הכהן אתהסכל
 והקטיר הפזוקה עליו הוא אשר כים
 ירחק ליתיהם: פ

סדר צו

יזכור יהיה לזמנה לאחר: צו את אהרן
 ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא
 העלה על מזובה עליוהמזבח עליוהעלה
 עדיוהקר ואש המזבח תוקר כיווילכש הכהן
 סדר כיו ומקטיר קר: ולכש עליוהשור
 והמים אתהודשו אשר תאכל האש את
 העלה עליוהמזבח וישמו אצל המזבח:
 ויששם אתהכרבו ולכש כברים אחרים
 ירבוץ אתהכרבו אליוהסרוץ למיתה אל
 המים קחו: והאש עליוהמזבח תוקר כיו
 לא הבנה ולעור עליוה הפתח עצים בפקר
 בפקר וצברן עליוה העלה והקטיר עליוה
 חרבו השלמים: אש המזב תוקר עליוהמזבח
 לא הכנה: מ ישיאו וזאת תורת המזחה
 הקרב אתה בני אהרן לפני יהיה אליופני
 המזבח: יהרים סמנו נקטרו סמלה המזחה
 ויששמו וזה עליוהלבנה אשר עליו
 המזחה והקטיר הפזוק כים ירחם אזקתה
 ליתיה: והזקתה סמלה יאכלו אהרן ודני
 סמלה תאכל כקמים קרש חצוד אהל
 מעור יאכלה: לא האפה חפז חקמם
 וקחי אתה מאשי קרש קדשים הוא נתמאת
 קראשם: חצודקר כבנו אהרן יאכלה חדר
 עליום לתמינם מאשי יהיה כל אשר
 ועל כהם קדש: פ

סדר שמיני

וזה כיום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו
 וליהויה:

את בניו אשר קדש בקדש אהרונה
 הקדש אהרן הכהן ואהרונה בניו וכהן
 יביאו לרעיהו ביוםשבתה כלפי משה:
 סדר פקודי

אלה פקודי המשפט כשכן העלה אשר
 פקד עליו ששע נחמים בניו אהרן
 והרחקו הכהן: וכעלאו ביוםאחד ביוםאחד
 יאמר יהיה עליו את עליוההעצב ויהיה
 ירחקוהו: ואחיו אהרן אהרן הפתח לזמנה
 היוהלשושבו והם כהנים ובארעם בהלכות
 ושמן וכסא: מ לו עליוהעצב השמן לזמנה
 כלל סמלה קדש ויהיו ויהם הנהלה ששע
 ושירים כפר ישיאו כמות וישלים ישרא
 בשקל הקדש: וכמה סמנו הקנה משה כפר
 האלושכנו מזה ותמיש ושמעם שקל בשקל
 הקדש: ויהיה מזהה השמן הקנה בשקל
 הקדש לכל העור עליוהפקודים סמו ששירים
 ישנה ומעלה לששם כמות אליושלשה אפים
 וחמש ממה וחמשים: ויהיו סאת כפר הכסף
 לצקת את אהרן הקדש וזה ארבע הפרהמזב
 העצים למאת הכפר כפר לאהרן: וישאו ואת
 העלה ישע המאה החמשה ושבעים ששה
 עים לעשירים ועשה הראשית וחזק אתם:
 והשאת המטה כששים כפר אפים ורכיע
 טאה עשר: וישיא לה אהרונה שח את
 סמנו ואת סמנה החדשה ואתסמנה החדשה
 אשר עליוהאת כליוההשמה ואתהוהי המזב
 כים ואתהוהי שש החצר וזה עליוהיה
 הששן ואתהוהייהדת ההצר סמנו: ומזה
 הפזוקה והזקתה ויהיה השמן קרש כברים
 ששע וששע קדש ועשו אתהכרבו הקדש
 אשר לאהרן באשר עה יהיה לזמניה: פ

סדר ויקרא

ויקרא אליוששע וזכור יהיה לזמנה
 סמנו קראו בניו אליוששע ישיאו ואשת
 אהרן עם סמנוהו אהרן יהיה סמו
 הפזוקה מזההו ומזההוהי הקרבו את
 הכהנים: אתהעלה קרבו סמנוהכפר וקר
 המים יקרובו אליוהה אהרן סמנו יקרוב
 אהרן ולצנו לפני יהיה: ומה יהו על ראש
 העלה וזכה לו הכפר עליוה: ויששם את
 בניו כפר לפני יהיה וקרבו בני אהרן
 כקמים אתיהם תוקר אתיהם עליוהמזבח
 סמו אשריהם אהרן סמנו: ותמיש את

שמיני תוריע מצורע

ולקחה שפתיהו או של בני יונה אחד
לעלה ואחר לחטאת וכפר עליה הכהן
וקרה: פ שיא וירבד יהוה אל משה ואלי
אחרון לאמר: אלם כיריהוה כעורבשו שאת
אויספת או כרתה והנה כעורבשו לנגע
צריעת והבא אל הכהן או אל
אחד מקניו הכהנים: וראה הכהן את הנגע
כעורבשו ושער ננגע הפך לכן וטראה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת היא
וראה הכהן וממא אתו: ואם כרתה לבנה
הוא כעור בשרו ועמק איסורא סדהעור
ושער לא הפך לכן והסגיר הכהן את
הנגע שכעת ימים: וראה הכהן כיום השביעי
והנה הנגע עמר כעניו לא פשה הנגע
כעור והסגירו הכהן שכעת ימים שניה:
סדר מצורע

ולקחי ישראל: ויאמר אל אהרן קחלך עגל
בדבקר לחטאת ואיל לעלה חמיסם והקרב
לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קרו
שמיני עינים לחטאת ועגל והבש בני שנה
חמיסם לעלה: ושור ואיל שלסטים
לזכר לפני יהוה ומתה בלילה כשן כי היום
יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
וישמרו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה מעשו ורא אליכם כבוד יהוה:
וי ויאמר משה אל אהרן קרב אל הסוכה
ועשה את חטאתך ואת עלתך ובפר בעדה
ובער העם ועשה את הקרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל
הסוכה וישחט את העגל החטאת אשר לו:
ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם וימן על הקרנית הסוכה ואת
הדם יקח אל ידו ויטבל: ואת החלב
ואת הקלות ואת היתרה מן הקבול מן
החטאת הקטיר הסוכה כאשר צוה יהוה
את משה: ויאל ואת הבשר ואת העור שרף
כאש סחיו לפחנה: וישחט את העלה וימצאו
בני אהרן אליו ואת הדם ויורקו על
הסוכה קבוב: ואת העלה הקטיר אליו
להחיה ואת הראש וקטור על הסוכה: וירחץ
את הקרב ואת הכרעים ויקטיר על העלה
הסוכה: ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו
קראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
סדר תוריע

וירבד יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תוריע והלדה וקר
וקמאה שכעת ימים כימי נדת דוהה הכבא:
כיום השמיני יטיל בשר ערלתו: וישלשים יום
זשלתע ימים השב כרמן סהרה ככל קוש
לאיתע ואלה הפקדש לא הבא עד מלאת ימי
טהרה: וי ואסדנקנה חלור וקמאה שקעים
כנרתה וששים יום וששת ימים חשב על
דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לכן או
לכת הבא בשב קרשנתו לעיה יבד
יונה אוהר לחטאת אל פחה ארל סגור
אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
ויטהר מקדו רמיה ואח תורה הילרת
לדבר או הנהנה: ואם לא המצא ורה די שי

וירבד יהוה אל משה אתו מיה שני בני
אהרן כהרבתם לפי יתיהו ומהו: ויאמר יהוה

אדרי קדושים אמר בהר

ואכל ומקדחה והנהר עד ימים השלישי באו ישרף: ואם האכל יאכל כיום השלישי פנו הוא לא ירצה: ואכליו עונן שא בראת קדש יהיה חלל ונכרתה הנפש הזוא מקמיה: ובקצרבם את קציר ארצכם לא חכבד פאת שדה לקצר ולקטם קצירה לא חלקם: וכרסו לא תעולל ופרטם כרסו לא חלקם לעני ולגר מעוב אהם אני יהיה אליהם: ירא לא חגנבו ולא הכחשו ולא חשקרו איש בעמיתו: ולא השבעו כשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהיה: לא תעשק את רעהך ולא חנוף לא תהיה: פעלת שקיר אהך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא חתן מקשל ויראת מאלהיך אני יהיה:

סדר אמר

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בגו אהרן ואסרתם אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשאריו הקרב אלו לאמו ולאביו ולבני ולבתו ולאחיו: ולאחתי הבתולה הקרובה אלו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו לחלו: לא יקדחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרשו שקטת: קרשים יהיו לאלהיהם ולא יחליו שם אלהיהם כי את-אשוי יהוה חם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: לא אשה ונה ונחלה לא יקחו והיו נרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כיה את-לחם אלהיך הוא מקריב קדש והיה-לך כי קדש אני יהוה מקדשכם: ובה איש בנה כי חלל לגנות את-אביו הוא סחללת באש תשרף: וסחללת הנהרל מאחיו אשר-עק על-ראשו שמן המסחה ומלא את-יורו לנפש את-הבגדים אהראשו לא יפדע ובגדיו לא יפרס: ועל קל-נפשת בה לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שמן מסחת אלהיו על: אני יהוה: שיאזווא אשה בבתוליה יקח: אלהיה ונרושה ונחלה ונה את-אלה לא יקח כי אם בתולה מקמיו יקח אשה: ולא יחלל ורעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ׀

סדר בהר

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ:

אל משה דבר אל-אהרן אחיך ואלי-בא בכל-עמ אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הנפרת אשר על-הארץ ולא ימות כי בעני אראה על-הנפרת: בנאה ואל אהרן אל-הקדש כפר כד-קדש לחסאת ואיל לעלה: תנחת-כד קדש יקדש ומקנט-כד יהיו על-כשרו ובאבנטם כל יחור ובמצנפת כר יצוף כנר-קדש הם ורתץ כפנים את-בשרו ולבשם: ומאת ערת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחסאת ואיל אהך לעלה: והקריב אהרן את-השן החסאת אשר-לו וכפר כערו וכעד ביהו: יי ולקח את-שני השעירים והעמיד אהם לפני יהוה פתח אהל מועד: וקח אהרן על-שני השעירים גדלות גורל אהך ליהוה וגורל אהך לעזאזל: והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו ביהוה וקשה חסאת: והשעיר אשר עדה עליו בגורל לעזאזל העמיד לפני יהוה לכפר עליו שלח אהך לעזאזל השדברה: והקריב אהרן את-שן החסאת אשר-לו וכפר כערו וכעד ביהו ושחט את-שן החסאת אשר-לו: ישיא ולקח מלא-השחיה נחל-ראש מעל המזבח מלפני יהוה: ומלא חפניו כפרת סמים בנה והביא מבית לפרכת: ונתן את-הקטורה על-הראש לפני יהוה וכסהו עגן הכפרת את-הכפרת והשך על-העזות ולא ימות: ולקח סרסם השן והשך באצבעו על-שן הכפרת קרחה ולפני הכפרת ינה שבע-פעמים מן-ההרס באצבעו: ושחט את-שעיר החסאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית לפרכת וקשה את-דמו באשר עשה להם הפר והיה אהך על-הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על-הקדש מחסאת בני ישראל ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן יעשה לאהר מועד השכן אהם בתוך טמאתם: וכל-אדם לא יהיה ו באהר מועד כבאו לכפר בקדש עד-צאתו וכפר כערו וכעד ביהו וכעד כל-קרב ישראל:

סדר קדשים

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני-עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים יהיו פי קדוש אני יהוה אלהיהם: איש אמו ואביו חיראו ואת-שבתתי השמר: אני יהוה אלהיהם: אל תפגו אל-האלהים ואלהו סחכה לא תהיו: לכם אני יהוה אלהיהם: יי וכי הזכחו ובה שלטים ליהוה לרצונם תזכחו: כיום וכחכם

בדר בחקתי במדבר נשא

סדר במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש כל צעדת בני ישראל למשפחתם לבניה אבתם במספר שמות כל זכר לנפלהם: סמן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל תפוקו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש לפסטה איש ראש לבית אבתיו הוא: לי ואלה טמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שריאר: לשמעון שלמיאל בן צורישור: ליהודה חשון בן עמינדב: ליששכר גהנאל בן צופר: לזבולון אליאב בן חנוך: לבני יוסף לאפרים אלישבע בן עמישור: למנשה גמליאל בן פנהצור: לבנימין אכרן בן גרעני: לרן אחיעזר בן עמישור: לאשר פנעיאל בן עבדן: לבן דן אלכסר בן דרעיאל: לנפתלי אהיעזר בן גרעני: אלה קרובי הגדה: ישאי מנחם אבותם ראשי אלפי ישראל הם: ישאי ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: זאת כל הגדה הקהילו באהל מועד השני ויהיו על משפחתם לבניה אבתם במספר שמות סמן עשרים שנה ומעלה לנפלהם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:

סדר נשא

וידבר יהוה אל משה לאמר: עשא את ראש בני ישראל עשרים שנה ומעלה ער פני אבותם למשפחתם סמן שלשים שנה ומעלה עד כן החשים שנה תפקדו אותם כל יצא צבא צבא לעבר עבדה באהל מועד: ואת עבדת משפחת הרשע לעבר ולמשא: לי ונשא את ירעמיה הפסוק ואמר אהל מועד מכה: ומכה החמש אשר עליי מלשעלה ואת מסך קחת אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת סנהן: פתח: שערי החצר ואת עבדתם ועל המזבח מקיב ואת מיתריהם ואת כל צלעי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועקרו: על יפי אהרן וקניו מריה כל עבדה בני הרשע לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במספר את כל משאם: ואת עבדת משפחת בני הרשע באהל מועד ומשפחתם בני אהרן בן אהרן הכהן: ס' ישראל בני סרי למשפחתם לבניה אבתם תפקדו אתם: סמן שלשים שנה ומעלה

בנה ליהוה: שש שנים הורע שדה ואש שנים וזכר פרסה ואספה את הכבואה: לי וכשנה שבעה שבת שבתו יהיה לארץ שבה ליהוה ארץ לא הורע וכרסה לא תוסר: את ספיח צורה לא הקצור ואת ענבי גזר לא הבצר ואת שבתו יהיה לארץ: והיה שבה ארץ לכם לאכלה לה ולעבדה ולאספה ולשבורה ולתושבה הקרים עסק: ולכבדה ויהי אשר בארצך יהיה כל חבואתה ואל: ס' ישראל וספרת לה שבע שבתה שנים ובעת השנים שבע פעמים יהיו לה ימי שבע שבתה השנים שבע וארבעים שנה: והעבדה וזכר הורעה בחדש השבעי בעשור לחדש יום הפקדים העבדו שופר בקל ארצכם: וזשאתם את שנת החמישים שנה וקראתם יור בארץ כל השנה יובל הוא תהיה לכם ושבחם איש אל אחותו ואיש אל שכמו השבו: ויכל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזדעו ולא תקצרו ספיחה ולא תבצרו את הנדחה: ויובל הוא חדש תהיה לכם כן השנה אכלו את חבואתה: בשנת היובל האת שבו איש אל אחותו:

סדר בחקתי

אם בחקתי מלכו ואת מצותי חשמלו ושמרתם אתם: ונתתי שמיכם בעתם ונתנה ארץ יבולה ועץ השרה יהיו פרי: והשני לכם יוש את ציר וקציר יוש את זרע ואלתם לחםכם לשבע וישבתם לבטח ארצכם: לי ונתתי שלום בארץ ושבחתם ויין סחריר והשכלי חיו רעה מן הארץ ורכב לא העבר בארצכם: וירדפתם את ריבכם וגפלו לפניכם לחרב: ורדפו סבם משה מאה ומאה בקם רבתי ורדפו וגפלו ריבכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם שפתי אתכם והרבותי אתכם והקמתי דברתי אתכם: ישראל ואלתם ויין נושן וישן מפני חרש חוציא: ונתתי משכני מותכם ולא תהגלו נפש אתכם: ותהלכתי בחיבתכם והייתי לכם לאלהים אתם תהיו לי עם: אני יהוה אלהיכם אשר רוצאתי אתכם מארץ מצרים מתי הם עבדים ואשכנז מטה עליכם ויהי אתכם קוסמות: ס'

נשא בהעלאתה טלה קרב

לפני ישראל איש אהר איש אהר למה
 אבהו השלחו כל נשיא בהם: וישלח אהרם
 משד מדבר פארן על-פי ידוה כלם אנשים
 ראשי בני ישראל הפה: ויאלה שמום
 למטה ראובן שמוע בן-זוהר: למטה יששכר
 שפט בן-חורי: למטה יהודה כלב בן-זוהר:
 למטה לוי נאל בן-זוהר: למטה אפרים
 דוש בן-זוהר: למטה בנימין פליט בן-זוהר:
 למטה זבולון גדאל בן-זוהר: למטה יוסף
 למטה מנשה נדו בן-זוהר: למטה דן עמיאל
 בן-זוהר: למטה אשר סהר בן-זוהר: למטה
 נפתלי נהבי בן-זוהר: למטה גר לאול בן-
 זוהר: אלה שמות האנשים אשר-שלח משה
 לבדד את-דודאו ויקרא משה לדושע בן-זוהר
 דושע: ואלו ישלח אהרם משה לחור אהר
 אהר בנען ונאמר אלרם ילי זה בנגב ועליהם
 אתההר: ואיהם אתההרן סהר הוא ואת-
 העם הישב עליה החוק הוא אהרפה המעט הוא
 אהרם: משה אהרן אשר-דוא יצב בה המדבר
 הוא אהרן ומה הערם אשר-דוא יצב בה
 המדברים אם כסכרעים: וקה אהרן השמנה
 הוא אהרן הישקה עין אהרן ומההקתם
 ומההם מפני הארץ והמים ומה בנימי בנימי:

סדר קרב

ויקח לבח בן-זוהר בן-זוהר בן-זוהר
 ואיהם בני איהם וכן בן-זוהר בני ראובן:
 ויקח לפני משה ואנשים סכני ישראל חמשים
 מאתים נשיא עדה קרא משד אנשים:
 ויקחו על-משה ועל-אהרן ואמר: אלהם
 כל-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובהם
 יהיה קדוש הנשיא על-ההל יהיה: וישמע
 משה ויפל על-פניו: וירבד אל-קרב אל-
 קרב עדה לאמר בקר ידוע יהיה את-אשר-לי
 ואיההקדוש והקרב אליו ומה אשר בהרבו
 הקרב אליו: ומה עשו קח-לכם בחייה קרב
 וכל-עדתו: ותני קרבן אש וישמי עליהו
 קטרת לפני יהוה סהר יהוה אהרן אשר-עבד
 יהוה הוא הקדוש ככל-לכם בני לוי: וישא
 ויאמר משה אל-קרב שמעיה בני לוי: המעט
 כלם כיההקדוש אלהו ישראל איהם מעדת
 ישראל להקרב אהרם אליו ליבד את-עבדה
 משכן יהוה וליפד לפני העדה לשרתם:
 ויקרב אהר ואת-בן-אחיו בני-זוהר אהרן
 ובקשתם במדבריה: לכן אהר ודל עבדה
 העדה

ועד קדושתם שנה הקדשם כל-הבא ליהבא
 לעבד את-עבדה אהל מועד: ואת משפחה
 משאם לכל-עבדהם באהל מועד קדוש משפחה
 וכריתו ועמיתו ודעו: ועמיתו קדוש קבוי
 ואהרנהם ויהיה ומההרם כל-בליהם וכל
 עבדהם ובשפת הקדו אהרן וכל משפחה
 משאם: ואת עבדה משפחה בני מדין לכל-
 עבדהם באהל מועד בני אהרן בן-אהרן ומההרן
 בני זוהר בני זוהר ומההרן בני זוהר

ויפקד משה יאהרן ונשיא העדה אהרן
 הקהו למשפחהם ולבית אהרם: בני זוהר
 שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה כל-בא
 לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו מקדשים
 למשפחהם אלפים שבע מאות ומששים: אלה
 פקודי משפחת הקהו כל-העבד באהל מועד
 אשר-פקד משה ואהרן על-פי יהוה בן-זוהר
 סדר בהעלאתה

ויבדד יהוה אל-משה לאמר: סדר את-אהרן
 ואהרן אליו בהעלאת את-הקדש אל-מזבח פני
 המזבח ואיהו שבעת הקדוה: וישש בן אהרן
 אל-מזבח פני המזבח העלה ויהיה פאשר עדה
 יהוה את-משה: ומה משה המזבח מקדש ומה
 כד-דודקה ערפחה מקדש הוא כמראה אשר
 הראה יהוה אחימשה בן-משה את-המזבח: ופ
 לי ויבדד יהוה אל-משה לאמר: קח את-
 הלויים מהון בני ישראל ומההר אהרם:
 וכה-משה להם לשרתם יהוה בליהם מי
 חמאת ומההר מעד על-לויים ומהם
 כנהרם ומההר: ומההר בן-זוהר ומההר
 סהר בליהם משכן ופרשני בן-זוהר משה
 לחמאת ומההרם את-הלויים לפני אהל מועד
 והקדש את-בן-זוהר בני ישראל: וישא
 והקרב את-הלויים לפני יהוה וקבוי בני
 ישראל את-הלויים על-הלויים: והיה אהרן
 את-הלויים הטפה לפני יהוה מה בני ישראל
 והו לעבד את-עבדה יהוה: והלויים ומהם
 את-הלויים על ראש הקרבם וישא את-האחד
 חמאת ואת-האחד עלה הקדש על-הלויים:
 והקדש את-הלויים לפני אהרן ומההר בני
 והקפת אהרם הטפה יהוה: והקדש את-הלויים
 מהון בני ישראל ומה לוי הלויים:

סדר שפח לך
 ויבדד יהוה אל-משה לאמר: שלח-לך
 אנשים ויהו את-אהרן בנען אשר-אני נביא

קרה חקת בלק פינתם

ים על ידוה וארנו סה-הוא פי חלטי
 וישלח משה לקרא לרמו ולאכרים בני
 גר ויאמרו לא נעלה : המטע כי הגליחתי
 זכות חלב ודבש להמתינו בעקרב כי
 נרע עלינו נסדשהתרה :

סדר חקת

ונבצר יהיה אל-משה ואל-אהרן לאמר :
 חקת בחיורה אשר-עוה יהוה לאמר דברו
 בני ישראל וחקו אלהי-פרה-אמה תטיח
 תם איהם אל-אעזר הבדון ויציא אהר
 סתוץ לפתחה ושחט אותה לפניו : וחק
 עזר הבדון סרקה קאצקע יהוה אל-נכח פני
 ל-סמוען סרקה שבע פעמים : ושרף את-
 קה לשיעור את-ערה ואת-שורה ואת-הקה
 ל-שרפה שרף : ולקח הבדון עץ אהרן
 עי תושלת והשליך אל-תוך שרפת הקרה :
 וככם פגרו הבדון ודמץ כשרו כמים ואת
 א אל-הפתחה וסמא הבדון ער-הערב :
 ושרף אתה ירכם פגרו כמים ודמץ כשרו
 ים וסמא ובר-הערב : ואמר : איש מלוד את
 עזר הקרה ודמץ סתוץ לפתחה כמקום סהור
 וקה לערב בני-ישראל למסמרת למי נה
 סמא הוא : ישראל וככם האסף את-אמר הנה
 את-בדוני וסמא ער-הערב והיתה לבני ישראל
 בער הגר בהרוכם לחקת עולם : הנגע כסת
 כל-גפש אדם וסמא שבעת ימים : הוא
 תחטאו-לו כיום השלישי וכיום השביעי יסדר
 תחטאו ותחטא כיום השלישי וכיום השביעי
 לא יסדר : כל-הנגע בקה כחמשה-הארם אשר-
 יסמא ולא תחטא את-משכן יהוה סמא
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נה לא-
 נוק עליו סמא יהוה עוד סמאנו קו : ואת
 התורה אדם כחיסות באהל כל-הקא אל-
 האהל וכל-אשר פאדל וסמא שבעת ימים :
 וכל כלי פתוח אשר אינ-עמיד פתוח עליו סמא
 הוא : וכל אשר-יגע על-פני השדה כחמשה-
 חרב או כסת או-בעצם אדם או בקרב וסמא
 שבעת ימים : וקחה סמא מקרב שרפת
 תחטא ותמו עליו מים חיים אל-פניו :

סדר בלק

ויקא בלק בן-בעזר את-בל-אשר-עשה
 ישראל לאמרו : ויגר סמא מפי-הים סמא
 כי רכדוה וקמץ סמא סמנו בני ישראל :

ויאמר סמא אל-קמץ סמנו עמה יל-כבו
 הקהל את-ל-ל-מכיתינו בלחה השור את
 בלק השורה ובלק בן-בעזר מרר לממא בעת
 ההיא : מי וישחט סמאכים אל-בלעם בן-
 בעזר פתורה אשר ער-הנהר ארץ בני-עמי
 ל-קד-לו לאמר רנה עם יצא סמאערים
 הנה כסה ארצו הארץ והוא ישב סמא :
 ועתה לכה-לא ארדה-לו ארדה-ם הוה כי-
 עצום הוא סמנו אילי איכל נכדכו ונארשני
 מן-הארץ כי ונאמי את אשר-הקרב
 סמנו ויאמר תאר ויקר : וילכו וקמץ סמא
 ויבדו סמנו וקממם בדם ויבאו אל-בלעם
 וידברו אלו דברי בלק : ישאל ויאמר אליהם
 למה פה תפילה והשכתי אהכם דבר כאשר
 ידבר יהוה אלי וישבו ל-סמאב עס-בלעם :
 ויקא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים
 האלה עמך : ויאמר בלעם אל-האלהים
 בלק בן-בעזר מרר סמאב שרף אלי : הנה
 העם היצא סמאערים ויכם את-עין הארץ
 עתה לכה וקד-לי אתו אילי אוכל להלחם כי
 וברשתי : ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך
 עמם לא תאר את-העם כי קרה וקא :

סדר פינתם

ונבצר יהוה אל-משה לאמר : פינתם
 בן-אעזר כדאתון הבדון השיב את-חטאתו
 סעל בני-ישראל בקמא את-הנאמי בתוכם
 ולא-כריתו את-בני-ישראל בקנאתי : לכן
 אמר הנני נתון לז את-בריתי שלום : מי
 ודי-תה לו ופועו אחריו כרית פנתם
 עולם חמת אשר קמא לארצו : וכפר על-פני
 ישראל : ושם איש ישראל הסגה אשר
 רכה את-המדונית וסמו ב-סמא נשיא בית-
 אב לשמעוני : וישם הוא זה המקה המדונית
 קובו בת-עזר ראש אמה ביהודא כסמנו :
 הוא : פ ישאל וידבר יהוה אל-משה לאמר :
 עזר את-המדונית והביאם אותם : כי עזרים
 הם לכם בנבלתם אשר-נבלו לכם על-
 דבר פעור ועל-דבר קובו בת-נשיא סמנו :
 אחתם המכה כיום-הבוקה על-דבר-פעור : ואת
 יהוה אחרי המגפה פ ויאמר יהוה אל-משה
 ואל-אלעזר בן-אהרן הבדון האמר : שאו
 את-ראש פ כל-עדת בני-ישראל מן-עשרים
 שנה ושלשה לבית אבתם כל-יצא עקב
 כישראל : ונדבר משה ואלעזר הבדון אהר
 כעזרת

פיתחם במוות מסעי דברים ואתחנן

הראשון מסכתה הפסח וצאו בני ישראל בני
 רעה לציני כל מצרים: וי וסערים מקבלים
 את אשר יהיה יהיה דםם כל כבוד
 ובאלהיהם עצה יהיה שפטים: ויסעו בני
 ישראל סרעססם ויחטו בקבתי: ויסעו ספסלה
 ויחטו כהאם אשר בקצה הסדק: ויחטו
 ויסעו כהאם וישב על פני החיות אשר
 על פני בעל צפון ויחטו לפני מרל: ויסעו
 בפני החיות ויגברו כהוהיהם הסדקה
 ויכלו ברה שפסתי סים כסרבר אהם ויחטו
 בקרה: ויסעו ספסלה ויבאו אלהם וסאלים
 שמים עשרה עינת סים ושבעים סתרים
 ויחטו שם: ויסעו סאלים ויחטו על סוסוף:
 סדר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל-
 ישראל בעבר הירדן כמדבר בערבה סוף סוף
 ביום פארו בני ישראל ולקחו וסערת ויהי ויהי:
 אחר עשר יום סחרב הרה הרשעני עד
 הרש סרני: ויהי כארבעים שנה כעשמי עשר
 חדש כחחר לחדש דבר משה אל בני ישראל
 בכל אשר עזת יהיה אהו אלהם: וי אחרי
 סבלו את סיוח סלך האסרי אשר וישב
 כחשכו ויהי עת סלך הכשן אשר וישב
 כעשחרת כארבעי: בעבר הירדן פארץ סואב
 הואיל משה כבן את הירדה הוא לאמר:
 יהיה אלהינו דבר אלונו כחכב לאמר רב לכם
 שבת דבר הוה: פנו וסעו לכם וכא הך
 האסרי ואל כל שבניו בערקה כהר ובספלה
 וכגנב וכחוף סים ארץ כנגניו וכלקנו עד
 הערר הירדן דבר סרה: ויחטו רעה וסחמי
 לפניכם את הארץ בא ורשו את הארץ אשר
 גשבע יהיה לאכתיכם וסאכתיכם ליצחק
 ולעקב לתת להם ולתעם אחריהם: ואמר
 אלהם בעת הוהו לאמר לא אכלה כהר סאה
 אהכם: יהיה אלהיכם הרבה אהכם והגנבם
 סים ככוכבו השמים דרב: יהיה אלונו
 אכתיכם סוף עליכם ככם ארץ פסמים וקרה
 אהכם כאשר דבר לכם:

סדר ואתחנן

ואתחנן אל יהוה בעת הוהו לאמר: אלנו
 יהוה אתה בחלוקי כרמיאות אה עכרה אה
 קרה ואת הרה כחנה אשר סירא בשמים
 וקארץ אשר יעשה כסאשיו וכנקולתה:
 אעבדניא וסרתי את הארץ כמסבה ארץ

דערכת סואב על ירדן וכהו לאמר: סבו
 עסרים שנה וסעלה כאשר עזת יהוה את ססיה
 וביני ישראל היצאים פארץ סצרים:
 סדר סטורה

ודבר משה אל ראשי סמסות לבני ישראל
 לאמר יהוה דבר אשר עזת יהוה: איש כיה
 יוד נדר ליהוה איהוה סכעה לאמר אה
 על נקשו לא יחל דברו ככל סיעא ספיו נעשה:
 ויהיה כיה נדר ליהוה ואסרה אהן כהיה
 אהיה כנעניה: וסמע אהיה את נדרה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה וסחריש לה אהיה
 וקמו כל נדריה וכל אהר אשר אסרה על
 נפשה יקום: ואסרניא אהיה אהה כיום שסעו
 כל נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה כא
 יקום ויהיה וסלחלה כיהניא אהיה אהה:
 ואסרניו קהיה לאיש ונדריה עליה אי
 סכעה שפסיה אשר אסרה על נפשה: וסמע
 אישה כיום שסעו וסחריש לה וקמו נדריה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה וקמו:
 ואם כיום שסעו אישה יניא אהה וספר
 את נדרה אשר עליה וסח סכעה שפסיה אשר
 אסרה על נפשה ויהיה וסלחלה: וי ונדר
 אלסנה וסחריש לה אשר אסרה על נפשה
 יקום עליה: ואסרניא אהיה אהה כיום שסעו
 אהר על נפשה כסכעה: וסמע אישה
 וסחריש לה לא הניא אהה וקמו כל נדריה
 וכל אהר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
 ספר יפר אהם אישה כיום שסעו כל
 סדא שפסיה נדריה ולאמר נפשה לא יקום
 אישה פסם ויהיה וסלחלה: ויחטו כל
 נדר וכל שבעת אהר לענת גרש אישה
 וקסו וישיה פרטו: ואסרחדס גרש לה
 אישה סיום אל יום וקום אהיה נדריה או
 את כל אסרה אשר עליה כיום אהם כיה
 קחש לה כיום שסעו: ואסרדפר יפר אהם
 אסרני שסעו ונעש אהעושה: אלה כחלים
 אשר עזת יהוה אה משה בין איש לאשתו
 כדאכ כלהו כנעניה בית אהיה: פ

סדר מסעי

אלה סעני בני ישראל אשר וצאו פארץ
 סצרים לעבאם כיה כשה ארדן: ויחבב
 משה את סעוניהם לסעניהם על פני יהוה
 ואלה סעניהם לסעוניהם: ויסעו סרעססם
 כדלש הראשון כססעה עשר יום לחדש

ואתחנן עקב

בעבר הדין הדר הטוב הזה והלבנון : כי
 ויהעבר יהיה כי למענכם ולא יעמנו אליו יואמר
 יהיה אלי כבדך אל הוספדך אליו עוד נדבר
 הזה : עלה ו ראש הפסדה ושם עיניך ימה
 וצפנה ותיקנה ומוחה וראה בעיניך כי לא
 זעברו אחיהירון הזה : וצו איהיהושע ותוקדו
 ואמר כי יהיה ועבר לפני העם הזה והוא
 יתחיל אותם אתהארץ אשר תראה : ונשב
 כניא מול בית פעור : פ ויתה יהשאל שמע
 אלהיחקים ואלהמשפטים אשר אנכי שלמד
 אתכם לעשות למען תחיו וקאתם וירשתם
 אתהארץ אשר יהיה ארץ אבותיכם נתן
 לכם : לא חספו עליהרכב אשר אנכי מצוה
 אתכם ולא חנרעו מפני לשמר אתמצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם
 הראות את אשר עשה יהוה בקבל פעור כי
 כלהאיש אשר הלך אחריו בעל פעור
 השמירו יהוה אלהיו סבבך : ואתם הרכבים
 ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : ישראראו
 לפרחי אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו
 יהוה אלהי לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמרם ונעשיתם כי
 הוא חסמתם וינתכם לפני העמים אשר
 ישמעון את כל הדברים האלה ואמרו כל
 עמחכם ונבון הניו הנולד הזה : כי מיני
 גדול אשר לו אלהים קרבים אליו ביהוה
 אלהיו ככל קראנו אליו : ומוני נולד
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 סדר עקב

והיה עקב השמעון את המשפטים האלה
 ושכרתם ועשיתם אתם ושכל יהוה אלהיו
 אתהעברית ואתהחמד אשר נשבע
 לאבותיך : ואתהבד וברכה וירבך וברך פרו
 כמנה ופרו אדם בך ונתן והירשה
 ויעלה שר אלפרץ ועשתרת צאנה על
 הארץ אשר נשבע לאבותיך לחה לך :
 ביום הזה ספלי העמים לאיהויה כה עקר
 ונקרה ובבוסתה : ובסור יהיה ספד
 כל חליו וכל כרתי מצרים העמים אשר
 ידעת לא ישקם כה ונתנם ככל שואף :
 וכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיו
 נתן לך לאיתנים עיניך עליהם ולא תעבר
 אתהאלהיהם כי שוקש הוא לך : ס כי האמר

בלבבך רבים הניים האלה מפני איכה אכל
 לדורשים : לא הירא כחה זכר חזיר את
 אשר עשה יהוה אלהיו לפרעה ולכל
 מצרים : הפסה הנדלית אשר ראו עיניך
 והאחת והפחתים והיך החוקה והרע
 הנסיה אשר הוציא יהוה אלהיו בך
 עשה יהוה אלהיו לכל העמים אשר אתה
 ירא מפניהם : וגם אתהצרעה ישלח יהוה
 אלהיו כם עד אבד הנשארים והנסתרים
 מפניה : לא תערץ מפניהם כי יהיה אלהיו
 כבדך אל נדול ועזא : כי ונשל יהוה
 לא הוכל בלתי סור פן חרבה עליך מיה
 השדה : ונתנם יהוה אלהיו לפניה ויהם
 מרוקה נדלה עד הארץ ונתן סלבים
 בידו והאכרת את שכל סתחת חסותם
 לא יתעב איש כפניה עד השקד אדם :
 פסילי אלהיהם משרפון כאשר לאתחמד
 כסף וזהב עליהם ולקחת לה פן תקש בו
 כי תעבת יהוה אלהיו הוא : ולא תבאי
 תועבה אל איהוה ויהיה חרם כפשו שפן
 חשקצו ותעבו תהבננו כי חרם הוא :
 כל הפענה אשר אנכי מצוה היום השמרון
 לעשות למען תחיו ורביהם וקאתם וירשתם
 אתהארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם :
 וזכרת את כל הדבר אשר הולכת יהוה
 אלהיו וה ארבעים שנה כבדך למען ענתה
 לפתך לבעה אתה אשר בלבבך ותשמי
 מצותיו אסרא : וענה ורעבה ויאלה את
 כפן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך למען
 הודיעך כי לא עליהם חסד זכרו יהוה
 האדם כי על כל סורא פיהויה ויהי האדם :
 ישאל סמלתך לא בלהה מעדוה ונלה לא
 כצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך
 כי כאשר יסר איש את לבו יהוה אלהיו
 סיסרה : ושמרת אתמצות יהוה אלהיו ללכת
 בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיו סבי אדם
 אלהי ארץ סוכה ארץ נתתי כים עינת והרס
 וצאים פכקהה וקבר : ארץ חסה ושעלה
 ופסן והאנה וספן ארציה שכן ודכש ארץ
 אשר לא כסבתה האכלה להם לא
 חסרת כל כה ארץ אשר אבנהה כדול ויגרוה
 מחצב נחשת : ואכלת ושקעת וזכרת אתהיהוה
 אלהיו על הארץ סוכה אשר נקדלה :

ראה שופטים הנצ

סדר ראה

משפט צדק: לא תחנה משפט לא חסיד פנים
 ולא תחנה שחר כי השחר עור עיני חכמים
 וסלף דברי צדקים: צדק צדק תרופ לטעון
 החנה ונכשת את הארץ אשר יהיה אלהיך
 נתן לך: כי יי לא תטען לה אשר כל עין
 אצל מוכח יהיה אלהיך אשר תעשה לה: ולא
 תקים לה מילה אשר שגא יהיה אלהיך: כי
 לא תוכח ליהיה אלהיך שור ושה אש יהיה
 בו מום כל דבר רע כי תועבת יהיה אלהיך
 הוא: כי יוצא בקרבה באת שערך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך איש גוי אשר יעשה
 את דרכי בניו לך איש גוי אשר יעשה
 ילדך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם
 ישמשו או לזרים או לכל צבא השמים אשר
 לא צויתו: והגיד לך ושקעת ורשת היטב
 יהיה אמת וכן הדבר נעשתה התועבה הזאת
 בישראל: והוצאת את האיש הלוא או את
 האשה הלוא אשר עשו את הדבר רע הזה
 אל שערך את האיש או את האשה וסקלם
 באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה
 עדים וימת המת לא יומת על פי עד אחר:
 כי העדים ההדוברו בראשונה להמיתו ויד כל
 העם באחרונה ובעת רבע מקדמה: כי בלא
 מספר דבר לשפט בנידם: לרם בידיו רצון
 ובין גנע רבע דבר רובת בשערך וימת
 ועליה אל השמים אשר יבחר יהיה אלהיך
 כי ובאת אל יבנהיים הלזים ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ונרשת והגידו לך את דבר
 השפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
 מן השמים והוא אשר יבחר יהיה ושקעת
 לעשות ככל אשר יורה: ויאל על פי ההנהגה
 אשר יורה ועל השפט אשר יאמר לך
 תעשה לא תסור מן הדבר אשר יעידו לך וכן
 ושקל: והאיש אשר יעשה כדון לכל
 שמע אל הנהגה העמד לשרת שם את יהוה
 אלהיך או אל השפט ומת האיש הוא ובעת
 הרע בישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא
 ידון עוד: כי

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
 והקללה אשר לא תשמעו אל מצות יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
 לא ירועתם: סוהיה כי יב אה יהיה אלהיך אל
 הארץ אשר אתה בא ישקה לרשתה ונתתה
 את הברכה עליה נרנים ואת הקללה עליה
 עיבל: הלא רפה בעני הירדן אתה ירדן
 סבוא השמש בארץ הכנעני הישב בקרבה
 מל הנקלה אצל אלוני סרה: כי אתם עבדים
 את הירדן למה לרשת את הארץ אשר יהיה
 אלהיכם נתן לכם ורשתתם אתה וישבתם בה: כי
 וסרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות ארץ אשר
 נתן יהוה אלהי אבותי לך לרשתה כל הימים
 אשר אתם חיים על הארץ: אכן האבדון
 את כל העשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר ירשים אתם את אלהיכם על ההרים
 הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
 ונתחתם את מובחתי וסרתם את מצותי
 נאשרתם תשרפון באש וספלי אלהיכם
 הגדעון ואבדתם את שם מן השמים והוא:
 לא תעשון כן יהיה אלהיכם: כי אם אל
 השמים אשר יבחר יהוה אלהיכם סכל
 שבמיכם לשום את שמו שם לשכנו תרשו
 וקאת שפה: ויאל והבאתם שמה עליכם
 ונתתם ואת מעשרתכם ואת תרומת ידכם
 ונדרתכם ונדבותיכם וכלת בקרבים וצאונכם:
 נאכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלה ידכם אתם וקביתם אשר בקרה
 יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנתנו
 עשים פה היום איש כל השר בעיניו: כי לא
 קחתם עד עתה את המנוחה ואת הנחלה אשר
 יהיה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן
 וישבתם בארץ אשר יהיה אלהיכם סתתל
 אתכם והיום בקר סכל איביכם סכב
 וישבתם בהם:

סדר שפטים

שפטים ושחרים תתן לך בכל שערך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך לשפוטו וישפט את העם

סדר תצא
 כי תצא לשלחם על איבוק ותלך יהוה
 אלהיך בידו ושביה שבו: וקאת כשביה
 אשת ופת האר וקשחת בה וקחתה לה לאשה:
 נבארה אלהיך ביתך וכלתה את האיש
 ועשתה את הצדקה: והסירה את השטתה

תצא תבוא נצבים

השבתות לפני יתה אלהיך : ושחת
 בכל-השוב אשר גזר-לך יתה אלהיך
 ולביתך אהה והלוי והגר אשר בקרבך : ש
 יראו כי הכרה לעשר את-לכ-מעשר
 תבואהך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
 ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך
 ושבעו : ואכלת לפני יתה אלהיך בערתי
 הקדש מן-הבית גם נתתו ללוי ולגר
 ליתום ולאלמנה בכל-מצותך אשר צויתני לא-
 עברתי מצותך ולא שחתתי : לא אכלתי
 כאני משנו ולא בערתי משנו בקטא ולא-
 נתתי משנו למת שמעתי בקול יתה אלהי
 עשיתי בכל אשר צויתני : השקפה מסעון
 קדשה מן-השמים וברך את-עמך את-ישראל
 ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ש

סדר נצבים

אלה נצבים היום כלכם לפני יתה אלהיכם
 ראשיתם שביתכם וקניכם ושפתיכם כל איש
 ישראל : מסכם נשיכם וגרו אשר בקרב
 סניגה חסב עזיז עד שאם מטיף : לעברה
 בבית יתה אלהיך ובארה לפני יתה
 אלהיך בדת עפה היום : לוי משנו הקים
 אתה היום לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים
 כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם לברכם
 אנכי בדת את-הכרית הזאת ואת-האלה
 הזאת : את-אשר ישנו פה עקנו עמך היום
 לפני יתה אלהינו ואת אשר איננו פה עקנו
 היום : יא איתם ידעתם את אשר-ישבנו
 בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הים
 אשר עברתם : וראו את-שקוציהם ואת
 גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עשיתם :
 פניש בכם איש אר-אשה או משפחה או-
 שבת אשר לקבו פנה היום מעם יתה אלהינו
 ללכה לעבר את-אלהינו הנינים יהם פניש בכם
 שיש פנה ראש ולענה : ויהי בשמעו את-
 רבלי האלה הזאת וההקרב כלבבו לאמר
 שלום יהיה-לי כי בשררות לפי אלה לעסן
 ספות הרעה את-הצמחה : לא-אבה
 יהיה סלה לו כי אז יעשן יהיה וקנאוה
 פאיש הווא והכזה בו כל-האלה הפהוה
 בספר הווא וסחת יהוה את-שמו מתחת השמים :
 והכדילו יהוה רועה סכל שכתו ישראל

שלה כעליה ושבח בתיך וכתה את-אביה
 ואת-אמה רח ומס ואחר בן תבוא אליה
 ובעלה והיתה לה לאשה : והיה אמלא
 הפצה בה שלחמה להפשה ומלך לא-תמכרה
 כקפה לא-תמכר בה חמה אשר עניתה : ש לוי
 כירחיו לאש שתי גשים האמה אהבה
 והאמה שטאה ונל-ללו בים האהבה
 והשטאה והיה הבן הברך לשטאה : והיה
 ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו לא
 יוכל הכבר את-היה-האמה על-פני בן
 השטאה הכבר : כי את-הכבר כן-השטאה
 נביר לת לו פן שנים ככל אשר-יצא לו
 כיהוא ראשית אלו ממשם הככה : ש יא
 כיהיה לאיש בן סדר וסדרה איננו שבע
 בקול אביו ובקול אמו ונסר אחיו ולא ישמע
 אליהם : והפשו בו אביו ואמו והוציאו אהו
 אל-רגל עיר ולא-שער סקכו : ואמלו אל-
 זקני עירו כגנו זה סדר וסדרה איננו שבע
 בקלנו ולל ובקא : והמה ק-אישו עירו
 כאבנים ומה וקירת העע סקרה וכל-ישראל
 ישמע וקאו : ש

סדר תבוא

והיה כיהתה אל-הארץ אשר יתה אלהיך
 נתן לה נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
 מראשית וכל-פרי האדמה אשר תביא מארצה
 אשר יתה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
 ותלת אל-המקום אשר יבחר יתה
 אלהיך לשכן שמו שם : וקחת אל-הכהן
 אשר יהיה ביום היום והמרת אהו הנך הוי
 היום ליתנה אלהיך כיהתה אל-הארץ אשר
 נשבע יתה לאבותינו לתת לנו : לוי ולקח
 הכהן הטנא סירף והעילו לפני מוכה
 יהוה אלהיך : וננית והמרת לפני יתה אלהיך
 אנשי אבך אבי וברך מצותה ונגר שם כמתי
 מעט יהי-שם לפני גרו לעום וקב : ורעו
 אתה המצרים ונעטו ויתו עליו עברה קשה :
 ונצטק אל-יהוה אלהי אבותינו ונשמע יהוה
 אלהינו ונרא את-ענינו ואת-עקלטו : את-
 חצצו : והוצאת יתה ומצרים בך הקה
 וברש נטוה ובכרא גלל ומאותה ובספחים :
 ויבא אל-המקום הזה וימלך את-הכהן
 הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ויהי הנה
 הכאה את-ראשית פני האדמה אשר-נתתה
 לי יתה והתחלת לפני יתה אלהיך

נצבים וילך האוינו וזאת הברכה

ואל כל ימי ימיך ואל כל ימי ימיך ואל כל ימי ימיך
 לאמר מקץ שבע שלים כמנעו שנה
 השמטה בנת הסבות : בקוא כל ימיך
 לראות אתפי ונתן אליה בקקום אשר
 בחר תקרא את הבורה הזאת נגד כל
 ישראל באוניהם : תקרא אתהים האנשים
 וינשים והטף ונרה אשר בשערי לשעו
 ישמעו ולסעו ילסו ונראו את יתרה
 אליהם ושמונו לעשות אתה כל דברי
 הבורה הזאת : וכניהם אשר לא ירעו
 ישמעו ולסרו לראת את יתרה אליהם כל
 הימים אשר אתם חיים על הארצה אשר
 אתם עבדים את הורבון שנה לרשתה :
 סדר האוינו

האניו השנים ונדברה ותשמע האנץ
 אסרתי : יערף כספר לקחי תול כסר
 אסרתי בשערים עלי ראש וברכבים עלי
 עשב : כי שם יהיה ארא הבו נדל לאלהינו :
 מי הצור המים עליו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואתן על צדק וישד הוא : שחה
 לו לא כניו מוקם ריר עקש ופתלתל :
 ה ליהוה תנסלו זאת עם נגר ולא חכם רלוא
 הוא אביך קנה הוא עשד ויכנה : ישא וכל
 ימות עולם כינו שנות רדודי שאל אביה
 וננה ונקד ויאמר ילד : בהחל עליו נזים
 בהפרונו בני אדם וזכ גבלת עמים לספד
 בני ישראל : כי חלק יהיה עמו ועקב חבל
 נחלהו : ומאזו כערץ סרבר ובהו ילד
 ישן ומבנהו יבנהו וצנהו פאישון עינו :
 כערץ ועיר קנו על ידו ויחף : פרט בנפיו
 וקחמו ישארו על אברתו : והנה נגר נחט
 ואתן עמו אל נגר :

סדר וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים
 אהרנן ישראל לפני מוהו : ויאמר יהוה מסיני
 בא ורחם משעיר למו הופיע סר פארן ואתה
 סר כבת קדש מיסנו אשר הו לקס : אף חבק
 למים כל קרשיו כירד והם חבו לנגה יסא
 סרברתו : חונה צוה לו משה סררשה
 קהלת ועקב : יהוה כישרון סרר בהתאסר
 ראשו עם חד שקפו ישראל : ותי רבואו ואל
 יסר ויהו סמו מספר : סוואת ליהודה יאסר
 שסע והנה קול יהודה ואל עמו הביאו ריו
 רב לו ועור סרריו חתיה : ס לוי וללני אמר

ככל אלות הקריות כהתורה בספר התורה
 תה : ואמר הור החלון בניכם אשר
 יקומו מאחרים ותכרי אשר : ובא
 סארץ רחוקה ורא את סבות הארץ הזוא
 ואת סלחה אשר חלה יהוה קה : גפריה
 נסלה שרפה כל ארצה לא תרע : לא
 מצאת ולא עלה קה כל עשב כמהפת סרם
 ועמרה ארפה וצבים אשר הפך יהוה
 באפו ובחמיו : ואסרו כל הנוים על סה עשה
 יולה קבה לארץ הזאת מה חרי האף הריר
 תה : ואסרו על אשר עובו את דבריה יהוה
 אלתי אנתם אשר ברת עקב ברוצאו אתם
 סארץ סצרים : ונלכו ועבדו אלהים אחרים
 וישתחוו להם אלהים אשר לא ירעום ולא
 חלץ להם : ויתראף יהוה בארץ הזוא
 לקבוא עליה אתה כל סקלה כהתורה
 כספר תה : ויחשם יהוה סצל ארסיהם כאף
 וכתה קרצף נורל וישלכם אל ארץ אחרת
 כיום תה : הסתלת ליהוה אלהינו והגלת
 לנו וקנינו עדי עולם לעשות אתה כל
 דברי כהתורה הזאת : ס

סדר וילך

וילך משה וידבר את הדברים ואלה אל
 כל ישראל : ויאמר אלהם בן סאה ועשרים
 שנה אנכי היום לא אבכל עיר לצאת ולבוא
 יהוה אסר אלי לא מעבר את הורו : והוה
 יהוה אליהו הוא עבר לפניה הוא
 ישמר את הנוים האלה סלפנה וירשקם
 יהושע הוא עבר לפניו כאשר רכס יהוה :
 לוי עשה יהוה להם כאשר עשה חסדו ולעג
 סלכו האסרו וירצעם אשר השמיד אדם :
 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל
 הסנה אשר צויה אתכם : חוקו ואסנו אל
 תירא ואל ספרצו ספניהם כי יהוה אליהו
 הוא ההנה עקף לא יספה ולא יצדה : ס
 יסאל קבוא משה ליהושע ויאמר אלו
 לעני כל ישראל חוק ואתן כי אתה חבוא
 אתהים תה אל הארץ אשר ישבע יהוה
 באבהם לתת להם ואתה תחילה אותם :
 יהוה הוא ההנה קנהו הוא יהוה עקף לא
 יספה ולא יצדה : לא תירא ואל חתת :
 ויכבס משה את הנויה הזוא ואתה אשר
 כהנים קני לוי הנואים אתהרון כרית יהוה

זוֹאת הַבְּרִיחַ

<p>שָׁבוּ : ס' יִשְׂרָאֵל וְיִלְוֶינָם אֲחֵר מִבְּרִיחַ יְהוָה אֲרָצוֹ מִקֵּד שְׁמִים מִסָּל וּמִהַיּוֹם הַבְּרִיחַ הַזֶּה : וּמִקֵּד הַבּוֹאֵת שְׁמֵשׁ וּמִקֵּד נֶשֶׁת וְדָתִים : וּמִרֵּאשׁ הַרְדֵּי-הַקֶּדֶם וּמִקֵּד נִבְעוֹת עוֹלָם : וּמִקֵּד אֲרָץ וּמִלֵּא וּרְצוֹן שִׁכְנֵי סֶנֶה תְּבוּאֹתָהּ לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְלִקְרָקֵד גִּיזֵר אֲחִיו : כְּבוֹד שׁוֹרֵי הַדָּר לוֹ וּקְרָנֵי רֵאשׁ קָרְנֵי קָדִים עֲבָדִים וְגַח וְהַדָּר אֲפִי-אֲרָץ וְהֵם רִבְבוֹת אֲפִלְמִים יֵהֵם אֲרָפֵי מִשְׁנֵה : ס'</p>	<p>הַמִּינֵה וְאֲדִירָה לְאִשֵּׁת חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסְתַּוּ בְּמִסָּה הַיִּבְרָה עַל-מֵי מְרִיבָה : הָאֵמֶר דָּבָבוּ וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִי וְאֵת-אֲחִיו לֹא הִבִּיד וְאֵת-בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתָהּ וּבְרִיחָהּ יִצְרוּ : יִהְיֶה מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְהִזְרִיחֵה לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁמּוֹ מְהִירָה בְּאֶפֶס וּכְלִיל עַל-מִסְבָּחָהּ : קָדֵה יְהוָה הִילָל וּפַעַל יְהוָה הַרְצֵה מִחַץ מִתְנַגֵּם קִטְיוֹ וּמִשְׁנֵאֵי מִן-יִקְוִטָּן : ס' לְכַנְסוּן אֲחֵר יְדִיר יְהוָה יִשְׁבֵּן לְבַסֵּת עֲלָיו חֲמָף עֲלָיו בְּלֵי-הַיּוֹם וּבִגֵּן כְּהִפְזוּ</p>
---	---

קִיּוּאָה לַר"ה וּלְתַצ' וְכו' תַּמְצֵא לַהֲלֹךְ

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ מְלֶה, אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֵׁי אֲרָזִים : תְּהִלָּה לְרוּר, אֲרוֹמְסָה אֲרָזֵי הַמִּינֵה, וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכֹף יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאֵהְלִילֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוּף יי וְמִהָרָף
מֵאֵד, וְלִגְדִלְתֵנו אֵין חֶקֶר : הַדָּר לְרוּר יִשְׂבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יְגִידוּ : הַדָּר
כְּבוֹד הַדָּרָה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיתָה : וְעוֹזוֹ נִדְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ
אֲסַפְרֶנָּה : זָכַר רַב מִסִּבֶּה יִבְעוּ, וְצִדְקָתֶךָ יִגְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֲרָךְ אֲפִים
וְגִדְל' חֶסֶד : טוֹב יי לְכֹף, וְרַחֲמֵי עַל כֹּף מַעֲשֵׂיו : יוֹדֵה יי, כֹּף מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכְוֶה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ יְכֹנֵי
הָאֵרֶם גְּבוּרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כֹּף עוֹלָמִים,
וּמְשֻׁלְתֶךָ בְּכֹף רוּר וְרוּר : סוּסָה יי לְכֹף הַנּוֹפְלִים, וְזוֹקָה לְכֹף הַכְּפוּפִים :
עֵינֵי כֹף אֲרָיָה יִשְׁבְּרוּ, וְאֵתָה עֲתוֹן לָהֶם, אֵת אֲכֹלֶם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֵת יַדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹף חֵי רְצוֹן : צִדִּיק יי בְּכֹף דְרָכָיו, וְחֹסֵר בְּכֹף מַעֲשֵׂיו : קְרוֹב
יי לְכֹף קוֹרְאָיו, לְכֹף אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת : רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה : וְאֵת שְׁרָעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יי, אֵת כֹּף אֱהָבָיו, וְאֵת כֹּף הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹר : תְּהִלָּת
יי, יִדְבֵר פִּי, וְיִבְרַךְ כֹּף בְּשֵׁר, שֵׁם קְדוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נִגְבְּרָה יְהוָה,
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלִיָּהּ :

אֵין חֹמְרִים לְמַנְחָה לֹא כִרְהִי, וְלֹא כַחֲטוּכָה, וְלֹא כְסוּרִים קִטְיוֹ כִּי יִחִים,
וְלֹא כְסוּרִים גְּדוּל כִּי יִחִים, וְלֹא כְסִיף, וְלֹא כְעִיּוֹב, וְלֹא כְחוּהִי' :
כְּתֵר נְהוּרָא
לְכַנְסוּן אֲחֵר יְדִיר יְהוָה יִשְׁבֵּן שֵׁם אֲרָפֵי
עֵינֵךְ הֵי כִיּוֹם לְרַה.
רַחוּם יִרְחַם הֵי כִי

עַיִן מְהִירָה יִרְחַם הַגֵּרָה לְרַחֵם הֵי עַיִן מְחַמֵּת הַדִּינִין וְיִגְדֹל מִן הַגֵּרָה : יוֹשֵׁב עַם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, טְהִיב
וּכְכֹף אֱלֹהִים טַל מִיָּדָה וְכֵן עַיִן מְחַמֵּת הַדִּינִין מְבִיחַ הַכִּסֵּף לְכִיחָמֵד פְּעוּסָה כְּפִלִּית מְחַיֵּאת וּמוֹחֵת
כְּחַיִּילֵין חֵתֶר הַמַּסְלַח לְמִוּד חוֹדֵר בְּכִיחָמֵד כְּפִלִּית וְחַסְלִין וְחַקִּים כְּחַרְזֵל כְּסִמְכָה כְּרַעֲוֹ כֵל הַהוֹלֵךְ

ירדת השבע

יעקב: ישלח עורך קדשו ומציון וסעודת: זכר כל סתתה.
 ועלתך ידשנה סלה: ימן דר ברכה וכל עתה יסלא:
 נקנה בישועתך ובשם אלהינו נבנה וסלא יהיה כל משאלותיך:
 עתה נעתי כי הושיע יהיה משיח ונענה משיח קדשו כגבורות
 גוע וסינו: אלה ברכב. ואלה בסוסים ונאנחנו בשם יהוה אלהינו
 נזכיר: תהה קדעו ונפילו ונאנחנו קטנו ונתעודך: יהוה הושיעה
 הסלך נעגנו ביום קראנו:

לנין וע"י עסק המורה הוא יעיל מיום זה: ישלח עורך מקודש. ארזל הקדוש מעשים סכך וע"כ
 רמזו אהבה כי עמי אהבה כי אדם עוקש מעטיו: ייכור כל מתחזק. רמזו וכו' מדבק על ידי
 חלום כי שחלום כי הם חסידים כמנה עמיהם להפסיק והקדים זכור לו כל זה להושיעו מיום
 זה: ונרעה כיוסוף עמי קמת על חלמתי כי עמי יפלא כי כל משאלותיך:

**וכא מציון נואל, ולשבי פשע בעקב, נאם יהוה: ואני זאת בריתי
 אתם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא
 ימוש מפיך, ומפי ורעה, ומפי רע ורעה אמר יהוה, מעתה ועד עולם:**

יזהר לומר קדושה זו עם הזכור ולס כל לביהכ"ס ויהיה ענין לא חמר סדר הקדושה או עומד בחלום
 כמקום ששלי להפסיק והזכור חומר סדר קדושה יאמר עתהם ונפסי' חיה יכול להחמיל וכל לנין
 זה ומה קדוש ויהי לא יאזכרו חז"כ כותב:

**אתה קדוש, יושב תהלות ישראל: יקרא זה אל זה
 ואמר, קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו: ומקבליו דין מן דין, ואמרין קדיש
 בשמי מרימא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא
 עובד גבורתה, קדיש בעלים**
למה בשמים ובחמדתהם
 שללו בהתעורר וכו' כאלוהים
 בשם הקדומים

**ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש
 גדול, ברוך כבוד יהוה ממקומו: ונמלתני רוחא,
 ושמעית בתרי קל ויע סגיא, המשכהין ואמרין,
 ברוך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה: יהוה ימרוך
 לעולם ועד: יהוה מלכותה קאם לעולם ולעלמי
 עלמיא: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו,
 שמדה זאת לעולם, ליצר מחשבות לבב עמך, ורכן
 לכבס ארץ: והוא רהים יכפר עון ולא ישחית, והרבה
 להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני
 מוב וסלה, ורכ חסד, לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום ועמם לנו, האל
 ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו משנב לנו, אלהי יעקב סלה:**

וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש קדוש קדוש
 רמזו יראת ה' עין
 פירושו בקדושה דיונה:
 ומשלי רוח, על ידי
 התפעלות הנשמות שהי
 להנבוא ע"י ה' היה לו
 חזיונה לנשים תחלתי
 השרת: ואשמע אחרי
 קול רעש גדול כרוך
 כבוד ה', הוא שיש שריית
 שכינה בישראל: מתקומו
 יותר מתקומו של מרכבת
 התלכים והבטי אהבה
 ה' ועין בקדושה דיונה:
 ה' תלך לעולם ועד.
 ה' עיקר התלכה שלו
 ית' כמקום שכל השלמות
 מתועדים שכל בישראל
 כלולים מן ר"ג ח"י
 מס"כ תלך שיני כלול
 כ"א מן חדה לחם כסולם
 חסד והי מתלכות ה': כרוך
 חלני יום יום יעמם לנו:
 ע"י קבלת עול מלכות ה':

ירידת השפע

יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה,

המלך יעננו כיום קראנו: ברוך אלהינו (י' ד"ח נ"א) ויין

שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, תמיד נשבענו

ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע ר"ה וס"ו ר"ה:

בהיכנו, הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו

אהבתו ויראתו, ולעשות רצונו ולעבדו בל'כב

שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה: יהי

רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנשמור

חקיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונראה, נאמר

ונירש טובה וברכה, לשני ימות המשיח, תמיד נשבענו

ולחי העולם הבא: למען יומרך תמיד נשבענו

כבוד ולא ידם, יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך

הגבר אשר יבטח ביהוה, והיה יהוה מבטחו:

בטחו ביהוה עדי עד, כי ביה יהוה צור עולמים:

ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עובת רדשיך יהוה:

יהוה הפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאריר:

יהוה אדיר שםך בכל הערץ: חקו ויאמץ לנכבם כל המעלים

ליהוה, ואמר התון קדיש שלם

ויהי ב' ס"ו תיבת פרעה ור"ל חן האמינים:

יתגדל ותקדש שמה רבא: אמ בעלמא די ברא כרעתה,

וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: אמ בתיכון

ובימיכון ובתי דכל בית ישראל, בענלא ובזמן קריב ואמרו אמין:

יהא שמה רבא מברך לעלים לעלמי עלמא: יתברך וישתבח

ותפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה

הקודשא: בריך הוא לעלא

מ'ן כל ברקתא ושיקתא תשבחתא ונזקתא דאמין

בעלמא ואמרו אמין:

חן תתקבל צלותהון וכשותהון דכל בית ישראל קרם

אבודון די בשמיא, ואמרו אמין:

יהא

התכלה חתרום: עלם, רחון ננד הנפס שהיל מן עולם העשיה, ולעלמי, רחון ננד הרום שהיל מן פולם

היזריה: עלמי, רחון ננד הנשפה שהיל מן עולם הנדריה: יתברך, רחון ננד הנשמה לנכחה שהיל מן פולם

ובאלוה: ויתבחה ויתפאר כו', י' שבתים ננד י'ם תורה נביתם דלעילתו והם ננד י'ם ש'ם

נשמה וכי' יתעלה עד לעילת חו כל ברכתא, פיי ביחטי' החלוח שישראל חספ ליכ בעולם העשיה

עד הא"ם שהיל רחם ותיקור כל ברכות, ואומריכ חתקנל צווחתו כו', ג"כ ל' נשמות ננד ל' עולמות

לנזוחין

כתר נהורא

ברוך מלכותי שבראנו

לכבודו, רחון

ירחם ה' בעיני שיקב"ה

כרח פוחנו לכבודו ראוי

ליראה חמ ה' ושלם חספ

סוס חספ טהור ינינד

לכבודו יח' ותגדל להכת

ה' ולהכת תורתנו

הקשתנו הוא יפתח לבנו

בחרתו כו' יר"ח ה'

או"ח שנשחור חוקיך

בעולם הזה ונכזה לחיי

העוה"ב, הכונה יכה

לעבודה ה' לעשות ניר

ליזרנו לא עטור מעטנו

עמנו: כרוך הגבר אשר

יבטח בה', ע"י קבלת

שול חלכות ה' לקיים

חלוצה ה' על ידי עושר

ופרנסה שיחן לו הסס

יתברך ולעשות זקנה

נמחה וזו יהיה ה'

חכמתו:

י' תיבת ונחל יתח
נאמר ידרכם ויכפי'
כפדיו ולא כפי פתח
חסידיה רק נזכח
השבת:

י' תיבת כרוך הוא חין למטה ע"י יתח
דקדשא בלתיחמא ויחמד כרוך הוא לעילא
כו' י' נשכחין איתריס לעלא ולעלא
סגד' ה' י' יתח כיה
תי' חן יס"ר עד נשאלת:

ירידת השבע

כ"ז באבסדרהס יבס"ו הלל"ו יבס"ה יבן השלח כס"ו יע"ן :

כתר נהורא

יהא ישראמ רבא מן ימנא וחיים טובים עמינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן :

יפסע לאחרינו כזו בשמיע ועמיכ יאמר :
עשה שמים במרומיו הוא יעשה שאום עמינו ועל

כל ישראל ואמרו אמן :

דכתיב נד עולם אליליה וע"ז ותסבין לחננו השפעות וברכות והללויה ופרנחות לכל העולמות
ז"ש יהא שלחא רבא נד עולם האלילות שחננו הנפחה לנפחה : מן שמיא נד עולם הבריאה שחננו
הנפחה : וחיים עלינו נד עולם היליה שחננו הרוח חיים : ועל כל ישראל נד עולם השמייה
שחננו הנפש. ומפני שכל עיקר כוונת הקדים הוא להסבין ולהוריד השפעות ותוה נראה שגדולים
ישראל וחכמים יותר מהאלוהי הברא בע"ז ישראל ותורה ומפיה של ישראל יש השפעה לכל העולמות
אפיו למלאכי השרא ומפני ששחננו ישראל הם כלולים חכל העולמות כבוד נר"ג ה"ו חסדיכ ע"ז
חללי השרא וזכרה שלם ע"ז סלא יבית ח"ו שום קאלה ע"ז חקן הקדים כל הנינים שחן חלליה
ונדילא שז חיים וזה לש והקב"ה עשה כיום בנייה הוא יעשה כיום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.
גם להורות שה"ז הוא חרון יתיד אל חלק נאמן המוביל ככל העולמות ומקיים חלייתן ואנחנו חקקים
שקרב נאלחנו והאלילים כליל יחלק ונכבד ה' לבדו ויהיה חבורך ומיחדך כיהוד : שום לשחן עלינו
עלי שום הפסק וחף כי לחננו נכלתו עכ"ז חן לחננו חקקים כבוד עלחנו דך לחננו חונקים לח כבוד
לחינו ששמים שוכה שיהיה שמו רבא ומבורך :

כשני ובחמישי יאמר כאן התון הללו :

חיו יהללו את שם יהוה פי נשגב שמו לבדו :

הקבל אומרים הדרו על ארץ ושמים וירם קרן לעמי תהלה לכל חסדיו
לבני ישראל עם קרובו הדרתיה :

כחול זכר"ח זכיר"ע וכשנת נתיבה אומרים לדרו סוסיר וכשנת אומרים סוסור לדרו :
כשחסיסין הס"ח להיכל אומרים זה :

ובנהה יאמר שזכה יהוה רבבות אלפי ישראל : קומה יהוה
למנוחתך אתה וארון עזך : בהניך ילבשו צדק והסידך ירננו :
בעבור ה' עבדך אל תשב פני משיחך : כי לקח טיב נחתי
לכם תורתך אל תעוובו : עץ חיים היא למחויקים ביה ותומכיה
מאשר : דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יהוה
אלוהך ונשובה חדש ימינו כקדם :

כחיים שחן אומרים חננו חן אומרים חלה לדרו דך מחלילין לו כיה יעקב. וכחיים שחן אומרים גם
אל חלק חיים גם כיה יעקב חן אומרים דך השיר של יום :

יבין חמוד כחומר זה כי כאן נכלל כל זה דשוי נרמיה עכ"ז עני חסיד ק"ה יכאן יביון !קבל השפע
יועשה עלחו כעכ"ז :

תפלה לדרו השה יהוה אונק ענני כי עני ואביון אני : שברה נפשי
כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך : חנני אדני כי אליך
אקרא כל היום : שמה נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : כי אתה
אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קוראיך : האזינה יהוה תפלתך והקשיבה
בקול תחנונותך ביום צדתי אקראך כי תענני : אין כמות באלהים אדני.

ואין

ירידת השבע

ואין כמעט שיר: כל גוים אשר עשית, ובואו וישתחוו לפניך אדני, ויכבדו לשמך: כי גדול אמתך ועשתה נפלאות, אמה אלהים לְבָרְךָ: הורני יהוה ברכה, אהלך באמתך, וחר לבבי ליראה שמך: אורך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי, והצלת נפשי משאול תהלתה: אלהים, ודים קמו עלי, ועדת עריצים בקשו נפשי, ולא שמיה לנגדם: ואתה אדני אל רחום ורחן, ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי ותנני, תנה עך לעבדך, והרשיעה לבן אבתך: עשה עמי את למכות, וירא שנאי ויבשו, כי אמה יהוה עזרתני ונתחמתי:

סעי' בית בעלך, לבי וגלגלך, כאור יהוה: כי כל העמים ילכו איש בשם אלקיו, ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד:
 והי יהוה אלהינו עמנו באשר קיד עם אבותינו, אל יעזבו ואל ישנונו להטות לבבנו אליו ללכה, בכל דרכיו ולשמור מצותיו ותקיו ומשקטיו אשר צוה את אבותינו ויהי רצוני אלה אשר התענגנו לפני יהוה, קרובים אל יהוה אלהינו וקם גלגלה: לעשות משפט עבדך, ומשפט עמו ישראל, דבר יום ביומו: למען תציל את עמי הארץ, כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
 שיר המעלות לנר, לולי יהוה שהיה לנו, נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו, בקים עלינו אדם, אי חיים כלעוננו, כחרות אפס בנו: אי המים ששפוננו, נתלה עבר על נפשנו: אי עבר על נפשנו המים הזורמים: קרוך יהוה, שלא נתננו ארך לשוניהם: נפשנו כצפור נמלטה, מפח יוקשים, מפח נשקר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה אצור ואלים יקים לנו היום ויום א' בשבת לו כי בשבת ונוה מקים מצע וזכר את יום השבת מצד להזכיר שבת ככל יום:

שיר של יום.

יום ראשון היום יום ראשון כשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 לְדָוִד מְזֻמָּר, לַיהוה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶתָהּ, תְּבַל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: כי היא על ימים יסדה, ועל נהרות יבוננה: מי יעלה בהר יהוה, ומי יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשו, ולא נשבע למרמה: וישא ברכה מאח יהוה וצדקה מאלהיו וישעו: זה הור דרשיה, שבקשי פינה ועקב סלה:
 שאו שערים ראשיכם, והנשאו פתחי עולם, וכבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד, יהוה עזו וגבור, יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם, ושאו פתחי עולם, וכבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד, יהוה צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

גם זה היא סעי' סעי' הושיענו יהוה אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להורות לשם קדשך, להשתבח כותבתיך: קרוך יהוה אלהי ישראל, מן העולם ועד העולם, ואמר כל העם אמן הלויה: קרוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה: קרוך יהוה אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לברך: וקרוך שם כבודו לעולם, וישלם כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יום שני היום יום שני כשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
 שיר מְזֻמָּר לְבְנֵי לֶחֶם: גדול יהוה ומהלל מאד, בעיר אלהינו הר קדשו

ירדת השבע

קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב:
אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו תחתי:
המה ראו בן תפלה נבדלה נחפזו רעדה אחרתם שם חיל פולחנה: ברוח
קרית תשבר אנית תרשיש: כאשר שמינת בן ראיתי בעיר יהוד צבאות.
בעיר אלהיני אלהים יכוננה עד עולם סלה: רמיני אלהים חסדך בקרב
היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על קצו ארץ צדק מלאה ימינה:
ישמה הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון ותקופיה.
ספרו מגדליה: שיתי לבכם לחילה פסג ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: הושיענו וכו'

יום שלישי היום יום שלישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
זיכור לאסוף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי
תשפט עול, לפני רשעים תשא סלה: שפטו דל ויתום, עני ורש הצדיק:
פלטו דל ואביון, מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשבה ותחלבה:
ימוטו כל מסורי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם, יבני עלין כלכם: אכן
כאדם תמתין, וכאחד השרים תפלי: קומה אלהים שפטה הארץ, כי אתה
תנהל בכל הגוים: הושיענו וכו'

יום רביעי היום יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
אל נקמת יהיה אל נקמת הופיע: הנשא שופט הארץ, השב גמול על
צאים: עד מתי רשעים יהיה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק,
יתאמרו כל פעלי און: עמך יהיה ידכא: תחלתך יענו: אלמנה ונר ידרגו,
ויתומים ידכזו: ויאמר: לא יראה יה, ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם,
וכסילים מתי תשכילו: הנוטע און ולא ישמע, אם יוצר עין הלא יביט: הייסר
גוים הלא יוכית, המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל:
אשרי הנביר, אשר תספרנו יה, ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי דע, עד
יכרה לרשע שחת: כי לא ימש יהוה עמו, ונהלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב
משפט, ואחריו כל ישרי לב: מי יקים לי עם מרעים, מי יתניב לי עם פעלי
און: לילי יהוה עזרתה לי, כמעט שכנה דיכה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי,
חסדך יהוה יסעדני: ברב ירעפי בקרבי, תחומיך ישעשע נפשי: תחזקך
כפא היות, ויצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק, דם נקי ירשיעו: יהו
יהוה לי למשגב, ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם, וברעתם יצמיחם
יצמיחם יהוה אלהינו: לכו נרננה ליהוה, נריעה לציר ישענו: נקדמה
פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל
אלהים: הושיענו וכו'

יום חמישי היום יום חמישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוננו, הריעו לאלהי יעקב:
שאו

ירידת השמע

שאי זכרה יתנו תת, כבוד נעים עם נבל: תקעו בחרש שופר, בכמה ליום תננו:
 כי חק לישראל הוא, משפט לאלהו יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
 מצרים, שפת לא ידעתי אשמע: הקירותי סבכל יעבב, כפיו מידו מעבדתי:
 בצרה קראת ואחלצת, אענה בסתר רעם, אבחרך על מי מריבה סלה: שמע
 עמי ואעירך קה, ישראל אם תשמע לי: לא יהיה קה אל דה, ולא תשתחוה
 זאל נכר: אנכי יהוה אלהיך, הסעלה מארץ מצרים הרחב סיד ואמלאהו:
 ולא שמע עמי לקולי, ישראל לא אכה לי: ואשלחהו בשרירות לבם,
 ילכו במוצותיהם: לי עמי שמע לי, ישראל בדרך יתלכו: במעט אויביהם
 אכניע, ועל צריהם אשוב ירי: מיטנאי יהוה יכהו לי, ויהי עתם לעולם:
 ואכילתי מתלב הקה ומצור רבש אשביעך: הושיענו וכו'

יום שני היה יום ששי בשבת, שבו קיו הלנים אופרים פגות המקדש:
 יהוה מלך באח לבשו, לבשו יהוה עז התאזר, אף תבון חבל כל
 תמוט: נכון בסאך מאן מעולם אתה: נשאו נדרות יהוה נשאו נדרות קולם,
 ישאו נדרות דכום: מקולות סים רבים אדורים משכרו ים אדיר בשרום
 יהוה: עדותיך נאמנו סאד לביתך נאזר קדש, יהוה לארץ ימים: הושיענו וכו'
 יום השבת היום יב שבת קודש, שבו קיו הלנים אופרים פגות המקדש:

סבאד יור יום השבת חלל ככח נלמט:
 קנה אל יהוה חק (נאמן לכה וזנה אל יהוה: אין קדוש ביהוה כי אין
 קלמך ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה ככלערי יהוה, ופי צור וזנה אלהינו:
 אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכנו אין כמושיענו: מי
 כאלהינו מי כאדונינו מי כמלכנו מי כמושיענו: נודה לאלהינו
 נודה לאדונינו, נודה למלכנו, נודה כמושיענו: כרוך אלהינו כרוך
 אדונינו, כרוך מלכנו כרוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה
 הוא אדונינו אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה תושיענו:
 אתה תקום תרהם ציון כי עת להנה כי בא מיעד:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקמנו אבותינו לפניך את קטורת הסמים
 בזמן שפית המקדש קיה גם כאשר צוה איהם על יד משה נביאך
 ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קה לך סמים נסך ושהלת וחלכנה סמים ירבנה
 וכה בד ככד יהוה: ועשית אותה קטורת רחם מעשה רוקם כמלכת סהור
 קדש: ושחקת סמנה חק ונתתה סמנה לפני העדת באהל מיעד אשר
 איעד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:

הקטורת אשר מעשה ככתבתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך
 ליהוה: איש אשר עשה כמיה לערות כה יכרת מעמיו:
 קנו רבון פסום הקטרת מיעד, שיש סאות וששים ושמונה קנים קיו קה
 שלש סאות וששים: הסמנה כסגן וסות תהיה סנה לכל יום פרס כשחרית ופרס
 בין הערבים, ולששה קנים וסרות ששה סגנים סגן גדול ולא סגנון יום
 הסמנה

ירדת השמע

הנפירים. יסחורו וספספת ערב הם הנפירים. וישתקן ופה ופה כדי שתהא
 הקול מן הדקה ואחר עשר פעמים היו בה. ואלי מן הצד והצדון בתחלה
 והלבושה משהל שבעים שנים מול וקציעה שכלה גרה וזכבה משנה
 עשה עשר עשה עשר עשה עשה עשה עשה עשה עשה עשה עשה עשה עשה
 ברית ברשינה השנה הקבו. מן קפריסין שאין תלמא וקבוו ויתמא. ואם אין
 לו מן קפריסין קבוא חסר תורן עמיק. מלח כדומיה רבע. סעלה עשן
 קל שהוא רבי וכן אופר אף קפת תורן קל שהוא. אם נתן בה רכש
 סעלה ואם הפך אתה מקל סעלה תוב מיסיה:

רמן שמעון מן גסטליאל אימרה הצרי אינו אלמא שרף הנוסף מעצו
 התקף ברית ברשינה למה היא באה כדי לשפוט בה את הצפון. כדי
 שתהא נאה. מן קפריסין למה הוא בא. כדי לשפוט בו את הצפון. כדי
 שתהא ענה. והלא מן הנלום יפין לה אלמא שאין מכוניסין מן הנלום
 במקדש מפני הקבוד:

יהיה צבאות עקנו משיב לנג. אחרי עקב קלה: יהיה צבאות אשרי אדם בלח
 קף: יהיה הרושעה. ספרך וענו כיום קראנו:
 תנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום, מבטח לו שהוא מן עולם
 הבא. טנאמר. הלכות עולם לו. אל הקרי הלכות. אלמא הלכות:
 אפר רבי אלעזר אפר רבי מניא. מלמדו הקמים מרבים עולם קעולם. ששאר וכל
 קנון למורי יהיה ורב שלום קנון. אל הקרי קנון. אלמא בננה: שלום רב לארבי תורתך.
 ואין למו מלשורי: יהי שלום בחילך. שלום בארמנותי: למען את ורעי. אנכרה נא שנים
 קרי: למען בית יהיה אליהו. אנכשה טוב קרי: יהיה עזי לעמו וכן. יהיה וקרב את
 עמי בשלום:

קדים רננן חנאל אחר ליהוה: אלהי ויל היה אומר קדים זה כספיה לו יאמר לעי:

עלינו הוא בנה גדול ויה לאתרי עומד ואפי עיקן לא הניע לעליו וכן הדק כשהניע הכזר
 לחלה ליהוה אל עומד כחוקי כחתי יאמרנו עם הלזי ובניה לאתרו בכל יום
 ויה ויה ויה הפוך וכפרת ברית ויזכו ויכין כפי העליו וכדי חלקי עוב. וכן כפי העל כן קריה
 וכדי מן ועד. לא יסיר החפליק עד אחר על כן קריה וככזר יאמר עד אחר הקרי:

*כספיה ואתה כורעים לך לכווע העם כורעים בלו. וכספיה וכחתיים לך לכהחיות כראשו
 ונלם הלזי עיפה מן הרי הוא ככופר מ"ו סמית כפי ואתה כורעים וכחתיים ומודים לחך
 עמי הלזים הקב"ה ואתה עובת כן:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדולה ליוצר

בראשית. שלא עשנו כנוני הארצות ולא
 שמנו במשפחות הארמה שלא שם הלכנו
 בהם. וגורלנו בכל המונם. ואנחנו בורעים
 ומשתחיים ומודים. לפני מלכי המלכים
 הקרוש קרוש יוא. שהוא נוטה שמים ויוסר

אין
 יחדל כדורו הלזי תנאלו כרה אלום אח העולם כהם הכמים והלך. ע"כ י"ל ביראת מן
 כהם וכן ע"כ. בכל עובת כראשית עמי חפץ ועין ופסע היו ומגידל הכרת ה' ואתה כורעים
 ומחתיים

ירידת השפע

**ארץ ימושב יקרה בשמים ממעלה ושכינת עון
בנבחה מזרמים היא אלהינו אין עוד. אמת
מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו יודעת
היום והשבת אל לבבך. כי יהוה היא האלהים.
בשמים ממעלה ועל הארץ מתחת. אין עוד:**

על פני נבחה לך יהוה אלהינו לראות מהרה
בתפארת ערך להעביר גלילים מן הארץ והאלילים
פדות וברתוק. לתתן עולם במלכות שדי וכל בני
בשר יכראו בשמך. להפנות ארץ כל רשעי ארץ.
יקרה וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בדרך.
תשבע כל לשון: לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו.
ולכבוד שמך יכרי יתנו ויקבלו בלם את על מלכותך.
ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שדיך היא ולעולמי עד תמלוד בכבוד. ככתוב
בתורהך. יהוה ימלוד לעולם ועד: ונאמר יהוה יהוה
למלך על פני הארץ. ביום ההוא יהוה אהר
ושמו אהר: ק"ו

כבר נהרוא
ונסתמים ונורוס למי
החיה הקציה כחול
בשמים. רוח חלום
כי פי לחטט אידים
הוא יתי לבדו כיה
כטה כמים ויפד לך
ולעם ומושב יקרו
כמים חתול כחלפה
הוא אלוהי מועד אלהינו
על פני נבחה לך. רחמי
יראה כי פי הפני
כלו חודים כחול יתי
כחלשול ולחטט חודים
כחייבד אלהינו עליו
וכחיה עליו עיכוקים
לך כי אלהינו לראות
מהרה בתפארת ערך.
שך זה כהמיק כחיה
לכנות לנו כהמה אים
והמה עליו יראה כי
יראה המקום כמים
וקדמי היראה. יתעל
לכחיה אלהינו חתולים
לתתן עולם במלכות שדי
כי עיקר חיקון השלם
יהיה כחלום שדי ויכרו
ידעו רוח חלום הו
ויקבלו שלם את על
למלך רחמי קבלת על חלמי הו

אל תיקרא מפתח פהאם ומשאת רשעים כי תבא: ענין עצה וקפה פקרו קבר וליא
קיום. כי עשני אלהי ועד וקנה אני הוא. ועד שיקה אני אקבול. אני עשיתי. ואני אשא.
ואני אקבול. ואמלט:

עוב לומר אלה כל המלה חומר כ"ד וחומר ס"ו:

זל המלה. חלמי כפי הוה קודם חלמות מיוחדת לחלמי ולחורמי כמר ללחמינו ע"כ מן החלמי לחמס:
הפלה רבא חלמי עד חלמי כפי חלמי כשע חלמי:

יהו רצון מלשנך יהוה איהא שתשכן בתוכנו אהבה ואחיה ושלוש ורעות ותרבה
בבולנו בתלמידים ותצלוח סוגנו אחרית ותקנה השום חלקנו בנן ערן ותקנו כחבר טוב
ויצר טוב בעולמך ונשכחי ונמצא יחול לכבנו לראיה את ששך ותבא לשנך קודת נמשנו לטובה:
זו היא הפלה ר' איעור:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתצוק בשפתנו ותביט ברענו ותחלש כרהסך ותחננה
בערך ותחננה כהסירותיך ותחזור כחיותיך ותבא לשנך סדת שוכך ועשנתיך:

זו היא הפלה רבי יוחנן:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שלא נחטא ולא נביט ולא נכנס מאבותינו:
זו היא הפלה ר' ירמיה:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתרא תורתך אסנתנו ואל יהוה לבנו ואל יחשבו עינינו:
זו היא הפלה ר' חייא. הפלה רב המצא קודם שבסוכן חרש:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתשים שלום במלואי של מעלה ובמלואי של מטה
וכן

יִדְרַת הַשֶּׁמֶן

ובין המסורות העוסקים במיתוך בין עובדים לשמה בין עובדים שלא לשמה ובני העסקין
שלא השמה יהי רצון שיחזו עובדין לשמה:

ו זה הוא הפרט רב כפרא :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו שתעמידנו בקרן אורה ואל תעמידנו בקרן חשכה ואל
ידוה לבנו ואל יחשבו עינינו לעולם יהא אדם ירא שמים וכו' :

ו זה הוא הפרט רב אדכסנדרי : וזאת דאמרי רב הטומא בחר רמלני אמר חני :

רבין העולמים נלוי וידוע לטוך שרצינו לעשות הצורך ופי מעבב שאני יבעיפה יהו
רצון מלפניך שנשוב לעשות חקי רצונך בהבב שרם :

מן ר"ח אלול עד אחר סמיני עשרה כערי ובנוקר אומרים זה יום נהנין לאמרי קידס ח"ק סלחר
שמיני ובספר עתיק כי לאמרי בכל המזל אחר החפלה :

לְדוֹד יְהוֹה אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא, יְהוֹה מְעוֹן חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּח : בְּקִרְבּוֹ עָלִי
מְרַעִים, לְאֹכֹל אֶת בְּשׂוֹרִי, צְרוּ וְאִיבֵי לִי הִמָּה כִּשְׁלֵי וַנְּפָלֵי : אִם תַּחֲנֶה עָלִי
מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְרַם עָלִי מִלְחָמָה, בּוֹאֵת אֵלַי בּוֹמֵת : אַחַת שְׁאַלְתִּי
מֵאֵת יְהוֹה, אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוֹה, כֹּל יְמֵי חַיִּי, לְחַיּוֹת כְּנַעַם
יְהוֹה, וּלְכַבֵּד בְּהִיכְלֹו : כִּי יִצְפְּנֵי בְּסִבּוֹ בַּיּוֹם רַעַה, וַיִּסְתַּיְרֵנִי בַסֶּתֶר אֱהָלוֹ,
בְּצוּר יְרוּמַמְנִי : וְעַתָּה יָרִים רֹאשִׁי, עַל אִיבֵי סִבִּיבוֹתַי, וְאִזְבַּחַהּ בְּאֱהָלוֹ וְזָבַחַי
תְּרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאִזְמִרָה לַיהוָה : שְׁמַע יְהוֹה קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי : לֵךְ
אָמַד לְבִי, בְּקִשׁוֹ פָנַי, אֶת פְּנֵיךָ יְהוֹה אֶבְקֵשׁ : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תִּט
בְּאֶף עֲבָדֶךָ, עֲזַרְתִּי הָיִית, אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזוּבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : כִּי אָבִי וְאִמִּי
עֲזוּבוּנִי, וַיְהוֹה וְאֶסְפְּנִי : הוֹרֵנִי יְהוֹה בְּרַכְּךָ, וְנַחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר, לִכְעַן שִׁרְרֵי :
אֵל תַּחֲנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמָו בִּי עַדִּי שִׁקֵּר וַיַּפֵּחַ חֶמְסִי : לוֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי, לְרֹאוֹת
כְּשִׁיב יְהוֹה בְּאֶרֶץ חַיִּים : קָה אֵל יְהוֹה, חֹזֵק וַיִּאֲמָץ לְבָבָהּ, וְקָה אֵל יְהוֹה :

בכית האלל בנוקר וכערי אחר שיר של יום אומרים זה :

לְמַנְצָה לְבִנֵּי קִרַח מְזוֹכָר : שְׁמַעֵנִי וְאֵת כָּל הַעַמִּים, הֲאֵזִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
הַלֵּד : גַּם בְּנֵי אָדָם, גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאֶבְיוֹן : פִּי יִדְבַר חֲכָמוֹת,
וְהַגַּת לְבִי תְבוּנוֹת : אִמְתָּה לְמִשְׁלָה אוֹנֵי, אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִירְתִּי : לְמָה אֵירָא
בַּיָּמִי רַעַ, עוֹן עַקְבֵי יִסְבְּנִי : תְּבוֹטְחִים עַל הַיָּלָם, וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְּלוּ : אֵח לֹא
פָּרַח יִפְרָה אִישׁ, לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ : וַיִּכַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם, וַיְהַרֵּף לְעוֹלָם :
וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח, לֹא יִרְאֶה הַשְׁהַת : כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמִיהֵם, יַחַד כְּסִיל וְכַעַר
יִאֲבֹדוּ, וְעוֹבוֹ לְאַחֲרִים חַיִּלָּם : קָרַבָם בְּהִימוֹ לְעוֹלָם, מִשְׁכָּנָתָם לְרוּחַ רוּחַ, קָרָאוּ
בְּשִׁמוֹתַם עָלֵי אֲדָמוֹת : וְאָדָם בְּיָקָר כֹּף יִלְוִן, נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נִדְמוֹ : זֶה
רַדְכָם כֶּסֶף לָמוֹ, וְאַחֲרֵיהֶם כְּפִוְהֵם יִרְצוּ מִלָּה : כִּצְאוֹן לְשִׁאוֹל שְׁתֵּי מוֹת יָדָעַם,
וַיְדַדוּ כֶּם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר, וְצוּרָם קִבְלוֹת שְׁאוֹל מוֹבֵל לוֹ : אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה
נַפְשֵׁי מִיר שְׁאוֹל, כִּי יִקְחֵנִי מִלָּה : אֵל תִּירָא כִּי יִעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד
בְּיָמוֹ : כִּי לֹא בְּמִיתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִבַּר, אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ : כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ
יִבְרָה, וַיִּרְדֶּה כִּי תִשְׁכַּח לָהּ : תְּבוֹא עַד דוֹד אֲבוֹתָיו, עַד נֶצַח לֹא יִרְאֵ אֹדֵר :
אָדָם בְּיָקָר וְלֹא יִבִּין, נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נִדְמוֹ :

קריש יהום :

יחודי ותקדש שמה רבא. בצלקא די קרא כרעותה. ותלדי מלכותה.
 ותקח פורקנה ויקרב קשימה. בתיכון ובקשיכון ובטיי דכל בית ישראל.
 בצלקא ובזמן קריכ נאקרו אמן: יי: יהא שמה רבא קהדר לעלמו ולעלמי עלמא:
 יתברך ותשתבח ותפאר ותרום ותנשא ותקדר ותמצלה ותהלל שמה
 דקודשא ברין הוא. לעלא וכעיי וילעלא מקלא סן קל ברקתא ושירקא השבחתא
 ותחסתא דאמירן בצלקא נאקרו אמן:

יהא שלקא רבא מן שפיא ומיים טובים עליה ועל קל ישראל נאקרו אמן:
 עשה שלום בקרוקיו הוא יעשה שלום עליה ועל קל ישראל נאקרו אמן:

כבית מדרשו של אמור"ר הגה"צ מאורחארי וצוק"ל הי' המנהג לומר
 בכל יום שני מזמורי תהלים. מזמור פ' ואח"כ מזמור ע"ב. בציבור
 פסוק בפסוק. אחר עלינו של שחרית. ושני מזמורים הללו היו כתובים
 על לוח גדול שהיה תלוי על קיר בית המדרש. מנהג זה הי' לו
 בקבלה מאת זקנינו הקדושים. הגה"ק מה' מאד והגה"ק מטשענגער
 זי"ע. אשר באמירת השני מזמורים הנ"ל כפי סדר הנ"ל יש בזה
 סגולה נפלאה להצלחה ולשמירה ולכ"ט. לכן הצגתי אותם פה. כרי
 לזכות את הרבים.

פ (6) למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: (3) רעה
 ישראל והאזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים
 הופיעה: (4) לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה
 את גבורתך ולקח לי שעתה לנו: (5) אלהים
 השיבנו והאר פניך ונישעה: (6) יהוה אלהים
 צבאות עדימתי עשנת בתפלת עמך: (7) האבלתם
 להם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: (8) תשימני
 מדון לטכנינו ואיבינו ילעגו לנו: (9) אלהים צבאות
 השיבנו והאר פניך ונישעה: (10) גפן ממצרים
 תסוע תגרש גוים ותטעה: (11) פנית לפניה ותשרש
 שרשיה ותמלא ארץ: (12) קפו הרים צלה וענפיה
 ארד-אל: (13) תשלח קצירה עדיים ואליהנהר
 זנקותיה: (14) למה פרגת גדרה וארזה כל עבר
 דרך: (15) יברכמנה חוד מיער וזי שדי ורעה:
 (16) אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה

שחרית לחול

וּפְקֹד גַּפְּנֵי זֹאת: (ט) וּכְנֵה אֲשֶׁר־נִמְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־
 בֵּן אִמְצָתָה לְךָ: (י) שְׂרֹפָה בְּאֵשׁ כְּסוּחָה מִנְעֵרַת
 פְּנֵיךָ יֵאָבְדוּ: (יא) תְּהַרְיֶדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־
 אִדָּם אִמְצָת לְךָ: (יב) וְלֹא־נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ
 וּבִשְׂמֶךָ נִקְרָא: (יג) יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנו
 הָאֵל פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה:

עב (6) לְשִׁלְמָה וְאֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תִּזְוָדְקָתְךָ
 לְבֶן־מֶלֶךְ: (7) יִדְוֶן עִמָּךָ בְּצַד־קוֹנְעֵיךָ בְּמִשְׁפָּט:
 (8) וְיִשְׂאוּ הַרִים וְשְׁלוֹם לְעַם וְנִבְעוֹת בְּצַדְקָה: (9) וְיִשְׁפֹּטוּ
 עֲנִיִּימֵם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֲבִיוֹן וְדָבָא עוֹשֶׂק: (10) יִירָאוּךָ
 עַם־שָׁמַיִם וְלִפְנֵי יְרַח הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה: (11) יִרְדּוּ כְּמִטְרַעַל־
 גִּבּוֹרִים וְרִזְיָה אֶרֶץ: (12) וְיִפְרֹחַ בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב
 שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרַח: (13) נִרְדּוּ מִיָּם עַד־יָם וּמִנְהַר עַד־
 אֶפְסוֹס־אֶרֶץ: (14) לִסְגִּי וְכָרְעוּ צִיִּים וְאִזְבִּי עֶסֶר
 וְלַחֲכוּ: (15) מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ וְ
 מַלְכֵי שֶׁבַע וְיִסְבֹּא אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ: (16) וְיִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְךָ כָּל־מַלְכִים כָּל־נְזִימִים יַעֲבֹדוּךָ: (17) בְּיִצְחָל אֲבִיוֹן
 מִשִּׁנְעָה וְעֵנִי וְאִיךָ עֲזָרְךָ לִי: (18) יַחֲסֵם עַל־דָּל וְאֲבִיוֹן וְנִשְׁפֹּטוֹת
 אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: (19) מִתּוֹךְ וּמִחֶמֶס יִנְאָל גִּשְׁמֵם וְיִקְרַךְ
 דָּמָם בְּעֵינָיו: (20) וְיַחֲוֶי וְיִתְזַלְלוּ מִזֶּהב שֶׁבַע וְיִתְפַּלְל
 בְּעַדוֹ תְּמִיד כָּל־הַיּוֹם וְיִבְרַכְגֵּהוּ: (21) יְהִי שֶׁשֶׁת־כְּבוֹד
 בְּאֶרֶץ בְּרֵאשׁ הַרִים וְרַעַשׁ כָּל־בְּנוֹן פְּרִיזוֹ וְיִצְיָנוּ מֵעִיר
 כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ: (22) יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְסִנְיַת־שָׁמַיִם יִנְזוֹן
 יִשְׁמוּ וְיִתְבָּרְכוּ בְּוֹ כָּל־נְזִימִים יִאֲשֶׁרְהוּ: (23) כְּרוּךְ וְיְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִסְלָאוֹת לְבָדוּ: (24) וְכָרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאֶרֶץ
 אָמֵן וְאָמֵן: (25) כָּלֵי תַפְסֻלוֹת דָּוִד בְּדִישִׁי:

שחרית לחול

מנהג להניח תפילין דרבינו תם אחד התפלה בלא ברכה, ולקרוז קריאת שמע בהם ונוהגים לומר ג"כ פרשת קדש, והיה כי יביאך.

ידבר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר בל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים פי בחוק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל תמץ: היום אתם יצאים פתלש האביב: והיה כי יביאה יי אל ארץ הנשעני והחמי והאמרי והחזי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לה ארץ נכח חלב ודבש ועברת את העבדה הזאת פתלש הזה: שכעת ימים תאכל מצות וכיום השביעי חג לי: מצות יאכל את שכעת הימים ולא יראה לה תמץ ולא יראה לה שאר ככל גבלה: והצרת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לה לאות על ידה ולזכרון בין עיניך למשן יהיה תורת יי בפיך כי פיר חוקה הוצאה יי ממצרים: ושפרת את החקה הזאת למועדה ימים ימים: והיה כי יבאה יי אל ארץ הנשעני כאשר נשבע לה ולאבותיה ונתנה לה: והעברת כל פטר רחם לי וכל פטר שער בהמה אשר יהיה לה הזכרים לי: וכל פטר חמר תפדה בשעה ואם לא תפדה נערפתו וכל בכור אדם בכנה תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: והיה כי תקשה סרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ מצרים מכפר אדם ועד בכור בהמה על כן אני ובח לי כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולמטפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יי ממצרים:

חיד אמר אל מרד גאמן ימה תלים מן רבא

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחם ברוד שם בכור מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
גם בשבתך בביתך ובכלתתך בדרך ובשלבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

שחרית לחול

יהוה אם שמע תשמעו אר מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבוד
בְּכַל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: ונתתו מִטֶּרֶם אֲרָצְכֶם
בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּמִלְקָוֶשׁ וְאִסַּף־הַגֶּדֶד וְתִירֶשֶׁת וְיִצְהַרְדָּה:
וְנַתַּתִּי עִשָׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִדְמֶיךָ וְאִכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵר
לְכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְכַבְּכֶם וּסְרַתֶּם וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהָרָה אֶף־יִהְיֶה כִכֶּם וְעָזַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִמְנֹ אֶת־יִבְרֵלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לְכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבַר יְהוָה עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עֲדִידְכֶם וְהָיוּ לְמוֹסָפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־פִּנְיֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶתָּ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
עֲדִימוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבִּי וּמִיָּכֶם וּיְבִי כַּיְכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
נִשְׁבַּע וְהָיָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לְחַת לְהַם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשְׁנֶה לְאָמֵר: הִנֵּה אֲלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לְהֵם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְּגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֹתֵי לְכַבְּכֶם
וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אִשְׁרֵי־אֹתָם וְגַם אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

שחרית לחור

יְהוָה רִמְיֹן עַל חֲכֹרָה) וְעִשְׂתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אֲמַת וְסָם לֹא אֶמַר עַל עַמִּי נִלְמַן יִחַדְלֵנִי וְיִמְנָח אֵלַי: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת:

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הוּא מְנַהֵג וּבוֹרָא
לְכָל הַבְּרִיאִים וְהוּא לְבוֹר עֲשֵׂה וְעִשָּׂה וְעִשָּׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת
קְדוּמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְהוּא לְבוֹר אֱלֹהֵינוּ הֵיא הֵיא וְהֵיא:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף וְלֹא יִשְׁתַּנּוּהוּ
מִשְׁנֵי הַגּוֹף וְאֵין לוֹ שׁוּם רִמְיֹן בְּלֵוָה:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבוֹר רִאשׁוֹן
לְהַתְפַּלֵּל וְאֵין לוֹעֲלוֹת רִאשׁוֹן לְהַתְפַּלֵּל:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֲמַת:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֵת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִזְקָה
אֲמַתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אֵב לְחֻכְמִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּבִרְיֵנוּ הִיא
הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מְחַלְפֶת וְלֹא תִהְיֶה
תּוֹרָה אֲחֵרָת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי
אָדָם וְכָל מַחֲשֻׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹצֵר יְחִיד לְכֶם הַמְכִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְמִי
שִׁישְׁמֹר מִצְוֹתַי וְעִשְׂיָם לְמִי שִׁישְׁכּוֹר עַל מִצְוֹתַי:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת מָשִׁיחַ וְאֵף עַל כִּי שִׁיתְּמַהֵמָה אֶפְיִלֵי:
דְּבִי אַחֲבָה לוֹ בְּכָל יוֹם שִׁיבָא:
אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שִׁיְהִי תְּחִילַת הַמָּתִים בְּעַת שֶׁתַּעֲלֶה רַצּוֹן
מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה וְכָרוּ לְעַד וְלִנְצַח נִצְחִים:
לְיִשׁוּעָתְךָ קְנִיתִי יְהוָה. קְנִיתִי יְהוָה לְיִשׁוּעָתְךָ. יְהוָה לְיִשׁוּעָתְךָ קְנִיתִי:
לְסוּרְקָנְךָ סְפָרִית יְהוָה. סְפָרִית יְהוָה לְסוּרְקָנְךָ. יְהוָה לְסוּרְקָנְךָ סְפָרִית:

ירידת השמע

יסיר החפלין של רשמי וניחם ביום זהו (ולא יסיר הבליה מעל ראשו קודם הסרת הסיר) ואלה"כ יניח חדרית וחומר די פריטיות להפליין וטוב לומר כחדרת פרחת היראה ומטובה:

חכמו הקבלה כותבים טיילר כל חלם ככל יום די זכרות:

זכרת וצווח מצרים למען מזכור את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך:
זכרת מעבר הר סיני רק השמר לה ושמור נפשך מאד, פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמור יהוה אלי הקהל לי את העם ואשטיקם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על הארמה ואת בניהם ילמדון:

זכרת חייית עמך זכור את אשר עשה לך עמך בדרך בצאתכם מצרים:
אשר קדך בדרך ונזב קדך כל הנחשלים אחריה ואתה עוף ונגע ולא רמא אלהים: והיה בתיבת יהוה אלהיך לה טבל ארובה כספית בארץ אשר יהוה אלהיך נחן לה נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק ממתח השמים. לא תשכח:

זכרת סיום זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים, בדרך בצאתכם מצרים:

פרשת היראה

ביוני כל השמות סכ"ו זו נטיקוד יראה

ביום י ועתה ישראל מה יהוה אלהיך טאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא הבהה אהו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמוך אח מצות יהוה ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לה: הן לירוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אתה יהוה ככם בכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם: ערפכם לא חקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי הארמים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח טחה: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו רחם וטילה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיך תירא אהו מעבד וכו תרבה ובשנו השבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש דדו אבותיך מצרימה ועתה שמה יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמת משמרתו וחקותיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גרדו את ידו החזקה ונורוה הנשיה: את אותותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיי מצרים לטובו ולדרכו אשר הציף את פניו סוף על פניהם בדרפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לרתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר שצחה הארץ את פיה ומבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם בראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה: ושמתם את כל המצוה

פרשת הוראה

אשר אנכי מצוה היום למען תחוקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עובדים שמה לירשתה: ולמען תאריכו ימים על הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לית להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:

והי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלי אבותינו שתשע וראתה ואהבהך בלבי ובלב כל עמך וישראל וירצה את עמך הגדול הגבור והעורא בכל לבבם ובכל נפשם וראת הרוסמות לך אין סוף ותקדך ותעלה שמה כי גדול אהב ונורא לעמך אמן סלה: וילמד פסוק זה ירא את יהוה בני ישראל ועם שונים אל תתעב:

פרשת התשובה יחיד המעט כנפי זו יהוה

וביום י ויהי כי באו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבות אל לבבך בכל הימים אשר תחיה יהוה אלהיך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקיפו בכל אשר אנכי מצוה היום אתה וקנייך בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך והספק ושב וקבצך מקל השמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נחמה בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר קדשו אבותיך וירשתה והיטובה והרבה מאבותיך: וכל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיה: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איבך ועל שונאיך אשר רכפוך: ואתה תשוב ושמת בקול יהוה וקיימך את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום: והומיך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפני בטנה ובפני בהמתך ובפני אדמתך למובה כי ישוב יהוה לראש עליך למוב באשר שש על אבותיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לישמר מצותיו והקוביו הבתוכה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:

(ואם יש לו פנאי ילמד עד סוף הסדרה טלה):

ייראם ה' אלהינו ואלי אבותינו שחתור חתירה סתה כאם כבודך ותפשו יד ימיך השוטת לקבל שבחם ותקבל תשובת מושעי עמך ישראל השבוי אליך וסחול עונם וואם אין תשובתם כפי עונם אתה אל טוב ולח יחשב לפניך כאלו עשו תשובה מספקת ואותם קשי עורף שיש בך תחורם אתה כפי ש והסירותי את לב האבן מכשרים ופי שררה תשובה כדכו תעשה שישוב לפניך בתשובה שלימה כי אתה חסן בתשובת הרשע ועל כל משעים תכבה ארבה שארבת לאבותינו: עזרו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתנו הסען שמך אמן סלה:

כחך הר"י הא"י ז"ל טעם לומר מרשח המן כדי טלמין סכל מוונתו כלן לו בהגנה וקבלה ניד החכמים כל האומר מרשח המן כלל יום מונעה לו טלם יבוא לפולס לידו חסרון מונות:

ויקדם חמיר מרשח המן ילמד זה:

והי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלי אבותינו שהיזין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתו ופרנסת אנשי ביתי בכללם. כנפת ולא קצער קבכוד ולא קבזי קהתך ולא באסור קרי שנוכח לעבוד אבותיך וללמוד הוראתך כמו שנתק לאבותינו קן במדבר הארץ ציה ועקבה:

שמות טו יאמר יהוה אל משה הנני במקפיד לך כלם מן השמים וצא

פרשת דמין

הָעָם וְלָקְטוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֹכִי הוֹלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא יִדְעוּ בַיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יְבוֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיְדַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם: וְבוֹקֵר יִרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת תְּלִנּוֹתֵיכֶם עַל יְהוָה
וְנָחַנו מָה כִּי תִלְוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְבֹ בֶּשֶׂר לְאֹכֵל
וְלָחֶם בְּבֹקֵר לְשִׁמּוֹעַ בְּשִׁמּוֹעַ יְהוָה אֶת תְּלִנּוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם מִלֵּילָה עֲלֵינוּ וְנָחַנו
מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלִנּוֹתֵיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן אִמֵּר אֵל כָּל
עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרֹבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנּוֹתֵיכֶם: וְהָיָה בְּדַבַּר אַהֲרֹן
אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי אֵל הַמְדַבֵּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינֵי:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שִׁמְעוּ אֶת תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר
אֱלֹהִים לְאֹמֶר בֵּין הַעַדְוִים הַאֲכִלֵי בֶּשֶׂר: וּבְבֹקֵר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיְדַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְהָיָה בְּעֶרְבֹ וְתַעַר הַשֶּׁלֶל וְתִכַּס אֶת הַמַּחְנֶה וּבְבֹקֵר
הָיָה שֹׁכֶבֶת הַשֶּׁלֶל סָבִיב לְפָנֶיהָ: וְתַעַר שֹׁכֶבֶת הַשֶּׁלֶל וְהָיָה עַל פְּנֵי הַמְדַבֵּר
דֶּק מִחֹסֶפֶס דֶּק בְּבֹקֵר עַל קְאָרְוִן: וַיֵּרָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
מִן הוּא כִּי לֹא יָדָע מָה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לְאֹכְלָתָהּ: וְהַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּעַ מִמֶּנּוּ אִישׁ לֶפֶי אֹכְלוֹ עָמַר
לְגַלְגֹּלֶת מִסָּפַר: בְּשִׁתְיֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֵהָרָו תִּקְחוּ: וַעֲשׂוּ בֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלָקְטוּ הַמְדַבֵּר הַמְמַעֵיט: וְעָמְדוּ בְּעוֹמֵר וְלֹא תַעֲדִיף הַמְדַבֵּר: הַמְמַעֵיט
לֹא תַחֲסֹדוּ אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ לְקַטֹּעַ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֵל יוֹתֵר
מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר: לֹא שָׁמַע אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתִירוּ אַנְשִׁים מִפְּנֵי עַד בּוֹקֵר
וַיֵּרֶם תִּלְוִיָּים וּבֹאשׁ וַיִּקְרָא עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בְּבֹקֵר בְּבֹקֵר
אִישׁ כֶּפֶי אֹכְלוֹ יָרֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס: וְהָיָה בַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לְקַטֹּעַ לָחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי
הַעֲמָר לְאֵדָה: וַיָּבֹאוּ כֹּהֵן נִשְׂיָאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר
דְּבַר יְהוָה שִׁבְתֶּן שִׁבְתִּי קִדְשׁ לַיהוָה מִתֵּר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפִי אִפִּי וְאֶת אֲשֶׁר
תִּבְשְׂלוּ בַשֶּׁלֶל: וְאֵת כָּל הָעֵדָה הַזֹּאת לָכֶם לְמִשְׁמַרְתִּי עַד הַבּוֹקֵר: וַיִּגִּדוּ
אֹתוֹ עַד הַבּוֹקֵר בְּאִשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַחֵם לֹא קִוְיָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֹכְלֵיו בַּיּוֹם כִּי שִׁבְתִּי בַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּ בְּשֵׁדָה: שִׁשִּׁת
יָמִים תִּלְקַטְתֶּם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתִּי לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וְהָיָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיָּבֹאוּ בֵּן הָעָם לְלָקֹט וְלֹא יָבֹאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה עַד אָנֹכִי מֵאַנְתֶּם
לְשֹׁמֵר מֵצִוְיָתִי וְתוֹרָתִי: רֵאֵו כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם שִׁבְתִּי עַל כֵּן הוּא נָתַן
לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָחֶם יָמִים שְׁבֹו אִישׁ תַּחֲמוּ אֵל וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שֵׁמוֹ
כֵּן וְהוּא קִוְיָ עַד לְכֵן וַעֲשׂוּ כַּצִּוְיָתָה בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהַדְּבַר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לֹא הִשְׁמַרְתֶּם לְמִשְׁמַרְתִּי לְדוֹרוֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרָאֵו אֶת הַלָּחֶם
אֲשֶׁר הִאֲכִלְתֶּם אֹתְכֶם בְּהַדְּבַר הַהוּצִיאִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

פרישת המן

אל אהרן קח צננת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אתו לפני יהוה למשכרת להורותיכם: באשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשכרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעומר עשרית האיפה הוא:

ואת כי יאמר זה:

אקה הוא יהוה לבקרי אקה עשיה את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הנסים וכל אשר בהם ואקה סתיה את כולם ואקה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות עם אבותינו גם במדבר הסורף להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם קל ערביהם שפיוקם לא בלתי כעליתם בן בחספון תרכים ובחמדי העצוסים הוונגי והפרנקנו ותכלילנו ומספיק כל ערבנו וצרכי עסק בית ישראל הסדורים בסלוי וברנות בלי כוח ופעל גדול סתחת ידך הפקתה ולא סתחת ידך קשר נגם: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי ששקני לי ויאנשי ביתי כל סחסורינו ומסוין לנו כל ערבנו לכל יום ניום סחיינו די סחסורינו ולכל שעה ושעה משעותינו די סמקנו ולכל עצם מעצמנו די סחמנו קרף הסוכה והרחקה ולא כסיעוט ספעלנו וקוצר סמקנו ומעור ומולותינו והיו סוונותי ומזונות אנשי ביתי ונרשי ונבע ורשי ססורים קרף ולא כיד כשר נגם:

נטקו וכערכ אחר כל הפלות ואת ידו כי אכינו וני עד אין עוד ואת כי יאמר זה:

יהוה נתני בצדקתה למען שורקי השר לפני דרבה: ואני בחמי אלף פרני ותנני: פנה אלי ותנני כי יחיד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקלהים אברך יהוה: יהוה שוקרי יהוה צלי על יד מיני: עורי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ישמר צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: השקיפה סמעון קדשה מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארמה אשר נתת לנו באשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: אל הנכבוד אתו לך שיר הלה ואעבד לך יום לילי: ברנה יחיד ומיוחד הנה הנה ויהיה: יהוה אלהים אלהי ישראל מלך מלכי המלכים הגדולש ברנה הנא: הוא אלהים חיים מלך חי וקום לעד ולעלמי עד: קרף שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לישועתך קנתי יהוה: כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלף בשם יהוה אלהים חיים ומלך עולם: עורי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ימלוך לעולם ועד:

ואת כי יאמר זה: בננות (ההלים פ"ו):

בננות בלתי סתמי וכל אשר יאמר:

אך צדיקים יודו לשבחך ישבו ישראלים את פניך:

ואת כי יאמר סמוכים אל:

כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואני אלף בשם יהוה אלהים חיים ומלך עולם: עורי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ימלוך לעולם ועד: בכל דרבה דעו והוא ישר אורחותיה:

ואת כי יאמר זה: בננות (ההלים פ"ו):

יהוה נתני בצדקתך למען שורקי השר לפני דרבה:

אמרו כהן יאמר כי טעמים אלו :
 כך נודד יגורנו והוא יגיד עקבו; והיה דוד לכל דרכיו משכיל וני עמו;
 ונת מצא חן בעיני יהוה:

אם נבטלו ילך כלו יום לטוב נמא והחן יאמר זה :
 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: השלף על יהוה יהבך והוא
 יכבדך: שכר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום; בטח ביהוה
 ועשה טוב. שכן ארץ ורעה אמונה: הגה אל ישועתי אקטח ולא אפחד.
 כי עזי וחסרת יה יהוה. והיה לי לישועה: רבונו של עולם ברכני בקרשך
 כתוב לאמר. הכוונת ביהוה חסד יסבכנו. וכתוב ואתה מתיח את כלם:
 יהוה אלהים אמת. חן ברכה והצלחה בכל מעשה רבי. כי בטחתי בך. שעל
 ידי משא ומתן ועסקים שלי. תשלח לי ברכה. כדי שאוכל לפרנס את
 עצמי ובני ביתי. בנחת ולא בצער ברחמי ולא באסור לחיים ולשלום.
 יקיים כי מקרא שכתוב. השלף על יהוה יהבך והוא יכבדך. אמן:

אגרת הרב ב"ר

האגרת הזאת שלח הרמב"ן וזל לבנו כמו שהנחיק בראשית חכמה שער ענוה פרק ו'. וכתב בסידור בשם
 מסופות מסריים שהרמב"ן ז"ל צוה שיקראו פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו. והיה רגיל בו בכל פה
 כדי להנכס ביהדותם בראש שמים. ובשר לו שנים שיקרא אגרת זה יענוהו מן השמים כל מה שישאל. וכל
 מי שירגיל לאוסרו בודאי יא יגזול מכל צרה. ומוכחח לו שהוא מן עולם הבא לכלל ונחם שכאנן העתקנו
 מכל המסריים הגיל.

שמע בני מוסר שאבך. ועל חטוה מורח אבך. מתנהג חסיד לדבר על דברך גנות לכל אדם
 ובכל עת. וקנה מנצל מן העצם. שהיא מדה רעה להטמא בני אדם. וכן אפרו בגוטינו
 וזל. כל הכוונת על מינו גיהנם שולחן בו. שנאמר וקטר עצם מלה. ומגבר רעה בנפשך.
 ואין רעה אלה גיהנם. שנאמר וגם רשע ליום רעה. ובאשר מנצל מן העצם תשלה על דבר
 סבת הענוה שהיא מדה טובה. ככל המדות טובות. שנאמר עקב ענוה רחם ה'. ובמבטור הענוה
 תשלה על לבך סבת הרעה. כי חסן אל לבך חסיד. פאין אמת. ואלן אמת הולד. וצאתה
 רעה וחולשה מתוך. ואף כי במופת. ולפי כי אמת עמיד למן דיו וחשבון. לפני סוף העבוד.
 שנאמר הגה העצם ושמר העצמים לא יכבדוך. אף כי לבות בני אדם. ונאמר הלא את העצמים
 ואת הרצון אני שלא נאם ה'. ובאשר החשוב את כל אלה. מירא מבדוקך וחשבור מן החטא.
 ובמדות השלה מהיה שפם בקולך. ובאשר מתנהג בסבת הענוה להתבונשם מכל אדם ולהתחשב
 סגנו וסן החטא. אז משרה עליך רוח השכינה. וזו קבוצה. ופי עולם טבא. וצתה בני דע
 וראה. כי המתנהג בקבו על הקריות. מוכר הוא בקלכות שמים. כי מתאמר הוא בקבוש בעצת
 שמים. שנאמר ה' קבל גאות לבש וגו'. ובהה יתגלה לב האדם. אם בעושה. ה' מוריש ומעשיר.
 ואם בקבדו. הלא לאלקים הוא. שנאמר והטשר והטבדו שלשנו. ואין מתאמר בקבדו סוגו.
 ואם מתאמר בקבכה. מיר עשה להאנשים. וטעם וקנים ית. וקצא הלל שנה לפני העקום. כי
 באפן שפסיל גאים. ובכאנו מבינים ששלים. לכן השפיל עצמך ורשפא העקום. על מן אשר
 יביט לך מתנהג בסבת הענוה ללבך מה חסיד: על דברך יהי גנות. וראשך ענוה. ודעך
 גבוה אש לארץ. ולבך למעלה. ועל מים בגני אדם בקרשך עמו. וכל אדם יהיה גדול
 סוף בעיניו. ואם חכם או עשיר הוא. עליך לבדו. ואם רש הוא. וצתה עשיר או חכם סגנו.
 חשוב בקרש כי אמת חבי סגנו והוא נאם סוף. שאם הוא מוקט הוא שוגג וצתה מיד. וכל
 דברך ומשפך ומחשבותך ויכל עת. חשוב עלךך כאשר אמת ענוה עופר לפני כביה. ושיקנת
 עליך. כי בקבדו שלא העלים ודברך יהי באיפה וידרשה בקרש לפני רבו. ומתבטש מכל אדם.
 ואם יקראו איש על מתנוה בקול רם. רק גנות בעופד לפני רבו. והני וזיר לקרות מתורה
 חסיד אשר תוכל לנכסה. ובאשר חקום מן העשיר. מחפש באשר לפדן אם יש בו דבר אשר
 תוכל לנכסו. ומחפשו בעצמך בפניך ובקרב. וקנה יהי על ידך. כחשבוה. וקטר על דבר
 העולם מלפני פתח התפלה. וטבן לבך לפני העקום ביה. וטטר ורשעוה. ונחמד הדבור עולם
 שחוצאנו חסיד. וכן משעה על ימי מני תקלה בקל דבר ודבר ולא מחטא. וקנה יהי דברך
 ובאשר ומחשבותך ודרכי. ומחלף מהנה וכן וקנה וקנתה ומקנתה לפני העקום ביה.
 שנאמר תבין לבם תאשיב אוניו. מתרא האגרת הזאת פעם שמת בשבוע ולא תפחות. לנכסה
 ולקנת מה חסיד אשר טעם יתבדך. למען מפזים עקל דברך וחוזה לעולם טבא העקום לצדיקים.
 ויכל יום שתקראנה יגור מן העצמים באשר יעלה על לבך לשאול עד עולם שפן סלה:

עניני יאדר צייט

אצינ פה עניני יאדר צייט. מליקת משירע וספרים:

- (א) ירוע המינוגוליו הדבר לכל אשר כרתה תזכה אהא ואם הולך כדרך היבר וטעה עוב תזכה את אהיו ואהיו כשולם האמה ותעלין אהים בנ"ט מדרגות למדרגה, ובפרט ביום היאר צייט, אם הנניס מחפורין למשוכה וטעין זדקה ויש"ט מוזין נשמות אהוסים שיחטלו מעלה מעלה. כגן עדן;
- (ב) וליאת הגנו כאל כמה דינים ותנהגים בהנהיגים, והתפלה מה שאומרים אהר לימוד משניות וגם נכון לאומרה אהר נתינת זדקה עבור נשמת כי טובלי זדקה היא חיקון גדול מאד כשנתון הכן עבור נשמת אהיו ואהיו כמבורא בשריטנו בחיי;
- (ג) חיל רבנו בחיי פ' שופטים. על פסוק כבר למתן ישראל וז"ל דרשו כספיבור אלו החיים שמחכפרין כחמונים. אשר פדוה. אלו המחיים שמחכפרין לחיים (ובדלי ארין לזיאר שלא יהא חתון של גולה נגיבה ואוהלה וכדומה) ולמדנו מה אשר ההקדשות שנהנין החיים להקדיש כעד המחיים, שיש בהם חועלת להחיים, וכיש אם הכן מקדיש כעד אהיו שהוא זכות לאהיו וכו' ע"ש;
- (ד) ונכון לומר קודם נתינת זדקה חסלה קנינה וקנינה התבורא כספר מועבר יבא ויה נוסחה. הגני נוהן זדק לשיקונה וכן נתינתה כשם כל ישראל ובשביל נשמת אהיו (פכ"ט) חסלה נשמה כגן עדן, ולאחר נתינת זדקה יהא חסלה התבורא להלן, וכן לאחר לימוד משניות יהא חסלה. ואם עשה שיהיה למד וטעה זדקה יכלול יהא בחסלתו כמבורא בנוטה חסלה התבורא למעט;
- (ה) כשנותנים הזדקה לחיים עבור המהים ארין להודיעם כדי שיחטלו עליהם (תעב"י שכת"א בשפת רננית). [ועוב לומר המהים כי הם נשמת אהיו אהיות שם הנספר ואהיות נשמה כי הוא חיקון גדול];

(ו) צדקה ללמוד ספרים משניות המהילים באהיות של שם הנספר ויש חוספין גם אהיות שם אהיו הנספר ולימוד המנהיג אף שהוא מביא כן פירוש התיבות ולא הענין השבוב כלימוד;

(ז) ב"ש הרהיק מדין תהרי מרוזין זייט אהר יש ללמוד פרק כ"ד חללים כי"ד הוא מסוגל מאוד לנשמה כי יש בו ירו חסות נ"י טוב וכל חסנה המחלת עם חיבת שלם או שלטה ימסתיימת כתיבה סבור מכלום

או עבודה מכלום וסוף הפרק מהיים בין מתכנים וכן מתחון עבור;

(ח) כ"ט ע"י עדן אשר מקובל בידם עד אהיו: הניבא ז"ל אשר כלימוד פרק ארבעי דמקואות מפלוג הנשמה של הנספר. ויש בו ח' משניות. שלטה הראשונה ר"ח בלהן א' י' א' שם קודם. וכרעב משית אחרונות ר"ח בלהן נשמה ובשמה ר' התחמלה נ"ס'ל לחיבו וכו' יפריש זדקה לחיקון הנשמה כי הוא ר"ח יפוד יתן" לאכזינים ועל אהיו ואהיו לימוד הפרק הוא לכל מוציא שמה אהר הגבלה כל ייב עודש. וכן ביום היא"ל. וכן בשפ"ק קודם מנהיג לחיות נפש כל חי. עכ"ל: (חובב"ל כל זה כסידור הרב שהדשים הרב מניקאלאלייו);

(ט) יש נוהגין לפלות לתפסיר דוקא כשכת שקודם היא"ל. ויש נוהגין להחליל הרב מניקאלאלייו); [ויש מקום לה] ולומר אל מלא רחמים אהר קריאה כתיבה כשכת זה וזה אהם אהיות זייט: ויש כתיבה להחליל ערביה לפני המיכה כשז"ל אהר קודם היא"ל. וכן יש מנהג לכבד היא"ל עם הגבלה ולבאר הקדיש אהר גרית מילה. ואם יש בני היא"ל אזי היא"ל של אהר קודם לשל אהם. וכן יש מנהג שמחפלים גם השלה ערביה שלאחר היא"ל לפני המיכה אהם אהן אהל אהר. וכל המנהיגים יש מקום והנה ישראל אהם אינם נביאים אהם בני נביאים אהם;

(י) בספר גנוה ותורה מביא אהר הראי"ל היה אומר ביום היא"ל קדיש בחרה [הוא קדיש שלם] ככל הגי' שנתנו ובסידור חסלה יבדח מביא כשמו ז"ע שהיה אומר קדיש דרבען אהר אהן כאלקינו;

(יא) הקרי"ש שאהר קריאה המורה שיהן ללכלים וליא"ל, ובספר מי שגולה בעל"ה אחרונה שלפני הקדיש כין כחול ובין כשכת ומועד ומועד ונלכד שיאשף כל הקריאה;

(יב) אמ' יש כתיבו טוב להעטות ביום היא"ל ולמנהיג יהא ענוה. ואם מתענה נכון שיאמר פירוש אהר אהן כדפסחו להגון כן בשולם ר' ככל פסטי שיריה ויהי בלי נדר. ובאם לא כתיבה ארין המרה אהם לא יראה להחטנות. וישעה כזה שאלה חסכה;

(יג) אמ' היא"ל חל ביי"ג אהר שכת ומחטתין אז חסנית אהר ניוס ה' שלפניו אהי עולה לו חסנית גם כשכיל היא"ל [לכלו שנהנין להקדיש חסנית אהם היא"ל חל ביום אהיין מחסנית];

(יד) אמ' חת ביום א' דריה כסליו או ביום א' דריה עכת וכיא"ל הראשון יהיה ר"ח כסליו או ענת רק יום אחד נקבע היא"ל חמיר ביום כים השון או כים כסליו. ואם היא"ל הראשון היה נ"ב ר"ח כסליו או ענת שני ימים אהי נקבע היא"ל לטולם ביום ר"ח כסליו או ענת אהי כשיהיה רק יום אחד ראש חודש;

(טו) בליל היא"ל אהר להיות על סעודה שואהין. וכיא"ל הראשון אשר הל סוף ייב הודם אהור להיות גם כסעודה מילה ופסיק וסיום חסכה כי סוף ייב הודם יב לו כל דין אהילוח אהר אהם היתה כשנה הראשונה משוכרת ואל היא"ל הראשון סוף ייב חודש מותר להיות כסעודה שואהין. וכיא"ל הראשון אהור ככל הנהיגים;

(טז) בנתינת הזדקה טוב שיהי' הנספר מליזה כמות הרחמים כמו כ"ו [שם הו"ה הק.]. מה' ז"ל [סך שני הכמות הק' הו"ה אר"י] קייב וכדומה. כי שימנא מילתא הוא;

(יז) ב"ט' כבר לזמן מי שכת לומר קדיש ביום פסירה אהיו ויבדח אהם אהר קדיש ביום אהר אהם ויעול נראה לי הדל שסוף לחמירת קדיש מופיל ככל זמן לאהיו. וכבר כ' הראי"ל אשר יהארו החיותים קדיש כשכת וישעו שיעול הקדיש ולהעלות ממדרגה למדרגה: [אך החסלות אהן לאומרים כשכת ויוס'];

סדר ברכת המזון

מכל קודם ירבה המזון ויטעם

על הגורח בקל עם יאבט וברקיש ברכת המזון
 על גרבים בוחק הלית ברוחמי: מי עם ששלוש
 שביש דבר ישיד וועללית לשקה. שידו למ שסיד
 זמן: איך נשיר את שירי: על אדמת נבר: אם ישאקמו
 ידעלם השנה יסיד: הדק לשד להמי. אמלא
 אלקי:

מכת ר"ס וכו' של א' המזון ויטעם:

שיר המעלות. בשב יי את שרכת זין קיש בחלמים:
 מי יקלא חותק קיש וילשנו רוח. א' יאקרו כמים הקדיל
 יי לעשות עמולה: הקדיל יי לעשות שמי קיש שחיים:

יזהר להניח סחומי פח על הסולמן. ויסיר פח אלס חסלמן. גם יסיר הסכין ולא מהנה
 כפיו. יזהר חמוד כמים אחרונים אפיו לא חל רק פח מריכה ונרין כוונה גדולה כמים אחרונים
 ויברכה: וכפרס אלס חין לו ומון. ירחון ידיו כחפס מים חמלי אלס לכלי כבוד ולא פ"ג קרקע
 ויכיל ידיו ויאמר:

יה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאלי:

ולא יסטיק אפיו בדיח רק אחרת אלס הסטוקים חין כזה הפסק. ויאמר:
 אברכה את יהוה בכל עת המיד ההליתו כפי: סוף נבר הפל נשקע את האלזים ירא
 זאת מצותיו שמור כי זה כל האדם: ההלית יהוה ינבר פי ויברך כל קשר שם קרשו
 לעולם: ועד: ואנחנו נברך לה עשהה ועד עולם הלקיחה:
 כאחין לו ומון לא יברך כיום אלא יטעור פיניו ויניח ידיו א"ו נגד החזה פל חטום כל
 בתינו: כמחנך ביהמן יאמר:

הב לן ונברך:

ונטל הכוס. יזהר כדי דכיים מלא שטיפה חי הדמה ר"ח שחזה. ויאמר:
 וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:

ויקבל חכי ידי זולתו לבי ידיו. וחאכ יניחו על קף יד יתן ויקפו כאלבסותיו ולא מטייענו
 יד בחל. וינבירו חסלמן סטח. ויאחזנו נגד החזה. יתן פיניו גכום ויברך כשפתה וכקול רם (וכוונת)
 יברך בלחש ויאמר:

לשם יחוד כוי הריני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה של ברכת המזון
 כמו שכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
 נתן לך:

יכרך בלימה ולא ינלה זרועותיו ויחטף ויחמס ככוס ההלך לכה"כ:

סדר ברכת המזון

המומן יאמר רבומי סיר וועלען בענטשען:
 ועינו המסבין יהי שם יהוה סבורך עשהה ועד עולם:
 המברך אומר ברשות קרנו ורבומי נברך שאכלנו משעו:
 ועינו המסבין קרוך שאכלנו משעו וכטובו חיינו:
 ומי שלא אכל או שח אפי' מים עונה אחריי קרוך ומבורך שמו המיד לעולם ועד:
 ואם לא חטע מחמנך רק מהטונים טובכ אחריהם אהן:
 וחזור המברך קרוך שאכלנו משעו וכטובו חיינו: וימסבין עונין אמן
 ואם הם עשירי אומר המברך נברך אלהינו שאכלנו משעו:
 ועינו המסבין קרוך אלהינו שאכלנו משעו וכטובו חיינו:
 מי בלא אכל או שלא שח שמו משה חוז מים עונה אחריי קרוך ומבורך שמו המיד לעולם ועד
 וחזור המברך קרוך אלהינו כוי וטעמן אמן:

ברוך

סדר ברכת המזון

תספור בדיעבד יאמר בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ:

לכספיק בכהמ"ז עד הרחמן כראשון דינו כמו בברכה ק"ט ולשאלת קלום יש מי שאומר שדינה כמו בראשית:
ותיך תחמיל כלן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הוּן אַתְּ הָעוֹלָם בְּלוֹ,
בְּשׂוֹבוֹ בְּחַן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, (הוּא) נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בֶּשָׂר,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד, וּבְשׂוֹבוֹ הַגְּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יִחְסַר
לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד, בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל קַן
וּמִפְרָנֶם לְכָל וּמְטִיב לְכָל, וּמִכֵּן מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר
בְּרָא, בְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֵת דָּךְ, וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל חַי רֵצוֹן: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הוּן אַתְּ הַבֵּל:

גורא פה יהוה אלהינו על שהתחלת ראבותינו ארץ המדה טובה ורחבה,
ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים, ופדתנו מבית עבדים, ועל
בריתך שהתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקיה שהודעתנו, ועל
מים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתנו, ונמפרנס אותנו תמיד, בכל
יום ובכל עת ובכל שעה:

כהנכה ובפרטים אמרים כלן על הנסים ואם ככה ולא נזכר עד אחר שאמר הסס תכיים הכרחה
מי כשינוי 36 הרחמן הוא יוכנו יאמר וברחמן יעסה לנו נסים כמו שנסה ללבונונו בנינים הסס
בזמן הזה ביום וכו':

וְעַל הַבֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבַרְכִים אוֹהֶךָ, וְתַבְרַךְךָ
שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, בְּפִתּוֹךְ, אֲכִילַת וּשְׁבִיעַת
וּבְרִכַת אֵת כָּל יְצוּר הַכּוֹס נְמוֹס יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ, עַל הַמְּזוּן:

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן
כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש, שנקרא
שמה ע"ינו, אלהינו אבינו רענו (בשנת רוענו וזגנו) וזגנו פרנסנו וכלכלנו
והרבותנו, וברית לנו יהוה אלהינו כהרה מכל צרותינו, נא אל תצריכנו יהוה
אלהינו, לא לירי כמת בשך דם, ולא לירי הלואתם, כי אם לירי המלאה
הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבויש ולא נכלם לעולם ועד:

וי סוככה שערמו כל שנת לחן הלילה וזכור רנה בכהמ"ז (ויזה ש"כ וזכה נפורים)
ואם היה ר"ח או חנוכה כשנת זכור גם של ר"ח וחנוכה (וכ"ו אם עדיין לא הספלו סוכות) חול
ר"ח (או חנוכה) שחל באמצע הכנוע יתסכה שערמו לחן הלילה לא זכור ר"ח והנוכה, וכשהל
ר"ח או י"ט כיום א' דעה העיר זכור טעם וולדעמו לא יאמר הרחמן כו' (יום סכ"ו שנת)
והמ"א והמ"ד כ"כ כ"ס אבל פה כללה זכור של ר"ח ולא שנת ואם לא אבל פה כללה זכור שנת ולא
ר"ח, אבל כהנכה ופורים כיום א' אפי' אבל פה כללה זכור של שנת ולא של חנוכה ופורים ולכ"ט):
ישנה רצה ושת"א יגני יהוה אלהינו במוצאיך, ובמאצת יום השבועי השבת הגדול
והקדוש היה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולענות בו באהבה

סדר ברכת המזון

במצות דצינקה, וברצינקה קנים קני יהיה אלהינו שלא תבא צרה נקמן ואנתה
ביום מניחתנו, והראנו יהיה אלהינו בנקמת ציון צדקה, ונקמן ריושנים עיר
קדשה, כי אתה הוא בעל הנישועה וכפול הנקמת:

ברכה וכוונת אוננים כלן יעלה ויבא:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, ברוך אתה יהוה
בונה ברחמי ירושלים, אמן:

שנה ולא אחר, רנה כשנת ויזכר קרבס הכסוב והמטיב יאמר:

(כוונת מני' סעודות כשנת ויזכר וכן רנה כיום אינו חומר עם ומלכות יום אינו יהיה כלל):
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית, ברוך אתה יהוה מקדש השבת: ולא עשה ולא אחד ועל ושל
יזכר אמת ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לששון
ולשמחה את יום הני מנה, ברוך אתה יהוה מקדש ישראל והמנונים: וכל
אמת ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל
לזכרון את יום הזכרון הזה: ברוך אתה יהוה מקדש ישראל
יום הזכרון: הנה שאלנו יזכר אמת ברוך שנתן ימים קדושים לישראל את יום
הזכרון הזה יום חוסן: כחמי אמת ברוך שנתן מעדים לעמו ישראל לששון
ולשמחה את יום הני מנה ואלו חוסן, וכן יבא אמת ברוך שנתן ראשי חדשים
לעמי ישראל לזכרון יום חוסן:

יום כל יזכר (או רנה או רנה) כשנת ולא הזכור לא של שנה ולא של יזכר (או רנה או רנה)
כולן יחד (ולא שנה כל שנה להוד לא יכלול כיב סו המאורע רק אם חומר לרנה לרוך להזכור
תוך המנונים וכוונת):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית וימים טובים נמה ומנונים לששון ולשמחה את יום הני
מנוני הזה:

(ברכה ומנוני כיוון לזכרון את יום הזכרון הזה: (ברכה) ואלו הדברים לזכרון, והוא:
ברוך אתה יהוה מקדש השבת והמנונים (כני יום הזכרון
וכני וראשי חדשים):

ול זה ככוונת קרבס הכסוב והמטיב לכל אם זכור אחר שהחול כרבת הטוב והמטיב
אפי לא אחר אלא חיבה כרוך ככנס לרוך לחיבה לראש אבל אינו חומר לברכה הימון בני' כדיל
כני' סעודות ראשונות של שנת ויזכר כעודה רבועה של פורים כיום ולול רנה אכל ככל האיל
סאינו חוסן אם לא זכור עד שהחול כרבת הטוב כי אינו חומר אך כעודה בני' דשנת וכי'
כעודה החיוב ורנה יאמר רנה או יעלה ויבא קרבס הכסוב הוא יזכר:
כמנונים כחמי' בבית האכל חומר כרבת בני' כשנת זה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הא' אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
נאמי ויצרנו קדושינו קדוש ועקב הקלה הכו הטוב והמטיב, אי' מלך דין
אתה שופט בצדק, לוקח נפשות במשפט, שפיט בעלמנו לעשות בו כרצוננו,
כי כל דרכינו במשפט ואנתנו עמו ועבדנו: וכל' אנתנו חיבים להודות לך
לזכרון, גדר פרצות ישראל, היא גדר הפרצה הזאת מעלינו ומעל אכל
זה לחיים ולשלום: (יועני וכו')

סדר ברכת המזון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
הואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב
לכל שבכל יום יום הוא המטיב הוא המטיב הוא יטיב לנו הוא גמלנו הוא
נימלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ילדות הצלה והצלתה
ברכה וישועה נחמה פדנסה וכלכלה ורחמים וחסים ושכום וכף טוב
ימקל טוב לעולם אל יחסרנו: הרחמן (יסוד פעם) הוא ימלוך עלינו לעולם
ועד: נטן (ענת אמן וכן נסוף כל הדין) הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן
הוא ישתבח לדור הודים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד
ולעולם עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא יוליכנו קוממיות
לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בפני הוה
ועל ישלח זה שאכלנו עלינו: הרחמן הוא ישלח לנו את
אליהו הנביא וכור לטוב ויבטל לנו בשורות טובות ישועות
ונחמות: הרחמן הוא יברך אותי (את אשתי ואת ביתי ואת

זרעי) ואת (אבי מורי) בעל הבית הוה אין נזכר נסיון כי אלא כמאכל מלל נסיון ואת
אמי מורתך בעלת הבית הוה אותם את ביתם ואת זרעם ואת כל אשר
להם אותנו ואת כל אשר לנו כמו שנתברכו אבותינו אברהם בבל יצחק מכל
ועקב כל בני יברך אותנו (כי נתיי) כלנו יחד כברכה שלמה (אמר) (המיוסן
לפי ואמרו) אמן:

בפרום ילמדו (עליהם) עלינו זכות שתהא לנשמת שלום ונשא ברכה
(לדבר הלוי נלאיף) מאת יהוה וצדקה באלהינו ישמע ויבא הן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם:

ישנה הרחמן הוא יגמלנו יום שכלו טוב ומוטתה להני העולמים:
לרוב הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה למוטת ולכרחה:
ליום הרחמן הוא יגמלנו ליום שקלי טוב:
ליום הרחמן הוא יגמלנו ליום שכלו ארץ ליום צדיקים יושבים וטרוהיהם בראשיהם
וגהלים מינו השכינה יהיה חלקנו עסקם:
לרוב ועשית הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת למוטת ולכרחה:
לשכות אף בחיים הרחמן הוא יקים לנו את סבת דוד הנמלה:

הרחמן הוא יוכנו ויחנינו ויקרבנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא מגדיל
ובשבת וירח וירש ויחיה אומר מגדיל) ישועות מלבו ועשה חסד למשיחו לדוד
לזרעו עד עולם עשה שלום בברומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

ידאו את יהוה קדושו כי אין מחסור לבראיו קפירים רשו ורעבי ורוחשי יהוה לא
יחסרו כל טוב הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו פותח את ידה ומשקיע לכל מי
לציון קרוף הנבר אשר יבטח ביהוה (נהיה יהוה מבטחו יהוה עוז לעמו ונהי יהוה
יברך את עמו בשלום):

ייקר כהני ויהסטיק סרנין ללא נכרתו לא יענו כ"ה ונ"ט ויסתה ריעות ויבנו כוס של
ברכה לנשנו ונכנו של החסדין וימו חטום של ברכה מעט וי"ל לנכר נכרני ולא חסדין אם
יעשו נחם חטום נכון סיכוינו מלא ללא נכרת החסון:

סדר ברכה אהרונה

ברוך אתה יהוה, אלהינו סלף העולם על

המחיה ועל הפלפלה	הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	על פירות מנחת ארץ יבוא אכל מן סי מיי דגן וחס סתה יד
---------------------	----------------------	--------------------	--

ועל הטובת השרה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והחלפת לאבותינו
לאכול מפריה ולשפוט ממוכה, רחם יהוה אלהינו על ישראל עמה, ועל ירושלים
עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, נאכל מפריה, ונשבע ממוכה,
והקרבך עליה בקרשה ובמטהרה: כשנת ורצה החליצנו ביום השבת הזה:
כראש חודש ונקרנו למוכה ביום ראש החודש הזה: כראש השנה ביום הזכרון
הזה: כיום טוב ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה: כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל,
ונודה לך על הארץ ועל

המחיה: ברוך פרי הגפן: ברוך השרות: ברוך המחיה ועל פרי הגפן:	אתה יהוה על הארץ ועל פרי הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן:	אתה יהוה על הארץ ועל פרי הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן:	אתה יהוה על הארץ ועל פרי הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן:
--	---	---	---

סדר ברכת המזון לברית מילה

המזון יאמר הכהן סיד ויעלן בעששען ועיניו תסוכין ימי עם יהוה מבורך סעתה ועד עולם:
ונודה לשמך בתוך אמוני, ברוכים אתם ליהוה ברישות אל איום ונורא, משגב
לענות בצרת אל נאור כבודך, אהיה בפרום יהוה, ברשות המורה הקדושה,
טהורה היא עם פרישה, ציה לנו משה מורשה, משה עבד יהוה, ברשות הסמים
והלנים, אקרא לאלהי העברים, אהיה בכל איום, אברכה את יהוה:
ברשות מורי ורבותי, אפתח פי בשר ונפתח ותאמרנה עצמותי, ברוך
הבא בשם יהוה: ברוך אלהינו שאכלנו משפוי:

ותכרך לרכת המזון וכמתע אל בעני אלהים ואדם מחיל זה:

הרחמן הוא וברך אבי עולם ואמו, וזכו לנדלו ולהנכו ולחבטו, סיום השמיני והלכה
נרעה דמה ויהי יהוה אלקי עמו:
הרחמן הוא וברך כול ברית הסולה אשר שט לעשות צדק כניעה, וישלם פעלו
וסתגרותו בפולה ויתגורו למעלה למעלה:
הרחמן הוא וברך רב המנוח לשמונה, ויהי עביו ולכו לאל אמונה, ונקה לראוה
פגי השכינה, שיש עמים כשעה:

כשתחיל חכר יום הכיס של ברכה לאהר לימר זה הרחמן:

הרחמן הוא וברך רב העולם, ופרע וקצין דמי הסולה, איש הנרא ונדו הלכה
עבודתו פסולה, אם שיש אלה לא יעשה לה:
הרחמן הוא ושלח לנו משיחו הולך במים, בזכות חסן לפולוח דמים, לבשר בשנות
טובות ונחמים, לעם אחד ספור וספור בין העמים:
הרחמן הוא ושלח לנו כסן צדק אשר לבח לעולם, עד הזמן כסאו כשמש ונהלים, ונלם
פעלו כאדרתו ונלחם, בריתי היתה אלו הסמים והשמים: ודחמן הוא יכנו וכו'

סגולה נפלה זה מילה, יאמר קן אמת חלל הסמים וכמתע הסמה הוליעני, הסמים ללוחים
עברים

ברכת המזון לברית מילה

פכדים נקשרים. אלס נעט גן. מעס קרע אה היס. ויבקעו העינות תסוס רכה ולרובנה סאניס נסחמו ויכלל הנסס מן סמרץ. ג'ס, ויוטיל כעוסי:

ברכת המזון לנישואין

דני סמר וגם קרוץ, ואו אלס בשיר ירוץ, נחנו כמעגלי צדק, שעיה ברפת בני אהרן: ברשות סרן ורפנן ורבותי, נברך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו:

וענין הססוכין:

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו, ובטובו היינו:

והמקור חייב:

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו, ובטובו היינו:

אמר סהמ"ז סחמיל סנסע כרסוס סהכל כרס לכסודו וכ"ו:

ברכות אירוסין ונישואין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות, ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין: ברוך אתה יהוה, מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

סחמ"ז וסכסו סחמ"ז סהסו, ואל"ס מקדס סחמ"ז אה סכלל סנסע, נעני עוסי סהסו, ויוטיל:

דרי את מקדשת לי, כספעת זי, כרת משה וישראל:

וענין סהסוכין, ואל"ס סהסוכין מן סיס סני וסוד סנס נכרת אה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

לכסמ"ז סחמיל סלן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהכל

ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנים ערד ערד. ברוך אתה יהוה יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שמח תשמה רעים האדובים, פשמחך יצירך בנן ערן מקרם, ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה, גילה רנה, דיצה וחדנה, אהבה ואחות, ושיום ורעות, מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובהוצות ירושלים, קל

ששון

סדר ברכות אירוסין ונשיאין

ששון וקול שמחה. קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים
מחפתם ונערים ממשחת נגינתם. ברוך אתה יהוה משמח התן
עם הבלה :

בנפשו כשנכח כשנת נכוח חנך נין גדל פרי ענן :

ו החבת חלום . התרת הסנדה בחלום . רחן חנודר בחלום

(ה) ראה חלום קשה בלילה יפסד הסנה בשחרית וסוד לטעם פיר אחר בחלום : (ג) יוספ הענין לחלום כלש לעשרת .
וכו כיום אפי' בשנת . ולרד' למיחד הענין לחטיותיכ וחם ראה כיום אחר כסעד פ"מ ילום סדר כיום גלי אכילת : (ב) החלומות
פקנים וכסודים יענינו כפי כרוזה ופי' סי' רפת : (') חלום כיטא עירף מסבל עליכותיו מסתייב : (ג) כל החלומות בולכין
אחר הסב : (י) חלום דלא מסבר כהנהלה דלא מקריא : (י) חין חלום כלה נדריס בעלים : (ח) גי' חלומות מתקייפין . על
שחרית . ומלס לו חנרו (וחטנה חם כול לוחבג) וחלום כפסח נחור חלום וי"א חף חלום שטנס : (ט) כשדים וספל לג
סוקו כסיו כ"ו כנולה קטב . וסו ראה דבר ש"ל ססוק טוב ולספן . יכבר לומר כסוקו שחבר לוחו דבר כעין סוכ כגון .
הרובל ככר . יפסין ויחמר כניו וטס אליה ככר סלום . עד סלא יקדמו כחוב כי יכוח ככר נר . וכן לומר כנריס עמות ונר :
(י) חלומי (ברוכה לה) פננס יפסד חס לחלום סוכ עד כ"כ עכב : (יא) כרוזה חלום ופסו ענומכ . יפסו כניו ג' סוכסכיס לחוז

חלום אוסר י"ם : ח' חלמא טבא חזאי ; וחמטיבס מטיבין י"ם :

חלמא טבא חזית . טבא הוא ומבא להוי חמקא לשויה קטב : שבע זמנין לגדוד
עליה מן שמאי די להוי טבא . ויהוי טבא . טבא הוא ומבא להוי :

ואוסר החולם הסבת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה :

וענין אז תשמח בתולה במחור ובחוריים וזקנים יהיו והפקיה אבכם לששון
ונחמתיים ושמתים מינום : ולא אבה יי אליהו לשמוע אל גלעם והדמוי יי
אליהו לה את הקלה לברכה פי אלהה יי אליהו : החולם אוסר פדה בשלום נפשי
מקרב לי פי ברבים היו עמדי : וענין ויאמר העם אל שאור היונתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יי אם יפול משערת ראשו ארצה .
כי עם אלודים עשה היום היה ויסדו העם את יונתן ולא מת : ופדיו יי ישובן
ובאו ציון ברנה ושמתת עולם על ראשם ששון ושמתה ישינו ונסו ינון ואנחה :

חחולם אוסר בורא ניב שפתים שלום שכום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :

וענין ורצה לבלשה את עמשי ראש השלישים לה הויד ועמך פניו שלום שלום
לה ושלוס לעזורה פי עזרה אליהו ונקבלם הויד ויתנם בראשי הגדוד : ואמרתם
כה להי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה שלום : יי עוז לצמו יתן יי
יברך את עמו בשלום :

אוסר החולם ג' פסמים יי שמעתי שמעה יראתי : וענין ג' פסמים יי פעלה בקרב שנים

חיייה בקרב שנים תודיע ברונן רחם תזכור : ואוסר החולם ג' פסמים שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם יי עושה שמים וארץ :
וענין ג' פסמים אל יתן למט רגלה אל גנום שומרה : הנה דא ינום ולא ישן שומר
ישאל : יי שומרה יי אלה על יד מינה : יוסם השמש לא יפכה וירח בלילה :
יי ישמרה מכל רע ישמור את נפשה יי ישמר צאתך ובוואך מעתה ועד עולם :
ואוסר החולם וידבר יי אל משה לאמר . דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמור להם : וענין ג' פסמים יברכה יי וישמרה יאר יי פניו אליה
זיהנה : ישא יי פניו אליה וישם לה שלום : ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם : ואוסר החולם ג' פסמים תודיעני אורח חיים : וענין ג' פסמים שובע שמחות
את פניה נעומות בימינה נצח : לה אכול בשמחה לחמה ושמה בלב סוב ינה פי
כפר רצה האלודים את מעשיה : יתן איוה דבר לצרקה ויאמרו לו חמטיבין ותשובה ותסלה
ויצקה מעבדיון את רוע הגזירה ושכום לה ועל פל ישראל אמן :

סדר פדיון הבן

מקום שהיו מלוי יסדה אחר ברכת החוליה וכתקום שאין הין יסדה קודם הסעודה ומכיל הילך לפני הכהן ויאמר האל זה :

זה בני בכורי הוא שמד רחם לאמו והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדיון מבן חודש תפדה בערבך במטה חמשת שקלים בשקל הקדוש עשרים גרה הוא. ונאמר קדש לי כל בכור פטר בגל רחם בכני וישראל באדם וקבחה לי הוא :

סדר כך הכהן שואל אם הילך שחף הפילה או ילדה ככר וחאמר לו לא. אז האב מניח הילך לפני הכהן גם כלים עם חפנים או תענות והכהן שואל :

מה בעית טפי לתן לי בנגך בכורך שהוא שמד רחם לאמו או בעית לפדותו בעד חמש סלעים פרמתיבתך מדאורייתא :

האל טפי נכסן ויהי :

חפץ אני לפדות את בני והילך דמי פדיונו פרמתיבתי מדאורייתא :

ותכרך ברכות אלו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שהחיינו וקיימנו והציענו לזמן הזה :

וכהן מקבל כלי תפלו או תענות ומחזיר הילך לאביו :

והכהן מערך על כסה ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. פודא פרי הגפן :

ברכת אילנות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמנו כלים : וברא

בו בריות טובות ואילנות טובות להניח בדם בני אדם :

ואינו חסרן חלל פנים חסר בטנה ואם אחר לטרך עד אחר שגילו הסירות לא יכרך עוד :

ערובי הצרות

נהגו להקנין קחח חכל בית וביית קידם פסח ושוסין חנה להח טלימה ומטרנין בה כפ"ש הגדול או כפ"ש חלל כפ"ש לכל סתוח השנה. נוהגין שהשמש יתון החלה. ביד אי טיובה כשכל כל הקהל ונכסוה חזכה לרך לזכות לכל בני העיר או החטוי ולכל מי שחיבוקך עליהם ולא יזכה פ"י אשמו וכטו הקפנים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב : ימיו פ"ב ר"י

ברוך יהא שרא לנא. להכנים ולהוציא ולהביא בכל שבתות השנה הזאת מבית לבית, מהער לחצר, ומנג רגג, ומבתים לחצר, ומחצר לבתים, ומחצרות למבוי וממבוי לחצרות ומחדר לחדר ומבית רגג ומנג לבית כל מה רצויך לך. בשבת הקאה ובכל שבתות השנה הזאת (אם פ"ש כפ"ש וכן מי בטובה פ"ח ככל פ"ש וכו' כפ"ש אחר ביום זה ובביתים טובים של שנה זו הבאים עלינו לטובה) לנא ולכל ישראל, הדרים בעיר הזאת ולכל מי שיתוסף בעיר הזאת :

והארצי ויל היה נוהג לשמותו ככל פ"ש אך לא יכרך ככל פ"ש כ"ז שהמה קיימת ככה"כ :

אשר

ערובי תחומין

אמר לכן בשבת תחון לעיר אלה הנשים-אמה ותי סרוזה ללך כשנה או כניס ויחד
האלפים אמה יערב הע"ם או תע"ט ערוכי תחומין. וכילד הוא עוכה ענית תחן סחי פסדיה או
לפחן כלי לכוזל. כי סחי סעודות ונרדך לבינה כחוך האלפים אמה ויקבע סס סכיתחו ויצ"ס
סהור לעיר נחשב כאלו ככת סס כחקים הערויב ויס לו אלפים אמה וילך חסס לכל רוח סרלה וינרך:
**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו,
וצונו על מצות ערויב:**

בזה הערויב. יהא מתר ל"י (או לפלוגי ופלוגי ולבני סקים סלוגי) ל"דף כמקום זה
אלפים אמה לכל רוח. בשבת (י"י"ס ביום טוב) (ליום כבוד ביום כפאר) זה:

תקוני שבת

א * שיר השירים אשר לשלמה: ב ישקני מנשיקות פיהו פירושים
דרדף סיון: ג לר"ח שמנה טובים שמן תורק שמך על-יבן שלמות אהבך:
ד משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה רדף
סיון מישרים אהבך: ה שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר פירעית
שלמה: ו אל-תראני שאני שחרחרת שזופחתי השמש בני אמי נחרו בי סמני
נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: ז הגדה ל"י שאהבה נפשי איכה
הרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה בעמיה על עררי חכרך: ח אמילא
תעלי לך היפה בנשים צאילך בעמכי הצאן ורעי את-גדיליך על משכנת
הרעים: ט לעסתי ברככי פרעה דמתוך רעיתי: י נאוו לחיך בתורים צוארך
בחרוזים: י"א תורי וקב נעשה לך עם נקדות הכסף: י"ב עד-שדמלך במסכו
נדתי נתן ריחו: י"ג צורו המר ודודי לי בין שבי ילון: י"ד אשכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי: י"ה הגך יפה רעיתי הגך יפה עינך יונס: י"ו הגך יפה דודי אף נעם
אף-שרשני העננה: י"ז קרות פתי ארום רהיטו ברותים: י"ח אני חכבלת
השרון שושנת העמקים: י"ט כשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות: כ כחפזת
בעצי היער בן דודי בין הבנים בצלו חמתי וישבתי וסרתי מחוק לחכי:
ד הביאני אל-בית ה' ורגלו עלי אהבה: ה סמכני באשישות רפרוני בתפוחים
כירחולת אהבה אני: ו שסאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: ז השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אס-תעוררו: ח אס-תעוררו את-האהבה
עד שתחפץ: ט קיל דודי הגדהוה בא מדלג על-הדרים כקפץ על-הנבעות:
* דומה דודי לצבי או לעפר האילים הגדהוה כוכר אחר חללו משניח סן
החללתי מצוץ סו-החרכים: * ענה דודי ואמר לי קומי לך רעתי פתי ולכי-לך:
י פירדה הסתיו עבר הנשם חלף הלך לו: י"ב דענים ראו כארץ עת תמדי
דציע וקול התור נשמע בארצנו: י"ג האנה חטטה פניה והנפנים סמדר נתנו רוח
קומי לך רעתי יפתי ולכי-לך: י"ד ינתי בחנוי הפלע כסרה הפרדה הראני את
בראיה השמעני את-קולך בייקולך ערב וכראך נאווה: ט"ו אחז-לנו שעלים
שעלים קטנים מחבלים פרטים וכרטינו סכרד: ט"ז דודי לי ואני לו הרעה
בפוטנים: י"ז עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר
העלים על-דרי בתר: ז * על-מעכבי בפילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתיו: ב אקמה נא ואסובכה בעיר בעוקים ומרחבה אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: ג מצאתי השמרים הפככים בעד

הקני שבת

את שאהבה נפשי ראתם: ד כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה
נפשי אחותי ולא ארפנו עד שהביאתי אל-בית אמי ואל-הרר הורתי:
ה השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות אי באילות השרה אסתערו וואם
קעוררו את-האהבה עד שתהפץ: ו מי זאת עלה מן-המרקב כתימרות עשן
מקשרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל: ז הנה מפתו של-שלמה שנים גברים
סביב לה מנברי ישראל: ח כלשם אחיו חרב מלמרי מלחמה איש חרבו על-ירכו
מסחר בלילות: ט אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הדבנון: י עמדיו עשה
כמי רפידתו זהב מרכבו ארנמן תיכו רצוף אהבה מבנות ירושלים: יא צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום תתנחו וביום
שחת לבו: ד י הנה יפה רעיתי הנה יפה עניך יונים מבעד לצמתך שערך
כעדר העוים שנלשו מהר נלעד: ז שניך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה
שפלם מתאימות ושכלה אין בהם: ח כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוו
כפח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ז כנגדל דוד צוארך בניו לחלפיות אלף
המגן הליו עליו כל שלמי הגבורים: ה שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה
הרעים בשושנים: ו עד שיפוח היום ונמו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-
גבעת הלבונה: ז פלך יפה רעיתי ומום אין בך: ח אחי מלכנון כלל אחי
מלכנון תבואי תשורי ומראש אבנה כראש שניך וחרמון מבענת ארות מהררי
נמרים: ט לבבתני אחתי כלל לבבתני באחת מעניך באהר ענק מצורניך:
י מהיפו דריך אחתי כלל מה-מבו דריך מין וריח שמניך מכל-בשמים: יא נפת
תשפנה שפתותיך כלל דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון:
י גן נעור אחתי כלל גן נעור מעין התום: י בלחך פרדם רמונים עם פרי
מגדים כפרים עסנדרים: י גרד וכרכם קנה וקמנון עם כל-עצי לבונה מר
ואהליות עם כל-ראשי בשמים: יא מעין ננים באר מים חיים יעלים מן-לבנון:
יא עורי צפון ובואי תימן רפחיו גני יעור בשמני בא דודי לגני ויאכל פרי מגדיו:
ד י באתי לגני אחתי כלל אריתי כורי עס-בשמי אכלתי יערי עס-דבשי
שתיתי ייני עס-חלבי אכלו רעים שתי ושקרו דודים: ז אני ישנה ולבי עד קול
דודי רזק פחחילי אחתי רעיתי יזתי תמתי שראשי נמלא-מל קוצתי רסיסי
דליכה: ז פשמתי את-בתמתי איכבה אלכשנה רחמתי את-דגלי איכבה אטנפם:
ז דודי שלח ידו מן-החור ומעין המו עניו: ה קמתי אני לפתח לדודי ודודי נטפתי
כור ואצבעתי מור עבר על פפות המגעול: ו פתחתי אני לדודי ודודי נטפתי
עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו כראתו ולא ענני: ז מצאני
השמים הסבכים בעיר הבוני פצעני נשאו את-דודי מעלי שכרי החמות:
ה השבעתי אתכם בנות ירושלים אסתמצאו את-דודי מה-תנודו לו שחולת אהבה
אני: ט מהדודך מדוד היפה בנשים מהדודך מדוד שככה השבעתני: י דודי
צה ואדום דגל מרכבה: יא ראשו כתם פן קוצותיו תלמלים שחרות כעורב:
י עניו פינים על אפיו מים רחצות בחלב ישכות על-מלאת: י לחיו כערונית
הכלשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפית מור עבר: י ירו וליצי זהב
ממלאים בתרשיש מעין עשת שן מעלפת ספירים: יא שוקיו עמוד שש מיספים
על-ארני-פן כראהו בלבנון בחור כארזים: יא חלו ממתקים וכלו מתמדים: ז

תקני שבת

דורי וזה דעו בנות יהושלם: ו אנה הלך הדרך הופה בנשים אנה פנה הדרך
ונבקשו עמך: ב הדרך ירד לנו לערמות הפנים לרעותה בנשים וללקטו שישינים:
ג אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: ד יפה את רעתי בהרצה נאזה בירושלם
איפה כנודלות: ה הסכי עינך מנודי שהם הרחיבני שערך בערר העזים שנלשו
מן הגלגל: ו שנהך בערר הרחלים שעלי מן הרחצה שכלם כתאימות ושכלה
אין בהם: ז כפלה הרמון בפתח מבשר הצמחך: ח ששים המה מלכות ושמיים
פילגשים ועלמות אין מספר: ט אחת היא זנותי חסתי אחת היא לאמה ברה
היא ליודתה ראוה כנות יא אשה מלכות פילגשים ויהללות: י מיוזאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלכנה ברה כחמה אימה כנודלות: יא אלצנת אנו רדתי
לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצי הרמנים: יב לא ידעתי נפשי
לפתני מרכבות עמי נדבי: יג שכי שוכי השלמים שוכי שוכי ונחורבך מה
תחוו בשולמית כמחלת המתים: יד מה יפ פסמך בקעלים כחנודיב חמוקי
ירכוד כמו חלאים מעשה ימי אמן: יו שררך אגן הסדר אליחסר המוג במנך
ערמת חמים סונה בשושנים: יז שני שריך בשני עפרים תאמי צביה: יח צוארך
כמגדל השן עינך ברכות בחשבון על שער בתרבים אפך כמגדל הלבנון
צופה פני רמשק: יט ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך בארנמן כדך אסור
ברמס: כ מה יפית ומה נעמת אהבה בתעניאים: כא ואת קומתך דכתה לתמר
ושריך לאשכלות: כב אמרתי אעלה בתמר אחוה במסמנו ויהיו שריך באשכלות
הגפן וריח אפך כפתוחים: כג וחכך כגון הטוב הלך לדודי לכישרים דובב
שפתו ישנים: כד אני לדודי ועלי משקח: כה לכה דודי צא הורה יצאה
בכפרים: כו נשכימה לכרמים נראה אספרחה הגפן פתח הסדר הנצי הרמנים
שם אתן את הדודי לך: כז הדוראים תגדלתי ויערפתחני כל ימנדיים חדשים
נכישנים דודי צפנתי לך: כח מי יחך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבוא לך: כט אהבה אביאך אל בית אמי הלצתי אשקך כגון הרקת
מקסים רמני: ל שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: לה השבעתי אהבם בנות
ירושלם מהתערו: לו מהתערו את האהבה עד שתחפץ: לז מי זאת עליהן
הספר מתרפק עליה ורה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמה שמה
חבלה ירדתך: לו שימי כחותם על לבך כהיתם על זרועך כדעוה כמות אהבה
קשה כשאיה קאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: לז מיס רבים לא יכלו לכבות
את האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את צליוהו ביה כאהבה כיו
יכוז לו: לח אחות לנו קמנה ושרים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שירבך
בה: לט אסחומה היא כונה עליה טירת כסף אסודלת היא צמר עליה לזון
ארז: לו אני הומה ושדי כמנדלות או היתו בעיני כמוצאת שלום: לי כרם היה
בשלמה כבעל המון נתן את הכרם לנשרים איש בא כפריו אלף כסף: לז כרם
שלי לפני האלף לך שלמה וכמתים לנשרים אתפריו: לח הושבת בננים חברים
כקשיבים קולך השמיעני: לח ברח דודי דמה לך לצבי או לעפר האילים על
הרי בשמים:

תלמוד בבלי סנהדרין פ"ג הלכה ט"ז

רמון כל העלמים: זה רמון סלענה יהוה אלתי ואליה אבותי עובדות שיר
השירים

הקני שבת

השירים אשר קרית יזמרה, שהוא קודשקשים, בזכות פסקתו יבזבזת הבזבזת
 וזכות איתחילתו וזכות נקדומו, וזכות השיר, וזכות שפתי אצולו והקני
 וסודותיו הקדושים והסודות, הנראים היוצאים ספני, יתהא שעה זו שעה הקמים
 שעת הקשבה שעה האונה, ונקראת ומשגני נעמד לך ועתה לך יתהא עולה
 לפניך קריאת ולמוד שיר השירים, כאילו משגני כל הסודות הנפלאות והמראות,
 אשר הם חתומים בו בכל השירים, ונזכה למקום שדבשיות נקבבת השם, וכל
 קשניו על מה שפוטל עלינו להשיג בין הנלנו זה בין הנלנו אחר ולקרות סן
 העולם והזכים לעולם הקא, עם שאר דברים ומקרים, וישא כל משאיות לבנו
 למורה ומורה עם לבנו ואמר פיננו כעת שהשבותנו יצא לבנו כעת מעקרנו
 ומשלה בקרה והצלקת והרחה בכל מעשה ודינו, ומשפר הקימו, והאשפות בלימו
 הרומקנו, ומשיב שכינתך לעיר קדשה, כשתה קמינו. אמן:

מי שלא היה לי פלאי סיכל לומר ירי השירים כולה ואמר אלו די פסיקים :

ו י שקני מנשיקות פדו כי טובים הודך מן:
 עירי צפון וקני מים, הפיחני בני יצא בשמי, ובא דורי לבנו ויאכל פרי מנדי:
 כי הודי הנה זה בא, מרע על הדרים, מקפץ על הנבעות:
 כי אתי לבנו אחותי בלה, אריתי מורי עם בשמי, אכלתי יערי עם הבש:
 שתייתי בני עם חלקי, אכלו רעים שתי, ושכרו דודים: וחו סוד והמלכות נחמת יעקב אכר:

זה התמוד יאמר קודם חמלה מנחה של ערב שבת:
 "הודי ליהודה, כי טוב, כי לעולם חסדו: ויאמר גאלי יהודה, פירוש על הודו
 אשר נאלם מיד צר: ויאמר צר, במורח ובמשעב, (ההלים מתור)

המקיבל מופה'ד גדול בישראל מוהרר ישראל בעש"ט זקיל חקיק מנוכז
 על העלאת הנילוין שנפלו בקלי כל ינו השכוע ופירוש זה הועתק מסודר הארי
 הק' זל כיו כי פירוש זה על הודו שנדפס ע"פ הוא משובש מאוד בכל הדפוסים, וזה
 הפי' של הכתי' הוא נכון כאשר עיניכם חמוזה מירסים:

(א) הודו לה' כי טוב וכו', פירשו שכר נודע שאין שום דבר בעולם שלא יהי בו נילוח קדושות
 רק שהם החלבים הם כסוד נלנו, והם עצמם כוד חייה כל זמ' דמיתו שהם זריכין
 חיקון ע"י מעשה החמוטים, ובערב שבת הם עולים מהלכות הקליפות לנדר הקדישה על שבת
 העליון שהוא כונה, וזה שלנו אומרים לנילוט אלו, שכוו' והודו להקב"ה ששה לכל מונה, כל
 כת, מכה עה רצון שיש בשבת שהם חורים לאיתנם הראשון, ר"ל לקדישה, שכתב את ניוח
 כילהו, וזכה וז"ח אחיון להקל חסותן שהוא סוד ליל שבת, וזה סוד הודו כיומי' אהי' וכל אהי'
 היא בכמה, וז"ס שלנו אומרים שבת כמר יתנו לך וכו', לבי רוחו כונה שהוא מנדל הפורה
 כאורי, כי טוב קלו על יסוד שתי' טוב שמוכן הטיפה למכות שנקראת עולם החיה כולה, וזה
 יכיר כי לשלם הכדו, ר"ל חסד ו' חסד נתימ' ע"כ שהוא הטיפה שורדת דרך מעטו ו' שהוא
 חיה והכן:

(ב) ויאמר נאלו הי אשר נאלם מיד זה ר"ל אלו הנשמות המנוולנים כוונ' שהו כל שבת ומו
 המטה נלית כסוד מיתה ולית מיתה אלא נלוח כספירוח דקלי' והשחל נל להם
 נאלה, וזה סוד אלו נאלם מיד זה שהוא הקלי' שקראים יד זה כסוד חניו הוד שכתלה בחקשך
 ועין כוונות והשחל כל להם נאלה חס' ע"ד נכחו כהי' עדי על בני' נלום שהוא כס' חס' ניל'
 והוא מעלה מהקלי' שנקרא יד זה בני' ע"ד שאין כהי' יוד והכן, וזה סוד ומארת קבלס מתורח
 ומשערב וכו' השחל כפי' כל להם קיוון מרדכט כנפיה הארץ מכה די שחוח ע"כ ס"ג מ"ה ס"ג
 כסוד חס' די כנסות, ע"כ מורח שהוא אלה, כ"ן מערב שהוא כרחה כסוד ה' כמכסה יוד חרן, ס"ג
 כ"ן שהוא כונה אומא, ח"ה דרוס שהוא חפירח כסוד כוון שמים כמכונה והכן, וז"ס קבלס כגי'
 ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן שהם די רוחות חנה מערב לטון דרוס, וכמנה יש להם נאלה והכן:

מנהג לערב שבת

וצלכות. אכירי עני וברזל: יי כי המרו אמרי אל, ועצת עליון פירוש מהבעשים
 נאצו: יי ויכנע בעמל לבם, כשלו ואין עוד: יי ויזקיק אל יהוה
 בצר להם המצוקותיהם וישעם: יי וציאם תחשך וצלמות,
 וזמסרותיהם יתק: יי וירו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם:
 יי כי שבר הלכות נחשת, ובריתו ברזל נדע: יי אנלים סהרף
 פשעם, ומענותיהם יתענו: יי כפף אכל תחשב נפשם, ויגידו עד
 כי המרו אמרי אל

שערי

סבא אומיה לא ועל ענין נאצי שרמו חרבן השולחם כנדע ובכיל זה הכניע ה' אל לבם ויש
 ויכנע לבם סבא מלכות ויכנעו נצרה בקליפה ולין הם יסור כל ימי השטע והכן:
 (וי) ויעקו אל ה'. ר"ז ומה החבורה והרעה שיש לבם סהרבעים מלחם חרבות, והי הלילם וישעם
 מהיסודין שיש להם. סהם המלוי"ב נעשה מלוי"ב ר"ל מקדושה נהוה הם שם סוד קלי"ו
 ובכמה הם נמקנים וכדור ר"ל ויעקו הוא ו' אל היא ה' הוי היא ו' נצר להם הוא כי הוא
 לומות מלוי"ב:

(יד) ויציאם מחשך וללמות ומסרותיהם יתק, סהם חללים דקלי"ו יתק כני"ל וכאן אמר ו' פסוקים
 (הכוונה בן הפסוק ע' כד"ה כי השניע נפש שוקק וגו' עד כי שבר ללמות נחיש
 111) ננד הגיה נד"ה, כי השניע וגו' ננד חסד, יוסבי חשך וגו' ננד נצרה, כי המרו וגו' ננד
 הפארז מה חשך אהר"ד כספר בח"ח, ויכנע כעמל לבם וגו' כנד נלח שם הקלי"ו נכנעם ננד
 להם ויקה טלחם סהם כני"ל, ויעקו ננד הוד שם עיקר ויקה שנהם כני"ל, ויעלם כנד יסוד,
 יודו להי חסדו ננד מלכות, ונזכר פ"ש מלח וידו (הכוונה כי כפסוק מ' כחיב נ"כ וידו להי
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם וכאן כפסוק פ"ו כחיב נ"כ וידו להי חסדו וגו') שכני"ו הוי"ו דסיג
 הכן, כי שבר ללמות נחיש וגו', ר"ל יסוד דעוקבא דקלי"ו נקרא צורה כצורים ופני ללמות סה"ל
 ליר יסוד טלחם סהם כני"ל, וזכר, ולמה ויש ובריתו ברזל נדע, ר"ל שאל אחר שהוא דבר
 ונקרא ברזל הוא אחרים, ואין לו כחי"ו דעה סה"ל סוד כריח (כריח) בין חמה ובינה, והקב"ה
 וחסדי כדו שאל לכשעל עמלם ובכיל זה הם משכמים להקב"ה שעשה עיבה זו והכן:
 (וי) מלוי"ב, וגו'. הם נילוחם אלו סהם סוד הרשעים שטעים מדרך העוב סה"ל המורה דרבי
 דרבי נעט ואלס כפר בחורה כח"ל חז"ל, ויש וטענותיהם יחטט, ככל חיינו חולמים
 שיש להם כל ימי השטע הם כלים חסד המורה כסוד, וזה נעשה לו סם חיים לא וזה נעשה
 לו סם מות, וזה תחם כשטע שאין תחי"ו מותם אלא ההטח מותם, וכאמח עוב הי לכל רק החקבל
 הוא רע וסם נההסך לבס המות:

(ית) כך אוכל חטטו נכסם, קלי"ו על החורה כקד"ל אוכל ע"ד הכמות, לכו להמו כלהת, הייט
 בלחמי כל תורה והיא עלמה תחשב נפסם וכמו ההולה ככל זה שומעים לו הוא תחשב
 ואומר לרעה סוכ ולטיב רע, סיום מר לחמוק וחמוק למר, מכה סה"לס ניטה לקלי"ו נעשה לו
 תחמוקות החורה מר סם המות, וזה סה"לס וניטה עד שפרי החי"ו מכה סה"לס הני"ל רק כשבת סה"ל
 הקב"ה דברו סה"ל סם חיים וכל זה על סהם תהרשעים סהם כקלי"ו ויפקה הקב"ה להם עינים כשם
 הנה לעבר חסייעין לחמו וזו הוא ריאה כהחורה היא אונת ולין כה נפסל ועקם רק לרשעים לחמו
 כשמה וכאמח חיי"ו לא סה"ל, ויש ויחלט משחיתותם, משחיתותם תחב נעשה החלטה להם כני"ל
 סה"לס ויטה להם כוכיחם ויגלה להם צהר"ל חנו הסוכל תחם, ויש וזה נעשה אחר שם חסד,
 ר"ל שמתניירו ונעשו חרש נפס פני כך נילוחם אלו הם כסוד גרים וסם נהרפאו מההללים נעשו
 סה"לסיהם סהם סוד סה"לס ו"ל כשטע ויהם החלטה ונעשה חסד כני"ל חו ואמר כאן ו' פסוקים
 ננד נצרה סה"לס נלה הוד יסוד מלכות, כי כנר וגו' כפי"ו פ"ו ננד נצרה ויסם הסכורה,
 אויליס מדרך פשעם כפי"ו י"ו ננד ח"ח כספר תחמה אילת בח"ח, להי חסדו כפי"ו כ"א ננד מלכות,
 אל ה' כפי"ו י"ט ננד הוד, ימלח דכנר וירפאם כפי"ו כי ננד יסוד, וידו להי חסדו כפי"ו י"ה ננד מלכות,
 ונזכר כאן פס"ו יודו כני"ו הוי"ו דה"ה סה"לס כווי"ו קצוות חיוונתו עד חמיונן, הייט חפי"ב
 שם פי"ו כ"ו פירושם והם ונחמו ונחמו חזרה על סה"לס לאומים הראשון ויספרו טעמי"ו אל הקב"ה כנרה
 שיהי זכו לזיקן כנדע סה"לס נכחה סה"לס הקלי"ו והקלי"ו הם משחיתין חם פלמן כשחמה הנשמה סירדס
 כמה נגלה ומתקם דמה ונחמו ונחמו חזרה על סה"לס הקלי"ו והקלי"ו הם משחיתין חם פלמן כשחמה הנשמה סירדס
 ציניהם, ויה יורדי הים כלנוים סה"לס על הנשמה שורדה צום הקלי"ו ככדור כסכ"ו דפ"ו משפטים
 עי"ש חלל הקלי"ו אונס יודעים סה"לסכחם פשוט גרים, פי"ו שפוליס נשמות קדושות ל"ו כירידתם
 כני"ס

מנחה לערב שבת

פירוש מהעשירי

שערי מות: י ויזעקו אל יהוה בצד צדקם. ומצוקותיהם יושעם:
 כישלח דברו וידפאם. ויפלא משחייתותם: כי ירדו ליתוה חסדו.
 ונפלאותיו לבני אדם: כי יוזהבו זכחי הודה, ויספרו מעשיו
 ברכה: כי יורדו הים פאניות. עשי מלאכה במים רבים: כי המה
 רא: מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: כי יאמר ויעמד רוח סערה
 (תרומם גליו: כי יעלו שמים. ירדו ההימית. נפשם ברכה
 תתמוגג: כי יחוגו ויגעו בשבור. וכל הכתום התבלע: כי יזעקו
 אל יהוה בצד צדקם. ומצוקותיהם יוציאם: כי יקם סערה לרממה.
 ויהשו גליותם: יושעו: כי ישחקו. וינחם אל כחיו הפצם:
 כי ירדו ליתוה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: כי ירוממוהו בקהל עם
 ובמושב קנים יהללוהו: כי ישם נהרות למדבר. ומצאי מים
 לצמאון: כי ארץ פרי למלחה. מרעת יושבו כה: כי ישם מדבר
 לאדם

כחיס רכיס ומכלים
 הנשחח אלו את הקלי
 ומסע עליון מקול
 וז"ס מורד שאל ויעל
 כשטולים מלחכתו ונחמו
 כר"ח עושי מלכה ר"ח
 ע"ה. סוד כי חלק ה'
 עמו (ו"ה האינו) אל
 חקרי עמו כפ"ח אלו
 עמו בחורק. אכל הנשחח
 שאניה כל כך חזקים
 רחם מסול עלי לויחה
 ומד כבודי ה"ה אוחה
 לקלי משחיכ נשחח
 שהיא ממדנה רמה
 ונשחח מורד לו יעבור
 על רחם וכ"ו כירידה.

אכל בעליהם כבוד ירדה לנזק עלי הוא כבוד אור חזר הוא מעלה ניגוזת הרכה כבוד עם
 רב יאל ממזרים. וזה נכחו לאפרט ר"ח כחיס רכיס אוחים ר"ב:

(כד) הטה ראו מעשי וכו'. בלחך אלי הנשחח שורדן ויפלין. כעקומה דמחומה רבא. ועיז
 הטה ראו מעשי ה' וכו'. בלחך אלי הנשחח שורדן ויפלין. כעקומה דמחומה רבא. ועיז
 נפלאותיו. והבן. ויאמר ויעמד רוח סערה. ר"ל כמות אלו יסודו לים הם יעמדו כמות הנשחח
 האחרים שהם כסערה. והרוחם גליו אלו כמות אלו כמות לים הם יעמדו כמות הנשחח
 ר"ל מכה שהם רוחם. ולעוף למקום טובה לשמים שהוא הקדושה. מכה זה ירדו החמור קבלי
 וירדה זו היא לנזק העלי לחן השמים שלהם. וז"ס נפסם. נפסם נפסם. כדעה החמוני לפון
 חסם הסנה לגודל רעות והפחד. וז"ס גליו השכינה כל ימי הכבוד. וז"ס עיקמה שיחא אבר חמור
 ז"ל. כי כאשר חלה ללקוט הנשחח אלו ששקבנים של אוחי ה"ה שהוא סוף הגוף. או יבא חסיה
 ואו יכונה המוח לגליו. שיכטל קבלי ה"ה הוא אחר שנתקנה הקדושה ואו יחוגו ויגעו כשבור. וכל
 הכחם מחלל ר"ל שקבלי בעלמה ה"ה הוא אחר שנתקנה הקדושה ואו יחוגו ויגעו כשבור. וכל
 המוח לגליו והבן. וז"ס יקם סערה לדמחה. ויחשו גליותם שיכטל החרפ"ס. ואו וישחחו כי ישחקו.
 וישחחו אל ניגוזת קדושה. כי ישחקו קבלי או וינחם אל חסיו הפלס. הנשחח הקדושה שגו
 ובגלסם חסם ובקשם שעולים לחמו שהוא לפון הקום ונכחו הקדושה והבן. ואמר כלן י
 שפוקים נגד י' ספירות דכ"ן כנו"ל. ואמר כלן פסס די ירדו להי בנימי הוי דכ"ן שהוא
 סערה הכף. וירחמוהו בקהל עם ונגו עוהייבים אלו הניגוזת לרוחם לה בקהל עם. והוא
 י' אנשים קבלי קהל נגד י' ספירות ה"ה שהם קהל עם. ובמושב קנים שהם א"ה שני
 קנים ילללוהו והבן. ואחריו אלו ניגוזת להקב"ה. יש הרות למדנה. יש הקב"ה שהיא
 כשח הרות דקלי למדנה ש"ן להם שום יעקה החסדים. לפי שקבלי נונה עולה השח לקדושה
 שהוא חמ"י אוחם כל השבע כחדים שהם נוכחים למעלה כבוד מים נוכחים ימתקו. מכל אלו
 החסדים שקלי נונה נונב. וזה ימתקו יש לכל הקבלי חיות וימתקו. והשח קבלי נונה עולה לקדושה
 כשח הקבלי בלי הרהר וז"ס ומלאי מים לנשחח. ר"ל השח הקבלי נאחים חמוני הסרון מים
 והבן. ארץ פרי למלחה. ר"ל מלכות דקלי שנקרא ארץ השניעא כל השבע פירות וניגוזת קדושה.
 והשח ח"ן כ"ה שום ניגוזת כמו ארץ שחפורין בה מלח כך היא השח שאפילו חייבי לדיניהם.
 ניוחא בה. וזה כל קרבנך חקריב מלח כדי להחיש בה הקבלי ולשחח אוחה. כבוד מלח
 סדומית החסח אל הענים והבן. וז"ס מדעת יושבו כה. ר"ל שכל השבע היו עם הניגוזת שהם
 כבוד ר"ע ור"ח של ארץ פרי למלחה אפ"ל חמור אל"ף קדושה והבן:
 (לה) ישם מדבר לגלס מים. ר"ל יש כח ביד הקב"ה לעשות מקום חרוב ויבש שהם הקליפ' שהם
 עלתה להוכח כמדבר שה"ה כהם אנוחם ונהרות מכה הנשחח שיורדות לשם. וז"ס וארץ ל'י
 למולאי מים. שיאל חסם ח"כ כל הקדושה שנקרא מים. ור"ח ילי למולאי מים ללם שאלו עולים
 ללם אלקים דקדושה והבן:

מנחה לערב שבת

לְאָנֹכִי מִיָּמִים, וְאֶרְץ צִיָּה לְמִצְרָיִם מִיָּמִים: יִי וְיִשָּׁבֶךְ יְשָׁם רַעֲבִים, וְיִכְוֹנְנֵהוּ
 עֵיר מוֹשֵׁב: יִי וְיִזְרַעוּ שְׂדוֹתַי, וְיִשְׁעוּ כְרָמִים, וְיִעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה:
 יִי וְיִזְכְּרֶכֶם וְרַבְּבֵהוּ מְאֹד, וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט: יִי וְיִכְעֲמוּ וְיִשְׁחָהוּ,
 מִעֲצַר רָעָה וְיָנוּן: יִי שֹׁפֵךְ בּוֹז עַל נְדִיבִים, וְיִתְעַם בְּתוֹהוּ לֹא
 דָּרָךְ: יִי וְיִשְׁנֵב אֲבִיוֹן מְעִינִי, וְיִשֶּׁם כְּצֶאֱזַן מִשְׁפָּחוֹת: יִי וְיִרְאֵהוּ
 יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַח, וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: יִי מִי חָכֵם וְיִשְׁמַר אֶלֶה,
 וְיִתְבוֹנְנֵהוּ חֲסְדֵי יְהוָה:

וְהַחֲזִיכ׃ יִתְבוֹנְנֵהוּ חֲסְדֵי יְהוָה וְהַחֲזִיכ׃ יִתְבוֹנְנֵהוּ חֲסְדֵי יְהוָה וְהַחֲזִיכ׃ יִתְבוֹנְנֵהוּ חֲסְדֵי יְהוָה וְהַחֲזִיכ׃
 יִדִּיד נֶפֶשׁ אֶל הַחֲמֵן וְכוּי חֲמֵן לְטִיל:
 וְיִזְרַעוּ שְׂדוֹתַי וְיִשְׁעוּ כְרָמִים וְיִעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה וְיִזְכְּרֶכֶם וְרַבְּבֵהוּ מְאֹד וְיִכְוֹנְנֵהוּ וְיִשְׁחָהוּ וְיִמְעִיט וְיִשְׁמַח וְכָל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמַר אֶלֶה וְיִתְבוֹנְנֵהוּ חֲסְדֵי יְהוָה וְהַחֲזִיכ׃

(לג) וירבו חזק ובהחם לא ימעיט. ר"ל סוף קאי על חל"י דעשי' שבעשי' שרגלי' יורדה מוח חזק חזק
 כה משכלה שהוא נפל כבוד והפילוס' היו כחזק רק שנתקן הכל בקדושה:
 (לד) ויכעמו וישחאו עורר רעה וינון, ויחטבו לקלי' וישחאו להם עד עפר והכן. שופך בוז על
 נדיבים, כחוכח סוף, הפ' שרים' ירדסוני' יחנם ר"ת (לחמטע) חר"ש הקל"י נעשו
 חרבים בזמן שיועד שפט שהוא סוד חים שנתנו כס"ח וס"י חר"ש נטרקין יחמיו ירביעי' שלישי.
 ונשאר שני שני שני סוף' כו"ו וכל"ח כ"ש הוא שפט, וזה סוד שופך בוז על נדיבים ר"ל כשיועד
 השפט נעשים הנדיבים שהם הקל"י חרבים ור"ח 'שופך' כו"ו יעל שבע' כבוד כי שבע יסול לדיק וקס
 ג' כי שבע שהוא שבת (הכוונה כי שבת הוא כיום השבעי) שם יסול לדיק שהוא יסוד וחלה יסול
 לשון טוח כבוד יסול מלך אלף, וקס כבוד קס כשיסוד הנק' זה דקדושה קס זה יסוד דקל"י נוסל כבוד
 חזר נח:

(מ) ויתעם כחווה לא דרך. קאי על הקל"י שהוא מתעה אוסם והם הסחלקים מיסוד הקדושה שם
 אחיותן כבוד רבים קאו עלי' ואכן גדולה עפ"י בלר, וז"ש לא דרך שבעת הם חנים
 עומדים על יסוד סניק' דרך נכר בעלמה:
 (מא) וישנב אכיון מעיני, שהוא יסוד דקדושה והכן:

וישם כללן נשפחות. אחיותו אחר ללן ק"שם וכל"ח כ"ש קד"ש והכן סוד עליוה ר"ח אחר ראש הוא
 אחיותו שבת והכן. יראו ישרים הם ייעונוה קדושות וישנחו כעליהם לקדושה, וכל עולה הוא
 הקל"י קפלה סוף' מי חכם וישמר אלה חוכן מהשאר:

ר"ח של ו' חמורים אלנו ג"י נפש וכל חמור הוא נכד יום אחד יחיו הכבוע ויכוין ככל פתמוד
 סס א' מלאה ככה:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצִוּר יִשְׁעֵנו: נִקְרָמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה,
 בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לָנוּ: כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה, וּמִלֶּךְ גְּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אָרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לָנוּ: אֲשֶׁר
 לֹא הָיָה וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וְיִבְשֶׁת יָדָיו יַצְרֵנוּ: בְּאוֹ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה,
 גְּבֻרָתָהּ לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ עִם מְרַעֲיֵנוּ
 צֶאֱזַן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
 בְּמַרְיָכָה, כִּיּוֹם מִסָּה בְּמִדְבָר: אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּתִגּוּנֵי
 שָׁמַיִם רְאוּ פְעֻלָּי: אֲרַבְעִים שָׁנָה אָקוּם בְּדוֹר, וְאָמַר עִם תְּעִי

סוד קבלת שבת

לכב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי, אם
יבאון אל מנוחתי:

שירו ליהוה שיר חדש, שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה
ברכו שמו, בשרו מיזם ליום ישועתו: ספרו בנזים כבודו, בכל
העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומדולל מאד, נורא הוא על כל
אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים, כל עבודתו יהוה שמים
עשה: הוד והדר לפניו, עז ותפארת במקדשו: הבה יהוה משפחות
עמים, הבה ליהוה כבוד ועז: הבה ליהוה כבוד שמו, שאו מנוחה ובאו
לחצרתיו: השתחוו ליהוה בהדרת קדש, חילו מפניו כל הארץ:
אמרו בנזים יהוה מלך, אף תפון תכל כל תמוט, ירין עמים
במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלאו: יעלו
שדי וכף אשר בו, או ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא, כי בא
לשפט הארץ, ישפט תכל בצדק ועמים באמונתו:

יהוה מלך תגל הארץ, ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביבו,
צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך, ותלרט סביב צריו:
האירו כדקו תכל, ראהו ותחל הארץ: הדים כדונג נמסו מלפני
יהוה, מלפני ארון כל הארץ: הגידו השמים צדקו, יראו כל העמים
כבודו: יבשו כל עברי פסל, המתהללים באלילים, השתחוו לו כל
אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה, למען משפטך
יהוה: כי אתה יהיה עליון על כל הארץ, מאד נעלית על כל
אלהים: אהבי יהוה שנאי רע, שמר נפשות חסדיו, מיד רשעים
יצילים: אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמחה: שמח צדיקים ביהוה,
והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליהוה שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו
ימינו, וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו, דעני הנזים נלה צדקתו:
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ, את ישועת
אלהינו: הדיעו ליהוה כל הארץ, פצחו ורננו ונמרו: זמרו ליהוה
בכנור, בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר, הריעו לפני
המלך יהוה: ירעם הים ומלאו, תכל וישכי כה: נהרות ומחאו
כף יחד הדים ורננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ, ישפט תכל
בצדק, ועמים במישרים:

סדר קבלת שבת

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגֹז עִמָּם, יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּשׁ הָאָרֶץ: יְהוָה
 בְּצִיץ גְּדוֹל, וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יְהוָה שֹׁמֵד גְּדוֹל
 וְנֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהִי אִתָּה כֹּונֶנֶת
 מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אִתָּה עֲשֵׂית: הוֹמְמוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵי לְרֵגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה יֵאָחֶזֶן
 בְּכַהֲנֵינוּ וּשְׂמִיאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים אֵל יְהוָה: וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹר אֲלֵיהֶם, שְׁמֵרוּ עֲדוּתוֹ וְחַק נִתָּן לְמוֹ: יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אִתָּה עֲנִיתֶם, אֵל נִשְׂא הֵייתָ לָהֶם, וְנִקַּם עַל עֲלִיזוֹתֶם:
 הוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵי לְרֵגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ: בּוֹאוּ וְנִצַּח לְקִרְאת כְּלֵה, לְקִרְאת שַׁבַּת מַלְכָּה, דַּחֲקֵי תַפְחִין קְרִישִׁין:

יִחַר עֲמִידָה וַיִּכְוֶן לְקַבֵּל חוֹסֵט נֶפֶשׁ יוֹחִיר לְלוֹנֵי שַׁבַּת: וְנִמַּר קַבְּלָהּ בְּחַמְרוֹ בּוֹאוּ כְּלֵה שַׁבַּת מַלְכָּה:
 מְזוּמָר לְדוֹד, הִבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוֹ
 לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוֵי לַיהוָה בְּהִדְרַת קָדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם,
 אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים, יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בִּפְתַח, קוֹל יְהוָה
 בְּהַדְרָה: קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְצִים, יִשְׁכַּר יְהוָה אֶת אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם
 כְּמוֹ עֵנָף, לְבִנּוֹן וּשְׂרוּזִין כְּמוֹ בֵן רְאָמִים: קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲזֵל מִדְּבַר, יַחֲזֵל יְהוָה מִדְּבַר קָדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲזֵל
 אֵילָנִת, וַיַּחֲשֵׁף יַעֲדוֹת, וּבְהִיכָלוֹ בָּלוּ אֲמֹד כְּבוֹד: יְהוָה לְמִפְּלֵא
 יֵשֶׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹלְעָמוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִכְרַךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: אֵנָּה בִּכְחַ וְכִי

לְכֵה דוֹרֵי לְקִרְאת פְּלֵה, פְּנֵי שַׁבַּת נְהַבְּלָה: 9
 שְׁמֵר חֲכוֹר בְּדַבּוֹר אַחֵר, הִשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּצְדָּה, יְהוָה
 אַחֵר וּשְׁמוֹ אַחֵר, לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִדְרָה: 9
 לְ קִרְאת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֵה, כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מִרְאֵשׁ
 מִקְדָּם נְכוּכָה, סִיף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַחֲלָה: 9
 מִ קָדֶשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַדְּפָכָה, רַב
 לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא, וְהוּא יַחֲמִיל עֲלֶיךָ חַמְלָה: 9
 הַ תְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קִימֵי, לְבִשֵׁי כְּגוֹי תַפְאֶרְתֶּךָ עִמִּי, עַל יַד
 בֵּן יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי, קְרָבָה אֵל נַפְשִׁי נְאֻלָּה: 9

התעוררי

סדר קבלת שבת

ה תעירי התעוררי. כי בא אירך קומי אורי. עורי עורי שיר
דברי כבוד יהוה עליך נגלה:

לא תבשי ולא תכלמי. מה תשתוחחי ומה תהמי. כך
חסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה:

ו היו למשכה שאסוף. ורחקו כל מבלעיה. ישיש עליך
אלהך. כמשוש חתן על כלה:

ז מן ושמאל תפרוצי. ואת יהוה תעריצי. על יד איש בן
פרצי. ונשמחה ונגילה:

בואי בשלום עמרת בעלה. גם ברנה (כיוצא מוסף ובשמחה)
ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה. בואי כלה בואי כלה. ואלמך
כלתו בואי כלה שבת מלכתא:

סומן נלה סלקו יבאלו הסכורה בכל ערב שבת סדר קבלת שבת על קניו של רבי שמעון בן יוחאי ולא על פי ספריה
כי כותב עליו אף כתיבה אחרת יבין סומן זה :

בר יוחאי נמשחת אשריה. שמן ששון מחבריה:

גבורה בר יוחאי. למקום אבני שיש. הנשע ופגרי
ארוה ליש. גם גלת כותרת על עיש.
השורין ופי' ושרוף:

חסד בר יוחאי. בקרש הנקדשים. קו ירוק
סמךש הנדשים. שבע שבתות סוד
חסמים. קשרה קשרי ש"ן קשריה: בר יוחאי

גיה בר יוחאי. יודת חכמה קדושה. השקפה
לכבוה פניקה. לרב גהיבות ראשית
הרוקה. את קרוב ממשח זיוארך: בר יוחאי

חכמה בר יוחאי. אור סופלא דום פעלה.
גהתי סלהקים כי רב לה. העלוקה
ואין קוהא לה. נקט עין לא תשורף: בר יוחאי

כבוד בר יוחאי. אשרי יולדתה. אשרי העם
לוקדינה. ואשרי בעוקדים על סודנה.
לבושי חשן המיד וארנה: בר יוחאי

מלכות בר יוחאי. שמן משחה קדש נמשחה
ספרה הקדש נשאת ציון גזר הקדש
קבוש ע"י ראשון פארך: בר יוחאי

ישיר בר יוחאי. מ"שכ טוב לשכה. יום נסך
יום אשר קרחה. כמערב צורים
שעמרה. עם קניה הודך והרדך: בר יוחאי

גנה בר יוחאי. עצי שמים עומרים. לסורי
יהוה הם ליטרים. אור סופלא אור
היקוד הם יוקרים. הלא הקה יודוך
בעבורך: בר יוחאי

אור בר יוחאי. ולשרה הפוחים. עליה
ללקוט בו סדקחים. סור הורה כפיצים
וקנחים. נעשה אדם נאמר בעבורך: בר יוחאי

סמירה בר יוחאי. נאורה בגבוהה. ובסלחמות
אש דה השערה. וחרב הוצאת סתערה.
שקפת נגד צורדיך: בר יוחאי

ילתר חומר עיר ליום השבת וה' חלך במעודה:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להורות ליהוה. ולומר לשמך עליון: להגיד
בבוקר חסדך. ואמונתך בלילות: עלי ששור ועלי נבל. עלי הניון בכבוד: כי
שמחתני יהוה בפעלה בפעשי לך: ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה. מאד עסקן
סחשבותיך: איש בער לא ידע וקסיל לא יבין את זאת: בפרך רשעים כטו

סדר קבלת שבת

עשב. ויצאו כל פעלי און, להשמרם ערי ער: ואתה כרום לעולם יהוה: כי הנה איבדך יהוה, כי הנה איבדך יאכרו ותפרדו כל פעלי און: תרם כראים קרני בלוחי בשמן רענן: ותכט עיני בשדך, בקמים עלי מרעים, תשמענה אוני: צדיק בתמר ופרח, כארו בלכונן ישנה: שתולים בבית יהוה, בחצרות אלהינו נפרחו: עור ונכון בשיכה רשנים ורעננים יהיו: להגיד כי נשד יהוה, צורי וצא עולתה בו:

יהוה מלך נאות לבט, לבט יהוה עוז התאזר, אף תבון תבט כל תמוט: נכון כסאך מאן, טעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים: מקולות מים רפים ארירים משברי ים, אריר בפרום יהוה: ערותיך נאמנו מאד לביתך נאה קודש, יהוה לארץ נמים:

כסא קודש כרנו ליהוה זה החמל והזו מזה סי מרחוק:

כגנא דאינון מתחדין לעלא באחר, אוף הכי איהי אתיחדת לתמא ברוא דאחר, למתני עמון לעלא חר לקבל חר, קודשא ברך הוא אחר, לעלא לא יתיב על כורסא דיקרה, ער דאיהי אתעבדת ברוא דאחר, כגנא דילה, למתני אחר באחר, והא איקימנא רוא דיהוה אחר, ושמו אחר:

רוא דשבת, איהי שבת דאתאחדת ברוא דאחר, למשרי עליה רוא דאחר, צלותא דמעלי שבתא, דהא אתאחדת כורסא יקרא קדישא ברוא דאחר, ואתקנת למשרי עליה מלכא קדישא עליה, כר על שבתא, איהי אתיחדת ואתחדת מסמרא אחרא, וכל דינין מתעברין מנה, ואיהי אשתארת ביהודא דנהירא קדישא, ואתעמדת בכמה עטרין, לגבי מלכא קדישא, וכל שילמי דינין ונארי דינא כלה ערקין, ואתעברו מנה, ולית שילמנא אחרא בכלהו עלמין (בר מנה), ונאפרא נהירין בנהירו עליה, ואתעמדה לתמא בעמא קדישא, וכלהו מתעטרין בנשמתין דתתין, כרין שירוקא דצלותא לברכא לה בחרה בנהירו דאנפין, ולומר: ברבו וכו'

אם תחלל ביחידות יאמר זה חר כנהירו דלפני:

ולומר כרבו את יהוה המבורך, את בוקא דא שבת דמעלי שבתא, כרוב יהוה המבורך, דא אפיקו דברקאן סכקונא דתני, ואחר הנפיק קנה כל שקיג לאשקאיה לכלא, ובגין דאיהו סקורא ברוא דאת בוקא קרינן ליה המבורך, איהו סביעא דבינא ובין המסאן סתם דא כלהו לעולם ועד, ונא איהו כרוב יהוה המבורך לעולם ועד:

סדר תפלת ערבית

אין לומר תהלים אפי' כח' קודם ערבית, יסגור עיני ויחנק ידיו ושמ'ו: כחול קודם חפלה ערבית יאמר: ששם יהוד קוב'ה וכו', דריני כא להחלל חפלה ערבית שחיקן יעקב אעיה לחקן את שרשיה כסמס עליון, ויהי נעם וכו', שיר הסעלות וכו', שיר הפעלות מהך כרכו את יהוה, כל עברי יהוה העובדים בבית יהוה כגילות: ישאו וירקב קדש, וכרכו את יהוה: וקרבך יהוה סציון, עליה שפלים וארין: גיש יהוה צבאות עסגו משגב לנו אלהי יעקב סלה: גיש יהוה צבאות אשני אדם כוסמן כף: גיש יהוה הושיעה, בסלך ועגני ביום קראנו:

תפלת ערבית

הושיעה את עמך וקרבך את נחלתך ודעם ונשואם עד היעולם: מי וכן סליח
ושועת ישראל בשבוע יהיה שבות עמו וכל יעקב ויעקב וישראל וישראל בשלום וחדו אשכבה
ואישן כי אלה יהוה וקרב לבבות תושבינו: ודעם וציה יהוה הסדר וכלילה שירה
עמי הפלה לאר מתי: ותשועת עדיקים סיהוה קעום כעת קנה: ונעום יהוה ונפלאם
ופלאם מרעעים ויושעים מי הסו כו:

ואלה סלי קיום ואח"כ וסוף רחום: בחור

והיא רחום יכפר עון ולא ישחת, והרבה להשיב אפו.

ולא יעיר כל חמתו, יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

דין הספק ביום וברכיה סו כסחרו ואמר הסכימו על סלי דמי לבין הסקים הסקי דומיה:

בכבת ויושע ותחילין כלן חון ברכו את יהוה המברך:

כאמרו ביטלו יסון לקבל תוספת רוח כל ליל שבת ואם אירח תפלו וסדין לא אמר כולי כעלם
אם שומר תקום סחור להסקי ואמר כולי כעלם כדי לקבל תוספת נפש תקודס כדי כעניינו
ביטלו וכל לקבל תוספת רוח ויחור להקום ספק:

קול ברוך יהוה המברך לעולם ועד: וסוף סמן וקבל עון אלהי סון:

כתר נהירא
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם אשר

בדבר מעריב ערבים, בחכמה פתח שערים,

ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים,

ומסדר את הבכבים, במשמרותיהם ברקיע

ברצונו, (וס להסקי מעט) בורא יום ולילה, נולד אור

מפני השך, וחשך מפני אור, ומעביר יום

ומביא לילה, ומכדיל בין יום ובין לילה, יהוה

צבאות שמו, אל חי וקום, תמיד ימלוך עלינו

לעולם ועד. ברוך אתה יהוה המעריב ערבים:

לומר ככרבות יום ובלילת ה' כי כל פניה וספודת הלא לומר ככיר ללו ספודת היום
כעיקר וכוון עקבה לו לעקב חמה סחום כדי סון כס עים איתרים אפר נדברו מעריב
ערבים: בורא יום ולילה, רחום אהבת ה' דלא חכיר לילה לילה לילה לילה לילה לילה לילה
ולכל לשכית ה' וסרה נקלח חורח סיים ואלהבת סהר סייב רחום אהבת ה' וסעביר יום ומכיר
לילה כי סוף ימי כרל אר היום ואלו סליה וכוו סחום ה' סוף נקלח ה' וסעביר יום ומכיר
לילה כי סוף ימי כרל אר היום ואלו סליה וכוו סחום ה' סוף נקלח ה' וסעביר יום ומכיר

אהבת עולם, בית ישראל עמך אהבת, תורה

ומצוות, הקיום ומשפטים, אהנו למדת, על כן יהוה

אלהינו, בשכבנו ובקימנו נשים בחקך, ונשמח

בדבריו תלמוד תורתך ובמצותיך, לעולם ועד, כי הם

חינוך וארך ימינו, ובהם נהנה יומם ולילה, ואהבתך

אל תרתי הקריה ולרומח כלה הר ופי ישראל סוסק כחורח לסה עשה

גדל אהבת ה' ואלהבת הקים

יהוה ה' ופי פירוש
כרכב כסחרו כהנה
כרה עים ומסרה סחבת
ה' עים ה' אלהי
כסככו וכקומנו סח
כחיקך כחחידוה סעק
כחורח ה' מורה על
גדל אהבת ה' ואלהבת

תפלת ערבית

אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יהוה אלהי כתר נהודא
עמו ישראל :

הקב"ה ויוריתם ישראל
כולא חד וי"ט ושבת

בדברי הלמוד מורחק ובמחשבותיך טעשה ישראל העוסק בחורב ונחלת ה' כולא נוחל הדא עם הקב"ה
ובכינתיה ולין לך שפחה גדולה עו ולזה רתנו חכמות ה' שמיחד אליהו ומורחו על ישראל הקדושים :
ואתכחך אל סביר כלי' ע"י כיון שאמתו תקבלים עלינו אלנות ה' באתרנו ברוך אתה אלהי ומיליס
אלהינו שאמתו תחיה עלי ואתה ה' היית סביר וכורא אומנו נוף ולרין וע"כ אתה אלהי שלנו ע"י
קבלת עונ' תלכות ה' עלינו ע"כ ע"י הקב"ה אלהי עמו יברכל :

יחיד אומר אל מלך נאמן :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

כלשח ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואתה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם
לאות על ירך והיו לטמפת בין עיניך : וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך :

ויהי אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם :
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשף
ויצרהרף : ונתתי עשב בשדה לבדחתך : אכלת ושבעת : השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם : וחרה אף יהוה פכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר ידורה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטמפת
בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך :

לסען ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לחת להם כימי השמים על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם לררתם ונתנו על ציצת

תפלת ערבית

דִּבְנָה פְּתִיחַ תְּכַלֵּת: וְהִיָּה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֶתְּוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת
 כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲדֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֶת כָּל
 מִצְוֹתֵי וְהִיתֶם קָרְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו. פי הוא יהוה

אֱלֹהֵינוּ וְאִין וּלְהוּ. וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: הַסְּפֹדְנוּ מִיַּד
 מַלְכֵיכֶם. מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעֲרִיצִים: הָאֵל
 הַנִּסְפָּרַע לָנוּ מִצְרַנּוֹ. וְהַמְשַׁלֵּם נְמוֹל לְכָל אוֹיְבֵי
 נַפְשֵׁנוּ: הַעֲשֵׂה נְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. נִסִּים וּנְפִלְאוֹת
 עַד אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּהִים. וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
 רַגְלֵנוּ: הַמְדַרְיִכְנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ. עַל
 כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הַעֲשֵׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בַּפְּדֵעָה. אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי הָם: הַמְכַה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וְיֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם. לְחֻדוֹת
 עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. אֶת רוּדְפֵיהֶם
 וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם. בַּתְּהוֹמוֹת טַבַּע: וְדָאוּ בְּנֵינוּ גְבוּרָתוֹ.
 שִׁבְחֵהוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ: וּמַלְכּוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשֵּׁה יִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
 וְאִמְדוּ כֻלָּם:

אמת ואמונה כל זאת.
 רחמי ירחם פי
 פי כל זאת שאחרנו
 בק"ש קבלת על מלכות
 שמים כפרה ראשונה
 וקבלת על מצות פי
 כפרה שניה הוא אמת
 ואמונה וידוע מרז"ל
 כי כל החורה ככלת
 בתלת אמונה כי חכוק
 הניח כלל כל התורה
 בתלת אמונה שנאמר
 ודקיק בחובותיו יהיה
 ונאמר כל המידק אמונה
 וגם הלכת ירחם פי
 היא כלל כל התורה
 שנאמר וטפה ירחם מה
 פי חלקי טהור מעתק
 כי"א ליהא ונאמר סוף
 דבר הכל נבע את
 האלהים ירח ע"כ רחמי
 כחה ואמונה מצות
 ירחם פי: העשה גדולות

עד חין הקר הוא ענדול ההכח פי לישראל על ידי שמקימת מצות אהבת פי: העשה לנו נסים
 כיו' זהו חלית פי: ורחמי כיו' נבחרתו טבה והודו לבנו ומלכותו ברצון קבלו עליהם. רחמי קבלת
 עול מלכות פי: שחלתי לך פי: ככל עם כדחת ארשב"ג חיינו שומע לכם לנצל ממני שומ"ס אפי'
 גשה אהב כמו אז כבעת יניחת מצריב. ומלכותו ברצון קבלו עליהם. מהש וכו' ישראל וכל יום
 היוב חס לראות חלמי כלילי הוא יאל ממנרים ע"כ רחמי לקבל עול מורא מלכות פי: ככל יום
 וכלל גשה:

פי כחוכה באלים פי.
 רחמי ירחם פי
 כי אף דבר טהר ראה
 חסד מעולם אם טיבל לרחמי לו ולומר הנכ דבר זה הוא דונמח דבר טלה רחמי הרי ג"כ טדע
 וחמסחר בענינו לפשרו תכ"כ אם לא טבל לרחמי נסים דונמח וז"ש מי כחוכה באלים פי: פי
 ט"א לרחמי חסד נסים דבר לומר זה הוא כמון וז"ש מי כחוכה נאדר בקדש פי: טלחה קדוש
 וחובל אפי' מכל הקדושים העליונים ע"כ אהב טרח חלית ים ירחם אפי' להלך טן לא יכונו
 להלך כפי מעלתך כ"ס ור"ז כטלחה עוכה לנו טלה ולזה רחמי מצות ירחם פי: טהור ים טרח חלית:

מלכותך ראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה ארי
 רחמי אהבת
 פי כי חין ורחמי
 החלטה דבר הראה לעינים כ"א כראית עיני הסכל של הכנת הלכ וז"ס מנדול אהבת פי: ע"כ
 מלכותך

ענו
 עינינו כ"א כראית עיני הסכל של הכנת הלכ וז"ס מנדול אהבת פי: ע"כ
 מלכותך

הפלת ערבית

ענו ואמרו: יהוה ימלוך לעולם ועד: ונאמר, כי פדה יהוה את יעקב ונאלו מיד חוק ממיני: ברוך אתה יהוה נאל ישראל:

כתר נהורא
ולכיתך ראו נניך
כבכת הלכ ראו
ולכוחך ע"י שמיח
כוקט ים לפני משה

וזה כל בקיעת הים וקריעת ים סוף היה נידע ככל העולם בכל השניות נבקעו ע"כ זה אלי אלהינו יחי נחנה על ידי יצועה שהושע לו: עני ונאמר כי ימלוך לטוב יעד: כי ימלוך עיקר החלוקה של יחי הוא נחמוס של העולמות מחיידים שהיא כולם נכסאל כגלל נ"ך ה"י ב"ה חן כל העולמות וכן כבית התקדש וזה תלמוד ה': ונאמר כי פדה כי את יעקב הוא שפדן הבית את יעקב אכינו מעשו ותלכן: ונאלו חיד חוק עמנו כל"י נאל ישראל, כן נאל ישראל חתמ"ל וכן נאלו משעבוד מלכות, ורחו קבלת עול מלכות ה' כיון שאמר כמים כרכה כל"י כלסין הוי"ה ככתיבתו ומודם שהוא מהוי"ה של השמים וכל' אלני בקריאתו להורח הוא חקבל ע"כ ארשת כי ואלכותו ע"י זה הזכות יהיה הקביה נאל ישראל כן הנליות ומכל חני וענינו ע"כ:

השביבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו

השכיבנו ה' אלהינו

לחיים טובים ולשלום, ופרום עלינו סבת

לשלי, רחום

שלומה, ותקננו בעצה טובה מלפניך

יראח ה' דכוכ"ה ליחא

והשיענו (מהרה) למען שמה, והגן בעדנו

וה"ל נלחמ דא ליחי

והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון,

לאנגח ע"ן חנו סחד

והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפך

כלילוח כ"י ונכ"כ אגמט

תסתירנו, כי אר שומרנו ומצירנו אתה, כי

וקדמיים ושמיר נלחמ

אר מלך, חנן ורחום אתה, ושומר צאתנו

ובואנו ונכ"כ אגמט

ובואנו לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם:

כ"י הנה מבואר שלולי

ופרום ברוך אתה יהוה, שומר עמו ישראל

עורחו יח"ש לא הייט

לע"כ

יטלים להנלל מהס

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

לע"כ

כל"ה מחמת חנורות

ח"ק

ופרוש עלינו, סבת רחמים ותים ולשלום.

תפלת ערבית

י"ח תקעו בחדש שופר, בכסה ימים חגגו: כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

י"ח כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ס' אמרו בעתה ב' ימים פנו למחר

ליל ברוך יהוה לעולם, אמן ואמן: ברוך יהוה מציון, שכן ירושלים הגלויה: ברוך יהוה אלהים, אלהי ישראל עשה נפלאות לברו: וברוך שם כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: יהי כבוד יהוה לעולם, ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם: כי לא ישח יהוה את עמו בעבור שמו הגדול, כי הוא יי יהוה לעשות אתכם לו לעם: וירא כל העם, ויפלו על פניהם, ויאמרו יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים: ויהי יהוה למקד על כל הארץ, ביום ההוא יהי יהוה אחר, ושמו אחר: יהי הסוד יהוה עלינו כאשר יחלט לך: הושיענו יהוה אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית, יבאו וישתחו לפניך אדני, ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות, אתה אלהים לברך: ואנחנו עמך וצאן מרעיך, נודה לך לעולם, לדור ודור (נספר תהלתך: ברוך יהוה ביזם, ברוך יהוה בלילה, ברוך יהוה בשכבנו, ברוך יהוה בקומנו: כי בדרך נפשות החיים והמתים, אשר ברו נפש כל חי, ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי, פדית אתי יהוה אל אמת: אלהינו שבשמים, יחד שמך, וקים מלכותך תמיד, ומלוד עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו, וישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועתך באמת, באמור לציון מלך אלהיך, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה יכליך לעולם ועד: כי המלכות שפך היא, ולעומי עד תמלוד בכבוד, כי אין לני מלך אלא אתה, ברוך אתה יהוה, המלך (בבבדו, * ויגדל חסד יי' משה) תמיד ימליך עלינו לעולם ועד, ועל כל מעשיו:

ח"ק

תגדל ותקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעומה, וימליך מלכותה, וינצח פורקנה ויקרב משיחה, בתיכון ובזימכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: תברך וישמח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא, לעלא (בעשיה) ולעלא מקלו, מן כל ברכתא ושיבתא תשבתתא ונתתתא דאמין בעלמא ואמרו אמן:

הפלת ערבית לשבת

וי נסכה להסלל מנהג נשים עד קבלת הקהל שנה לא יספלו מנהג בלתי נכונה ואלו שדין
לא החזירו קבלת שנה ויבטו להחזיר שנה ואלו שבעוד שיספלו יקבלו הקהל שנה :
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והעזרא אל
עליין, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, חובר חסדי אבות,
ומביא טאל, לכני בנידם, למען שמו באהבה :

וי זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים :
מלך עזר ומשיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני, מודה מתים אתה, ורב להושיע :
קצו מוריד הפר : בחיף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד, מודה מתים ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמתו לישני
עפר, מי במקד בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממת ומתה,
ומצמיח ישועה :

וי זכרנו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מודה המתים :
אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל זמן יהללוך
סלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש : ויהי הקול נקדוש :

אתה קדשת את זמן השביעי לשמך,
הכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל
הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב
בחזרתך :

קדוש קדוש ה' נכבד מלא כל הארץ כבודך, כי קדשת את יום השביעי להיות השבת נקדש קדוש
כח"ס ושחרתם אל השבת כי קדוש היא לכם ונאמר וזכור השביעי שבת שבתך קדוש לה' כח"ס ונוכח
השו שבת שמה דהקב"ה ע"כ רמז ירחת ה' שצריך להיות בירחא כי כיום השבת כי בראשית הוא
צירוף ירח שבת וירח"ל דאמר ע"כ איחא שבת פ"ו : הכלית מעשה שמים וארץ, רמז אהבה ה' פ"ה כי
הקב"ה ברא את השמים שש שמים וארץ בשביל ישראל שקנו שלימות כפולם ע"י פסח חורב וקיום ה' א
ושבתה ה' וז"כ בין דהקב"ה אוהב שמו ישראל וברא לתענם את כפולם כדי שיבטאו להכלית השלימות
כ"ס יק"ו סג"ל אהבה ה' וברכתו מכל הימים, וכו' הנהגה ה' שצריך את יום השביעי להיות כזה
שיעור טו ישראל : וקדשתו מכל הזמנים, כינוי שמתן שבת צריך לקדשו בכל אלקים איתו כמו שטר
אמרו ומופדים שבתה הוא שחילל קדוש מן שבת ופי בראשית חסד נכחו יקדשו פקב"ה ופי
שמענו שודיה להקב"ה על זה היא ע"י קבלת שיל השבת ה' :

הפלת ערבית לשבת

כתר נהורא

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ, כִּי בּו שָׁבַת מְקַל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים עֲשׂוֹת:

ויכלו השמים ויהי
ויכלו הארץ ויהי
ויכלו כל צבאם
ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש
היום כי בו שבת
מקל מלאכתו אשר
ברא אלהים עשות

אלהים ביום השביעי העבר קודם בריאת עולם שהיו שבעי למספר ביום השמי שנגמר בו העולם חמד במחשבה מלאכתו אשר עשה כפינו כשנת ימי המעשה כי חף כשעלה אדם לומר ניכר שרצון החכמה דיבור ששים כדבר ספר חזקיה לומר ניכר שום דבר כ"א המעשה הכל הקב"ה ע"י רצונו נאלץ עולם השמים ע"י החכמה נאלץ עולם המחשבה כ"י כמ"ש הפרדס פ"ב מספר האלהות וז"ל כי לא תחשבוני מחשבותי כי כי כאשר דעה אדם בשלום להיות אלה תולדות שיהיה הנה מחשבתו לא תשגול יתק אה ויהיה ויעיר בשלום אורח המלאכות אשר ברצונו לאות ע"ל ואלו הנה בל"ה היה עד אשר יפטר יאל לפעול והוא השיעול ביום מן הכח כ"י וזמן מן פעולתו והווייתו כל מח"ה הקב"ה כי כאשר ע"ה ברצונו להיות להשגות הליכות כשהיו והקדוש הנה אז נאלץ והשגיר כולו בלי שיעור מלאכות חשיבה עמו עכ"ל ורמיה מן הדבור כי האדם למה שהיו אלו נה"י אלא נשתי מן הדבור הוא שכלל מלאכות כי אחר האחרון חף שבר וליגנו וכלתי קיום אלה הש"י לאחר בו מן יהיה דברי אשר יאל יפ"י לא ישוב אלי ויקס כ"א עשה ולאחר דברך ה"י שנים נעשו ומן בעברה תאחרות נברא העולם וההיקס ברצונו והחכמה יח"י וי"ש אלה קדמה את יום השבועי לשרך וקראת את השבת יום קדוש, כי בו ויכלו השמים ומגדלו בחכמה הקדושה השמים והארץ וכל נברא ע"כ ראו ליראה את ה' ואלו קדושת הכח שה"י והשבת כולה חד חזו שנה שמה הקב"ה ומגדלו אהבה ה' אלו כמו ויכל אלהים ויהיה וחתמה היא אהבה מלאכתו אשר עשה והוא כי שיהיה עולם שיהיה לו חשבונו אהבה ה' ויבטחו ביום השבועי מכל שום עיקר כל העולמות ע"כ"ו לשראל לקיים מצות אהבה ה' ויבטחו ביום השבועי מכל מלאכתו אשר עשה, מ"ל להורות קדושת הכח ע"כ שנה בשנה כראשית אפי' מפעולת הדבור והוא חתמה ה' ששנה מ"ל חתמה אפי' האנלי ולברוא ולגור ולעשות ע"י הדבור שנה נ"כ אלא ויברך אלהים את יום השבועי ויקדש אותו ע"י ששראל כותרי שנה יקבלו ע"ש עול מלאכה ה' זה יהיה קדושת השנה ע"כ שנה אפי' מברוא ים חזון ע"י הדבור, כי אשר נברא, מ"ל אפי' דבר שגדלה בו בריאה שראו שפרושו ים חזון אלהים לעשות, לרוממותו נקרא עשה ויולדה מן הכח אל הפועל ע"כ שנה אפי' חלברוא ע"י הדבור כמח"ל דא"ש"ה דל פעלו היה כחאמר הכחוב ונוחה לעשות וישמחו במלאכתך, שוכרי שבת וקראי עונג, עם מקדשי שביעי, בל"ם יעביעו ויתענגו כמובן, ויבשביעי רציתי בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, ובר למעשה בראשית:

מה שהנה בש פ"ח שכל ע"כ ע"כ קדשך, ליה שזין כותרי לשנת הזנעא שיהיה כולל אלא כוונתו להדגיש כוונתו, ויהיה לשם דים שושנים חמוד כח"ק ואל יקדו כחמן, מי שלמו דבר יהיה סבור שהיו קדש גדול ח"מ, ויבטחו בפסח חזון שלו ונלמה הוא קדש חזון העולם חזון חולם, ע"כ יקדו בחולם, וע"י ויבטחו בקדש כדרכם, אבל למעט שלטו לא שיק כ"י, והזיק בש"ה כ"י החס"ב והתל"ל כי מן ה"ה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמַנוּחַתְנוּ, כְּרִשְׁנוּ בְּמַצוֹתֶיךָ, וְתֵן הַלְּכָנוּ בְּחוֹרְתֶךָ, שִׁבְעֵנו מְטוֹבֶךָ

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
כרשנו במצותיך ותן הלכנו בחורתך שבענו
מטובך

שאל היו מלווים בחנה עשה של חורה רובו עבודתם היה על ידי דביקות בהש"ה ויראה ה' ויהיה כי שם אינם כעשייה חתמיה כ"א ענינה ה' ע"י מנוחה ע"כ נ"כ רצה במנוחתו מה שהנתי שידים אוחך הש"ה בשנה ע"י ונוחה ממלאכה וקדשו כחמוחך ומסני שפיר העשרה לר"מ"י פ"י

הפלת ערבית לשבת

משובה, ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהודה אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשה, וינחו בה ישראל מקדש שמך. פרוך אתה יהוה, מקדש השבת:

כתר גורא
פ"ו מניח היה ירח
ה' ביום כלל כל המורה
ע"פ רמב"ל ורמב"ם
ומנהל אהבה ה' אלהינו
וחכמים כענין השוכן
היוו סמכיים עליו כפי
אור חכם הקודם והפנה

גדולה כבודו המורה פ"ו אור קדושת המכה קודם: וסמך נספח כיוצאך. היה מנען עובדי וימורה הצריכה וע"ל סקרה עולם סמכו כמח: ועשה לנו לעבדך באמת. היה עבודה ק"ו ו' הפל סמך סמית נט' ל' עיור לעבדו באמת לאורו כלל סוס מחסנה רפה וזה ח"ו: והמילתו ה' אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה פ"ו קבלת עול מלכות ה':

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובהפלתם והשב את העבודה לרביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי ברצון תמיד, עבודת ישראל עמך:

בכח בית יחזקאל אלהים י"ז

אלהינו ואלהי אבותינו, ועלה ונבא ונניח ונראה ונראה ונשבע ונפקד ונזכר וברונג ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון קשיים בן חור עבדך, וזכרון ורושלים עיר קדשה וזכרון כל עמך בית ישראל, לפינך לפליטה רבוקה, לחן ולחסד ולרחמים, למינים ולשלוש, ביום בר"מ ראש השנה למטה חג המצות בהה יסופית חג המצות הזה: וזכרון יהוה אלהינו בו למורה, ופקדוננו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, וכזכור ישועה ורחמים היום וסגנו, ונחם עלינו והושיענו, בו אליה עינינו, כי אל מלך מנון ורחום אמת:

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים: פרוך אתה יהוה המחזיר שכנינתו לציון:

מורים אנהנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו, ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צוד חיינו, מנון ישענו, אתה הוא צדוד ודור, נודה לך ונספר תהלתך, על היינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה, שבכל עת ערב ובקר וצהרים, המוכ בלא כלאו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדך מעולם קיינו לך:

יחונת ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל המשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתחיתו בן יותן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם על חקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בשם צדקתם רבת את ריבם בנית את דינם נקמת את נקמתם כסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעלמך ולעמך ישראל עשית תשיעה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר

הפלת ערבית לשבת

כן באו בניך לרביר ביתה ופנו את היכלך וטווו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות בהלל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
ס"ח ובתוב לחיים טובים כל בני בריחה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועודתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה יהוה הטוב שמך וידך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה הוא מלך ארון הכה השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

ס"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות ונקמות נזכר ונכתב לפניה אנהו וכך עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום:
ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ויזמתי מרבה ברמה ולמקללי נפש תחם ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורחה ובמצותיה תרחף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך.
עשה למען ימנך. עשה למען קדשתך. עשה למען תודחה. למען יחלצון ידריך השקיע ימיה ונגני: יהיו לרצון אמרי פי והניזון לבי לפניך וי צורי ונואלי: עשה שלום בכרוביו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון קדושה וי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה כפינו ותן חלקנו בתורתך: ושם בעבודה ביראה פימי עולם וקשנים קדמוניות: וקרבת לנו מגמת יהודה וירושלים פימי עולם וקשנים קדמוניות:

כחובה אין ובנוני כולם יחד אמרים ויכלו על לבות ויחחר כעמידה עד סחר ק"ס ותאלו יהיה סוף יום כלל עד סוף ק"ס ובחוקים טיבו וקדש ככה"כ יעתוד גם כשאר הקדושים והתחטלו כחוד למחר כ"כ ויכלו. כן חסיק גאר: תנין שנינו קניס ולפי קניס חס אין סס ס"ח תחמליו תני חכות ובכרת שאלו יום כל פסה ח"ט ח"ט גם ח"ט ח"ט כניה חלב וכניה חתנים:

הקול אומרים ויכלו. ואח"כ אומר הש"ץ ברכה מעין שבע ורא"א אותו כליל ראשון של סעודת חל בשבת. ובבית חתנים ואבלים ובמקום שחטלילין באקראי אין אומרים אותו:
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

הפלת ערבית לשבת

חיו ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אר עליון קונה שמים וארץ:

מגן אבות בדרבו מניה מתים במאמרו. האל (כשית המלה) הקדוש
שאין פמזהו המניה לעמו ביום שבת קדשו. כי כם רצה
דחניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד
מעין הברכות. אל ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך
שביעי ומניה בקדשה לעם מרשני עונג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מפיוכה ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינחו
בה ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:

קדיש שלם

מזמור לנדר יהוה רועי לא אחקר: בנאזה דשא ורביצני על מי קנחת ונהלני:
נפשי לטוב ונחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלעות לא אירא נע כי
אמה עשרי שבסוף ומשענתה תהי הנחמיני: מעורף לפני שלמן נגר צורכי דשנף
בשמן ראשי כוסי רגלי: אף טוב נספר ורדפיני כל ימי חיי ושבתני בבית יהוה לארץ גמים:

תגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך מלכותה.
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. דחייכון ובזימיכון ובחיי דכל בית ישראל.
בגזלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יי הוא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
תברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה
דדודשא בריך הוא. לעלא (בעשיית) ולעלא מקלו מן כל ברבא ושבתא תשבתתא
ונחתתא דאמין בעלמא ואמרו אמן:

חיו ברכו את יי המבורך:

קהל חיו ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו קדי

כתיב לניחן חכיס ברות וחלחר חסרנינו סודתא עד לפעלא. כהדי:
ויהר בלא יספיק בלדיים כסלים בין חפלה ערבית לקידוש וסודיה:
ויאמר בעסירה

שלוש עליכם, מלאכי השרת, מלאכי עליון, ממלך מלכי
המלכים

הקני שבת

המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: בואכם לשלום, מלאכי השלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: ברכיני לשלום, מלאכי השלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: צאתכם לשלום, מלאכי השלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ:

וְאוֹמְרִים כְּנַחַת וּכְנֻחָה כִּנְגַד נִסְכּוֹ וְרוּחוֹ וּבְנַחְמוֹ פְּסוּקִים אֵלֶּי:

כי מלאכי יצוה לך לשקוד ככל דרכיך: יהוה ישמר צאתך ובוואך, מעסה ועד עולם: רבין כל העולמים, ארון כל הנשמות, ארון השלום, מלך אביר, מלך ברוך, מלך גדול, מלך הנובר שלום, מלך הדור, מלך תיק, מלך זה, מלך תי-העולמים, מלך טוב ומטיב, מלך יחיד ומיוחד, מלך כביר, מלך צובש דחמים, מלך מלכי המלכים, מלך נשגב, מלך סוכה נופלים, מלך עושה מעשה בראשית, מלך פודה ומציל, מלך צח ואדום, מלך קדוש מלך דם ונשא, מלך שומע תפלה, מלך תמים הרבוב, מודה אני לפניך, יהוה אלהי אלהי אבותי, על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי, ועם כל בני ביתי, ועם כל בריותיך בני בריתי, וברוים הם ממלאכיך הקדושים והטהורים שעשים רצונך: ארון השלום, מלך שהשלום שלו, ברכני בשלום, ותפקוד אותי, ואת כל בני ביתי, וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום: מלך עריון על כל צבא מרום, יוצרנו ויצר כל מעשה בראשית, אהלה פניה המאירים, שתזכה אותי, ואת כל בני ביתי, למצא חן ושכל טוב בעיניך, ובעיני כל בני אדם וחדה, ובעיני כל רואיני לעבודתך, ויפלא ומחל לנו ולרענו על כל פשעינו מכילת בעשרת מצות כ"ה פ"ו סלין נחל וחסאתיני וענותינינו ונכנו לקבל שבתות, מתוך רוב שמחה, בבבא פ"ט טענות כחלה ש"ה"ה קטעס הלל נשכח וירוש: ומתוך עשד וכבוד, ומתוך משט עונות, והסר ממני ומכל בני ביתי, ומכל עמך בית ישראל, כל מיני חולה, וכל מיני מדוה, וכל מיני דלות ועניות ואכזונות, ותן לנו יצר טוב, לעבדך באמת וכדאה ובאהבה, ונהיה מוכבדים בעיניך, ובעיני כל רואיני, כי אתה הוא מלך הכבוד, כי לך נאה, כי לך נאה: אגא מלך מלכי המלכים, צוה למלאכיך מלאכי השבת, משדתי עריון, שופקדוני ברחמים, ויברכני בבואם לביתי ביום קדשנו, כי הדלקתי נרותי, והצטתי משתי, והחלפתי שמלותי, לכבוד יום השבת, ובאתי לביתך, להפיר תחנתי לפניך, שתעביר אנחתי, ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור, ואשנה ואשליש עוד להעיד על כוסי, בתוך שמחתי, כאשר צויתני לזכרו, ולהתענג בתר נשמתי אשר נתת בי: פו אשבות כאשר צויתני לשרתך, וכן אניד ודלתה ברנה, ושוייתי יי לקראתי, שתרחמיני עוד בגלותי

תקוני שבת

לנאצני ולעורר לבי לאהבתה. ואז אשמור סקודיה וחקיה בלי עצב. ואתפלא
בדת כראוי וכנכון. מלאכי השלום. בואכם לשלום. ברכוני לשלום. ואמרו
ברוך לשלחני הערוד. וצאתכם לשלום. משתה ועד עולם. אמן סלה:

אשת חיל מי ימצא. ורחוק מפנינים מכרה: במח בה לב בעלה. ושלל
לא יחסר: גמלתה טוב ולא רע. כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים.
ותעש בתפע בפיה: היתה כאניות סוחר. מפרחק תביא לחמה: ותקם בעיר
לילה. נתתן סודך לביתה. וחוק לנערותיה: זממה שרה ותקחה. מפרי כפיה
נמעה ברם: חגרה בעו מתניה. ותאמן ורעותיה: טעמה כי טוב סודה.
לא יכבה בלילה נדה: ודיה שלחה בכישור. וכפיה תמכו פלה: כפה פרשה
לפני. ודיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה משלג. כי כל ביתה לבש
שנים: מרבדים עשתה לה. שש וארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה. בשבתו
עם זקני ארץ: סרין עשתה ותכביר. וחנור נתנה לכנעני: עוז והדר לבושה.
ותשחק ליום אחרון: סיה פתחה בתכמה. ותורת חסד על לשונה: צופיה
הליכות ביתה. ולחם מצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרנה. בעלה ויהללה:
רבות בנות עשו חיל. זאת עלית על כלנה: שקד חזן והכל הליפי: אשה יראת
יה. היא חתהלה: תנו לה מפרי ידיה. ויהללה בשערים מעשיה:

זקני הגה"צ מטשעטשאויטץ זצ"ל בעל המכתבים היה חל
בקבלה לומר הליט אב מלאכות בכל ליל שבת קודש לפני הסעודה.
ואמר לי הרה"צ מקאמרנא זצ"ל שבס' נוצר חסד
מאת זקנו הגה"ק מקאמרנא זצ"ל הובא ג"כ כנ"ל בשם רבינו
הבעש"ט הקדוש זי"ע.

אבות

מלאכות ארבעים חסר אחת. הוודע והחודש ובקוצר ותמעט. הרש. והזרת.
הבורר. המוחן והמבדק והגלש והאופה: הלזו את העמר המלכנו והמנפצו
והצובעו והפורה. והמסיד. והעשה שתי בתי נירין. והאורג שני חיסין. והפוצע
שני חיסין. הקושר והמחיד. והתופר שתי תפירות. הפרע על מנת להפוד
שתי תפירות: הצד צבי. השוחטו והמפשיטו המולחו והמעבד את עורו
והמוחקו והמתכוו: הכותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות.
הבונה והפותר. המבכה והפבער. המפה בפטיש. המוציא מרשות לרשות.
הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת:

וא"כ יאמר זה המעשה המעט לנסות המעט ממנו כמנו סעודה זו:

זכור את יום השבת לקדשו. וכי יצחק פתח ואמר פתיב ויברך אלילים את יום
השביעי וכתוב כפן לשתי ימים הלקבהו וכיום השביעי שבה לא יהיה כו. וכיון
דלא משהכח בה מונוי מה כדקמא אשהכח בה אלא כתי פאנא כל כדקאן דלא לא
והוא

תקוני שבת

ונתקא כיוסא שביעצה הלן ונתנא אסאי לא אשהכ סנא כיוסא שביעצה כשום דההוא
 יוסא סתברקאן סנה כל שהא יוסין עלאין וכל חר וחד יהיב סונא לתקא כל חד
 כיוסוי סההיא כרקה דסתברקאן כיוסא שביעצה. כגון כף סאן דאיהו כדננא
 דההיסנותא כפי לסנדא פתורא ולא תקנא סעודתא כליליא דשכטא גניו דיתקבא
 פתורה כל אינון שהא יוסין דהא כההוא זמנא אונסן כרקה לא תקבא כל שהא
 יוסין דשכטא ובקנתא לא אשהכ כפתורא ריקנא ועל כף כפי לסנדא פתורה
 כליליא דשכטא כנהתא ובסוגיא רבי יצחק אטר אפילו כיוסא דשכטא גמי: ורבי
 יהודה אטר כפי לאתענגא כהאי יוסא ולמיכל הלל סעודתי בשפתא גניו דישתכח
 שכטא ועונגא כהאי יוסא בעלמא: רבי אבא אטר לאזונגא כאינון יוסין דלעלא
 דסתברקאן סהאי יוסא והאי יוסא סליא הישה דועיר אנפין סטלא דתחית סתריקא
 כדרישא סתיקא דכלא ואגיר למקלא דתפוחין קדישין הלל זמני סנד עגל שבתא
 גניו דיתברכון בלהו כתרוא ועל דא כפי כר נש לאתענגא הלל זמני אליו דהא
 קמא סליא סתיינותא דלעלא כתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחלקא דתפוחין
 וכפי כר נש לאתענגא כהו ולסחדי כהו וסאן דנרע סעודתא סניהו אתחמי פניסותא
 לעלא ועונשה דההוא כר נש סני כגיגו כף כפי לסנדא פתורה הלל זמני סנד עגל
 שבתא ולא יששהכ פתורה ריקנא וחשירי ברקתא עלה כל שצור יוסא דשכטא
 זכמא סלה אהוי ותלי סתיינותא לעלא. רבי ששעון אטר סאן דאשלים הלל
 סעודתי סתיקא כלא נפיק וסכרנא עלה אז התענג על יהוה דא סעודתא חדא
 דתקבא שתיקא קדישא וכל קדישין והרפכתיה על קמתי ארץ דא סעודתא הניגא
 דתקבא מקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיה נחלת יעקב אביה דא היא שלימו
 דאשפלים כנזיר אנפין לקבלה כפי לאשלקא סעודתיה וכפי לאתענגא בבלהו
 סעודתי ולסחדי ככל חר וחד סניהו כשום דאיהו סתיינותא כבלהו שלימתא
 ובגין כף שכטא אונסך ככל שצור זמני וזמני כשום דכלא בה אשהכ ולא
 אשהכ כפי בבלהו זמני וזמני. אטר רבי תיא בגין כף כשום דאשהכ כלא
 בה ארר הלל זמני דתתיב ויכל אלהים כיום השביעי וישנות כיום השביעי
 ויכרף אלהים את יום השביעי. רבי אבא (ג) רב הסננא סבא) כר הנה יהיב
 בסעודתא דשכטא הני חרי ככל חר וחד ונהה אטר דא היא סעודתא קדישא
 דתיקא קדישא סתיקא דכלא. בסעודתא אחרא הנה אטר דא היא סעודתא
 דקודשא בריהו הוא וכן בבלהו סעודתי ונהה חרי ככל חר וחד. כר הנה אשלים
 סעודתי אטר אשלים סעודתי דתיינותא עלאה. אתקינו סעודתא דלעלא. כר אשלים
 סעודתא הליהא נהה נתיב וחד. הו סכרנא עלה אז התענג על יהוה והרפכתיה
 על קמתי ארץ והאכלתיה נחלת יעקב אביה. אטר רבי אלעזר לאביתא אליו
 סעודתי הו סתפוקן. אטר ליה ליליא דשכטא כתיב בה והרפכתיה על קמתי
 ארץ. בה כליליא סתריקא סתריקא ובלהו תכל הפוחין וסתריקא פתורה דכר
 נש ודשקמא אהוקפת ובהיא ליליא חרנה דסתריתא הוי וכפי כר נש לסחדי
 כתרנא ולמיכל סעודתא דסתריתא:

ואמר כך יאמר זה הומר :

אתקינו סעודתא דמדינותא שלימתא. חרותא דמלכא
קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
דחלקי תפוחין קדישין. חציר אנפין. ועתיקא קדישא.
אתין לסעדא ביהוה:

הקוני שבת

וה ספור כמו כל יום יום כליה וליה ערוב

<p>א וזר בשבחין למיעל נו פתחין ב דבחקל תפוחין דאינון קדישין ג זמין לה השתא בפתורא חרתא ד ובגרתא סבתא דנהרא על רישין ה מינא ושטאלא וכניהו כלה ו בקשומין אולא ומאין ולבישין ז חקק לה בעלה וכיסודא דילה ח דעביר נחא לה יהא כמיש כמישין ט וחין אף עקתין בטליו ושבתין י ברם אנשין חרתין ורוחין עם נפישין יא דוסני יתי ועל חרא חרתין נהורא יב לה ימטי וברכאן הנפישין יג ריבו שושביניו עבירו תקוניו יד לאשא ויניו וננין עם רחשין טו מעבר נשמתין ורוחין חרתין טז בתרתין ובתלתין ובתלתא שבשין</p>	<p>א עטורין שבקעין לה ומלבא דלעמא ב דיתספר כלא בקדש קדישין ג שימין וסתימין בגנהא כל עלמין ברם ד עתיק יומין הלא במיש במישין ה הא רעוא קמה דחשרי על עמה ו דיתענג לשמה בסתיקין ודובשין ז סדר דדרומא סנתא דסתימא ח ולשקן עם נהמא בצפונא ארשין ט חקרא נו כסא ומדאני אסא י לארום וארוסה דהתקפא חלשין יא עבר דהון חרתין בכליו וקדיין יב בשבקעין עטורין דעל גבי חשין יג כינמא מתעפר בשית נהמי יד לסמר בגוין חתקפא וויניו דכנישין טו ביתן ושבתין מסאבין דחתיקין טז חבילין דמשיקין וכל יצי חבושין</p>
---	--

ויהי רעוא סן קנס עתיקא קדישא וכל קדישין סטינא וכל סטירין סתימא
 וכלא דיתספן כלא עלאה סטינא למליא רישה דוציר ארשין ודכשיל לתקל הפחין
 קדישין כנהירו דאנשין כרעוא וכחורמא וכלא וחספן סן קנס עתיקא קדישא וכל
 קדישין סטינא וכל סטירין סתימא וכלא רעומא ודחמי חנא וחספא כנהירו עלאה
 כרעמא וחרמא עלי ועל כל בני ביה ועל כל הנלוים אולי ועל כל בני ישראל
 אשר וספקין סקל עקמין נישין דנתין לעלמא וימין ויתנהב לנא סוונא
 ופרנסמא סבבא כלי צרה ועקמא מסולא וכל סוונא בה הלניא וישוכעא
 בעינא בישא ומהקמא וסלאן דקנות ומדינה של גיהנם ויחיי לנא וילכל נשקנא
 חנא וחספא וחי אריכו וסונו רויס ונפסי סן קנסה אסן בו יהי רצון אסן וסאן

קידוש שבת

יצטר כוס יפה לקידוש ולרין טעמיה ודחיה : וכן לקח כוס : דגו סבאיר חמנו לקידוש כוס ולכנולס : ישמור ויקבל כוס
 מבי ידו וילמי לבי ידיו ויחיי על פני ימיו ויקוש בה אלכסחיו ויבטי כדורו וכחיתיל לקח ימן עיני כוס : אם זכיר
 לחמו נחם יחמו קידוש בקידוש כון סביל יקרב נפשו והנולס וילת בקידוש כל כתיבי יאמרו פחו חלה כנולס ימן חכמה
 כספיה כי כתיב אף לא יענו גיה וכל דק חמן : ונכרת חקדק הכני ימינו קידוש ולי וכלו לפנות חמן וכל כיינו כמו
 כוס לא יעו חמן אחיו והקמס לא יסיק לפנות חמן אחיהם קידוש כחה : מי בלא כניו כי : שעות חיו מולא חתיס
 יח יאשילו סקל אם כניו כי שעות חיו מולא כניו ככל סחולו סרכיס :

ימן כנכחו על היין לטורי בלר חקן סבחה קידוש אכליה ולי לא לעד נכדן פליס אף סביל נפיו :

לשם יחוד קודשא ברין הוא ושכינתיה כדחילו ורחמי ברני סוכן וסונון
 לקום מצות עשה לקדש על הנוה בקרבוב גבור וסונון וקברו על הנוה :

יום הששי וכלו השמים והארץ וכל צבאם : וכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום
 השביעי

קדוש לשבת

השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו.
אשר ברא אלהים לעשות:

על היין קברי קרנן ורדנן ורבינו י

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הגדולנו,
וזכרן למעשה בראשית, תחלה למקראי קדש וזכר
ליציאת מצרים, ושבת קדשה באהבה וברצון
הגדלתנו: ברוך אתה יהוה, מקדש השבת:

יבד ופניו נדד כחות ייטה: רביעית או ע"ס רוב רביעית, הוליס לליל קידוש כל בטה"כ לא ינרע כהה"כ ואלו
לכחות רביעית כלל חסד די ולא אין לו יין הרבה מועט בלא יתנו כלל כדי שיוכל להחליף ונכתי' אם י' לו ויחנן
וקידוש נמחר ולכבודו. לא יעך כדכס לחמיה על הקידוש אך יזכר שלא ילא לחם סקידוש לחנן כדי בלא יסיה הכפק:

זמירות ליל שבת

וא כומר מיוסד מן חרוזי בני וכלם על פי א"ב, והמתו רביעי הוא פסוק אחד, וכמתו הכלחן פשוט פוחתו
כל החתך חתם כמו נ"ח ביות כל ג' חלי, המתו כהם סקד שומר הרבה ר"ח חסד:
כל מקדש שביעי בראוי לו, כל שומר שבת כדת מחללו, שברו
הרבה מאד על פי פעלו, איש על מחנהו ואיש על דגלו: אורבני יהוה המסכים
בבנין אריאל, ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל גם שאו
יריכם קדש ואמרו צאל, ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: דודשי יהוה
ודע אברהם אורבנו, הטאחרים לצאת מן השבת וממחרים לבא, ושמחים
לשמרו ולערב ערובו, זה היום עשה יהוה, נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת
משה במצות שבת גרוסה, חרותה ליום השביעי, ככרה בין בעותיה
משבצה, מהורים ירדשה ויקדשוה, בסאמר כל אשר עשה, וכל אלהים ביום
השביעי, מלאכתו אשר עשה: יום קדוש הוא, מבאו ועד צאתו, כל ודע
יעקב ויבדרוהו, כדבר המלך ורתו, לנות בו ולשמח בתענוג אכול ושתו,
כל עת: ישראל יעשו אותו: משוך חסדה לירועיה, אל קנא ונקם, נוטרי
ליום השביעי, זכור ושמור להקם, שמתם בגנין שלם, באור פניך תבהיקם,
ידון מהשן ביתה, ונחל ערנה תשקם: עזור לשובתים בשביעי, בחריש
ובקציר שלמים, פוסעים בו פסיעה קטנה, סועדים בו, לקרן שלש פעמים,
צדקתם תחיד באור שבת הימים, יהוה אליו ישראל, אהבת תמים,
יהוה אליו ישראל, תשועת שלמים:

זמירות ליל שבת

זו כולל 26 ספרים כפי שכתבנו במה יחזיקו כפי כפי ראינו האריות הכלליות סוכות שמו חזק
 קנינה וספחה יאר ליהודים, יום שבתון יום ספסדים, שומקיו וזכריו הקה
 קשרים, פי לשפה כל בראים ועוקרים: שכי שמים ארץ וימים, כל צבא סדום
 נבחים ונמים, בגין ואדם נמת ראמים, פי בקה יהוה צור עולמים: הוא אשר דבר
 לעם סגלתו, שסור לקדשו סבאו ועד צאתו, שבת קדש יום ספסדו, כי בו שבת
 אל ספל מלאכה: כמדות שבת אל יחלצה, קום קרא אליו תיש לאפקו, כי בו שבת כל
 מי ונס נצרכו, אכול בלספחה כי דבר נצד: קספנה לחם וקדוש נכה, ברוב
 ספספים ורוח נריכה, יזכו לרב טוב ספספנים כה, כביאת נואל למי עולם הקאו

זו כולל 26 ספרים כפי שכתבנו במה יחזיקו כפי כפי ראינו האריות הכלליות סוכות שמו חזק
 מה ידירות מנוחתך, את שבת המלכה, כפי נרוץ לקראתך, בואי
 כלח נסוכה, לבוש בגדי חמורות, להדליק נר בברכה, ותכל כל העבודות,
 לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים, ברבורים ושלי ודנים: מערב מומינים,
 כל מיני ספספים, מבדור יום מוכנים, תרנגולים ממשמים, ולטרופ בו כפה
 מינים, שתות ינות מבשמים, ותפניקי ספרנים, בכל שלש פעמים: החעננ נחלת
 יעקב ירש, בלי מצרים נחלה, ויכדוהו עשיר ורש, ותזבו לגאלה, יום
 שבת אם תשמרו, והייתם לי סגלה, שלשת ימים תעבדו ובשביעי נגילה: החעננ
 חפציה בו אסורים, וגם לחשוב חשבונות, הרהורים ספרים, ולשרף הבנות, ותינוק
 ללמדו ספר, למצנח בנינות, ולהגות באמרי שפר, בכל פנות וסחנות: החעננ
 הלוכה, היא כנחת, ענג קרא לשבת, והשנה משפחת, בדת נפש משיבה,
 כפי נפשי לה ערנה, ולנוח בחבת, בטושנים סונה, בו ינוחו בן ובת: החעננ
 מעין עולם הקאו, יום שבת מנוחה, כל הסתעננים כה, יזכו לרוב שמחה,
 מחבלי משית, יצלו לרוחה, פדותנו תצית, וגם יגון ואנחה: החעננ

ח אן ביום השביעי נחת, יום השבת על בן ברכת: ח ועל כל פועל תהלה
 ערוכה, וחסידיה בכל עת יברוכה: ח ברוך יהוה יוצר כלם, אלהים חיים
 ומלה עולם: ח בי מעולם על עבדיה, רוב רחמיה וחסידיה: ח ובמצרים
 החלות, להודיע כי מאד געלית: ח על כל אלהים בעשותה בהם, שפטים
 גדולים ובאלהיהם: ח בבקעה ים סוף עמה ראו, יר הגדולה וייראו: ח נהנת
 עמה לעשות לה, שם תפארת להראות נרדה: ח ורפרת עמם מן השמים,
 וגם העבים נמפו מים: ח ירעת לכתם במדבר, בארץ ציה איש לא עבר:
 ח התה לעמה רגן שמים, וכעפר שאר ומצור מים: ח תגרש גוים רפים
 עמים, יירשו ארצם ועמל לאמים: ח בעבור ישמרו חקים ותורות, אמרות
 יהוה אמרות טהורות: ח ויתערנו במרעה שמן, ומחלמיש צור פלגי שמן:
 ח כנחתם בנו עיר קרשה, ויפארו בית מקדשה: ח ותאמר פה אשב לארקה
 ימים, צידה ברה אברה: ח כי שם וזבחו ובחי צדק, אף כהניה ילבשו צדק:
 ח ובית הלוי נעומות ומרו, לה יתרועעו אף ישירו: ח בית ישראל ויראי יהוה
 יכדו ויודו שמך יהוה: ח הטיבות מאד לראשונים, בן מיטיב גם לאחרונים:

זמירות ליל שבת

ה' יהיה תשׁיש נא עלינו. כַּאֲשֶׁר שֵׁשֶׁת עַל אֲבוֹתֵינוּ: אֹתָנוּ לְהַרְבוֹת וּלְהִיטֵב.
 וְנִזְדָּה לָהּ לְעוֹלָם בִּי תִיטֵב: ה' יהוה תבנה עירך מִתְּרָה. בִּי עָלֶיךָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
 וְנִקְרַן דָּוִד הַצְּמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכַּח לְעוֹלָם יְהוָה בְּקִרְבָּהּ: זְכָחִי צְדָק שִׁמְךָ נִזְבַּחַהּ.
 וְכִימִי קָדַם תַּעֲרֹב מִנְחָה: וְיִבְרַךְ אֶת עַמְּךָ כְּאֹד פְּנִיךָ. בִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹנְךָ: וְיִבְרָצוּנֶךָ תַּעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ. הַבֵּט נָא עִמָּךְ בְּלָנוּ: בְּחַרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לָךְ
 לְעַם סְגוּלָה. וְעַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּה סְלָה: ה' וְתִמִּיר גַּם־סֵפֶר תִּהְלַתְךָ. וְגִהְלַל שֵׁם
 תִּפְאָרְתְּךָ: וּמִפְּרָכּוֹתֶיךָ עִמָּךְ יִבֹרְךָ. בִּי כָל אֲשֶׁר תִּכְרָה מְבוֹרָה: וְאֲנִי בְּעוֹדִי
 אֶהְלֶלְךָ בּוֹרְאִי. וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָה לְעוֹלָם. מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

סוּס כֶּסֶם בְּחֶמְדַּי יִהְיֶה חֶמֶד.

יום שבת קדש הוא, אשרי האיש שומרהו. ועל תינו וברהו, ואל ישים
 אל לבו. הכים רק ואין בו. ישמח וירקו. ואם לזה. הציר יפרע את חובו:
 הבשר בין נדגים, ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפנינו צנים. זה
 יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה דג. ומצא מרגלות בכשרו:
 ואם שלחן בדת ערוך. ומלאך אל יענה ברוך. זה יהיה וכן ארוך. ואוהבו
 יהיו כדמן. ומלאך דע יענה אמן. בעל כרחו יספר שכחו. שמו יעלה כטיב
 שמן: נשים נרות תדליקנה. וחק נרות תתויקנה. והחלות תסיקנה. יגן בעתך
 וכוותן. יום בא עת צדמתן. ואם לא עברו ונודרו. או קרובה לרתן: תנו שבח
 ושירה. לאל אשר שבת ברא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה מתנה.
 בבית גנו היא טמנה. כך יאתה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה: נפש
 כי נאנחה. בא שבת בא מנוחה. גיל ויששון ושמחה. ברכו וקדשו במן.
 מלדת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בפסת בר אשר טמן: הקויתיה
 בכרה. נצטוו באהרה. כהררים בשערה. תלנים הלכותיה. שומרי מצותיה.
 ינחלו ליום שבלו שבת כצבאותיה: זה האות אשר שם אל. בינו ובין בני
 ישראל. ובשביעי אשר הוא. סמכטיון הנדר. שבעל יום רץ ונמחר. יוכיח
 בו מנות. תשיב למן אשר שואל: קולי קולות יחדלון. בעת שירי ינדלון.
 כי כסף הם זולתו. ואל ישיגו גבולו. בארת שיר נפל חבלו. התקוששו ואל
 תשמשו בגור שיר שפדה ליל: התקוששו

בפתי מכה חסידים במועד זה כמה תנו:

זה סוד סיבו ישראל וכימן מחיל נלאי החנוים יס שנתן רבכין אלה לחיובך:
 ה' רבון עלם ומלכיא. אנת הוא מלכיא. מלך מלכיא. עובר גבורתך
 ומלכיא. שפר קדמך ליהווא:
 יש רבון
 ש' בחין אסדר צפרא ורמשא. כך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא עירין
 קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועומי שמיא:
 יש רבון

רבכין

זמירות ליל שבת

ך ברבין עובדיך ומקיימין. מכיף רמיא וקורף קפיסין. לוי יתנה גבר שנין אלסין.
לא יישר גבירתך בחושבנא :
א לקא רי ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד כפום אריותא. ואפיק ית עמף
כנו גלותא. עמף די בחרת מקל אמיא :
ל מקדשך טוב ולקודש קודשין. אחר די בה יחרון רוחין ונפשין. ויזכרון
לך שירין ורחשין. בירושלם קרמא רשופריא :
צור משלו אכלנו כרכו אמינ. שבענו והזמרנו כרכר יהוה: הן את עולמו
רוענו אבינ. אכלנו את לחמו וינינו שתינו. על כן נודה לשמו. ונהללו בפניו.
אמרנו וענינו. אין קודש כיהוה. ייר: כשיר וקול הורה נבדף לאלהינו. על ארץ
חסדה טובה שהנחיל לאבותינו. סוון וצדה השקיף לנפשנו. חסדו גבר עלינו ואמת
יהוה. ייר: לחם חסדך על עסק צורנו. על ציון משכן כבודך. וכול בית הפארהג.
כן נוד עבדך. ובוא ויגאלנו. רוח אפינו משיח יהוה. ייר: יקנה חסדך עיר ציון
הסלא. ושם ישיר שיר נדש וברננה נצלה. הנחמן חקדש יחברך. ויתעלה. על
בוס יין קלא קברכת יהוה. ייר:

זמר לשבת סרוב הק' ר' אהרן הגדול וצוקיל מקארלין.

יה אקטוף נועם שבת. הנהאפת ומתאחרה כגולתך. משיח נועם יראקה לעם קנקשי
רצונה. קרשם בקרושה השבת הנהאחרת כחורקה. פסח להם נועם
נדון לעלות שגרי רצונה : ית אכסוף וכו'
הנה הנה שמור שוקיך ומצפים שבה קרשה. כמו איל העירוג על אפיקו קים כן נפשים
העירוג לקבל נועם שבה הנהאחרה קשם קרשה. העל פאחתי לקרש
סן השבת לכלמי התיק סגור חתם ששה ימים המקבלים קרשה ששבת קרשה. וסבר
לכם באמת ובאמונה לעכרה : ית אכסוף וכו'.
ויהי רחמיך כהגוללים על סרוקה. יהיו כחסידי מתגוללים על עם קרשה. להשקות
צמאי מקרה סגור היוצא מערו. לעשר אה ישאל בהפארת
הספארים אותה קיום שבת עין שבת קרשה. כל ששה ימים למתחילים נחלת יעקב
בחירה : ית אכסוף וכו'.
השבת נועם הנשכות והשביעי עונג הירדות ועין מנפשות להעידן בההכה ובהקאה.
שבה קרש נפשי חילת אהבה. שבת קודש נשיות ישראל בעל
גנסיף וחסיון. יהון קרשן סתף : ית אכסוף וכו'.

וה חפלת המקובל האלהי הרמבין זיל כליל החבור

יהי רצון סלפניך צור כל העולמים ציוק ככל הרורות. לסמן סוף הגדול היוצא מסופו ח' וכונו וכרך
שתחן לי ויע תרש ויע קודש. רצוי והנו סיו ויפת סחוקן ומקובל. וראוי לחיות ולהתקיים בלי חון
והשמה. והכרני כסדר. והכרז את ביתי כוכר. ורע כי שלום אחלי. ותמסוך סוף זרפי וכל סליני
מספור ישראל. ומר נופי וקודש נפשי ומחשבותי וסכלי ודעתי ויתר רעשוני. ואחוזן ואחמצי ואחלבס
ברוחך השובת חובת והנדיבת. ככונת חחתי. כדי ששלים רצונך. ותשלים רפי. ויבנת ויחית
ועמסו כמאס וישר. ויוספך ויחך ועסוד כספס הצלחתי. והכינו כל הנאותי. כדי להשלימו וליקטו
ולתקפדו בחסם כחן ברטר. ככת ככריאית. באסין ובחוק ובחוקי. כנבורת. וחרתם עלי בחקשותו
פחורקסו בחחחחתי כחחלכשו והנצתי על כורתי על סכונ בחחחתי וככריאית. כיצירות. כעשיתו. כנפשו
ברוח ורעמוסו. ככרכי וכיעוריו. ולא יהא בו ולא כחור סאכריו. לא נוק ולא חסיון. לא פק ולא
פחית. לא חולי ולא סרוח. לא כמס ולא ציר. לא נע ולא חלתי. לא חלי ולא רחיון. ולא יחמר כל סוכ
כל ימי יחיו. ומכרכנו אני וביתי ודעי. ככל דבר חסליוס דעמו וסכלנו וחחחחחחחיו. לעשות כל
מעשיו לרצונך. ומכרכנו כרובת שמים סמל. ברובת חחוס רוכצת חחח. ומכרכונך יוכרך בית עבדך
לעולם. אמן נצח סלה :

תפלת העשיה

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה
 להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה
 לא תכלא רחמך ממני, חסדך ואמתך תמיד
 יצרוני: זכור רחמך יהוה וחסדך, כי מעולם
 הבה: תנו עוז לאלהים, על ישראל נאותו, ועוז
 בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך, אל ישראל
 הוא נתן עוז ותעצומות לעם, ברוך אלהים:
 אל נקמות יהוה, אל נקמות הופיע, הנשא שופט
 הארץ, השב גמול על גאים: ליהוה הישועה,
 על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו,
 משגב לנו, אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות,
 אשרי אדם בוטח בך: יהוה הישועה, המלך
 יעננו ביום קראנו: הישועה את עמך,
 וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם:
 נפשנו "הבחה ליהוה, עזרנו ומגננו הוא: כי
 בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו במחנו: יהוה חסדך
 יהוה עלינו, כאשר יחלנו לך: הראנו יהוה
 חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו, ופרנו
 למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ
 מצרים, הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם
 שככה לו, אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני
 בחסדך במחתי יגל לבי בישועתך, אשריה
 לוי כי גמול עלי: * ירגיש חמתי

כתר נהודא
 בבתיך ועי הכונה
 שלמה הכפול לביהמק
 סדור מקום קרבן ע"פ
 והוא רחום וכפר עון:
 חנו עוז לאלהים, כיו
 קבלה על מלכות ה'
 לקיים מצוה ה' ע"י
 ישראל תקיימם מצוה
 ה' ע"י טובים עוז
 ותעצומות להשכיח
 קדוש שחפצת לפי
 הקבלה העמים טובים
 של ישראל צדיק: כי
 על ישראל נאותו וטובו
 כחוקו, פ"ל ע"פ שיעור
 בנות הרבן ביהמק ע"י
 עוזו הוא כחמך שגבר
 לחן עוזם הוא כחמך
 כביהמך שלמעלה מזה:
 נורא אלהים, של שיהיה
 שכינה שגברת אללים,
 מחקדך בן הדיקים
 שם עלום הדיקה
 שגבר ונחמי חסדי
 כחוכם חסד ונכתי
 כחוכם ע"פ כך לעומת
 זה: אל ישראל הוא נתן
 עוז ותעצומות לעם, וכל
 זה ע"י קבלה על מלכות
 ה' ישראל מקבלים ע"ע
 ובככה יבין כחמך
 יראה ה' יראשכח ונחמתי
 יראה ה' שבת מנוחה
 הבה יבטלות ה' שבת
 שיהי דקויה ובקבלת
 על מלכות ה' שבת
 חלוצה: הישועה את
 עון, כמו יראה ה' וה"פ
 הישועה את השכינה
 קדוש שיהי חמדי שיהיה
 את עון, עם עון כי
 את שיהי עם כמו את
 חמדיה שיהיך נח.

כזומר

הכזומים הנעשרת בער של ישראל כחמך חר"ה בנות אלה שרי כבער שכינה מה הלפון חומרת קלני
 וחלבי ודמי ליראה של שהכזומים הנעשרת בערו שהוא ע"י הטלון כי אין יסודות ופטר כלי עין, ומגידל
 הכח ה' יחמר נפשנו הכחה לבי הכל כשכל ככיה ה' ע"פ כלב לעומת זה הש"י עושה ככזומי: עזרת
 ונחמתי הוא כי בו יתחל לנו, על סיס לנו אלה גדול וקדוש ויראה: כי כסם קדשו, שגברת עלינו: ככזומי,
 כי יראה יהוה וישועתנו סלה יהוה חלוצה ה' ישראל שחמדי כיו יח' וכסם קדשו: יהי חסדך ה' עלינו,
 להשכיח לנו חמדי גדולים חמדי: כאשר יחלנו לך, ככזומיך וכשכל ככוד שכינה שוך על ידי קבלה על
 מלכות ה'

תפלת העשיה

מזמור שיר חנכה הפתח לְדוֹד: אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה בִּי רִלְיִיתִי,
 לֹא שָׁמַחְתָּ אֵבִי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁעֵתֵי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה
 הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹר נַפְשִׁי חַיִּיתִי מִיַּד בּוֹר: וַתִּרְוֵה לִי יְהוָה חֲסִידֶיךָ,
 וַתִּרְוֵה לְזִכָּר קִדְשׁוֹ: בִּי רָגַע בְּאִפּוֹ, תַּיִם בְּרָצוֹנִי, בְּעָרֵב יָרִין
 כְּבִי, וַלְפָּאֲרָךְ רָנָה: וְאֵנִי אֲמַרְתִּי כְשִׁלּוֹי, כִּלְ אִפּוֹס לְעוֹלָם:
 יְהוָה בְּרָצוֹנֶךָ הֶעֱמַדְתָּה לְחַרְדֵי עוֹז, הִסְתַּרְתָּ פְנֵיךָ, הֵייתִי נִבְהָלִי.
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֲקַדָּא וְאֵלֵי יֵאֲדוּנִי אֲתַחֲנֶן: מַה
 בָּצַע בְּרַסְמֵי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עִפְרָה,
 הַיּוֹדֵךְ אֲמַתְךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי, יְהוָה הִנֵּה
 עוֹזֵר לִי: הִפְכַת מַסְפְּרֵי לְמַחֲזֵל לִי, פִּתְחַת שַׁלְיָ וַתִּאֲדוּנִי
 שְׁמַחְתָּ: לְמַעַן וַיִּמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יָדוּם, יְהוָה אֱלֹהֵי יְעֻזְרָם אֲדַבֵּר:

כמסורה: תחב כין שחת
 ארני ואפי' דכסיי האפי'
 ול תחב לניין יפע הוייה
 על כמרת הים:

כתר נהורא
 ארוםסך ה' כי דליתני
 הנכחתי וזה
 רחמי יראה ה' לכל יהיה
 לאדם נכחות ה'כ תחמת
 איהו גדולה וכבוד כי
 הסיית נתן לו כבוד
 לתענהו כתיב בלברכה
 והגדלה סךך לטי ה'
 חתגלו עיי סמן נעוטר
 ובכבוד וכמתין וכסס:
 ה' איהו טעמו חין
 ותרפאני הוא סליחת
 העון כתיב וכן רפאל לו
 ע"כ רחמי אהבה ה' על
 אשר יפדה את וברחמי

מכל ענותו: ה' העלית מן שאלו נפשי. שלח ארד לניכנס עיי עמלתי וזה רחמי התלות ה' שהיא מקבל
 סניס והוא מוגדל ענותו יח: וחרו לה' חסידיו. כי יכולים אדם לחכות בה' שיעיב לבס והזמרה ל'ל
 עיי קבלת עול חלכות ה': ה' כ' כרונך העמדתה להררי סוף. הם הלכותיה של חורה כסס כהררים הללוים
 כשערה ולהסינס ולקייסם ל'ל כירחא ה' דלס חין יראה חין חכמה: הסתרת סנין. כעין כישול חורה ולא
 נחם לו חכמה וכניה להסינ: הייתי נכחל. כי סגנת תלמוד עולה ודון: ע"כ חליך ה' חקרא כחשובה חגולה
 אהבת ה' וזהבת חורמו: מה בלע כדמי כו' ע"כ שטע ה' וחנני. חכמה וכניה כד"ס גל עיני ואכניס
 נפלאות חמורתי: וז"ס הפכת מספרי לחמול לו. פירוש כמו לע"ל שלחמי הילנו שמו בחמול טיעסה הקב"ה
 מחול ללדיקוס: פתחה סנין. הוא הלבוט סך נופטי ונחם לו החפסעות הנכמות: ומאורני פתחה של הבנת
 החורה: למען וימרך כבוד. היא הנפש היה שנקרחת כבוד: ולא ידום. תהלה עיי קבלת עול חלכות ה':
 ה' איהו. אמה חיימד אלוהותך עלי. ע"כ לעולם חונך:

עין לשמח כלאחר יי סכך וזילנו לא הניע לבס כלאחר הנעור יעמד סך לא נספיק וזמרו:
 יהוה מְרַךְ יהוה כְּרַךְ יהוה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד בִּים: הַדָּבָר
 יהוה לְמַרְךָ עַל כֹּף הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד
 וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

ע"כ יאמר משופד וכב ויהלל:
 הושיעני יהוה אלהיני. ובקצתו מן הגויים. לרודות לשם קדשתי.
 להשפיק בהללתיך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם.
 ואמר כל הים אסן הללויה. כל הנשקפה הבליה יה הללויה:
 כבש וכניס וכחיל' למינים כאן למצוה מזמור לדוד השמים כו':
 יראה ה' ליראה מרותו ויחנך שהוא היה ויהיה ה' חלק ה' יתלך. וזהבת ה' כסס
 שהקב"ה אהב את ישראל והיה חיימה לעלמו חוחר חלכות כשכל עמסה גריאת ישראל עמכיו כרמי לנו
 לאהבה את ה': והיה ה' חלק כו' רחמי חללה ה': הושיעני כו' עיי קבלת עול חלכות ה':

שחרית לשבת

לְמִנְצַח מְזֻמָּר לְדוֹד: הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים

כתר נהורא
 השמים מספרי רחמי
 יראה ה' פירוש

כבוד
 השמים ססס חלס ומים וים סלום כניסיה ככיל חורח חלכות סניס ולין חמיס חכנין ססס כתיב
 הים: ופדה עמו טיעסה סיום כחמיני חיי האדם סרמי טיעיה לו יראה ה' ומה סניס סנין לבס
 ככ:

שחרית לשבת

כתר גהורא

כבוד אל ומעשה ידיו מגיד דרקיע: יום
 לחם יביע אמר וליצה לליצה יחיה העת:
 אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם:
 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מידים.
 לשמש שם אהל בהם: והיא כחתן יצא
 מחפתו ישיש בנבור לרין ארח: מקצה
 השמים מוצאו ותקיפתו על קצותם ואין
 נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת
 נפש ערות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי
 יהוה ישרים משמח לב מצות יהוה ברה מאירת
 עינים: וראת יהוה מדורה עומדת לעד משפט
 יהוה אמת צדקו יחזו: הגתמדים מזדב ומפז
 רב ומתוקים מדבש ונופת ציפים: גם עבדך
 נודר בהם בשמרים עקב רב: שניאות מי
 יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך.
 אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב:
 יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צודי וגואלי:

סבר ופונט כו' וי"ט
 ותעשה ידיו מהם תעשה
 ידיו של הש"י זה תמיד
 הדרקיע מה שהם רחוקים
 כאור חפני מורא בעינים:
 יום ליום יביא אומר
 כי בקיץ היום לוח מן
 הילול ובחורף הלילה לוח
 מן היום וכל זה ע"י
 הלוח הנלגלים שהם
 חתופנענים חתופקה
 להשיג גדולה ה' והבנותיו
 וי"ט הם עשירים רצון
 קדם כחנותה חתוד
 חתוכה ה' אין אומר
 שהיא נקטה פירוש אין
 פתקיים שום סבר ופרס
 עובר עבודתם וחופתם
 החתופיה: ואין דברים.
 הוא חלוקה על שלח יתן
 להם שום פרס עד הכה
 אלה עשירים הכל חתוכה
 ה' ק"י האדם שראוי
 לנכוד עבודת ה' חתוכה
 ה' לא לחקות פרס ולה
 רחמו חתכה ה' וכל זה
 החתכה והיחלה היתה
 ע"י לימוד חורה ה'
 חתמה חתכה נפש וכו'
 ע"י לימוד חורה הוא
 דניקות ה' כח"ס ואחס
 הדנקים כה' ע"י היים
 ע"י החורה שנקרא עץ
 חיים לחתוקים כה ולה
 חזק כי אם יש לאדם
 אדם חמוד כל עמ להוב אכל
 שום בו ד"ה אף אם ילמדו
 כהה כח"ס כח"ס כח"ס
 עובר כהם ע"י הכלה עול
 חלכות ה':

רמזו וכו הדנק ע"י לימוד חורה ה' וחלוחה וי"ט כי הולמד חורה הם נחמדים
 חתוכה ה' אם יבא ויבא כחמה חתוקים אספר שלל ימצא כלום ע"כ אין
 חתוכה ה' אם היה ככלו דבש ובה אדם חסד ויחלו כולו לא יחלו ככלו ע"ד שום חתוקים אכל הכפר
 עובר כהם ע"י הכלה עול חלכות ה':

רגנו צדיקים ביהודה לישראלים נאמה תהלה: הודו ליהוה בכבודו
 בגבול עשיר וברו לו: שירו לו שיר חדש הישיבו נגן בתרופה:
 כי ישיר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה וישיפטו.

חסד

שיר חסד רחמו חתכה ה' כי חתכה חתכה ה' לכל אדם גם יסחה כחשיח לשר של יהודה לפני יחידך
 כל עמ שיר חסד ע"י כל חתכה חתכה ה' ואח"כ חן לי יחידך חתכה ה' על כל נביעה ונביעה: כי
 ישר דבר ה' רחמו חתכה ה' כי עיקר החלום ה' של חתוקים הוא לימוד על כל דבר כה"י לטובה וכל
 מה שבתוך חתמה לטב עבדך וכל עשיתי יחידך כחלוחה: לזהב צדקה ומכסף רחמי חתכה עול
 חלכות ה' פירוש כי אם יקרה לאדם ליהב חסד ויחיה לשר הוא כי הש"י הוא אינו צדקה ומשפט
 ומשפט

שחרית לשבת

כתר נהורא

בָּנִים שָׁמְעוּ לִי וְרֵאת יְהוָה אֲלֹמְדָכֶם: מִי הָאִישׁ
הַחֲפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נִצּוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִדַּע וּשְׂפִיתְךָ מִדְּבַר מִרְמָה: סוּר
מִדַּע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וּרְדִפְדּוּ: עֵינֵי יְהוָה
אֵל צְדִיקִים וְאֲזִינוּ אֶל שׁוֹעֲתָם: פִּנֵּי יְהוָה בְּעוֹשֵׂי-
רָע לְהִדְבִּיר מֵאֶרֶץ וּכְרָם: צַעֲקוּ וַיְהוֶה שְׁמֵעַ
וּמִכֹּל צָרוֹתֵם הִצִּילֶם: קָרוֹב יְהוָה לְנֹשֶׁבֶר לֵב
וְאֵת דַּכְּאֵי רוּחַ וְשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק
וּמִכֹּלֶם יִצִּילֵנּוּ יְהוָה: שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמּוֹתָיו אַחַת
מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה: תַּמּוֹת רֶשַׁע רַעַה וּשְׂנֵאֵי
צְדִיק יֵאֱשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא
יֵאֱשָׁמוּ כָּל הַרוּסִים בּוֹ:

ה' עמי שחכין האדם
לקיים מצוה יראה ה'
ככל עת עימי הוא מן
קדושי: מי האיש הקפץ
היום, רמוז אהבה ה'
פירוש כיון שאוהב אדם
אח נפשו והיו ק"ו צליל
אהבה ה' שהוא מקור
החיים האמתיים וכ"ו
ע"י גזור לעיניך כו':
עניו ה' אל צדיקים,
רמוז תכלות ה' כי אע"פ
שהש"י הוא רם ונשא
אעפ"כ עניו והסתחוו
אל צדיקים אע"פ שהם
נ"ד: סודה ה' נפש
שכדו, ע"י קבלת פול
מלכות ה' שמחליבים
אח הקב"ה על עולם
ככל עת ונכנסים לו
יתברך לכה"ע עבדיו ע"י
סודה ה' אח נפש:
תפלה למשה א"ש
האלהים, פ'

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הַאֲלֹהִים, אֲדֹנָי מִעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר: בְּפָרֶם הַרִים יִצְדָּךְ וּתְהוֹדֶל
אֲרֶץ וְתִבְרַל, וּמַעֲוֶלֶם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תִּשָּׁב אֲנוּשׁ

תפלה זו שנאמר בה כי
כלינו בלשון כו' לא חימה
שאלו זה כי אם לחי
שאלו צדיק נחמד ו"ה

אלא אפילו למשה איש האלהים שהיה צדיק נחמד נ"כ היה לו יסורין כעוה"ז: אדני מעון אתה היית
פירוש משון של העולם אהה היית מהוה כעוה"ז: לני כשכילנו ישראל כמיש בראשית ברא אלוקים
כשכיל ישראל שנקראים ראשית ולזה רמוז יראה ה' כי בראשית הוא צדיק ירא כח פירוש כיון שנברה
העולם כשכיל ישראל וכשכיל החברה שנקראת ראשית דברו ראוי ליראה אה כי שחא אינם יוצאים
ידו ונחנם כקלף תנוה ה' כל החברה או בשמירה הבנה: כפרם הרים וולדו כחון אהבה ה' פירוש
ע"ד כחבוב כספר על ספוק זה אלו וחסו פירוש אלהותו כחלה ע"י וחסו כעולם פירוש ה' פירוש
האילו זכרא וי"ה ועשה ה': זיה העולם: אלהי אבי, ל' אהה פירוש ע"י רצוני כחוזל נחמ'
בשמותיהם של צדיקים שנאמר הנה היוצרים יושבי נעשים עם המתן מלכו של עולם כחלכותו ה'
ש כחלכותו שולמו והסכימו לברוא אה העולם וי"ה: כפרם הרים וולדו: יתחולל אה
או ארץ ישראל: ותכל, זה חוק לארץ: ומעולם עד עולם אהה אל, פירוש רציה לגלות א הימך, אפילו
בעולם הזה הבשתי כי מחמת שרדה מעולם עלין עד עולם החמתון אהה אל נחמה אלוהה שלך
זה בראה הכל לאשחודע אלוהתך וכל וזה האצילות והבריאה העולמה והעשיה של העולמות כל
או היה ע"י לימוד החברה שחידש ולמד הקב"ה אה החורה כי החורה היא השלם כחודל הביט
בחורה וברא אה העולם וזה חירון של העין החיים דרוש עולמים ויבשר עוף כי על קושיה הראשונים
העין החיים וי"ל כי משח אשר החמיל החפשות והשתלכות העולמות תלו החמיל הוויית בריאה
לחיה בריאה השלם הזה כי אחר זה עד שבא אל המציאות אשר עמה ואל היה אפשר לקדום ה'
בבריאה והחפשות והשתלכות והפחיתות והולכות זה התה זה כוונתם בונים והפחיתות זה אה זה ע"י הדין
זמן בריאה עולם היה וזה נברא כחון הראוי יי אה בריאה העולמות העולמים אשר עליו ימי ביה יבשו
פירוש ק"ל"ה אה הכל עשה וזה כעוה"ז אה העולם כי קודם שברא יתברך עולמו חיים בבריאתו ביום
נגד העולמות מהם היה בריאה ואצילות ארוכה ועולמות: עלמים כ"כ אהה נכחכם אפילו כסיה ימים

שחרית לשתת

עד דבא ותאמר שובו בני אדם: כי אלה שנים בעיניך. כתר גורא
כיום אתמוול כי יעבור. ואשמורה בליקדה: דרמתי שנה

ידן

בנכח חזק ויש חורה שא"ל לפרשה כנחב והיא חורה שבע"פ שא"ל דברים שבע"פ וי חיה דבאי
לאיורה כנחב מפני שהיא עמוקה שא"ל לפרש' כנחב כ"א בע"פ ע"כ יש בחכמה הקבלה עמיקה
במקרים התקולנים ד"ו א"ל לפרש כנחב כ"א חפה לאין הו"א מחמת רוב עומק המושג ויש חורה
בא"ל להבין ולפרש אפילו חפה לאין הפני שא"ל לפרשה כלל דבכור מחמת עמקה והוא סוד משנה
בראשית ומשנה מרכבה שא"ל במ"ס הגינה אם היה הכס ומבין מדעתו מוסרין לו ראשי פרקים
מבין הסאר מדעתו וכל זה כשכל אדם חבל כשכל ענין של עומקו החורה של הקב"ה דהקב"ה
ואת"ל כולל חז' כמו שא"ל להשיג את מהות הש"י כן יש חורה שגמר בה בלא פירוש ומחשבה של כנ"א
חי שא"ל לפרשה לה כנחב ולא דבכור וליח אפילו מחשבה חפ"א בה בלא פירוש ומחשבה של כנ"א
כמו ליה מחשבה חפ"א ביה כהש"ד ומל"ד הרב הרוצה להבין לחל"ה בלו פשט עמוק ומרקי
חיה שהמלאך בחלמודו חתלה מלמדו פשט ההלכה ברחבה עד שה"כ ככלמדו כ"ס הידוע אומר
לו הגמ' חתלה עמך של האידוע וכן היה בדרישא העולם הגולן שעל ידו יש יכולת להבין את
המקרים ויש עמקה השכל שא"ל להרב לה"א הדבור וכ"ס הכחז הו"א בחכמה הו"א בחכמה חפ"א
הדבור והדבור פחות מן המחשבה וכ"ס בחכמה ענאיה כמה מדרגות שא"ל להרב להסביר
להחמוד וכן הוא בתשל כא"ס כי רצון הו"א למעלה מחשבה ונאלו חתלה עולמות הרצון כמ"ס
במ"ק א"ל לא לרשומין המובנים כי היה רצון להמלא רצון כא"ס עד שירד לרצון ההשגחה
נעלה ח"ל עולמות עד עולם ההשגחה שהוא עולם הכריאה עד עולם היצירה שהוא עולם הידבור שיש
יכולת לדבר בו עד עולם העשייה שבע"פ בעשה כמ"ס דבכר ה' שנים נעשו שהוא הכריאה של החורה
פירוש כי קודם שברא והנרץ עולמות אב"ע היה מאל"ל עולמות נעלמים כ"כ שא"ל לכותבן אפילו
בדרם ורמו וזכר עד שכל האש"ליות עולמות אב"ע שרמזם התנא בפרקי אבות כדחנן כל מה
שברא הקב"ה בשולמו לא בראו אלא לבכורו שגמר כל הגקרא בשני ולכטרי ט"ו ופירשו המפרשים
דקאי על עולמות אב"ע כמ"י וכדכורו הו"א נגד עולם ח"ליות שכולו בחסותו של הקב"ה שם כבודו
בראהו קאי על עולם הכריאה ירחיו על עולם היצירה אף עשיתיו על עולם העשייה ולפי הודרש
בשהבין אז ראה ויפסרה הכינה וגם הקרה להחורה וגם להעולמות שהיו נבראים על ידה ויובל
ויאמר לאדם ש"ככלו בנ"א להבין אז ברא עולמות אב"ע בהם החזונים נגד העליונים מהם בנראים
אורות א"ל אז ראה ויפסרה נגד עולם ח"ליות ועולם ח"ליות הכינה נגד עולם היצירה וגם הקרה
נגד עולם העשייה ופשט של חורה שהוא ויאמר לאדם וכל זה רמזו בהמורה בראשית ברא אלהים את
השמים ואת הארץ פירוש היה להם ראשית כנכח בריאה עולם קודם ה' חלפים שיה ומה לא בראה קודם
הוא קבוצית הקדמונים הנ"ל בענין החיים שהיו פשוה עונה מהעדר ומרץ כנכח חפ"א שפני ש"ל ה' אשר
לבוש לבדו עולם הזה קודם ואמר הכתוב שברא בחל"ת הקדוים שה"י אלפ"ר להיות אחר האל"יות
חורות עליונים שהיו אורות בני כלים ו"ס בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ולא אחר ויאמר
אלקים יהיו שמים וארץ אלא הכי פירשה כ"ו בלא ילא לבחי' חמורה ככ"ל אז ראה בעולם ח"ליות כ"ו
וא"י ויאמר לאדם בעולם החורה את החורה אלא היה הכריאה בחימה מחשבה חפ"א חכמה ו"ס בראשית
וא"י כנכחחא ברא שמים וארץ אז לא היה החללות כלל כי השמים ענין הם כמו אין כיון שאין ידוע
מה הם והם ממוזג בין אין ליש אלא אפילו והארץ העליונה היחה חמה ובה ואין הגבה בה לרוב דקות
שלה ק"ו השמים העליונים שאפילו השמים שבע"פ אחר נמדרש שה"ס שאין הגבה בהם ונעלה לתוך
פסיהם וילן אחר מי גבוה חכם ואחר מה היה ובי כהו עשיר ויטה חמורו ימי שהוא נביר ובענין קומה
יעט בה ע"כ לא ברא אלהים את העולם קודם שיה היה אפשר להיות הגבה לא בשמים ולא בדרך ולא
חמורה כי והארץ היחה חמה ויכו ואין הגבה אפילו בארץ שהיא ארצות החיים העליונה כ"ו שהיה
חובק גלי אור חמה ונר הגיה יאם היה כורא את העולם קודם כמות לא היה שום אדם יכול להשיג
חורה בעה"ז שהיא גבוהה משכל אנשי והיה ובר הארץ החתומה השך והארץ עלינה היחה חמה
וכהו לדיא ורקיעא אף ויאמר אלהים יהי אור פ"י כשי"א לבחי' חמורה כ"ו שהיה משער בדעתו וראה
ויפסרה הכינה יגם הקרה להחורה והעולם שברא על ידה ויהיה יכולת ויאמר לאדם להקרה ויאמר
אלהים יהי אור פירוש יהיה אור החורה ויגלה בחמורה לחמונים יהי אור יהי החורה שנקראה אור
כוח והגבה היה ע"י חמורה שהיה להאיר בהכלים אבל יהי אור פירוש קודם לכן היה אור כלל
שמוזג והגבה כי אפילו כפי' ח"ליות האורות ובראשית ב"ו ויאמר לא היה הגבה בהם ובחורה והיה
בזה הארץ העליונה חמה ובה ובחמונים וחך על פני חמום והרי רמזו אלהים מחמת פירוש שיהיה
השמים חפ"א רוח אלהים מרחפת לשכון על פני המים הם לימוד החורה שהיה בחמונים ע"כ ויאמר
אלהים

שחרית לשבת

כתר גודרא יְהוָה בְּבֹקֶר בְּהַצִּיר יַחְלֹף; בְּבֹקֶר יִצְיָן וְהָיָה לְעֵרֵב

אלהים יהי אור פירוש
יהי אור החמה ויחנה כחמורה לחמנים וירא אלהים את האור כי טוב פירוש טוב שילמד
ולא יהיה נעלם ומניע מהשנה מהם וי"ש כראשית כרא אלהים את השמים פירוש כראשית וקודם
העולם זה ברא אלהים את השמים ששם העולם הוא שמו של הקב"ה ע"כ מחמת השמים לא פירש
הכחוב כלום כי אפילו שמים כשנבדלו כ' כמדרש שח"ט מלמד מלך ספירס וילון כ"ל שמים
מוצגים ק"י חותן השמים העליונים שמי השמים ואחר כך כיום הבני ויקרא אלהים לרקיע כשבי"ט
כשם שמים העליונים וכן כיום נ' ויקרא אלהים ליבשה ארץ כשם ארץ החיים העליונים ועל הארץ
העליונה פירש הכחוב ואמר והארץ העליונה הימה הנה וכו' הוא ריקוח וכו' כל זמן שלא היה
אדם בארץ החמונה הוא כ"ז שהיה ומשך כלי אור הורה ומלוח על פני החום פירש"י על פני השמים
שעל הארץ פירוש כג"ל ה' העולם כולו נברא על ידי החורה ואפילו שמים וארץ החמונים כשנבדלו
נבראו על ידי החורה כמו שזכר ויאמר אלהים יקו השמים מחמת השמים פירוש אפילו מחמת הימורה
של חורה שאר"ל לעולם ילמוד אדם חורה אפילו שלא לשמה שחוקר שלא לשמה כל לשמה וי"ש
ויאמר אלהים יקו השמים הם ילמוד החורה שלמד שלא לשמה וע"כ נאלץ ליתורה מחמת השמים
ולא פירש לעולם כל יקו כל מקום אלה להיות כ"ד ליתורה כ"ד שחור כי עולם של אדם חורה שלא
לשמה ועל ידי של מחמת היתמוד ושלא לשמה וחרחה היבשה אפילו על ידי וכו' ליתוד חורה שלא
לשמה נבראה היבשה היא ארץ כשעולם השפל אך ויקרא אלהים ליבשה ארץ כשם ארץ החיים העליונה
כי היא סיבה לכוף ליתוד לשמה וי"ש והארץ העליונה הימה חורה וכו' לדיא ורקיעה כמותן ומשך
כלי אור חורה ומלוח שלמד ועשה על ידי אדם היה ע"ס חמוס על פני חום שעל הארץ הם כד"ס
שנק' חום שעל הארץ שנבראה הארץ החמונה על ידי כל זמן שלא האירה החורה על ידי עסק
האדם וכה הימה השך כי כמו ש"ס כשחום חמה ולכנה כוכבים ומלוח כן ראו להיות בארץ דשא
והילונה ובה שמים שמים לה' עשה ה' בהם כל התקונים החיים לשמים אבל והארץ נחן לכני
אדם עשהו כה תקונים וזהו אלהים מרחם פירש"י כשא הכבוד ורוחק על פני השמים על ידי החורה
הנלמד על ידי אדם מושך כל המרכבה וכשא הכבוד והשכינה אפילו כשעולם היה אור השכינה
פ"כ אז שלא היה עדיין אדם כעולם שיעסק בחירה היה השך על פני השמים על פני השמים היא
החורה שנבראה ארץ על ידי והארץ העליונה הימה חורה מעך שחול ואמר הכחוב מה עשה אלהים
שהיה נברא אור היה מחמת אלהים לעסוק בחורה שיחשבו הנזיקים היא חורחה של מרע"ה יר"ע
ור"מ הם נשמות הכלולים במרע"ה וי"ש ויאמר אלהים יבני אור פירוש חותן שמי חמונה יהי
אור ראה הקב"ה בהם חידושי חורה של מרע"ה שיקבה בהם קוסיות וחידושים ע' ספר הקנה שאר"ל
ע"פ ומרד חותן כי טוב כשנולד נחמל כל הכוח כולו חורה ומיד ויהי אור ולא אחר ויהי כן דק"ז
הוא וזה שמים וארץ שלא נאמר בהם ויאמר אלהים יהיו שמים וארץ ואפ"ה נבראו על ידי אדם
המחשבה ק"ז האור שנאמר בו ויאמר אלהים יהי אור ודלוי ויהי כן אלא גם ויהי אור פירוש
החומר כי וירא אלהים בשני חובות אלו את האור כי טוב חורחה של מרע"ה וחידושו שיקבה להקב"ה
הול"ל ויהי כי והנה על ידי חידושי חורה של הנזיקים נלחם גם ארץ החיים העליונה ען שחול
כח"ס כי אם בחורה ה' הפלו בו ויהי ויהי כען שחול אחר שריו יתן כשמו ועי"ז חין הארץ
העליונה חנה וכו' שהיא לדיא ורקיעה אלא נלחם גם בארץ העליונה אילנות ועין שחול כח"ס על
ידי דק"ז כחמר וי"ש בחידושי חורה כשנבדלו עי"ז כארז כלכונן העליון יבנה וכן יש על ידי חורה
הנזיקים אור לשמה וי"ש וירא אלהים את האור כי טוב ופירש ספר הקנה כשם אלהים ז"ל כי טוב
כהפכו את הכרות חרמנו הנזיקים שח"ה"ק אורחה שחול כח"ס אילנות וכו' שחול אלהים ז"ל כי טוב
ספק של אלהים בחורה הנזיקים והחידושים וי"ש ויבט ה' אלהים נן בערך מקדש קודם שספק
אלה"ד בחורה ומלוח נעט לו הקב"ה לאה"ד מחורח הנזיקים כל ען נחמד למראה הם ען שחול הנ"ל
ולא ליה לאה"ד כ"א ע"ז ונחמו ילמיה את הפירוח וי"ש מפני ען הן אטול חאכל וכן אחר משה
לחנלים והחוקקים וליקחם חפ"ה הארץ פירוש לא חייבם אה"ס להיות כמו אכרסה אכינו שהיה
יומר מאה"ד ע"י שקיים אכרסה כל החורה על שלא יחנה נחמר לו יושע ככור שגם שאכרסה
ע"י עקב וקיים מלוח שלו נעט הען שחול בעלמו אבל אלה"ד השם הקב"ה שמה לא יבחר בטוב כ"כ
כמו ח"א לטעם בעלמו הען שחול כגן עדן ע"כ וילחם ה' בעלמו ען נחמד למראה ואחר כך ויבט
גם את האדם אחר יצר ובכ"ו אדם הראשון שהיה בולל כל הנשמות כי זהו נן עדן שלו השי"ד לו חן
החורה השייכה לו וי"ש מעון אמה היית לני כדור וכו' ומעולם עד עולם כי כמדרש כראשית רבה
יש דעות כי כי אלהים שנה לנד אז יבדל והעולם עלו כמחשבה להכרמות כח"ס על פסוק והיה
לכלו חותן והיה עשטיים יום יום ע"ס ודעת חידון הען החיים כי החתלה עליהם הרצון לדיא
את העלמות וישאל הוא כמות חין לו סוף עד שכל לדי כריחה אר"ע ועכו"ל וי"ש אר"י מעון אמה

שחרית לשבת

כתר נהורא

שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבזרות שמונים שנה
 ויהי עמך ואין כי נז היש ועפפה: מי יודע עוז אפק
 וכיראתך עברתך: למנות ימינו בן הודע נביא לבב
 חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עברתך: שבענו
 בבוקר הסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו
 בימות עניותנו שנות ראינו רעה: וראה אל עברתך פעלך
 והדרך על בניהם: ויהי נועם ארני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננה:

דכה סס תשובה המסקל
 לכל העל כמה תענית
 לרף: יש גלדין מ' יום
 יום פ' יום ויום ר' יום
 רגיל יום ש' יום ומקשה
 הארוז' ח' מ' שש
 כמה תענית ושנה בהם
 ח' לא יסקרו כל ימיו
 לתענית ותשובה ומידן
 כי הודע יכול לטעון
 בהפסקה כי כי ימים
 תענית הפסקה נהג

כ' יום ס' ימים היו כתי מ' יום עד שנה ימים הפסקה שהיו תענית משבת לבת הוי כמו סיה אלפיס ק"ר
 יום שהיו יתר מ' ע' שנה וח' יאמר המסביל או אחת יודע כמה תענית הזמן לנשאל יום כליו שנינו
 בתענית כמו הנה והנה הוא ששטיבין וזמורים ימי שמינו פי הזמן כל ישראל הוא תשוב כ"כ
 כשהוא בתשובה ומעש' כי לא אומר טעם שלימות להיות בתשובה חלל הפי ימי שמינו פי ימים
 לכל כל השנים יש בהם שיעור טעמים שנה וכו' ל"ק יאמר מלח בהם כי הפסקה של שנה ימים היו
 סיה אלפיס ח"ר יום ויש קונה עליו כעשה אחת ולא בנכורות עובד ה' דהויט גלס עוד כמה
 הפסקה היו כמו שמונים שנה וח' אפנה לענומי בקנותי איה זמן לתשובה ואחוק הכל כמ"ש הארוז'
 יהורוי יעשה חומס בהפסקות ואמר מרע"ה חלל זה אין נותנין אל לבס מה שאובדני מן הזמן והימים
 שחפזים כי והרבה עמל ואון פי' רוב שטותיהם שיהאיים הזמן כעמל ואון והוא כדעמס כזמן קר
 חלוד כי זו חיים ועטפה ע"כ מי יודע עוז אפק דלפטר דהיון היולל כנפלה ועמל ואון נהג
 נ"כ כזמן לרוד וכמחורז' דרבי כבי עבד שרבו מהגב לו יום לשה לזמן חקנה יס לו כי וכיראתך
 שהוא תשוב מחלוד ויה קונה עליו כעשה אחת שהיא בתשובה ומעש' וירלח ה' אפטר כי בן כנרתך
 על זו שהוא חז"ל שנה אחת בעבירה וכל ירלח ה' ע"כ לזכות ויחיו כן פי' למנות יום שבענו
 בו בתשובה ומעש' נגד פי' שהולחנו היה כנפלה ובעבירה הודע לנו לעורר אותנו ולעשות תשובה
 על כל יום וכל שנה שלא היה כעבירה ה' או וכו' לבס חכמה לעשות תורה ומעש' בהם כפרה
 על כל העוונות: שנה ה' עד החי פי' עד חתי יהיה הויכות שאלחו אומרים השיבתי ה' שאתה
 תחלה לעורר אותנו לתשובה והקב"ה אומר ביבד ישראל אלל הנה הויכות: והנחם על עבדיך על
 זכות הדריקים הנמורים שובשים איהך חמיד ע"י קבלת עול מלכות ה': שבענו בבוקר הסדך
 לעורר אותנו ליראה את ה': שחנה כיתום ענינו ע"י שתעורר ע"י השמחה להבנת ה': יראה
 חל עבדיך פעלך. תשובות וזהו חבונת ה': ויהי נועם ע"י קבלת עול מלכות ה': ויהי נועם שרית
 שכינה שקרא נועם של ה' אלהינו יהיה עלינו: ומעשה ידינו כל הנחות ומעש' יהיה בוננה עלינו
 בתענית הבטון ומעשה ידינו בוננה פי' יעשה כונניות וחקוים אפי' בעולמות העליונים:

ישב בסתר עלין בצל שדי יתלונן: אמר
 לוי מחבו ומצודתי אלהי אבטח בו: כי היא
 יצירתך מפח יקושי מדבר דעות: באברתי יסך

ישב בסתר עלין רמוז
 ירלח ה' פי' מי
 שחשחה א"ע חמיד
 בסתר של עליון הנדול
 הדנויות כהשי' הכון
 כללו כולו ננוז באור ה'
 שהיא רס וע"יון כחורז'

לך

הוא היה חוקים אהי ולא אמר אהי בתקום מפני שהקב"ה הוא תקומו של עולם והנה כמו שהקב"ה
 הוא תקומו של העולם הנדול בגלוי בן האדם שקרא עולם קטן הקב"ה הוא תקומו של עולם כתיב
 ביום הש"ע אר"ח בהנה כשויבם האדם אל לבו שהחלק הנדול הקב"ה אשר חכה"כ עומד עליו ורואה
 בתעמדי בו חיד יגיע אליו היראה בו' ואם יביטין בן שהוא יושב חמיד בסתר עליון אזי יוכה גלל
 בתי' יתלונן שדי אה"ל למה נקרא שמו שדי שאתר לעולמו כי בן יאמר ה' לעולמו של לדתי זה
 ד' פי' יאמר הקב"ה די לי בלדיך זה להיות נבדל העולם שכלו כדחנן למה נכרה האדם יהודי
 כהיום א"כ על העולם עומד וכן בלדיך זה האדם נבדל העולם שכלו כדחנן למה נכרה האדם יהודי
 העולם קרי' ועומד: והנודל לרבה ה' יאמר אומר לה' חמסי ומלודתי אלהי הוא מייחד ומטבס
 אלהומו

שחרית לשבת

שיר המעולה לדוד עמי יהוה שפתי פתי יאמר נא וישאלו צלמי יהוה שפתי
 פתי פקום עלינו אדם או חיה כלמדיה בפרות אדם קנו או חיים שפסגת
 נחלה עמה על גפתינו או עבר על נפשנו ביום שדדנוהו בדרך יהוה שלא נתקני
 קוף רשעים: ופצתו צפורה ופלתה ספה יוקשים ספה לשקר ואנחנו נמלטינו: עורנו
 חכם יהוה עשה עמנו וצדקו

הפלוקה הלא את שם יהוה הלא עבדיו יהוה: ששומרים
 בבת יהוה בדיקות בית אלהינו: הלא עתה כי טוב יהוה

וצדקו צדקנו כי נעים: כי נעקב בחר צדק יהוה וישאלו לפנינו:
 כי אנו נדעתו כי גדול יהוה ואדונינו מקדש אלהים: כל
 אשר לפני יהוה עשה בשמים ובארץ בים וכל תהומות:

מקדש נשאים מקצה הארץ בקיום למשך עשה מוצא רוח
 מאוצרותיו: שהקה בכדוי באתרים מאדם עד בהמה: שפחה
 אלה ומופתים בתוכנו מצרים בפרעה וכל עבדיו:

שהקה ביום רבים וברג מלכים עצומים: לסיחון מלך
 האמורי וישען מלך הבשן ולכל ממלכות ענן: נתנו
 ארצם נחלה ונחלה לישראל עמו: יהוה שפד לעולם יהוה

וכרה לדור ודור: כי ירון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
 עציב היום בשר ונתב מעשה ידי אדם: עה להם ולא
 ידברו עינים להם ולא יראו: אונים להם ולא יאזינו אף

אין יש רוח בפייהם: כמחם ידיו עשירם כל אשר בוטח
 בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את
 יהוה: בית הלוי ברכו את יהוה ראי יהוה ברכו את יהוה:

ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הלא עתה:
 עתה וסוד עתה

יהוה הללויה ה: כי ערב אבינו ע"ה נח לו יה ע"ה סביב אים חס יוכב אלהים וכן ישראל חס
 לבגלוהו של הקב"ה ע"ה שוקכים ע"ע של מלכות ה' ואלהיו מחמיכים באחיבה סיחה ומחמית כי
 גדול ה' ואלהיו מכל אלהים ושמה ש"ע באלהיו והראיה כל אשר חס ה' עבה בשמים ובארץ
 כיון כי ירון ה' עמו כדקדק שהיה ה' ירון עמו: ועל עבדיו יתחם לנצול איהם וון כל הדינה
 והגנייה עבדיו עליהם ולש"ל בית ישראל כדנו אה ה' על ידי הנחל קרנתו לבית המקדש ויברכו
 חס ה' של עמי בני ויברכו אה ה' על מדינה אחס לבנין ביהוק ולבבאל קרנתו וחו ע"ה

יראה ה' והזהר ה': ואחר כך בית אהרן חס הכהנים שיקרבו אה הקרנתו ואח"כ בית הלוי
 בשאר כל הדיוקן: ואבר ה' נלמי לריכים קרנתו כדנו אה ה' אשרו ולדמותי ע"ה כיבה
 אה יקנתו וחי חסות ה': ברוך ה' חסין המורקים התנונים כחיה ואלה וחסות ע"ה כיבה
 וחסות ע"ה הדימה והגולה שיהיה ה' שוקן ירושלים הנלויה ע"ה קמת של חלכות ה':

הואמו כערה ים לו חלק לעוה"ב: ולא יזלה סחוח הגלבים חסיו:
 ארריא' **הודו ליהוה כי טוב** **כי לעולם חסדו:**
 ביביא' **הודו לאלהים** **כי לעולם חסדו:**

הודו
 סיב ומסיב חן חי יקרא טוב בעלם הקב"ה כי כסבל העולם הוא חסדו ולא לשנו ע"כ ראוי ליראה
 אה ה' כי האדם לרין ככל עת לבינה כי וחס ויבה ה'י סחח הפסה מחנו העונה: הודו לאלהי
 ה'אלהים

שחרית לשבת

	הודו לארצות האדונים	בי לעולם הסדו:
נאמל		כתר נהורא
הרשאל	עושה נפלאות גדולות לכבוד בי לעולם הסדו:	בי לעולם הסדו:
	דבק עם הודו וכן כל פסוקים הנמכרים שם:	
הרשאל	עושה השמים בתבונה	בי לעולם הסדו:
ועזראל	דרוקע הארץ עד הים	בי לעולם הסדו:
זכריאל	עושה אורים גדולים	בי לעולם הסדו:
הנאל	את השמש לממשלת ביום	בי לעולם הסדו:
טהראל	את הירח וזוככים לממשלות בלילה בליח:	בי לעולם הסדו:
יהודאל	למכה מצרים בכמורידם	בי לעולם הסדו:
כרובאל	ויצא ישראל מתיכם	בי לעולם הסדו:
להטאל	ביר הזקה ובזרוע נטויה	בי לעולם הסדו:
פלכאל	לנזור ים סוף לגורים	בי לעולם הסדו:
גוראל	והעביר ישראל כחובו	בי לעולם הסדו:
ססכאל	ונער פדעה והילו בים סוף	בי לעולם הסדו:
טרפאל	למולך עמו במדבר	בי לעולם הסדו:
עשאל	למכה מלכים גדולים	בי לעולם הסדו:
סדאל	ויהרוג מלכים אדירים	בי לעולם הסדו:
צריקאל	לסיהון מלך האמורי	בי לעולם הסדו:
צריאל	ולעונ מלך הבשן	בי לעולם הסדו:
קרישאל	ונתן ארצם לנהלה	בי לעולם הסדו:
קריאל	נחלה לישראל עבדו	בי לעולם הסדו:
רחשאל	שבשפלנו זכר לנו	בי לעולם הסדו:
שיסראל	ויפרלנו מצרינו	בי לעולם הסדו:
היסכאל	ונתן להם לכר כשר	בי לעולם הסדו:
החשאל	הודו לאל השמים	בי לעולם הסדו:

דינוי הפסק, חבון, שחר עד אחר ושמחן אסור להפסיק אפילו לדבר מזה ואפילו לגבי זכר. אבל פסק לחן ולישיר עד אחר חיבה ויחברך ויבטח מחצון עד אחר בעזרתו ויבטח (אבל לא לוחצך כו') וביהלו ואמן, ולקדושה (היינו לקדוש ויחברך כו') אבל לא יאמר הקדוש לעוהמם ונכדו ולא מה שמוסיפין בקדושה שבת רק יאמר עתה ואלו לא לזכרים דרבנן. לבני פוסק אפילו נחלש בים או בניו למסקין דומה וזכרים בחלשותם, אם עשה לזכריו לא יבדל לוי עד אחר ש"ס. נכדתי הכנה שחין לנטוש כמו רשעים וכדומה דעת הח"ח להפסיק אפילו בחולש ק"ס. בין הפרקים. נאלו הן בין הפרקים קודם חמור לחידה ואחריו וכדעת קודם חלילה ואחריו וקודם יחי כבוד. אחר פסוק יחי כבוד. מן השמים כבודו עד חללה לרוב בין כל פסוק ופסוק קודם ואנהני כנרן ואחריו. בין החומרים. קודם כל הכנה החלו יח הללו יחי הכני ואחריו. אחר פסוק רחמן ושני מינאליו. קודם ויבטח עם כבודו קודם ויבטח. בין כל פסוק אחר ה' יתלך עד ושמחתי. הואל בשלום (רק חיבה שלום) חפני הכבוד וחשיב לכל אדם וז' מלי הפסוקים שחין בים (פסדיו אסור) ונחלש (היבא הליק ענינאל) הואל חפני היראה וחשיב חפני הכבוד (וכ"ו כדוד שחברו יקדוש ע"ו ויבא לזכר נחלה) וכן הדיו נק"ם וברכותיה. ובכתיב להפסיק לכל הניל (או אפילו חסדי כל אסור) יאמר פקודם כילאו עד ויבדך דוד. ובשחרר להפלו יאמר נ"כ ד"ס הניל וחורר לחיבה פסק. כה אם הוא בחילת הענין:

שחרית לשבת

הברכה הוא שנה התלכיים שלטונים חינו כאלוונים כים עיכ ים לאחורו כרתח וכוים :
 כי התיא סי תקסיה שחיל האזהרת כנזה כיא כייים : לוי הו כפתיה חל ככרך כנזר וכסהכת
 ככעולתים כתיא התי כנתיא כתיא כתיא :

לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים :	הלכה והלכות : הסליחה והסמפלה הנו והנזה הכינו והסנה קעו והקנה הפדות והפאר הצכי והצדק הקריאה והקדשה קרן והקטמות השייר והשבת התהלה והתפארת	לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים : לתי עולמים :
		האדמה והאמונה הטינה והקדשה הנאה והקדשה הסעדה והקדוש ההור והקדוש הטיב והקדוש העד והקדוש העד והקדוש העד והקדוש העד והקדוש העד והקדוש העד והקדוש העד והקדוש

הדיני מוסר את פי להורות יהלל ולשבח את בראי לשם יתוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה על ידי ההוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל :

ישם עליו כענה ויכלול עליו עב חינו המורין לחריבה ויחלו כי ללית סלפנו ויחמר בעמידה :
ברוך שאמר יהוה העולם ברוך הוא ברוך הוא אומר ועושה
ברוך גזר ומקום ברוך עשה בראשית ברוך מרחם על
הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב
ליראיו ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך
שמו ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אב
הרחמן המהלל בפה עמו משבח ומפאר ברשון חסדיו
ועבדיו ובשירי יוד עבדה נהרלה יהוה אלהינו בשבחות
ובזמירות ונגדלה ונשבחה ונפארה ונמליכה ונזכיר שמה
מלכנו אלהינו יחד חי העלמוז מלך משבח ומפאר עדי
עד שמו הגדול ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות :

מוזמר שיר ליום השבת : טוב להורות ליהוה ולומר לישמך מוזמר שיר ליום השבת
 טוב להודות
 עליון : להגיד בבוקר חסדך ואמנתך כלידות : עלי עשיר להי פי מוזמר שיר
 ועלי נבל עלי הגיון ככנור : בי שמחתני יהוה בפעלה במעשי ראוי ליום השבת הוא
 יום שכלו שנה שיהיה
 לנו נחולה העמידה :
ידך
 טוב להודות נתי שיהיה לו הכס שלם : ולומר לשחר עליון שיהיה בכל ותי הנליח הסחלקות השכינה
 והאלי היה עליון כתיב כחורבן כיהחיק חלכה חסונה אל מחייתו ועליו יוכה סוכן כחוכנו ולוה
 רחמי ירחם כי כי ירחם כי כולל כל החורה כתיב חסד ירחם חסד ירחם חסד ירחם חסד ירחם חסד ירחם
 ועי ירחם כי נזכה לנחולה העמידה ותנוול השבת כי ראוי להגיד ככורך חסדך ולחונקך כלילום
 נכס

שהחית לשבת

ידרך ארנון: מה גדלו מעשיהו יהיה מאד עמקו בחשבונותיהו:
איש בער לא ידע: וכסיל לא יבין את ואתו: בפרוץ רשעים
 כמו עשב וצריצו כל פועלי און להשקמדם עדי עד: ואתה
 כדום לעולם יהוה: כי הגה איביק יהוה כי הגה איביק ואברו
 והפדו כל פועלי און: ותדם בראים קדני בלוחי בשמן
 דענן: והבט עיני בשוקי בקמים ערי מרעים השטמנה
 אונני: צדיק בתמר יפרח בארו בלענן ישנה: שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו יפרחיו: עוד יגיבון בשיקה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כי ישיר יהוה צדקו ולא ענקה עמיה כי בו:

כתר נהרוא
 ככל הלוקי הוליה כחלה
 יהוה חסלה ערבות
 וכלות ליה לוקס
 והלויכומו ויהיה מקבל
 להבית כמו עליו עבר
 ויהי חסלה הי ויהו
 בעיל נוכח ג"כ לחסיות
 החסות ויש שמחת
 הי החסלה כדילת חס
 כפעל כיש כחטפה יד
 כחכמה חסין הפחה של
 החסות אלה כד הקריה
 והחסות כחיוו הם ע"י

מעשה ודי הקריה יהוה ארנון אז ע"י קבלה על אלמות הי: מה גדלו העסק הי כמו ירחח הי
 סי מה גדלו העסק הי הננינם הוא מעשה העולם ומלואו חסין יכולת להבין כליו חק"י כי מאוד
 עמקי החשבונות הכלתי נגלים וזהו רחמו ירחח הי מה גדלו מעשה הי שעיני הוא ירחח הי
 ק"ו מאוד עמקי החשבונות כהם חסידות וחסרי חורה: וחסר כדלם קרני רחמו אהבת הי כי רחם
 הוא ר"ת רפאל אוריאל תיכאל כהם חלאכי המרכבה כהם המפרשים ע"פ ויחמר יתקב כדבר רחם
 חמה אלהים זה ויש מנוול אהבת הי וחסר כדלם כמו מלאכי המרכבה חרם קרני: כי כלוחי
 הנופלים בלי כלחוד החורה כל הלילה כחמן רענן שהיה חסר לפני כי כן חזוהיך בלחה טוהן
 גדולה לנדיקים כי לדיק חסר ופרח ע"י חרובי חורה שלו שהוא חסר כלחון העליון וכנה ע"י
 חרובי חורה שלו חתנל טן חסול כחכ"ל כחומר חסלה להסה וע"י קבלה על אלמות הי אהב
 להגיד כי ישר הי צדקו ולא שולחה בו:

יהוה סלך נאות לבש: לבש יהוה עוזו התאזר אף חסון מכל בל
 נשאו: נכון כפאך האז מעולם אבה: נשאו נהרות יהוה נשאו
 נהרות קולם: נשאו נהרות דקנים: סקולות קום רבים אחרים
 משקביו ים אריר כקרום יהוה: צרותיך נאקטני מאד לביהך נאנה
 קולש יהוה לאורך ימים:

הי ח"ך נאות לבש רחמו
 ירחח הי פרום הי
 ח"ך כעבר כחונן עולמות
 שהיה כונה עולמות
 והחריבן ואמר דין הניין
 לי ודין לא הניין לי

כדלחיה כחדרם חפני כי נאות לבש חור גדול שלא היה העולם יכול לסבולו אך חס"כ לבש הי
 ע"י י חורה ע"י החסור שהיה אף חסון מכל כל חסוע וכן הלדיק חר"ל כהם הינינם כחש"ל
 חתך אל חדרום וכחוסה חתך אל החקור שלא יהיה הנין וחם כסוד כונה עולמות והחריבן ורחוי
 לירא: אל הי כי כל שלא חס על כבוד קונו רחוי לו שלא כאל לעולם ומנוול אהבת הי רחוי
 לדיק להחלל חמוד שחמה עליו השכינה ובהיה מרכבה וכסא הי כמו אהבת הקדושים כס"ך
 להיות המרכבה כחז"ל אהבת הן המרכבה ו"ש: ככן כס"ך מלו שהיו מלו אהבת הקדושים כס"ך
 הי כי עולם אלה ככל לדיק כע"י מעשיו הטובים נקרא הוא עולם קטן עליו שוכנת השכינה
 קייא: נשאו נהרות הי הם רשעים הרועים לכלל הלדיק מעבורת הי: ישאו נהרות רבים פירוש
 מתדללים אותן נהרות לחלו"ת ו"ש דכ"ס ע"י כוה"ק דן ים כי מקולות חים רבים אהבת
 חסרי ים הם הקייסים אריו חסם כחרום הי: עדותך נחמני מאוד לכיך לזה קודם ע"י הי
 שומד להסה נש"ש חסם חס"הק שהיה עדותיך ויכה לביהך לזה שהיה ככה"ק וע"י קבלתו
 עול מלכות הי ישרה עמו שכינתו לאורך ימים:

יהו כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
יהו שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם:

יהו כבוד הי לעולם
 רחמו ירחח הי
 ע"י איתמי יהי כבוד
 הי לעולם שישרה שכינתו
 הקדושה שיקראת כבוד
 הי כעולם ולהודיק לעולם
 יהי כבוד הי לעולם כחן שימח הי כמעשיו ומנוול אהבת הי חסונות וחשבו יהי סם הי מבורך
 חסיה ועד עולם ע"י שאל חר לבס על הפח בלחם שהיה ומחללים והפלים חתי: חסור: ו"ל

כחמורה
 כעולם לעולם כחן שכיני העולם הם לדיקים ויש לו ימי שמחה חסם ו"ש איתמי
 יהי כבוד הי לעולם כחן שימח הי כמעשיו ומנוול אהבת הי חסונות וחשבו יהי סם הי מבורך
 חסיה ועד עולם ע"י שאל חר לבס על הפח בלחם שהיה ומחללים והפלים חתי: חסור: ו"ל

הפלת היצירה

ממזרח שמש עד מבוא מדבר שם יהוה:
רם על בר גוים יהוה על השמים כבודו:
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לחדר וחדר:
יהוה בשמים הכין בסאו ומלכותו בכל
משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמר
בגוים יהוה מלך: יהוה מלך
יהוה מלך יהוה ימלך לעולם
ועד: יהוה מלך לעולם ועד
אברו גוים מארצו: יהוה
הפיר עצת גוים הגיא מחשבות
עמם: רבות מחשבות בלב
איש ועצת יהוה היא תקום:
עצת יהוה לעולם תעמד
מחשבות לבו לחדר וחדר: כי
הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:

כי בחר יהוה בציון אמה למושב לו: כי יעקב
בחר לו יה ישראל למוגלתו: כי לא ישש
יהוה עמו ונתלתו לא יעזוב: והוא רחום יכפר
עון ולא ישחית הרבה להשיב אפו ולא יעיר

כתר נהורא
 כי העובד את ה'
 מלהכת ה' חפץ לדרכו
 יהי שם ה' מתוך עמי
 מעתה ועד עולם בלי
 שים הפסק: ממזרח שמש
 עד מבוא, רחמי כהלות
 ה' פני ראו ללמוד
 להיות כהלות ה'
 וזכיות ה' ועבודת ה'
 כל רגע בלי הפסק הן
 השוש עד"ש שמו מרים
 עיניכם וראו מי כרא
 אלה כי תיוס סגורלח
 השמש לאפסקהחתינית'
 כהצירות גדול מאוד כי
 כשחפץ בארץ אמה
 חפץהן בגלילה כמה
 אלסים פרסאות וחר"ל
 שמוצרת השמש שירות
 וחשכות גדולות להקב"ם
 אע"פ שאין להשמש ע"ז
 שום שנה כ"ש וק"ז
 האדם שמוצי שביה
 מהולל חתנו שם ה':
 רם על כל גוים ה'
 שאומרים עובד ה'
 מלהשניה על עולם השל
 הזה אלה על השמים
 כבודו ונלחמת זה אינו
 כי ה' שחך לעולם פרי
 שחך הויה הוא כמילוי
 ה' אומיות הויה פ"י
 העוה"ז כי העוה"ז הוא
 כסיד ה' אחרונה של שם
 הויה כ"ה והא"ם לית
 מחשבה חפשים כיהכשום

ז"ל ע"ה קצ"ד
 ככה יהו נדפסים
 הנקודות ולא קצ"ד
 עוד כתב האר"י ז"ל
 כי קצ"ד אצל לא
 נחלף נקוד כזה בכל
 החורה ולענין מספר
 פ"י יכ"ה נס כנקודות
 קצ"ד חתלאל כי החולם
 כחיותו יתלך אינו
 כמתין שהוא שחשט
 כמקום י' כי יתלך
 הוא חסר כי תלך תלך
 יתלך עולים כמתין
 מנש"ד:

כ"ג

אוח ונקודה אלה ה' שחך נחמה לו יה' שם ע"י כריאת העולם וע"י קבלה על מלכות ה'
 ששראל מקבלים ש"ע: ה' זכרך לדור ודור. ה' כשמים הכין בסאו רחמי ירחם ה'. רחמי
 לשכוד את ה' שלא ע"ת לקבל סרם כחו הנלחם כשמים ו"ש יהי שחך שמים ע"ל"ש
 פ"י ה' כשמים הכין בסאו לכד כי שחך יחשאו החמהונים ויפטרך לסלק סגינתו לשמים כרי"א אלה
 אשכיה אל תקומי אך ותלכותו ככל משלה חיות יש לו יה' מלכותו כשלימות נומן שחכותו ככל משלה כשנ"א
 הם לדיקים ע"כ ראוי ליראה את ה' שלא יתן סנס כמדת מלכותו ויהיה סילוק סגינה לשמים ואיחתי
 יסחמו השמים ותגל הארץ נומן ויחמדו בגוים ה' תלך על ישראל הקדושים שגמור כה אמר ה' תלך ישראל
 וגיאלו ולוה רחמי אהבת ה' כי השמחה היא אהבה: ה' תלך עמה כהיה ה' תלך כעבר קודם כריאת
 הש"ם ביה מלכותו על החורה ועל נשמותיהם של ישראל ה' יתלך כהיה ובעתיד ויהיה מלכותו לעולם
 ועד וזהו מהלות ה' ולא כשהיה ה' תלך עולם ועד ע"י קבלה על מלכותו של ישראל כהחל כהחל לאחמו או אכנדו
 בו: חתלאל. מלך ישראל כי הוא אמר ויהי העולם ולא חיתא עין סגורלח כהחל לאחמו או אכנדו
 אלה קיוס העולם הוא ע"י ה' זיה ויעמוד ע"כ ראוי ליראה את ה' שלא יהיה עון כרשמים
 האחזקין את העולם וע"י אהבת ה' לישראל נחמה להיות לו ידוע כמהחונים ו"ש כי בחר ה'
 בלין איה ליושב לו ויחמתי הם לחושכ לו שחשכון הסגינה כתוסם נומן כי ישקכ כחר לו יה' לשכנדו

תפלת היצירה

וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶד׃ דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ׃
 וְנִבְרֹרְתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הַרְר כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃ וּדְבַרֵּי נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
אֲשִׁיחָה׃ וְעֹזוֹ נִרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ׃ וְגַדְלָתֶךָ אֲסַפְרֶנָּה׃
 זְכוֹר רַב מַזְבֵּךְ וַיְבִיעֵךְ׃ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגַּנוּ׃ חֲנוּן וְרַחוּם׃
 יְהוָה׃ אַרְבֵּי אַפְסִים וְגַדְל חֶסֶד׃ מִיֹּב יְהוּה לְכֹל׃ וּרְחִמּוֹ׃
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְהוּה כֹּל מַעֲשֵׂיךָ׃ וְהַמִּירִיד׃
יְבָרְכֻכֶּה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ׃ וְנִבְרֹרְתֶךָ יִדְבְּרוּ׃
 לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָרֶץ נִבְרוֹתָיו׃ וְכְבוֹד הַרְר מַלְכוּתוֹ׃
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים׃ וּמַמְשַׁלְתֶּךָ כְּכֹל הַדוֹר׃
 וְדוֹר׃ סוּמְךָ יְהוּה לְכֹל הַנוֹפְלִים׃ וְיוֹקֵף לְכֹל הַבּוֹפִיִּים׃
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ׃ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֵת אֲבֵרָם׃
בְּעֵתוֹ׃ "פִּתַּח" אֵת "יָדְךָ" וּמַשְׁבִּיעַ׃
 לְכָל חַי רִצּוֹן׃ צַדִּיק יְהוּה כְּכֹל׃
 דִּרְכָיו וְחֶסֶד כְּכֹל מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב׃
 יְהוּה לְכָל קוֹרְאָיו׃ לְכָל אֲשֶׁר יִכְרְאוּהוּ׃
בְּאֵמַת׃ רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה׃ אֵת׃
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְהוּה׃
 אֵת כָּל אֲהֲבָיו׃ וְאַתְּ כָּל הַרְשָׁעִים׃
יִשְׁמַד׃ תִּהְרַת יְהוּה יִדְבַר פִּי יִכְרֹךְ כָּל בִּשְׂרֵי שָׁם׃
 כְּדָשׁוּ לְעוֹלָם יַעַר׃ וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מַעֲתָה וְעַד׃
 עוֹלָם הֲלֵלֵ יְהוָה׃

כתר גהודא
 תמכנה חסיפא ביה כלל
 וז"ל גדול הי ותהולל
 חילוי ולגדלתו אין חקר
 פיי אפי' על ידי הקריה
 וחסיפא לית פמכנה
 חסיפא ביה כלל וזהו
 רמות תהלת הי' דור
 לדור ישבח מעשיך זה
 שהעולם נכרא ותחודש
 הוא כקבלה מן דור
 ראשון לדור שני וזק דור
 לדור ושבת מעשיך וז"ל
 ודלי הוא אמת ועפי'
 קבלה שול תלכות הי'
 ונברותיך יגידו' טוב
 הי' לכל' אם הציית
 חסיב לו לא יאמר בי
 היא תחתית זרקתו אלל
 פתחה בי טוב הי' לכל
 רצון יראת הי' פי'
 הציית הוא טוב לכל
 אפי' לרשעים שלהם הוא
 ית' ארך אפ' ס' וז"ל
 האל עשונותיהם יחננו
 ולהטיב להם לזה אמר
 ורחמיו על כל חוטאי
 הוא מפרנס אדם נוכח
 נחתה חובטת הי' וזהו
 רמות יראת הי' שול
 יאכרך להחפירות נוכח
 כהמה פי' יודוך הי'
 כל מעשיך שהו אפי'
 שאר בעי"ח כ"ס וקי'
 אדם שזוכה ויכרך להי' תמכנה הי' כבוד מלכותך ביה זהו תהלות הי' להודיע לבני האדם נביריותו
 וכבוד הדר תלבונו על ידי קבלה שול תלכות הי' זקני הי' ככל דרכיו אף אם תראה זקני ועת
 לו הוא נכבול אורה עון ע"כ רמות יראת הי' קרוב הי' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו בלחות עשה
 בלחת כי הקביה דן אל האדם בלשר הוא ע"כ רמות אהבת הי' עפי' שלמד דבוק בלהבת הי'
 קורא בשמו ית' בלחת יחסי קרוב לו להיותו נענה בתפלתו רצון יראתו יעשה וז"ע"פ שכבר עשה
 רצונו אפי' ופה שועט ויבטע כי הקביה המלוה להפלתן של זקניקים ולזה רמות תהלות הי' תהלת
 הי' ידבר פי עפי' קבלה שול תלכות הי' :

הַלְלֵנוּ יְהוָה הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה׃ אֶהְלָלְתָּ יְהוָה בְּחַיֵּי הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 רִמּוֹ יִרְאֵת הַי'
 פִּי כִי לִפִּי גִדְלָתֵהּ׃
 רִמּוֹ שֶׁהִלֵּל לֹא נִטְפוּ׃
 לְבַד כִּי־אֵל נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 פִּי־כַדְבִּיקָתָהּ עִם הַי' כִּי
 אֵל פִּירְשׁוּ עִם כְּמוֹ אֵל
 עֲרִישָׁה

הַלְלֵנוּ יְהוָה הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה׃ אֶהְלָלְתָּ יְהוָה בְּחַיֵּי הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 רִמּוֹ יִרְאֵת הַי'
 פִּי כִי לִפִּי גִדְלָתֵהּ׃
 רִמּוֹ שֶׁהִלֵּל לֹא נִטְפוּ׃
 לְבַד כִּי־אֵל נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 פִּי־כַדְבִּיקָתָהּ עִם הַי' כִּי
 אֵל פִּירְשׁוּ עִם כְּמוֹ אֵל
 עֲרִישָׁה
 הַלְלֵנוּ יְהוָה הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה׃ אֶהְלָלְתָּ יְהוָה בְּחַיֵּי הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 רִמּוֹ יִרְאֵת הַי'
 פִּי כִי לִפִּי גִדְלָתֵהּ׃
 רִמּוֹ שֶׁהִלֵּל לֹא נִטְפוּ׃
 לְבַד כִּי־אֵל נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 פִּי־כַדְבִּיקָתָהּ עִם הַי' כִּי
 אֵל פִּירְשׁוּ עִם כְּמוֹ אֵל
 עֲרִישָׁה
 הַלְלֵנוּ יְהוָה הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת יְהוָה׃ אֶהְלָלְתָּ יְהוָה בְּחַיֵּי הַלְלֵנוּ נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 רִמּוֹ יִרְאֵת הַי'
 פִּי כִי לִפִּי גִדְלָתֵהּ׃
 רִמּוֹ שֶׁהִלֵּל לֹא נִטְפוּ׃
 לְבַד כִּי־אֵל נַפְשֵׁי אֵת הַי'
 פִּי־כַדְבִּיקָתָהּ עִם הַי' כִּי
 אֵל פִּירְשׁוּ עִם כְּמוֹ אֵל
 עֲרִישָׁה

תפלת הוציאה

כתר נדורא עשה שמים וארץ את הים את כל אשר בם השמר אמת לעינים: עשה משפט למשקים נתן לחם לרעבים יהוה שומר אסירים: יהוה פנק עניים יהוה ונקף כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה אשר ידרך רשעים ושת: יתרו יהוה לעולם אלמנה ציון לדור דור הלה יה:

כתב נדורא לילך כאלוהים כי כמו יעקב שמרתי מלת התפלת כי הפי סוף יעקב ולסוף ולסוף ולסוף לילך כאלוהים כי כמו יעקב שמרתי מלת התפלת כי הפי סוף עשה שמים וארץ כיו נתן לחם לרעבים הכותבים כי יהי ותקבלים עליהם על התפלת יה:

הלה יה כי טוב זמרה אלהינו רחמי ירחם יהי עמי כי טוב למר אמי למדתי שנתקד אלהינו בעל ידי הוטרין ומדתי הוא ימי גיב חסיב אלדס לנכות חובותו עיב כי גפס נלוה נו חלה וקבל יסרין חלכתי יה ולא יהי חקטט כוטרין כי עמי כנולח שחפרת עין עמי נוכה ליות כונה כעלמי ירחם יה כמלה רחמי וזהו רחמי ואלא עמיד לנכותו הפי סוף רחמי דמתי ישראל כיום יכנס כה: הרופא לסטורי לב פי המכרים כל נכס לסבור את יה פי חכמה יה ובי חמת חכמה הס: וזההס עיב שמתחם פי חכמה רוי חרה ונכחה ודוהק: מונה חספר לכוכבים הס ישראל שחוליס כוכבי השמים הקב"ה מונה חוסם ליהרות חייכות

הלה יה כי טוב זמרה אלהינו רחמי ירחם יהי עמי כי טוב למר אמי למדתי שנתקד אלהינו בעל ידי הוטרין ומדתי הוא ימי גיב חסיב אלדס לנכות חובותו עיב כי גפס נלוה נו חלה וקבל יסרין חלכתי יה ולא יהי חקטט כוטרין כי עמי כנולח שחפרת עין עמי נוכה ליות כונה כעלמי ירחם יה כמלה רחמי וזהו רחמי ואלא עמיד לנכותו הפי סוף רחמי דמתי ישראל כיום יכנס כה: הרופא לסטורי לב פי המכרים כל נכס לסבור את יה פי חכמה יה ובי חמת חכמה הס: וזההס עיב שמתחם פי חכמה רוי חרה ונכחה ודוהק: מונה חספר לכוכבים הס ישראל שחוליס כוכבי השמים הקב"ה מונה חוסם ליהרות חייכות

יעקב כי דבר שמעתי הוא דבר יהוה: אכילס שניה יקרא כמחיתו של הקב"ה גדול אלוהינו ורכ כח עמי ישראל מוטיקין כח בנבורה של חנה עמי קב"ה על מלכותו: מועד מחוק עמים יה עמי שום להם ירחם יה כי עקב ענה ירחם יה: ותדול חכמה יה ענו להי למדתי בחידה לנודות לי כקול רם כי עמי זכיות שלכם הקב"ה ומפרנס את כל העולם עמי המכסה כמים נענים המכין לארץ חסר וזהו חסותו יה: רועה את ירחמי פי רועה כהפסד בלכם כי הקב"ה חסידם למחלתו של עמיתו ולירחם שלכם שיקימו מניח ירחם יה כמלמד האלמים עבה בידתו חסדו ונאמר וישראל מזה הוא שאל תשחק דבר שחיה משחק כי הכל כיוי שמים הק עורלה שמים כי אם ליראה: את החיותם לחסדו קלי על נאולה השמידה כוונתו וכן כנולח את ישראל ואת הכהנים הקדושים וכן זה עמי קב"ה על חלכתי יה:

תפלת הוצרה

**לעלב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטים
בד ירעום הללו יה:**

**הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
במרומים: הללוהו כל מלאכי הללוהו כל צבאו:
הללוהו שמש וירח הללוהו כל פוכבי אור: הללוהו
שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את
שם יהוה כי הוא צדק ובראו: ועמידם לעד לעולם
הקנתו ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ תנינים
ובד תרומות: אש וברד שרץ וקיטור רוח סערה
עשה דברו: ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
ארום: החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי
ארץ וכל לאמים שדים וכל שופטי ארץ: בחורים
וגם בתולות וקנים עם נערים: יהללו את שם יהוה
כי נשגב שמו רבו הודו על ארץ ושמים: וירם
קרו לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרובו הללו יה:**

כתר נהורא
הללויה הללו את ה'
מן השמים ס'
יבין כלאו עונו כניחיה
העליון שכשמיס ותהל'
סס את ה' ויהו חנידל
ירחא ה' יהיה לו
הכפסות הנסחיות ויהי
נראה לו כאלו חינו על
הארץ כל כניחיה
שכמיס ותנידל אהנת
ה' ירמח לו כלאו הוא
עומד ואומר צדק
ותקתו להשי' בין
תלמיס עליונים: הללו
שם וירח ס' כלאו
הוא מניח לשם וירח
יהללו את ה' וכן
לכוכבי אור וכל הכרואיס
הללו את סס ה' עיי'
קבלת עול מלכות ק'
כי הוא לזה ונבראו
כו:

**הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ושמח ישראל בעשית בני ציון יניצו במלכום: יהללו שמו
במחול בתוף ובנור ונמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו יפאר עננים
בישוקה: ועלו חכירים בכבוד ירננו על משכבותם:
רוממות אל בנרונם וחרב ציפית בידם: לעשות נקמה
בגוים תוכחית בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
בכבלי ברזל: לעשות בדם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללו יה:**

הדרויה שירו לה' על
האמונה שנסב
לע' יהיה השם שלם:
ע"כ שירו לה' שיר חדש
על יהוה עמיד לחדש
את עולמו יהיה השיר
על סהודו ולא יאחרו
טוב הוא נברא האדם
שהוא עיקר השלם: אך
מהומו בקהל הכינים
ס' זה תלוי נכס סהודו
קהל חסידים שנהם הוא

טוב שנברא ולמה מחמתו לעת קו עשו חסונה והיו חסידים מיד ומהנה שירו לה' אומר שיר חדש
יכל זה עיי' ירחא ה' שמו עיקר הכסדות ותנידל אהנת ה' ישמח ישראל כעשוי שישם אומת
על ידי חסונה ככרה הדסה כחול להיותם ים חילין נהילת יקר חניול ולא יאחרו טוב טאל נפסח
יח נברא: יהללו שמו כהיל פירוש ככל היקף השולמות כתיף וכבוד נקול חקיק כמו חוף וכבוד
יחורו לו ויהו חכמות ה' כי רוצה ה' בעמו ס' לא יאחר לא עמי: יפאר עננים כעשית פירוש
הקניה ועלה עליהם כלאו סס עשו החסונה והנאולה סהיה כמהרה כחמינו חמן וכיו' עיי' קבלת
עול מלכות ה' עיי' ועלו חסידים ככבוד כו:

**הללו יה הללו את בך בך שו הללוהו ברכיע עמי: הללוהו הללו את בך בך עי'
נכבורוהו**
ה'ם חנידל ירחא ה' כלאו אל נקדשו פירוש אך אם חללו נקדימה לא יספיק לפי רוממות ה'
יהי את הללו אל נקדשו ופי נקדשו כלו חיינו להללו ככל הכחות וכדכתיב כהשי' או יעלה
שדים כלאו הללוהו ברכיע עמי ס' כלאו הללח אומת חמו נקדע יכלו עבו הכתיב: במעשה
בוקר

תפלת היצירה

בחר נהורא

בְּבְנוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שִׁפְרֵי הַלְלוּהוּ
 בְּבִבְלָהּ וּבְנֹדֶד: הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּבְחִינֵי הַלְלוּהוּ בְּמַנִּים וּבְעֵבֶב:
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי שְׁטַעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי תְרוּעָה: כִּלֵּי הַנְּשֻׁמָּה
 תִּתְהַלְּלֵי יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה: כִּלֵּי הַנְּשֻׁמָּה תִתְהַלְּלֵי יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה:

שִׁקְרָה שָׂחוּ כְמוֹתֶיךָ עִם
 נָחוּן שׂוֹכֵם זֶה הַיָּבֵהֱמִיךָ:
 הַלְלוּהוּ בְּנִירוֹתָיו רַחוּם
 הַזֶּכֶר הַיְּהִים אֶת מַגְדֹּל
 הַחֲכָמָה הִיא הַמְלַלְוּהוּ

בְּהִוָּתָהּ לִי נְבוֹרָתָהּ עֲשֵׂה לִסְפֵּם וּבְנִטְרָה אֱלֹהִים לֹא נְבוֹרָה אֲנוּשִׁים אֵלֶּם כַּעֲבוּד כֹּל הַכּוֹחַ וְהַטּוֹחַ
 כֹּלֹו הַשְׂמָחָה הוּא הַמְלַלֵּת לֹא הַנּוֹף לֹד אִז יַעֲלֶה עֲלֵיכֶם כֹּלֹו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֹלוֹ כֹּלֹו הַלְלוּהוּ
 אֲחוּי יְהוָה כְּרֹב גְּדֹלוֹ כֹּהֹו כֹּאֵין סוֹף אֲעִיפֵם שְׁלֵדוֹלָתוֹ אֵין חֶרֶד: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שִׁפְרֵי סוֹפֵר סוֹי חֲזוֹי
 לֵהֲלֹו כְּשִׁיבָה מִשָּׁחַ טַחֵף כּוּסֵם הַהוּא יַחַקֵּק כְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל וְרַחוּם הַטְּוֹה הִיא הַיְּהִים הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שִׁפְרֵי
 אֵם יִסִּיחַ לִסְפֵּם הַשְׁעִרְרוֹת חֲסוּבָה כְּעֲשֵׂה הַהֲלוּסִם שִׁמְרֵ רַחוּם כְּשִׁמְרֵ מַעֲשִׂיכֶם יִסִּיחַ תַּעֲלֶה עֲלֵיכֶם כֹּלֹו
 הַלְלוּהוּ כְּכֹל כֹּהֹו כֹּלֵי סוֹר הַמְכַבֵּל כֹּל מַעֲוִי וְחָרָ: וּבְנוֹרָה רַחוּם לְגִרְדָּן כִּיֹּו מִן כְּנוֹר גַּיִ' הַיְּהִים
 רַחוּם לְשִׁמְחָה כִּיֹּו מִן כְּנוֹר רַחוּם נֶסֶם רֹחַ וְיִחַ הַמְלֹוֹת הִיא לְהֵלֵל אֵם הַיְּהִים עִי הַנּוֹף וְגִרְדָּן: הַלְלוּהוּ
 בְּתוֹף וּמְחֹל רַחוּם קְלֵטָה עוֹל מְלֹוֹת הִיא הַיְּהִים הַלְלוּהוּ כְּתוֹף שִׁיחֵה לְיוֹד הַחֲמוּדָה לְשִׁירוֹת וּמַשְׁבָּחוֹת
 שְׁלֵסֵם קְבוֹל תַּקְוָה קוֹל הַמְּחֹק כֹּאֵם אֵלֹו וְחָרָ מִן: וְהַחֹל לְחֹלֹו לְהֵלֵל אֵם הַיְּהִים כֹּלֵי
 הַתַּקְוָה הַעוֹלָמוֹת עַל כֹּהֹו יְהוָה כּוּכֵב כֹּל עֲלִמָּין וְיִחַ אַחֵר מַעֲוִי מַעֲוִי יְהוָה יִסִּיחַ חֲסוּבָה לְהַשִּׁיחַ כֹּלֹו
 הַלְלוּהוּ בְּתִינִים וְעוֹבֵב: הַלְלוּהוּ בְּלֵלֹו שְׁטַעַ: עִיֹּו אֵם הַלְלוּהוּ בְּמִירוֹתֵי הַחֲמוּדָה שִׁמְשִׁחוּ מַכְבֵּר וְחִינֵם
 חֲדָשִׁים חֲסוּבָה הַלְלוּהוּ בְּלֵלֹו תְרוּעָה חוֹרֵה עִיֹּו עִינִים לְחֹרֵה סוֹד גַּיִ' עִיֹּו חֲזוֹי לְסִירוֹת הַדְּשִׁים
 אֵל חוֹרָה אֵלֹו שִׁמְשִׁחוּ אֵין מַעֲשֵׂה: סוֹף דְּכַר כֹּל הַשְׂמָחָה מְחַלֵּל יִסִּיחַ עִיֹּו עִיֹּו הַהֲלוֹל לֹא יִסִּיחַ
 עִיֹּו הַנּוֹף לֹד כִּיֹּו עִיֹּו הַיְּהִים הוּא שִׁמְשִׁחוּ הוּא שִׁמְשִׁחוּ הַהֲלוֹל כֹּלֹו הַשְׂמָחָה הִיא הַמְלַלֵּת וּמַשְׁבָּחָה
 וְהַרְוֵל קוֹל יְהוָה הֲלוֹל עַל כֹּל: בְּיִסִּיחַ וּבְיִסִּיחַ: הַלְלוּ יְהוָה הוּא כְּשִׁמְרֵ הַעוֹלָמוֹת עוֹלָם הַעֲלִיָּין הַמְכַבֵּר
 עִיֹּו יוֹד אֵל אֵם וְעוֹלָם הַמְחַמֵּן הַמְכַבֵּר עִיֹּו הִיא כְּשִׁמְרֵל עִיֹּו כִיֹּו הִיא לֹר עוֹלָמִים יִכֹּל זֶה עִיֹּו
 קְבֵלָה עוֹל מְלֹוֹת הִיא כְּתַקְעַ אֲרִיב אֲרִיב שׂוֹמֵעַ לִסְפֵּם לְבַעַל מַעֲוִי עוֹל מְלֹוֹת שְׁמוּס מַעֲוִי שִׁמְחָה אֲחֵת,
 דַּם כְּנוֹד הַיְּהִים (נְרָאָה שִׁמְחָר כֹּאֵן הַיְּהִים):

**בְּרִיךְ יְהוָה לְעַלְמֵם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרִיךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּ יְהוָה: בְּרִיךְ יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
 וּבְרִיךְ יְהוָה שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כֹּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:**

בְּרִיךְ הִיא לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן רַחוּם יְרַחֵם
 הִיא כִי כִיּוֹן שְׂמִיּוֹם כֹּל
 הַשְׂמָחָה מְחַלֵּל יְהוָה וְהַרְוֵל
 שִׁמְרֵן אֵם לְהֵלֵל יְהוָה עַל
 כֹּל: בְּיִסִּיחַ וּבְיִסִּיחַ וְחָרָ
 לְעוֹלָם עִיֹּו אַחֵר בְּרִיךְ
 הִיא לְעוֹלָם שִׁמְרֵן אֵם הִיא
 לְעוֹלָם עַל כֹּל: בְּיִסִּיחַ
 יִסְמָחָה: אֵם וְאָמֵן וְהִיא

אֲחֵת וְאֲחֵתוֹ הוּא קְבֵלָה דְּכָרִים סוֹי מְגוֹל יְרַחֵם הִיא רַחוּמָתוֹ וְאֵין סוֹף לְחַלְתָּי עִיֹּו אֵין מְקַבֵּל עַלֵי
 שִׁמְרֵן אֵם הִיא לְעוֹלָם: בְּרִיךְ הִיא הַלְלוּהוּ סוֹף יְרוּשָׁלַיִם וּמַעֲשֵׂה כְּתַפְלָחִים לֵאמֹר וְלַיְוֹשֵׁבִים וְלַבְּנֵי הַיְּהִים
 הִיא יְהוָה כְּרֹב וּמְבִרְךְ הַנּוֹף: סוֹף יְרוּשָׁלַיִם וּמַעֲשֵׂה כְּתַפְלָחִים לֵאמֹר וְלַיְוֹשֵׁבִים וְלַבְּנֵי הַיְּהִים מְחַלֵּל
 חֲכָמָה הִיא הַקְּרִינִים מְשִׁבַּת הַרְוֵה לֵאמֹר וְלַיְוֹשֵׁבִים וְלַבְּנֵי הַיְּהִים וְלַבְּנֵי הַיְּהִים מְחַלֵּל
 לְעוֹלָמוֹת הַיְּהִים עַל עוֹלָם הַאֲלוּתוֹת הַקְּרִינִים: אֱלֹהִים רַחוּם כְּדוֹן: אֱלֹהִים יִסְרָאֵל אֵם מְשִׁבַּת
 הַקְּרִינִים עוֹבְדִים אֲחוּי יְהוָה כֹּל אָמֵן עִיֹּו הִיא יְהוָה הוּא הַיְּהִים כְּדוֹן עַל כֹּל הַיְּהִים וְעַן אֵם כְּרֹאֵי
 מְכַבְּרֵר וְחָרָ הַמְלֹוֹת הִיא: וּבְרִיךְ אֵם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֵם כֹּל הָאָרֶץ הוּא מְכַבְּרֵר הַמְכַבֵּר
 מְכַבְּרֵר עוֹלָם אֵין כְּנוֹד הִיא עִיֹּו קְבֵלָה עַל מְלֹוֹת הִיא מְשִׁבַּת הַקְּרִינִים עִיֹּו: וְזֶה אֵם אָמֵן וְאָמֵן
 הַלְלוּהוּ שְׂמִיּוֹם כֹּן מְכַבְּרֵר וְלֹא יִסִּיחַ עוֹל מְלֹוֹת: עִיֹּו הַלְלוּהוּ:

וּבְרִיךְ יְהוָה אֵם הִיא רַחוּם
 יְרַחֵם הִיא סוֹי
 דְּכַתְּבֵי הַרְוֵל וּבְרִיךְ
 יוֹד אֵם הִיא לִיֹּו וְהִיא
 וְיִלֵּל הַיְּהִים כִּיֹּו מַחֲמֵה עוֹלָם אֵין מְכַבְּרֵר אֵם כְּרֹב יְרַחֵם הִיא מְכַבְּרֵר וְעוֹלָמִים מְחַלֵּל מְכַבְּרֵר
 כִּיֹּו הִיא כִּיֹּו מְכַבְּרֵר עַד כֹּל קְבֵלָה הַיְּהִים מְכַבְּרֵר יְרַחֵם הִיא מְכַבְּרֵר וְעוֹלָמִים מְחַלֵּל מְכַבְּרֵר
 מְכַבְּרֵר חֲמוּן גְּדוֹל וְיִסִּיחַ בְּרִיךְ יוֹד אֵם הִיא עִיֹּו וְעוֹלָם כֹּל קְבֵלָה מְחַמֵּן חוֹרָה הִיא עִיֹּו גְּדוֹל מְכַבְּרֵר
 כִּיֹּו

הפלת הוצירה

פִּיךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעֻלִים
 וְעַד עוֹלָם: לֵךְ יְהוָה הַגְדֵלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 הַיְחַצְצָה וְהַהוֹדוּ, כִּי כָל בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה
 הַמְּמַלְכָה וְהַמְהַנְשֵׂא, לְכָל לְדָאשׁ: וְהַעוֹשֵׁר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִדְרֹךְ בְּתָ וּבְגוּרָה,
 וּבִדְרֹךְ לְגַדֵּל וְלַחֲזֹק לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ, וּמַהֲלָלִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: "וּבְכַרְכּוֹ שֵׁם
 כְּבוֹדֶךָ, וּמְרוֹמִם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְהַדְלָה: אַתָּה הוֹאֵי יְהוָה לְבִדְךָ, אַתָּה
 עֹשֵׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

כתר נהורא
 שהיו רואים על דוד וזה
 רמזו ירחם ה' וכן יעשה
 ויטוין כל אלם: ויאלתר
 דוד ברוך אלה ה' אלהי
 ישראל לז' רמזו אלהת
 ה' פי' כי האדם נרצ'
 שלו הוא משולם העליון
 שנכרא עמי יוד של אס
 ונשמו הוא משעולי החמיון
 שנכרא תן ה' של אס
 ע"כ החלק ה' נלאת
 ויראה ברכה משהו
 והברכה שלום מנר
 היו הוא כלולו עשה
 הכל עם ה' אסרו כלי
 ההיות שבו מהשי' לא
 היה יכול לעשות חלומה
 וכיון שהיה דוד כ"כ

וכל

באהבה ה' וכדכיות ה' החיל לומר באהלינו סוד עולם העליון וסוד עולם החמיון והתקדושות
 ויחידים ע"פ האדם שם ישראל ויש ברוך ה' אלהי ישראל אבינו פי' חזיוה סיבה נקראך אבינו ויש
 לנו חזיונות עמוך ככן עם אבינו: מעולם ועד עולם לפני מעשיו הוא מעולם העליון והוא תן
 יוד של אשך הגדול ימי' ונפשו מעולם החמיון והוא חסיד ה' של אשך ע"כ נקראך אבינו ככן שהוא
 מעולם אבינו כרא' כרע' אלוה ונס החיל לדרוש כסוד הספירות אש"פ שאין לדרוש כרכים ח"מ
 חמיון וכל אור ה' והדכיות שהיה אז לוד היה מעיר דכיות העליון והשאלת שכנה ורואה'ן
 שכל לכל לעולם ה' ע"כ אמר ה' הגדולה והגבורה והתפארת הוא סוד הספירות כרכים פירוש שהם
 עוד עטם אחר שיש לנו ישראל הקדושים התייחסות עמוך כי לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת הם
 מדות של אלוהות שלנו. מדת הגדולה הוא מדת אברהם אבינו שהיה נקרא האדם הגדול על שהגדיל
 נבדוע אלוהותו ית"ש בעולם כח"ש ויקרא בשם ה' אל עולם ומדת הגבורה הוא מדת יצחק שהקריב
 אה' כנ"ל לעבודת ה' ע"י מדת הפחד וימת התפארת הוא מדת של יעקב אלוהות ה' המרכבה
 וירוע במדות הסי' אינם מדות נוספות על עצמותו כדעת כ"ו שהוא סיפר אז לנרף אלא כח"ש בחקונו
 ע"ה אה' הכוס ולא שכחתי ידועה כ"ו שהוא ימי' והכמות ויכחו וגדולתו ונבחרתו ותפארתו הכל אחדות
 פי' וכיון שהדמותים של האלוהות שלנו הם לך ה' הם מרכבה לך והם ככ"ל ככ"ל ואלהו: עפי' האבות ע"כ
 יש לנו התייחסות עמוך ה' אומר כך כי כל הכשיות קדושה שהיה הכל ככ"ל הוא ככ"ל ואלוה מכה"כ
 ע"י מעש"ש של ישראל וזהו הנהגות ה' ע"כ לך ה' התמלכה ע"י קבלת עול מלכות ה': ועמה אלוהו
 מודים אנהו לך, רמזו ירחם ה' פי' אפי' בשאלת חמיון: עמנו במדה"ד אפי' איתנו מודים לך ומהל"ם
 לב"ש חפארוך שהוא תפארת לך ה' שאלת המלם לב"ש אלהו ירחם ירחם רומחוק ימי' ויש
 ויברכו עם כבודך על שאלת חמיון ה' כי ברכה ומתלה: אלה הוא ה' הויה המתלה כל הויה לכך רמזו
 אהבת ה' שהיו לאהבה אותו וימכרך על שהיה מהויה אותו לעבודתו: אלה עשית אה' השמים שמי
 השמים פירוש ע"י שנרמז בעומו' החמיון במים נעשו שמים העליונים ועי' כספר פי' בראשית
 וזהו המלות ה' עשה וברא ה' הכל: אלה הוא ה' האלהים אחר בחרת כ"כרם ע"י קבלתו על עמנו
 עול מלכות ה' ככל מעשיו וכן נעשה איתנו וי"ל עדים נבחרת ה' וימחר אלוהים נעשה
 אדם ופירש"י וכן הוא נבחרת בפעולתו שלו נמך' יעל רמזו וק' סיבא דהרי כ"לילות וכריאת
 העלמות נאמר מי חקן אה' רוח ה' ואיש עמנו וידועו את מי נמך' ויבינהו אלא כרא' הכל לכדו
 וראה אלוהים נעמנו ואמר עליו הכל כי טוב וחי' קשה איך כיצרת אדם נמך' כפי' יא' שלו ונשל
 ה' אה' והיחור קשה עולו שהאלהים: והל"ל ב"ו ראו כי כל מעשה ה' בעולמות שברא הוא
 בחכמה כח"ש מה רבו מעשיו ה' כולם בחכמה עשית חי'כ ודאי יודע ה' בחכמתו כי טוב הוא יצירת
 האדם חי'כ איך ר"ל למנוע את הסי' עולברו אותו כחא"ר"ל שאמרתי קה' אנוש כי חוכמתו שאלתו כיצרת
 האדם וקשה וכו' יאמר מי אלוהי חכם לאומן חכם לא תעשה פעולה זאת כי לא ישרה בעיני וי"ל אקרו
 כונת הע"ה כח"ש ארזי עמון של העולם אלה עשית לנו כשכלנו בבור ודור כל אלוהים שיה' קולס
 שנברא העולם שהוא כערם הרים של העולם ונלדו והחיל לך ה' חקן ישראל ומכל היא ח"ל היי"ט

תפלת הצידה

וְכֹל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם, וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אֵתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּחַדָּתְךָ בְּאֲבָרְךָ, וְהוֹצֵאתוּ מְאוֹר בְּשֵׁדִים וְשִׁמְתָם שְׁמוֹ אֲבָרְךָם, וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ, נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

כתר גהורא
 חתשטס עס נחת
 הצדיקים כל ישראל הם
 שים רגיו כמו חיות
 התורה ומשולם ועד עולם
 מן העולם העליון עד
 עולם התחתון אחי אל
 פי גרוא כשנך ולא
 לקחה שום ענין, חשב
 לטוב כשכלל לגרוח הטוב עד

וכרות

למנו כשכלל לגרוח הטוב עד דלא היית נא'ך עם דב'א די רחום ל' תחתו שכניה כי כפא
 נשחיתו גמרות חכמא הכבוד ונחנך עם חיות הקודש הקבועים ככפא הכבוד ה' ארז'ל בחיקונו
 ונכר אחון מ'פלא פי' מדה אלהים כפוא סקרז'ל כחיקו זכר האותן ככרא אח העולם
 הוצרך לטול רוחו ולהחיות עם מדה עליונה סקראת אחון מוסלא אם יכרא אח האדם ולא היה
 הסכמה להס'ם לגרוחא אדם מפני שכלם גמרו וחמרו כגודל'ו יהיה משוער לנפשו וכן מלאת הסכמה
 להסכים לגרוחא אדם עד וחמרו כגונו כניא פירוש אחרת ח'פ'ם שלמה הוא שיחטא י'ח'מ כרי אש'תי
 מדה החשובה סקראת לגרוחא עולם ורקב'ה נק' ר'לה בחשיבה ח'פ'ם וחמרה כגונו כניא' ויש להסביר
 הענין נחם לא ר'ני התלמידים להסכים ויניחו האדם ככרי הצדיקים הם המרכבה כחז'ל האבות כן
 המרכבה וכן ודאי היה הדבר קודם החפ' כניא' כפא ומרכבה להקב'ה ויבטיחה כניא' ונפס כאשר
 יהיה לט'ל כחמיתו החמסם כולו קבא נחם לא ר'ני להסכים וי'ל מ'כ'ר לענך שלמה כשפא הכפא שלו
 דבר חפ'ם אחר לכל מלך רב ושלם לא להעמיד כחומיה ולא דדעי ליה זכיו כו סכוס אריות של
 זכב פי' ויגרום של זכב פי' וכל ע'פ' הכחח והקולח וכו' מלפ'ן אמוהו הצדיוה של זכב
 לרשם הכפא וכביכב עד ריש כורכ'יה היה גורא נכיו ככרא דמלכות' ויכב כרישא דשלמה
 חנכ' ויונה וכו'ה נחח' מן שורא וסמחה ארוג' ונכנס א'ח ויכבד כ'וד שלמה ל'קיים מה
 שנחנך וכו'ה ס'ה' עשו וקראו בו כל ימי חייו ושאר חיותו שהיו קבועים בו וכס'יה לנכש'ם
 סנדריון ולכ'י' ונוש' הכפא עמו להקים שיריה והיו החיות מחליפין על עדי סק' עמ'ם כל'ך כמרנס
 מלוא הכשר והיה אם איש אחר יאמר שר'נו לעשות לעמנו כפא כוה יענינו עליו כוה עלמ' ויאמרו
 לו כל מלכי מדינה ומצורב קבאו חומים מלוא סמח' האולם ואל יכלו כל' אך ש'ל מלמ' כעמ'ו
 ליעלמי ויאמר להם כעמ'ו לעשות עדי כפא כוה או כגוונ' אר'ינוהו הא' יאמרו לא חשבה כי לא
 תל'יה ואל יהיה הכפא כיוון כיון כידע'ים כפוא חכס יוחר חכס' ויחכס' מכל האדם וכגור'ה מן
 משפ'ה כפא הרש'ין א'כ' קבא ח'ה וק'יו בלא יענינו התלמידים את הקב'ה מליציה האדם כיון
 שלכוננו'ה אל הקב'ה הן חקר'ך ע'פ'ם חל' הנ'ל א'ים דאש'י שלמה ח'ז'ן אם אחר עב'יה כנפ'ה
 הרש'ין מל'יוה ויגרום לו זכב וקח שלמה סממנים פחותי ערך דהיינו עפר ויחמר ימים וסיד וסקראת
 וסחור חפס'ן על'ים ויחר ויכניס וליכיה ארומ'ה כחוס'ה ויאמר ליעלמי שר'נה לעשות סממנים אלו כפא
 שכיה כ'כ' יפה א'ל יוחר יפה מן הכפא של זכב הנ'ל או ודאי יענינו א'יה כי יאמרו זה א'ים
 סד'יו הסממנים א'ים עונים ואין זה פועל חכס ויהי להם נחם ממש'יה שיחמרו הכל כמה תועבה
 כיו' זה עשה וכן כהקב'ה כיון שאמר לפנ'יה לו נשפ'ה אדם פי' שיהיה נשפ'ה מל'דהה כח'ם וי'לי
 ה' אלקים אח האדם עפר מן הדלחה ושיהיה כפא ה' כמו כל העולמות העליונים שנכדאו חמור
 לגושו סקוא הוד והדר ע'כ אמרו זה אדם כי חוכרו ור'נו למנו' את הקב'ה מליציה האדם כי כיון
 שיהיה כפא חמור'ה פי' הג'יה כולו הם הפסולת והשחורים מן כל העולמות ויהיה כפא כ'כ'ה
 של שיהיה יסודו משפ'ר ולוה הליטו התלמידים אלא יהיה רחמי להיות כפא ומרכבה להשי'ח א'ך ע'י
 שיהיה הקב'ה ענין מדה החשובה ע'כ יכרא אלהים אח האדם כלמ'ו פי' שיהיה חנול שיהיה כרייה
 שכיה אל האדם ח'פ'ם שנכדאו מן הדלחה ח'פ'כ' היה כללמו עקבו היה חכמה כולל חמה כ'לם
 איהיה כרא ח'יה פי' הג'יה כולו של הקב'ה כרישא אד'ר' כי כללם אלהים כרא אמוהו כולל ר'יה
 כ'א'ר זכס לכן חתני'ך כמו א'ל של עולם האציליה כן כרא אד'ר' קודם הרע'ל ואזכרה ס'יה
 חיק'ן של הד'ר' וי'ם א'יה ה' אשר כחרח ככרנס והולחנו כענפ'ך לא ע'י מל'ך מח'ר ככדים
 חפ'יו וחלחה חקודם אח לכבו נאמן לנפ'ך ע'י קבל' עול מלכות' ה' וי'ם כמרנס סקב'יה נא'ך
 כ'ש'יה הצדיקים לא על כרישא עולם שד'ו נאמר אח מי נוע' כי הלא נ'כ' על כרישא אדם כח'ם
 כגנ'ים נשפ'ה אדם נשפ'ה ר'ח נחנך עם שח'י הלא שם כלל כל הנשמות ומ'ם והולחנו מחור ככדים
 וסח' שמו אנכר'ם להודיעו כל כריש'ע היה כשכילו כח'ם א'יה חולדות השמים והארץ ככדנ'לם
 והר'ז' א'יה ככדנ'לם הלא כריש'ה ע'כ כיון שכל כרישא העולם היה כשכילו א'יה כל העולם הוא

הפלת היצירה

בנית הכנפס שתינו המיניקו ליהנון כהסנדק והאורל לומרם עד ימחכה ססוק
 חזר פסוק כנינון וקף שמהלילן כלן כחאנע הססוק וכן ססוקי השרה מססוקין
 מיהר לביים שפיה יתון הכיכ סק"ה קהל

**וכרות עמו הברית, לתת את ארץ הכנעני, החתי, האמורי,
 והפרזי, והיבוסי, והגרגזשי, לתת לזרעו, ומקם את דבךרין,
 כי צדיק אתה: ומרא את עני אבותינו במצרים, ואת
 זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אותות ומופתים בפרעה
 ובכל עבדיו, ובכל עם ארצו, כי ידעת כי היזרו עליהם,
 ומעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם, ויעברו
 בתוך הים בניקשה, ואת רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן בקים עדים:**

לרץ לעמוד ולומר השרה ככורה וכנינון השעמים כמו כס"ח ולרץ לאומרו כמחה כללו הוא עלמו פוכר
 כים והקביה מלילו והיה שלמים הים חלוד וזככר עין וזככר לאומרה לעל" ועיין כוזה כשלא כחריכות :

סאמן עד כי לה השפחה יתח היות, פ"ח :

**ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל את מצרים מת על-
 שפת הים: וירא ישראל אתיהיך הגדלה
 אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את-
 יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:**

וירא ישראל את היה הגדולה של יורא ישראל היו רואים מראות אלהים כמרו"ל רחמה שפחה של
 הים מה של היה גבולות תת פירובו עם היה הגדולה של גבולה שנקרה יד ה' ונס רוא אשר
 עשה כעלמו כמלרים ורבי על גבולות שרואים ושומעים ומסתחפים ככני חושים יחד כופל יראה גדולה
 וגם רלי אהבה ה' נהם ע"כ ויראו העם את ה' ויאמינו כה' וכמה עכדו ע"י קבלת של
 מלכות ה' :

**או ישיר-משה ובני ישראל אתהשירה הזאת
 ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי-נאה נאה
 סים ודכבו דמה כים: עז ומדת יה ויהי-ל^ל
 לישועה**

לומר שירה מחלה ואתר הקביה לא כן אלא אז ישיר משה ובני ישראל מחלה כי שירה של ישראל
 הוא את פירובו עם השרה וזה פ"י עם השכינה שנקרחה שירה הולח שכינה מדברת מחוק גרוכס
 זעבל ירלח ודרכיקה ה' פ"ס ויאמרו למחר פ"י ויאמרו מה שרלוי למחר: ושירה לה' כי נאה נאה
 רמון אהבה ה' פ"י הולח הקב"ה חשיוק הגלות את השכינה ותללכי השרה ושפה הוא נאה פ"י שרלוי
 ליהוה נאה סים ורובכו סג תלרים ררה כים: עזי וזמרה יה פ"י זהו מחלוח ה' כי העזו הול' לי
 גדלה שרלוי עזי כי לנגדו יח שרלוי חקוף וכשל היכולת וכשל הכחות כולם און ליחס זה לשון אלה
 חפגנו של וזמרה יה פ"י חפגנו של השרה והזמרה שאררו זמרו לפני יח' כשני השולמות כעוה"ו
 שנכרת מן ה' היה הזמרה של ישראל וכעולם עליון הנכרת מן יוד היה הזמרה והאור של מואבי
 השרה: ויהי לי לישועה פ"י ע"י הושרה זו של יעלח תלרים שרלוימי שלטי שפה הרפסו כל זבלות
 חפלה ככילי אהבה הגלות וישראל כחאר"ל פ"ס לסוסחי כרככי פרשה שכל הקב"ה של הים עם
 רכב אש וסופי אש נהם חזרה פרשה ועי"ו אתי מוכפח שחפיר יהי לי לישועה כל ליחתי שלשרך
 לישועה יהיה לי לישועה ועיקר השרה שלטי משורר הוא זה אלי פ"י כי אם ח"ו לא היה גבולות

תפלת היצירה

לשועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו
ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים-סוף: תרמת
יכסימו ירדו במצולת כמז-אבן: ימינה יהוה נאדרי
בבחי ימינה יהוה תרעץ אויב: וברכ נאונה תהרם
קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש: וברוח אפק
נערמו מים נצבו כמניר נזלים קפאו תהמת בלבי-
ים: אמר אויב ארדה אשיג אחקך שלל תמלאמו
נפשי אריק הרבי תורישמו ירי: נשפת ברוהך
פסמי ים צללי בעזפת במים אדירים: מ-מכמה
באלם יהוה מי כמכה נאדר פקדש נורא תהלת
עשה-פלא: נמיה ימינה תבלעמו ארץ: נחית
בחסדך עסיו נאלת נהלת בעוף ארונה קדשך:
שמעו עמים ירננון חיל אהו ישבי פלשת: או נכהלו
אלפי אדום אילי מואב יאחזמו רעד מננו פלי ישבי
כנען: תפל עליהם אמתה ופחד בגרל זרועך
ידמי באבן עד-יעבר עמך יהוה עד-יעבר עסיו
קנית: תבאמו ותפעמו בדר נחלתך מכוך לשבתך

פערת

אחרי זל הקב"ה נתן כשתיחה של צדיקים והסכימו לברוא העולם והוא ע"י אבי
 הוא רצוני פ"י ע"י שהיה חסדי לברוא העולם ע"י זה אלי נחלה אלהותו בעולם ע"כ
 וחזרו חנהו נס י"ל זה אלי ע"כ מייחד אלהותו עלי להקרא אלי זה אמן וזכיר לזה מה"ס סיה"י
 הקרא אלהי מובל כו' ואנוהו אל"י פ"י אני בעלמי משכן ונוה לו יח' ע"י קדושה מעש"ס כלי
 ומד"ס כשם הרי"ם וז"ל דע מה למעלה מתך פ"י יהיה כונתך לידע אה"י שמתלה מתך לכד
 אף כי עין קרוא כדוה"ק וחזרו"ת נבואה וחזון ע"ך שומעה ברוך עלינו"ס לא יהיה כך
 ההורו חביבים עמך אף שאלה שבו ל"כ שמשע"ך כספר נכתבו ח"ל לא יהיה כך שום כיונה
 באל לידע אה"ה סם תלה"ד לתך סקק לנסות כו' וספור כדכילוט כסף וזהב ואכניס עונות
 ואכניס שהלו דרך הפסוקין הדרי התלך א' לקח כסף וחזר הכי זהב ג' אר"ס וחזר אכל בן התלך
 לא רצה לקח ס"ס דבר כ"א החתוף לרוא לחכיו התך' ז"ס ע"כ זה אלי ויהי"ס אלהותו עלי להקרא
 אלי חפני ויהי"ס פ"י ע"י משע"ט שבו זכיתו שאני בעלמי נעשיתי ויהי"ס ונוה וסכנו לו יח' ואין אני
 חס"בל במראות נבואה של משכן העולמים שנחלו לי כתר"ל רחמה ספה על הים מה שלא רלו
 אנוי פ"י ספה שהיא נבדונה קטנה ע"כ רחמה פ"י שחכונה לרואו וליהנות ממראות אלהים אכל
 אני לא נחכונתי אלא זה אלי להקביל פני אלי ולקבץ שיחכנה עמי בחסד אל ע"י קבלה של
 חלכות ה' עלי מחמה שהיה שחנהג בתה"ד ויהי"ס אלהי אבי בתה"ד עם החכות וחכב הנלוות
 חכ"בל יח"ק: יתיך ה' נאדרי ככה בלי"א חתרים. כן נוכח יתיך ה' תרעץ אויב. לימים הרי"ס:
 הצדרי ככה ע"י כח שתיחים וחובי"ס ישראל נבדורה של מעלה ע"י ירחא ה' סקוא כלל כל
 המורו: וכרות אפק שערמו מי"ס. רמוז אהבה ה' כי ע"י אהבה ה' לישראל נתן חכמה בחיים
 להי"סם ולכי כמו נד עד שחכמה ישראל כמו שחכנה חכיתו מוח: מי תכונה. רחמן חללות ה' מי
 תכונה נאדר בקודש בין קדישין עלינו"ס והוא נורא חללות פ"י ויראוו תהללו שהוא פ"י שיה
 כי נגדו יחי א"ן ס"ס דבר פלא: נחית חסדך ע"י ונחו אנדר"ס שהוא מחד חסד: נהלו ענין.

תפלת היצירה

כתר זהורא

בזכות המורה שנלמד בה
 כי עו נעמו יתן ויהו
 עמי קבלת על חלבות
 הו' ה' יתוק עולם
 ועד רמון ירחל ה' פיו
 טהר המלוכה של הקדושה
 היא בלתי שחוח מקום
 של העולמות מחוסי'
 כי ככול נרמתי מכל
 העולמות כ"ל לניחית
 כי וכן כניחתי הו'
 מקום של העולמות
 מחוסיים שבת התקדם
 כחמ' מחיון נגד ניהמ"ק

פעלת יהוה מקדש ארני כוננו ירדך : יהוה ימלך
 לעולם ועד : יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותה
 קאב לעולם ולעלמי עלמאי : כי בא סיס פרעה
 ברכבו וכפרשו בים וישב יהוה עדרם אתמי
 הים וכני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : כי ליהוה
 המרוכה ומושל בננים : ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפט את הר עשו ויהיה ליהוה המלוכה : ויהי
 יהוה למלך על כל הארץ ביזם ההוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחד :

שחמלה וחס עמי ירחל ה' והבנת ה' של הדיקים ולפיל ה' מלכותה קאב יהיה קיונה למדת
 מלכות ה' לעולם ולעלמי עלמאי הו' לרום העולמות מדה המלכות עם כל הדיקים ויהו המלכות ה'
 וזו כי לה' המלוכה עמי קבלת עול מלכות ה' של ישראל ויהיה ה' למלך על כל הארץ כו' :

שחרית לשבת

כנוקד ימכול שית חף אם סכל כערכ שבת כי הפרט יש בין קדושת ליל שבת לקדושת היום ומכ"ש אם
 נשחח בקרו חיו או כווננו :

כתב נסי הארצי נכסחה יכיון מיה חיבות וכל חיבות וק' חיבות, עד כפי ישרים. ונדפס שם נוסח
 אשכנזי וכנוהר שחית קל"ח ע"א עם הנהגת הרה"ו לפי הנהגת בעל חקדש תוך נראה שהמספר
 הוא לפי קל"ח מניסח מסרדי ע"כ כל מה שניסח מספרד ובין לחספר נרסס בלורת כוכב :
 יכיון לקבל מוספת נסח על יום שבת ונמר קבלתה כניחליו :

כתר זהורא

נשמת כל מי רמון ירחל
 ה' פ"ה כי חניל
 הקדוש השבת ראוי שיכין
 אדם כי אין הנוף לבד
 מנוך ומשכח את השי"ח
 כ"א הנשמה ככל יוד'
 חוקף הקדושה עם אורג'
 הנשמה יתירה שחויספת
 כשנת הם מנרכים את
 עם הלויה כיה ו"ש
 חניל ירחל ה' שרוא
 ליראה את ה' כשנת ירחל
 הרומחות ע"כ נשמת כל

נשמת כל ה' תברך את שמה יהוה אלהינו
 ורח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו
 תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה
 ומציר ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה
 וציקה אין לנו מלך אלא אתה : אלהי
 הראשונים

חי תכרך את שמך הוי"ה ומנוול אהבת ה' או רוח כל כשר תפאר ותרוםם זכרך הו' מדה אלני שהו'
 מלכנו מדה מלכות נשכבת ים תנוורת החסד והרחמים וכוה"ק פ' תרוםם כחכ זה השבת של נשמת
 גדול המוד הו' מדבר ממעלת נר"י המחירה בנו כי אהנו הלק ה' עמו יעקב חבל נהלמו וכיה אהנו
 דבקים בו יח' והו' מלכנו והו' אכינו וע"כ עושה לנו נסים ונפלאות חמיד ככל שח ועלינו לשבת ולהודות
 ולהלל אותו כיה ואף שאין כחיינו להללו ולשכחו הלק ח' חלף' חלפי חלבים רבנות עכ"ו עצמותינו
 תאחזנה ה' מי כחיון כי הנוף הו' נחמק הנשמה מחקדש מקדושה ע"כ נרכיון להתקדם בכל היצורים בכל
 ישוע קומה כו' עיי"ש : נס העולם וסד העולם אחת אל רמון תהלות ה' ועיון כחמור חפלה למשה : אלהי
 הראשונים

שחרית לשבת

כתב נהרדא

הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות
אדון כל תולדות המהלל ברוך התשבתות.
המגדג עולמו בחדר ובריותו ברחמים ויהיה
הגה לא ינום ולא ישן המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים (נמ"ד גימ' רחמים) והמשיח
אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים.
והזוקף כפופים לך לברך אנהו מודים.
ואלו פניו מלא שירה בים ולשוננו
רנה בהמון גליו ושפתותינו שכח במרחבי
רקיע ועינינו מאירות בשמש וכרח ודינו
פרושות בנשרי שמים והגליו קלות כאילות.
אין אנו מספיקים לזודות לך יהוה אלהינו
ואליו אבותינו ולברך את שמך.
על אהת מאריך אלך אלפי אלפים ורכבות
רכבות פעמים המוכות שעשית עם אבותינו
ועמנו. מלפנים ממערים נאלתנו יהוה
אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב ונתנו
ובשבע בלבלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלמהגו ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו:
עד הגה עזרנו רחמיה ולא עזבונו חסדיך יהוה
אלהינו ואר תפשונו יהוה אלהינו לנצח. על בן
אברים שפלת בנו ורח ונשמה שנפחת
באפינו ולשון אשר שמת בפנינו. הן הם יודו
וברכו ושבו ופארו וישודרו ורחמנו וערצו
ויקדישו ומליכו את שמך מלפנו תמיד. כי
כל פה לך וידה וכל לשון לך תשבע וכל עין
לך

כראשנים. רחוק קבלת
פול מלטה ה' פי כי ה' ה'
אלהי הגשמות הן
כראשונה הן האחרונה
המנוגלות הן כל מדריגות
הפקדות והולדות הן
למה אלוה שלהם וכן ה'
סס דקום אף כי יש בהם
מדריגות ו למעלה מו'
וכזה למה מרנג העולם
כחדר והכריות הם
כג"ה כרחמים : וה' הנה
לא ינום ולא ישן. פירוש
אין כל דבר נעלם ממנו
מי ע"כ ראו להיות
המיד ביראה ה' ומתה
כמרכות כגשמות אלה
פעור ישנים ומקיץ
רדומים ע"כ ראו ללמד
לקדש גם נוסף שהוא
נרחק כגש' שהוא שיעור
קומה שלמטה ויש אלו
שינוחאל שירה כיו ורחוק
אהבה ה' והנה הנוויה
ככלן שרלו ללמד להיות
מרכבה להשיג כללם
ודמות אלו ככל מה
לחשך ולחבר אף אם
יהיה לו כן עכ"ל מי אנו
מספיקין להודות. מלך
פוחמו שפיטח שאין בנו
כה להלל ואמרי מלך
פעולותיו ג"כ אין אנו
מספיקין כל אהת מלך;
חמזרים נאלתנו רחוק
הולות ה' על בן אברים
סולגת בנו כר ולשון. כי
ברוח ונשמה הם רוחנים
ואכרים הם גשמיים
והלשון שהוא הדבור הוא
חמוטע בין נשמי לרוחי
כי האדם נקרא מדבר
פעור כי הדבור נמשך
מהשכל דבור החיטני
נמשך מהשמימי על כן
לדבר צריך לקדש ביותר
בחורה והטיות והשגחות
ואח"כ כל כלי החטטה
עולם קדושים יהיו לאלהיהם :

הן הם יודו ויערכו ע"י קבלת פול מלטה ה' כי כל סה לך וידה. רחוק יראה

שחרית לשבת

כתר נהורא

הי כי הנכור ליל כיראל
 כי שהוא הוא פילא
 היראה וקחשיב הראש
 מן האלם שט האש
 והלגין ואח"כ הסוף
 שהם הנכרים ואח"כ
 וכל קומוה הוא כל הקופה
 ככלל ואח"כ אכרס
 הפנימיים שהם כלל
 והכליות ואמר טלם
 וזמרו לשמך לקיים כל
 פלמותי תאמרנה הי מר
 כחור : וכל הלכות. כלל
 הוא יראת הי ונס
 אהבת הי הוא כלל:
 חזיל עני מחוק חמנו
 כי זהו חלולת הי :
 מי ידמה לך ומי ידמה

לך תצפה וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
 תשתתחה וכל הלכות יראתך וכל קרב
 וכליות יזמרו לשמך. בדבר שכתוב כל
 עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך. מציל עמי
 מחזק ממני ועני ואבין מעליו : מי ידמה
 לך ומי ישוה לך ומי יערך לך : האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ :
 נהלך ונשבחה ונפארה ונברך את שם
 קדשך. כאמור לרוד ברכי נפשי את יהוה וכל
 קרבי את שם קדשו :

לך ומי יערך. כי לשונות נגד הגדול הגבור והנורא : והללך וכשמך ונכרך אל שם קדשך. רמז קבלת
 שול מלכות הי סי כי לתעלה דיכר מן השמחה רוח כלאר החיל נשמה כל הי ודות כל נשר
 ופכה חכר מן הנפש הרמז נגד שם קדשך פי כלידור שפי :
 האל בתעצמות עזה הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח האל כפעלמות עולך.
 והנורא בנראותיה המלך היושב על פסא רם ונשא : רמז יראת הי
 חשמות טווי יח' : הגדול בכבוד שמך ואס"ה הוא הגבור לנצח אויבי ישראל פי"ב רמז אהבת הי :
 והנורא כנראותיו. לא לפי נראות כו"ד אלל לפי נראותיו יח' וזה רמז חלולת הי : המלך היושב
 טו' רמז שול מלכות הי ע"י רנו לריקים כה' :

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים ביהוה.
 לישרים נאה תהלה. בפני ישרים התרומם. ובשפתי
 צדיקים התברך. ובלשון חסידים התקדשו. ובקרב קדושים
 התהלה :

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל. ברנה יתפאר שמך
 מלבנו בכל דור ודור. שכן חובת כל היצורים לפניך יהוה אלהינו
 ואדוי אבותינו. להודות לרהל לשבח לפאר לרומם להדר לברך
 לערה ולקלם. על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך
 משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלבנו. האל המלך הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ. כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיר ושכחה הילל ונברה
 עז ומשלה נצח. גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
 והודאות. מעתה ולשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם (אתה אל) : ברוך
 אתה יהוה אל מלך נרול בתשבחות אל ההודאות. ארון הנפלאות. פורא כל

הנשמת

שחרית לשבת

הַשְּׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמַרָה מִלֶּדֶד יַחֲדָא אֵל חַי הַעֲלִים: ח"ק
חַוּן בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ:

קַדְשׁ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהוּא הַחַוּן וְהַקַּדֵּשׁ עֲנִין אַחֲרָיו אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר, וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ.
עֹשֶׂה שְׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּפֵר:

כַּתֵּר נְהוּרָא

הַבֵּל יִזְדַּק, וְהַבֵּל יִשְׂבַּח, וְהַבֵּל יֹאמְרוּ אֵין
קְדוּשׁ כִּיהוּה: הַבֵּל יְדוּמְמוֹה סִלְחָה יוֹצֵר הַכֹּפֵר:
הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם דְּלַתוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרַח,
וּבּוֹקֵעַ חֲלוּנֵי רְקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָה,
וּלְבַנָּה מִמְּכוּן שְׂבָתָהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם בְּעֵז
וְלוֹשְׁבוֹי שְׂבָרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר
לְאַרְץ וּלְיָדָיִם עֲלֵיהֶם בְּרַחְמִים, וּבְטוֹבוֹ מַחְדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מַה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה בְּלֵם בְּחֻבְמָה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ

הָאֵל הַפּוֹתַח כָּל יוֹם
דְּלַחוּת שַׁעֲרֵי מוֹרַח
סִי נּוֹכּוֹת אֲכַרְסָה
שְׂמַחַר כּוֹ חַי הַעִיר
תַּחֲרוּם לִקֵּץ וּבּוֹכּוֹת
לַחֲוֹן הַלְדִיקִי שְׂכַל דּוֹר
וְדוֹר שִׁסֵּ דּוֹנַתַּח אֲכַרְסָה
שְׂמַחַר לֹו כִּהּ יִהְיֶה
וְרַעַךְ שִׁסֵּ שְׁלִישִׁים לְדִיקִים
כְּמוֹ אֲכַרְסָה שִׁסֵּ כָּל
דּוֹר יִהְיֶה גַיִּי שְׁלִישִׁים,
וְלִגְוֵה רַחוּם יִרְחַם חַי כִּי
בְּאֲכַרְסָה נִלְחַם עַתָּה
יִרְעַח כִּי יִרְחַ אֱלֹהִים
אֲחֵה: הַחֲמִיר לְאַרְץ
וּכְוֵי עַתָּה כְּכַרְכַּח יוֹרָה:

קְנִינֶיךָ: הַמִּלֶּדֶד הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵן, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
וְהַמְּתַנְשֵׂא מִיּוֹמֵת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחְמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ, אֲרוּן עֲנֵנו צוֹר מְשַׁנְּבֵנוּ מִן יִשְׁעֵנוּ מְשַׁנְּבֵנוּ בְּעֵדְנוּ: אֵין
בְּעַרְבֶיךָ וְאֵין זִלְתָּךְ, אִפְסֵם בְּלַתָּךְ, וּמִי חֲסִמָה
לָךְ: אֵין בְּעַרְבֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הוּדָה, וְאֵין זִלְתָּךְ
מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, אִפְסֵם בְּלַתָּךְ נוֹאֲלֵנוּ לְיּוֹמֵת הַמְּשִׁיחִית,
וְאֵין דּוּמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים:

אֵל אֲרוּן עַל כָּל
הַמַּעֲשִׂים, רַחוּם
תַּחֲרוּם יִרְחַם חַי שְׂמַחַר
לְקִיּוּם תַּחֲרוּם יִרְחַם חַי
לְרַחוּמָחוּ עַל שְׂמַחַר אֵל
דִּין עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים:
בְּרוּךְ וּמְבַרֵּךְ, סִי בְּרוּךְ
הוּא בְּרוּךְ וְעוֹלָמוֹ וְחַסְדֵּיהּ
וּמְבַרֵּךְ מְבַרֵּךְ אֲהַכֵּה
סִי לְיִשְׂרָאֵל עֵיךְ מִקְבֵּל
בְּרַכּוֹת וְהוֹדוֹת חַסְדֵּיהּ
כִּי הַשְּׂמַחַר עַל כָּל שְׂמַחַר

אֵל אֲרוּן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבַרֵּךְ כְּפִי
כָּל נְשָׂמָה, גְּדִלוֹ וְטוֹבוֹ מֵלֵא עוֹלָם, דַּעַת וְתַבּוּנָה
סוֹבְבִים הוֹדוּ: הַמְּתַנְשֵׂא עַל חַיּוֹת הַקִּדְשׁ, וְנִהְיֵד
בְּכַבוֹד עַל הַמְּדַבְּרָה, זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֵי כְּסֵא,
חֶסֶד וְרַחְמִים לְפָנֵי כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת שְׂבָרָא
אֱלֹהֵינוּ, יוֹצֵרם בְּדַעַת כְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל, בַּח וְנִבְרָה

נַחַן
לְנוּ לְקִיּוּם תַּחֲרוּם אֲהַכֵּה סִי זְדֵלוֹ וְסוֹטוֹ תַּחֲרוּם טוֹנֵם, יִהּ חַסְדֵּיהּ חַי וְשִׁי
דַּעַת

שחרית לשבת

כתר נהורא

דשח ותכונה חקלים
הכריות ע"פ שול חלכות
ה' שנה נותנים לו
כל זכא חרוס. כי כל
הנוכבים והחלות נותנים
לו שנה וזכ"ח רחמים
ו' טובני לכה דהיינו
ש' של שנה שנתלויני
אל נותנים טנס ל' אל
לו לכה כי של כל
טובכ ל' אל זכא הוא
דק פ' אל חרוס

נתן בדם, להיות מושלים בקרב תבל: מַאִים
זו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם. שְׁמַחִים
בצאתם וששים בבואם. עֲשִׂים בְּאִימָה רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם:
פֶּאֶר וּכְבוֹד נִתְּנִים לְשֵׁמוֹ. צִהְרָה וְרִנָּה לְיֹכֵר
מִלִּכְתוּהוּ. קָרָא לְשֵׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אֹרֶךְ. רָאָה וְהִתְקַן
צוּרַת הַדְּבָרָה: שִׁבְחָה נִתְּנִים לּוֹ כֹּל צְבָא מְרוֹם.
הַפְּאֶרֶת וְגִדְרָה. יְשָׁרְפִים וְחַיִּית 'וְאוֹפְנִי
כִּיִּה נְשִׂיחָה וְהַיְחָל
יִסְכֵּן כִּי חֲתוּמָה
קִדְוֶשׁ:

מחלים. נשאר חמה שאינה רחוקה אבל רחוקה הוא בזיכית חסרת כי חסרת נק חמה ומטווה
שכ"ו טובני לכה חודים ומטוים שהכל מחלו ימי והנה כסבה ניתנים לו כל זכא חרוס רוח על
עולם העשייה הנשתי והרוחני דהיינו כוחות הנגללים. השלחת וגדולה שרפים ולופנים רוח לעולם
היגירה. וחיות הקודש הם שנסכס שחוף עולם הכריאה כולם משכחים ומשפלים ולזה רחמי ידלח הי
ש"ל בירלח הי כי לנולד רומחיתו שנה נותנים לו כל זכא חרוס:

דֹּאֵל אֲשֶׁר שִׁבְחַת מִכָּר הַמַּעֲשִׂים. בְּיָמֵי הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַפְּהָ וַיֵּשֶׁב עַל כְּפֵאָה כְּבוֹדוֹ. הַפְּאֶרֶת עָמָה לְיָוִם
הַמְּנוּחָה עֹנֵג קָרָא לְיָוִם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁבְחָה
יָוִם הַשְּׁבִיעִי. שִׁבְחוּ שִׁבְחַת אֵל מִכָּר מִלְּאֲכַתּוֹ. יָוִם
הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁבְחַת וְאוֹמֵר, מְזִמּוֹר שִׁיר לְיָוִם הַשַּׁבָּת.
טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה. לְפִיכֹךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ דֹּאֵל כֹּל
יִצְרָיו. שִׁבְחָה יִכָּר וְגִדְרָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לֹאֵל מִלֶּךְ
וַיִּצָּר כֹּל. הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ.
בְּיָוִם שַׁבַּת קִדְוֶשׁ. שְׂמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדְּשׁ. וּזְכָרְךָ
מִלִּבְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל כָּל שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל
מְאֹרֵי אֹרֶךְ שְׁעֵשִׂיתָ. (שִׁיְצִירָת) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

זה שיר שנה של יום השביעי כו' ועי' קבלת שול חלכות הי ישראל חקלים
ללא חלק יוצר כל המנוחיל מנוחה כו'. שחק הי אלהינו יתקדש רחמי ירחם הי לקדש שמו הוי"ה כיה
צדחם נגד יום השנה: וזכר. מדת לדני נגד ליל שנה. ועי' ישראל הק' שומרי שבת חתקדש ומחמל
שמו וזכרו ימי הן כשמים חתעל ועל הארץ נרדף לקיום ליראה את הי הנכבד והגדול את הי אלהיך
לשמור ולפסות כשנת את כל דברי החורש טעון לה הקב"ה את יום השבת הקודש שישקו ישראל בחורה:
תתברך לצמצח צורנו. מלכנו וגואלנו. בורא קדושים. ישתבח שמך
צמד מלכנו. יוצר משרתים. ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם. ומשמימים
ביראה יתבר בקיר דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברורים.
כלם גבורים. כלם קדושים וכלם עשים באימה וכיראה. רצון קוניהם: וכלם
פותחים את פיהם. בקדשה ובטהרה. בשירה ובזמרה. ומברכין ומשבחין
ומקפאין ומעריצין ומקדישין וממליכין:

את

שחרית לשבת

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה, ויתענים באהבה רשנא זה לזה. להקדיש ליוצרים פנחת ריח, בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
והאומנים וחיית הקדש ברעש גדול מהנשאים לעטת הסרפים, לעממם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקם, זמירות יאמרו, ותשפחות ישמיעו, כי הוא לבדו, מרום וקדושו, פועל גבורות, עשה חדשות, בעל מלחמות, זרע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהילות, ארון הנפלאות, המבדיל בשוכו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר, ונוכה כלעט מהרה לאורו: ברוך אתה יהוה, יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יהוה אלהינו המלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלפנו בעבור אבותינו שכפחו כף ותלמדם חקי היום לעשות רצונך בלבב שים בן תהנו ותלמרנו. אבינו אב הדמין המדחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיר לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה את שמוך למען לא נבוש ולא נבלם ולא נפשל לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא פמחנו נגידה ונשמחה בישועתך ורחמיך יהוה אלהינו חסדיך הדבים אל יעזבונו נצח סלה ועד. מהד יהבא עלינו ברכה ושלוס מהרה מארבע פנפות הארץ ושכור עלנו מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועת אתה וזנו בחרת מפל עם ולשון וקרבתנו מרפנו לשמוך הגדול סלה באמת באהבה יהודות לך ולירודך ולאהבה את שמוך: ברוך אתה יהוה הביתר בעמו ישראל באהבה:

יחי יישר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

לחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
וככל

שחרית לשבת

ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך: ושונתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לארבה את יהודה אלהיכם ולעברו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצדדך: ונתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמדו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: והרה אף יהיה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והארמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וכשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך:

למען ירבו ייביכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לחת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על כנפי כנריתם לרדתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל חבלת: והיה לכם לציצת זראתם אתו וזכרתם את
כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תחורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תוכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם כרשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואדוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתקן ונקבל ושוב ויפה הרבה הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם
מלבנו צור יעקב מן ישקנו דוד ודוד הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד למח יפה מלכותו ודבריו חיים וקמים נאמנים ונחמדים לעד מא
מלכות יוחס מדינו ולעולמי עולמים: על אבותינו ועלנו של בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות ירע ישראל עבדיך:

שחרית לשבת

עַל הַרְאִשׁוֹנִים וְעַל הָאֲהֻרָנִים דְּכַר מִיב וְקָם לְעוֹלָם וְעָד.
אִמֵּת וְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר : אִמֵּת שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ נֶאֱלָמוּ נֶאֱלָמוּ נֶאֱלָמוּ אֲבוֹתֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ יִצְרָנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ
פֹּדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מִעוֹלָם הוּא שְׁמֵךְ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וְהִלְתָּךְ מִלְּפָנֵינוּ :
שׁוֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ אִתָּה הוּא מִעוֹלָם מִן וּמִשְׁפִּיעַ לָהֶם לְבָנִים אֲחֵרִים
בְּכָל הוֹר וְדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מִשְׁבֵּךְ וּמִשְׁפָּטִיךְ וְצִדְקָתְךָ עַד אִפְסֵי אֶרֶץ : אִמֵּת
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְהוֹרְתָךְ וְדִבְרָךְ יִשְׁלֵם עַל לְבוֹ : אִמֵּת אִתָּה הוּא
אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמִלְּךָ נִבּוֹר לְרִיב רִיבִים לְאֲבוֹת וּבָנִים : אִמֵּת אִתָּה הוּא רִאשׁוֹן
(אִתָּה) הוּא אַחֲרוֹן וּמִכֻּלְעֵבֶרֶךְ אֵין לָנוּ מִלְּךָ נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אִמֵּת מִמְצָרִים
נֶאֱלָמְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּרִיתָנוּ : כָּל בְּכוֹרֵיכֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרֵךְ
יִשְׂרָאֵל נֶאֱלָמְנוּ וַיִּם סוּף בְּקִצְתָּ וַיּוֹדִים סִבְעָתָּ וַיִּרְדִּים הִעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מִיַּם
צִרְיָהֶם אַחֵר מֵהֶם לֹא נִתַּר : עַל זֹאת שִׁבְחָתָ אֱהוּיִם וְדוּמְמוֹ לֵאלֹהֵינוּ וְנִתְנוּ
יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרִבּוֹת וְהִדְאֹת לְמִלְּךָ אֵל חַי וְקַיִם : דָּב
וְנִשְׂא נְחוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גַּאִים עַד אֶרֶץ וּמִגְבֵּיהַ שְׁפִלִים עַד מְרוֹם מוֹצֵא
אִסְרִים וּפְרִיהַ עֲנוּם וְעוֹד דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמְּנוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוֹעֵם אֵלֵינוּ :
תְּהִלּוֹת לֵאלֹהֵינוּ נֶאֱלָמְנוּ בְּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

**מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלֹא :**

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחָתָ נֶאֱוִיִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שֵׁשֶׁת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם חָדוּ
וְהִמְלִיטוּ וְאָמְרוּ :

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעָד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה בְּנֵאֻמְךָ יִבְדֵּה יִשְׂרָאֵל
וְנֶאֱמַר נֶאֱלָמוּ יְהוָה צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
נֶאֱלָמוּ יִשְׂרָאֵל :

בְּהַלְבֵּי שְׁמֵי יִשׁוֹן נִקְבַּל חוֹסֵף רוּחַ סַל יוֹם סַבַּת וְחַס כַּחַס נִכְחוּ לְכוּן קִנְיָת נֶשֶׁם יְכוּן סִלְקוּ שְׁחִיטָה :
אֲדִנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלְתְּךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר הַגְּדוֹרָא אֵל
עֲלִיּוֹן נוֹמֵר חֲסִדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל חוֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמִבֵּיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהֲבָה :

יְיָ נִכְבְּנוּ לְחַיִּים מִלְּךָ תִּפְעַן בְּחַיִּים וְכִתְבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :
מִלְּךָ עוֹד וּמוֹשִׁיעַ וּמִגְּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִן אֲבֹתֵינוּ :

שחרית לשבת

אֶתָה גַּבּוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְהֵרָה מֵתִים אֶתָה, וְרַב לְהוֹשִׁיעַ:

קִיץ מוֹרִיד הַמָּטָר: בחיף מַשְׁיב הַרְחֵף מוֹרִיד הַתְּשׁוּבָה:

מִכְלָבֵל חַיִּים בַּחֲסֵד, מְחִיה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתַד אֲסוּרִים, וּמְקוֹם אַמְנָתוֹ לְיַשְׁנֵי
עַפְרָה, מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָתוֹ, וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מִלָּךְ מִמִּית וּמְחִיה,
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

כֹּסֵף מִי כְמוֹךָ אֵב רַחֲמֵינוּ, זֹכֵר וְצוֹרֵנו לַתִּיּוֹם בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אֶתָה לְהַחַיּוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחִיה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, יְקַדְוִשִׁים בְּכֹל יוֹם הַהַלְלוּךָ

סִלָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בְּשֵׁי הַהַלְלוּת הַקָּדוֹשׁ):

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בִּמְתַנֵּת הַלְלוֹךְ, כִּי עֲבַד נֶאֱמַן
קְרָאתָ לוֹ, כְּלִיף תַּפְאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ נָחַת,
בַּעֲמֹדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִנַּי, וְשָׁנִי לַחַת אֲבָנִים
הוֹרִיד בִּידוֹ, וַיִּכְתּוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכַן
פָּתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

כתר נהדרא
ישמח משה בחתנת חלקו,
רמזו ירחל חי פי'
דעל מה שאלח חשה
ויחמר הרמזי על הח'
כבודך ילא כי כוונתו ונ'
פירושם כפאלתו זלתי'
כפסטיה שרגי סיניה
לרחוה כבוד חי וימי
בקרובי הקדם פי לקרובי

ושטר

השם הנצוים הנעולים הקדש אל מחלחלה להם באור קדושה הפנימית כלל החלוצים ע"כ חתן נדב
והקדוה של מלא וכלו לכבוד יליה ומא מרוב ואבותיה חתן ח"כ בשם מלא השם שנחמד כהם כיב ירח
החיים כבוד חי אף חי ע"כ חתן ועל פי כל השם הכבוד פי' אל מחלחלה להם פי' לנסות עקרונם
כבוד כחול' דרי קרי לחיותה הכבדוה וע"כ יגלו לחיות ולחלקיהם והנה מהם בקים הרמזי וא
פי' נא ריח נדב אבותיה הרמזי הכתב נדב אבותיה אף לח כבודך שיהיה ההשגה ע"י חויה מלוכס
שנק' כבוד וק"ו כיין הראחשה שפחה על הים מה מלא ראו נכחיים ק"ו על הרמזי לח כבודך ואמת
הרי כחוי ושימח וסען כרחוק והנה נכס אל הערפל חכר טס האלחיים פי' עם לפנין מן גי המלחוח
חתן עין ועפעל חתן קרי לכחיה ובכדיה וע"כ יגלו לחיות ולחלקיהם והנה מהם בקים הרמזי כוון
שאלו להשגתך נבול וסוף ח"כ חפשר טיה שדיין לא יק' רחייה כרוהה ואפטר שראה אה"ר נדיש ואחרים
נל"י יומר, וגם יל' דכ"ס שטוקס שיהיה מתחלה על כוון חור חי דחול' אה"ר קידם השאלו היה
עקיבו מכהה נללל התה פניו חלכו' והרי חלני חסוקן חשא אה"ר כחול' ישראל שטמה לפני הר
סיני מסקת ויהחמין וכל זה ע"כ חשה ע"כ רלתי שיהיה י' חמיר פנים ככני אה"ר קודם חסואו הר
הרמזי נלא ריח נוו חלס, לח כבודך לא ככבילי ככרי חלי הסך כזה כיל ככבילי כבודך והוא פועל יולא
הרמזי לחתרים עם כבודך כי כבוהה י' קודם חור פנים כמו לרה"ה שחזרת עליו נעשה חלס שיהיה
יאר חלמתי ואפסי' יחיר כללנותו כדחונתי יהיה כבוד לך חי שטיית וינרת מן חלמתי כל יפה כ"כ,
הנה על פי חשה שאלח וקראתי כסס הי' לפיך פי' כעונותיך לנדיק חויה יקר ונעולה חודעיים ככבילי
חיה ענדת השלח זכה לזה וז"ל וקראתי חלדיע לכל ככבילי מה חויה נעולה כל חומר פנים ככבילי שכל
לפיך חלמתי חמירי הי' לנדי חמד כמו ככתמתי ככפר על החורה ע"ס וגיאות הי' יכ"ס ח"ש יבמת
חשה כחחת חלקי החמיריין לו ככמה חלור כנישט חתני כחטא יכרלל ויבמת חשה כחחת חלקי יע"ו כי שכל
כיין קראח לו שחמירי ויכרלל אור הכתרים שכלל חתן יעין לו ויבאר חמו חמחן חלקו וחמתי שחל חויה
כלל חלמתי חכר ככרלש נח' לו ככמהו לפיך על הר סיני הם אף חלקי חור ונחמד חתני ככבילי חן הכו' ישי

לחמ

שחרית לשבת

לוחם אנשים הורגו בידו לנבון ולא נבחר לו כיס החרב וינטל חטנו לחינו כלל המלחמה הגדולה והחממה
מלך סוף עשה ביום הבחן ובחן בו עיי נכבדו האריות ויזה רחמי ירחם הן ביראה כל חסד אשר לחנו
פיי קדושה הבחן טעם השלן סביב לו ליר השחרית חזירה שים הכתובים שבתונו לו נבחנו לפני ולפני לוחם
לבחרו לבחן בידו וכחכי כנס שחרית טעה יל עדים כפי התעוררות ביום נכבד לפני אחינים ודברים
קדוש שירדו לעיניו הקדוש לפני לוחם אנשים חרוב לוחים אלוים נבחרו חנה אל כר סיני בהנחה ודברים
נחמה חנן לפני עול גדול קדושה הבחן הוא יבך גדול כיס חסד לבנים נשיא אל עיי שחקו נכבד
לוחם אנשים איך כנס שלוחים נבחרו קהל על חנה חרוב חנוים ואחיו כח שים שבעלן נכבדו ויש עיי
חוקו לפני נחמה לוחם אנשים וכן כנס קהל כנס לחנוים וכן חרוב חנוים עיי שחרית חנוים בידו נבחרו כנס
לפני נלא זה ויש נכד לוחם אנשים נכנס קהל כנס לחנוים וכן חרוב חנוים עיי שחרית חנוים בידו נבחרו כנס

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לרווחם בדת עולם: בני ובין בני

אשר השמים וארץ וביום השביעי: שבת יתקבל
ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות. ולא

הנחלתנו מלכנו לעובדי פסילים וגם במנוחתו
לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתתו

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

אשר בחרת: כי לישראל עמך נתתו

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

באהבה לרוע יעקב אשר בם בחרת:

שחרית לשבת

ב"ה ראש חודש סיון. למוטת חנן המכונן הזה: וקדוה יהוה אליהנו
כזו לשוכה וסקדנו בו לכנקה. והושענו בו לחיים. וכדבר ישועה ורחמים חום ומנוח
ונחם עלינו והושענו. כי אלך ציגנו. כי אלך מלך מנוח נדרום אמה:
ותחזינה עינינו בשוכה לציון:

יהוה המחזיר לשכנתו לציון:
מודים אנהנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו. ואלהי אבותינו. לעולם
ועד. צור חיינו. מנוח ישענו. אתה הוא דוד ודוד. מרדה לך ונספר
ההלכה. על היינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך
ועל נשך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך. שבכל עת ערב
ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קיינו לך:

וננוכה ועל הנסים ועל הפרקו ועל הנבירות ועל התשובות ועל הנפלאות ועל
הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בימי מהתייה בן יוחנן כהן גדול חשבוניאי ובניו בשמחה מלכות יג
את נקמתם ורשעים ביד צדיקים בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת
והקדש בשומק ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד שומק חרטה ויהי עשית יום גרוד
בן באי בנה לדבור ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד שומק חרטה ויהי עשית יום גרוד
נרות כחצרות גדשך וקבעי ביתך ופני את הוכרה ומהר את מקרשה והרליק
ועשית עמהם גם נפלא (ונדה ליטמה הדור סלה:
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא. שמך מלכנו המיד. לעולם ועד

ב"ה וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
וכל החיים וידוך סלה. ויהללו ויברכו את שמך גדול באמ
לעולם כי טוב. ראל ישועהנו ועזרתנו סלה הא' דטוב: פרוך

יהוה רטוב שמך ויהי נאה צדודת:
יהי משה עשהך המשיכה ואהיו אבותינו בקדוה נפשית כחוקה. הפת
סניו מהיכלי) וישפוד (נגד היכלי) אלהי (נגד יסוד) ואהיו משי אבותינו עם קדושה באהבה ונה
יהוה קדו (נגד היכלי) אלהי (נגד יסוד) ואהיו משי אבותינו עם קדושה באהבה ונה

תפלת האצילות

ואל מספר קצת נשמע ואלה המעשים בהתעללות הנה לא ברוב האצילות והיא לא מסרה
למחשבתה שמה קצתה אלה עניניו הקדש הנאסף והנה מים וקראו אליו אשתו עיר הם
מסבכים ואלי אשכנז די אסת יהודה הענינה עמה למה עורה וקצתה עיר עיר
בצדקה עמוד כי אלה שומע ויהי השמים בין יאמר למה שמים ברך אסת יהודה קשונה לעמו
ישראל עמה קשה:

בתר גבורה
כי אלה שומע תפלת כל פה: ברך אסת
יהודה שומע תפלתה:

תפלת רחוק קבלה על חלוקה הוי כעיל ליון מקבל חלוקה כי מורה שכלי הנה הם עומה אלה
ותקיים הוינו ככל עם עיב רחמי הוינה הקדש שומע תפלת כל:

רצה הוי רחמי ואלת
הי פירוש רצה
שהיה לרצון והניב משב

והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון

ויהי רצון תמיד עבודת ישראל עמה:
הי קבלה שמה ואלת
לרצון רחמי הוי רחמי

התפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך פירוש שמה של ישראל היה עמה במקום עבודה
זהו החלוקה והי עבודה ומסלה כל ישראל ואלת הוי כיונה בעיניו עיר קבלה על
חלוקה הוי עבודה ומחייבה ענינו כבונך ליון ברחמים: כלפי כעיל עיר טלחנה התפלתם

אם שמה לומר יעזרי כבודיה כל רחמי כיון שהיורם הם חסידים הכרכה איך לומר וכבוד וכן
בכר החלוקה מורים ונוכר קודש שאמר יהי לרצון הנה למה ואם נוכר לחיב חור למה החפלה
נזאלי הם הוי חפיקה אם אחר ואלו כעבור להספול יהנה אם ילחמי יום כפלתו הראשונה חסד
ואם לנדבה ואם כשר ההפול נוסף איך לומר:

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

אלהינו ולתנו חבותנו
יעלה יוכה פיר
גדל ירחה הי חפיקה
יעלה יוכה כיון זכרוננו
אשכנז שאכסר שאין אלהו
גדל עומתו חפיקה
יקבלו כלחבה והי חפלה
היא חפלתו היא
זכרת הוי אלהינו כי
לטיבה ופקדנו כי לזכרה

הפלת האצילות

מודים ורובין

יבנה מעט ויקום הכס ויקוף מעט ונלמנו
 על אלו מודים ורובין
מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 כל בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול ותקדוש על
 שהצוינו ותקדשנו ונתקדשנו בך
 ותקדשנו ותאסוף גלויותינו למצדות
 קדשך לשמור חקך ולעשות רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאנו
 מודים לך ברוך אל ההודאות

מלאו פה ופה חיים כל היום וכל
 היום וכל היום כל היום וכל
כזה יהודא
 מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד
 צור חיינו מן יושענו אתה
 הוא לדור ודור ונודה לך
 ונספר הדרתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 שמותינו הפקדות לך ועל נסוך שבכר
 יום עמנו ועל נפלאותיך ומיבותיך שבכר עת ערב וכו' וצדקרים

יום עמנו ועל נפלאותיך ומיבותיך שבכר עת ערב וכו' וצדקרים
השוב כי לא כה רחמיה המרחם כי לאתמו הסדך בעולם קיינו לך

כחונכה וכפודים לול יד ויומו אומר כאן ועל הנסים ולא סבה וזכר קודם סאמר חסיד הכרזה
 חור למקומו הרמז ולא לא זכר עד אחר אלו הכס חסיד הכרזה לוי ויחבר קודם יהיו ללען
 הטעם החתום הוא יעשה לנו נסים ככס טעמים נאכזרנו כיה כיומי כיה
 על ועל הנסים וכליו על המלחמות כלא ולימי הדינה כוונן כלא ולימי שיהי

כשל הנסים והנחכה ים קיים חיותו כחיון יתקן ע"ה יום כסחלות ככס טעמים כיו כמני יוחנן
 בולאו לו כחיוני כהנים אלא סאון כלאו יכיונו בני אחרוני וע"ה כיה
ועל הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
ועל הנחמות על המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי פרדכי ואסתר בשושן הבירה
 כשעמד עליהם תקן הרשע בקש להשמיד
 להרוג ולאבד את כל היהודים מער
 וער זקנו סף ונשים גיום אסתר בשלשה
 עשר לחמש שנים עשר הוא חדש אדר
 ושללם לבית ואתה ברחמיה הרבים הפרס
 את עצמו וקבלת את פחשבתו והשבוח
 גבולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על הקץ
 ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך
 הגדול

הטעם
 בימי סתתה כן יתקן כהן גדול
 חסדונאי וכליה בשערה מלכות לן הרשעה
 על עסק ושאול השעיתם הודתך ולהעבינם
 על חקן רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמך
 להם בשת ענתם ובה את רובם ונה את
 דיום וקמם את נקמתם סתה וכורים כור
 חלשים ורכים כור טעמים וטמאים כור
 סהורים ורשעים כור עדיקים נדום כור עוסקו
 תודתה ולי עשית עם גדול וקדוש בעולמך
 ולעמך ושאול עשית השועה גדולה ופרקו
 כתיים כיה ואחר כן כאן בידך לרכיז היתה
 זפנו את הילדך וטמרו את מקדשך וברחיקו צדית כחצרות קדשך וקבעו שמות ופי
 חנה אלה כסא וכבודך ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך הגדול כלה
ועל כלם ויתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו וע"ה כולם ויתכון ופי
חמיד לעולם ועד

כעשרת ימי חסונה אומרים כאן וכו' ולא אחר דינו כמו כוכנו
 וכתוב לטיים טובים כל בני בריהך
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך בכל
 היום ויודוך כיו
 כלאי ע"ה כלאונו
 וכלים אדנית עך
 וקבלה

כעשרת ימי חסונה אומרים כאן וכו' ולא אחר דינו כמו כוכנו
 וכתוב לטיים טובים כל בני בריהך
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך בכל
 היום ויודוך כיו
 כלאי ע"ה כלאונו
 וכלים אדנית עך
 וקבלה

תפלת האצילות

בחר בהורא ועזרתנו סלה האל הטוב: **ברוך אתה יהוה הטוב**
 שמוך ולך נאה להודות: **שמוך ולך נאה להודות:**
 זה להודות פני אלה נאה לנו ולאנחנו נאים להודות לך ה' :

חן וחסד אלהינו ונס אין אומרים אלהינו בבית האהל. ליד כל שין לידע סיפה ראשו בכרכם
 כהנים כמו שכתוב בויהר דכתבם אם דכל שין שמשיה התיה לנד סמל ואח"כ למיין או הוא
 עורר הרין וגיבר על החסד הם ושלום ושטובו גדול עד מאל. ע"כ יוהר כל שין בזה: מי
 דבא היום רע בליה יאמר בשארית בשעה שהשין אומר ב"כ הרב"ש בלימוד בנשואת כפיט ויראה
 מיטם כהני שין כדי שיעטו הכבוד אמן ואם סייס קודם השין יאמר חזיר בזבוס. ויוכל לומר הרב"ש
 נס ככתב אם חלם:

ששין אלהינו ואלהי אבותינו, כרכנו בכרכה הפשילשת בתוךה הפתוכה ע'
 בר משה עבדך, קאמריה מפי אהרן ובניו, בהגים, עט קדושך קאמור: **יברכך יהוה**
 מנו הכ"ס) וישמךך (נגד ימינו): יאר יהוה (נגד הכ"ס) פניו אליך ויחנך (נגד סמל): וי'א
 יהוה פניו (נגד הכ"ס) אליך (נגד ימינו), נקטם לך (נגד סמל) שלום (נגד ימינו):

כשהשין מסיים שלום או הקהל כ"ר אהל אין לענות אמן:
 שהשין אומר יברכך יאמרו הקהל זה **א"ל נא יקרב ותישע ויפסיד:**
 שהשין אומר יאר יאמרו הקהל זה **שמך יאר ותיבאם וסמאר:**
 שהשין אומר יאר יאמרו הקהל זה **ישרה ימינים יתח אומים וישעך וסמאם:**
 שהשין אומר וימס יאמרו הקהל זה **יהיה ויקשים וקבץ נטובים וסמך יהוה וסמלת:**
 מינחיה גין ע"ה, ס"י וענין וס"י ר"ק:

שיום שלום טובה וברכה, הן והסדר ורחמים וחסים
עלינו ועל כל ישראל עמך, ברכנו אבינו בלני באחד
באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו,
תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים
וחסים ושלום, וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל,
בכל עת ובכל שעה בשלומך: בעשיית ברוך אתה
יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

שיום שלום. רחמי ורחמי
 ה' ס"י דתק אר"ס
 ת חלפתח לא מלא
 נקביה כלי חתיק
 רכה לישראל אלה
 שלום כי על שאלת חס
 והוא העדר השלום
 חרב הבית שני ועדיין
 לא נבנה על עון שאלת
 חס ע"כ נקשת
 חסלתו להקביה שים
 חמה ה' טובה וברכה

יהוה ורצון אמרי פי והניין לבי לשגך יהוה צדרי ונאלי:
 גם השין אחר החזרה יאמר יהוה לרצון, ואח"כ יכול לענות קדים כ"י כדרך סמוק כלחש כרכת
 ק"ס: כ"י כס"י הכ"י בשם הרב"ש לומר קודם אלהי נזיר סור למעלה אהל:
 בעשיית אומרים בספר הייס וכו' יאם לא אחר דינו כמו בזכרנו:
 בעשיית בספר חיים, ברכה ושלום, וסרנסה טובה, ישועות ונקמות, ונקרות טובות, נקרי
 ונקמב לענין, אנטק וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום:
 נוסח זה למי ר"ק כס"י ר"ק:

יעיבית **שלום רב, על ישראל עמך השים לעולם, כי אתה הוא**
מלך ארון לכל השלום, וטוב בעיניך, לברך את עמך ישראל בכל
עת ובכל שעה בשלומך: בעשיית בספר ברוך אתה יהוה, המברך את
עמו ישראל בשלום:

הפלת האצילות

אלהי גבור לשוני טבע ושפתו כי דבר טרקה ולקחלי נפשי תרום וגפשי כעפר
לכל הקרה פתח לבי כהורקה ובקצותיך הרדוף נפשי וכל חקקים והחושבים עלי
עשה סתרה קבר עיניך וקלקל סחשבתם:

יהי רצון ממך יהיה אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על
אחרים שלא אבטם היום ושלא אכעף ותחילתי סיצר היע ותן כרבי הבונה וענה מלכתי
ואלהיני אלהי כל בשר יהי שפך בעליך כנה עירך יחד כותך ושכלל הולך וקבץ כבוץ
לילות ודבר באך וטמט עתך:

עשה למען שמה עשה למען יסודי עשה למען הירמה עשה למען קרשתי עשה
למענה אם לא למענתי למען ובלעון ודירתי הועיעה למינה ועגני יהיו כסוין לפני ריח
ומלאך יהיה הוהתי:

וטובה לו פסוק המהולל בלוח המזון ומסיים בלוח אהרן חסו ועיני מזה כקטר שלהיח
יהי רצון אפסו פי והגיון לבי לקניף יהיה צורי גזאלי:

יעקור רגל מחלחלה יבטע מחבויי בלחן ויהי שוקר רגל בחול פיה וחליק עוקר רגל ימין וסומט
רגל שמאל ויהי יחסך לנפשי חל וכן יעשה נפשי כפופה רחובה סוהה למין כנפיה סוהה
נחלה וכליטע לחמה סבי ריבוי וכלי יעשה ככרועה אחת וליחיק כעורו כרע ילחר:

עשה שלום כהרובין הסוד פניו צד כמאור הוא ועשה שלום עלינו חסד פניו צד ימינו
ועל כל ישראל ואשרו אמן: פשתוה לפני כלבו הנפטר מרבי ואחרי אומר:

יהי רצון ממך יהיה אלהי אבותינו שיבנה בית הקדש כמורה בימינו ותן
הלקנו כהורתי: ויש בערך כיראה כימי עולם ובשנים קרובות יעשה ביתה מנחת יהודה
ירושלים כימי עולם ובשנים קרובות:

ויאמר שירד על הקומו על ביניו השין לקובה ועכס על סתמול השין כקול רם והשין
יעמוד שיעור הליך די אמת ויראה סוף יעבור אלס כעור סוף חוד לחקומו ולא יראה מריה ח'
לעבור לפניו לא יחבר וחבור לחקומו אלס יחפה כידו והטמט יבטע וחור לחקומו ני פשיטי:

סוף לשויה

אִימֵי תְּחַזְרֶנּוּ בַת־שׁוֹבֵה שְׁלֵמָה לַפְּנֵיהֶּ: אִימֵי מַלְכֵנוּ תִמְאֵנוּ לַפְּנֵיהֶּ:

אִימֵי שְׁלַח רַפְאֵה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמֶּה: אִימֵי לֵנוּ מַלְךְ אֱלֹהֵ אֲתָהּ:

אִימֵי מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לַמַּעַן שְׁמֶה: אִימֵי מַלְכֵנוּ פְּרַךְ (כַּעֲשִׂיחַ תְּדַשׁ) עֲלֵינוּ

אִימֵי זְכַרְנוּ בִּזְכָרוֹן טוֹב לַפְּנֵיהֶּ: שְׁנֵה טוֹבָה:

אִימֵי בְּמַל מַעֲלֵנוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת: אִימֵי מַלְכֵנוּ בְּמַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאוֹנוּ:

אִימֵי לַחַיִּים טוֹבִים: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט) אִימֵי מַלְכֵנוּ וְקָבְנוּ: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט)

לְנִאֲלָה וְיִשְׁעָה: אִימֵי מַלְכֵנוּ וְזָכַרְנוּ: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט)

לְעִתְקָה וּבְלִלְהָ: אִימֵי מַלְכֵנוּ מִשְׁמִינֵנוּ וּמִקְרִינֵנוּ: אִימֵי פִלְה דְּכָר וְתָרַב וְרַעַב וְשָׂבִי

וּמְשֻׁחִית וְעוֹן וְשֹׁמֵר מִבְּנֵי בְרִיתְךָ: אִימֵי מַלְכֵנוּ מַעַן מַגִּפָּה מַצְחֵלְתָהּ:

אִימֵי מַלְכֵנוּ מִלַּח וּמִחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: אִימֵי מַלְכֵנוּ מִחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ

וּתְמַאֲקֵנוּ מִגְּדֵר עֵינֶה: אִימֵי מַלְכֵנוּ מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים

כָּל שְׁמַרְי תּוֹכוֹתֵינוּ: אִימֵי מַלְכֵנוּ זָכַרְנוּ: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט)

לְזִכְרוֹת: אִימֵי מַלְכֵנוּ וְזָכַרְנוּ: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט)

לְכִלְיָהּ וּמִחֵלָה: אִימֵי מַלְכֵנוּ וְזָכַרְנוּ: אִימֵי קִבְּנוּ (תַּחֲמַט)

אִימֵי הַצְמַח לֵנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב: אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

אִימֵי מַלְכֵנוּ נְרַם קָדוֹן יִשְׂרָאֵל עַמֶּה:

שארית האצילות

אבינו מלכנו דרם קרן משיקה : אים עשה למען סבוחים על יחודה :
 אבינו מלכנו מלא ידנו מברכותיה : אבינו מלכנו עשה למען פאי באש
 אבינו מלכנו מלא אכמינו שבע : ובמים על קדוש שמה :
 אים שמע קולנו חום ורחם עלינו : אים נקום נקמת דם עבריה השפוד :
 אים מקבל ברחמים וברצון את תפלתנו : אים עשה למענה אם לא למעננו :
 אים פתח שערי שמים לתפלתנו : אבינו מלכנו עשה למענה והושיענו :
 אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו : אים עשה למען רחמיך הרבים :
 אים נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : אבינו מלכנו עשה למען שמה הגדול
 אבינו מלכנו תהא השגה הזאת שעת : הגבור ודבורא שנקרא עלינו :
 רחמים ועת רצון מלפניך : אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין קט
 אים חמול עלינו ועל עוללנו ופגנו : מעשים עשה עמנו צדק :
 אים עשה למען רגועים על שם קדשה : וחסד והושיענו :

דיני טעות בתפלה ודינים השייכים לחזרת הש"ן

טעם והזכיר תפלה על שם ימים בלא כמותם אם טעה כל רבנות חזר לראש תפלה
 ואם כחמטיות חזר לראש הכרזה שטעה בה ואם בני רבנות חזר לראש בין בטעם בתפלתו
 בלבד א"ל לחזר כיון שהפיל בחזרה אבל אם טעה בני רבנות וחזר קודם שהשלים תפלתו חזר
 לראש ואם טעה בש"ט דהנה לרוב לחזר חזן אכזרם בזה כי כוסף מלא היכור תוארם של אותו
 היום כשחזרו ולא נזכר עד שהשלים תפלתו א"ל לחזר חזר טירה הלכנו כיון שיש נכניו חסות החוססין :
 חזר לטוב חזרת הכ"ף ולעשות חזן ויהיה כיון שבר בני הסתת תפלתו ותפלת הש"ן
 ועשית אמן כי גדול העונה טו :

חזן לזכר בין שחזר לחזרו והזמן : כשהיה טעם על זרוע יצאן (ולא חזר ידו) וכמה על
 זרוע כחלל און א"ל אלא כחוקם שיש סתם ח"א חנה כללה (כ"א בליל ימים) וכמה בלחית
 אזהרים חנה כיון שהוא קרוב ליום :
 ח"א חנה ולא והוא רחום כמות המכל יל כה"כ שיש גם יחיה או אהב או חזן כל"ו ימי
 החמה והלמן כנס אהבה ג' ימים (אכל כשהיה קודם החמה כמות החזן אי כמות אחר
 החלה קודם הסעודה כמות החזק חזן כשהיה יל כ"ה ובפירים גדול ובשירים קטן כ"י ולא
 כהנה יל כ"י כ"א ובכ"י כי ובכ"י כנס ולא כל הודם נזכר ולא כל"ו כשיחזר ולא כ"ה חזן
 עד ו' ימים אחר כשיחזר (וכל אלו ח"א גם כשהיה בלפניהם) ולא כפסח כ"י ולא כשהיה ולא
 חזיריכ עד אחר ר"ה חזון :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו : אל ההעלם מתחתנו : שאין
 אנו עו פנים וקשי ערף : ליבר לפניך יהיה אלהינו : אלהי אבותינו צדיקים
 אהבה ולא השאנו אכל אנהו ואבותינו חסאנו :
 אשמנו, בנדנו, גולנו, דברנו דפי : העוינו, והרשענו, ודנו, חמסנו,
 ספלנו שקר : לעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עוינו,
 פשענו, צררנו, קשינו ערף : רשענו, שחתנו, מעבנו, תעינו, תעתענו :
 קנו ספוציך : ומשפטיך הטובים, ולא שנה לנו : ואסה צדיק על כל הקא
 עלינו כי אמת עשית, ואנחנו הרשענו :

אלא ארף אפים ואתה, ובעל הרחמים נקראת, רבה תשובה הורית,
 גדלת רחמיך וחסידיך, תזכור היום ובכל יום לרוב יודיך, תפן אלינו ברחמים,
 כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה, פניך נקדם, כהורעת לפנינו
 בקרב

שארית האצילות

קדמם: כחרון אפך שוב, כמו בתורתך חשוב: ובצל בנפיק נחסה ונתלונן.
כיום ותר יהיה בקצן: תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ותיצב עמו שם:
תאון שועתו ותקשיב כעו מאמר, כיום ויקרא בשם יהוה, ושם נאמר:
החטלה נעוה לא יאמר היום חסדו:
וישבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון, ארך אפים, רוב חסד, ואמת: נצר חסד
לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו, כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלח, רוב חסד לכל קוראיך:

וכבוד כהנא לזכור אומר ויעבור ים נהנים לומר חסדו, וזו המורה הרב המבור והקדום חסד
עמו וליקח וכל אלהים המעריב נהנים לחסדו ונרפכה כלן לחלוא רצון הכולל כהנא:
יהו רצון מלפניך אבני מברנו אלהינו יהדות אור נששנו רוחנו ונשחטנו צמקן ברוך
אשר ברת לשלש עשרה מדות טאינו חזרות דעולם מלפניך, וזכור אהבתנו וחיבתנו: והשב
שבינתך לבית קדשנו והחזיר השתעשע בנו כיום קדש, כי קשה סירדתך סמנו בפרדת נשנו
מנופנו, המו מעינו, וכלתה נשנו אל נאות שבינתך, ואל מעון קדשך, ולרצונך הו נכספנו,
הננו סחנננים וכוכים לפיך הו אב הרחמן על גלות השביעה: הושיעה הו שבינתך ודבק נשנו
בארבתך הנעוטה והעריבה על נשנו רוחנו ונשחטנו, ויעזב מלכנו בהיכלה אביר:
יאל יקח לזמרו חייב ונחמס, חלון יאל ח'ז לישכ: מנהג האר"י וזל לומר כ"ל חזמו כ"ה
מ"ס כחבר ועין כח"ל ס"י ל"א בקין לחמרו נכח כ"ר לומר המזמור אה"כ כ"ל י"א:

רחום וחנון וטוב מלפניך, יהוה מלא רחמים, רחם עלי וקבל פתונני:
יהוה אל באפך תוכיחני, ואל בחכמתך תישרני: חנני יהוה כי אביצר אני
רפאני יהוה, כי נבהלתי עצמי: ונפשי נבהלה באר, ואתה יהוה עד ברת:
שוכה יהוה, חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במוט וכרה, בשאור
כי יודה קד: ונעתי באנחה, אשחה בכל יולה כשתי, בדרמתי ערשי אנסה:
עששה כופים עלי, עקקה בכל צוררי: סירו למני כל פועלי און, כי שמע
יהוה קול בקי: שמע יהוה תפילתי, יהוה תפילתי יקח: ובשו ונקהלו מאד כל
אבני ישובו ובשו רגע:

מחנני והנחות, כחטונם כמני וחמישה ולימים יבוא רחום מסופד וכקרוכ נהלים כמו כש"ע
ואם לא חמרו מעמד, קרא פיוך נהר ושכנו נהם, א"ל יהוה רחום כניח, האכל וכסולן לביתו
יחבר: כמי הבריו וזל רחם עיקר נסה והיא רחום ככספרדים יכ"ו: חלל כסודווי הבריו
כונות: וס על נסה אפסונים וכן כמי ר"ק חסד עיקר נסחא אשכנזיה, ע"כ כי הוסקלוח על מקום
יבולו כנסו, אך כרהים חת לנחה, נסחא אשכנזיה ככס"ה כה"ל, וננה ונרסם חלל ח"ל ונשה ספרדו
נרסם כנחה כוכב, חלבי חה שרסם אליו ח"ס:

ח"ן חיות כל יהוה רחום כחנני רח"ק עם כי כוללים עין ככחלן וחללן עד וכלה אפה כ"כ
מינות, הבר"י: ח"ל חללן על רחום ח"ה ס"ו מינות, כל כ"ו:

והוא רחום יכפר עון ולא ישרית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר
כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמך ממני (מ"א ממנו), חסדך ואמתך
המיד וצדוני (מ"א יצרונו): רושיעני יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמך יה אדני מי
יעמד: כי עמך הסליחה, למען תורא: לא כחטאינו תעשה לנו, ולא
בעונותינו תנמוה עלינו: אם עקיני עני כנני, יהוה עשה למען שמך:

שארית האצילות

בן רחמיך יהוה והסודיך בי מעולם לפניך יעקב (אל יענו) יהוה
 יום צרה ישנכך (אל ישנכנו) שם אלו יערכו: יהוה הושיעה
 מלך יענו כיום לראש: אבנו מרכנו הנו יענו כי אין לנו
 יעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך (אל ארוננו ארוננו שמו
 ויל תחנונו) וזכר לנו את ברית אבותינו ידושיענו למען שמה:
 עתה אדני ארוננו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד
 חזקה ותעש לך שם ביום הזה המנו דשענו: אדני בכל צדקתך
 שוב נא אפד והתקד מיעוד ידושיענו הר קדושיך: כי בחמאנו
 בעונות אבותינו ידושיענו ועמך להרפה לבנו סביבותינו: עתה
 שמע ארוננו אל תפלה עבדך ואל תתנינו והאר פניך על מכה עמך
 השנים למען אדני:

הכה אדני אדני ישמע פתח עיניך וראש יוסמיתינו והעיר אשר נקרא
 שמה עליה: כי לא על צדקותינו אהבו ספרים פתוחים לפניך כי על בחסדך
 הרבים: אדני שמעה אדני סלקת אדני תקשיבה וצפה אל האתר למען
 אדני כי יספק נקרא על צדך ועל צדקת אבנו: אם תרחקו נקרא את הברית
 רבין (בפיותינו) כארבע פנות הארץ וצדקתנו בל יענו: כי אהבנו יהוה
 ארוננו (עלה) יהוה אבנו אתה אהבו החסד ואתה ואתה ואתה ואת
 יאבנו ויפלטנו יארנו ים ידושיענו למען שמה צדקת ספרותנו אדני חסד
 יהוה על עמך ואל תתן תחלת להרפה למשל עם יום למה יארנו בעינים
 את אלהינו: דענו ויהיה חמאנו ואין מי יעמד עמנו ואלא יספק תהיה
 נספר לנו בעת צרתנו: כי ידענו כי אין מי יעמד עמנו ואלא יספק תהיה
 לשמה כרחם אב על עם ירחם יעשו ים בן רחמים יהוה עלינו והושיענו
 למען שמה: חסדך על עמך רחם על חסדך חסדך נא סדב בחסדך יהוה
 סרכנו יענו כי קר יהוה העתה עשה נפלאות בכל את יענו:

כי רבנו נא רחם נא על עמך מכה למען שמה
 ברחמיך הרבים יהוה ארוננו חס ורחם והושיעה
 אמן מדועתך: ואל יושל בני כצד כי קד יענו
 הושיעה הישוענו למען שמה רחם עלינו למען
 בדתך הושיעה יענו בעת צרה כי קד ידושיעה
 בך החסדנות אלוה סידדות: אלא סנה נא אל סנה
 וסלה כי אל מלך הנו ורחם אהב:

כי אלא סנה הנו ורחם וכד יפסו לפנינו בן רחמים
 והראו לפניך עמדת יהוה למען ישראל: אבנו ואלא יספק תהיה
 ונענו כי יספק תהיה נקרא עלינו עשה נפלאות בכל את
 עשה

שארית האצילות

עשה עמנו כחסדך, חנון ורחמים הביטוה ועננו בעת צרה. כי
 לך יהיה הושיעה. אבינו מלכנו מחסנו, אל תעש עמנו כדע
 מעללינו, וזכר דהמקד יהוה וחסדך, וכרוב מנבך הושיענו
 וחלל נא עלינו, כי אין לנו אלוה אחר מבלעדך, צורנו אל
 תעזבנו יהוה אלהינו, ואל תרחק ממנו, כי נפשנו קצרה מחרב
 ומשבו ומדבר וממנפה, ומכל צרה ועון הצילנו, כי לך קנינו
 ואל תכלימו יהוה אלהינו, והאר פניך בנו, וזכר לנו את ברית
 אבותינו, והושיענו למען שמך, ראה בצרותינו, ושמע קול
 תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה:
 כי אל רחום וחנון רחם עלינו, ועל כל מעשיך, כי
 אין כמוך יהוה אלהינו, אנא שא נא פשעינו, אבינו
 מלכנו, צורנו ונאלנו, אל חי וקים, החסין בכת הסוד
 וטוב על כל מעשיך, כי אתה הוא יהוה אלהינו, אל
 ארך אפים, ומלא רחמים, עשה עמנו כרוב רחמך
 והושיענו למען שמך, שמע מלכנו תפלתנו, ומיד
 אויבנו הצילנו, שמע מלכנו תפלתנו, ומכל צרה
 ועון הצילנו, אבינו מלכנו אתה, ושמוך עלינו נקרא,
 אל תניחנו, אל תעזבנו אבינו, ואל תפשינו בוראנו
 וצורנו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

כי אל טוב
 וסלח אלהי:
 חסדך על החסדי
 קול תוכח נגד כי
 היות עם הכלל פועל
 וסוד רשע:
 כי אנא מלך
 רחום וחנון, וזכר
 והבט לברית בין
 הבתרים, ותראה
 לפניך עקבת חיד
 ורשעו ישראל
 אבינו אל תעזבנו
 אבינו, ואל תפשינו
 מלכנו, אל
 תשכחנו וצורנו,
 אל תעש עמנו
 כדה בגלותנו, כי
 אל מלך חנון
 ורחום אתה:
 ואל תשכחנו

אין כמוך חנון ורחום יהוה אלהינו, אין כמוך אל ארך אפים ורב
 חסד ואמת, הושיענו ורחמנו (כי ברחמך הרבים) מדעש ומרגו
 הצילנו, וזכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי
 העם הזה (כי קשיני) אל רשעי (כי רשעני) ואל הפאתו
 (כי הפאתו): שוב מהרון אסף והנחם על הרעה לעמך: והסר
 ממנו מכת המות, כי רחום אתה, כי בן רכבך לעשות (כי עושה) חסד
 הנם בכל דור ודור (כי חוסה יהוה על עמך, וחצילנו מועמך, והסר
 ממנו מכת המנפה, ונודה קשה, כי אתה שומר ישראל: לך
 אדני הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאון מה נאמר ומה נדבר,
 ומה נצטרך: נחפשה רדכינו ונחקרה, ונשובה אליך, כי מינה
 פשוטה לכל שבים) אנא יהוה הושיעה, נא אנא יהוה הצילה
 נא אנא יהוה עננו ביום קראנו: לך יהוה הפינו, לך יהוה כווננו, לך
 יהוה נחל, אל תחשה ותעננו: כי נאמו עמים אבדה תכותם כל

שארית האצילות

כָּרַךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה (מ"ח) לָךְ לְבַד
הַשְׁתַּחֲוֶה):

הַפּוֹתָה יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל שׁוֹשְׁעִים מִכֵּן עַל כִּלְכִּילָהּ פִּי מִיִּטָּה
וְהַטָּאִים נִבְהָלָה נַפְשׁוֹ מְדוּב עֲצוּבֹנָה אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ נֹצֵחַ קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנו:

מִכֵּן עַל כִּלְכִּילָה לֵּן מִיִּטָּה
מִיָּא כִּי חֲסִינֵי בְּךָ: אֲבִינוּ מִלְּבָבֵנו אִם
אֵין בְּנו אֲדָקָה יִבְעִשִׁים טוֹבִים וְכָד לָנוּ
אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ: עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם
יְהוֹה אַחַד הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבֵּנוּ
שׁוֹכְאֵיבִינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ חִסָּה יְהוֹה עֲלֵינוּ
בְּאֲרֵץ שְׁבִינוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹף חֲרוֹקֵךְ עֲלֵינוּ כִּי
אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֵךְ: אֵל תִּבְיטָה לֵךְ
כְּבוֹדֵנוּ מַגִּים וְשִׁקְצֵינוּ כְּמִטְאֵת הַהָרָה
עַד כְּתִי עֵד בְּשִׁבְיָ וְתַפְאֲרֵתֵךְ בִּיד עֵד
עוֹרְרָה נְבוֹרֵתֵךְ וְקִנְיָתֵךְ עַל אוֹיְבֵיךָ הֵם
יְבוּשָׁה וְנַחְתּוּ מִגְּבוּרָתְךָ וְאֵל יִמְעַטּוּ לִפְנֵיךְ
תִּלְאָתֵינוּ מִהַר וְקִדְמוֹנוּ רַחֲמֵיךָ בְּיוֹם
צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ מַעַל
הַבְּתִירָהִים שְׂמֵךְ עַמְּמִים בְּכָל יוֹם תְּמִיד
בְּאֲהָבָה וְאוֹיְבֵיִם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
כְּמִלְוִתִּים יְהוָה רַחוּם לוֹמְרִים הִי יֵלֵא יִשְׂרָאֵל וְכוּ': כִּי אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ מִיִּטָּה כְּמֵן כְּחֻקֵּי אֱלֹהִים:
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:
הַבִּט שִׁשְׁכִּים וְדָאָה כִּי הֵינֵנוּ לְעַם יְקָרָם בְּגוֹיִם נַחֲשָׁבֵנו כְּצֹאן לְמִטְבַּח יוֹכֵל
לְהַרְגֵנוּ וְלִמְכֹר וְלִחְרֹפָה:
וּבְכָל זֹאת שְׂמֵךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ: יְהוָה
זָרִים אוֹמְרִים אֵין הוֹחֵלֵת וְחִקְרָה חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מִקְדָּה מְהִיר יִשׁוּעָתֵנוּ
קִרְבָּה וְנִקְטֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ רַחֲמֵיךָ וְכִבְשׁוּ אֵת בְּעַמֶּךָ מִעֲלֵינוּ:
אֲנֵנוּ שׁוֹב מִחֲרוֹקֵךְ וְרַחֵם סְגִלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:
חִסָּה יְהוָה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ וְאֵל תַּחֲנוּן בִּידֵי אֲבוֹתֵינוּ לְמַה אֲמַרְנוּ הַגּוֹיִם אֵיהָ
נָא אֱלֹהֵיהֶם לְשִׁעֲרָה עֲשֵׂה לָמַן חֶסֶד: וְאֵל תֹּאמַר: אֲנֵנוּ שׁוֹב מִחֲרוֹקֵךְ וְרַחֵם סְגִלָּה
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:
קִלְנוּ הַשְׁמַע תַּחֲנוּן: וְאֵל תִּשְׁעֵנוּ בִּיד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֶה אֵת שְׁמֵנוּ וְכוֹד אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרַבָּה אֵת זְרַעְכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מַעַם
כְּהַרְבָּה:

וּבְכָל זֹאת יִשְׂמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ: יְהוָה
עוֹרְרֵנוּ

שארית האצילות

גריה ותיכ וטוב רננים ככסה כוללה ס"ח יאמר ויהי כנסיו ותיכ יאמר:
יהיה יהיה אל רהום והתון ארץ אפים ורב חסד ואמת נצר חסד

לאפים נשא עון ופשע וחספה ונקמה: נים

כיום כ' דלים ונטיית לאחים זכ:

שיר לפעולת אשא עיני אל הקרים מאן נבא עזרי: עזרי קעם יהוה עשה שקעם
(נרצן): וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: ואני חפצתי דף יהוה עת
רצון: אלהים קרב חסדך ענגי פאמת ישעך: הנה לא יעם ולא ישען שומר ישראל:
הנה עין יהוה אל רבתי למיתלים לתסוד: הוד וקבר לפעני עיו וחדלה במקומו: כי
עמך הפליטה למען תברא: חנון ורחום יהוה ארך אפים ודול חסד: גאור פני מלך
חיים ורצונו קעב מלקוש: כי אל גדול יהוה ופלך גדול על כל אלהים: אשרי העם
ידועי חינוכה יהוה באור קנך ומלכיו: פשען בטוב על הראש יורד על העין וזמן אחריו
שיורד על פי מרוקו:

יהו רצון מלכך עין הארת חקונים עתיק קדישא רעיוןך כעזרי שבאריך זככשו חסדך
את כעךך טעליו ויטלו חסדך על מרוקך יתהוה עטו כפדת הרחמים יתחן בני הים
ארוכים וטובים כעכךי מוחך וקיום מצותך יתמות רצונך אמן וכן יהו רצון
לשם רננים

רבונו של עולם סלא שפאלות לכו
למורה וקפך רצוני וכן שאלתי לי עקד
(פלוני דה פלוני) אפיקך ופני (ואת אשתי ובני
בנותי) לעשות רצונך כלקב שלם ומלכנו
כמצד ררע וכן חלקנו כחוקך ופני בני
שארית וכן חלקנו לעונו ודופע עלינו רוח
הקדש וביקעו וימקום בנו סקרא יאמר
ועה עלינו רוח יהוה רוח הקדש וביקעו רוח
עשה ונקברה רוח דעת וראת יהוה וכן
יהו רצון מלכך יהוה אל חינו אבותינו
שאקה לעשות מעשים טובים כצונך
וללקח מדרבי ושרים לפניך וקדשנו
כמצותך כדי שזכה לחיים טובים וארוכים
לחיי העולם הקא ותשכחנו מסעשים קעים
וספעות קעים כפתרנשות לכא לשנים
זהבקות יהוה חסד וסוכנתו אמן:

יגיי ואני חפצתי דף יהוה עת רצון אלהים קרב חסדך ענגי פאמת ישעך:
כיום כעזרי חסדך עין הארת חקונים עתיק קדישא רעיוןך כעזרי שבאריך זככשו חסדך
את כעךך טעליו ויטלו חסדך על מרוקך יתהוה עטו כפדת הרחמים יתחן בני הים
ארוכים וטובים כעכךי מוחך וקיום מצותך יתמות רצונך אמן וכן יהו רצון
לשם רננים

ברוך שמה דמרא עלימא ברוך כחךך: אחרךך יהא רעיוןך עם עמך ישראל
לעלם ופרחן ויניד אחיו לעמך בבית מקדשך ולאפשונו לנא כפוב כחוקך
ויקבל עליהנא ברחמינו יהא רשא כדכךך דחירוד לן חינו כפובותא וליהני אנא
עכךך פקדא כנו צרוסיא וברחם עלי וימנע רחי וית כל דה לן ויה
לעמך ישראל: אתה הוא הן כפלא ויפרים לכפלא אתה הוא שליט על כפלא
אתה הוא דשמיט על כפלא וימנע רחי וית כל דה לן ויה
הוא דשמיטא קעם וימנע רחי וית כל דה לן ויה
ולא של בר אלהי סוכיא אלא כאלהא דשמיא יהוה אלהא קשיטא ואורחיה

קשיט

שארית האצילות

קישור יוקראו קישור ומסמך למסמך שכן קישור זה אינו רחוק ולשמה
קריאה וקריאה אמר מושבתי והא היא קריאה והפסוק אצל בארית
(היה לי מין דברין דעברין דעוקה) ופסוקים אחרים דלשון אצל דלש
עקר וקראת לשון וקראת את
לשון וקראת את

אזה דומה אצלנו יקרא יקרה אצלנו יקרה אזה:
אזה דומה אצלנו יקרא יקרה אזה יקרה אזה יקרה אזה:
בזה אצלנו יקרא יקרה אזה יקרה אזה יקרה אזה יקרה אזה:

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
הפסוק והפסוק אצלנו וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
הוא וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את
לשון וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את וקראת את

שארית האצילות

העולה למזבח יאמר לשם יחוד קוב"ה כ"ו :

כֹּחַ אֵת יְהוָה הַמְבֹרָךְ : והשקי עיניך בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעַד :

ויענה המנגן כרוך יהוה המבורך לעולם ועד : אמן

יִבְרַךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, לְנוֹ אֵת הַתּוֹרָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

הקריאה יכרך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּים כְּסֵעַ בְּתוֹכָנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

וְיָ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים מוֹכּוֹת שְׂמֵלֵנוּ כֹּל מוֹב: וְעוֹנֵי אֲחֵינוּ מִי שְׂמֵמֶךָ מוֹב הוּא יִגְמְלֶךָ כֹּל מוֹב סֵלָה:

המניע בנו לנן י"ג טה ויום א' וכרך האכ כשהשכנו קורא כמורה פסס ראשונה כרכה זו בלא שסוללות : בְּרוּךְ שְׂמֵמֶרְנִי מֵעוֹשֵׁ הַיְלֹה:

יקרב א"כ כמנחיהין הס"ח שאיכו האוחיות נגד עיני ויאמר :

וְאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה לִפְנֵי כְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי יְהוָה בֵּיר מִשָּׁה: תּוֹרָה הִיא לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְדוֹת וְעִקְבֵי: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים קָדָה, וְחֹמְסִיקָה סְאֵשֶׁר: לְכִיָּה דְרָכֵי נַעֲמִ, וְכָל הַיְבוֹתֵיקָה שְׁלוֹם: אֲרָךְ יָמִים בְּיָדֵיךָ, כְּשִׂמְלֶךָ עֵשֶׂר [בְּכוֹר: יוֹה סָפֵץ לִמְשֵׁן צִדְקָה יִגְדִיל הַתּוֹרָה [בְּאֵיבִיר:

בגולל יאמר יחי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שימנולנו רחמך על מדומיך כ"ו :

כשני ובחמישי כשחמישי חמנון חודס שחניסין הס"ח להיכל יאמר החון זה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, לְכוּנֵן אֵת בֵּית מִנְיָנוּ, וְלִקְשִׁיב אֵת שְׂבִינָתוֹ בְּתוֹכָנוּ מְבַהֵרָה כְּפִמְנוּ, [נִאמַר אָמֵן: רֵאוּ לִי הַיְהוָה לַעֲשֵׂת אִמֵן
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתָנוּ, וְלִמְנוֹשׁ מִשְׁחִית וּמַגְפָּה אֶעֱלֵנוּ, וְהַלְמִידֵיהֶם [וְהַלְמִידֵי שְׂכַשְׂמִים, לְקִים כְּנֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנִשְׁדָּם וּבְנֵיהֶם בְּגוֹמְתֵיהֶם, וְהַלְמִידֵיהֶם [וְהַלְמִידֵי שְׂכַשְׂמִים, לְקִים כְּנֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם וְנִשְׁדָּם וּבְנֵיהֶם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אֱלֹהֵינוּ שְׂכַשְׂמִים, שְׁנִשְׁשַׁע וְנִתְכַשֵּׁר כְּשׁוֹרֹת מוֹכּוֹת וְשׁוֹעוֹת וְנִתְסוֹת, וְיִקְרָן נִתְחַנֵּן מִאֲדָרְתוֹ בְּעֵפֶת הַצִּדִּיק, וְנִאמַר אָמֵן:

אחינו כל בית ישראל המתגונים בעצה ובשקפה העוקרים בין כים ובין כיקשה תקים ורחם עליהם, ויוציאם מצרה לרחוקה מאפלה לאורה, ומשעבדו לנאקה השקא בענלא ויגמן קריב, [נאמר אמן:

דיני קדיש וברכו

פי שחאור לטא לתי הכנסת ולא שפס חלי קדיש קודם כלכו דחכית יאמר וס אכר רחוב ומנון כשה מלא וזה אומר אני במקום חצי קדיש, קודם ברכו :

וְעַתָּה יְיָדָל נָא כַּת אֲרֵנִי, כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֵר: וְהַתְּהַלְלָתִי, וְהַתְּקַדְשָׁתִי, וְנִדְרַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים, וְיָדַעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: בְּרַכְוִי נַפְשִׁי אֵת יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי נְדַבְרַתְּ מֵאֵר, הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ: לְהַנִּי שְׂמֵהּ הִי אֱלֹהָהּ, מְבַרְךָ מִן עֲלֵמָא וְעַד עֲלֵמָא, הִי חֲכַמְתָּא וְגִבּוֹרְתָא דִּי לִיהִי הִיא: אָמֵר רַבִּי הַיּוֹשֵׁעַ בֶּן לֵוִי, כֹּל הַסּוֹנֵה אָמֵן יְהִי שְׂמֵהּ רַבָּא מְבַרְךָ לְעַלְמֵי וְעַלְמֵי עֲלֵמָא בְּכָל כַּת, קוֹרְעִין

שארית האצילות

קריעין לו גזר דינו, שנאמר בפדוע פדעות בישראל, בהתנדב עם ברכו יהוה. מה מעם בפדוע פדעות, משום דברכו את יהוה; אמר רבי שמעון בן לקיש, כל העונה אמן בכל כחו, פותחין לו שערי גן עדן. שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, אל תקבלי שומר אמונים, אלא לשאומרים אמונים;

פי כ"ג טעם כדכתיב יחמר זה אומר לחוס ומנון:
זה אומר אני במקום ברכו ושחרית:

בפרוע פדעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה; קומו ברכו את יהוה אלהיכם, מן העולם ועד העולם, ויברכו שם כבודך, ומדומם על כל ברכה ותהלה: יהי שם יהוה מברך, מעתה ועד עולם; ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל, עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם, ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמן רבי עקיבא, בכל יום ויום, מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית, ואומר יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך, ועד ששמיני לברכו, וכשמגיע לברכו, חיה אחת ששמה ישראל, ותקוק על מצחה וישאל עומדת באמצע הרקיע, ואומרת בקול רם, ברכו את יהוה המבורך, וכל גבורי מעלה ענין, ברוך יהוה המבורך לעולם ועד;

פי כ"ג טעם קדושה דשמיות יחמר זה אומר לחוס ומנון:
זה אומר אני במקום קדושה ושחרית:

ולא תחלצו את שם קדש, ונקדשתי בתוך בני ישראל, אני יהוה ביקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשמים יבסה פניו, ובשמים יבסה רגליו, ובשמים יעופף; וקרא זה אל דוח ואשמע אחרי קול רעש גדול, יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו: וחשאני לעולם אלהיך ציון, לדור ודור הללויה: כשעלה משה למרום, מצא כתובת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש, יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו: וכתב אחת אומרת, ברוך כבוד יהוה ממקומו: וכלם עונים בפה אחד ואומרים ומלך יהוה לעולם, אלהיך ציון, לדור ודור הללויה:

נמקום קדים טעם יחמר זה:
זה אומר אני במקום קדיש שלם:

יחמי יחמר ומה ידול זה ככתוב לעיל עד מסוס דכדכד אה כי ואלמר כך יחמר זה:
אמר רבי יהושע בן גדיא, כל מי שעונה אמן בעולם הזה, וזכה ועונה אמן לעולם הבא, שנאמר ברוך יהוה לעולם אמן ואמן, אמן בעולם הזה, ואמן לעולם הבא:

סדר הפרשיות

שקורין בשנת למנחה ובשני ובתמישי

בְּרֵאשִׁית קְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ :
וְהָאָרֶץ הָיְתָה חֲדָה וְחֵדָה וְהַיָּם עַל־
פְּנֵי הַמַּיִם : וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל־פְּנֵי הַמַּיִם :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אֹרֶךְ יוֹמֵי־יָמֶיךָ : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת־הָאֹרֶךְ בַּיּוֹמִים וַיְבַרֵךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹרֶךְ וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת־יָמִים וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לְלַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד : וַפְּלִי וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי הָרְעִיב בְּקוֹף הַיָּמִים וַיְהִי מְכֻלֵּי בֵּין
מַיִם לַמַּיִם : וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבַרֵךְ בֵּין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מִמַּחַת הָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
הָרְקִיעַ וַיְהִי־בֵּין : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְעִיב שָׁמַיִם
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : וַיֵּשֶׁב וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקְוֶה הַמַּיִם מִמַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶת־
מַקּוּם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֵשָׁה וַיְהִי־בֵּין : וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וְלַמַּיִם הַמַּיִם קָרָא
יָם : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־סוּב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הֲרֵשָׁא הָאָרֶץ רֵשָׁא עֵשֶׂב מוֹרְעֵי וְרַע עֵץ פְּרִי
עֵשֶׂה פְּרִי לְמַנְיָ אֲשֶׁר וְרַעֲוִבֵי עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־
כֵן : וַחֲמוּץ הָאָרֶץ רֵשָׁא עֵשֶׂב מוֹרְעֵי וְרַע
לְמַנְיָ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר וְרַעֲוִבֵי לְמַנְיָ :
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־סוּב : וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שְׁלִישִׁי : פ

סדר נח

אלה הילולת נח עם אש צדיק המים
נתה ברתיו אתהאלהים התהלך נח : ויולד
נח שלשה בנים אחישם אחתם ואתיפת :
ותשתת הארץ לפני האלהים ותפלא הארץ
תקם : וירא אלהים אתהארץ והנה נשתחה
כיהשתחו לפרצוץ אהרדרי עלהארץ : פ
ויאמר אלהים לנח קח לך־נשים כהן לנשי כהן
מלאה הארץ חסם מפניהם והני משהחם
אתהארץ : עשה לך חבת עצי־פר קנים
מעשה אתהחכה וקפדת אתה סבית וסחית
בכפר : ונה אשר תעשה אתה שלוש מאות אמה
ארץ תִּבְנֶהָ וּמַשִּׁים אֶתָּה וְחֻקָּה וּשְׁלֹשִׁים
נִפְחָה קוֹמָתָה : עֵצֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ לְחֻקָּה וְאֶל־אֶתָּה
הַכֹּלֶה מִלְּמַעְלָה וּפְתַח הַחֲבֵה בְּצִוְיָה מַיִם
הַחַחִים שֹׁנִים וְכַלְשִׁים תַּעֲשֶׂה : יֵי וְאֵלֵי הַנְּלִי
מִכֹּחַ אֶת־הַפְּכוּל כִּים עַל־הָאָרֶץ לִישֹׁתָה
כִּלְכִּשְׁלָר אֲשֶׁר־יִבְנוּ יוֹם חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
כִּי אֲשֶׁר־הָאָרֶץ וְנֹעַ וְהַמַּלְאָכִים אֶת־כְּרִיתִי אֶתָּה

ובאת אל־החכה אלה וכו' ואשתו וישוֹבֵדָה
אתָּה : וּמְכַלְכְּלֵי כִסְיֵי־בְּעִיר שֹׁנִים מִכֹּחַ
הַבַּיִת אֶל־הַחֲבֵה לְחַחִיתָ אֶתָּה וְכִי וְעַבְדָּה יְהוּי :
וַיֵּשֶׁב מִהַעֲרֵף לְמַנְיָ וּבֵין הַחֲבֵה לְמַנְיָ מִכֹּחַ
רֵשָׁא הָאָרֶץ לְמַנְיָ שֹׁנִים מִכֹּחַ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
לְרַחֲמֵיךָ : וְאֶתָּה קַח־לָךְ מִכֹּחַ־מִכָּל אֲשֶׁר יִבְכַל
וְאִסַּפְתָּ אִלֶּיךָ וְהָיָה לָךְ וְלָרֶם לְאֶלְכָה : וַיֵּשֶׁב
נֹחַ כִּכְדֵי אֲשֶׁר צִוְיָה אֱלֹהִים בְּנֹחַ עֵשֶׂה :
סדר לה פ

ויאמר ויהוה אל־אברהם לה־לֶךְ קִאֲרָעָה
וַיִּסַּף לְרַחֵם וַיִּבְרָךְ אֶתָּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִרְבָּךְ :
וַאֲנִשְׁתָּה לְנִי נְדִיָּה וַיִּבְרָכְךָ וַאֲנִלְךָ שְׂמֹר וְהָיָה
בְּרַכְיָה : וַאֲבָרְכְךָ מִכָּל־כֹּחַ וּמִכָּל־כֹּחַ אֲדָר וְכִרְכֵּי
כֹּחַ כָּל מַשְׁפַּחַת הַדְּוָסָה : יֵי וְלָךְ אֶבְרָם כְּאִשֶׁר
דָּבָר אֱלֹהִים יְהוָה יִלְךָ אִתּוֹ וַאֲבָרְכֵם בְּרַחֲמֵשׁ
שֹׁנִים : וּשְׂבָעִים שָׁנָה כְּצִוְיָה סָרְוִן : וַיִּקַּח אֶבְרָם
אֶת־שָׂרָי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לֵילִים בְּרֵאשִׁיתוֹ וְאֶת־כֹּדֶם
רְכִישׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ וְאֶת־נַפְשׁ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּחַרְוֹ
וַיֵּצֵאוּ לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְנֵהוּ אֶרֶץ כְּנָעַן :
וַיַּעֲבֵר אֶבְרָם בְּאֶרֶץ עַוּ מַקּוּם שָׂכֵם עַד
אֶלְוִן מוֹרְדֵי וַהֲמַנְיָ אִם בְּאֶרֶץ וַיִּבְרָא יְהוָה אֶל־
אֶבְרָם וַיֹּאמֶר לוֹ־יָדָע וְעַן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבְנוּ
שָׂם מוֹנֵת לַיהוָה הַגְּרָמָה אֱלֹהִים : וַיַּעֲקֵב מַשִּׁים
הַיָּדָה מַסְדֵּם לְכִי־יֵשֶׁב אֵל שָׂם אֶת־לֶךְ בֵּית־אֵל
בְּמִים יֵהֵן מַסְדֵּם מַסְדֵּם מוֹנֵת לַיהוָה וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע אֶבְרָם הַלֵּךְ וַיִּסַּע הַגִּבְעָה : פ
וַיֵּשֶׁב וַיְהִי רֵשֶׁב בְּאֶרֶץ גְּזָר אֶבְרָם מַצְרִיקָה
הַרְרִים לְבֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרָי אִשְׁתִּי
הַתְּהִינִי וְנִתְנָה כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח־מִנָּה אִתּוֹ וְהָיָה
בְּרִידָה אֶתָּה מִצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ וְאִתּוֹ וְהָיָה
אִתּוֹ וְאֶתָּה יִסַּע : אֶבְרָמָה אִשְׁתּוֹ אֶת־לְמַעַן
יִשְׁכַּח־לָךְ כְּעַבְדֶּיךָ וְחֻקְתָּ נַפְשִׁי כְּנִלְךָ :
סדר וירא

וירא אילו יהוה בארץ מצרים והוא ישב
פתח־הארץ בתם חים : וַיֵּשֶׁב עֵינָיו וַיִּבְרָא
וְהָיָה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹכְחִים עֵלָיו וַיִּבְרָא וַיִּבְרָן
לְקַרְאָתָם מִפְּתַח דַּלְתֵי וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרֶץ : וַיֹּאמֶר
אֶלָּה אִם־אֶמְצָאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֶלְנָה תַעֲבֵר
מִצֵּר עֲבָרָה : וְחֻקְתָּ מַעֲשֵׂי־מִים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁתַּחֲוֶה תַחַת לַחֲצִי : וְאֶתָּה מִחֻלְסָם וְסָפְדָה
לְבָבָם

וירא חיי שרה הולדות

שמעני ארץ ארבע מאות שקל-כסף כיני
 ובינה מה-הוא ואת-המקד קבר : וישמע
 אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרין את-
 הכסף אשר דבר כמות בניחת ארבע מאות
 שקל כסף עבר לסחר :

סדר הולדות

ואלה הולדת יצחק בן-אברהם אברהם
 הוליד את-יצחק : ויהי יצחק בן-ארבעים
 שנה בקחה את-רבקה בת-בטואל הארמי
 מפני אדם אחות לבן הארמי לו לאשה :
 ויעשר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
 הוא ויעשר לו יהוה וסתר רבקה אשתו :
 ויתרצו הפנים בקרבה ותאמר אשתו לפה
 זה אבני והלך לררש את-יהוה : לי ויאמר יהוה
 לה שני נזים בבטן ושני ראשים בבטן :
 ופרו ולא מלאם מלאם יצא יצחק צעיר :
 ויסלע ויהי ללדת והנה חמס בבטנה : ויצא
 הראשון ארסוני בלי בארחה שער ויקראו שמו
 עשו : ואחריו יצא אחיו ירו אחות בעקב
 עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 בלדת אדם : ויבאו ירו ועשירי ויהי עשו
 איש יע צור יעש יצחק ויעקב איש חם יפוי
 אדמים : ויאהב יצחק את-ישו פרצוד כפוי
 ורבקה אהבת את-יעקב : ויהוה יעקב נזיר ונבא
 עשו מן-השדה והוא ערף : ויאמר עשו אל-
 יעקב הלעטיני נא מן-האדם האדם הזה כי
 ערף אנכי על-כן קרא-שמו אדם : ויאמר
 יעקב מכרה כיום את-בכרתה לי : ויאמר עשו
 רנה אנכי הולך למות ולפניהוה לי בכרה :
 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
 את-בכרתה : ויעקב : ויעקב נתן לפעו להם
 ונזיר עדשים ויאכלו וישתו וקם וילך ויבן עשו
 את-הבכרה : פ נזיר רעב בארץ מלכר הרעב
 הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק
 אל-אבימלך מלך-פלשתים נזרה : וירא אלו
 יהוה ויאמר אל-מלך מצרית שכן בארץ
 אשר אמר אליך : נזר בארץ היא ואתה עשה
 ואת-בנה בל-לך ולעודך אמן את-פלשת-ארצת
 האל והקמתי אתה-שבעה אשר נשבעתי
 לאברהם אביך : והרפיתי את-הרעה כקובכי
 השמים ונתתי לרעה את בל-הארצת האל
 והחקרתי נורעה כל גוי הארץ : עקב אשר
 שמע אברהם בקלי וישבע מעשרתי מצותי
 חקותי וחוקתי :

לבכם אתר תעבדו קרע-לבן עברתם על-
 עבדכם ויאפרו בן מעשה כאשר דברת : לי
 ויסתר אברהם האלה אל-שרה ויאמר מה-לי
 שלש מאים קחט סלה ליש ועשי ענות :
 ואל-הפקר בן אברהם וקח בן-דקקר בן וטוב
 וימן אל-הנער ויסתר לעשות אהו : וקח
 חמאה וחלב וכן-הבקר אשר עשה וימן
 לפניהם והוא-עבד עליהם החת העני ויאכלו :
 ויאל ויאמרו אליו איה עקרה אשתך ויאמר
 רנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעה חיה
 והיה-בן לשקרה אשתך ושקרה שמעת פתח
 האהל והוא אחיבי : ואברהם ושרה וקניס
 האים כסוים חזק ליהוה לשרה אהב פנשים :
 ויחזק שרה בקרבה לאמר אחיבי כלה היתה
 לי עקרה ואני וקני : ויאמר יהוה אל-
 אברהם לפה זה עתה שרה לאמר האף
 אסוים אלך ואני וקניתי : והשלא מיהוה רבך
 לפועלך אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן :
 סדר חיי שרה

והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
 ישבע ששים שני חיי שרה : ונקמה שרה
 בקרית ארבע הוא חדרון בארץ כנען ויבא
 אברהם למסר לשרה ולבכחה : ויקם אברהם
 טעל פני מותו ונדבר אל-בניחת לאמר : נר-
 וחוקב אנכי עמכם הנו לי אחות-קבר עמכם
 ואקברה מתי מלפני : וישעו בניחת את-
 אברהם לאמר לו : שמענו ואלו נטיא אלהים
 אהב פרובנו עבדתי קברתי קבר אהבתך
 איש מפניו אהבתי לא-יכלה מפני ספקי
 ביה : ויקם אברהם וישתחו לעם-הארץ
 לבניחת : לי ונדבר אהם לאמר אמי-יש את-
 גפתיכם לקבר את-מתי מלפני שמעו ופגער
 לי בעפרון וקראו : וימן-לי את-מטרה
 הפכפלה אשר-בו אשר בקצה שדרה בכסף
 קלא ותנה לי בחובכם לאחות-קבר : ועפרון
 ישב כחול בניחת וישע עפרון החמי את-
 אברהם באוני בניחת לכל בא-שע-ערו
 לאמר : לא-ארגי שמעני השדה נתתי לך
 והשקרה אשר-בו לך נתתה לעני בני-עמי
 נתתה לך קבר מתי : וישתחו אברהם לפני
 עם-הארץ : ויאל ונדבר אל-עפרון באוני עמי
 הארץ לאמר אף אם-אתה לו שמעני נתתי
 כסף השדה קח מפני ואקברה את-מתי שמהו :
 וישע עפרון את-אברהם לאמר לו : ארני

ויצא וישלח וישב מקו

ישב לארצה ויבלרחה ואיכה עקר
קמתי ספר המסרים ומכל האמר אשר עשית
את עמך כי במקדש עברתי את הברית בזה
ועתה הויתו לשני מחנות הברית נא סיר אהי
מן עשי קדושה אהי אתי פדונוהי וכלי
אם על גנים ואתה אמת היסב איסוב
עקר ושקתי את הוצעה כחיל הים אשר
לא יוספר כרב:

סדר וישב

וישב יעקב מבאר שבע וילך הרנה
אלה וילדוה יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה רעה את אחיו בעאן והיא
נגד את בני בלה ואת בני זלפה נשן אביו
ויבא יוסף את דרכה רעה אל אחיו
וישראל אהב את יוסף מקל גנין יוסף
וזנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים י וירא
אחיו כראיו אהב אהים ספר אחיו וישנא
אתו ולא יכלו רבדו לשלם ו החלם יוסף
חלום ונגד לאחיו ויוספו עוד שנה אחי
ויאמר אליהם שמעו נא החלום היה אשר
חלמתי והנה אחנו מאלמים אלמים בחוץ
השדה והנה קמה אליהם ומסובבם והנה
המקריה אלמתיקם ומשחחן אלמתי
ישא ויאמרו לו אחיו המלה חסיד עלינו
אם משול חסלנו כנו ויוספו עוד שנה אחי
על חלמתי ועל דברתי ו החלם עוד חלום
אחר ויוספו אחיו ויאמר הנה חלמתי
חלום עוד והנה השמש והיום ואחר עשר
כוכבים ששהתוים ו יוספר אל אחיו ואל
אחיו ויגשרו אביו ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמתי הבוא אני ואהי
ואחיי להשחחתי לה ארצה ויבואוהו אחיו
יאביו שמר את דברו:

סדר מקו

והי כקץ שנתים ומים יסדע חלם והנה
עמר על הירא והנה סודיאר עלה שבע
פרות ופוח טרואה וכריאה בשר והרעיה
באחו והנה שבע פיות אחרות עלות אחרות
מריארא רעות סרואה ונקות בשר והשחנה
אצל הפרות על שפת היא ותאמרה כפיות
רעיה הטרואה ונקות הכשר את שבע הפיות
ופח הטרואה וכריאה ויוקח פרעה י וישן
וחלם שנית והנה שבע שלמים עלות כהנה
אחר כריאה ומכות והנה שבע שלמים נקוה

סדר ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרנה
ויסע בקר וכלי עם כריאה השמש ומה
סאבני הקיום וחסם מראשתי וישב כסיום
הרוא ו החלם והנה סלם סאבן ארצה
יראש סנוע השמרה והנה סלאבני אלהים
עלום וירדום בו ו והנה יהיה נשן
ליו ויאמר אני יהיה אהי אהרם אביו
אלה ויוקח הארץ אשר אהי שכם עליה
לה אתנה ולרעה והנה רעה גשפן הארץ
ויפאר מה וקדשה וצפה ונגדה ונכרתי
בה כל משפחה וצדקה ובורעה והנה
אנכי עקר ושחחתי בקל אשר חרתי
והשחחתי אל הטרואה הואת כי לא אענה
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי
לה ויוקח יעקב משחתי ויאמר אבן יש
והנה כסיום הנה ואנכי לא ירעה ו יורא
ויאמר סודיאר הקיום הנה אין זה כי
אם בית אלהים וזה שער השמים וראל
וישכם יעקב בכפר ויחא את האבן אשר
סם מראשתי וחסם אתה סאבן ויוק שחן
על דארה ויורא את שם דקקום הווא
בית אבן ואולם לו שם העיר קרא שנה
יבד יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
עשיתי ושחחתי ברהך הנה אשר אנכי הויה
החתי לי חסם לאכל וקנד ללשש ושחתי
השלים אלהים אתי והנה יהיה לי לאלהים
ויהאן הואת אשר שחתי סאבן והנה בית
אלהים וכל אשר חרתי עשר אעשה לה
סדר וישלח

וישלח יעקב סלאבנים לפנו אל עשו אחיו
ארצה עמר שדה אחים ויצו אתם לאמר כה
האמרן לאדני לעשו כה אמר עברתי יעקב
עם ללן נרתי ואמר עדי עשה ויהיה לי
שור וחבדו צאן ועבד ושפחה ואשלחה
לדודי לאדני למצאתו כענין י וישבו
הסלאבנים אל יעקב לאמר קאנו אל אחיו
אל עשו וגם הלה לקראתה וארבע סאות איש
עמי ו יורא יעקב סאד ויצר לו ויוק את
העם אשר אהו ואת הווא ואת דבר ויגמלים
לשני מחנות ויאמר אם יבוא עשו אלי
הפחנה האחת והכרתי והנה הפחנה הנשאך
לפניתי ישא ויאמר יעקב אליו אבן
אקרם ואלהי אבן יחקה והנה האבן אבן

שמות וארא בא בשלח

ויאמר יהוה אל משה ואהרן אל כל בני ישראל
 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אל בני ישראל
 עמד לפני סאה וצניח לפני שלח עמי ויחברני
 כי כי אספאן אתה שלח את העמי הזה
 מבוא סור ארצה בניבחה ויבסה אדמתו
 הארץ ולא יכפר לראת אהרן ואכלו
 את העדר הפסקה הנשאת לכם מן
 הכרד ואכל את קלד העץ הצטח לכם מן
 השדה ומלא בתיו ובתיו קלד עבדיו ונתנו
 כל מצרים אשר לארא אבהיו ואבות
 אבהיה מיום היותם על הארצה עד היום וזה
 יצא ויצא מעם פרעה : ישראל ויאמר עבד
 פרעה אליו עדימה יהוה זה לנו למקדש שלח
 את האנשים ויעברו את יהוה אלהיהם
 הפרס הרע פי אברה מצרים וישב את
 משה את אהרן אל פרעה ויאמר אלהים לנו
 עברו את יהוה אלהיכם מן המדבר הזה
 ויאמר משה כנעניו ובקניו גרן בבנינו
 ובכנענו בעאנו ובקבלנו גרן כי היתה
 לנו : ויאמר אלהים יהוה בן יהוה עמכם
 כאשר שלח אתהם ואת ספכם ראי כי רעה
 גנד פניכם : לא בן לנו נא הנקרים ויכרו
 את יהוה כי אלה אתם מבקשים ויגרש אתם
 מאת בני פרעה :

סדר בשלח

ויהי בשלח פרעה את יהוה
 נתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
 הוא כי אמר אלהים פן ירגעו העם בראיהם
 מלחקה ושנו מצרקה : וישב אלהים ו
 את העם דרך המדבר יסדוף וחסמים עלו
 בני ישראל סארן מצרים : ויקח משה את
 עצמות יוסף עמי כי השבע השביע את בני
 ישראל לאמר עקר יפקד אלהים אתכם
 והעליכם את צעמתי מה אתכם : ויסע
 מסכה ויחנן באתם בקצה המדבר : ויהיה
 הדך לפניכם יוסם בעמוד ענן לתחם
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
 יוסם ולילה : לא יסע עמוד הענן יוסם
 ועמוד האש לילה לפני העם : פ יי וידבר
 יהוה אל משה לאמר : ובה אל בני
 ישראל וישבו ויחנן לפני פי החיה בין
 מגדל ובין הים לפני בעל צפן נבחו קתו
 עליהם : ואמר פרעה לבני ישראל נכמים
 הם בארץ סר עליהם המדבר : והקתו

ויאמר יהוה ויעברו מצרים את הים
 וישראל יסעו ויכרתו את העמים כעבד
 קשה כחמר ויכלבו ויכר עבדו שפרה את
 כל עבדיהם אשר יעברו כרם המדבר : ויאמר
 משה מצרים למלכה העבדית אשר שם
 האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר
 כילדכן את העבדית וראיתו עליהבים
 אסרן הוא תסתן אלו ואסירה הוא יהיה
 נחיראן הספרות את האלהים : לא
 עשו כאשר דבר אלהיכם מלך מצרים
 וחסינו את הילדים :

סדר וארא

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני
 יהוה : וארא אל אברהם אל יצחק אל יעקב
 כאשר שרו ושמי יהוה לא נודעתו לכם : וגם
 הקטתי את עבדתי אתם לתת להם את ארץ
 מצרים את ארץ מצרים אשר יצאו קה
 (גם) אני שמעתי את צעקה בני ישראל אשר
 מצרים עשבתים אתם ואמר את עבדתי :
 כי לכן אמר לבני ישראל אני יהוה
 והוצאתי אתכם מסחת מצרים והוצאתי
 אתכם מעבדתי ונאלתי אתכם כוריע נטויה
 ובשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לוי העם
 והיתי לכם אלהים וידעתם כי אני יהוה
 אלהיכם הפוציא אתכם מסחת מצרים :
 והבאתי אתכם אל הארץ אשר וישאלו
 את יהוה לתת אתה לאברהם יצחק
 ויעקב ונתתי אתה לכם מדינה אני יהוה :
 וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו
 אל משה מקצת דוח ויסעבדה קשה : פ
 ישראל וידבר יהוה אל משה לאמר : בא דבר
 אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני
 ישראל בארצו : וידבר משה לפני יהוה
 לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
 ואני ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים : פ
 ויבצר יהוה אל משה ואל אהרן נצוח
 אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
 להוציא את בני ישראל מארץ מצרים :

סדר בא

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
 אני הכנעתי את לבו ואת לב עבדיו לסע
 שתי אתתי אלה בקרבו : ולסען הספר
 באני לגד ויכר כנגד את אשר התעללתי
 במצרים ואת אהרתי אשר שפתיים וידעתם

ב'שלה יתרו משפטים תרומה

והוא יצא כנפו : ואם-אמר יאמר העבר
 אהבתי את-אדוני את-אשתי ואת-בני לא
 אצא חפשי : והגישו אותו אל-האלהים
 והגישו אל-הדלת או אל-הסוואה ורצע אותו
 את-אזנו כפרצע וקבדו לעולם : ס י ו
 סכר איש את-כרתו לא-יסקה לא הצא כצאת
 העקרים : אם-דעה בעיני אדניה אשר-לו
 יגדה והפרה לעם נכרו לא-ימשל למכרה
 ככר-דובה : ואם-לכנו יענהה במשפט
 הקנית ויש-הלה : אם-אחרת יקח-לו שארה
 כסותה יענהה לא יגרע : ואם-שלש-אלה
 לא יעשה לה וצאה חנם אין כסף : ס יא
 סכה איש ופיה מיה ומה : ואשר לא יגדה
 והאלהים אנה לידו ושמתו לה מקום אשר
 יגום שמה : ס יב ויגיד איש על-דגדו ליתרו
 בערקה טעם טובה תקחנו לטות : ס יג
 אכיו ואמו מיה יוסת : ס יד איש וסכו
 ונמצא כידו מיה יוסת : ס יו וקבל אכיו ואמו
 מיה יוסת : ס יז ויריבין אנשים והקדה איש את-
 עתו כבאן או כגורף ולא ימיה וקפל למסכב :
 אם-יקום וההכלף כחיו על-משענתו וקפה
 המכה רק שבתו ימן וכפא יכפא : ס

סדר הרומה
 ונדבר יהוה אל-משה לאמר : ודבר אל-
 בני ישראל ויקח-לו תרומה מאת כל-איש
 אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי : וזאת
 התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
 ונחשת : והקדש וארנקן וחולעת שני ושש
 ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים
 ועצי שטים : יי שסן לקאר בשמים לשמן
 המשחה ולקמחת הסמים : אבני-שדה ואבני
 מלאים לאפר ולחשי : ועשו לי מקדש
 ושבתי בתוכם : ככל אשר אני סדא
 אוהף את הכנית המששן ואת תבנית כל-
 כליו וכן תעשו : ויבא ויעש ארון עצי
 שטים אפנים וחצי ארפו ואזה וחצי רחכי
 ואזה וחצי קסרה : וצפית אהו והב סהר
 סכה וסחון הצפני וקשית עליו זר והב
 סבים : וצקת לו ארבע סכעת ורק ונתתה
 על ארבע פסמתי ושתי סכעת על-צלעו
 ראחת ישה סכעת על-צלעו השנית :
 וקשית כהו עצי שטים וצפית אהם והב :
 והבאת את-הכדים כסכעת על צלעת
 הארון לשאת את-הארון קדם : כסכעת הארון

את-לכ-פרעה וקרב אחרקים ואקברה
 כפרעה וככל-הלו וקדשו מצרים כראוי יהוה
 ויש-דוכן : ויבא ויגדו למלך מצרים
 כי קרב הגם והקפה לכב פרעה ועבריו אל-
 העם ויאמרו סה-זאת עשית כירשלתני את-
 ישראל סוכרת : ויאמר את-דכבו ואת-עמי
 לקח עמי : וקח שש-מאות רכב כחוד
 יכל רכב מצרים ועל-שם על-כלי : ויחוק יהוה
 את-לב פרעה מלך מצרים ויקרב אחרי
 דני ישראל ויבן ישראל יצאים קרב קמה :
 סדר יתרו

וישמע יהוה כהן כהן חתן משה את
 כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו
 כיהוציא יהוה את-ישראל ממצרים : וקח
 יהוה חתן משה את-צפרה אשת משה
 אחר שיתיה : ואת שני בניה אשר שם
 האחד גרשם בני אשר גר היתה בארץ
 קנז : ושם האחד אליעזר כיראיתו אבי
 בעזרי וצפני סחרב פרעה : יי וכל יתרו
 חתן משה וקניו ואשתו אל-משה אל-
 המדבר אשר-הוא חתן שם הר האלהים :
 ויאמר אל-משה אני חתנק יתרו קא אלנה
 ואשתו ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת
 חתנו וישתחו וישקד-לו וישאלו איש-לרעהו
 לשלום ויבאו האלה : ויספר משה לחתנו
 את כל-אשר עשה יהוה למצרים ולמצרים
 על אידה ישראל את כל-החלואה אשר
 מצאחם כדבר וכלף יהוה : ויבא יתרו
 יהוה על כל-ההצוקה אשר-עשה יהוה
 לישראל אשר הוציאו ממצרים : ויאמר יתרו
 קרו יהוה אשר הוציל אתכם ממצרים :
 וסיד פרעה אשר הוציל את-רעם סהחת-ר-
 מצרים : עתה ידעתי כי-גדול יהוה סכל-
 האלהים כי כדבר אשר ודו עליהם : וקח
 יתרו חתן משה עלה ויבחים לאלהים
 ויבא אהרן וכל וקני ישראל לאלה-
 לחם עסיתמן משה לפני האלהים :
 סדר משפטים

סדר משפטים
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם :
 כי תקנה קרב עברי שש שנים ועבר
 וב-שבעת יצא להפשי חנם : אם-כסף
 יבא כנפו יצא אם-כפל אשה היא ויצאה
 אשתו עמי : אם-אדני יקד-לו אשה וילדה-
 קנים או בנות האשה וילדיה קנה לאדניו

הרומה תצוה תשא ויקהל

לא ימעים סמחיות השקל לחת את-הרוח
 יהיה לכפר על-גשלותיכם : ויקחם את-גפר
 הכפלים סאת בני ישראל וקח אתו על-
 עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל זכרון
 לפני יהוה לכתוב לכפר על-גשלותיכם : פ ישיא
 נירגר יהוה אר-משה לאמר : ועשית פיני
 נחשה וכני נחשת לרחצה וקחת אתו כני-
 אהל מועד ובני המזבח וקחת ששה קיס :
 ורחצו אתרן ובני סמנו את-ידיהם ואת-
 בגדיהם : כבאם אל-אהל מועד ורחצו-ם
 ולא יסחו או בגשתם אל-המזבח לשנה
 להקטיר אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ובגדיהם
 ולא יסחו והיתה להם חק-ועולם לי
 ולרועי לרחתם : פ

סדר ויקהל

ויקהל משה את-בני ישראל
 ויאמר אליהם אלה תרובים אשר-צוה יהוה
 לעשה אתם : ששית ימים תעשה סלאכה
 וביום השביעי יהיה לכם כדש שבת שבתיו
 ליהוה כל-העשה בו סלאכה יופת : לא-
 תבטרו אש בכל מושבתיכם ביום השבת : פ
 ויניאמר משה אל-כל-עדת בני ישראל לאמר
 זה תרבר אשר-צוה יהוה לאמר : קחו
 מאהבם תרופה יהוה ונחשה : ותכלת
 את תרומת יהוה : והב ובקר ונחשה : ותכלת
 ואת-גמל והולעת שני ושש ועצים : ועלת איכס
 סאדסים וערת החשים ועצי שמים : ושמן
 לפאור ובקסמים לשמן המשחה ולקסרת
 הסמים : ואבני שלהם ואבני סלאים לאזהר
 ולחושן : וכל-חכס לב דבס : וכאו ויעשו את
 כל-אשר צוה יהוה : ויהוה : ויהוה את-המשכן את-
 ארון ואת-מסכתו ואת-מקויו ואת-קראשו ואת-
 כריחיו ואת-עפריו ואת-אדניו : ואת-הארן ואת-
 כריו ואת-הכפרת ואת-זרבת הסקר : ואת-
 השילתן ואת-דבריו ואת-כל-כליו ואת להם
 הפנים : ואת-מנחת המאור ואת-בליה ואת-
 גרתיה ואת ששן המאור : ואת-מזבח
 הקטרת ואת-דבריו ואת ששן המשחה
 ואת קפרת הסמים ואת-סקר הסחף לפתח
 המשכן : את מסננת העלה ואת-מכפר הנחשת
 אשר-לו ואת-כריו ואת-כל-כליו ואת-הכפר
 ואת-כני : את קלעי החצו ואת-עפריו ואת-
 אדניה ואת סקר שער החצר : ואת-תורה
 הסאקן ואת-תורת החצר ואת-מיתריהם :

היו כהדים לא יקרו כמנו : וקחת אל-
 ארן את העדת אשר אמן אלה :

סדר הצוה

ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אלה
 ששן וזית ונה קתית לפאור להעלה נר הקיר :
 באהל מועד מוזח לפרת אשך על-העדת
 ערה אתו ארן ובניו מערב עד-קמו לפני
 יהוה תקח ועולם לרחתם סאת בני
 ישראל : פ ואתה תקרב אליה את-
 אהרן אחיו ואת-קניו אתו סתוף בני
 ישראל להקטיל אהרן נהב ואביהו אלעזר
 ואיתמר בני אהרן : ועשית כבני-הדש
 לאהרן אתיו לכבוד ולהפארה : ואתה תרבר
 אל-כל-חכס-לב אשר מלאחיו רוח חכמה
 ועשו את-בגדי אהרן לקדשו ככה-לוי :
 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
 ובתגם משבץ מצנפת ואבנט ועשו כבני-הדש
 לאהרן אתיו ולבניו לקדוילי : והם יקחו
 את-הזרוב ואת-המבלת ואת-הארזון ואת-
 הולעת השני ואת-השש : פ ויעשו את-
 האפד וזהב הכלת ואת-גמל חולעת שני ושש
 משור מעשה חשב : שתי כחפת חברת
 ויה-הצו אל-שני קצותיו וחקר : וחשב אפרתו
 אשר עליו כמעשהו סמנו יהיה וזהב הכלת
 ואת-גמל והולעת שני ושש כששן : ולקחה
 את-שתי אבני-שלהם ופתחת עליהם ששית
 בני ישראל : ויהוה ששה סמנתם על
 האבן האחת ואת-ששית הששה הנתתים
 על-האבן השנית כחוליהם : מעשה חריש
 אבן פתחיה חתם הפתח את-שתי-שתי
 האבנים על-שמת בני ישראל כסכת
 משכנות וזה מעשה אהם : ושמת את-שתי
 האבנים על כפתה האפד אבני זרן לבני
 ישראל וקשא אהרן את-שמתם לפני
 יהוה על-שתי כחפיו לזרן : פ

סדר תשא

וירבר יהוה אל-משה לאמר : כי תשא
 את-ראש בני-ישראל לסקריהם ויהוה אש-כפר
 נפשו ליהוה כספר אהם ולא יהיה להם נגר
 כספר אהם : והו יהוה כל-העבד על-הסקרים
 סמחית השקל בשקל החדש עשרים גרה
 השקל סמחית השקל תרופה ליהוה : וי כל
 היגד על-הסקרים סבן עשרים שנה ומעלה
 יהוה תרופת יהוה : הקשיר לא-תירקה תכל

ויקרא בקודי ויקרא צו שמיני

העלה יענה אתה לעשותה ותתן בני אהרן
הכהן את עליהם ויעדי עזים עליהם
ועדי בני אהרן הכהנים את החמים את
הראש ואחריו על העצים אשר על האש
אשר על המזבח וקדמו יקדמו ויהיו כפים
והקדימו הכהן את המזבח עלה אשה
ועשיתם ליהיה מ שישאל ואסמךהוא
הקדו מן הכהנים או מן העמים לעלה וקר
המים וקריבנו ושחט אתו על גרם המזבח
צפנה לפני יהוה ויקחו בני אהרן הכהנים את
דמי על המזבח סביב ונתח אתו ליהיה ואת
האשו ואחריו יהיה הכהן אתם על העצים
אשר על האש אשר על המזבח ומהקרב
הקדשים ויהיו כפים וקדמו הכהן את המזבח
והקדימו הכהן עלה הוא אשר כים
יהיה ליהיה פ

סדר צו

יזכור יהוה אל משה לאמר צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת הורת העלה הוא
העלה על מזבחה על המזבח פלחיה
על המזבח ואש המזבח תוקד כו וילכש הכהן
מדו כד ומסוסה ירה ולכש על כשרו
והמים אחריו אשר חאל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
וישם אחריו ולכש כפרים אחרים
יזכור אחריו אשר אסמך ליהיה אל
המים קדמו : והאש על המזבח תוקד כו
לא תבנה ולעז עליה הכהן עצים בפקד
בכפר וצמד עליה העלה והקטיר עליה
חריב השלמים : אש המזב תוקד על המזבח
לא תבנה : מ שישאל וזאת הורת המזבח
הקדש אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני
המזבח והמים סמוך נקטצו סמלה המזבח
והשמים ואת על המזבח אשר על
המזבח ותקדו המזבח כים יהיה אוקרתה
ליהיה : והמזבח סמלה יאכלו אהרן ובני
סמלה האבד כהנים קדש חריב אהל
מזבד יאכלה : לא האפה חריב חקם
יהיה אתה מאשי קדש קדשים הוא כחמאת
כאשם : והזכר כבני אהרן יאכלה חריב
עלם לחמיהם מאשי יהיה כל אשר
גע כהם קדש : פ

סדר שמיני

וזה כלם השמיני קרא משה לאהרן ולבניו

את בניו השדר לשנה בקדש אהרונ
הקדש לאהרן הכהן ואחריו בניו ויהיו
בניו ויהיו כפים על המזבח :
סדר בקודי

אלה פקודי המזבח כשמן העלה אשר
פקד על פני משה ובעת היום בני אהרן
הכהן הכהן ובעת אצל קדמו ויהיה
למזבח יהיה עלה את על המזבח ויהיה
יהיה משה ואתו אצל המזבח יהיה
הו השלמים והמים סמלה ויהיה כפים
ועתו וכשם : מ שישאל המזבח יהיה
כלל סמלה קדש ויהיו והם המזבח משה
ועתים כפר ישיב מזה ועליו ישר
בשכל הקדש וכפר המזבח משה כפר
ואלו שכל מזה והמזבח ושבעים שכל משכל
הקדש יהיה ליהיה חריב המזבח בשכל
הקדש לכל העזר על המזבח מן העמים
ישנה ומזה השם מזה אצל המזבח אלים
וחמש מזה וחסמים : ויהיו סאת כפר המזבח
לעזת את אהרן הקדש ואת אהרן הכהן מזה
המים סמלה המזבח כפר לאהרן : ושאל ואת
העלה ישבע המזבח חריב ושבעים עשה
ענים לעמים ועשה האשים וחשק אתם :
והשם המזבח כהנים כפר אלים וארבע
מאה עשר : ויהיה זה אהרן את אהל
מזבד ואת סמלה המזבח ואת המזבח המזבח
אשר לו ואת כל המזבח ואת המזבח המזבח
כים ואת המזבח אשר המזבח ואת המזבח
השמן ואת המזבח המזבח סמלה ומזבד
המזבח המזבח המזבח השמן עש כפר
שדר לשנה בקדש ועת את בניו הקדש
אשר לאהרן מאשי את יהוה אלהים : פ

סדר ויקרא

ויקרא אל משה ויזכור יהוה אל משה
מזבד האש כהן אלים ויהיה ויהיה
אלים עם סמלה את המזבח ויהיה כים
המזבח המזבח ומזבד המזבח את
המים וקריבנו אצל המזבח ויהיה ויהיו
אמו ולעז לפני יהוה : ויהיה יהוה על ראש
העלה ומזה ליהיה המזבח מן העמים את
הו המזבח לפני יהוה וקריבנו בני אהרן
כהנים אחרים תוקד אחרים על המזבח
סמלה אשר יהיה אצל מזה והמזבח את

שמיני תוריע מצורע

ולקחה שפיתתים או של בני יונה אחד
לעלה ואחר לחטאת וכפר עליה הכהן
וקרה: פ שיא וירכב יהוה אל משה ואלי
ארון לאמר: אלם כיריתיה כעורבךשו שאת
אויספת או כרתה והנה כעורבךשו לנגע
צריעת והבא אל אהרן הכהן או אל
אחד מבני הכהנים: וראה הכהן את הנגע
כעורבךשו ושער ננגע הפך לכן וטראה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת היא
וראה הכהן וממא אתו: ואם כרתה לבנה
הוא כעור בשרו ועמק איסוריה סדהעור
ושערה לא הפך לכן והסגיר הכהן את
הנגע שכעת ימים: וראה הכהן כיום השביעי
והנה הנגע עמר כעניו לא פשה הנגע
כעור והסגירו הכהן שכעת ימים שניה:
סדר מצורע
וירכב יהוה אל משה לאמר: זאת חתיה
תורה בפצור כיום סגרתו והבא אל הכהן:
ויצא הכהן אל סחין לפחנה וראה הכהן והנה
נרמא נגעה הצרעת מן הצרוע: וזיה הכהן
ולקח למסכה שתי צפרים חיות סהרות וצץ
ארו ושני תולעת ואוב: וצנה הכהן ושחט את
הצפור האחת אל כל צרעת על ימים חיים: וזי
את הצפר חתיה וקח אתה ואת עץ אהרן
ואת שני התולעת ואת האוב וסבל איהם וראו
הצפר חתיה כיום הצפר השחטה על הצנים
החיים: והנה על המסכה מן התולעת שבע
פצמים וסגרו ושחט את הצפר חתיה על פני
השדה: וככם המסכה את פגריו ונלח את
כל שערו ורחץ ביום וסגור ואחר יבוא אל
הכתה וישב סחין לאהלו שכעת ימים: והנה
כיום השביעי יצח את כל שערו את ראשו
ואת חתו ואת גבת יציו ואת כל שערו ונלח
וככם את פגריו ורחץ את כשרו כמים וקרה:
ישאל וכיום השמיני יקח שני ככשים חמים
וככשה אחת בת ישתה חמיה ושלש עשרים
סלת סתה כלותה בשמן וכן אחד שמן:
והעמיד הכהן המסכה את האיש המסכה
ואתם לפני יהוה קח אהל מועד: ולקח
הכהן את הככש האחד והקריב אתו לאיטם
ואת כל השמן והניח אתם העפה לפני יהוה:
סדר אחרו מיה

ולקחי ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל
בדבר לחטאת ואיל לעלה חמים והקרב
לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קרו
שפיתתים לחטאת ועגל והבש בני שנה
חמים לעלה: ושור ואיל שלשים
לזכר לפני יהוה ומתה בלילה כשן כי היום
הנה נראה אליכם: ויקחו את אשר צנה משה
אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה
ויעמד לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר
אשר צנה יהוה מעשו ורא אליכם כבוד יהוה:
וי ויאמר משה אל אהרן קרב אל הסוכה
ועשה את חטאתך ואת עלתך ובפר בעדה
ובער הנס ועשה את הקרבן העם וכפר
בעדם כאשר צנה יהוה: ויקרב אהרן אל
הסוכה וישחט את העגל החטאת אשר לו:
ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויסבל
אצבעו בדם וימן על הקרנית הסוכה ואת
דם יצק אל יסוד המזבח: ואת החלב
ואת הקלות ואת היתרה מן הקרבן מן
החטאת הקטיר הסוכה כאשר צנה יהוה
את משה: וישאל ואת הבשר ואת העור שרף
כאש סחין לפחנה: וישחט את העלה ויצאו
בני אהרן אליו ואת הדם וירקחו על
הסוכה קיב: ואת העלה הקטיר אליו
להחיה ואת הראש וקטר על המזבח: וירחץ
את הקרב ואת הכרעים וקטר על העלה
הסוכה: ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו
קראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
סדר תוריע

וירכב יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תוריע וולדה וקר
וקמאה שכעת ימים כימי נדת דוהה הכסא:
כיום השמיני יאיל בשר ערלתו: וישלשים יום
זשלתע ימים השב כרמן סהרה ככל קוש
לאיתע ואלה הפקדש לא הבא עד מלאת ימי
סדה: וי ומוסנקה חלו וקמאה שקעים
כנתה וששים יום וששת ימים חשב על
דמי סהרה: ובמלאת ימי סהרה לכן או
לחל הבא בשב קרשנתו לעיה יבד
יונה אהרן לחטאת אל פחה אהל מועד
אל הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וסדה מספר דמיה ואה תורה הילתה
לדבר או סהרה: ואם לא המצא ורה די שי

אדרי קדושים אמר בהר

ואכל ומקדחה והנהר עד ימים השלישי באו ישרף: ואם האכל יאכל כיום השלישי פנו הוא לא ירצה: ואכליו עונן שא בראת קדש יהיה חלל ונכרתה הנפש הוא מקמיה: ובקצרבם את קציר ארצכם לא חכמה פאת שדה לקצר ולקט קצירה לא חלקם: וכרסו לא תעולל ופרט פרט לא חלקם לעני ולגר מעוב אהם אני יהיה אליהם: ירא לא חננו ולא הכחשו ולא חשקרו איש בעמיתו: ולא השבעו כשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהיה: לא תעשק את רעהך ולא חנוף לא תהיה: פעלת שקיר אהב ערנך: לא תקלל חרש ולפני עור לא חתן מקשל ויראת מאלהיך אני יהיה:

סדר אמר

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשאריו הקרב אלו לאמו ולאביו ולבני ולבתו ולאחיו: ולאחתי הבתולה הקרובה אלו אשר לא-להיה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו לחלו: לא יקדחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרשו שקטח: קרשים יהיו לאלהיהם ולא יחליו שם אלהיהם כי את-אשי יהוה חם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: לא אשה ונה ונחלה לא יקחו והיו נרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כיה אה-לחם אלהיך הוא מקריב קדש והיה-לך כי קדש אני יהוה מקדשם: ובה איש בנה כי חלל לגנות את-אביו הוא סחלת באש תשרף: וסחלת השרף מקחיו אשר-עק על-ראשו שמן המסחה ומלא את-יוויו לנפש את הכנדים אהראשו לא יפיע ובגדיו לא יפרס: ועל קל-נפשתו לא יבא אביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שמן מסחת אלהיו על-אני יהוה: שיאזווא אשה בבתוליה יקח: אלהיה ונרושה ונחלה ונה את-אלה לא יקח כי אם בתולה מקמיו יקח אשה: ולא יחלל ורעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: ׀

סדר בהר

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ

אל משה דבר אל-אהרן אחיך ואלי-בא בכל-על אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הנפרת אשר על-הארץ ולא ימות כי בעני אראה על-הנפרת: בנאה ואל אהרן אל-הקדש כפר כד-קדש לחסאת ואיל לעלה: תנחת-כד קדש יקדש ומקנט-כד יהיו על-כשרו ובאבנטם כל יחור ובמצנפת כר יצוף כנר-קדש הם ורתץ בפנים את-בשרו ולבשם: ומאת ערת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחסאת ואיל אהר לעלה: והקריב אהרן את-השן החסאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: יי ולקח את-שני השעירים והעמיד אהם לפני יהוה פתח אהל מועד: וקח אהרן על-שני השעירים גדלות גורל אהר ליהוה וגורל אהר לעזאזל: והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הירף ליהוה וקשה חסאת: והשעיר אשר עדה עליו בגורל לעזאזל העמיד לפני יהוה לכפר עליו שלח אהר לעזאזל השדברה: והקריב אהרן את-שן החסאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את-שן החסאת אשר-לו: ישיא ולקח מלא-השחיה נחל-ראש מעל המזבח מלפני יהוה: ומלא חפניו כפרת סמים בקה והביא מבית לפרכת: ונתן את-הקטורה על-הראש לפני יהוה וכסהו ענן הקטורת את-הנפרת אשר על-העזות ולא ימות: ולקח סרס הסר והשך באצבעו על-שן הנפרת קרחה ולפני הנפרת יד שבע-פעמים מן-ההרם באצבעו: ושחט את-שעיר החסאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית לפרכת וקשה את-דמו באשר עשה להם הפך והיה אהר על-הנפרת ולפני הנפרת: וכפר על-הקדש מחסאת בני ישראל ומשעירים לכל-חסאתם וכן יעשה לאהר מועד השכן אהם בתוך טמאתם: וכל-אדם לא ייהוה ו כאהר מועד כבאו לכפר בקדש ערצאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל-קרב ישראל:

סדר קדשים

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני-עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים יהיו פי קדוש אני יהוה אלהיהם: איש אמו ואביו חיראו ואת-שבתתי השמר אני יהוה אלהיהם: אל תפגו אל-האלהים ואלהו סכה לא תהיו: לכם אני יהוה אלהיהם: יי וכי הזכחו וכן שלטים ליהוה לרצונם תזכחו: כיום וכחכם

בדר בחקתי במדבר נשא

סדר במדבר

וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני פארה
 מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמר : שאו את־ראש כל־עדת
 בני־ישראל למשפחתם לבניה אבתם במספר
 שבת כל־זכר לנפלהם : סבן עשרים שנה
 ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפגרו אתם
 לצבאתם אתה ואהרן : ואתכם יהיו איש איש
 לפסוה איש ראש לבית־אבתיו הוא : לי ואלה
 שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן
 אליצור בן־שדיאר : לשמון שלמייאל בן־
 צורישור : ליהודה חשון בן־עשירוב : ליששכר
 גהנאל בן־צופר : לזבולון אליאב בן־חין : לבני
 יוסף לאפרים אלישבע בן־עשיהור למנשה
 גמליאל בן־פרהצור : לבנימין אכירן בן־גורעני :
 לרן אחיצור בן־עמישדי : לאשר פניציהל בן־
 עקרון לנר אליסף בן־דעאל : לנפתלי אחיעזר
 בן־זעון : אלה קרובי הגדה : לישא סבול
 אבותם ראשי אלפי ישראל הם : לישא ויקח
 משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו
 בשמות : ואת כל־הגדה הקהילו באחד לחודש
 השני ויהללו על־משפחתם לבניה אבתם
 במספר שבות סבן עשרים שנה ומעלה
 לנפלהם : כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם
 במדבר סיני :

סדר נשא

וידבר יהוה אל־משה לאמר : עשו את־
 ראשכי ערשונם לבניה אבתם למשפחתם
 סבן שלשים שנה ומעלה עד בן־הששים שנה
 תפקדו אותם כל־הקא לצבא צבא לעבר עבדה
 באהל־מועד : ואת עבדת משפחת הרשני לעבר
 ולמטא : לי ונשא את־יריעת הפשטן ואת־
 אהל מועד מכסה ומקסה החמש אשר־עליו
 סלעילה ואת־סכך קחת אהל מועד : ואת
 קלעי החצר ואת־סכך פתח : שער החצר
 אשר על־המזבן ועל־המזבן סבוב ואת
 מיהריתם ואת־כל־כלי עבדתם ואת כל־אשר
 יעשה להם ועקרו : על־פי אהרן וקניו מדיה
 כל־עברה בני הרשני לכל־משאם ולכל
 עבדתם ופקדתם עליהם במספר את כל־
 משאם : ואת עבדת משפחת בני הרשני
 באהל מועד ומשפחתם בני אהרן בן־אהרן
 הכהן : ס יראלי בני סרני למשפחתם לבניה
 אבתם תפקדו אתם : סבן שלשים שנה ומעלה

וקח ליהוה : שש שנים תרוע שנה ושש שנים
 וזכר פרסו ואמסה את־הבואות : לי וכשנה
 עבדתי שבת שבתו יהיה לארץ שבה יהיה
 ארץ לא תרוע וכרסה לא תוסר : את ספיה
 צורה לא תרוע ואת־עבד נזורה לא תרוע
 ענת שבתו יהיה לארץ : והנה יהיה שבה
 ארץ לכם לאכלה לה ולעבדה ולאמרה
 לשביתה ותרוע שבה הנרים עקף : ולכרסה
 יהיה אשר בארצו יהיה כל־חבואותה
 ואל : ס יראלי וספרת לה שבע שבתה שנים
 ובע שנים שבע פעמים יהיו לה ימי שבע
 וקחת השנים תשע וארבעים שנה : והעבדה
 וזכר הרועה בחדש השבעי בעשור לחדש
 יום הפקדים העבדו שופר בכל־ארצכם :
 ודשמו את שנת החמשים שנה וקראתם
 יום קאדז כל־השנה יובל הוא תהיה
 לכם ושבתם איש אל־אחורו ואיש אל־
 שכמוהו השבו : וכל הוא שנת החמשים
 נה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו
 ספחיה ולא תבצרו את־נוריה :
 י יובל הוא חדש תהיה לכם בן־השנה
 אכלו את־חבואותה : בשנת היובל האת
 שבו איש אל־אחורו :

סדר בחקתי

אמ־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו
 וישתם אתם : ונתתי שמיכם בעתם ונתנה
 ארץ יבולה ועץ השרה יהן פרוי : והשני
 לכם ייש את־צדור וקציר וישג את־זרע
 ואלתם לחטכם לשבע וישבתם לבטח
 ארצכם : לי ונתתי שלום בארץ וישבתם
 ונתתי ונתתי חיו רעה מדי־ארץ
 וכן לא־העבר בארצכם : ודפתם את־
 ריבכם ופילו לפניכם לחרב : ורדפו סבם
 מיה מאה ומאה סבם רבתי ורדפו ופילו
 ריבם לפניכם לחרב : ופתחי אליכם
 פניתיו אתכם והרבותי אתכם והקמתי
 תדירות אתכם : יראלי ואלתם ונתן נושן
 שון ספני חרש חוציאו : ונתתי משכני
 ותקדם ולא־תנגל נפש אתכם :
 תהלכתי בחיובכם והייתי לכם לאלוים
 ונתתי חיו לי עם : אלי יהיה אלוים
 שך רוציאו אתכם מארץ מצרים מדיה
 הם עבדים ואשכר מטת עליכם
 ויהי אתכם קוסמות : ס

נשא בהעלאתך טלה קרח

לפני ישראל איש אהרן איש אהרן למה
 אבהו השלחו כל נשיא בהם: וישלח אהרן
 משד מדבר פארן על-בן ידוה כלם אנשים
 ראשי בני ישראל הפה: ויאלה שמום
 למטה ראובן שמעון בן-קנז: למטה יששכר
 שפט בן-חפני: למטה יהודה כלב בן-יופנה:
 למטה לוי נאל בן-זויר: למטה אפרים
 דוש בן-נון: למטה בנימין פלטי בן-רפוא:
 למטה זבולן נדאל בן-חפני: למטה יוסף
 למטה מנשה נדו בן-חפני: למטה דן עמיאל
 בן-גמלי: למטה אשר סהר בן-חפני: למטה
 נפתלי נחבי בן-חפני: למטה גר: יואל בן
 ממי: אלה שמות האנשים אשר-שלח משה
 לבדד את-דודאו ויקרא משה לדוש בן-נון
 דוש: ויאל וישלח אהרן משה לחור את
 אהרן כנען ונאמר אלם: ויהי זה כנגד ועליהם
 אתההר: ואיהם אתההרן סהר הוא ואת
 העם הישב עליה החוק הוא ואתהה המעט הוא
 אסרוב: משה הארץ אשר-היא יושב בה המורה
 הוא אסרוב ומה הערים אשר-היא יושב בהה
 הנקחנים אם כסכרנים: וקה הארץ השמנה
 היא אסרוב הישקה עין אסרוב ויהתקחם
 ויבחרם מפני הארץ והעמים ומה בנימין נכבים:

סדר קרח

ויקח קרח בן-צופר בן-חפני בן-נחמן
 יאמרם בני אליאב ואין בן-חפני בני ראובן:
 ויקם לפני משה ואנשים סבני ישראל חמשים
 מאתים נשיא עדה קרא משד אנשים:
 ויקהל ער-משה ועל-אהרן ואמר: אלהם
 כל-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובהם
 יהיה מקדש חתניא על-ההה יהיה: וישמע
 משה ויפל על-פניו: וידבר אל-קרח ואל-
 כל עדה ואמר: בך ידוע יהיה את-אשר-לי
 ואת-הקדוש והקרב אליו ומה אשר בחרבו
 וקדו אליו: ומה עשו קח-לכם בחייה קרח
 וכל-עדתו: תתי קחן אש וישיב עליהו
 קטרת לפני יהוה סהר יהוה האיש אשר-עבד
 יהוה הוא הקדוש ככל-לכם בני לוי: וישא
 ויאמר משה אל-קרח שמעניא בני לוי: המעט
 כלם ביהכבודי אלהי וישראל איכם מעדת
 ישראל להקריב אהכם אליו ליבד את-עבדה
 משכן יהוה וליפד לפני העדה לשדתם:
 ויקרב אה ואת-כל-אתיו בני-לוי אהרן
 ובקשתם נס-הנה: לכן אהה ודל עבדה
 העדה

וער קרח-שם שנה הקדש כל-הבא ליקרא
 לעבד את-עבדה אהל מועד: ואת משפחת
 משאם לכל-עבדהם באהל מועד קדש משכן
 וכריתו ועמיתו ודעו: ועמיתו קחור קמי
 ואהניהם ויהרם ומהיהרם כלם בלי-דמ-ולכל
 עבדהם ובשפת הקדו את-כלי משפחת
 משאם: ואת עבדה משפחת בני מדין ליקרא
 עבדהם באהל מועד ביה אהרן בן-אהרן ויהקח
 ער וקרן כסמל: ויקח ויסמן ער

ויפקד משה יאמרן ונשיא העדה אהרן
 הקהו למשפחתם ולבית אהרן: כהן ששנים
 שנה ומעלה וער בן-חמשים שנה בלי-דמ
 ליקרא לעבדה באהל מועד: ויהו מקדשם
 למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה
 פקודי משפחת הקהו כל-העבד באהל מועד
 אשר-פקד משה ואהרן על-פי יהוה ביה-משפחתם
 סדר בהעלאתך

וידבר יהוה אל-משה לאמר: סדר-העלאתך
 ואהרן אליו בהעלאת את-העדה אל-מל פני
 המורה ואינו שבעת הערות: וישן בן אהרן
 אל-מל פני המורה העלה ויהיה פאשר ענה
 יהוה את-משה: וזה משה המורה מקדש וזה
 סדר-הקדש ער-הקדש הוא כמראה אשר
 הראה יהוה אחי-משה בן-משה את-המורה: ופ
 לי וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח את-
 הלויים מהון בני ישראל ומהרה אהם:
 וכה-יששה להם לטרדם יהוה בליהם מי
 חמאת ותעבדו מעד על-לוי-יששים ונכסו
 כנניהם ויהרהו: וזהו סדר-הקדש ומנהו
 סבת בליה משכן ופרשני ביה-הקדש משכן
 לחמאתו ומהקדש את-הלויים לפני אהל מועד
 והקדש את-בלי-הקדש בני ישראל: וישא
 והקדש את-הלויים לפני יהוה וקמי בני
 ישראל את-הלויים על-הלויים: והנה אהרן
 את-הלויים הטעה לפני יהוה מה בני ישראל
 והו לעבד את-עבדה יהוה: והלויים וסכני
 את-יהוהם על ראש הקדש ויששה את-האחד
 חמאת ואת-האחר עלה הקדש על-הלויים:
 והקדש את-הלויים לפני אהרן וקמי בני
 והקפת אהם הטעה ליהוה: והקדש את-הלויים
 מהון בני ישראל ותי לי הלויים:

סדר שלח לך

וידבר יהוה אל-משה לאמר: שלח-לך
 אנשים ויהו את-ארצו כנען אשר-אני נתי

קרה חקת בלק פינתם

ים על ידוה וארנו סה-הוא פי חלטי
: וישלח משה לקרא דתנו ולאכרם בני
: ויאמר לא נעלה : המטע כי הגליחתי
: זוכה חלב ודבש להמתינו בעקרב כי
: קרה חקת נס-השתחרר :

סדר חקת

ונבחר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר :
חקת בחירה אשר-עוד יהוה לאמר דברו
בני ישראל וחקו אליה-פרה-אמה תטיח
תם אתה אל-אלעזר הבדון ויציא אתה
מתוך לפתה ושחט אתה לפניו : וחקו
עוד הבדון סרקה קאצקע יהוה אל-נכח פני
ל-סמוען סרקה שבע פעמים : ושרף את-
הה לשיעור את-עדה ואת-שורה ואת-דקה
ל-פרשה שרף : ולחק הבדון עץ אתו יאכז
ען תושבת והשליד אל-תוך שרפת הפקה :
ונכסם פתיו הבדון ותחן כשרו כמים ואת
א אל-הפתחה וסמא הבדון ער-העקב :
ושרף אתה יכרם פתיו כמים ותחן כשרו
עם וסמא ער-העקב : ואמר : איש מלוד את
עמו הפקה ותחן מחוץ לפתחה כמלים סהוד
יחקה לערב בני-ישראל למסמרת למי נדה
סמא הוא : ישראל ונכסם האסף את-אמר הפקה
את-בדויו וסמא ער-העקב ותחנה לבני ישראל
לעני הנר בהרום לחקת עולם : הנגע כסת
ל-גפש אדם וסמא שבעת ימים : הוא
תחמא-לו כיום השלישי וכיום השביעי יסדר
תחמא ותחמא כיום השלישי וכיום השביעי
לא יסדר : כל-הנגע בקה כחמש-הארם אשר-
יסוה ולא תחמא את-משכן יהוה סמא
ונבחרה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא-
זרק עליו סמא יהוה עוד סמאנו קו : ואת
התודה אדם כחיסות בארץ כל-הקא אל-
האכל וכל-אשר פאדל וסמא שבעת ימים :
וכל כל-פתח אשר אינ-עמיד פתיו עליו סמא
הוא : וכל אשר-יגע על-פני הפקה כחמא-
הקב או כסת אי-בעצם אדם או בקבר וסמא
שבעת ימים : וקחה סמא מפנה שרפת
התקאת ותחו עליו מים חיים אל-פניו :

סדר בלק

ויאמר מואב אל-זקני סדון עמה יל-כבו
הקור את-ל-ל-מכיתיו בלחה השור את
הק בלחה ובלק בן-עצור מלך המואב בעת
ההוא : מי וישחט מלאכים אל-בלעם בן-
בעור פתורה אשר על-הנהר ארז בני-עמי
ל-דא-ינו לאמר דנה עם יצא ספערים
דנה כסה את-עין הארץ והוא ישב מספי :
ועתה לכה-לא אהר-ליו אהר-הם הוה כי-
עצום הוא ספני אילי איכל נכדכו ונאר-שני
מוד-הארץ כי ונאמי את אשר-הקנה
מקנה ויאמר תאר ויאר : וילנו וקני מואב
זקני סדון וקסמים בדם ונבאו אל-בלעם
ונדברו אליו דברי בלק : ישאל ויאמר אליהם
לעני מה תעלה והשכתי אהכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי וישבו ל-מואב עם-בלעם :
ונבא אלהים אל-בלעם ויאמר מי האנשים
האלה עמך : ויאמר בלעם אל-האלהים
בלק בן-עצור מלך מואב שלח אלי : דנה
העם היצא ספערים ויכס את-עין הארץ
עלה דכה וקד-לי אתו אילי אוכל להלחם כי
ונרשחתי : ויאמר אלהים אל-בלעם לא תלך
עשרם לא תאר אהר-הם כי קרה דעא :

סדר פינתם

ונבחר יהוה אל-משה לאמר : פינתם
בן-דא-עזר כדא-הן הבדון השני את-חמא
סעל בני-ישראל בנאו את-הנאמי בתוכם
ולא-כחתי את-בני-ישראל בקנאתי : לכן
אמר דגני נתן לו את-בריתי שלום : מי
והי תה לו ופועו אחריו כרית פנתם
עולם חמת אשר הוא לארדו : וכפר על-פני
ישראל : ושם איש ישראל המנה אשר
דכה את-המדונית וסרו ב-סליא נשיא בית-
אב לשמעוני : וישם הוא זה המנה המדונית
בזקני בת-עזר ראש אמה ביהודא כסדון
הוא : פ ישאל ונדבר יהוה אל-משה לאמר :
עזר את-המדונית והביאם אתם : כי עזר-הם
הם יכס בנבליהם אשר-נכלו להם על-
דבר פעור ועל-דבר בזוי בת-נשיא סדון
אתחם המנה כיום-הפניה על-דבר-פעוד :
יהוה אחרי המנה פן ויאמר יהוה אל-משה
ואל אלעזר בן-אהרן הבדון האמר : שאו
את-ראש כל-עדת בני-ישראל מן עשרים
שנה ושלשה לבית אבתם כל-יצא עקב
בישראל : ונדבר משה ואלעזר הבדון אהם
בצנחת

ויאמר בלק בן-עצור את כל-אשר-עשה
ישראל לאמרי : ויגר מואב מספי הים סוד
כי רכדוה וקנץ מואב ספני בני ישראל :

פיתחם במוות מסעי דברים ואתחנן

הראשון מסכתה הפסח וצאו בני ישראל בני
 רעה לציני כל מצרים: וי וסערים מקבלים
 את אשר יהיה יהיה דבם כל כבוד
 ובאלהיהם עצה יהיה שפטים: ויסעו בני
 ישראל סרעססם ויחטו בקבתי: ויסעו ספלה
 ויחטו כהאם אשר בקצה הסדק: ויחטו
 ויסעו כהאם וישב על פני החיות אשר
 על פני בעל צפון ויחטו לפני מרל: ויסעו
 לפני החיות ויגברו כהוהיהם הסדקה
 ויכלו ברה שפשת סים כסרבר אהם ויחטו
 בקרה: ויסעו ספלה ויבאו אלהם וסאלים
 שמים עשרה עינת סים ושבעים סתרים
 ויחטו שם: ויסעו סאלים ויחטו על סוסוף:
 סדר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל-
 ישראל בעבר הירדן כמדבר בערבה סוף סוף
 ביום פארו בני ישראל וקצו ויחצרו ויר ורב:
 אחר אשר יום סחרב הרה הרשעני עד
 הרש סרני: ויהי בארבעים שנה כעשמי עשר
 חדש כחחר לחדש דבר משה אל בני ישראל
 בכל אשר צוה יהוה אתו אלהם: וי אחרי
 כהלו את סיוח סלך האסרי אשר וישב
 כחשכון ויהי עת סלך הכשן אשר וישב
 כעשחרת כארעו: בעבר הירדן פארץ סואב
 הואיל משה ברא את ההיורה הוא לאמר:
 יהוה אלהינו דבר אלינו כחכב לאמר רב לכם
 שבת דבר הזה: פנו וסעו לכם וכא הך
 האסרי ואל כל שבניו בערקה דבר וכשפלה
 וכגנב וכחוף סים ארץ הכנעני והלבני עד
 הערר הגדל דבר סרה: ויחטו ראה נחמי
 לפניכם את הארץ בא ורשו את הארץ אשר
 גשבע יהוה לאבותיכם וסארתם ליצחק
 ולעקב לתת להם וליתנם אחריהם: ואמר
 אלכם דעת הוה לאמר לא אכל סכר סאה
 אהבם: יהוה אלהיכם הרבה אהבכם והגנבם
 סים ככוכבו השמים דרב: יהוה אלהי
 אבותיכם סוף עליכם ככם ארץ פסמים וקרב
 אהבם כאשר דבר לכם:

סדר ואתחנן

ואתחנן אל יהוה דעת הוה לאמר: אלני
 ויהוה אתה בחלוקי כרמיאות אה עכרה אה
 דררה ואת יהוה החנקה אשר סירא בשמים
 וקארץ אשר יעשה כסאשיו וקנולקה:
 אעבדניא ואתה את הארץ סמוכה ארץ

דערכת סואב על ירדן וכוה לאמר: סבו
 עסרים שנה וסעלה כאשר צוה יהוה את משה
 וכוה ישראל היצאים פארץ סצרים:
 סדר סמוה

ודבר משה אל ראשי סמכות לבני ישראל
 לאמר יהוה דבר אשר צוה יהוה: איש כוה
 יוד נדר ליהוה אירשבע שבעה לאמר אה
 על נקשו לא יחל דברו ככל סמיעא ספוי נעשה:
 ויהוה כוה נדר ליהוה ואסרה אהן כהיה
 אהיה כנעניה: ויסעו אהיה את גרדה ואסרה
 אשר אסרה על נפשה והחריש לה אהיה
 וקמו כל גרדיה וכל אהר אשר אסרה על
 נפשה יקום: ואסרניא אהיה אהה כיום שסעו
 כל גרדיה ואסרה אשר אסרה על נפשה כא
 יקום ויהוה יסלח לה כוה נמי אהיה אהה:
 ואסרני קהיה לאיש ונדרה עליה אי
 סקמא שפתיה אשר אסרה על נפשה: ויסעו
 אישה כיום שסעו והחריש לה וקמו נדריה
 ואסרה אשר אסרה על נפשה וקמו:
 ואם כיום שסעו אישה נמי אהיה והסר
 את גרדה אשר עליה ואת סממא שפתיה אשר
 אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: וי ונדר
 אל סנה וירושל כוה אשר אסרה על נפשה
 יקום עליה: ואסרניא אהיה אהה כיום שסעו
 אהר על נפשה כסבחה: ויסעו אישה
 והחריש לה לא נמי אהה וקמו כל נדריה
 וכל אהר אשר אסרה על נפשה יקום: ואם
 סרר יסר אתם אישה כיום שסעו כל
 סרר שפתיה נדריה ולאמר נפשה לא יקום
 אישה פרים ויהוה יסלח לה: ויחטו כל
 גבר וכל שבעת אהר לענת גרש אישה
 וקיסו וישיה פרטו: ואסרחדס גרש לה
 אישה סיום אל יום ודקים אהיה נדריה או
 את כל אסרה אשר עליה כיום אתם כוה
 קחש לה כיום שסעו: ואסרחדס יסר אתם
 אחרני שסעו ונשא אהרעוה: אלה החקים
 אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 כדאב כלהו כנעניה בית אהיה: פ

סדר מסעי

אלה סעני בני ישראל אשר וצאו פארץ
 סצרים לעבאם כוה כשה ארדן: ויחבב
 משה את סונויהם לסעיהם על פני יהוה
 ואלה סעיהם לסמוניהם: ויסעו סרעססם
 כדלס הראשון כסמעה עשר יום לחמש

ואתחנן עקב

בעבר הדין הדר הטוב הזה והלכתי לוי
 ויהעבר יהיה כי למענכם ולא קמע אלי נאמר
 יהיה אלי כבדך אל הוספדך אלי עוד כדבר
 הזה עלה ראש הפסלה ושא עיניך ימה
 וצפנה ותיקנה ומוחה וראה בעיניך כי לא
 זעברו אחיהירון הזה וצו איהיהושע ותוקדו
 ואמרו כי יהיה ועבר לפני העם הזה והוא
 יתחיל אותם אתהארץ אשר תראה : ונשב
 כניא מול בית פעור : פ ויתה ישראל שמע
 אלהיהם ואלה המשפטים אשר אנכי שלמד
 אתכם לעשות למען תחיו וקאתם וירשתם
 אתהארץ אשר יהיה ארץ אבותיכם נתן
 לכם : לא חספו על הרבה אשר אנכי מצוה
 אתכם ולא חננו מפני לשמר את מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם : עיניכם
 הראות את אשר עשה יהוה בבבל פעור כי
 כל האיש אשר הלך אחרו בעל פעור
 השמירו יהוה אלהיו סבבה : ואתם הרבים
 ביהוה אלהיכם חיים בלכם היום : ישראל ראהו
 לפרחי אתכם חיים ומשפטים כאשר צונו
 יהוה אלהי לעשות פן בקרב הארץ אשר אתם
 באים שמה לרשתה : ושמרם ועשיתם כי
 הוא חסמתם וינתכם לפני העמים אשר
 ישמעון את כל הדברים האלה ואמרו כל
 עמלקם ונבון הניו הנולד הזה : כי מיני
 גדול אשר לו אלהים קרבים אליו ביהוה
 אלהיו ככל קראנו אליו : ומו נוי גדול
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 סדר עקב

והיה עקב השמעון את המשפטים האלה
 ושכרתם ועשיתם אתם ושכל יהוה אלהיו
 את הברית ואתהקדו אשר נשבע
 לאבותיך : ואתהו וברכה וירבה וברך פרו
 כמנה ופרו אדם ונתן וירשה
 ויעלה שר ארצו ועשתת צאה על
 הארץ אשר נשבע לאבותיך לחה לה :
 ביום ההוא מפל העמים לא יהיה כה עקר
 ונקרה ובבוסתה : ובסור יהיה סוף
 כל חלי וכל כריו מצרים תעים אשר
 ידעת לא ישקם כה ונתנם ככל שואף :
 וכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיו
 נתן לה לאיתנים עינה עליהם ולא תעבר
 אתה אלהיהם כי סוף הוא לה : ס כי האמר

בלבבך רבים היום האלה מפני איכה אכל
 לדורשים : לא הירא כחה זכר חזיר את
 אשר עשה יונה אלהיו לפרעה ולכל
 מצרים : הפסה הנדלת אשר ראו עיני
 והאחת והפחים והיר החוקה והרע
 הנסיה אשר הוצא יהוה אלהיו בך
 עשה יהוה אלהיו לכל העמים אשר אתה
 ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח יוה
 אלהיו כם עד אבו הנשארים והנסתרים
 מפניה : לא תעז ספניהם כי יהיה אלהיו
 כבדך אל גדול ועזא : לוי ונש יהוה
 לא הוכל בלתי סור פן חרבה עליך מיה
 השדה : ונתנם יהוה אלהיו לפניה והקם
 סווקה גדלה עד הארץ ונתן סלבים
 בידו והאכרת את שכל סתחת הארץ
 לא יתעב איש ספניה עד השקד אדם :
 פסילי אלהיהם משפון קאש לא תחשב
 כסף והיה עליהם ולקחת לה פן תקש כי
 כי תעבת יהוה אלהיו הוא : ולא תבאי
 תועבה אל איהו והיה חרם כסו שפון
 חשקצו ותעבו תהבנב כי תרם הוא :
 כל הפענה אשר אנכי מצוה היום משפון
 לעשות למען תחיו ורביהם וקאתם וירשתם
 אתהארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם :
 וזכרת את כל הדבר אשר הולכת יהוה
 אלהיו וה ארבעים שנה כדבר למען ענתה
 לפתך לבעת את אשר בלבבך ותשמר
 מצותו אשר לא : וענה ורעבה ויאלה את
 כפן אשר לא ידעת ולא ידעו אבותי למען
 הודיעך כי לא על סתם לכו יהוה
 האדם כי על כל סוף פיהו ויהוה האדם :
 ישאל סמלתך לא בלה מעדו ונלה לא
 כצקה וה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך
 כי כאשר יסר איש את לבו יהוה אלהיו
 סיסרה : ושמת את מצות יהוה אלהיו ללכת
 בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיו סבי א
 אל ארץ סוכה ארץ נתן לים עינת והרם
 וצאים פכקה ובר : ארץ חסה ושעלה
 ופון והאנה וספן ארציה שכן ודכש ארץ
 אשר לא כסכתה האכלה להם לא
 חסור כל כה ארץ אשר אכנה כדול ויגרהו
 מחכב נחשת : ואכלת ושקעת וזכרת את יהוה
 אלהיו על הארץ סוכה אשר נהרתי

ראה שופטים הנצ

סדר ראה

משפט צדק : לא תחנה משפט לא תכיר פנים
 ולא תכנה שחד כי השחר עור עיני חכמים
 וסלף דברי צדקים : צדק צדק תרופ לטוב
 החנה ונכשת את הארץ אשר יהיה אלהיך
 נתן לך : כי לא ידענו לך אשר כל עין
 אצל מוכחי ידוה אלהיך אשר מעשה לך : ולא
 תקום לך מכה אשר שגא יהיה אלהיך : כי
 לא תוכח לידוה אלהיך שור ושה אש יהיה
 בו מום כל דבר רע כי הענקת יהיה אלהיך
 הוא : כי יוצא בקרבה באתר שערך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך איש גוי אשר יעשה
 את דברע בעיני יהוה אלהיך לעבר כריתו :
 ילך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם
 ישמשו או לזרים או לכל צבא השמים אשר
 לא צייתו : והגדלך ושקעת ורשת היטב
 יהיה אמת וכן הדבר נעשתה התנועה האת
 בישראל : והוצאת את האיש הנוא או את
 האשה הנוא אשר עשו את הדבר רעע הזה
 אל שערך את האיש או את האשה וסקלהם
 באבנים ומתו : על פי שנים עדים אי שקע
 עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחר :
 יך העדים ההדרכו בראשנה להמיתו ויד כל
 העם באחרונה ובעת רעע מקרבה : כי בלא
 מסוד דבר לשפט כן דם : לך כן דין דין
 ובין גנע רעע דבר ריבת בשערך וחסת
 ועליה אל השקים אשר יבטר יהוה אלהיך
 כי ובאת אל יבנהיים הלזים ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ונרשת והגדו לך את דבר
 השפט : ועליה על פי הדבר אשר יגידו לך
 מן השקים הוא אשר יבטר יהוה ושקעת
 לעשות בקר אשר יורו : ישאל על פי ההנה
 אשר יורו ועל השפט אשר יאמר לך
 תעשה לא תסור מן הדבר אשר יעידו לך וכן
 ושקאל : והאיש אשר יעשה כן וכל
 שמע אל הנה העמר לשבת שם את יהוה
 אלהיך או אל השפט ומת האיש הוא ובעת
 הרע בישראל : וכל העם ישמעו ויראו ולא
 יגדו עוד : כי

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה :
 את הברכה אשר תשמעו אל מצוה יהוה
 אלהיכם אשר מצוה אתכם היום :
 והקללה אשר לא תשמעו אל מצוה יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדבר אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
 לא ירעם : סוהיה כי יב אה יהיה אלהיך אל
 הארץ אשר אתה בא ישקה לרשתה ונתתה
 את הברכה עליה גרים ואת הקללה עליה
 עיבד : הלא רפה בעני הירדן אתה ירד
 סבוא השמש בארץ הכנעני הישב בקרבה
 מל הנקלל אצל אלזי מרה : כי אתם עבדים
 את הירדן למה לרשת את הארץ אשר יהיה
 אלהיכם נתן לכם ורשתם אה וישבתם בה : כי
 וסרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום : אלה החקים
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות ארץ אשר
 נתן יהוה אלהי אבותי לך לרשתה כל הימים
 אשר אתם חיים על הארץ : אכן האבדו
 את כל העשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר ירשים אהם את אלהיכם על ההרים
 הקטים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן :
 ונתתם את מובחם וסרתם את מצבתם
 נאשריהם תשרפן באש וספלי אלהיכם
 הגדעון ואבדתם את שם מן השקים הוא :
 לא תעשון כן יהוה אלהיכם : כי אם אל
 השקים אשר יבטר יהוה אלהיכם סכל
 שבמיכם לשום את שמו שם לשכנו תרשו
 וקאת שפה : ישאל והבאתם שמה עליכם
 וקביתם ואת מעשריכם ואת תרומת ידכם
 ונדרים ונדבותיכם וכלת בקרכם וצאנכם :
 נאכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלה ידכם אהם וקביתם אשר בקר
 יהוה אלהיך : לא תעשון ככל אשר אנתנו
 עשים פה היום איש כל השר בעיניו : כי לא
 קחתם עד עתה את המנוחה ואת הנחלה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את הירדן
 וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם סנתל
 אתכם והיום בקר סכל איביכם סכב
 וישבתם בהם :

סדר שפטים

שפטים ושחרים תתן לך בכל שערך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך לשפוטו ושפטו את העם

סדר תצא
 כי תצא לשלחה על איבו ותל יהוה
 אלהיך כחך ושביה שכו : וקאת כשבו
 אשת ופת האר וקשחת בה וקחת לך לאשה :
 נבארה אלתו ביתו וכלה את האיש
 ועשתה את צדקתו : והסירה את הסירה

תצא תבוא נצבים

השבתות לפני יתה אלהיך : ושחת
 בכל-השוב אשר גזר-לך יתה אלהיך
 ולביתך אהה והלוי והגר אשר בקרבך : ש
 יראו כי הכנה לעשר אהי-לך מעשר
 תבואהך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
 ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך
 ושבעו : ואהלת לפני יתה אלהיך בערתי
 הקדש מן-הבית גם נתתו ללוי ולגר
 ליתום ולאלמנה בכל-מצותך אשר צויתני לא-
 עברתי מצותך ולא שחתתי : לא אכלתי
 כאני מסנו ולא בערתי מסנו בקמא ולא-
 נתתי מסנו למת שמעתי בקול יתה אלהי
 עשיתי בכל אשר צויתני : השקפה מסעון
 קדשה מן-השמים וקברך אהדעפתי את-ישראל
 ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ש

סדר נצבים

אהם נצבים היום כלכם לפני יתה אלהיכם
 ראשיתם שביתכם וקניכם ושפתיכם כל איש
 ישראל : מסכם נשבים ונרף אשר בקרב
 כחנה חסב עזיז ער שאכ מסיד : לעברך
 בבית יתה אלהיך ובאתה לפני יתה
 אלהיך בדת עפה היום : לוי מסנו הקים
 אתה היום לו לעם והוא והיה-לך לאלהים
 כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבותיך
 לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם לברכם
 אנכי בדת אהי-הבית הזאת ואהי-אלה
 הזאת : כי את-אשר ישנו פה עקנו עמר היום
 לפני יתה אלהינו ואת אשר אינט פה עקנו
 היום : יא אהתם ידעתם את אשר-ישבנו
 בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הים
 אשר עברתם : ונרא את-שקוציהם ואת
 גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עקתם :
 פניש בכם איש אהישה או משפחה או-
 שבט אשר לבנו פנה היום מעם יתה אלהינו
 ללכה לעבר את-אלהינו הנינים יהם פניש בכם
 שיש פנה ראש ולענה : ויהי בשמעו את-
 רבלי האלה הזאת וההקרב לבקבו לאמר
 שלום יהיה-לוי כי בשררות לפי אלה לטעון
 ספות יהיה אהי-הצמחה : לא-אהבה
 יהיה סלה לו כי או עשן יהיה וקנאוה
 פאיש והוא והכנה בו כל-האלה הפהוה
 כספר דהו וסחת יהיה את-שמו מתחת השמים :
 והבדילו יהיה קרעה סכל שבכו ישראל

שלה כעליה ושבחה בביחך וכתה אהי-אלהיך
 ואהי-אלהי רח ומס ואחר בן תבוא אלהיך
 ובעלתה והיתה לה לאשה : והיה אמלא
 הפצה בה שלחמה להפשה ומכר לא-תמכרה
 כקנה לא-תמכר בה חתה אהי עניתה : ש לוי
 כיהוין לאש שתי גשים האמה אהיכה
 והאתה שטאה ונלרר-לוי בים האהיכה
 והשטאה והיה הכן הברך לשני-אה : והיה
 ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו לא
 יוכל להכיר את-היה-אהיכה על-פני בך
 השטאה הברך : כי אהי-הכיר בה-שטאה
 ויהי לת לו פני שנים ככל אשר-ימצא לו
 כיהוא ראשית את לו מסעם הבכה : ש יא
 כיהיה לאיש בן סודר וסודה אינט שבע
 בקול אביו ובקול אמו וסני אתו ולא ישמע
 אליהם : והפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו
 אל-רגני עיר ולא-שער סקכו : ואמלו אל-
 זקני עירו כננו זה סודר ומרה אינט שבע
 בקלנו וכל ובקא : והיה קא-איש עירו
 כאבנים ויהו וקרת הוע סקרה וכל-ישראל
 ישמע ויקאו : ש

סדר תבוא

והיה כיהתה אל-הארץ אשר יתה אלהיך
 נתן לה נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
 מראשית וכל-פרי האדמה אשר תביא מארצה
 אשר יתה אלהיך נתן לך ושמת כטנא
 והלכה אל-המקום אשר יבחר יתה
 אלהיך לשבן שמו שם : וקחת אל-הכהן
 אשר יהיה ביום היום והמית אתו הנר הוי
 היום ליתנה אלהיך כיהתה אל-הארץ אשר
 נשבע יהיה לאבותינו לתת לנו : לוי ולקח
 הכהן הטנא סודר והניחו לפני מוכה
 יהיה אלהיך ונניח והסרת לפני ויהיה אלהיך
 אנשי אבך אבי ונרד מצדקה ונר שם כסתי
 מעט והיה-שם לפני קרף נעים ורע : ורעו
 אתה המצרים ונעטו ויתו עליו עברה קשה :
 ונצטק אל-יהיה אלהי אהינו ונשמע יהיה
 אהיקטו ונרא את-ענינו ואת-עקלטו : את-
 חצצו : והוצאת יהיה ומצרים ביר הקה
 ובקוש נסויה ובכרא גרל ומאותה ובספחים :
 ויבאט אל-המקום הזה וימלך את-הבארץ
 הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ויהי הנה
 הכאתי אהי-ראשית פני האדמה אשר-נתתה
 לי ויהי והתחלת לפני יתה אלהיך

נצבים וילך האזינו וזאת הברכה

ואל כל ישראל ואל כל ישראל ואל כל ישראל
 לאמר מקץ שבע שלשים בשבע שנים
 השמטה בנת הסבות : בקוא כל ישראל
 לראות אתפי ונתן אליה בקקום אשר
 בקר תקרא את התורה הזאת בקר כל
 ישראל באזניהם : תקרא אתהים האנשים
 והנשים והטף ונתן אשר בשבעד לשען
 ישמעו ולסען ילכו וקראו את יתיה
 אליהם ושמונו לעשות אתה כל דברי
 התורה הזאת : וכןהם אשר לא ידעו
 ישמעו ולסעו לראת את יתיה אליהם כל
 הימים אשר אתם חיים על הארץ אשר
 אתם עבדים את יהוהו וקראו שמה לרשתה :
 סדר האזינו

האזינו השמים ואתדברה ותשמע הארץ
 אסרתיפי : יערף כספר לקחי תול כסל
 אסרתי בשערים עלי ראש וברכבים עלי
 עשב : כי שם יהיה ארא הבו נדל לאלהינו :
 מי הצור המים עליו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה וכן על צדק וישד הוא : שחה
 לו לא בקו מוקם ריר עקש ופתלתל :
 ה ליהוה תנסלו זאת עם נקר ולא חכם רלוא
 הוא אביד קנה הוא עשד ויכנהד : ישא וכל
 ימות עולם קינו שנות רדודר שאל אביה
 ונתנה ונתנה ויאמרתי : בהחל עליו נזים
 בהפרונו בני אדם וזכ גבלת עמים לספד
 בני ישראל : כי חלק יהוה עמו ועקב חבל
 נחלהו : ומאזו בדרך סרבר ובהו וכל
 ישן ומבנהו יתנהו ונתנהו פאישון עינו :
 קטר ועיר קנו עליו ונתנהו : פרט בנפיו
 ונתנהו וישאו על אבריהו : והנה בקר נתנה
 ונתן עמו אל נקר :

סדר וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר בקר משה איש האלהים
 אהרנן ישראל לפני מוהו : ויאמר יהוה מסיני
 בא ונתח מסעיר למי הופיע סר פארו ואתה
 סרברת קרש מסיני אשר קה לקו : אף חקב
 למים כל קרשויו בקר והם חבו לנתנהו ושא
 סרברתו : תונה צוה לו משה סררשה
 קהלת ועקב : ויהי כישרון סרר בהתאפה
 ראש עם חד שקפו ישראל : ותי דאנו ואל
 ובהויה סהו מספר : סוואת ליהודה ויאסל
 שסע והנה קול יהודה ואל עמו הביאו ותי
 רב לו ועור סרריו תהיה : ס לוי וללני אמר

ככל אלה בקריות בהתנהו בקר התורה
 הנה : ואמר הרוח האחרון בניכם אשר
 יקומו מאחרים ויתכרי אשר : ובא
 סארץ רחוקה וראו את סבות הארץ הזוא
 ואת סתלה אשר חלה יהוה קה : גפריה
 נסלה שרפה כל ארצה לא תרע : לא
 מצלת ולא עלה קה כל עשב כבהפת סדם
 ועמרה ארפה וצבים אשר הפך יהוה
 באפו ובחמהו : ואסרו כל הנוים על סה עשה
 יולה בקה לארץ הזאת מה חרי האף הריר
 הוה : ואסרו על אשר עזבו את דבריה יהוה
 אלתי אנתם אשר ברית עקם ברוצאו אתם
 סארץ סצרים : וכלנו ועברו אלהים אחרים
 וישתחוו להם אלהים אשר לא ירעום ולא
 חלק להם : ויתראף יהוה בארץ הזוא
 לקבוא עליה אתה כל סתלה בהתנהו
 כספר הוה : ויששם יהוה סצל ארסיהם באף
 ונתנהו וקצף נולד וישלכם אל ארץ אחרת
 כיום הוה : הסתלת ליהוה אלהינו והגלת
 לנו וקנינו עדי עולם לעשות אתה כל
 דברי בהתנהו הזאת : ס

סדר וילך

וילך משה וידבר אתהדברים ואלה אל
 כל ישראל : ויאמר אלהם בקסאה ועשרים
 שנה אנכי היום לא אבכל עיר לצאת ולבוא
 ויהוה אסר אלי לא מעבר את יהוה : הוה
 יהוה אליהו הוא עבר לפניה הוא
 ישמר אתהנוים האלה סלפנהו וירשקהם
 יהושע הוא עבר לפניה באשר חס יהוה :
 לוי עשה יהוה להם באשר עשה להם ולעג
 סלריו האסרו וירצעם אשר השמיד אדם :
 ונתנם יהוה לפניהם ועשיתם להם כל
 הסצה אשר צויהו אתכם : חוקו ואסצו אל
 תיראו ואל ספרצו ספניהם כי יהוה אליהו
 הוא ההלך עקב לא ירפה ולא יצדה : ס
 ויחל קנהו משה לירושע ויאמר אלו
 לעני כל ישראל חוק ואמץ כי אתה חבוא
 אתהים הוה אל הארץ אשר ישבע יהוה
 באבהם לתת להם ואתה פתחנה אוהם :
 ויהוה הוא ההלך לפניהו הוא יהוה עקב לא
 ירפה ולא יצדה : לא תירא ואל החת :
 ויכבס משה את יהוה ואל ונתנהו אר
 כהנוים קני לוי הנואים אתהרון בקר יהוה

זוֹאת הַבְּרִיחַ

<p>שָׁבוּ : ס' יִשְׂרָאֵל וְיִלְוֶינָם אֶתְּךָ מִבְּרִית יְהוָה אֲרֵצוֹ מִקֵּדֶיךָ שְׂמִים מִסָּל וּמִהַיִּים רִבְעָה הַחֵמָה : וּמִקֵּדֶיךָ הַבּוֹאֵת שְׂמִים וּמִקֵּדֶיךָ נֶחֱשׁ וְדָתִים : וּמִרֵּאשׁ הַרְבֵּי־הַקָּדָשׁ וּמִקֵּדֶיךָ נִבְעוֹת עוֹלָם : וּמִקֵּדֶיךָ אֲרֵץ וּמִלֵּא וּרְצוֹן שִׁבְעֵי סָנֵה תְּבוּאֹתֶיהָ לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְלִקְרָקֶד נְגִיד אֲחִיו : כְּבוֹד שׁוֹרֵי הַדָּר לוֹ וּקְרָנֵי רֵאשׁ קָרְנֵי קָדָשׁ עֲבָדִים וְנִגְחַ וְהִדְדוּ אֶפְסֵי־אֲרֵץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְסִים יֵהֵם אֲרֵפֵי מִשְׁפָּחָה : ס'</p>	<p>הַמִּינֵה וְאֲדִירָה לְאִשֵּׁי חֲסִידֶיךָ אֲשֶׁר נִסְתַּוּ בְּמִסְפָּה הַיִּבְרֵה עַל־מֵי מְרִיבָה : הַאֲמֵר דְּאִבּוֹ וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְאֵת־אֲחִיו לֹא הִבִּיד וְאֵת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שִׁמְרוּ אֲמִתְּךָ וּבְרִיתְךָ וְנִצְרוּ : יִהְיֶה מִשְׁפָּחֶיךָ לְיַעֲקֹב וְהַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁמּוֹ מְטוֹרָה בְּאֶפֶס וּכְלִיל עַל־מִטְבַּחְךָ : קָדָה יִהְיֶה הַיִּלָּל וּפַעַל יִהְיֶה הַרְצָה מִחֵץ מִתְנַגֵּם קָטָן וּמִשְׁנָאֵי מִן־יִקְוִטָן : ס' לְכַנְסוּן אֲמֵר יְדִיד יְהוָה יִשְׁבֵּן לְבַסֵּת עֲלָיו חֲמָף עֲלָיו בְּלֵי־הַיּוֹם וּבִגְן כְּהִנְיוֹ</p>
--	---

קִיּוּאָה לַר"ה וּלְתַצ' וְכו' תַּמְצֵא לְהַלֵּן

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ מְלֶה, אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְבָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם
שֵׁי אֲרֵצוֹ: תִּהְיֶה לְרוֹד, אֲרוֹמְסֶה אֲרֵצוֹ הַמִּינֵה, וְאֲבָרְכֶה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹף יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאִהְיֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹף יי וְמִהֲרֵי
מֵאֵד, וְלִגְדִלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הַדוֹר יִדְוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וְנִבְוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדוֹר
כְּבוֹד הַדָּרְךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיתָה: וְעוֹזוֹ נִדְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלֹתֶיךָ
אֲסַפְרֶנָּה: זָכַר רַב מִזְבְּךָ יִבְעוּ, וְצִדְקֹתֶיךָ יִגְנוּ: חֲנּוּן וְרַחוּם יי, אֲרֵךְ אֲפִים
וְגִדְל' חֲסֵד: טוֹב יי לְכֹף, וְרַחֲמֵי עַל כֹּף מַעֲשׂוֹ: יוֹדֶה יי, כֹּף מַעֲשֶׂיךָ,
וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכְבֶּה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וְנִבְוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְכֹנֵי
הָאָרֶם נִבְוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כֹּף עוֹלָמִים,
וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכֹף דוֹר וָרוֹד: סוֹמֶךָ יי לְכֹף הַנּוֹפְלִים, וְזוֹקֶף לְכֹף הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כֹף אֲרִיֶה יִשְׁבְּרוּ, וְאִתָּה עוֹתָן לָהֶם, אֵת אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ: פּוֹתַח אֵת יַדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹף חַי רְצוֹן: צִדִּיק יי בְּכֹף דְרָכָיו, וְחֲסִיד בְּכֹף מַעֲשָׂיו: קְרוֹב
יי לְכֹף קוֹרְאָיו, לְכֹף אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה: וְאֵת שְׁרָעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם: שׁוֹמֵר יי, אֵת כֹּף אֱהָבָיו, וְאֵת כֹּף הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹר: תִּהְיֶה
יי, יִדְבָר פִּי, וְיִבְרַךְ כֹּף בְּשֵׁר, שֵׁם קְדוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנִינֶה נִבְרַךְ יְהִי,
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

אֵין חוֹמַיִם לְמַנְחָה לֹא כְרִיֶה, וְלֹא כְהוֹטֵכָה, וְלֹא כְסוּרִים קָטָן כִּי יִחִים,
וְלֹא כְסוּרִים גְּדוֹל כִּי יִחִים, וְלֹא כְסִיף, וְלֹא כְעִיּוֹב, וְלֹא כְחוֹהֵמ' :
לְכַנְסֶנָּה סִסְמוֹר לְרֹד: וְעַתָּה יְהוּדָה כְּיוֹם צָרָה יִשְׁבְּךָ שֵׁם אֲלֵהֵי
כְּתֵר נְהוּרָא
יעֲבֹךְ הִי כְיוֹם נֶרֶה.
רַחוּם יִרְחַם הִי כִי

עַיִן מְהֵרָה יִרְחַם הַגֵּרָה לִירְחֵם הִי עַיִן מְחַמֵּת הַדְּבִינֵן וְנִינּוֹל מִן הַגֵּרָה : יוֹשְׁבֵן סֵם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. סְבִיב
וּכְכֵּן אֱלֹהִים טַל מִיָּדָה וְכֵן עַיִן מְחַמֵּת הוֹלֵךְ מִבֵּית הַכְּסֻמָּה לְבֵית־הַמִּדְבָּר עוֹסֵף כְּסֻמִּית מְחַיֵּאת וּמוֹחֵת
כְּסֻמִּינֵן אֲחֵר הַמְּסַלֵּל לְמִדּוֹד חוֹדֵר בְּכֵה־הַמִּדְבָּר כְּסֻמִּית וְחַמְלִין וְחַמְסִין כְּמִדּוֹל כְּסֻמִּית כְּרַעֲוֵה כֵּל הַהוֹלֵךְ

ירדת השבע

יעקב: ישלח עורך קדשו ומציון וסעודתו יזכר כל קטנתו.
 ועלתך ידשנה סלה: ימן דה ברכה וכל עתך יסלא:
 נקנה בישועתך ובשם אלהינו נבנה ונלא יהוה כל משאלותיך:
 עתה נעמתי כי הושיע יהוה משיחה יעגהו משמי קדשו כגבורות
 גוע וסינו: אלה ברכב. ואלה כפוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו
 נזכיר: תפה קרעו ונפלו ואנחנו קטנו ונתעורר: יהוה הושיעה
 הסלף יעגנו ביום קראנו:

לנין וע"י עסק המורה הוא יעיל מיום זה: ישלח עורך מקודש. ארזל הקדוש מעשים סכך וע"כ
 רחמי אהבה כי עמי אהבה כי אדם עורק מעטיו: ייכור כל מתחורף. רחמי וכו' מדבק על ידי
 חלום כי שחלום כי הם חסידים כמנה עמיהם להפסיק והקדים יזכר לו כל זה להושיעו מיום
 זה: ונרנה כיוסוף עמי קמת על חלמתי כי עמי יפלא כי כל משאלתיך:

**וכא מציון נואל, ולשבי פשע בעקב, נאם יהוה: ואני זאת בריתי
 אתם אמר יהוה, רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך, לא
 ימוש מפיך, ומפי ורעה, ומפי רע ורעה אמר יהוה, מעתה ועד עולם:**

יזכר לומר קדושה זו עם הזכור ולס כל לביהכ"ד ויהוה עמי לא חמר סדר הקדושה או עומד בחלום
 כמקום ששמי להפסיק והזכור חומר סדר קדושה יאמר עתהם ואפי' חמו יכול להחמיל וכל לנין
 זה ומה קדוש ויהי לא יאזכרו חז"כ כיוסוף:

**אתה קדוש, יושב תהלות ישראל: יקרא זה אל זה
 ואמר, קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
 הארץ כבודו: ומקבליו דין מן דין, ואמרין קדיש
 בשמי מרימא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא
 עובד גבורתה, קדיש בעלים**
למה בשמים ובחמדותיהם
 שללו בהתעורר וכו' כאלוהים
 בשם הקדושים:

**ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רעש
 גדול, ברוך כבוד יהוה ממקומו: ונמלתני רוחא,
 ושמעית בתרי קל ויע סגיא, המשכהין ואמרין,
 ברוך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה: יהוה ימרוך
 לעולם ועד: יהוה מלכותה קאם לעולם ולעלמי
 עלמיא: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו.
 שמדה זאת לעולם, ליצר מחשבות לבב עמך, ורכן
 לכבס ארץ: והוא רהים יכפר עון ולא ישחית, והרבה
 להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני
 מוב וסלה, ורכ חסד, לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו, האל
 ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו משנב לנו, אלהי יעקב סלה:**

וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש קדוש קדוש
 רחמי יראת ה' עיני
 פירושו בקדושה דיומא:
 ומשמי רוח, על ידי
 התפעלות הנשמות שהי
 להנבוא עיני היה לו
 חריזה לנשים תחלתי
 החרת: ואשמע אחרי
 קול רעש גדול כרוך
 כבוד ה', הוא שיש שריית
 שכינה בישראל: מתקומו
 יותר מתקומו של מרכבת
 התלכים והבטי אהבה
 ה', ועיני בקדושה דיומא:
 ה' תלך לעולם ועד.
 פי' עיקר התלכה שלו
 ית' כמקום שכל השלמות
 מתועדים שכל בישראל
 כוללים מן ריג' חז"י
 מש"כ תלך שיני כול
 כ"א מן חדה לחם כסולם
 חסד והי מתלכות ה': כרוך
 חלמי יום יום יעמס לנו:
 פי' קבלת עול מלכות ה':

יְרֵדת הַשֶּׁמֶע

כתר נהורא ברך מלכותי שבראנו לכבודו רחוק ירחל ה' כעיון שקב"ה כרז אוחנו לכבודו ראוי ליראה חל ה' ושלח חסד סוס חסד סוכו ניגוד לכבודו יח' ותגדל להכת ה' ולהכת תורתנו כחורנו כו' יר"מ ה' או"ח שנסמור חוקך בעולם הזה ונכזה לחיי העוה"ב. הכונה יכה לעבודה ה' לעשות נ"ר ליורנו לא עבור תענוג עמנו: כרך הנבר אשר יבנה ה'. ע"י קבלת שול חלכות ה' לקיים מצוה ה' על ידי עובר ופרנסה שיתן לו הסע יתקרב ולעשות זקנה נגמ"ח ולא יהיה ה' חכמות:

יהיה צבאות. אשרי אדם בושח כף: יהיה הושיעה, המלך יעננו כיום קראנו: ברוך אלהינו (י' ד"ח ד"פ י"ח) אשרינו לכבודו ולעבודתו מן התועים. נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע ר"ם וסי' ר"ה:

בהוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו ויראתו. ולעשות רצונו ולעבדו בל'כב שלם למען לא ניגע לריק ולא נגד לבהלה: יהי רצון מלפניך. יהיה אלהינו ואדני אבותינו. שנשמור חקך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונראה, ונירש טובה וברכה. לשני ימות המשיה, ולחי העולם הבא: למען יומרך

כבוד ולא ידם. יהיה אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה, והיה יהוה מבטחו: במחן ביהוה עדי עד. כי ביה יהוה צור עולמים: ויבטחו כף יודעי שמך. כי לא עובת דרשיה יהוה: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

יהוה אדיר שמך קבל הערץ: חקו ויאמץ לכבכם כל המצילים ליהוה, ואמר התון קדיש שלם

יתגדל ותקדש שמה רבא: אמ בעלמא די ברא כרעתה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: אמ בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בענלא ובזמן קריב ואמרו אמין:

יהא שמה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהדר שמה רבא קודשא: בריך הוא לעלא דימיה בלמחא ויאמר בריך הוא לעלא כו': (שבת א"ה) כו': (שבת א"ה) כו': (שבת א"ה) כו': תשבחתא ותיקתא תשבחתא ותיקתא דאמירן בעלמא ואמרו אמין:

חו תתקבל צלותהון וכשותהון דכל בית ישראל קרם אבודון די בשמיא, ואמרו אמין:

הא
 המלה חתרום: עלם, רחוק נגד הנפש שהיא מן עולם העשיה, ולעלמי, רחוק נגד הרוח שהיא מן עולם היצירה: עלמי, רחוק נגד הנשמה שהיא מן עולם הבריאה: ויבטח ויחפז כו', י' שבהים נגד י"ם מ"ה כה"מ דלעילוי והם נגד י"ח ש"ה כנסיה וכ"ו יתעלה עד לעילת חו כל ברכות, פ"י ביחטוי החלוח שישראל חסד ל"ב בעולם העשיה עד הא"ם שהיא רחש ותיקר כל ברכות, ואומרי חתקלל צוחות כו', ג"כ ל' לטעות נגד ל' עלמות לזכותו

ירידת השבע

כ"ז באלול (כ"ח באלול) יום הולדתו של רבינו יוחנן

יהא שְׁלֵמָא רבא מן יַמְנָא וְחַיִּים מוֹכִיבֵי עָלֵינוּ וְעַל

כַּתַּר נְהוּרָא

ליתרוננו ונעלה עלינו העשירי

וכטורו, נגד עולם

הצורה, דכל בית ישראל

נגד עולם הכריאה שהוא

עולם הכפא כבוד השם

תהוד הנשמות, דכל בית

ישראל קדם חנינון

כַּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יפסע לאחוריו כמו בשמחה וחייב יאמר:

עֲשֵׂה שְׂרָיִם בְּמַרְמוֹי הוּא יַעֲשֶׂה שְׂרָיִם עָלֵינוּ וְעַל

כַּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

דכתיב: נגד עולם אלוהים ועליו חסדו ורחמי ונבואות ופסוקים לכל העולמות

ז"ל יהא שלמא רבא נגד עולם האלוהים כחמנו הנשמה לנשמה: מן תהיה נגד עולם הכריאה כחמנו

הנשמה: וחיים עלינו נגד עולם הצורה שחמנו הרוח חיים: ועל כל ישראל נגד עולם העשירי

שחמנו הנפש, וחמנו בכל עיקר כוונת הקדים הוא להחיות וההודיה השפעה ותוה נראה שגדולים

ישראל וחכמים יותר והאלהים בשרא בעל ישראל וזורה ומפלה של ישראל יש השפעה לכל העולמות

אפיו למלכו השרא וחמנו ששחמנו ישראל הם כלולים חכל העולמות כבוד נר"ג דמי חסדאי ע"ז

חלמי השרא וזורה שלם ע"ז שאל יבית ח"ו שום קלאה ע"ז חקן הקדים כל הימים שחן חלמי

חכירין וחמו השמן וע"ז אורחים כס"ך הקדים עשה שלום נחומיו כחמנו על פסוק חמל ופחד עשוי והחיל

ונגדיל שום חיים וזה אם והקדיה עשה כיום בנייה הוא יעשה כיום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

נגם להודות שהש"י הוא חרון יחיד אל חלק נאמן המוביל ככל העולמות ומקיים חלימין ואנחנו חקקיים

שקרב נאלמנו והאלהים כליל יחלק ונכבד ה' לבדו ויהיה חבור ומזנה כיהוד שום לשמו עלמיה

עלי שום הפסק וחף כי חמנו נגמל עכ"ז חן לחמנו חקקיים כבוד עלמנו דך חמנו חונקים אח כבוד

לחינו ששמים שוכה שיהיה כמו רבא ומחור:

כשני וכחמנו יאמר כלן התון יהללו:

חַי וְהַיְדָלוּ אֶת שְׁם יְהוָה כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוּ לְבָדוֹ:

הקדש אומרים הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמי תהיה לכל חסדינו

לְבַנְיָ יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּהָ:

כחול וכר"ח וכיר"ע וכשנת נחמה אומרים לרוד סוסיר וכשנת אומרים סוסיר לרוד:

כשחמנו חן הס"ח להיכל אומרים זה:

וּבְנֵהָ יֹאמֶר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה

לְמַנְחֵהָ אֲתָה וְאָרוֹן עוֹד: בְּהִינֵךְ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ:

בְּעִבּוֹר הַיָּם עֲבַדְךָ אֶל תִּשָּׁב פָּנֵי מַשִּׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טַיִב מִחֲתִי

לְכֶם תִּוְרָתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בְּהָ וְחֹמְכִיָּה

מֵאֲשֶׁר: הַדְרִכָּה דְרִכֵּי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה

אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חַדָּשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָ:

כחיים חן אומרים חמנו חן אומרים חלה לרוד דך מחלילין או כיה יעקב. וכחיים חן אומרים נם

אל חלק חיים נם כיה יעקב חן אומרים דך השר אל יום:

יכין חמוד כחמנו זה כי כלן ככלל כל זה דשוי נחמה עכד עני חסיד ק"ה יכלן יכיון לקבל השפע

ויעשה עלמו כעכד:

תַּפְּסָה לְדוֹד הַשָּׂה יְהוָה אֲזוּנָה עֲנֵנִי כִּי עֲנִי וְאִבְיוֹן אָנִי: שְׁמְרָה נַפְשִׁי

כִּי חָסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֲתָה אֱלֹהֵי הַבוֹטָח אֵלֶיךָ: חֲנִנֵי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ

אֶקְרָא כֹּל הַיּוֹם: שִׂמַּח נַפְשִׁי עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֲשֹׁא: כִּי אֲתָה

אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֶת, וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה תַּפְּלֵתִי, וְהַקְשִׁיבָה

בְּקוֹל תַּחֲנִינֹתַי, כִּיּוֹם צָדִקְתִּי אֶקְרָאךָ, כִּי תַעֲנֵנִי: אִין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי,

ירדת השבע

ואין כמעט שיהי: כל גוים אשר עשית, ובואו ושתחוו לפניך אדני, ויכבדו לשמך: כי גדול אמתך ועשתה נפלאות, אמת אלהים לבדך: הורני יהוה ברכה, אהלך באמתך, וחר לבבי ליראה שמך: אורך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי, והצלת נפשי משאול תהלתה: אלהים, ודים קמו עלי, ועדת עריצים בקשו נפשי, ולא שמיה רבנדם: ואתה אדני אל רחום וחנן, ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני, תנה עוף לעבדך, והרשיעה לבן אבתך: עשה עמי אית לטובה, ויראוי שנאי ויבשו, כי אמת יהוה עזרתני ונתחמתי:

ספירה בית בעלך, לבי וגלקה, כאור יהוה: כי כל העמים ילכו איש בשם אלקיו, ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד:

יהי יהוה אלהינו עמנו באשר קיד עם אבותינו, אל יעזבו ואל ישנונו להטות לבבנו אליו ללכה, בכל דרכיה ולשמור מצותיו ותקיו ומשקטיו אשר צוה את אבותינו ויהיו רבירי אלה אשר התענגנו לפני יהוה, קרובים אל יהוה אלהינו וימם גלילה: לעשות משפט עבדך ומשפט עמו ישראל, דבר יום ביומו: למען תציל כל עמי הארץ, כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

שיר המעלות לנר, לולי יהוה שהיה לנו, נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו, כקים עלינו אדם, אי חיים כלעוננו, כחרות אפס בנו: אי חיים ששפוננו, נחלה עבר על נפשנו: אי עבר על נפשנו חיים הזדונים: קרוך יהוה, שלא נתננו ארץ לשוים: נפשנו כצפור נמלטה, מפח יוקשים, מפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו כלשם יהוה עשה אצור ימים אחרים:

ואח"כ אומרי שפי ו"ל קידם לן היום יום ה' כשנת לו כי כשנת וכו' מקיים מצע וכו' את יום השבת מלך להוכיח שבת ככל יום:

שיר של יום.

יום ראשון היום יום ראשון כשבת, שבו היו הללוים אומרים בבית המקדש: לרד מזמור, ליהוה הארץ ומלואה, תבל וישיבי בה: כי היא על ימים יסדה, ועל נהרות יבוננה: מי יעלה בהר יהוה, ומי יקים במקום קדשו: נקר כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה: וישא ברכה מאח יהוה וצדקה מאלהיו ושעו: זה הור דרשיה מבקשי פנה ועקב סלה: שאו שערים ראשיכם, והנשאו פתחי עולם, וכואו מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד, יהוה עזו וגבור, יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם, ושאו פתחי עולם, וכואו מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד, יהוה צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

גם זה היא ספירה: הושיענו יהוה אלהינו, ויכבדנו מן הגוים, להורות לשם קדשך להשתבח כוונתך: קרוך יהוה אלהי ישראל, מן העולם ועד העולם, ואמר כל העם אמן הלויה: קרוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה: קרוך יהוה אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לברך: וקרוך שם כבודו לעולם, וישלח כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יום שני היום יום שני כשבת, שבו היו הללוים אומרים בבית המקדש: שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל מאד, בעיר אלהינו הר קדשו

ירדת השבע

קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב:
אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו תחתי:
המה ראו בן תפלה נבדלה נחפזו רעדה אחרתם שם חיל פולחנה: ברוח
קרית תשבר אנית תרשיש: כאשר שמינת בן ראיתי בעיר יהוד צבאות.
בעיר אלהיני אלהים יכוננה עד עולם סלה: רמיני אלהים חסדך בקרב
היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על קצו ארץ צדק מלאה ימינה:
ישמה הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון ותקופיה.
ספרו מגדליה: שיתי לבכם לחילה פסג ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: הושיענו וכו'
יום שלישי היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
בזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי
תשפט עול: לפני רשעים תשא סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיק:
פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשבה ותהלכו:
ימוטו כל מסורי ארץ: אני אמרתי אלהים אהם יבני עלין כלכם: אכן
כאדם תמתין: וכאחד השרים תפלי: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה
תנהל בכל הגוים: הושיענו וכו'

יום רביעי היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
אל נקמת יהיה אל נקמת הופיע: הנשא שופט הארץ השב גמול על
צאים: עד מתי רשעים יהיה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק.
יתאמרו כל פעלי און: עמך יהיה ידבאי: תחלתך יענו: אלמנה ונר ידרגו
ויתומים ידבחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם
וכסילים מתי תשכילו: הנוטע און ולא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: הייסר
גוים הלא יוכית המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל:
אשרי הנביר אשר תספרנו יה ותורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי דע עד
יכרה לרשע שחת: כי לא ימש יהוה עמו ונהלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקים לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי
און: לילי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דיכה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני: ברב ירעפי בקרבי תחומיך ישעשע נפשי: תחזקך
כפא היות ויצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק: דם נקי ירשיעו: יהו
יהו לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיחם
יצמיחם יהוה אלהינו: לכו נרננה ליהוה נריעה לציר ישענו: נקדמה
פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל
אלהים: הושיענו וכו'

יום חמישי היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:
למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוננו הריעו לאלהי יעקב:
שאו

ירידת השמע

שאי זכרה יתנו תת, כבוד נעים עם נבל: תקעו בחרש שופר, בכמה ליום תננו:
 כי חק לוישראל הוא, משפטם לאלהו יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
 מצרים, שפת לא ידעתי אשמע: הקירותי סבבל יכבבו, כפיו מידו מעבדתו:
 בצרה קראת ואחלצת, אענה בסתר רעם, אבחהך על מי מריבה סלה: שמע
 עמי ואעירך קה, ישראל אם תשמע לי: לא יהיה קה אל דה, ולא תשתחוה
 זאל נכרי: אנכי יהוה אלהיך, הסעלה מארץ מצרים הרחב סיד ואמלאהו:
 ולא שמע עמי לקולי, ישראל לא אכה לי: ואשלחהו בשרירות לבם,
 ילכו במוצותיהם: לי עמי שמע לי, ישראל בדרך יתלכו: במעט אויביהם
 אכניע, ועל צריהם אשוב ירי: מיטנאי יהוה יכהשו לי, יהו עתם לעולם:
 ואכילתו מתלב הקה ומצור רבש אשביעך: הושיענו וכו

יום שני היום יום ששי בשבת, שבו קיו הלנים אופרים פגות הסקנש:
 יהוה מלך באח לבשו, לבשו יהוה עז התאזר, אף תבון חבל כל
 תמוט: נבון בסאך מאן, מעולם אתה: נשאו נדרות יהוה נשאו נדרות קולם,
 ישאו נדרות דכום: מקולות סים רבים אדורים משכרו ים, אדיר בשרום
 יהוה: עדותיך נאמנו סאד לביתך נאזר קדש, יהוה לארץ ימים: הושיענו וכו
 יום השבת היום יום שבת קודש, שבו קיו הלנים אופרים פגות הסקנש:
 סבבו יור יום השבת חבל בכמה נלכות:

קנה אל יהוה חק (ואשן לכה וקנה אל יהוה) אין קדוש יהוה כי אין
 קלמה ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה כפלערי יהוה, ופי צור וקנה אלהינו:
 אין כאלהינו אין כאלהינו אין כאלהינו אין כאלהינו: מי
 כאלהינו מי כאלהינו מי כאלהינו מי כאלהינו: נודה לאלהינו
 נודה לאלהינו, נודה למלכנו, נודה למושיענו: כרוך אלהינו כרוך
 אדונינו, כרוך מלכנו, כרוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה
 הוא אדונינו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו, אתה תושיענו:
 אתה תקום תרהם ציון, כי עת להנהה כי בא מיעד:

אתה הוא יהוה אלהינו שהקמנו אבותינו לפניך את קטורת הסמים
 בזמן שפית הסקנש קנה הים כאשר צוה איהם על יד משה נביאך
 ככתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קה לך סמים נסך ושהלת וחלכנה סמים ילבנה
 וכה בד כבוד יהוה: ועשית אותה קטורת רחם מעשה רוקם כמלת סהור
 קדש: ושחקת סמנה חק ונתתה סמנה לפני העדת באהל מיעד אשר
 איעד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:

והקטורת אשר תעשה ככתבתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך
 ליהוה: איש אשר יעשה כמיה לדרות כה ינכרת מעמיו:
 קנו רבון פסום הקטרת ייעד, שיש סאות וששים ושסנה קנים קיו קה,
 שלש סאות וששים: וסמנה כסגן וסות חסנה סנה לכל יום פרס פשחית ופרס
 בין סערקום, ולששה קנים וסרום ששם סגנים סגן גדול בלא ספניו היום
 הסמנים

ירדת השפיע

הנפירים. יסחורו וספספת ערב הם הנפירים. וישתקו ופה ופה כדי שתהא
 הקת מן הדקה ואחר עשר פעמים היו בה. ואלי מן הצד והצדון בתרבות
 והלכות משה שבעים שנים מול וקציעה שבה גרה ובהם משכן
 עשה עשר שנה עשר שנה הקטש שנים עשר וקציעה שלשה וקציעה השנה
 ברית ברשינה השנה הקבו. מן קדרסין סאין הלמא וקבוו הלמא. ואם אין
 לו מן קדרסין קבא חסר חזרן עמיק. סלח חרומיה רבע. סעלה עשן
 קל שהוא רבי וכן אופר אף קפת חזרן קל שהוא. אם נתן בה רכש
 סעלה ואם הפס אתה מקל סענה. תוב מוסה:

רמן שמשון מן גסליאל אימיה הצרי אינו אלמא שרף הנוסף מצוי
 הקשר ברית ברשינה קמה היא באה כדי לשפוט בה את הצדון. כדי
 שתהא נאה. מן קדרסין קמה הוא בא. כדי לשפוט בו את הצדון. כדי
 שתהא ענה. וכלא מן הנלום יפין לה אלמא שאין מכוניסין מן הנלום
 במקדש מפני הקבוד:

יהיה צבאות עקנו משיב לנו. אלהי יעקב קלה. יהיה צבאות אשרי אדם במקח
 קף: יהיה הרושעה. ספדן וענן כיום קראנו:

תנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום. מבטח לו שהוא מן עולם
 הבא. טנאמיה הלכות עולם לו. אל הקרי הלכות. אלמא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. מלמדיו הקמים שרבים קעולם. שמשנה וכל
 קנון למודי יהיה. ורב שלום קנון. אל הקרי קנון. אלמא קנון: שלום רב לארבי תורתך.
 ואין למו מלמודי. יהי שלום בחלקי. שלום בארמנותי. למען אתי ורעי. אנכרתי נא שנים
 קרי: למען בית יהיה אליהו. אנכרתי טוב קרי: יהיה עזי לעמו. יהי. יהיה וקרי את
 עמי בשלום:

קדים רננן חמלא אחר ליהוה: אלהי ויל היה אומר קדים זה כספיה לו יאמר לעי:

עלינו הוא בנה גדול ויה לאתרי חשוד ואפי עמין לא הניע לעלנו וכן הדן כשהניע הכזר
 לחלה ליהודי. אל עומד כחוקי כחמי המסוק יאמרנו עם הלזי ובניה לאתרו בכל יום
 ויה ויה ויהם הפוך וכפרת כריה ויזכו ויבין כפי העליו וכדי חלקי עוב. וכן כפי העל כן קריה
 וכדי מן ועדי. לא יסיר החפליק עד אחר על כן קריה וכאמר יאמר עד אחר קריה:

*כאמור ואתה כורשים לרין לכוזע העם כורשים בלו. וכאמור ובהחיים לרין להסתחון כראשו
 ונלם אליו מיה כן הרי הוא ככופר חיו סחור כפיו ואלתו כורשים ובהחיים ומודים לחק
 עמי הנלכים הקב"ה ואלו עובי כן:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדולה ליוצר

בראשית. שלא עשנו כנוני הארצות ולא
 שמנו במשפחות הארמה שלא שם הלכנו
 בהם. וגורלנו בכל המונם. ואנחנו בורעים
 ומשתחיים ומודים. לפני מלכי המלכים
 הקרוש קרוש יצא. שהוא נוטה שמים ויוסד

אין
 יבדלו כקרוש הלכות תנאמו כרא אליהם אה העולם כהם הכמים והלחך. ע"כ י"ל ביראת מן
 כהם וכן ע"כ. בכל עוביה כראשית עמי חפלי ועין ופסע חיו ומגידל הכתה מן ואלתו כורשים
 ומסתחיים

בהר נהורא
 עלינו נלמא לרין הכל
 יהוה ירמא מן
 מן ירמא קדושים ים
 חייב עלינו לטבח נלדון
 הכל לתת גדולה ליוצר
 כראשית מן כי כל
 תעשה כראשית כרא
 הסירה ככסול ויבדל
 כראשית כראשית כרא
 ככסול החורה כקדחת
 ראשית כראשית וככסול
 ע"כ י"ל ביראת מן
 ומסתחיים

ירידת השפע

**ארץ ימושב יקרה בשמים ממעלה ושכינת עון
בנבחה מזרמים היא אלהינו אין עוד. אמת
מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו יודעת
היום והשבת אל לבבך. כי יהוה היא האלהים.
בשמים ממעלה ועל הארץ מתחת. אין עוד:**

על פני נבחה לך יהוה אלהינו לראות מהרה
בתפארת ערך להעביר גלילים מן הארץ והאלילים
פדות וברתוק. לתתן עולם במלכות שדי וכל בני
בשר יכראו בשמך. להפנות ארץ כל רשעי ארץ.
יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל בדרך.
תשבע כל לשון: לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו.
ולכבוד שמך יכרי יתנו ויקבלו בלם את על מלכותך.
ותמלוד עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שדיך היא ולעולמי עד תמלוד בכבוד. ככתוב
בתורהך. יהוה ימלוד לעולם ועד: ונאמר יהוה יהוה
למלך על פני הארץ. ביום ההוא יהוה אהר
ושמו אהר: ק"ו

כבר נהרוא
ונסתמים ונורוס למי
החיה הקציה כחול
בשמים רוח חלום
כי פי לחטט אידים
הוא יתי לבדו כיה
כטה כמים ויפד ארץ
ולעם ומושב יקרו
כמים חתול כחלפה
הוא אלוהי מועד אלהים
על כן נקום לך רחום
יראה כי פי הפני
כלו חודים כחול יתי
כחלשול ולחטוט חודים
כחייבד אלוהי עינו
וכחיה עינו עיכוקים
יק כי אלוהי לראות
מכרה כחפלה ערך.
שחך וז כחפיק כחיה
לכח לו כחכרה אים
והיה עינו יראה כי
יראה חקיקים כמים
והקדו הירוא: ומעל
לכחיה אלוהי חחללים
לתת עולם כחיה כיה
כי עיקר חקיקן השלם
יחיה כחלום כחיה יכירו
ועל רוח חלום כיה
ויקבלו שלם אח על
כחלום רחום קבלה על

אל תיקרא מפתח פהאם ומשאת רשעים כי תבא: ענין עצה וקפה פקרו קבר וליא
קיום כי עשני אלהי ועד וקנה אני הוא ועד שיקה אני אקבול. אני עשיתי. ואני אשא.
ואני אקבול. ואמלט:

עוב לומר אלה כל המלה חומר כ"ד וחומר ס"ו:

זל המלה חלמי חלמי כפי היה קודם חלמות חיותיה לחלום ולחורום כבר ללחמינו ע"כ מן המלו ללחמם:
הפלה רבא חלמי עד חלה כיו חחלם כשע חלמי:

יהו רצון מלשנך יהוה איהא שתשכח בתוכינו אהבה ואחיה ושלוש ורעות ותרבה
בבולנו כחלסידים וחלציה סוכנו אחרית ותקיה השום חלקנו בנן ערן ותקנו כחבר טוב
ויצר טוב בעולמך ונשכחי ונמצא יחול לכבנו לראיה את ששך ותבא לשנך קודת נמשנו לטובה:
זו היא חלתי ר' איעור:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתצוק בשפתו ותביט ברעני ותחלש כהחשך ותחשבה
בערך ותחשבה כחפירותיך ותחזור כחיותיך ותבא לשנך סדת שוכך ועשנתיך:
זו היא חלתי רבי יוחנן:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שלא נחטא ולא נביט ולא נכנס מאבותינו:
זו היא חלתי ר' ירמיה:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתרא תורתך אסנתנו ואל יהוה לבנו ואל יחשבו עינינו:
זו היא חלתי ר' חייא. חלתי רב המצא קודם שכתבתי חרש:

יהו רצון מלשנך יהוה אלהינו שתשים שלום כמלוא של מעלה וכמלוא של סתם
וכן

ידדת השבע

ובין התמידים העוסקים בהצטרף בין עוסקים לשמה בין עוסקים שלא לשמה ובין העוסקין שלא השמה ויהי רצון שיהיו עוסקין לשמה:

וזה הוא הפרט רב כפרא:

יהי רצון סלסוף יהיה אלהינו שתעמידנו בקרן אורה ואל תעמידנו בקרן חשכה ואל ידוה לבני ואל יחשבו עינינו לעולם יהא אדם ירא שמים וכו':

וזה היא הפרט רב אדכסנדרי: וזכאי דאמרי רב הטונא בחר רמלני אמר חמי:

רבין העולמים נלוי וידוע לסוף שרצוננו לעשות הצורך ופי מעבד שאני יבעיפה יהי רצון סלסוף שנשוב לעשות חקי רצונך בהבט שרם:

מן ר"ח אלול עד אחר סמיני עשרה כערי ובנוקר אומרים זה יום נהנין לאמרי קידם ח"ק סלחך סמיני ובספר עתיק כי לאמרי בכל המנה אחר החפלה:

לְדוֹד יְהוֹה אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא, יְהוֹה מְעוֹן חַיִּי מִמִּי אֶפְתָּח: בְּקִרְבּוֹ עָלִי מְרַעִים, לְאֹכֹל אֶת בְּשׂוּרֵי צְרוֹ וְאִיבֵי לֵי הַמָּה כִּשְׁלֵי וְנִפְלֵי: אִם תַּחֲנֵה עָלִי מַחֲנֵה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְוֶה עָלִי מִלְחָמָה, בּוֹאֵת אֵלַי בּוֹמֵת: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוֹה, אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוֹה, כֹּל יְמֵי חַיִּי, לְחַיּוֹת כְּנַעַם יְהוֹה, וּלְכַבֵּד בְּהִיכְלֹ: כִּי יִצְפְּנֵי בְּסִבּוֹ בְּיוֹם רָעָה, וַיִּסְתַּיְרֵנִי בַסֶּתֶר אֱהָלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמְנִי: וְעַתָּה יָרִים רֹאשִׁי, עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֲזַבְחָה בְּאֱהָלוֹ וְזָבַח תְּרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע יְהוֹה קוֹלִי אֶקְרָא, וְתִגְנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמֵד לְבִי, בְּקִשׁוֹ פָנָי, אֶת פְּנֵיךָ יְהוֹה אֶבְקֵשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תִּטַּ בְּאָף עֲבָדֶךָ, עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֵל תִּמְשַׁנֵּי וְאֵל תַּעֲזוּבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי, וַיְהוֹה וְאֶסְפְּנִי: הוֹרֵנִי יְהוֹה בְּרִכְבֶּךָ, וְנַחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר, לִכְעַן שִׁרְרֵי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צְרוֹ, כִּי קָמָה בִּי עַדִּי שִׁקָּר וַיִּפַּח חֲמָם: לוֹלֵא הֶאֱמַמְתִּי, לְרֵאוֹת כְּשִׁיב יְהוֹה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קָה אֵל יְהוֹה, חֲזֹק וַיִּאֶמֶץ לְבָבֶךָ, וְקָה אֵל יְהוֹה:

בכית האלל בנוקר וכערי אחר שיר של יום אומרים זה:

לְמַנְצָה לְבִנֵּי קִרַח מְזוֹכָר: שְׁמַעֵנִי וְאֵת כָּל הַעֲמִים, הֲאֵזִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל חֲלָד: גַּם בְּנֵי אָדָם, גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת, וְהַגִּית לְבִי תְבוּנוֹת: אִמְתָּה לְמִשְׁלָל אוֹנֵי, אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִירְתִּי: לְמָה אֵירָא בְּיָמַי רָע, עוֹן עַקְבֵי יִסְבְּנִי: תְּבוֹטְחִים עַל הַיָּלָם, וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלָּל: אֲחֵל לֹא פָרַח יִפְרָה אִישׁ, לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּכַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם, וַיְהַרֵל לְעוֹלָם: וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח, לֹא יִרְאֶה הַשְׁהַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמִיהֵם, יַחַד כְּסִיל וְכַעַר יֵאבְדוּ, וְעוֹזְבוֹ לְאַחֲרֵים חַיִּלָּם: קָרַבָם בְּהִימוֹ לְעוֹלָם, מִשְׁכָּנָתָם לְרוּחַ רְדוּר, קָרָאוּ בְשִׁמּוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בְּיָקָר כֹּף יִלְוִן, נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נִדְמוֹ: זֶה רִדְבָם כִּסֵּף לָמוֹ, וְאַחֲרֵיהֶם כְּפִוּהֶם יִרְצוּ מִלָּה: כִּצְאוֹן לְשִׁאֵל שֶׁתִּי מוֹת יָדָעַם, וַיְדַדוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר, וְצוּרָם קִבְלוֹת שְׂאוֹל מוֹבֵל לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוֹל, כִּי יִקְחֵנִי מִלָּה: אֵל תִּירָא כִּי יִעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בְּיָמוֹ: כִּי לֹא בְטִיחוּ יָקָה הַכֵּל לֹא יִבֵּר, אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיִּי יִבְרָה, וַיִּרְדֶּה כִּי תִשִּׁיב לָךְ: תְּבוֹא עַד דוֹר אֲבוֹתָיו, עַד נֶצַח לֹא יִרְאֶה אוֹר: אָדָם בְּיָקָר וְלֹא יִבִּין, נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נִדְמוֹ:

קריש יהום :

יחודי ותקדש שמה רבא. בצלקא די ברא כרעותה. ותלדי מלכותה.
ותקח פירגנה ויקרב קשימה. בתיכון ובקשיכון ובטיי דכל בית ישראל.
בצלקא ובזמן קריב ואקרו אמן: יי: יהא שמה רבא קהדר לעלם ולעלמי עלמא:
יתברך ותשתבח ותקפאר ותרום ותנשא ותקדר ותמצלה ותהלל שמה
דיקדושא בריך הוא. לעלא וכעיי ולעלא מקלא סן קל ברקתא ושירקא השבתתא
ותקטתא דאמירן בצלקא ואקרו אמן:

יהא שלקא רבא מן שפיא ומיים טובים עליה ועל קל ישראל ואקרו אמן:
עשה שלום בקרומוי הוא יעשה שלום עליה ועל קל ישראל ואקרו אמן:

כבית מדרשו של אממור הגה"צ מאורחארי וצוק"ל הי' המנהג לומר
בכל יום שני מזמורי תהלים. מזמור פ' ואח"כ מזמור ע"ב. בציבור
פסוק בפסוק. אחר עלינו של שחרית. ושני מזמורים הללו היו כתובים
על לוח גדול שהיה תלוי על קיר בית המדרש. מנהג זה הי' לו
בקבלה מאת זקנינו הקדושים. הגה"ק מה' מאד והגה"ק מטשענגער
זי"ע. אשר באמירת השני מזמורים הנ"ל כפי סדר הנ"ל יש בזה
סגולה נפלאה להצלחה ולשמירה ולכ"ט. לכן הצגתי אותם פה. כרי
לזכות את הרבים.

פ (6) למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: (3) רעה
ישראל והאוינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים
הופיעה: (4) לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה
את גבורתך ולקח לי שעתה לנו: (5) אלהים
השיבנו והאר פניך ונשעה: (6) יהוה אלהים
צבאות עדימתי עשנת בתפלת עמך: (7) האבלתם
לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: (8) תשימני
קדון לטכנינו ואיבינו ילעגו לנו: (9) אלהים צבאות
השיבנו והאר פניך ונשעה: (10) גפן ממצרים
תסוע תגרש גוים ותשעה: (11) פנית לפניה ותשרש
שרשיה ותמלא ארץ: (12) קפו הרים צלה וענפיה
ארץ אל: (13) תשלח קצירה עדיים ואליהנהר
יזנקותיה: (14) למה פרצת גדריה וארצה כל עבר
דרך: (15) יברכמנה חויד מער וזיו שדי ורעה:
(16) אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה

שחרית לחול

וּפְקֹד גַּפְּנֵי זֹאת: (ט) וּכְנֵה אֲשֶׁר־נִמְעָה יְמִינֶךָ וְעַל
 בֵּן אֲמִצֵּתָה לְךָ: (י) שְׂרֵפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָה מִנְעֵרַת
 פְּנֵיךָ יֵאָבְדוּ: (יא) תִּהְיֶיךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־
 אָדָם אֲמִצֵּת לְךָ: (יב) וְלֹא־נִסּוּג מִמֶּךָ תִּחְיֶינוּ
 וּבִשְׂמֵךְ נִקְרָא: (יג) יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו
 הָאֵל פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה:

עב (6) לְשִׁלְמָה וְאֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תִּזְוָדְקָתֶךָ
 לְבֶן־מֶלֶךְ: (7) יִדְוֶן עִמֶּךָ בְּצַדִּיק וְעִנִּיךָ בְּמִשְׁפָּט:
 (8) וְיִשְׂאוּ הַרִים וְשְׁלוֹם לְעַם וְנִבְעוֹת בְּצַדִּיקָה: (9) וְיִשְׁפֹּטוּ
 עֲנִיִּים יוֹשֵׁעַ לִבְנֵי אֲבִיוֹן וְדָבָא עוֹשֵׂק: (10) יִירָאוּךָ
 עַם־שָׁמַיִם וְלִפְנֵי יְרַח הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה: (11) יִרְדּוּ כְּמִטְרַעַל
 בְּרֵבִיבִים וְרוּחַ אֲרָץ: (12) יִפְרַח־בִּימֵי צַדִּיק וְרֵב
 שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרַח: (13) נִרְדּוּ מֵיַם עַד־יָם וּמִנְהַר עַד־
 אֲפְסוֹ־אֲרָץ: (14) לִסְגִי וְיִכְרְעוּ צִיִּים וְאִיבֵי עֶסֶר
 וְלַחְבוּ: (15) מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשִּׁיבוּ וְ
 מַלְכֵי שֶׁבַע וְיִסְבֹּא אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ: (16) וְיִשְׁתַּחֲוּדוּ
 לְךָ כָּל־מַלְכִים כָּל־נְזִימִים יַעֲבֹדוּךָ: (17) בְּיִצְחָל אֲבִיוֹן
 מִשִּׁנְעָה וְעִנִּי וְאִיךָ עֲזָרְךָ לֹ: (18) יִחַם עַל־דָּל וְאֲבִיוֹן וְנִפְשׁוֹת
 אֲבִיוֹנִים יוֹשֵׁעַ: (19) מִתּוֹךְ וּמִחֶמֶס יִנְאָל גִּשְׁמִים וְיִקְרַךְ
 דָּמָם בְּעֵינָיו: (20) וַיְחִי וַתִּזְדַּל מִזֶּה שֶׁבַע וַתִּפְלַל
 בְּעַדוֹ תִּמְיֵד כָּל־הַיּוֹם וְיִבְרַכְגָּהוּ: (21) יְהִי שֶׁשֶׁת־כְּבוֹד
 בְּאֲרָץ בְּרֵאשׁ הַרִים וְרַעַשׁ בְּלִבְנֹז פְּרִזוֹ וְיִצִּיצוּ מֵעִיר
 בְּעֵשֶׂב הָאֲרָץ: (22) יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְסִנְיַת־שָׁמַיִם יִנְזֹן
 יִשְׁמוּ וַתִּבְרַכּוּ בּוֹ כָּל־נְזִימִים יִאֲשֹׁרְהוּ: (23) כְּרוּךְ וְיְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִסְלָאוֹת לְבָדוּ: (24) וְכָרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאֲרָץ
 אָמֵן וְאָמֵן: (25) כָּלֵי תַפְלוֹת דָּוִד בְּדִישִׁי:

שחרית לחול

מנהג להניח תפילין דרבינו תם אחד התפלה בלא ברכה, ולקרוז קריאת שמע בהם ונוהגים לומר ג"כ פרשת קדש, והיה כי יביאך.

ידבר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים פי בחוק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל תמץ: היום אתם יצאים פתלש האביב: והיה כי יביאה יי אל ארץ הנשעני והחמי והאמרי והחזי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לה ארץ נפת חלב ודבש ועברת את העבדה הזאת פתלש הזה: שכעת ימים תאכל מצות וכיום השביעי חג לי: מצות יאכל את שכעת הימים ולא יראה לה תמץ ולא יראה לה שאר ככל גבלה: והצרת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לה לאות על ידה ולזכרון בין עיניך למשן יהיה תורת יי בפיך כי פיר חוקה הוצאה יי ממצרים: ושחרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: והיה כי יבאה יי אל ארץ הנשעני כאשר נשבע לה ולאבותיה ונתנה לה: והעברת כל פטר רחם לי וכל פטר שער בהמה אשר יהיה לה הזכרים לי: וכל פטר חמר תפדה בשעה ואם לא תפדה נערפתו וכל בכור אדם בכנה תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים: והיה כי תקשה סרעה לשלחנו ויהרג יי כל בכור בארץ מצרים מכפר אדם ועד בכור בהמה על כן אני ובח לי כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולמטפת בין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יי ממצרים:

חיד אמר אל מרדך גאמן ימה תלים מן רבתי

שמע ישראל יהוה יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחם ברוד שם בכור מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
גם בשבתך בביתך ובכלתתך בדרך ובשלבך ובקומך:
ויקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

שחרית לחול

יְהוָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶרְמִצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מַעֲזֶה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֹא הִבֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
בְּקָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנַתַּתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם
בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּמִלְקָוֶשׁ וְאִסַּפְתִּי הַגֶּדֶד וְתִירְשְׁדָּה וְיִצְהַרְדָּה:
וְנַתַּתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבִדְמִתֶּךָ וְאֶכְלֶת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵר
לְכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְכַבְּכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְהָרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָזַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וּלְאִי־הַיָּם מִטַּר וְהִאֲדָמָה לֹא תִמְנֹ אֶת־יִבְרֵלָהּ
וְאֶבְדַּתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לְכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבַר אֱלֹהֵי עַל־לִבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶם לְאוֹת עַד־דָּבָם וְהָיוּ לְמוֹסָפֶת בֵּין
עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶתֶם אֶת־פְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בְּסֵבֶתֶךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלִקְחֶתָּ בְּדָרְדֹךְ וּבְשִׂבְעֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם
עַד־מוֹזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבִּי וּמִיָּכֶם וּיְרִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יָמַ
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְהֵם בְּיַמִּי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵימֶשָׁה לְאַמְרֵי: הֲלֹר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרַת אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְּנֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתִּי עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אֶת־יִי לְכַבְּכֶם
וְאַתְּנִי עֵינֵיכֶם אִשְׁרֵי־אֶתֶם וְגַם אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

שחרית לחור

יחזו מיזין על חכמה) ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:
אמת ואם לא אמר אל עלך נאמן יחזק ני תניח אלו: יהוה אלהיכם אמת:

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי עֲקָרִים

אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא מנהיג ובורא
לכל הפראים והוא לבדו עשה ועשה ועשה לכל המעשים:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות
קמות בשום פנים והוא לבדו אלהינו היה היה ויהיה:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישונוהו
משיגי הגוף ואין לו שום רמיון כלל:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי
להתפלל ואין לזולתו ראוי להתפלל:
אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת:
אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבינו עליו השלום היתה
אמתית ושהוא היה אב לחכמים לקודמים לפניו ולנביאים אחריו:
אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה בבריני היא
הנתונה למשה רבינו עליו השלום:
אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא
תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני
אדם וכל מחשבותם שנאמר היוצר יחד לכם המבין אל כל מעשיהם:
אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גמול טוב למו
שישמור מצותיו ויעניש למו שייעבור על מצותיו:
אני מאמין באמונה שלמה בביאת משיח ואף על פי שיתקמה אפילו
דבי אחבה לו בכל יום שיבא:
אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחית המתים בעת שתעלה רצון
מאח הבורא יתברך שמו ותעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:
לישועתך קניתי יהוה. קניתי יהוה לישועתך. יהוה לישועתך קניתי:
למורקנה ספרית יהוה. ספרית יהוה למורקנה. יהוה למורקנה ספרית:

ירידת השמע

יסיר החפלין של רשמי וניחם ביום זהו (ולא יסיר הבליה מעל ראשו קודם הסרת הסיר) ואלה"כ יניח חדרית וחומר די פריטיות להפליין וטוב לומר כחדרת פרחת היראה ומטובה:

חכמו הקבלה כותבים טיאלר כל חלם ככל יום די זכרות:

זכרת וצווח מצרים למען מזכור את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך:
זכרת מעבר הר סיני רק השמר לה ושמור נפשך מאד, מן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, ופן יסורו מלפניך כל ימי חייך, והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמור יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על הארמה ואת בניהם ילמדון:

זכרת חמית עמך זכור את אשר עשה לך עמך בדרך בצאתכם מצרים:
אשר קדך בדרך ונזב קדך כל הנחשלים אחריה ואתה עוף ונגע ולא רמא אלהים: והיה בתיבת יהוה אלהיך לה מכל איבה כסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נחן לה נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק ממתח השמים. לא תשכח:

זכרת מיום זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם מצרים:

פרשת היראה

ביוני כל השמות ככה זו נטיקוד יראה

ביום י ועתה ישראל מה יהוה אלהיך טאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא הבהה אהו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמוך אח מצות יהוה ואת חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לה: הן לירוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אתהיהם ככם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם יערשכם לא חקשו עוד: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי הארמים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח טחור: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו רחם וטאלה: ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: את יהוה אלהיך תירא אהו מעבד וכו תרבה ובשכנו השבע: הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש דדו אבותיך מצרימה ועתה שמה יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך ושמת משמרתו וחקותיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ירו החוקה ונורו הנטייה: ואת אותותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה לחיי מצרים לטובו ולדרכו אשר הציף את מים סוף על פניהם בדרפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: ואשר עשה לרתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר שצחה הארץ את פיה ומבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם בראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה: ושמתם את כל המצוה

פרשת הוראה

אשר אנכי מצוה היום למען תחוקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עובדים שמה לירשתה: ולמען תאריכו ימים על הארצה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לית להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:

והי ציון סלענה יהוה אלהינו ואלי אבותינו שמשע וראתה ואהבהך בלבי וכלב כל עמך וישראל וירצה את עמך הגדול הגבור והעורא בכל לבבם ובכל נפשם וראת הרוסמות לך אין סוף ותקדך ויתעלה שמך כי גדול אקרא ויקרא שמך אמן סלה: וילמד פסוק זה ירא את יהוה בני ישראל ועם שונים אל תתעב:

פרשת התשובה יחיד המעט כנפי וי יהוה

וביום ויהי כי באו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניה והשובות אל לבבך בכל הימים אשר היתך יהוה אליהך שמה: ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקיפו בכל אשר אנכי מצוה היום אתה וקניו בכל לבבך ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך והספק ושב וקבצך מקד השמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נחמה בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר קדשו אבותיך וירשתה והיטובה והרבה מאבותיך: וכל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיה: ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איבך ועל שונאיך אשר רכפוך: ואתה תשוב ושמת בקול יהוה וקיימת את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום: והומיך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפני בטנה ובפני בהמתך ובפני אדמתך למובה כי ישוב יהוה לראש עליך למוב באשר שש על אבותיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לישמר מצותיו והקוביו הבתוכה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:

(ולא יס לו פלא ילמדו על סוף הסדרה טלה):

ייראם ה' אלהינו ואלהי אבותינו שחתור חתירה סתה כאם כבודך ותפשו יד ימיך השוטת לקבל שבחם ותקבל תשובת מושעי עמך ישראל השבוי אליך וסחול עונם וואם אין תשובתם כפי עונם אתה אל טוב ולח יחשב לפניך כאלו עשו תשובה מספקת ואותם קשי עורף שיש בךר תחורם אתה כפי ש והסירותי את לב האבן מכשרים ופי שרהר תשובה כדכו תעשה שישוב לפניך בתשובה שלימה כי אתה חסן בתשובת הרשע ועל כל משעים תכבה ארבה שארבת לאבותינו: עזרו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכבר על חסאתנו הסען שמך אמן סלה:

כחך הר"י ה"ל זיל טעין לומר מרשח המן כדי טלמין סכל מוונתו כלן לו בהגנה וקבלה ניד החכמים כל הלומד מרשח המן כלל יום מונעה לו טל יבוא לפולס לידו חסרון מונות:

ויהי חמיר מרשח המן ילמד זה:

והי ציון סלענה יהוה אלהינו ואלי אבותינו שהינן פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתו ופרנסת אנשי ביתי בכללם. כנפת ולא קצער קבכוד ולא קבזר קהתך ולא כאסור קרי שנוכח לעבוד אבותיך וללמוד הוראתך כמו שנקט לאבותינו קן במדבר הארץ ציה ועקבה:

שמות טו יאמר יהוה אל משה הנני במקפיד לך כלם מן השמים וצא

פרשת דמין

הָעָם וְלָקְטוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֹכִי הוֹלֵךְ בְּתוֹרְתֵי אֵם לֹא יִדְעוּ בָיִם
הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבוֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִרְבּוּ וַיְדַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְבוֹקֵר יִרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשֹׁמְעוֹ אֶת תְּלִנְתוֹתֵיכֶם עַל יְהוָה
וְנָחְנוּ מָה כִּי תִלְיִנוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְבֵי בָשָׂר לֹאכְלֵם
וְלֶחֶם בַּבֹּקֵר לְשִׁמּוֹשׁ בְּשֹׁמְעוֹ יְהוָה אֶת תְּלִנְתוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם מִלֵּילֵים עֲלֵינוּ וְנָחְנוּ
מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלִנְתוֹתֵיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן אִמֵּר אֵל כָּל
עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבּוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנְתוֹתֵיכֶם: וְהָיָה בְּדַבַּר אַהֲרֹן
אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי אֵל הַמְדַבֵּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינֵי:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שִׁמְעוּ אֶת תְּלִנְתוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר
אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הַעֲרָבִים הֵאֱכָלוּ בָשָׂר: וּבַבֹּקֵר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיְדַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְהָיָה בְּעֶרְבֵי וְתַעַר הַשֶּׁלֶל וְתִכַּסְתֶּם אֶת הַמַּחֲנֶה: וּבַבֹּקֵר
הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַשֶּׁלֶל סָבִיב לְמַחֲנֶה: וְתַעַר שֹׁכֶבֶת הַשֶּׁלֶל וְהָיָה עַל פְּנֵי הַמְדַבֵּר
דַּק מִחֲסָפִים דַּק בַּבֹּקֵר עַל הָאָרֶץ: וַיֵּרָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
מִן הוּא כִּי לֹא יָדָע מָה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לֹאכְלֵתָ: וְהַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לֶפֶי אֲכָלוּ עִמָּר
לְגִלְגָלֵת מִסָּפַר: בְּשִׁתוֹתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶׁר בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: וְעֵשׂוּ בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלָקְטוּ הַמְדַבֵּר הַמְמַעֵט: וְעֵשׂוּ בְּעוֹמֵר וְלֹא הַעֲדִיף הַמְדַבֵּר: הַמְמַעֵט
לֹא הַחֲסִיד אִישׁ לֶפֶי אֲכָלוּ לָקְטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֵל יוֹתֵר
מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר: לֹא שָׁמַע אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתִירוּ אַנְשִׁים מִפְּנֵי עַד בּוֹקֵר
וַיֵּרֶם תִּלְיָעִים וּבֹאשׁ וְהִקְרָה עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֵר בַּבֹּקֵר
אִישׁ כֶּפֶי אֲכָלוּ וְהֵם הַשִּׁמְשׁ וְנִמְסוּ: וְהָיָה בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לָחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי
הַעֲמָר לְאֵדָה: וַיָּבֹאוּ כֹה נִשְׂיֵאוּ הַעֲדָה וַיִּגְדּוּ לְמִשְׁחָה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר
דְּבַר יְהוָה שִׁבְתֶּן שִׁבְתֶּן קִרְשׁ לַיהוָה מִתֵּר אֶת אֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אִפֹּי וְאֵת אֲשֶׁר
תִּבְשְׁלוּ בַשֶּׁלֶל: אֵת כָּל הַעֲמָר הַזֶּה לָכֶם לְמִשְׁמַחַת עַד הַבֹּקֵר: וַיִּגְדּוּ
אֹתוֹ עַד הַבֹּקֵר בְּאִשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַחֵם לֹא קִוְיָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲכָלוּ בָיִם כִּי שִׁבְתֶּם בָּיִם לַיהוָה בָּיִם לֹא תִמְצְאוּ: בְּשִׁדְחָה: שִׁשִּׁת
בָּיִם תִּלְקַטְתֶּמוּ בָּיִם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתֶּן לֹא יְהִי בּוֹ: וְהָיָ בָּיִם הַשְּׁבִיעִי
וַיָּבֹאוּ בֵן הָעָם לְלָקֵט וְלֹא יָבֹאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה עַד אָנֹכִי מֵאַנְתֶּם
לְשֹׁמֵר מֵצִיָּה: וְתוֹרְתֵי: רֵא וְכִי יְהוָה נָתַן לָכֶם שִׁבְתֶּן עַל כֵּן הוּא נָתַן
לָכֶם בָּיִם הַשִּׁשִּׁי לָכֶם וְבָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲמוּ אֵל וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ
בָּיִם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בָּיִם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרָא בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ
כֵּן הוּא בּוֹקֵר עַד לָבֶן וְעֵשׂוּ כַּצִּוְיָה בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהַדְּבַר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לֹא הִשְׁמַר מִפְּנֵי לְמִשְׁמַחַת לְדוֹרוֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרָא אֶת הַלָּחֶם
אֲשֶׁר הֵאֱכָלוּ אֶתְכֶם בְּהַדְּבַר בְּהוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

פרישת המן

אל אהרן קח צננת אחת ותן שמה מלא העומר מן והנח אתו לפני יהוה למשכרת להורותיכם: כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשכרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעומר עשרית האיפה הוא:

והח' יסוד ויהי' אל:

אקה הוא יהוה לבנה, אקה עשיה את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה, הנמים וכל אשר בהם, ואקה סתיה את כולם, ואקה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות עם אבותינו, גם במדבר הסורף להם לחם מן השמים, ומצור החלמיש, הוצאת להם מים וגם נתת להם קל ערבותם, שפיתתם לא בלתי כעצמם, בן בחסדך הרבים ובחסדך העצומים, הונגנו והפרנסנו ותכלילנו ומספיק כל ערבנו וצרכי עסק בית ישראל הסדורים, בסלוי וברוח, בלי כוחנו וקשרי עול, סתחת ידך הפקדנה ולא סתמת ידך קשר נגם: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתקני לי ויאנשי ביתי כל סחסורינו, ומסוין לנו כל ערבנו, לכל יום ניום סחיינו, די סחסורינו, ולכל שעה ושעה משעותינו, די ספוקנו, ולכל עצם מעצמנו די סחיינו, כדרך הסוכה והרחקה, ולא כסיעוט ספעלנו וקוצר סחיינו, ומעור ומולותינו, והיו סוונותי, ומזונות אנשי ביתי, ונרצו ונבע ורצו ססורים כדרך, ולא כיד כשר נגם:

כטק ובערב חמר כל החלות ויחמר ימי כי, ויחיינו וני עד לין עוד, ויחיינו ויחמר זה:

יהוה נתני בצדקתה, למען שורקי, הישר לפני דרכה: ואני בחמי אלף פרני ותנני: פנה אלי ותנני, כי יחיד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקהלים אכרף יהוה: יהוה שוקרי, יהוה צדי על יד מיני: עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ישמר צאתי ובואי, לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם: השקיפה סמעון קדשה מן השמים, וברך את עמך את ישראל, ואת הארמה אשר נתת לנו, כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש: אל הנכבוד, אתן לך שיר הלה, ואעבד לך יום ולייל: ברנך יחיד ומיוחד הנה הנה ויהיה: יהוה אלהים, אלהי ישראל, מלך מלכי המלכים הגדולש כרוף הנא: הוא אלהים חיים, מלך חי וקים לעד, ולעלמי עד: קרוף שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לישועתך קנתי יהוה: כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואני אלף בשם יהוה אלהים חיים, ומלך עולם: עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ימלוך לעולם ועד:

והח' יסוד ויהי' אל:

והח' יסוד ויהי' אל:

אך צדיקים יודו לשבחך ישבו ישראלים את פניך:

והח' יסוד ויהי' אל:

כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואני אלף בשם יהוה אלהים חיים ומלך עולם: עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ: יהוה ימלוך לעולם ועד: בכל דרכה רעהו והוא יישר אורחותיה:

והח' יסוד ויהי' אל:

יהוה נתני בצדקתך למען שורקי הישר לפני דרכה:

אמרו כהןך יאמר כי טעמים אלו :
 כך נודד יגורנו והוא יגיד עקבו; והיה דוד לכל דרכיו משכיל וני עמו;
 ונת מצא חן בעיני יהוה:

אם נבטעו ילך כלונו יום נסנו נמא והמן יאמר זה :
 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: השלף על יהוה יהבך והוא
 יכבדך: שכר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום; בטח ביהוה
 ועשה טוב. שכן ארץ ורעה אמונה: הגה אל ישועתי אקטח ולא אפחד.
 כי עזי וחסרת יה יהוה. והיה לי לישועה: רבונו של עולם ברכך קרשה
 כתוב לאמר. הכוונת ביהוה חסד יסוכבנו. וכתוב ואתה מתיח את כלם:
 יהוה אלהים אמת. חן ברכה והצלחה בכל מעשה רבי. כי בטחתי בך. שעל
 ידי משא ומתן ועסקים שלי. תשלח לי ברכה. כדי שאוכל לפרנס את
 עצמי ובני ביתי. בנחת ולא בצער ברחמי ולא באסור לחיים ולשלום.
 יקיים כי מקרא שכתוב. השלף על יהוה יהבך והוא יכבדך. אמן:

אגרת הרב ב"ר

האגרת הזאת שלח הרמב"ן וזל לבנו כמו שהנתיח בראשית חכמה שער ענוה פרק ו'. וכתב בסידור בשם
 מסופות מסריים שהרמב"ן ז"ל צוה שיקראו פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו. והיה רגיל בו בכל פה
 כדי להנכס ביהדותם בראש שמים. וכשר לו שנים שיקרא אגרת זה יענוהו מן השמים כל מה שישאל. וכל
 מי שירגיל לאוסרו בודאי יא יגזול מכל צרה. ומוכח לו שהוא מן עולם הבא לכלל ונחם שכאן התחננו
 מכל המסריים הגיל.

שמע בני מוסר שאבך. ועל חטוה מורח אבך. מתנהג חסיד לדבר על דברך גנות לכל אדם
 ובכל עת. וקנה מנצל מן העצם. שהיא סדה רעה להטמא בני אדם. וכן אפרו במוטינו
 וזל. כל הכוונת על מינו גיהנם שולחן בו. שנאמר וקטר עצם מלך. ומגבר רעה בנשדך.
 ואין רעה אלה גיהנם. שנאמר וגם רשע ליום רעה. ובאשר מנצל מן העצם תשלה על דבר
 סבת הענוה שהיא סדה סוכה פקל הפדות טובות. שנאמר עקב ענוה רשע ה'. ובכבוד הענוה
 תשלה על לבך סבת הרעה. כי חסן אל לבך חסיד. פאין אמת. ואלן אמת הולך. וצאתה
 רעה וחולצה מתוך. ואף כי במוטך. ולפי כי אמת עמיד למן דיו וחשבון. לפני סוף העבוד.
 שנאמר הגה העצם ושמר העצמים לא יכבדוך. אף כי לבות בני אדם. ונאמר הלא את העצמים
 ואת הרצון אני שלא נאם ה'. ובאשר החשוב את כל אלה. תירא במוטך ונחפור מן העצם.
 ובמדות השלה מהיה שפם בעלך. ובאשר מתנהג בעצת הענוה להתבוסש מקל אדם ולהתחסר
 מקונו וכן העצם. אז תשרה עליך רוח השכינה. וזו קבוצה. ופי עולם טבא. וצתה בני דע
 וראה. כי המתנהג בקבו על הנדיות. מוכר הוא בעלכות שמים. כי תחשאר הוא בעלכות
 שמים. שנאמר ה' קבל גאות לבש וגו'. ובעת יתגשה לב האדם. אם בעשור. ה' מוריש ומשפיר.
 ואם בקבור. הלא לאלקים הוא. שנאמר והשער והקבור שלשנו. ואין תחשאר בקבור מונו.
 ואם תחשאר בתקפה. מיר עשה להאנשים. וטעם זקנים ית. וקצת הלל שנה לפני העקום. כי
 באפן שפיל גאים. ובכאנו נכניה שקלים. לכן השפיל עצמך ורשף העקום. על מן אשר
 יביט לך איה מתנהג בעצת הענוה ללכת מה חסיד: על דברך יהי גנות. וראשך ענוה. ודניך
 ספק בעיניך. ואם תבס או עשיר הוא. עליך לבדו. ואם רש הוא. וצתה עשיר או עקם מקונו.
 חשוב בלך כי אמת חב סקנו והוא נאם ספך. שאם הוא מוקט הוא שונג ואתה מיד. וכל
 דברך ומשפך ומחשבותך ויכל עת. תשוב עלךך כאשר אמת ענוה עופר לטני כביה. ושיקנת
 עליך. כי בקבור אלא העולם ודברך יהי באיפה וידרשה דברך לפני רבו. ומתבטש מקל אדם.
 ואם ירצון איש על מתנו גבול רם. רק גנות בעופד לפני רבו. והני זמיר לקרות מתורה
 חסיד אשר תוכל לנכסה. ובאשר טקום מן העשיר. תחפש באשר לפדן אם יש בו דבר אשר
 תוכל לנכסו. ותחשפש בעצמך בפקר ובקרב. וקנה יהי על ידך תחשבה. וקטר על דבר
 העולם מלפך בעת התפלה. וטבן לבך לפני העקום ביה. וטטר בליניך. ונחמד הדבור עולם
 שחוצאנו חסיד. וכן משעה על ימי מני תקלה בכל דבר ודבר ולא תחשאר לפני רבו. והיה דברך
 ומשפך ומחשבותך ישרים. ותשלחך מהיה זכה ונכיה וקנתה ומשלה לפני העקום ביה.
 שנאמר תבין לבם תאשיב אוניו. תירא האגרת הזאת פעם שמת בשבוע ולא תפחות. לנכסה
 וללכת מה חסיד אשר טעם תדבר. למען מפזים עקל דברך ותוקה לעולם טבא העקום לצדיקים.
 ויכל יום שתקראנה יגור מן העצמים באשר יעלה על לבך לשאול עד עולם שפן סלה:

עניני יאדר צייט

אצינ פה עניני יאדר צייט. מליקת משאיע וספרים:

- (א) ירוש המינוגוליו הדבר לכל אשר כלה תזכה אלה ואם הולך כדרך הישר וטובה עוב תזכה אלה אהיו ואלו כשולם האלה ומעלין אותם בג' שבתות למדינה, ובפרט ביום היאר צייט, אם הנניס מחפורין למשוכה ומשפין זדקה ומש'ם מוזין נשמות אהוים שיחטלו מעלה מעלה. כגן עדן;
- (ב) וליאת הגנו כאל כמה דינים ומנהגים הנהלים, והתפלה מה שאומרים אהר לימוד משניות וגם נכון לאומרה אהר נתינת זדקה עבור נשמת כי טובלי זדקה היא חיקון גדול מאד כשנתן הכן עבור נשמת אהיו ואלו כמבורא בשריטנו בחיי;
- (ג) חיל רבנו בחיי פ' שופטים. על פסוק כבר למתן ישראל וז"ל דרשו כספיבור אלו החיים שמחכפרין כחמונם. אשר פדוה. אלו המחיים שמחכפרין לחיים (ובדלי ארין לזיאר שלא יהא חתון של גולה נגיבה ואוהלה וכדומה) ולמדנו מה אשר ההקדשות שנהנין החיים להקדישם כעד המחיים. שיש בהם חועלת להחיים. וכיש אם הכן מקדיש כעד אהיו שהוא זכות לאהיו וכו' ע"ש;
- (ד) ונכון לומר קודם נתינת זדקה חסלה קנינה וקנינה התבורא כספר מועבר יבא ויה נוסחה. הגני נוהן זדק לשיקונה ומכתיבה כשם כל ישראל ובשביל נשמת אהיו (פכ"ט) או אהיו (פכ"ט) למנוחה כמחשו כגן עדן. ולאחר נתינת זדקה יאמר החסלה התבורא להלן. וכן לאחר לימוד משניות יאמר החסלה. ואם עשה שיהיה למד ועשה זדקה יכלול יאמר בחסלתו כמבורא בנוטה החסלה התבורא למעט;
- (ה) כשנותנים הזדקה לחיים עבור המהים ארין להודיעם כדי שיחטלו עליהם (תעב"י שכת"א בשפתיו רננית). [ועוב לומר תהלים כ"ח ו' כשנתיב אהיו אהיו חס הנספר ואהיו חס נשמה כי הוא חיקון גדול];

(ו) צדקה ללמוד ספרים משניות המהילים באהויה של סם כנספר ויש חוספין גם אהויה סם אהיו הנספר ולימוד המנהג אף שהוא מביא כן פירוש התיבות ולא הענין השבוב כלימוד;

(ז) ביום הרהיק מדין תהרי מרוזין זייט אשר יש ללמוד פרק כ"ד תהלים כי הוא מסוגל מאוד לנשמה כי יש בו ימי חסות גי' טוב וכל חסנה המחלת עם חיבת שלם או שלטה ימסתייחא כתיבה סבור מכלום

או עבודה מכלום וסוף הפרק מהיים בין מתכנים וכן מתחון עבור;

(ח) כ"ט ע"י עדן אשר מקובל בידם עד אהיו. הניבא ז"ל אשר כלימוד פרק שבעי דמקואות מפלוג הנשמה של הנספר. ויש בו ח' משניות. שלטה הראשונה ר"ח בלהן א' י' א' סם קודש. וכרעב משנית אחרונות ר"ח בלהן נשמה ובשמה ר' התחמלה נ"סל לחיבו וכו' פירוש זדקה לחיקון הנשמה כי הוא ר"ח יסוד יתון לאכזריות ועל אהיו ואלו יאמר הפרק הוא לכל מוציא שמה אהר הגבלה כל ייב עודש. וכן ביום היאר. וכן בשפ"ק קודם מנהג לחיות נפש כל חי. עכ"ל; (תובט כל זה כסידור הרב שהדשים הרב מניקאלאליו);

(ט) יש נוהגין לפלות לתפסיר דוקא כשכת שקודם היאר. ויש נוהגין להחפיל פרק מניקאלאליו); [ויש מקום לה] ולומר אל מלא רחמים אשר קדיש כמנהג כשכת זה וזה אהיו אומרים זויגן; ויש כמנהג להחפיל ערביה לפני

החיבה כמזכ"ק אשר קודם היאר. וכן יש מנהג לכבד היאר עם הגבחה ולומר הקדיש אהר גרית מילה. ואם יש בני היאר אזי היאר של אה קודם לשל אה. וכן יש מנהג שמחפלים גם השלה ערביה שלאחר היאר לפני החיבה אה אהן אהל אהר. וכל המנהגים יש מקום והנה ישראל אה אינם נביאים אה בני נביאים אה;

(י) בספר גנוה ותורה מתיב אשר האר"י היה אומר ביום היאר קדיש בחרה (הוא קדיש שלם) ככל הגי שנתו ובסידור חסלה יבדה מתיב מתיב כשאו ז"ע שהיה אומר קדיש דרבען אהר אהן כאלקינו;

(יא) הקריש שאמר קריש החירה שיהן לכלים וליאר. ובספר מי שגולה בעלי אחרונה שלפני הקדיש בין כחול ובין כשבת ומועד ומועד ובלבד שיאמר כל הקריש;

(יב) אם יש כחט טוב להעשות ביום היאר ולמנהג יאמר ענונו. ואם מתענה נכון שיאמר פירוש אשר אהן כדפסחו להגון כן בשולם כל ככל פסטי שיריה ויהי עלי נדר. ובאם לא מתנה ארין תהיה אה לא יראה להחטנות. ויעשה כזה שאלה חסבה

(יג) אם היאר חל ביום אהר כשכת ומחטתו או חסנית אסתר גיוס ה' שלפניו אה עולה לו החסנית גם כשכיל היאר [אלו שנהנין להקדיש החסנית אה היאר חל ביום אהין מחסנית];

(יד) אם חת ביום א' דריה כסליו או ביום א' דריה עכת וכיאר הראשון יהיה ר"ח כסליו או ענת רק יום אחד נקבע היאר חמיר ביום כים השון או כים כסליו. ואם היאר הראשון היה ג"כ ר"ח כסליו או ענת שני ימים אהי נקבע היאר לגולם ביום ר"ח כסליו או ענת אהי כשהיה רק יום אחד ראש חודש;

(טו) בליל היאר אהר להיות על סעודה שאהין. וכיאר הראשון אשר הל סוף ייב הודם אסור להיות גם כסעודה מילה ופתיב וסיום חסכה כי סוף ייב הודם יב לו כל דין אהילוח אהר אה היתה כשנה הראשונה משוכרת ואל היאר הראשון סוף ייב חודש מותר להיות כסעודה שאהין כשנה ראשונה ככל הגהרצייקן;

(טז) בנתינת הזדקה טוב שיהי המכסר מליזה כמות הרחמים כמו כ"ו (שם הו"ה הק). מהי ז"א (סך שני הכמות הק) הויה אר"י קייב וכדומה. כי שימנא מילתא הוא;

(יז) בם' כבר לאהן מי שכת לומר קדיש ביום פסירה אהיו ויבדה ויבא אהי אומר קדיש ביום אהר אה ויעול נראה לי הדל שסוף לחמירת קדיש מופיל ככל זמן לאהיו. וכבר כ' האר"י אשר יאמר החיותים קדיש כשכת ויש שיפולי הקדיש והפעלות ממדינה למדינה; (אך החסלות אהן לאומרים כשכת ויוס);

סדר ברכת המזון

מכל קודם ירבה המזון ויטעם

על הגורח בקל עם יאבש וברקיע ברכש וחדשין:
 על גרבים בוחק הלית כחזושי: מי עם ששלוש
 שביש דבר ישיד וועללית שסקה. שידו למ שסיד
 זין: איך נשיר את שירי: על אדמת נבר: אבישן אמן
 ידעלש השנה ישי: הדק לשד להמי. אסלא
 אלהינעל:

מכאן ר"ל וכו' של א המזון ויטעם:

שיד הנעלחת. בשב: י את שייכת זין קיש בחלמים:
 מי יקלא חותק קיש וילשונ רוח. א יאמר כמים הקדיל
 י לישות עמולה: הקדיל י לישות שמי קיש שחיים:

יזהר להניח סתומי פה על הסולתן. ויטיר פה אלס חסלתן. גם יסיר הסבין ולא מהני
 כפי. יזהר חמוד כמים אחרונים אפי לא חל רק פה מריכה ונרין כונה גדולה כמים אחרונים
 ויכרמי. וכפרס אלס חין ול זמון. ירחון ידיו כחפס מים חמלי אלס לכלי כבוד ולא פ"ג קרקע
 ויכיל ידיו ויאמר:

זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

ולא יסטיק אפי כד"ח רק אחרת אלס הסטוקים חין כזה הפסק. ויאמר:
 אברקה את יהוה בקר עת הסיר ההליתו כפי: סוף נבר הפל נשקע את האלזים ירא
 זאת מצותיו שמור כי זה כל האדם: הברית יהוה ינבר פי ויברך כל קשר שם קרשו
 לעולם יעד: ואנחנו נברך לה עשהה ועד עולם הבריה:
 כאחין לו זמון לא יברך ככוס אלא יטיגו פיניו ויניח ידיו א"ו נגד החזה פל חטום כל
 כחמי: כמחנך ביומן יאמר:

הב לן ונברך:

ונטל הכוס. יזהר כדי דכיים מלא שטיפה חי הדמה ר"ח שחזה. ויאמר:
 וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:

ויקבל חכי ידי זולתו לבי ידיו. וחא"כ יניחו על קף יד יתן ויקפו כאלכסותיו ולא מטייענו
 יד החל. וינבירו חסלתן סטח. ויאמנו נגד החזה. יתן פיניו גכום ויברך כשפתה וכקול רם (וכוונת)
 יברך בלחש ויאמר:

לשם יחוד כוי הריני מוכן ומוזמן לקיים מצות עשה של ברכת המזון
 כמו שכתוב ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר
 נתן לך:

יברך בלחש ולא יגלה זרועותיו ויחטף ויחמס ככוס ההלך לכה"כ:

סדר ברכת המזון

המומן יאמר רבומי סיר וועלען בענטשען:
 ועינו המסבין יהי שם יהוה סבורך עשהה ועד עולם:
 המברך אומר ברשות קרנן ורבומי נברך שאכלנו משעו:
 ועינו המסבין ברוך שאכלנו משעו וכטובו חיינו:
 ומי שלא אכל או שח אפי מים עונה אחריי קרוך ומבורך שמו המיד לעולם ועד:
 ואם לא חטע מחמנך רק מהטונים טובכ אחריהם אמן:
 וחזור המברך קרוך שאכלנו משעו וכטובו חיינו: וימסבין עונין אמן
 ואם הם עשירי אומר המברך נברך אלהינו שאכלנו משעו:
 ועינו המסבין קרוך אלהינו שאכלנו משעו וכטובו חיינו:
 מי בלא אכל או שלא שח שמו משה חוז מים עונה אחריי קרוך ומבורך שמו המיד לעולם ועד
 וחזור המברך ברין מלחיי כוי וטעין אמן:

ברוך

סדר ברכת המזון

תסביר בדיעבד יאמר ברוך הוא וברוך שמו:

לכסמיק בכהמ"ו עד הרחמן כראשון דינו כמו בברכה ק"ס ושאלות קלום יס מי שאומר עליה כ"ו ב"ס ל"ה: יחיד תחיל כלן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הן את העולם בלוי, בשוכו בן ובחמד וברחמים (היא) נתן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו, ובשוכו הגדול תמיד לא חסר לנו ואף יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל קן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל ברייתו אשר ברא, באמור פותח את דה, ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יהוה הן את הכל:

גורו פה יהוה אלהינו על שהתחלת ראבותינו, ארץ המדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים, ופדתנו מבית עבדים, ועל בריחה שהתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקיה שהודעתנו, ועל מים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה נן, ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

בהנכה ובפריס אמרים כלן על הנסים ואם ככה ולא נזכר עד אחר שאמר הסס תכיס הכרחה מי כשיניע כלל הרחמן הוא יוכנו יאמר וברחמן יעסה לנו נכיס כמו עספה לכוונתו בנינים הסס ב"תן סה בניו וכו'):

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד, כפתוב, אכילת ושבעת וברכת את כלן ועונג הכוס נמים יהוה אלהיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

רחם נא יהוה אלהינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש, שעקרא שמך עלינו, אלהינו אבינו רענו (בשנת רוענו וזננו) וזננו פרנסנו וכלכלנו וקרוינתנו, וברית לנו יהוה אלהינו כהרה מכל צרותינו, נא אל תצריכנו יהוה אלהינו, לא לירי כמת בשר דם, ולא לירי הלואתם, כי אם לירי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

מי סוככה בעדמו כל שנת לחן הלילה יזכר ר"ה בכהמ"ו (יח"ס ט"כ וכו' נפריס) ולא היה ר"ח או הנכה כשנת יזכר גם על ר"ח וחנכה (וכ"ו אם עדין לא תפלו ערכיה) חיל ר"ח (או חנכה) כחל באמצע הכסוע יתעבה בעדמו לחן הלילה לא יזכר ר"ח והנכה, וככהל ר"ח או יושע כיום או דעה העיו נהזכר טעם וולדעמו לא יאמר הרחמן כ"ו (יום סכ"ו שנת) וכה"ל וה"ל כ"כ כ"כ חל פה כלילה יזכר על ר"ח ולא שנת ואם לא חל פה כלילה יזכר שנת ולא ר"ח, חל כהנכה ופריס כיום או ח"ל חל פה כלילה יזכר על שנת ולא על שנת חנכה ופריס ול"ס):

ישנה ר"ה וס"ה יצנו יהוה אלהינו במוצאיך, ובמאצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש היה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולענות בו באהבה

במצות

סדר ברכת המזון

כמצות דצניקה, וקרבניקה קנים לני יהיה אלהינו שלא תבא צרה נקמן ואנחה
ביום מניחתנו, וקראנו יהיה אלהינו בקדושת ציון יחדך, וקמנו ריושנים עיר
קדשך, כי אתה הוא בעל הנישועה ובעל הנקמת:

ברכה ויורש וכחילת אוננים כלן יעלה ויבא:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, ברוך אתה יהוה
בונה ברחמי ירושלים, אמן:

שכה ולא אחר, רנה כשבת ויזכר קרבס הכסב והמטיב יאמר:

(כיומר חכי) סעודות כשבת ויורש וכן ריה כיום אינו איור סם ומלכתי יום אינו היהם כלל):
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למניחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית, ברוך אתה יהוה מקדש השבת: ולא עשה ולא אחר יעלה ויטל
יורש אחר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לששון
ולשמחה את יום חג פני מנה, ברוך אתה יהוה מקדש ישראל והמנונים: וכל
אחר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל
לזכרון את יום הזכרון הזה: ברוך אתה יהוה מקדש ישראל
יום הזכרון: היה שכל יורש אחר ברוך שנתן ימים קדושים לישראל את יום
הזכרון הזה יום חוסם: כמתי אחר ברוך שנתן מעדים לעמו ישראל לששון
ולשמחה את יום חג פני הזה יום חוסם, וכן יום אחר ברוך שנתן ראשי חדשים
לעמי ישראל לזכרון יום חוסם:

ויס כל יורש (או ריה או דת) כשבת ולא הזכור לא כל שכה ולא כל יורש (או ריה או ריה)
כולן יחד (ולס ככה כל שכה להוד לא יכלל כיו סם המאורע רק אס חומר לרשם לרדך להזכורו
חן המעטתו וכוונתו):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למניחה לעמו ישראל
באהבה לאות ולברית וימים טובים נמה ומנונים לששון ולשמחה את יום חג
פני הזה:

(כר"ה) וימים טובים לזכרון אל יום הזכרון הזה: (ברכה) וכלמי הדסים לזכרון, והואם:
ברוך אתה יהוה מקדש השבת והמנונים (כמי) יום הזכרון
(כר"ה וראשי חדשים):

ול זה ככוננר קרבס כהחיל כרבת הטוב והמטיב לכל אס זוכר אחר כהחיל כרבת הטוב והמטיב
אפי לא אחר אלא חיבה כרוך ככנס לרדך לחיבה לראש לכל אינו חזר לברכה הימון כני כדיל
כני סעודות ראשונות סל שכה ויורש כמעודה כרבוה סל פורים כיום ולול ריה אכל ככל האיל
סאינו חוסם אס לא זוכר עד כהחיל כרבת הטוב כמי אינו חזר אך כמעודה כני דשנת וכי
כעודה כהחיל ודח יאחר רנה לו יעשה ויכל קרבס כהחיל חול יכנו:

כמפירסם כחילי ככתי האכל חזר כרבת די כשבת זה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הא אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
ניאמי ויצרנו קדושינו קדוש ועקב כקלה סמי טובים והמטיב, אי מלך דין
אמת יושפט כצדק, לוקח נפשות במשפט, שפיט בעלמי לעשות בו כרצונו,
כי כל דרכיו במשפט ואנחנו עמו ועבדיו: ככר אנחנו חיבים להודות לו
לזכרונו, גדר פרצות ישראל, היא גדר הפרצה הזאת מעלמינו ומעל אכל
זה לחיים ולשלום: (יועני וכו')

סדר ברכת המזון

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
 גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, רועני דושה ישראל, המלך הטוב והמטיב
 לכל, שבכל יום יום, הוא המטיב, הוא המטיב, הוא יטיב לנו, הוא גמלנו, הוא
 נזמלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים, ילדות הצלה והצלתה,
 ברכה וישועה נחמה, פדנשה וכלכלה, ורחמים וחיים ושכום וכף טוב,
 ימקל טוב לעולם אל יחסרנו: הרחמן (יסוד פעם) הוא ימלוך עלינו לעולם
 ועד: נטן (עטת אמן וכן נסוף כל הנהגת) הרחמן, הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן,
 הוא ישבח ברור הודים, ויתפאר בנו לעד, ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד,
 ולעולם עולמים: הרחמן, הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן, הוא יוליכנו קוממיות
 לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בפני הוה, (בסוד יאמר באהרנו והצלתה כפשת ידיו) (כל היתומים יא יחונן יאמר ישרות אל ששאלנו עליהם)
 ועל ישלח, זה שאכלנו עלינו: הרחמן, הוא ישלח לנו את
 אליהו הנביא וכור לטוב, ויבטל לנו בשורות טובות, ישועות
 ונחמות: הרחמן, הוא יברך אותי (את אשתי ואת ביתי ואת

זרעי) ואת (אבי מורי) בעל הבית הוה, אין נומר נסוף כי אלל כשאלנו מלל נסוף ואת
 אמי מורת, בעל הבית הוה, אותם: את ביתם ואת זרעם ואת כל אשר
 להם אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם וישראל ויחזק מכל
 ועקב כל, בן יברך אותנו (כי נחם) כלנו יחד, ככרכה שלמה, (אמר) (המיוסן
 יאמר) ואמרנו אמן:

בפרוס, ילמדו (עליהם) ועלינו זכות, שתהא לנו שמירת שלום, ונשא ברכה
(זאת היתה נלאה) מאת יהוה, וצדקה בארצנו ישמע, ונצא הן ושבכל טוב בעני
אלהים ואדם:

ישנה הרחמן, הוא יגמלנו, יום שבכל טוב ומוטעה, להני העולמים:
לרח הרחמן, הוא יחדש עלינו את החודש הזה, למוטעה ולכרכה:
ליום הרחמן, הוא יגמלנו, ליום שבכל טוב:
יסוד הרחמן, הוא יגמלנו, ליום שבכל ארץ ליום צדיקים יושבים וטרוהיהם בראשיהם
וגהלים מינו השכינה יתנה חלקנו עסקם:
לרח ועשית הרחמן, הוא יחדש עלינו, את השנה הזאת, למוטעה ולכרכה:
לשכות אף בחיים הרחמן, הוא יקים לנו, את סבת דוד הנמלה:

הרחמן, הוא יוכני ויחנינו ויקרבנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא, מגדיל
ובשבת ויום ויום וחודש ואמר מגדול) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לרוד
לזרעו, עד עולם. עשה שלום בברומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל,
ואמרנו אמן:

ידאו את יהוה קדושו, כי אין מחסור לבראיו, קפירים רשו ורעבי, ורוחץ יהוה, לא
חסרו כל טוב, הודו ליהוה, כי טוב, כי לעולם חסדו, פותח את ידו, ומשקיע לכל מי
לצון, קרוף הנבר, אשר יבטח ביהוה, נקה יהוה מבטחו, יהוה עז לעמו, יתן, יהוה
וברך את עמו בשלום:

ייקר כשהי ובהסותן סוניתן ללא נכרתה לא יענו כ"ה ונ"ט ויטהה תיעית ויבנר כום של
 כרכה לשתו ונכנו של החסותן יתנו חטום של כרכה מעט וח"ל לכרך נכרני וחס החסותן חס
 יעשו נחם חטום נכון סיכוינו מלא ללא נכרת החסון :

סדר ברכה אהרונה

ברוך אתה יהוה, אלהינו סלף העולם על

המחיה ועל הפלפלה	הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	על פירות מנחת ארץ יבוא אכל מן סי מיי דגן וחס סתה יד
---------------------	----------------------	--------------------	--

ועל הטובת השרה, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והחלפת לאבותינו
לאכול מפריה ולשפוט ממוכה, רחם יהוה אלהינו על ישראל עמה, ועל ירושלים
עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, נאכל מפריה, ונשבע ממוכה,
והקרבך עליה בקרשה ובמטהרה: כשנת ורצה החליצנו ביום השבת הזה:
כראש חודש ונקרנו למוכה ביום ראש החודש הזה: כראש השנה ביום הזכרון
הזה: כיום טוב ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה: כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל,
ונודה לך על הארץ ועל

המחיה: ברוך פרי הגפן: ברוך השרות: ברוך המחיה ועל פרי הגפן:	אתה יהוה על אתה יהוה על אתה יהוה על אתה יהוה על	הארץ ועל פרי הארץ ועל הארץ ועל המחיה ועל המחיה:	הגפן: השרות: פרי הגפן:
--	---	---	------------------------

סדר ברכת המזון לברית מילה

המזון הזה מיד ויעלנו בעמשתנו ועינינו תסוכין ימי עם יהוה מבורך סתה ועד עולם:
ונודה לשמך בתוך אמוני, ברוכים אתם ליהוה ברישות אל איום ונורא, משגב
לענות בצרת אל נאור כבודך, אהיה בפרום יהוה, ברשות המורה הקדושה,
המורה היא עם פרישה, ציה לנו משה מורשה, משה עבד יהוה, ברשות המכנים
והלנים, אקרא לאלהי העברים, אהיה בכל איום, אברכה את יהוה:
ברשות מורי ורבותי, אפתח פי בשר ונפתח ותאמרנה עצמותי, ברוך
הבא בשם יהוה: ברוך אלהינו שאכלנו משפנו:

ותקד וברכת המזון וכמתע אל בעני אלהים ואדם מחיל זה:

הרחמן הוא וברך אבי עולם ואמו, וזכו לגדלו ולהנכו ולחבטו, כיום השמיני והלכה
נרעה דמה ויהי יהוה אלקי עמו:
הרחמן הוא וברך כול ברית הסולה אשר שט לעשות צדק כניעה, וישלם פעלו
וספגרתו בפולה ויתגדו למעלה למעלה:
הרחמן הוא וברך רב המנוח לשמונה, והיי גביו ולכו לאל אמונה, ונקה לראוה
פגי השכינה, שיש בשמים כשעה:

כשתחיל חכר יום הכוס של ברכה לאהר לימר זה הרחמן:

הרחמן הוא וברך רב העולם, ופרע וקצין דמי הסולה, איש הנרא ונדו הלכה
עבודתו פסולה, אם שיש אלה לא יעשה לה:
הרחמן הוא ושלח לנו משיחו הולך בשמים, בזכות חסן לפולוח דמים, לבשר בשנות
טובות ונחמים, לעם אחר חסנו וספורד בין העמים:
הרחמן הוא ושלח לנו כהן צדק אשר לבח לעוילים, עד הזמן כסאו כשמש ונהלים, ונלם
פעלו כאדרתו ונלחם, בריתי הקמה אלו השמים והשמים: ודחמן הוא יבנו וכו'

סגולה נפלה זה מילה, יאמר קן אמת חלל בסיחם וכמתע סתה חילונינו, המטיב ללדונים

ברכת המזון לברית מילה

פכדים נקשרים. אלס נעט גן. מעס קרע אה היס. ויבקעו העינות תסוס רכה ולרובנה ססוים נסחמו ויכלל הנסס מן סמרץ. ג'ס, ויוטיל כעוים:

ברכת המזון לנישואין

דני ססר וגם קרוץ, ואו אלס בשיר ירוץ, נחנו כמעגלי צדק, שעיה ברפת כני אהרן: ברשות סרן ורפנן ורבותי, נברך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו:

וענין הססוין:

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו, ובטובו היינו:

והמקור חייב:

ברוך אלהינו שהשמחה במעונו, ושאלנו מטעמו, ובטובו היינו:

אמר ססר"ו סססיל סססע כרסוס סססל כרס לכסודו וכ"ו:

ברכות אירוסין ונישואין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות, ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין: ברוך אתה יהוה, מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

סססן וסססו סססן סססס, וססס"ו סססס סססן אה סססל סססעס, נעני עוים סססס, וססס"ו:

דרי אתה מקדשת לי, כססעעס זי, כרת משה וישראל:

וענין סססוים, וססס"ו ססססן סס סס סס וססס"ו ססס ססס ססס"ו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

לכסס"ו ססססיל סססן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהכל

ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנים ערד ערד, ברוך אתה יהוה יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה, ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה:

שמח תשמה רעים האדובים, כששמח יצירך בן ערן מקרם, ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה, גילה רנה, דיצה וחדנה, אהבה ואחות, ושיום ורעות, מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובהוצות ירושלים, קל

ששון

סדר ברכות אירוסין ונשיאין

ששון וקול שמחה. קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים
מחפתם ונערים ממשחת ננייתם. ברוך אתה יהוה משמח התן
עם הבלה :

בנפשו כהנך ככני נכות חנך לך גדל פרי ענן :

ו החבת חלום . התרת הסנודא בחלום . רחן חנודר בחלום

(ה) ראה חלום קשה בלילה יפסח הסנה בשחרית וסוד לבטוח פוד אחר החלום : (ג) יוספ העניני לחלום כלש לעשרת .
וכו כיום אשי בשנת . ורדך למיחז העניני לחטניתיכ וחס ראה כיום אחר בסעד שיש טרר כיום גלי אכילת : (ב) החלומות
פקנים וכסונים יענינו כפי כרוואה ופס סיי רפת : (ד) חלמא ביטא עדיף מסבלא עליכותיהו מסתייב : (ז) כל החלומות בולכין
אחר הפס : (ו) חלמא דלא מסבר כחננה דלא מקריא : (י) חין חלום כלה נדריס בעלים : (ח) גי חלומות מתקייפין . על
שחרית . ומחלם לו חנרו (וחטנה חס כול חובני) וחלום כפחור כחון החלום ויפא חף חלום שטנס : (ט) כשכיס ונסל לג
סמוק כסיו כיוו כנולה קטב . וחס ראה דבר שיי'ל ססוק טוב ולספן . יכבר לומר כפסוק שחבר לחו דבר כעין סוכ כגון .
הרובל ככר . יפסין ויחמר כניו וטס עליה ככר סלום . עד סלא יקדמו כחוב כי יכוא ככר נר . וכן לומר כנרסין עמות ונר :
(י) חלומי (ברוכה לך) פננס יפסח חלם לחלום חלום ופסו ענומכ . יפסו כפני ג' חוככיס לחלום

חלום אוסר ר'ם : ח'למא טבא חזאי : והמטיבס מטיבין ר'ם :

ח'למא טבא חזית . טבא הוא ומבא להוי רחמנא לשויה לטב : שבע זמנין לגדור
עליה מן שמאי די להוי טבא . ויהוי טבא . טבא הוא ומבא להוי :

ואוסר החולם הסבת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה :

וענין אז תשמח בתולה במחור ובחוריים וזקנים יהיו והפקיהו אבדם לששון
ונחמתיים ושמתים מינום : ולא אבה וי אליה לשמוע אל גלעם והדפוך וי
אליה לה את הקלה לברכה פי אלהה וי אליה : החולם אוסר פדה בשלום נפשי
מקרב לי פי ברבים היו עמדי : וענין ויאמר העם אל שאור היונתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי וי אם יפול משערת ראשו ארצה .
כי עם אלהים עשה היום היה ויסדו העם את יונתן ולא מת : ופדוי וישובן
ובאו ציון ברינה ושמתת עולם על ראשם ששון ושמתה ישינו ונסו יגון ואנחה :

החולם אוסר בורא ניב שפתים שלום שכום לרחוק ולקרוב אמר וי ורפאתיו :

וענין ורחה לבלשה את עמשי ראש השלישים לה הויד ועמה פניו שלום שלום
לה ושלום לעזרה פי עזרה אליהה ונקבלם הויד ויתנם בראשי הגדוד : ואמרתם
כה להי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה שלום : וי עוז לצמו יתן וי
יברך את עמו בשלום :

אוסר החולם ג' פסמים וי שמעתי שמעה יראתי : וענין ג' פסמים וי פעלה בקרב שנים
חזיה בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור : ואוסר החולם ג' פסמים שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי מעם וי עושה שמים וארץ :
וענין ג' פסמים אל יתן למט רגלה אל גנום שומרה : הנה דא ינום ולא ישן שומר
ישאל : וי שומרה וי אלה על יד מינה : יוסם השמש לא יכפה וירח בלילה :
וי ישמרה מכל רע ישמור את נפשה וי ישמר צאתה ובוואה מעתה ועד עולם :
ואוסר החולם וידבר וי אל משה לאמר . דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
את בני ישראל אמור להם : וענין ג' פסמים יברכה וי ישמרה יאר וי פניו אליה
ויהנה : ישא וי פניו אליה וישם לה שלום : ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם : ואוסר החולם ג' פסמים תודיעני אורח חיים : וענין ג' פסמים שובע שמחות
את פניה נעומות בימינה נצח : לה אכול בשמחה לחמה ושמה בלב טוב ינה פי
כפר רצה האלהים את מעשיה : יתן איוה דבר לצרקה ויאמרו לו חסדיכו ותשובה ותפלה
ויצדקה מעבדיון את רוע הגזירה ושכום לה ועל פל ישראל אמן :

סדר פדיון הבן

מקום שהיו מלוי יסדה אחר ברכת החוליא וכתקום שאין הין יסדה קודם הסעודה ומכיל הילך לפני הכהן ויאמר האל זה :

זה בני בכורי הוא שמד רחם לאמו והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדיון מבן חודש תפדה בערבך במת שקלים בשקל הקדוש עשרים גרה הוא. ונאמר קדש לי כל בכור פטר בגל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא :

סדר כך הכהן שואל אם הילך שחף הפילה או ילדה ככר וחאמר לו לא. אז האב מניח הילך לפני הכהן גם כלים עם הפנים או החמות והכהן שואל :

מה בעית טפי לתן לי בנגך בכורך שהוא שמד רחם לאמו או בעית לפדותו בעד חמש סלעים פרמתיבתך מדאורייתא :

האל טפי נכס ויהי :

תפן אני לפדות את בני והילך דמי פדיונו פרמתיבתי מדאורייתא :

ותכרך ברכות אלו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שהחיינו וקיימנו והציענו לזמן הזה :

וכהן מקבל כלי חפזו או החמות ומחזיר הילך לאביו :

והכהן מערך על כסה ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. פירא פרי הגפן :

ברכת אילנות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו כלים : וברא

בו בריות טובות ואילנות טובות להניח בדם בני אדם :

ואינו חסרן חלל פנים חסר בטנה ואם איהר לטרך עד אחר שגילו הסירות לא יכרך עוד :

ערובי הצרות

נהגו להקנין קחח חכל בית וביית קידם פסח ושוסין מזה להח טלימה ומטרנין בה כפ"ש הגדול או כפ"ש חלל כפ"ש לכל סתוחו הטנה. נוהגין שהפסח נוחן החלה. ביד אי טיובה כשכל כל הקהל ונכסוה מוצה לרך לזכות לכל בני ההלך או החטוי ולכל מי שחיובק פליחה ולא יזכה פ"י אשחו וכטו הקפנים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב : ימיו פ"ב ר"י

ברוך יהא שרא לנא. להכנים ולהוציא ולהביא בכל שבתות השנה הזאת מבית לבית, מהצר לחצר, ומנג רגג, ומבתים לחצר, ומחצר לבתים, ומחצרות למבוי וממבוי לחצרות ומחדר לחדר ומבית לנג ומנג לבית כל מה הצריך לן. בשבת הקאה ובכל שבתות השנה הזאת (אם פ"ש כפ"ש וכן מי בטובה פ"ח ככל פ"ש וכו' כפ"ש אומר ביום זה ובקמים טובים של שנה זו הבאים עלינו לטובה) לנא ולכל ישראל, הדרים בעיר הזאת ולכל מי שיתוסף בעיר הזאת :

והארצי ויל היה נוהג לשמותו ככל פ"ש אך לא יכרך ככל פ"ש כ"ז שהמנה קיימת כנה"כ :

אשר

ערובי תחומין

אמר לכן בשבת תחון לעיר אלה הנשים-אמה ותי טרופה ללך כשנה או כניס ויחד
האלפים אמה יערב הע"ם או תע"ט ערוכי תחומין. וכילד הוא עוכה ענית תחן סחי פטויה או
לפחן כלי לכוז! בו סחי פטויה ונרדך לנתיח כחוך האלפים אמה ויקבע סס סכיתחו ויצ"ס
סהור לעיר נחשב כאלו ככת סס נחקום הערויב ויס לו אלפים אמה וילך חסס לכל רוח טרופה וינרדך:
**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העו"ם אשר קדשנו במצותיו,
וצונו על מצות ערויב:**

**בזה הערויב, יהא מתיר ל"י (או לפינוי ופלוני ולכני סקיס מלני) ל"יך במקום זה
אלפים אמה לכל רוח, בשבת (י"י"ס ביום טוב) (ליום כפר ביום כפיר) זה:**

תקוני שבת

א * שיר השירים אשר לשלמה: * ישקני משיקות פיהו פיריטובים
דרדך סיון: * ל"ים שמנה טובים שמן תורק שמך על"פן עלמות אהביך:
* משכני אחרך נרופה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דרדך
סיון מישרים אהביך: * שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר פיריעת
שלמה: * אל תראני שאני שחחרת שזופחתי השמש בני אמי נחרו בי סמני
נטרה אחי הכרמים פרמי שני לא נטרתי: * הגידה לי שאהבה נפשי איכה
הרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה בעמיה על עררי חכרתי: * אם לא
תדעי לך היפה בנשים צאילך בעמכי הצאן ורעי את נרתיך על משכנת
הרעים: * לעסתי ברכבי פרעה דמתוך רעיתי: * נאוו לחיך בתורים צוארך
בחרוזים: * תורי וקב נעשה לך עם נקדות הכסף: * ערשד מלך במסכו
נדתי נתן ריחו: * צורו המר ודודי לי בין שני ילון: * אישכל הכפר דודי לי
בכרמי עין גדי: * הגך יפה רעיתי הגך יפה עינך יונס: * הגך יפה דודי אף נעם
אף שרשני העננה: * קרות פתי ארום רהיטו ברותים: * ב * אני חכבלת
השרון שושנת העמקים: * כשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות: * כחפז
בעצי היער בן דודי בין הבנים בצלו חמתי וישבתי ופרתי מחוק לחכי:
* הביאני אל בית ה"ן ורגלו עלי אהבה: * סמכני באשישות רפרוני בתפוחים
כירחולת אהבה אני: * שסאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: * השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתערו: * אסתעורדו אתה אהבה
ער שתחפץ: * ק"ל דודי הגדולה בא מדלג על הדרים כקפץ על הדבקות:
* דומה דודי לצבי או לעפר האילים הגדולה כוכר אחר חללו משניח סן
החלטת מציע סך החרכים: * ענה דודי ואמר לי קומי לך רעתי וליכי לך:
* פירדנה הסתיו עבר הנשם חלף הלך לו: * דעננים רעתי כארץ עת תמדי
דציע וקול התור נשמע בארצנו: * ההאנה חטטה פניה והנפנים סמדר נתנו רוח
קומי לך רעתי יפתי ולכי לך: * יי ינתי בחנוי הפלע כסרה הפררנה הראני את
בראיה השמעני אתיקולך בייקולך ערב וכראך נאווה: * אחוזלנו שעלים
שעלים קטנים מחבלים פרמים וכרטינו סמדר: * יו דודי לי ואני לו הרעה
בשואנים: * יו ער שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעסר
האלים על דודי בתר: * ג * על מ"עכבי בפילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתיו: * אקמה נא ואסובבה בעיר בעוקים ומרחבה אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: * מצאתי השמרים הפככים בעד

הקני שבת

את שאהבה נפשי ראיכם: ד כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה
נפשי אחותי ולא ארפנו עד שהביאתי אל-בית אמי ואל-הרר הורתי:
ה השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות אי באילות השדה אסתערו וואם
קעוררו את-האהבה עד שתהפץ: ו מי זאת עלה מן-המרקב כתיסרות עשן
מקשרת מר ולבניה מכל אבקת רוכל: ז הנה מפתו של-שלמה שנים גברים
סביב לה מנברי ישראל: ח כלם אחיו חרב מלמרי מלחמה איש חרבו על-ירכו
מסחר בלילות: ט אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הדבנון: י עמדיו עשה
כמי רפידתו זהב מרכבו ארנמן תיכו רצוף אהבה מבנות ירושלים: יא צאינה
וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום תתנחו וביום
שחת לבו: ד י הנה יפה רעיתי הנה יפה עניך יונים מבעד לצמתך שערך
כעדר העוים שנלשו מהר נלעד: ז שנה כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה
שפלם מתאימות ושכלה אין בהם: ח כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוו
כפח הרמון רקתך מבער לצמתך: ז כנגדל דוד צוארך בניו לחלפיות אלף
המגן הליו עליו כל שלמי הגבורים: ה שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה
הרעים בשושנים: ו עד שיפוח היום ונמו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-
גבעת הלבונה: ז פלך יפה רעיתי ומום אין בך: ח אחי מלכנון כלל אחי
מלכנון תבואי תשורי ומראש אבנה כראש שניך וחרמון מבענת ארות מהררי
נמרים: ט לבעתני אחתי כלל לבעתני באחת מעניך באהר ענק מצורניך:
י מהיפו דריך אחתי כלל מה-מבו דריך מין וריח שמניך מכל-בשמים: יא נפת
תשפנה שפתותיך כלל דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון:
י גן נעור אחתי כלל גן נעור מעין התום: י בלחך פרדם רמונים עם פרי
מגדים כפרים עסנדרים: י גרד וכרכם קנה וקמנון עם כל-עצי לבנה מר
ואהלות עם כל-ראשי בשמים: יא מעין ננים באר מים חיים יעלים מן לבנון:
יא עורי צפון ובואי תימן רפחיו גני יצרו בשמיו בא דודי לגני יאכל פרי מגדיו:
ד י באתי לגני אחתי כלל אריתי כורי עס-בשמי אכלתי ערי עס-רבשי
שתינו ייני עס-חלבי אכלו רעים שתי ושקרו דודים: ז אני ישנה ולבי עד קול
דודי רזק פחחילי אחתי רעיתי יזתי תמתי שראשי נמלא-מל קוצת רסיסי
דליה: ז פשמתי את-בעתתי איכבה אלכשה רחצתי את-רגלי איכבה אטנפם:
ז דודי שלח ידו מן-החור ומעין המו עניו: ה קמתי אני לפתח לדודי ודודי נטפו
כור ואצבעתי מור עבר על פפות המגעול: ו פתחתי אני לדודי ודודי נטפו
עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו כראתו ולא ענני: ו מצאני
השמים הסבכים בעיר הבוני פצעני נשאו את-דודי מעלי שכרי החמות:
ה השבעתי אתכם בנות ירושלים אסתמצאו את-דודי מה-תנודו לו שחולת אהבה
אני: ט מהדודך מדוד היפה בנשים מהדודך מדוד שככה השבעתני: י דודי
צה ואדום דגל מרכבה: יא ראשו כתם פן קוצותיו תלמלים שחרות כעורב:
י עניו פיונים על אפיו מים רחצות בחלב ישכות על-מלאת: י לחיו כערונית
הכלש מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפית מור עבר: י ירו וליצי הלב
ממלאים בתרשיש מעו עשת שן מעלפת ספירים: יא שוקיו עמוד שש מיספים
על-ארני-פן כראהו בלבנון בחור כארזים: יא חלו ממתקים וכלו מתמדים: ז

תקני שבת

דורי וזה דעו בנות יהושלם: ו אנה הלך הדרך הופה בנשים אנה פנה הדרך
ונבקשו עמך: ב הדרך ירד לנו לערמות הבנים לרעותה בנשים וללקטו שישנים:
ג אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: ד יפה את רעתי בהרצה נאזה כירושלם
איפה כנגלות: ה הסכי עינך מנודי שהם הרחיבני שערך בערר העזים שגלשו
מן הגלגל: ו שנהך בערר הרחלים שעלי מן הרחצה שכלם כתאימות ושכלה
אין בהם: ז כפלה הרמון בפתח מבשר הצמחך: ח ששים המה מלכות ושמיים
פילגשים ועלמות אין מספר: ט אחת היא זנותו חטתי אחת היא לאמה ברה
היא ליודתה ראוה כנות: יא אשהיה מלכות פילגשים ויהללות: יב מיוצאת הנשקפה
כמו שחר: יג ככלכה ברה כחמה אימה כנדלית: יד אלצנת אנו רדתי
לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצי הרמנים: יו לא ידעתי נפשי
לפתני מרכבות עמי נרבי: יז שכי שוכי השלמים שוכי שוכי ונחורבך מה
תחוו בשולמית כמחלת המתים: יח מה יפ פסמך בעלים כחנרבי חמקי
ירכוד כמו חלאים מעשה ימי אמן: יט שררך אגן הסדר אליחסר המוג במנך
ערמת חמים סונה בשושנים: כ שני שריך בשני עפרים תאמי צביה: כא צוארך
כמגדל השן עינך ברכות בחשבון על שער בתרבים אפך כמגדל הלבנון
צופה פני רמשך: כב ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך בארנמן כדך אסור
ברמס: כג מה יפית ומה יעמת אהבה בתעניאים: כד זאת קומתך דתה לתמר
ושריך לאשכלות: כה אמרת אעלה בתמר אחוה בסמנו ויהי ונא שריך באשכלות
הגפן ורית אפך כפתוחים: כו וחקך כגון הטוב הלך לדודי לכישרים דובב
שפת יושנים: כז אני לדודי ועלי משקח: כח לכה דודי צא הורה ישיה
ככפרים: כט נשכימה לכרמים נראה אספרחה הגפן פתח הסדר הנצי הרמנים
שם אתן את הדודי לך: לו הדודאים תתנודים ועלפתחני כל מנודים חדשים
נכישנים דודי צפנתי לך: לח א כי יתק כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך גם לא יבוא לך: לט אנהך אביאך אל בית אמי הלצתי אשקך כגון הרקת
מקסים רמני: מ שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: מה השבעתי אהבם בנות
ירושלם מהתערו: מהתערו את האהבה עד שתחפץ: מו זאת עליהן
הספר מתרפק עליהודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמה שמה
חבלה ירדתך: מז שימי כחותם על לבך כהיתם על זרועך כדעוה כמות אהבה
קשה כשאיה קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מח מיס רבים לא יכלו לכבות
את האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את צליון ביתו כאהבה כיו
יכוז לו: מט אחות לנו קמנה ושרים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שירבדה
בה: מו אסחומה היא כונה עליה טירת כסף ואסדלת היא צמר עליה לזון
ארז: מז אני הומה ושדו כמנדלות או היתתי בעיני כמוצאת שלום: מח כרם היה
בשלמה כבעל המון נתן את הכרם לנשרים איש בא כפריו אלף כסף: מח כרם היה
שלי לפני האלף לך שלמה וכמתים לנשרים את פרו: מו היושבת בננים חברים
כקשיבים לקולך השמיעני: מז כרח דודי דמה לך לצבי או לעפר האילים על
הרי בשמים:

הסוף ו יצא את שם הים כמותו ויבא:

רמון כל העלמים: זהו רמון סלענה יהוה אלתי ואליה אבותי עובדות שיר
השירים

הקני שבת

השירים אשר קרית יזמרה, שהוא קודשקשים, בזכות פסקתו יבזבזת הבזבזת
 זכבות אחריות וזכבות נקדמות, וזכבות השנים וזכבות שפתי אצולו והקני
 וסודותו הקדושים והסודות העזרים היוצאים ספקו יתהא שעה זו שעה הקמים
 שעת הקשבה שעה האונה ונקראת ומשגנו נעמד לה ועתה לנו יתהא עולה
 לפניך קריאת ולמוד שיר השירים, כאילו משגנו כל הסודות הנפלאות והמראות,
 אשר הם חמומים בו בכל השירים, ונזכה למקום שדבשיות נקבבת השם, ונצלו
 קשינו על מה שפוטל עלינו להשיג בין הנלנו זה בין הנלנו אחר ולקרות סן
 העולם והזכים לעולם הקא, עם שאר הדברים והסודות, ונאם כל משאיות לבנו
 למורה ומורה עם לבנו ואמר פינו כעת שהשבותנו יצא לנו כעת מעקרנו
 ומשלה בקרה והצלקת והרחה בכל מעשה ודינו ומעפר הקימו, והאשפות נליתנו
 הרומקנו, ומשיב שכינתך לעיר קדשה, כשתהה קמינו. אמן:

מי שלא היה לי פלאי סיכל לומר ירי השירים כולה ואמר אלו די פסיקים :

י שקני מנשיקות פדוה כי טובים הדרך מן:
 עירי צפון וקני מים, הפיחני נני יצא בשמי, יבא דורי לבנו ויאכל פרי מנדי:
 כי הודי הנה זה בא, מרעל על הדרים, מקפץ על הנבעות:
 כי אתי לבנו אחותי בלה, אריתי מורי עם בשמי, אכלתי יערי עם הבשי:
 שתייתי יוני עם חלקי, אכלו רעים שתי, ושכרו דודים: וחו סוד והמלכות נחמת יעקב אכר:

זה המזמור יאמר קודם חמלה מנחה של ערב שבת:
 "הודו ליהוה, כי טוב, כי לעולם חסדו: ויאמרו גאלי יהודה, פירוש על הודו
 אשר נאלם מיד צר: ויאמרו צות קבצם, במזרח והמשעב, (ההלים מתור)

המקיבל מופה'ד גדול בישראל מוהרר ישראל בעש"ט זל קיל חקיק מנוכזו
 על העלאת הנילוין שפלו בקלי כל ינו השכוע ופירוש זה הועתק מסודר הארי
 הק' זל כיו כי פירוש זה על הודו שנדפס ע"פ הוא משובש מאוד בכל הדפוסים, וזה
 הפי' של הכתי' הוא נכון כאשר עיניכם חמוזה מירסים:

(א) הודו לה' כי טוב ונו', פירובו שכר נודע שאין שום דבר בעולם שלא יהי בו נילוצה קדושתו
 רק שהם ממלכתיים בסוד נלנו, והם עצמם כוד חייה כל זמ' דמיתו שהם נריכין
 חיקון ע"י מעשה החמוטים, ובערב שבת הם עולים מהלכות הקליפות לנדר הקדישה על שבת
 העליון שהוא כניה, וזה שלנו אומרים לנילוט אלו, שכוו' והודו להקב"ה ששה לכל טובה, כל
 כת, מכה עה רצון שיש בשבת שהם חורים לאיתנם הראשון, ר"ל לקדישה, שכבדת איה נייחא
 כליהו, וזכה וז"ח אחיין להקל חסותין שהוא סוד ליל שבת, וזה סוד הודו כניה, וכל אהי'
 היה בכמה, וז"ס שלנו אומרים שכמה כמר יתנו לך וכו', לבי רוחו כניה שהוא מנדל הפורה
 כלאור, כי טוב קלו על יסוד שתי' טוב שמוכן הטיפה למכות שנקראת עולם החיה כעלה, וזה
 יכיר כי לשלם הכהו, ר"ל הכר ו' חסד נתיח ע"כ שהיא הטיפה שיוצרת דרך מעטרו ו' שהוא
 חיה הבין:

(ב) ויאמרו נאלו כי אחר נאלם מיד לה ר"ל אלו הנשמות המנוולנים כנ"ל שהו כל שבת ומו
 המטפה כנליה כסוד מיתה וליה מיתה אלא נלווח כספירוח דקלי, והשחל נח להם
 נאלה, וזה סוד אחר נאלם מיד לה שהיא הקלי' שנקראים יד צר כסוד חניו הוד שנחלה בהקדשן
 ועיין כנוונות והשחל כל להם נאלה חסם ע"ד נכחו כהי' עדי על כניה' נלום שהוא כס' אים נ"ל,
 והוא מעלה מהקלי' שנקרא יד צר כניה' ע"ד שאין בה יוד והבין, וזה סוד ומארתה קבלס מתורח
 ומעטרו ונו' השחל כע"ס כל להם קיוון מרדכט כנניה הארין מכה די שחוח ע"כ ס"ג מ"ה ס"ג
 כסוד חסד די כנסות, ע"כ מורח שהוא אלה, כ"ן מעטרו שהוא כרחה כסוד ה' כמכסה יוד ארין, ס"ג
 כ"ן שהוא כניה חומא, ח"ה דרוס שהוא חפירח כסוד כוון שמים כמנונה והבין, וז"ס קבלס כניה
 ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן שהם די רוחות חנה מערב לטון דרוס, וכמנה יש להם נאלה והבין:
 חסו

מנהג לערב שבת

וצלכות. אכירי עני וברזל: יי כי המרו אמרי אל, ועצת עליון פירוש מהבעשים
 נאצו: יי ויכנע בעמל לבם, בשלו ואין עוד: יי ויזקיקו אל יהיה
 בצר להם המצוקותיהם וישעם: יי וציאם תחשך וצלמות,
 וזמסרותיהם יתקו: יי וירו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם:
 יי כי שבר הלכות נחשת, ובריתו ברזל נדע: יי אנלים סהרף
 פשעם, ומענותיהם יתענו: יי כפל אכל תחשב נפשם, ויגידו עד
 כי המרו אמרי אל

שערי

סבא אומיה לא ועל ענין נאלי שרמו חרבן השולחם כנדע ובכיל זה הכניע ה' אל לבם ויש
 ויכנע לבם סבא מלכות ויכנעו נצרה בקליפה ולין הם כנעו להן:
 (וי) ויעקו אל ה'. ר"ל ומה החכמה והרפא שיש להם סהרבעים מלחים חכמות, והי הלילם וישעם
 מהיסודין שיש להם. מהם המלוי"ב נעשה מלוי"ב ר"ל מקדושה נהוה הם שם סוד קלי"ו
 ובכמה הם נמקנים וכדור ר"ל ויעקו הוא ו' אל הוא ה' הוי הוא ו' נצר להם הוא כי הוא
 לומות מלוי"ב:

(יד) ויציאם מחשך וללמות ומסרותיהם יתקו, שם חללים דקלי"ו יתקו כנ"ל וכאן אמר ו' פסוקים
 (הכוונה בן הפסוק ע' כד"ה כי השניע נפש שוקק וגו' עד כי שבר ללמות נחיש
 111) ננד הגיה נד"ה, כי השניע וגו' ננד חסד, יוסבי חשך וגו' ננד נצרה, כי המרו וגו' ננד
 הפארז מה חשך אהר"ר כספר בח"ח, ויכנע כעמל לבם וגו' כנד נלם שם הקלי"ו נכנעם ננד
 להם ויקה טלום ס: נכ"ל, ויעקו ננד הוד שם עיקר ויקה שנהם כנ"ל, ויעלם כנד יסוד,
 יודו להי חסדו ננד מלכות, ונזכר פ"ש מלם יודו (הכוונה כי כפסוק מ' כח"ב נ"כ יודו להי
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם וכאן כפסוק פ"ו כח"ב נ"כ יודו להי חסדו וגו') שכני הוי"ו נ"כ
 והנן, כי שבר ללמות נחיש וגו', ר"ל יסוד דעוקבא דקלי"ו נקרא צורה נכרים ופני ללמות סה"ל
 ליר יסוד טלום ס: עוקבא נחיש, וסבר, ולמה ויש ובריתו ברזל נדע, ר"ל שאל אחר שהוא דבר
 ונקרא ברזל הוא אחרים, ואין לו כח"י דעה סה"ל סוד כריח (כריח) בין חכמה וכונה, והקב"ה
 וסרי: כדו שאל לכשעל עמלם ובכיל זה הם משכמים להקב"ה עשה עובה זו והנן:
 (יז) מלוי"ב, וגו'. הם נילוחם אלו שם סוד הרשעים שטעים מדרך העוב סה"ל המורה דרבי
 דרבי נעט ואלם כפר בחורה כח"ל חז"ל, ויש וטוטותיהם יחשטו, ככל חיינו חוללים
 שם להם כל ימי השבוע הם כלים חסד המורה כסוד, וזה נעשה לו סם חיים לא וזה נעשה
 לו סם מות, וזה תחם כשטם שאין תח"ת מותם אלא ההטא מותם, וכאמור עוב ה' לכל רק החקבל
 הוא רע וסם נההקך לבם המות:

(יח) כך אוכל חשטו נכסם, קלי"ע על החורה כקד"ל אוכל ע"ד הכמות, לכו להמו כלהת, היינו
 בלחמי כל תורה והיא עלמה תחשב נפסם וכמו ההולה ככל זה שומעים לו הוא תחשב
 ואומר לרעה סוד ולטיב רע, שיום מר לחמוק וחמוק למר, מכה כה"לם ניטה לקלי"ו נעשה לו
 תחמיתות החורה מר סם המות, וזה סמרו וניעו עד שפרי החיית מכה המלטים הנ"ל רק נכנת סלם
 הקב"ה דברו סה"ל סם חיים וכל זה על שם תהרטים שם בקלי"ו ויפקה הקב"ה להם עינים כאלו
 הנה לעבר חסייעין לחמו ולא הוא ריאה כהחורה היא אונת ואין בה נפשל ועקם רק לרשעים חיוט
 נשמה וכאמור ח"י ה' לא שמה, ויש ויחלט משחיתותם, משחיתותם תחב נעשה המלטה להם כנ"ל
 שיהיה יבשה להם כוכיח ויגלה להם צהרם ונו סה"ל חסדו תחם, ויש וזה נעשה אחר שם חסדו,
 ר"ל שמתניינו ונעשו חרט נפש פי"ב כך נילוחם אלו הם כסוד גרים וסם נהרפאו מההללים נעשו
 מהחיותם שם סוד כהיה ז"ל נכשו והם המלטה ונעשה חסד בני אל חי ואמר כאן ו' פסוקים
 ננד נכירה חסרתי נלה הוד יגד סוד מלכות, כי כנר וגו' כפי"ו ננד נצרה ונכס הבכירה,
 אוילים מדרך פשעם כפי"ו י"ז ננד ח"ח כספר תחמה אילת בח"ח, ונדו להי חסדו כפי"ו י"ה ננד ונעשו
 אל ה' כפי"ו י"ט ננד הוד, ימלם דכנר וירפאם כפי"ו ננד יסוד, ונדו להי חסדו כפי"ו י"ה ננד מלכות,
 ונזכר כאן פס"ג יודו כנ"י הוי"ו דמ"ה סה"ל כו"יו קלוות חיונמותו עד חמוננו, היינו חפי"ב
 שם פי"ו כ"ו פירושם והם ונחמו ונחמו חזרה על שחרו לאומים הראשון ויספרו מעשיו של הקב"ה כנרה
 שיהי זכו לזיקן כנדע סה"ל נכחה חבורה מקדושה ונרין לחקן אומה, ונדו היס וגו' ר"ל לפחמים ירדה
 כמה נדולה ומקום רמה וקלי"ו והקלי"ו הם משחיתין חם פלמן כשחמה הנשמה סירדכ
 ציניהם, ויה יורדי היס כלנוים קלי"ו של הנשמה שורדה צום קלי"ו כנכנור בסכ"ד דפ' משפטים
 ע"ש חלל הקלי"ו אונם יודעים שאלמנחם פשוט גרים, פי"ו שפוללים נשמות קדושות ל"ו כירידתם
 כ"ח

מנחה לערב שבת

פירוש מהעשירי

שְׁעָרֵי מִוֶּתֶן יִי וְיִצְעָק אֶל יְהוָה בְּצַד לִפְנֵי מַצְבּוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעוּבּוּ
 כִּי שָׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּדְבָּאֵם וַיִּמְלֵא מַשְׁחֵי הַיְהוּדִים; כִּי יָרְדוּ לְיְהוָה חֶסֶדּוֹ
 וַנִּפְלְאוּתוֹ לִבְנֵי אָדָם; כִּי וַיּוֹבִיחוּ זִכְרוֹ הַיְהוּדִים וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשֵׂי
 בְּרָבָה; כִּי יִרְדְּרֵי הֵימָּנוּת עֲשֵׂי מִלְאָכָה בְּמִיָּם דְּרִימִים; כִּי הָמָּה
 יָאוּ: מַעֲשֵׂי יְהוָה וַנִּפְלְאוּתוֹ בַּמַּצְבּוֹת; כִּי יִיאָמְדוּ וַיִּעֲמְדוּ רִחַת סַעֲרָה
 (תְּרוֹמָם נִלְוִי: כִּי יִעֲלֶי שָׁמַיִם יִרְדּוּ הַהַיְהוּדִים; נִפְשָׁם בְּרַעֲהָ
 תִתְמוּגָה; כִּי יִחְוִיגוּ וַיִּנְעוּ בַּשִּׁבּוֹר וְכָל הַכְּתָמִם תְּהַבְלֵעַ: כִּי וַיִּצְעָקוּ
 אֶל יְהוָה בְּצַד לִפְנֵי וּמַצְבּוֹתֵיהֶם וַיִּצְיָאֵם; כִּי יִקָּם סַעֲרָה לְרַמְתָּהּ
 וַיְהִשּׁוּ נְלִיָּהִם: יִישְׁמְחוּ: כִּי יִשְׁתּוֹקֶה וַיִּנְחֵם אֶל כְּחוֹ הַפָּצֵם:
 כִּי יִרְדּוּ לְיְהוָה חֶסֶדּוֹ וַנִּפְלְאוּתוֹ לִבְנֵי אָדָם; כִּי יִרְדּוּ מִמֶּנּוּ בְּקִלְעֵם
 וּבְמִשְׁבֵּב וּקְנִים יִהְיֶינָה: יִישָׁם נְהִדוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מִיָּם
 לְצִמְאֻן: יִי אֲרֻן פְּרִי לְמַלְחָה מִרַעַת יוֹשְׁבֵי כְּהָ: יִישָׁם מִדְבָּר
 לְאָנָם

כמים רבים ומכלים
 הנשחח אלו את הקלי
 ומשם עליון מחולל
 וז"ל מוריד שאל ויעל
 כשפועלים מלכותו ונרמו
 כר"מ עושי מלכה ר"ח
 ע"ה סוד כי חלק ה'
 עמו (פי' האוינו) אל
 חקרי עמו כפ"ח אל
 עמו בחירק, אבל הנשחח
 שאינה כל כך חזקה
 רמה מסול עלי' לויחה
 ומד כבודי הסי' אוחה
 לקלי' משח"כ נשחח
 שהיא ממדנה רמה
 ונשחח מורא לא יעבור
 על ראשה וכ"ו כירידתה.

אל כל בעליהם כבוד ירדה לנורן עלי' הוא כבוד אור חזר הוא מעלה בעליות הרבה כבוד עם
 רב ילא ממזרים. וזה נשחח לנשחח ר"ח כמים רבים אוחים ר"ב:

(כד) הנה ראו מעשי וכו' בלחך אלי הנשחח שורדן ונפילן בעקומה דמחומה רבא ועי'ז
 הנה ראו מעשי ה' בעליהם. ונפלאותיו כחלילי' שעי' נפילתו כמלילת חכמים הם
 נפלאותיו והבן. ויאמר ויעמוד רוח סערה. ר"ל כמות אלו שירדו לים הם יעמדו כמות הנשחח
 האחרים שהם כסערה. והרוחם גלו אלו כמות אלו כמות אלו שירדו לים הם יעמדו כמות הנשחח
 ר"ל מה שיהיה רוחם לנורן לחקן השמים שלהם. וז"ל נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם
 וירדה ו' היא לנורן העלי' לחקן השמים שלהם. וז"ל נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם נפסם
 חסם הסנה לגודל רעות והפחד. וז"ל גלה השכינה כל ימי השבוע. וז"ל עיקר שחח אבר אחר
 ז"ל כי כאשר חלה ללקוח הנשחח אלו ששקבנים של אוחה הנה שהיא סוף הנוף. או יבא חסם
 וזו יכולה המוח ללגן. שיכנס לקלי' היא אחר שנחזקה הקדושה וזו יחזנו וינועו כשכיר. וכל
 הכחם מחלל ר"ל שקלי' בעלמה הנה שאין בה שום כח ונשחח כי הכחם חללנו. לכן כל
 המוח ללגן והבן. וז"ל יקם סערה למחמה. ונשחח ששכנסל החרפ"ס וזו וישמחו כי ישחוקו.
 וישמחו אל בעליות קדושה. כי ישחוקו הקלי' או וינחם אל חסו הפסם. הנשחח הקדושה שגו
 ובנסלם חסלם ובקשם ששולל לחמו שהיא לכוון הקוס ונכחו הקדושה והבן. ואמר לכן י'
 שפוקים נגד י' ספירות דכ"ן כנויל' ואמר לכן פסם די ירדו לה' בנימי' הוא דכ"ן שהיא
 סערה הכף. וירחמותו בקהל עם ונו' עוהייבים אלו הבעליות לרוחם לה' בקהל עם. והוא
 י' אגשים נקרא קהל נגד י' ספירות הנו' שהם קהל עם. ובמשכ' וקנים שהם לע"ה שני'
 וקנים הללו והבן. ואחריו אלו בעליות להקב"ה. יש נהרות למדבר. יש הקב"ה הבח'
 בשנה נהרות דקלי' למדבר שאין להם שום יעקה החסדים. לפי שקלי' נונה עולה השחח לקדושה
 שהיא מחי' אוחס כל השבעו כחכדים שהם נוכחים למעלה כבוד מים נוכחים ימתקו. מכל אלו
 החסדים שקלי' נונה נונב. וזה ימתקו יש לכל הקלי' חיות וימתקו. והשחח שקלי' נונה עולה לקדושה
 כשאר הקלי' בלי החרה וז"ל ומלאי מים לנשחח. ר"ל השחח הקלי' נאחים חסותו הסרון מים
 והבן. ארץ פרי למחנה. ר"ל מלכות דקלי' שנקרא ארץ השני' כל השבעו פירות ובעליות קדושה.
 והשחח חין בה' שום בעליות כמו ארץ שחפורין בה מלח כך היא השחח שאפילו חייבי לניהם.
 ניוחה בה. וזה כל קרבנך חקריב מלח כדי להחיים בה הקלי' ולשחח אוחה. כבוד מלח
 שדומה השחח אל העניים והבן. וז"ל מדעת יושבי בה. ר"ל שכל השבעו היו עם הבעליות שהם
 כבוד ר"ע ור"ה של ארץ פרי למחנה אפ"ל תמורה אלי' לקדושה והבן:
 (לה) ישם מדבר לגוים מים. ר"ל יש כח ביד הקב"ה לעשות מקום חרוב ויבש שהם הקלי' שהם
 עלתה להוכח כמדבר שהי' בהם אגמים ונהרות מכה הנשחח שירדוהו לשם. וז"ל וארץ ל'
 למחלי מים. שאלה מים ח"כ כל הקדושה שנקרא מים. ור"ח ילי' למחלי מים ללם שאלו עולות
 ללם אלקים דקדושה והבן:

מנחה לערב שבת

לְאָנֶם מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמַצְאֵי מַיִם: יִי וְיִשָּׁבֶךְ יְשָׁם רַעֲבִים, וַיְכַנְנֵנוּ עֵיר מוֹשָׁב: יִי וַיִּזְרַע שְׂדוֹת, וַיַּשְׁקוּ כְרָמִים, וַיַּעַשׂ פְּרִי תְבוּאָה: יִי וַיִּבְרַכֶּם וַיְרַבֵּי מְאֹד, וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִי: יִי וַיִּכְעַמוּ וַיִּשְׂחָה, מִעֲצָר רָעָה וַיְנַוּן: יִי שֹׁפֵךְ בּוֹז עַל נְדִיבִים, וַיִּתְעַם בְּתוֹךְ לֹא דָרָךְ: יִי וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעֲוִיָּה, וַיִּשֶׁם כְּצֶאֱזַן מִשְׁפָּחוֹת: יִי וַיִּרְאֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַח, וְכֹל עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: יִי מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי, וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסְדֵי יְהוָה:

וּלְחֵזֶ"כַּ יֵאמֶר הַכֹּהֵן אֱלֹהֵי הַמַּחֲבֵיל פָּחַח אֱלֹהֵי וְאֵמַר רַבּוֹן כֹּהֵן, וְאֵחָזֵ"כַּ יֵאמֶר יָדִיד נֶפֶשׁ אֶל הַרְחֵמֵן וְכוּי מַחֲלֵל לְעִיל: (לו) וַיִּזְרַעַן שְׂדוֹת וְגוֹי וַיִּבְרַכֶּם אֱלֹהֵי הַנְּלוּמֹת, וַיְרַבּוּ מְאֹד, רַ"ל מִה שֶׁהָיָה קוֹדֵם כְּסִיד הַחַוֵּחַ הַנִּקְרָא תַּלְדֵּי שֶׁהוּא לְחִסְתָּרִם וּבְשִׁכְחָתָם נִתְקַנּוּ כִּי"ל:

(לז) וַיְרַבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִי, רַ"ל כִּי הָיָה עַל הַלֵּל דְּעִשִׂי שְׁעֵשִׂי שְׂרַגְלֵי יוֹרְדָה חוּחַ לֵינן כִּי מִשְׁכֵּלָה שֶׁהוּא נֶפֶל כְּסוּד וְהוֹפְלִים הָיוּ כְּחֶרֶץ רַק שֶׁנִּתְקַן הַכֹּל בְּקִדּוּשָׁה: (לח) וַיִּכְעַמוּ וַיִּשְׂחָה מְעוֹדָר רַעָה וַיְנַוּן, וַיִּתְעַבְדוּ לְקִלְיָי וַיִּשְׁחָדוּ לָהֶם עַד עֶסֶר וְהֵכֵן, שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל נְדִיבִים, כְּמוֹכָר סוּד, הַפ' שְׂרִים 'רְדִסְוִי יַחֲסֵן רִיחַ וְלִמְסַרְעוּ חֲרִישׁ שֶׁהִקְלִי נֶעֱשֶׂה חֲרִישׁ כְּזוֹת שִׁוּרָה שֶׁפֶט שֶׁהוּא סוּד מִים שֶׁנִּתְמוּ כְּסִיחַ וְסִי' חֲרִישׁ נְעוּדִיקָן יַחֲמוּסֵי רִיבִיעֵי 'שְׁלִישִׁי, וְנִשְׁמַר שֵׁי שְׁמִי שְׁכִינֵי שְׁמִי' כִּי"ל וְכֵל"ח כִּי"ש הוּא שֶׁעַט, וְזֶה סוּד שׁוֹפֵךְ כּוֹז עַל נְדִיבִים רַ"ל כְּשִׁוּרָה הַשֶּׁעַט נֶעֱשִׂים הַנְּדִיבִים שֶׁהֵם הַקְלִי' וְרִיחַ 'שׁוֹפֵךְ כּוֹז' עַל שְׁכֵמַת כְּסוּד כִּי שְׁכֵמַת יִסּוּל לְדִיק וְקַס וְגוֹ' כִּי שְׁכֵמַת שֶׁהִיא הַכּוֹזֵה כִּי שְׁכֵמַת הוּא כִּי"ס הַשְּׁכִינִי' שֶׁסִּי יִסּוּל לְדִיק שֶׁהוּא יִסּוּד וְחֵלֶל יִסּוּל לְשׁוֹן טוֹחַ כְּסוּד יִסּוּל מִלְּדָךְ אֶלְף, וְקַס כְּסוּד קַס כְּשִׁוּרָה הַנֶּקֶ' זֶה קִדּוּשָׁה קַס זֶה יִסּוּד דְּקִלְיָי נִוּסַל כְּסוּד חֲכָר נוּחַ:

(מ) וַיִּתְעַם כְּתוּבוֹ לֹא דָרָךְ, קָהֵל עַל הַקְלִי' שֶׁהוּא מַתְעָה אוֹחֵם וְהֵם הַסְחָלְקִים מִיִּסּוּד הַקִּדּוּשָׁה שֶׁסִּי חֲמוּתָן כְּסוּד רִבִּים קָהֵל עַלִי וְאֲנִי כְּדוּלָה עֲסִי' כֹּלֵר, וְזִשׁ לֹא דָרָךְ שְׁכִכְתָּה הֵם חֲמוּסֵי עוֹמְדִים עַל יִסּוּד שִׁנְק' דָּרָךְ נִכְרַת כְּעֵלְמָה:

(מא) וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעֲוִיָּה, שֶׁהוּא יִסּוּד דְּקִדּוּשָׁה וְהֵכֵן: וַיִּשֶׁם כֶּלָּזֵן עוֹשְׁמֹתוֹ, אֲחִיוֹתֵי אַחֵר לֶאֱנִי קִי"ס וְכֵל"ח כִּי"ש קִדְשֵׁי וְהֵכֵן סוּד עֲלוּתוֹ רִישׁ אַחֵר רֵאשׁ הוּא אֲחִיוֹתֵי שְׁכֵמַת וְהֵכֵן, יִרְאוּ וַיִּרְאוּ הֵם יַעֲלוּתוֹ קִדּוּשָׁה וַיִּשְׁחָדוּ כְּעֵלְיוּחֵם לְקִדּוּשָׁה, וְכֹל עוֹלָה, הוּא הַקְלִי' קִפְצָה סִי' מִי חָכֵם וַיִּשְׁמַר אֱלֹהֵי מוֹכֵן מִשְׁמַר:

רִישׁ שֶׁל ו' חֲמוּתִים אֱלֹהֵי נִי' נֶפֶשׁ וְכֹל חֲמוּדֵי הוּא נִכְרַת יוֹם אַחֵד יִחְיִי הַכְּבוֹד וַיְכַוֵּן כֹּל מַחֲמוֹד סֵם אֵל' מַחֲלֵל כִּכְה:

לְכֹו נִרְנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְרָמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לָנוּ: כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה, וּמִלְּךָ גְּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לָנוּ: אֲשֶׁר לֹא הָיָה וְהוּא עֹשֶׂהוּ, וַיְבַשֵּׁת יָדָיו יַצְרֵנוּ: בְּאֵנוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה, גְּבֻרָתָה לְפָנֵי יְהוָה עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ עִם מַרְעִיתוֹ צֶאֱזַן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמִרְיָה, כִּיּוֹם מִסָּה בְּמִדְבָר: אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּתִגּוֹנֵי עַם רָאוּ פְעֻלָּי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאֵמַר עִם תַּעֲבִי

סוד קבלת שבת

לכב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי, אם
יבאון אל מנוחתי:

שירו ליהוה שיר חדש, שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה
ברכו שמו, בשרו מיזם ליום ישועתו: ספרו בנזים כבודו, בכל
העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומדולל מאד, נורא הוא על כל
אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים, כל עבודתו יהוה שמים
עשה: הוד והדר לפניו, עז ותפארת במקדשו: הבה יהוה משפחות
עמים, הבה ליהוה כבוד ועז: הבה ליהוה כבוד שמו, שאו מנוחה ובאו
לחצרתיו: השתחוו ליהוה בהדרת קדש, חילו מפניו כל הארץ:
אמרו בנזים יהוה מלך, אף תפון תכל כל תמוט, ירין עמים
במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלאו: יעלו
שדי וכף אשר בו, או ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא, כי בא
לשפט הארץ, ישפט תכל בצדק ועמים באמונתו:

יהוה מלך תגל הארץ, ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביבו,
צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך, ותלרט סביב צריו:
האירו כדקו תכל, ראהו ותחל הארץ: הדים כדונג נמסו מלפני
יהוה, מלפני ארון כל הארץ: הגידו השמים צדקו, יראו כל העמים
כבודו: יבשו כל עברי פסל, המתהללים באלילים, השתחוו לו כל
אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה, למען משפטך
יהוה: כי אתה יהיה עליון על כל הארץ, מאד נעלית על כל
אלהים: אהבי יהוה שנאי רע, שמר נפשות חסדיו, מיד רשעים
יצילים: אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמחה: שמח צדיקים ביהוה,
והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליהוה שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו
ימינו, וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו, דעני הנזים נלה צדקתו:
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ, את ישועת
אלהינו: הדיעו ליהוה כל הארץ, פצחו ורננו ונמרו: זמרו ליהוה
בכנור, בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר, הריעו לפני
המלך יהוה: ירעם הים ומלאו, תכל וישכי כה: נהרות ומחאו
כף יחד הדים ורננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ, ישפט תכל
בצדק, ועמים במישרים:

סדר קבלת שבת

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגֹז עִמָּם, יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּשׁ הָאָרֶץ: יְהוָה
 בְּצִיץ גְּדוֹל, וְרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יְהוָה שֹׁמֵד גְּדוֹל
 וְנֹרָא, קָדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהִי אִתָּה כוֹנֵנֶת
 מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב אִתָּה עֲשֵׂית: הוֹמְמוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו, קָדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה יֵאָחֶזֶן
 בְּכַהֲנָיו וּשְׂמִיאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יִעֲנֵם:
 בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם, שְׁמֵרוּ עֲדוּתוֹ וְחֹק נֶתַן לְמוֹ: יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ אִתָּה עֲנִיתֶם, אֵל נִשְׂא הָיִית לְהֵם, וְנִקְּם עַל עֲלִיזוֹתֶם:
 הוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְדָר קָדְשׁוֹ, בִּי קָדוֹשׁ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ:

בואו ונצא לקראת כלה, לקראת שבת מלכתא, דחזק תפוחין קרישין:

יְחַזֵּר עֲמִידָה וַיִּכְוֵן לְקַבֵּל חוֹסֵת נֶפֶשׁ יוֹתֵר לְלוּג שַׁבַּת יְנַחַר קַבְלָתָהּ בְּחַמְרוֹ נוֹזֵר כֹּלֵה שַׁבַּת מִלְּכַחַת:
 מְזוּמָר לְדָרוֹד, הִבּוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוּ
 לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהִדְרַת קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם,
 אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים, יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּפֶּתַח, קוֹל יְהוָה
 בְּהִדְרָה: קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְצִים, יִשְׁכַּר יְהוָה אֶת אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם
 כְּמוֹ עֵנָף, לְבִנְיָן וּשְׂרוּזִין כְּמוֹ בֵן רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֲצֵב לְהַבּוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲזֵל מִדְּבַר, יַחֲזֵל יְהוָה מִדְּבַר קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲזֵל
 אֵילָנוֹת, וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת, וּבִהִיכְלוֹ בָּלוּ אֲמָד כְּבוֹד: יְהוָה לְמִפְּנֵי
 יֵשֶׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹלָעָמוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִכְרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: אָנָּה בִּכְח וְכוּ

לְכָה דוּרֵי לְקִרְאֵת פְּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נְהַבְלָה: 9
 שְׁמֵר חֲכוֹר בְּדָבוֹר אַחַד, הִשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּצְחָה, יְהוָה
 אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת וּלְתִדְרָה: 9
 לְ קִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֵה, בִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מִרְאֵשׁ
 מִקְדָּם נְכוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה: 9
 מִ קָדְשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַדְּפָכָה, רַב
 לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְּךָ הַבְּכָא, וְהוּא יַחֲמִיל עֲלֶיךָ חַמְלָה: 9
 הַ תְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קִימֵי, לְבִשֵׁי כְּגוּרֵי תַּפְאֵרְתֵךְ עַמִּי, עַל יַד
 בֵּן יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי, קְרָבָה אֵל נַפְשִׁי נְאֻלָּה: 9

התעוררי

סדר קבלת שבת

ה תעירי התעוררי. כי בא אירך קומי אורי. עורי עורי שיר
דברי כבוד יהוה עליך נגלה:

לא תבשי ולא תכלמי. מה תשתוחחי ומה תהמי. כך
חסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה:

ו היו למשכה שאסוף. ורחקו כל מבלעיה. ישיש עליך
אלהך. כמשוש חתן על כלה:

ז מן ושמאל תפרוצי. ואת יהוה תעריצי. על יד איש בן
פרצי. ונשמחה ונגילה:

בואי בשלום עמרת בעלה. גם ברנה (כיוצא מוסף ובשמחה)
ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה. בואי כלה בואי כלה. ואלמך

כלתו בואי כלה שבת מלכתא:

סומן נלה סלקו יבאלו סמכורו בכל ערב שבת סדר קבלת שבת על קננו על דברי שחטין קן יוחאי וזל וכל מי סמכה
כי ברוח עליו אף כחלה אלהי יינו סומן זכ

בר יוחאי נמשחת אשריה. שמן ששון מחבריה:

גבורה בר יוחאי. למקום אבגי שיש. הנשע ופגי
ארוה ליש. גם גלת כותרת על עיש.
השוריי ופי ישורף:

חסד בר יוחאי. בקרש תגדשים. קו ירוק
סמךש תגשים. שבע שבתות סוד
חסשים. קשרה קשרי שיי קשריה: בר יוחאי

גיה בר יוחאי. יוד חקקה קרוקה. השקפת
לכבוה פניקה. לרב גהיבות ראשית
תרוקה. אף קרוב מסשח זיוארף: בר יוחאי

חכמה בר יוחאי. אור סופלא דום פעלה.
גהתי סלהקים כי רב לה. העלוקה
ואין קוהא לה. נקט עין לא תשורף: בר יוחאי

כבוד בר יוחאי. אשרי יולדתה. אשרי קעם
לוקדיה. ואשרי קעודים על סוד.
לבושי חשן המיד וארף: בר יוחאי

מלכות בר יוחאי. שמן משחה קדש נמשחה
ספרה הקדש נשאת ציון גזר הקדש
קבוש עי ראשך פארך: בר יוחאי

ישו בר יוחאי. מישכ טוב לשכה. יום נסך
יום אשר קרחה. כמערב צורים
שעמרה. עם קניה דודך וברך: בר יוחאי

גנה בר יוחאי. עצי שפים עומרים. לסורי
יהוה הם ליטרים. אור סופלא אור
תיקוד הם יוקרים. הלא הקה יודך
כעבורך: בר יוחאי

אור בר יוחאי. ולשרה הפוחים. עליה
ללקוט בו סדקחים. סור הורה קציצים
וקנחים. נעשה אדם נאמר כעבורך: בר יוחאי

סמחה בר יוחאי. נאורה כנבוה. ובסלחמות
אש דה השערה. וחרב הוצאת סתערה.
שקפת נגר צורדיך: בר יוחאי

ילתר חומר עיר ליום השבת וזל חלק כמיתה:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להורות ליהוה. ולומר לשמך עליון: להגיד
בבוקר חסדך. ואמונתך בלילות: עלי ששור ועלי נבל. עלי הניון בכנור: כי
שמחתי יהוה בפעלה בפעשי יריך ארגנ: מה גדלו מעשיך יהוה. מאד עסקי
סחשבותיך: איש בער לא ידע וקסי לא יבין את זאת: בפרח רשעים כטו

עשב

סדר קבלת שבת

עשב. ויצאו כל פעלי און, להשמרם ערי עד: ואתה כרום לעולם יהוה: כי הנה איבדך יהוה, כי הנה איבדך יאכרו ותפרדו כל פעלי און: תרם כראים קרני בלוחי בשמן רענן: ותכט עיני בשדתי, בקמים עלי מרעים, תשמענה אזני: צדיק בתמר ופרח, כארו בלכונן ישנה: שתולים בבית יהוה, בחצרות אלהינו נפרחו: עוד ונכון בשיבה רשנים ורעננים יהיו: להגיד כי נשד יהוה, צורי וצא עולתה בו:

יהוה מלך נאות לבט, לבט יהוה עוז התאזר, אף תבון תבט כל תמוט: נכון כסאך מאן, טעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דכים: מקולות מים רפים ארירים משברי ים, אריר בפרום יהוה: ערותיך נאמנו מאד לביתך נאה קודש, יהוה לארץ נמים:

כסא קודש כרנו ליהוה זה החסד והזו מזהר פי מרחוק:

כגנא דאינון מתחדרין לעלא באחר, אוף הכי איהי אתיחדת לתמא ברוא דאחר, למתני עמון לעלא חר לקבל חר, קודשא ברך הוא אחר, לעלא לא יתיב על כורסא דיקרה, עד דאיהי אתעבדת ברוא דאחר, כגנא דילה, למתני אחר באחר, והא איקימנא רוא דיהוה אחר, ושמו אחר:

רוא דשבת, איהי שבת דאתאחדת ברוא דאחר, למשרי עליה רוא דאחר, צלותא דמעלי שבתא, דהא אתאחדת כורסא יקרא קדישא ברוא דאחר, ואתקנת למשרי עליה מלכא קדישא עליה, כר על שבתא, איהי אתיחדת ואתחדשת מסמרא אחרא, וכל דינין מתעברין מנה, ואיהי אשתארת ביהודא דנהירא קדישא, ואתעמדת בכמה עטרין, לגבי מלכא קדישא, וכל שילמי דינין ונארי דינא כלתה ערקין, ואתעברו מנה, ולית שילמנא אחרא בכלתה עלמין (בר מנה), ונאפרא נהירין בנהירו עליה, ואתעמדת לתמא בעמא קדישא, וכלהון מתעטרין בנשמתין תדתי, כרין שירוקא דצלותא לברכא ליה בחרה בנהירו דאנפין, ולומר: ברבו וכו'

אם תחבר ביחידות יאמר זה אמר בנהירו דלפני:

ולומר כרבו את יהוה המבורך, את בראך דא שבת דמעלי שבתא, ברוב יהוה המבורך, דא אפיקו דברקאן סכקונא דחיי, ואחר הנפיק קנה כל שקיג לאשקאח לכלא, ובגין דאיהו סקרא ברוא דאת בראך, קרינן ליה המבורך, איהו סביעא דבינא ובין המצאן סתם דא כלתה לעולם ועד, ונא איהו ברוב יהוה המבורך לעולם ועד:

סדר תפלת ערבית

אין לומר תהלים אפי' כח' קודם ערבית, ויגור עיני ויחנק ידיו ונע'ו: כחול קודם חפלה ערבית יאמר: לשם יהוד קוב'ה וכו', דריני כא להחלל חפלת ערבית שחיקן יעקב אעיה לחקן את שרשיה כסמך עליון, ויהי נעם וכו', שיר הסעלות וכו', שיר הפעלות מהך כרבו את יהוה, כל עברי יהוה העובדים בבית יהוה כלילות: ישאו וירקב קדש, וכרכו את יהוה: וקרבך יהוה סציון, עליה שפלים וארץ: גיש יהוה צבאות עשנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: גיש יהוה צבאות אשני אדם כוסמן כף: גיש יהוה הושיעה, בסלך ועגני ביום קראנו:

תפלת ערבית

הושיעה את עמך וקרבך את נחלתך ודעם ונשואם עד העולם: מי וכן סליח
ושועת ישראל בשבוע יהיה שבות עמו וגו' יעקב וישכח ישראל: כשלוש יחדיו אשכבה
ואישן כי אפה יהיה הקדר לבטח תושבתי: ויום יציה יהיה הסדר וכלילה שירה
עמי הפלה לאר מי: ותשועת עדיקים סיוחה קעום כעת קנה: ונעום יהיה ונפלאם
ופלאם מרעמים ורועים כי הסו כו:

ואלה סלי קיום ואח"כ וסוף רחום: בחור

והיא רחמים יכפר עון ולא ישחת, והרבה להשיב אפו.

ולא יעיר כל חמתו, יהיה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

דין הספק ביום וברכותיה לנו בחירות ואחר הסליכו על שמי היו לבין הספרים המספר המורה:

בבכת ויוצא מתחילין כלן חון ברכו את יהוה המברך:

כאמרו ביחודי יסון לקבל תוספת רוח כל ליל שבת ואם אירח תפלה וסודין לה אמר כולי כעלם
אל שומר נתקום כמחור להפסיק ואחר כולי כעלם כדי לקבל תוספת נפש מקודם כדי כעניינו
ביחודי וכל לקבל תוספת רוח ויחודי לחיים ספק:

על ברוך יהוה המברך לעולם ועד: וסוף סתם ויקבל עון אהבו סתם:

כתר נהירא
ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם אשר

ברכנו מעריב ערבים, בחכמה פתח שערים,

ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים,

ומסדר את הבכבים, במשמרותיהם ברכיע

ברצונו, (יש להפסיק מעט) בורא יום ולילה, גולל אור

מפני השך, וחשך מפני אור, ומעביר יום

ומביא לילה, ומכדיל בין יום ובין לילה, יהוה

צבאות שמו, אל חי וקום, תמיד ימלוך עלינו

לעולם ועד. ברוך אתה יהוה המעריב ערבים:

לומר כבירות יום ובלילה כי כל פניה וספקות הללו יהיו כביר ללו ספקות הללו
כשיהיו ויבין ששקעה לו יעקב חמה פלאים כדי שיון כל עיניו ליתרם אשר נדברו מעריב
ערבים: גורל הם ולילה, רחמי אהבת ה' דלא יחברי לילה לילה ליתרם ללילת חיים ולקום כחלם
ולכל לשכית ה' ומורה נקלח חורם חיים ואלהבת הסר עיני רחמי אהבת ה' וישכבו יום ומחיי
לילה כי הוא יתי כחל אר חיים ולא כללים וכו' חתום כי כחל נקרא ה' לבנות אל חי וקום
תמיד ימלוך עלינו ע"י סאטרו הקללים על מכות ה':

אהבת עולם, בית ישראל עמך אהבת, תורה

ומצוות, הקיום ומשפטים, אהנו למדת, על כן יהוה

אלהינו, בשכבנו ובקימנו נשים בחקך, ונשמח

בדבריו תלמוד תורתך ובמצותיך, לעולם ועד, כי הם

חינו וארך ימינו, ובהם נהנה יומם ולילה, ואהבתך

אל
תורתו הקב"ה ולתורתו כלה ה' ופי' ישראל העוסק בחורה אהבה עשה
הקב"ה

ברוך אתה ה' אלהינו
מלך העולם אשר
נדברו מעריב ערבים:
רחמי ירחם ה' ע"י כי
יעקב אבינו ע"ה חקן
תפלת ערבית כשהיה
לן חקום בית המקדש
ואחר מה נירח חקום
היה ע"כ רחמי ירחם
ה' וגם כיון כעלמה
טמר כסדרות כחיי כרוב
לפני ק"ס ואלהת לאחריה
ובערבות שמים לפני
שמים לאחריה כדליף
לכו תורה סאטרו כעט
כיום הלחוף ע"כ יתיר

אהבת עולם בית
ישראל רחמי
ירחם ה' ופי' פירוש
כרכוב כסדרות כהנה
כרה ע"ס ומתורה אהבת
ה' ע"כ ה' אלהינו
כשכנו ובקימנו יסוד
כחיקך כהתחודם העסק
כחורה ה' מורה על
גולל אהבת ה' ואלהבת

תפלת ערבית

אל תסיר ממנו לעולמים. ברוך אתה יהוה אלהי כתר נהודא
עמו ישראל :

הקב"ה ויוריתם ישראל
כולא חד וי"ט ושבת

דכדורי חלתי: חורף וצמחתיך טעמיה ישראל השופק בחורה וחלתי ה' כולא צומח הדא עם הקב"ה
ובכינתיה ולין לך שפחה גדולה עמי ולזה רתנו חלונות ה' שמייתק אליהו ומורתו על ישראל הקדושים:
ואתכחך אל סביר כלי' עמי כיון שאמתו תקבלים עלינו אלנות ה' באתרנו ברוך אתה אלהי ומיליס
אלהינו שאמתו חבויה עלי ואתה ה' היית סבוה וכורא אומנו נוף ולרין וע"כ אתה אלהי שלנו ע"י
קבלת עונ' תלכות ה' עלינו ע"כ ע"י הקב"ה ארוב עמו יברכל :

יחיד אומי אל מלך נאמן :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

כלשח ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ירך והיו לטמפת בין עיניך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך:

ויהי אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך
ויצרהך: ונתתי עשב בשדך לבהיתך: ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם: וחרה אף יהוה פכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר ידורה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטמפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך:

לסען ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לחת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם לררתם ונתנו על ציצת

תפלת ערבית

דִּבְנָה פְּתִיחַ תְּכַלֵּת: וְהִיָּה לָכֶם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֶתְּוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת
כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זָנִים אַחֲדֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹתֵי וְהִיתֶם קָרְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו. פי הוא יהוה

אֱלֹהֵינוּ וְאִין וּלְהוּ. וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: הַסְּפֹדְנוּ מִיַּד
מַלְכֵיכֶם. מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הָעֲרִיצִים: הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַנּוֹ. וְהַמְשַׁלֵּם נְמוֹל לְכָל אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ: הַעֲשֵׂה נְדוּלוֹת עַד אִין חֲקֵר. נְסִים וּנְפִלְאוֹת
עַד אִין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּהִים. וְלֹא נִתֵן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ: רַמְדֵּרִיכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ. עַל
כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הַעֲשֵׂה לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בַּפְּדֵעָה. אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי הָם: הַמְכַה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וְיֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם. לְחֻדוֹת
עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף. אֶת רוּדְפֵיהֶם
וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם. בְּתַהֲמוֹת טָבַע: וְדָא בְּנֵינוּ גְבוּרָתוֹ.
שִׁבְחֵהּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ: וּמַלְכּוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
מִשָּׁה יִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
וְאִמְדוּ כֻלָּם:

אמת ואמונה כל זאת.
רחמי ירחמי פי
פי כל זאת שאחרנו
כק"ס קבלת על מלכות
שמים כפרסה ראשונה
וקבלת על מלכות פי
כפרסה שניה הוא אחת
ואמונה וידוע מרז"ל
כי כל החורה ככללת
בתלת אמונה כי חכוק
הנביא כלל כל התורה
בתלת אמונה שנאמר
והדיק בחזונוהו יהיה
ונאמר כל האריך אמונה
וגם תלת ירחמי פי
היא כלל כל התורה
שנאמר וטפה ירחמי מה
הי אלהי כחל עמך
כ"ס ליהא ונאמר סוף
דבר הכל נבע את
האלהים ירח פי ע"כ רחמי
כאחת ואמונה תלת
יראמי פי: העשה גדולות

עד חין הקר הוא ענדול ההכח פי לישראל על ידי שמקימתן מלכות אהבת פי: העשה לנו נסים
כ"ו זהו תהלות פי: ורחמי כ"ו נבחרתו טבה והודו לבנו ומלכותו כרצון קבלו עליהם. רחמי קבלת
עול מלכות פי: שחנה ל"ב פי ע"כ כל עם כדחן ארשב"ג חיינו שומע לבס לנבל ממני שומ"ס אפי'
שעה אחת כמו אז כבעת יניחת מלחמה. ומלכותו כרצון קבלו עליהם. מהש וכו' ישראל וכל יום
היוב חסד לראות חמיו כחילו הוא יאל ממלכותו ע"כ רחמי לקבל עול מורא מלכות פי: ככל יום
וככל שעה:

פי כחוכה באלים פי.
רחמי ירחמי פי
כי אף דבר ט"ל ראה
חסד מעולם אם טיבל ליהוה לו ולומר הנכ דבר זה הוא דונמח דבר ט"ל ראה חרי ג"כ טדע
וחסמחר בענינו לפשרו תכ"כ אם לא טבל ליהוה נסים דונמח וי"ס מי כחוכה באלים פי: פי
ט"ל ליהוה חסד נסים דבר לומר זה הוא כחוק נאדר כקדש פי: ט"ל קדוש
וחובל אפי' מכל הקדושים העליונים ע"כ אחת טרא תהלות י"ס יראה אפי' להלן סן לא יבינו
להלן כפי מעלתך כ"ס וק"ו כשאתה עושה לנו ט"ל ולזה רחמי מלכות ירחמי פי: ט"ל ירחמי תהלות:
טלכותך וראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה א"י

נורא תהלות עשה פלא:
פי כחוכה באלים פי.
רחמי ירחמי פי
כי אף דבר ט"ל ראה
חסד מעולם אם טיבל ליהוה לו ולומר הנכ דבר זה הוא דונמח דבר ט"ל ראה חרי ג"כ טדע
וחסמחר בענינו לפשרו תכ"כ אם לא טבל ליהוה נסים דונמח וי"ס מי כחוכה באלים פי: פי
ט"ל ליהוה חסד נסים דבר לומר זה הוא כחוק נאדר כקדש פי: ט"ל קדוש
וחובל אפי' מכל הקדושים העליונים ע"כ אחת טרא תהלות י"ס יראה אפי' להלן סן לא יבינו
להלן כפי מעלתך כ"ס וק"ו כשאתה עושה לנו ט"ל ולזה רחמי מלכות ירחמי פי: ט"ל ירחמי תהלות:
טלכותך וראו בניך. בוקע ים לפני משה. זה א"י

ענו
החלטה דבר הראה לעינים כ"ס כראית עיני הסכל של הכנת הל"ג וי"ס מנהל ההכח פי: ע"כ
מלכותך

הפלת ערבית

ענו ואמרו: יהוה ימלוך לעולם ועד: ונאמר, כי פדה יהוה את יעקב ונאלו מיד חוק ממיני: ברוך אתה יהוה נאל ישראל:

כתר נהורא
ולכיתך ראו נניך
כבכת הלכ ראו
ולכוחך ע"י שכיח
כוקט ים לפני משה

וזה כל בקיעת הים וקריעת ים סוף היה נודע בכל העולם בכל השניות נבקעו ע"כ זה אלי אלהינו יחי נחננה על ידי יסועה שהושע לו: עני ואחריו כי ימלוך לטוב ישרה כי ימלוך עיקר החלוקה שלו יחי הוא נחמוס של העולמות מחיידים שהיא כאלם נספאל כגלל נר"ח ה"י בזה חן כל העולמות וכן בניה התקדש וזה תלמוד ה' ונאמר כי פדה כי את יעקב הוא ספדה הריית את יעקב אבינו מעשו ותלכן: ונאלו חיד חוק עמנו כמי נאל ישראל כן נאל ישראל חמ"ל וכן נאלו מעשורו תלכות, ורחו קבלת עול תלכות ה' כיון שאמר כמים כרכה כמי כלסין הוי"ה ככתיבתו ומודם שהוא מהוי"ה של השמים וכלי אלני בקריאתו להורות שהוא חקבל ע"ש ארשת כי וכלכותו ע"י זה הוכוח יהיה הקביה נאל ישראל כן הנליות ומכל חמי וענינו ע"כ:

השכיבנו אבינו לשלום, והעמידנו מלכנו

לחיים טובים ולשלום, ופרום עלינו סבת

שלומה, ותקננו בעצה טובה מלפניך

והושיענו (מהרה) למען שמך, והגן בעדנו

והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגן,

והסר שטן מלפנינו ומאחרינו, ובצל כנפך

תסתירנו, כי אר שומרנו ומצילנו אתה, כי

אר מלך, חנן ורחום אתה, ושומר צאתנו

ובואנו לחיים ולשלום, מעתה ועד עולם:

ופרום ברוך אתה יהוה, שומר עמו ישראל

לעד:

אנחנו והפלים יחי רצן תלפניך ה' א"ל אבותינו שחנן כלכנו הכמה וכינה ודעת ועלה טובה אך

לנאל מ"ה"ר וסיעתו ע"י פנודת ה' בלחת ופרום עלינו טובה שלים להגן בעדנו מכל אויב נשמי

או רוחני: כי אל שומרנו כיוי חזק הסד אל היא שומרנו וזהו תהלות ה' כמ"ל ח"ך כ"ד הוא

מכנסים ועבדיו שומרים לחו מבייך לכל חדת הקביה ישראל הם מכנסים והקביה שומר לחום מנחת

ע"י התויה שדי ר"ח שומר דלתות ישראל: כי אל ח"ך חנן רחום קבלת עול תלכות ה' על ידי

זה כמי שומר עמו ישראל לעד:

יכין לקבל חוספת נסחה כל ליל בכת: *כ"ה כ"ה"ר וכסוד"ה וכסוד ושיע וכאנולדהם וכס"י ר"ק:

* לשבת יריש ופרום עלינו, סבת ישלומך: ברוך אתה יהוה, יהפורם סבת

* שלום, *עלינו ועל ק"ל עמו ישראל, ועל *ירושלים: אמ

לשבת ושטרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדורותם, ברית

עולם: בני ובין בני ישראל, אות הוא לעולם, כי ששת ימים, עשה יהוה

את השמים ואת הארץ, וביום השביעי, שבת וינפש:

וישם ימים רבדבר משה את מצד יהוה, אל בני ישראל:

ח"ק

* ופרוש עלינו, סבת רחמים ותמים ולשלום.

תפלת ערבית

י"ח תקעו בחדש שופר. בכסה ימים חגגו: כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

י"ח כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: ס' אמרו בעתה ב' ימים פנו למחר

ליל ברוך יהוה לעולם. אמן ואמן: ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הגלויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לברו: וברוך שם כבודו לעולם. וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: יהי כבוד יהוה לעולם. ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם: כי לא ישח יהוה את עמו בעבור שמו הגדול. כי הוא יי יהוה לעשות אתכם לו לעם: וירא כל העם. ויפלו על פניהם. ויאמרו יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים: ויהי יהוה למקד על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחר. ושמו אחר: יהי הסוד יהוה עלינו כאשר יחלט לך: הושיענו יהוה אלהינו. וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית. ובואו וישתחוו לפניך אדני. ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות. אתה אלהים לברך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך. נודה לך לעולם. לדוד ודוד (נספר תהלתך: ברוך יהוה ביזם. ברוך יהוה בלילה. ברוך יהוה בשכבנו. ברוך יהוה בקומנו: כי בדרך נפשות החיים והמתים. אשר ברו נפש כל חי. ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי. פדית אתה יהוה אל אמת: אלהינו שבשמים. יחד שמך. וקים מלכותך תמיד. ומלוד עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו. וישמח לבנו. ותגל נפשנו. בישועתך באמת. באמר לציון מקד אלהיך. יהוה מקד. יהוה מקד. יהוה יכליך לעולם ועד: כי המלכות שפך הוא. ולעולמי עד תמלוד בכבוד. כי אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יהוה. המלך (בבבדו. * ויגדל חסד יי' משה) תמיד ימלוד עלינו לעולם ועד. ועל כל מעשיו:

ח"ק

תגדל ותקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעומה. וימליך מלכותה. וינצח פורקנה ויקרב משיחה. בתיכון ובימיכון ובתי דבל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: שמה רבא מקדך לעלם ולעלמי עלמאי: תברך וישמח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדושא בריך הוא. לעלא (בעשיה ולעלא מקלו) מן כל ברכתא ושיבתא תשבתתא ונתחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן:

הפלת ערבית לשבת

וי נסכה להסלל מנהג נשים עד קבלת הקהל שנה לא יספלו חמיה בלוחה בהכ"ג. ולא שדין
לא החזילו נקבל שנה יוכל להחזיק שם דמיה ולא"פ כטעור סופלו יקבלו הקהל שנה :
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והעזרא אל
עליין, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, חובר חסדי אבות,
ומביא טאל, לכני בנידם, למען שמו באהבה :

י"ג זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענה אלהים חיים :
מלך עזר ומשיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני, מודה מתים אתה, ורב להושיע :
קצו מוריד הפר : בחיף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד, מודה מתים ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמתו לישני
עפר, מי במקד בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממת ומתה,
ומצמיח ישועה :

י"ג מי כמוך אב זרחמן, וזכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מודה המתים :
אתה קדוש ושמוך קדוש, וקדושים בכל זמן יהללוך
סלה : ברוך אתה יהוה האל הקדוש : י"ג הללוך נקדושו :

אתה קדשת את זמן השביעי לשמך, אתה קדשת את זמן
הבבית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל
הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב
בחזרתך :

קדוש קדוש ה' נכבד מלא כל הארץ כבודך, כי קדשת את יום השביעי להיות השבת נקדש קדוש
כח"ס ושחרתם אז השבת כי קדוש היא לכם ונאמר וזכור השביעי שבת שבתך קדוש לה' כח"ס בנזכר
השו שבת שמה דהקב"ה ע"כ רמז ירח ה' שצריך להיות בירח ה' כי ניום השבת כי בראשית הוג
צירוף ירח שבת וירח"ל דאמר ע"כ איחא שבת פ"ו : הכלית חטטה שמים וזרן, רמז אהבה ה' פ"ה כי
הקב"ה ברא את השמים שש שמים וזרן בשביל ישראל שקנו שלימות כפולם ע"י פסק חורב וקיום ה' א
ושבתה ה' וז"כ בין דהקב"ה אויב שמו ישראל וברא לתפנס את כפולם כדי שינוי לחלית השלימות
כ"ס יק"ו סג"ל אהבה ה' וברכתו חכל היותם, וכו חלולת ה' שצריך את יום השביעי להיות כזה
שיעור ט ישראל : וקדשתו חכל הזמנים, כינו שחן שבת צריך לקדש בכל אלקים אוחו כמו ספר
אמנים ופוסדים סבבה הוא מחילל קדוש חן שבת ישי בראשית חאמר נרכו יקדש חקב"ב וי"ג
שמעתי פודיה להקב"ה על זה היא ע"י קבלת שיל חלכות ה' :

תפלת ערבית לשבת

כתב נהורא

וּכְבְּלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וְיַכְּלוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְּאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֶאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וְיַבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיַקְדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֶאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים עֲשׂוֹת:

ויכלו השמים רמות
ירחם ה' פני
ויכלו הוא לי חנה כמו
וכל בשמים פני מחדו
השמי' והארץ כולם וכל
העולות בחמסכה ועי'
פה מחדו עי' ויכל
אלהים ויכל הוא לכן
כלתה נפשו וכן חיו'
ויכל ומחד פני ויכל

אלהים כיום השביעי העבר שקדים נריחח עולם שהיה שביעי למסרע כיום השמי' סגמור דו העולם חמד
בחמסכה מלכחו אשר עשה כפילו כשעת יתו המעכה כי חף כשעולה חסד לינו ניכר מרזין החמכה
דיבור שישם כיתח ספר חודה לינו ניכר סוס דבר כ"ח המעכה חלל הקב"ה עי' לינו יאלל שלם היצין עי'
החמכה כאלל עולם החמכה כו' כמ"ש הפרדס פ"ב מסער האלהות וז"ל כי לאתפכתינו מחכמתינו כו' כי
כאשר דעה חסד כשלו נהיית חמה מליאות סיכיה הנה מחכמתו לא השגיל יתק אח והיה ולינו כשלו
זורה הפליאות אשר כרלוה לזורה ע"ל ואל ויהי כלא היה עד אשר יפסול יאל לעולם והוא השיעול סוס
מן הכח כו' וזקן כן פעלתו והוויחו כל מח"ה הקב"ה כי כאשר עולם כדענו לזיית לזיית גלילות
כשהיו והקדוש הנה אז כאלל והסידור כולו בלי שניי מליאות חמישה עמו עכ"ל ורמיה מן הדבור
כי חלדס למה שהיה לינו נהי' חלל נשמי כן הדבור הוא מכלל מליאות כי אחר האחרו חף
שבר ולינו וכלתי קיום חלל השמי' נאמר בו כן יהיה דברי אשר יאל יפי לא יסוב חלי רוקס
כ"ח עשה ונאמר כדבר ה' שמים נעשו ומן כעברה תאחרות נברא העולם וההיקס כרלינו והחכמה
יח' ויש חמה קדמה אח יום השבועי לנער וקראת אח הסכה יום קדוש, כי בו ויכלו השמיים
מחדו בחמכה הקדמה השמים והארץ וכל נבלס ע"כ ראו לירכה אח ה' ואל קדומה הכח
שהי' והשנה כולה חד חרו שנה שמה הקב"ה ומגדל חכה ה' אוי כמו ויכל אלהים ויהי
וחמה היא חכה מלכחו אשר עשה והחכ כי סיכיה עולם שיהיה לו חמטנו כדאשית אפי' מעולה הדבור והיו
שסם עיקר כל העולמות עכ"ל שאלו לישראל לקיים מצות חכה ה': וישנות כיום השבועי מכל
מלכחו אשר עשה, פ"ל להורות קדושה הכח ע"כ שנה כשנה כדאשית אפי' מעולה הדבור והיו
חמטנו ה' ששנה חל חכה מלכחו אפי' חלאלו ולכרוח ולגור ולעסוח עי' הדבור שנה ניכר אלל ויכרך
אלהים אח יום השבועי ויקדש אוחו עי' שטרל כוחו שנה יקבלו עי' עול מלכחו ה' זה יהיה
קדושה השנה ע"כ שנה אפי' מלכרוח ים חזק עי' הדבור, כי אשר נרל, פ"ל אפי' דבר כדאשית
בו כריחה שרל פירוש ים חזק, אלהים לעשות, לרוממו קדוה עשה ויזיחה מן הכח אל השעל
ע"כ שנה אפי' חלכרוח עי' חלכרוח כחז"ל דאש"כ דל פעלו היה כחאמר הכחוב ונוחה לעשות:
ישמחו במלכותך, שוכרי שבת וקראי עונג, עם מקדשי שביעי, כלום יעביעו
יתענגו כחופך, ובישביעי רציית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, ובר
למעשה בראשית:

פה שהולך כסס פ"ח סגל לעבר קדשך, ליה שזין כיומי לזמן חכמה סיכיה כחלם
אלל כוונתו להשפיע כיוסם, יהינה לשם דים שושמס חמוד כח"ק ואל יקדו כחמן, מי כלינו כר
יהיה סבור שהיה קדש גדול ח"מ, וימארו כפסח חזק סלו וכלתה הוא קחן חסוף הכולל חמ"מ
חולס, ע"כ יקדו כחולס, ועי' וישנו כד"ח כדרכס, אבל למחפ סלנו לא סיד כ"מ, והזיק כס"מ
כו' החס"כ והחלל כי כן היה:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רַצְיָה בְּמִנוּחַתְנוּ,
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן הַלְּכָנוּ בְּחוֹרְתֶךָ, שְׂבִיעֵנו**

מטובך
שלא היו מלואים כחמט עשה של חודה רובן עכודתם היה על ידי דכיקוח כהשי"ח וירלח ה' ויהבת
כי שסם לינס כעשייה חמשייה כ"ח עכידה ה' עי' מוחה ע"כ ניכר רנה כמטחמנו מה כמחטני
שיכדים לחוך השי"ח כשנה עי' ונוחה ממלכה וקדשו כחמויך ומסני שיקר העשרה לרבי'
פ"י

הפלת ערבית לשבת

חיו ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אר עליון קונה שמים וארץ:

מגן אבות בדרבו מניה מתים במאמרו. האל (כשית המלה) הקדוש
שאין פמזהו המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי כם רצה
דחניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד
מעין הברכות. אל ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך
שביעי ומניח בקדשה לעם מרשני עונג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו
במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מפיוכה ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינחו
בה ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:

קדיש שלם

מזמור לנדר יהוה רועי לא אחקר: בנאזה דשא ורביאני על מי קנחת ונהלני:
נפשי לטובב ונחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלעות לא אירא נע כי
אמה עפרי שבסוף ומשענתה תהי הנחמיגי: מעורף לפני שלמן נגר צורכי דשנמ
בשמן ראשי כוסי רגיה: אף טוב נספר ורדפיני כל ימי חיי ושבתני בבית יהוה לארץ גמים:

תגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה. וימליך מלכותה.
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. דחייכון ובזימיכון ובחיי דכל בית ישראל.
בגזלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יי: הוא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
תברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמה
דדודשא בריך הוא. לעלא (כעשיית) ולעלא מקלו מן כל ברבא ושבתא תשבתמא
ונחתמא דאמין בעלמא ואמרו אמן:

חיו ברכו את יי המבורך:

קהל חיו ברוך יי המבורך לעולם ועד:

עלינו קדי

כתיב לניחן חכיס ברות וחלחר חסרנינו סודותא עד לפעולא. כהדי:
ויהר בלא יספיק בלדיים כסלים בין חפלה ערבית לקידוש וסודיה:
ויאמר בעסירה

שלוש עליכם, מלאכי השרת, מלאכי עליון, ממלך מלכי
המלכים

הקני שבת

המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: בואכם לשלום, מלאכי השלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: ברכיני לשלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ: צאתכם לשלום, מלאכי השלום, מלאכי עריון, ממלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא ג"פ:

וְאוֹמְרִים כְּנַחַת וּכְנֻחָה כִּנְגַד נִסְכּוֹ וְרוּחוֹ וּבְנַחְתּוֹ פְּסוּקִים אֵלֶּי:

כי מלאכי יצוה לך לשקוד ככל דבריה: יהוה ישמר צאתך ובוואך, מעסה ועד עולם: רבין כל העולמים, ארון כל הנשמות, ארון השלום, מלך אביר, מלך ברוך, מלך גדול, מלך הנובר שלום, מלך הדור, מלך תיק, מלך זה, מלך תי-העולמים, מלך טוב ומטיב, מלך יחיד ומיוחד, מלך כביר, מלך צובש דחמים, מלך מלכי המלכים, מלך נשגב, מלך סוכה נופלים, מלך עושה מעשה בראשית, מלך פודה ומציל, מלך צח ואדום, מלך קדוש מלך דם ונשא, מלך שומע תפלה, מלך תמים הרבוב, מודה אני לפניך, יהוה אלהי אלהי אבותי, על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי, ועם כל בני ביתי, ועם כל בריותיך בני בריתי, ובריותיכם הם ממלאכי הקדושים והטהורים שעשים רצונך: ארון השלום, מלך שהשלום שלו, ברכני בשלום, ותפקוד אותי, ואת כל בני ביתי, וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום: מלך עריון על כל צבא מרום, יוצרנו ויצר כל מעשה בראשית, אהלה פניה המאירים, שתזכה אותי, ואת כל בני ביתי, למצא חן ושכל טוב בעיניך, ובעיני כל בני אדם וחרה, ובעיני כל רואיני לעבודתך, ויפלא ומחל לנו ולרענו על כל פשעינו מכבוד בעד"ת ש"ד כ"ה פ"ו ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט וחסאתיני וענותינינו ונכנו לקבל שבתות, מתוך רוב שמחה, בבב"א פ"ג ט"ז ט"ח ט"ט ומתוך עשד וכבוד, ומתוך משט עונות, והסר ממני ומכל בני ביתי, ומכל עמך בית ישראל, כל מיני חולה, וכל מיני מדונה, וכל מיני דלות ועניות ואכזונות, ותן לנו יצר טוב, לעבדך באמת וכדאה ובאהבה, ונהיה מוכבדים בעיניך, ובעיני כל רואיני, כי אתה הוא מלך הכבוד, כי לך נאה, כי לך נאה: אגא מלך מלכי המלכים, צוה למלאכיך מלאכי השבת, משדתי עריון, שופקדוני ברחמים, ויברכני בבואם לביתי ביום קדשנו, כי הדלקתי נרותי, והצטתי משתי, והחלפתני שמלותי, לכבוד יום השבת, ובאתי לביתך, להפיל תחנתי לפניך, שתעביר אנחתי, ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור, ואשנה ואשליש עוד להעיד על כוסי, בתוך שמחתי, כאשר צויתני לזכרו, ולהתענג ביהר נשמתי אשר נתת בי: פו אשבות כאשר צויתני לשרתך, וכן אניר ודלתך ברנה, ושוייתי יי לקראתי, שתרחמיני עוד בגלותי

תְּכוּנֵי שַׁבָּת

לְנַאֲלָנִי וְלַעֲרֹר לְבִי לְאַהֲבָתְךָ. וְאִן אֲשַׁמֹּר פְּקוּדֶיךָ וְחֻקֶיךָ בְּלִי עֶצֶב. וְאַתְּפַלֵּל
בְּרַחַם כְּרֹאמֵי וּכְנֹכַח מְלֹאכֵי הַשָּׁלוֹם. בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם. בְּרֻכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם. וְאִמְרוּ
בְּרוּךְ לְשִׁלְתָנֵי הָעֲרֹבָה. וְצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם. מִסֵּתֶר עֵד עֹלָם. אָמֵן מִלָּה:

אֵשֶׁת חַיִּל מִי יִמְצֵא. וְרַחוּק מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: בְּמַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ. וְשִׁלֵּל
לֹא יִחַסֵּר: גְּמֻלָתָהּ מִיָּד וְלֹא רָע. כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ: דְּרִשָּׁה צְמֹר וּפְשִׁטִים.
וְתַעֲשֶׂה בְחָפֶז בְּפִיָּה: הִיטָה כְּאֵנוּיֹת סוּחֵר. מִמֶּרְחֵק תִּבְיֵא לְחַמָּה: וְתִקֵּם בַּעֲד
לַיְלָה. וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ: וְזִמָּה שָׂרָה וְתִקְחָהּ. מִסָּרֵי כְּפִיהָ
נִמְעָה בָרִם: חֲגֵרָה בַעֲזוֹ מִתְּנִיָּה. וְתִאֲמַץ וְרוֹעוּתֶיהָ: מִטְּעָמָה כִּי מִיָּד סוּחֵרָה.
לֹא יִכְבֶּה בְּיָלֶה נְדָה: יִדְיָה שְׁלֹחָה בְּכִישׁוֹר. וְכְפִיהָ תִמְכּוּ פְלֶה: כִּפְסָה פֶרֶשָׁה
לְעֵנִי. וְיִדְיָה שְׁלֹחָה לְאַבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג. כִּי כֹל בֵּיתָהּ לְבִישׁ
שְׁנַיִם: מִרְבָּרִים עֲשֵׂתָהּ לָהּ. שֵׁשׁ וְאַרְבָּעִים לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשָׁעֲרִים בַּעֲלָהּ. בְּשִׁבְתָּהּ
עִם זָקְנֵי אֶרֶץ: סָרִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹּר. וְחֵטוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עִזוֹ וְהָרָר לְבוּשָׁה.
וְתִשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן: סִיָּה פִתְחָהּ בְּחֻכְמָה. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה: צוּפָה
דְּלִיכוֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם סַצֵּלוֹת לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בְנֵיהָ וְיֹאשְׁרוּהָ. בַּעֲלָהּ וְיִהְיֶה לָּהּ:
רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוֹ חַיִּל. וְאֵת עַלִּית עַל בְּלִנְהָ: שֶׁקֶר חָזַן וְהִבֵּל הִלְפִי: אֵשֶׁה יִרְאֵת
וְהִיא חֲתוּלָּה: תָּנוּ לָהּ מִסָּרֵי יָדֶיהָ. וְיִהְיֶה לָּהּ כְּשָׁעֲרִים מַעֲשֵׂיהָ:

**זְכוּנֵי הַגֵּהִץ מִשְׁעֵטֶשׁ שְׂאֵחַיִטֵּץ זְכִיל. בַּעַל הַמִּכְתָּבִים הִיחַ לֵיל
בְּקַבְלָה לְיֹמֵר הַלֵּיט אֵב מִלֵּאכּוֹת בְּכָל לַיִל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לַפְנֵי הַסְּעוּדָה.
וְאִמְרוּ לִי הַרְהִיץ מִקְאִמְרָנָא זְכִיל שְׁבַס' נוֹצֵר חֶסֶד
מֵאֵת זְכוּנֵי הַגֵּהִץ מִקְאִמְרָנָא זְכִיל הוֹבֵא גִיכְ כְּנִיל בְּשֵׁם רַבִּינוּ
הַבַּעֲשִׂיט הַקְּדוֹשׁ זִי"ע. א. א. ק.**

אֲבוֹת

מְלֵאכּוֹת אֶרְבַּעִים חֶסֶד אֶתָּה. הַוֹדַע וְהַחֲדוֹשׁ וְהַקּוֹצֵר וְהַמְעַמֵּר. הַדָּשׁ. וְהַזְכָּרָה.
הַבּוֹרֵר. הַמּוֹחֵן וְהַמְרַבֵּד וְהַגֵּשׁ וְהַאֲפֹה: הִלְזוּ אֵת הַעֲמֵר הַמְלַבְּנֵי וְהַמְנַפְצֵי
וְהַצּוֹבְעֵי וְהַמְנַרְה. וְהַמְסִיד. וְהַעֲשֵׂה שְׁתֵּי בְתֵי נִירִין. וְהַאֲרֹגֵן שְׁנֵי חִטִּין. וְהַפּוֹצֵעַ
שְׁנֵי חִטִּין. הַקּוֹשֵׁר וְהַמְתִּיד. וְהַתּוֹפֵר שְׁתֵּי תְפִירוֹת. הַקָּרַע עַל מִנַּת לְהַפּוֹד
שְׁתֵּי תְפִירוֹת: הַצֵּד צִבִּי. הַשּׁוֹחֵט וְהַמְפָּשִׁיט וְהַמּוֹלֵחַ וְהַמְעַבֵּד אֵת עוֹרֹ
וְהַמּוֹחֵק וְהַמְתַּכּוֹ: הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתוֹת וְהַמּוֹחֵק עַל מִנַּת לְכַתּוֹב שְׁתֵּי אוֹתוֹת.
הַבּוֹנֵה וְהַפּוֹתֵר. הַמְכַבֵּה וְהַמְכַבֵּעֵר. הַמְפַּה בְּפִטְיֵשׁ. הַמּוֹצִיא מִרְשׁוּת לְרִשׁוּת.
הַרִי אֵלֵי אֲבוֹת מְלֵאכּוֹת אֶרְבַּעִים חֶסֶד אֶתָּה:

וְאֵלֶּיךָ יָאֵהָ וְכִי תִפְתָּח הַמַּחֲבֵל הַמְסַנֵּן לִבְשָׁתֵי הַמַּדְבֵּר מִכְּנֹד סְעוּדָה זוֹ:
זְכוּר אֵת יוֹם הַשְּׂבִיחַ לְקִדְשׁוֹ. וְכִי יִצְתַק פִּתַח וְאִסֵּר כְּתִיב וְיִכְרַח אֱלֹהִים אֵת יוֹם
הַשְּׂבִיחַ וְכָתוּב כִּפֶּן לִשְׁתֵּי יָמִים הַלְקִיחֻהוּ וְכִיּוֹם הַשְּׂבִיחַ שָׁבָה לֹא יִהְיֶה לוֹ. וְכִיּוֹן
דְּלֹא מִשְׁהַכּוֹ בְּהַמּוֹצֵי טַה כְּרַקְמָא אֲשֵׁהֲכֵחַ בְּהַ אֵלָא כְּכִי פִאנָא כֹל כְּרַקְמָא דְּלֵאֲלָא
וְתַהֲא

תקוני שבת

וחתא כיוסא שביעצה הלן ונתאנא אסאי לא אשהכח סנא כיוסא שביעצה כשום דההוא יוסא סתברכטן סנה כל שהא יוסין עלאין וכל חר וחד יהיב סונא לחתא כל חר כיוסוי סההיא כרקה דסתברכטן כיוסא שביעצה. כגון כף סאן דאיהו כדננא דההיסנותא כפי לסנדא פתורא ולאחנא סעודתא כליילא דשכטא כגין דיתברא פתורה כל אינון שהא יוסין דהא כההוא זמנא אונסן כרקה לאחנא כל שהא יוסין דשכטא ובכנתא לא אשהכח כפתורא ריבנא ועל כף כפי לסנדא פתורה כליילא דשכטא כנתא ובסוגי. רבי יצחק אסר אפילו כיוסא דשכטא גמ: דבי יהודה אסר כפי לאחנא כהאי יוסא ולימכל הלח סעודתי בשכטא כגין דישתכח שכטא ועונא כהאי יוסא בעלמא: רבי אבא אסר לאזונא כאינון יוסין דלעלא דסתברכטן כהאי יוסא והאי יוסא סליא הישה דועיר אנפין סטלא דנחית סתריקא כדישא סתיקא דכלא ואגיר למקלא דמפוחין כדישין הלח זמני סנד עגל שכטא כגין דיתברכטן כלהו כתרא ועל דא כפי כר נש לאחנא הלח זמני אליו דהא כהא סליא סתיינותא דלעלא כתיקא כדישא ובועיר אנפין ובחלקא דמפוחין וכפי כר נש לאחנא כהו ולסחדי כהו וסאן דנרע סעודתא סניהו אחמי פניסותא לעלא ועונשה דההוא כר נש סני כגיגו כף כפי לסנדא פתורה הלח זמני סנד עגל שכטא ולא יששהכח פתורה ריבנא וחשירי ברבא עגה כל שצור יוסא דשכטא זכתי סלה אחו וקלי סתיינותא לעלא. רבי ששעון אסר סאן דאשלים הלח סעודתי סתיקא כלא נפיק וסכרנא עגה אז החענג על יהוה. דא סעודתא חדא דקבל עתיקא כדישא וכל כדישין. והרפכתיך על כפתי ארץ דא סעודתא הניגא דקבל מקלא דמפוחין כדישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דא היא שלימו דאשפלים כנזיר אנפין לקבלה כפי לאשכטא סעודתא וכפי לאחנא כלהו סעודתי ולסחדי ככל חר וחד סניהו כשום דאיהו סתיינותא כלהו שלימתא ובגין כף שכטא אונסך ככל שצור זמני וזמני כשום דכלא בה אשהכח ולא אשהכח כבי כלהו זמני וזמני. אסר רבי תיא כגין כף כשום דאשהכח כלא בה ארר הלח זמני דתיב ויכל אלהים כיום השביעי וישנות כיום השביעי וכרף אלהים את יום השביעי. רבי אבא (ג) רב הסנא סכא) כר הנה יהיב בסעודתא דשכטא הני חרי ככל חר וחד ונהה אסר דא היא סעודתא כדישא דשהיא כדישא סתיקא דכלא. בסעודתא אחרא הנה אסר דא היא סעודתא דקוריא כרף הוא וכן כלהו סעודתי ונהה חרי ככל חר וחד. כר הנה אשלים סעודתי אסר אשלים סעודתי דההיסנותא. רבי ששעון כר הנה אחי לסעודתא הנה אסר כפי. אחינו סעודתא דההיסנותא עלאה. אחינו סעודתא דכלא. כר אשלים סעודתא הליהא ונהו תיב וחד. הו סכרן עגה אז החענג על יהוה והרפכתיך על כפתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. אסר רבי אלעזר לאבית אליו סעודתי הך סתפוקן. אסר ליה ליליא דשכטא כתיב בה והרפכתיך על כפתי ארץ. בה כליילא סתריקא כדננא וכלהו חקל הפוחין וסתריקא פתורה דכר נש ודשכטא אחוספת ובהיא ליליא חרנה דסתיינותא הוי וכפי כר נש לסחדי כתונתא ולמיכל סעודתא דסתיינותא:

ואמר כך יאמר זה הומר :

**אתקינו סעודתא דמדינותא שלימתא. חרותא דמלכא
כדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא
דחקל הפוחין כדישין חעיר אנפין. ועתיקא כדישא.
אתין לסעדא כהרה:**

הקוני שבת

וה ספור כמו כל יום יום כליה וליה נתיח

<p>א וזר בשבחין למיעל נו פתחין ב דבחקל פתוחין דאינון קדישין ג זמין לה השתא בפתורא חרתא ד ובגרתא סבתא דנהרא על רישין ה מינא ושפאלא וכניהו כלה ו בקשומין אולא ומאין ולבישין ז חקק לה בעלה וכיסיך דילה ח דעביר נחא לה יהא כמיש כמישין ט וחין אף עקתינ בטליו ושביתי י ברם אנפין חרתינ ורוחין עם נפשי יא דו סני יתי ועל חרא חרתינ נהורא יב לה ימטי וברכאן הנפישין יג ריבו שושבינינ עבירו חקוני יד לאשא ויני וננין עם רחשין טו מעבר נשמתינ ורוחין חרתינ טז בתרתין ובתלתין ובתלתא שבשין</p>	<p>א עטורין שבקעין לה ומלבא דלעמא ב דיתספר כלא בקדיש קדישין ג שימין וסתימין בגנהא כל עלמין ברם ד עתיק יומין הלא במיש במישין ה הא רעא קמה דחשרי על עמה ו דיתענג לשמה בסתיקין ודובשין ז סדר דרוקא סנתא דסתימא ח ולשקן עם נהמא בצפונא ארשין ט חקרא נו כסא ומדאני אסא י לארום וארוסה דהתקפא חלשין יא עבר דהון כתרין בכליו וקריין יב בשבקעין עטורין דעל גבי חשין יג כינתא מתעפר בשית נהמי יד לסמר בגוין חקפא וויניו דכנישין טו ביתן ושביקין מסאבין דחתיקין טז חבילין דמשיקין וכל יני חבושין</p>
---	---

ויהי רצוא סן קנס עתיקא קדישא וכל קדישין סטיא וכל סטירין סטיא וכלא דיתספן כלא עלאה סיגה למליא רישה דוציר ארשין ודכשיל לתקל הפתחין קדישין כנהירו דאנפין כרעא וכחורא וכלא ויתספן סן קנס עתיקא קדישא וכל קדישין סטיא וכל סטירין סטיא וכלא רעווא ורתיי חנא וחסקא כנהירו עלאה כרעיא וחרומא עלי ועל כל בני ביה ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עשר וספרקין סל עקמינ בישין דנתין לעלמא וימין ויתלב לנא סוונא וסרנסקא סבבא כלי צרה ועקמא מסולא וכל סוונא בה הלניא וישוכיא בעינא בישא וסרסקא וסלאן דקנת ומדינה של גיהנם ויחי לנא וילכל נפשקנא חנא וחסקא ותי אריכו וסונו רויס ונפסי סן קנסה אמן בן יהי רצון אמן וסמן

קידוש שבת

יצחק בוס יפה (הקידוש וזכר טעמים וזכרה : נתון לתק בוס : דגל שאביר חמנו לקידוש בוס ולכניסל : שמור ויקבל בוס מבי יד וילמי לבי ידיו ויחיו על פני ימינו ויקשו בה אלכסחיו ויבטי כדורו וכביחיל לתק יתן עינינו כבוס : אם זכיר לחמו נחבי ימינו קידוש בקידושנו כן סביל יקרב נפשי ורובליס וילת בקידוש כל כתיבי יתמרו פחו חיל כחלס יתן מכתבי כסביל : כי כתיבי אף לא יענו גיה וכל דק חמן : ונכרת חקדכ הכנתי ימינו קידוש ולי וכלו לפנות חמן וכל כתיבי כמו כבוס לא יענו חמן חתווי וספרקס לא יספיק לפנות חמן חתוויס קידוש כתיבי חן סל כתיבי כ' כשרות חמו מולת חתוויס יתן יאשילו ספן אם כתיבי כי כשרות חמו מולת חתוויס כבוס סחללו סרביס :

ייתן כנכחו על היין לטטיר בלר חקני סביב קידוש אכליה ולי לא לעדו נכדו פליס אף סביל לפניו :

לשם יחוד קודשא ברין הוא ושכינתיה כדחילו ורחמינו הרני סוכן וסונון לקום סעות עשה לקדש על חנוך כדכריב זכור וסמור וקברו על חנוך :

יום הששי וכלו השמים והארץ וכל צבאם : וכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי

קדוש לשבת

השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את
יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו.
אשר ברא אלהים לעשות:

על היין קברי קרנן ורדגן ורביסני ו

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה וברצון הגדולנו,
וזכרון למעשה בראשית, תחלה למקראי קדש וזכר
ליציאת מצרים, ושבת קדשה באהבה וברצון
הגדלתנו: ברוך אתה יהוה, מקדש השבת:

יבד ופניו נדד כחות ייטה: רכישות או עבדים רוב רכישות, הולכים ללכת בקידוש כל בטהיב לא ינרעו כההיב ואלו
לכחות רכישות, כלל חסד די ולא אין לו יין הכנס חוטט כלל יתחו כלל כדי יוכל להחליב ונכתי' אם י' לו ויחון
וקידוש נחמד ולכבודו, לא ינרע ככנס החתמה על הקידוש אך יזכר שלא ילא אחר סקידוש לחון כדי בנה יסיה הכסק:

זמירות ליל שבת

וא כומר מיוסד מן חרוז בני וכלם על פי א"ב, והתנו רכבי הול פטור אחד, וכחזו הכלאון פשוט פוחחוח
כל החתה חתם כמו נכ"ח כחיות כל ג' חליי החמוז חכם סקרב שומר הכנס ר"ח חסד:
כל מקדש שביעי בראוי לו, כל שומר שבת כדת בחללו, שברו
הרבה מאד על פי פעלו, איש על מחנהו ואיש על דגלו: אורבוי יהוה המסכים
בבנין אריאל, ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל גם שאו
יריכם קדש ואמרו צאל, ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: דודשי יהוה
ודע אברהם אורבו, הטאחרים לצאת מן השבת וממחרים לבא, ושמחים
לשמרו ולערב ערובו, זה היום עשה יהוה, נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת
משה במצות שבת גרוסה, חרותה ליום השביעי, ככרה בין בעותיה
משבצה, טהורים ירשנה ויקדשוה, בסאמר כל אשר עשה, וכל אלהים ביום
השביעי, מלאכתו אשר עשה: יום קדוש הוא, מבאו ועד צאתו, כל ודע
ישקב ויבדרוהו, כדבר המלך ורתו, לנות בו ולשמחות בתענוג אכול ושתו,
כל עת: ישראל יעשו אותו: משוך חסדה לירועיה, אל קנא ונקם, נוטרי
ליום השביעי, זכור ושמור להקם, שמתם בגנין שלם, באור פניך תבהיקם,
ידון מהשן ביתה, ונחל ערנה תשקם: עוזר לשובתים בשביעי, בחריש
ובקציר שלמים, פוסעים בו פסיעה קטנה, סועדים בו, לקרן שלש פעמים,
צדקתם תחזיר באור שבת הימים, יהוה אליו ישראל, אהבת תמים,
יהוה אליו ישראל, תשועת שלמים:

זמירות ליל שבת

זו כולל 26 ספרים כפי שהם נחלקים על ידי המלכות והמלכות כוללות ספרים שמו חתום:
 קנינתו וספרה יאור ליהודים, יום שבתון יום ספרים, שומקיו וזכריו הקה
 קשרים, פי לשפה כל בראים ועוקרים: שכי שמים ארץ וימים, כל צבא סדום
 נבחים ונמים, מין ואדם נחית ראמים, פי בנה יהוה צור עולמים: הוא אשר דבר
 לעם סגלתו, שסור לקדשו סבאו ועד צאתו, שבת קדש יום ספרותו, כי בו שבת
 אל ספר מלאכתו: כמדות שבת אל יחלצה, קום קרא אליו תחיש לאפקו, כי בו שבת כל
 מי ונס נצרכו, אכול בלשמה כי דבר נצד: קספנה לחם וקדוש נכה, ברוב
 ספספים ורוח נריכה, יזכו לרב טוב הסתעננים כה, בביאת נואל למי עולם הקאו

זו כולל 26 ספרים כפי שהם נחלקים על ידי המלכות והמלכות כוללות ספרים שמו חתום:
 מה ידירות מנוחתך, את שבת המלכה, בכן נרוץ לקראתך, בואי
 כלח נסוכה, לבוש בגדי חמורות, להדליק נר בברכה, ותכל כל העבודות,
 לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים, ברבורים ושליו ודנים: מערב מומינים,
 כל מיני ספספים, מבדור יום מוכנים, תרנגולים ממשמים, ולטרופ בו כפה
 מינים, שתות ינות מבשמים, ותפניקי מעדנים, בכל שלש פעמים: החעננ נחלת
 יעקב ירש, בלי מצרים נחלה, ויכדוהו עשיר ורש, ותזבו לגאלה, יום
 שבת אם תשמרו, והייתם לי סגלה, שלשת ימים תעבדו ובשביעי נגילה: החעננ
 חפציה בו אסורים, וגם לחשוב חשבונות, הרהורים ספרים, ולשרף הבנות, ותינוק
 ללמדו ספר, למצנח בנינות, ולהגות באמרי שפר, בכל פנות ומחנות: החעננ
 הלוכה, היא בנחת, ענג קרא לשבת, והשנה משבחת, בדת נפש משיבה,
 בכן נפשי לה ערנה, ולנוח בחבת, בטושנים סוגה, בו ינוחו בן ובת: החעננ
 מעין עולם הקאו, יום שבת מנוחה, כל הסתעננים כה, יזכו לרוב שמחה,
 מחבלי משית, יצלו לרוחה, פדותנו תצית, וגם ינון ואנחה: החעננ

ח אן ביום השביעי נחת, יום השבת על בן ברכת: ח ועל כל פועל תהלה
 ערוכה, וחסידיה בכל עת יברכוה: ח ברוך יהוה יוצר כלם, אלהים חיים
 ומלה עולם: ח בי מעולם על עבדיה, רוב רחמיה וחסידיה: ח ובמצרים
 החלות, להודיע כי מאד געלית: ח על כל אלהים בעשותה בהם, שפטים
 גדולים ובאלהיהם: ח בבקעה ים סוף עמך ראו, יר הגדולה וייראו: ח נהנת
 עמך לעשות לה, שם תפארת להראות נרדך: ח ורברת עמם מן השמים,
 וגם העבים נמפו מים: ח ירעת לכתם במדבר, בארץ ציה איש לא עבר:
 ח התה לעמך רגן שמים, וכעפר שאר ומצור מים: ח תגרש גוים רפים
 עמים, יירשו ארצם ועמל לאמים: ח בעבור ישמרו חקים ותורות, אמרות
 יהוה אמרות טהורות: ח ויתערנו במרעה שמן, ומחלמיש צור פלגי שמן:
 ח בנחתם בנו עיר קרשה, ויפארו בית מקדשה: ח ותאמר פה אשב לארץ
 ימים, צידה ברה אברה: ח כי שם יזבחו ובחי צדק, אף פהגיה ילבשו צדק:
 ח ובית הלוי נעומות ומרו, לה יתרועעו אף ישירו: ח בית ישראל ויראי יהוה
 יכדו ויודו שמך יהוה: ח הטיבות מאד לראשונים, בן מיטיב גם לאחרונים:

זמירות ליל שבת

ה' יהיה תשׁיש נא עלינו. כַּאֲשֶׁר שֵׁשֶׁת עַל אֲבוֹתֵינוּ: אֹתָנוּ לְהַרְבוֹת וּלְהִיטֵב.
 וְנִדְדָה לָךְ לְעוֹלָם בִּי תִיטֵב: ה' יהוה תבנה עירך מִתְּרָה. בִּי עָלֶיךָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
 פ' וְקָרַן דָּוִד הַצְּמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכַּח לְעוֹלָם יְהוָה בְּקִרְבָּהּ: זכחי צדק שִׁמְךָ נִזְבַּחַהּ.
 וְכִימִי קָדַם תַּעֲרֹב מִנְחָה: פ' וּבִרְךְ אֶת עַמְּךָ כְּאֹד פְּנִיךָ. בִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת
 רִצּוֹנְךָ: ה' וּבְרִצּוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ. הַבֵּט נָא עִמָּךְ בְּלָנוּ: פ' בַּחֲרַתְנוּ לְהִיּוֹת לָךְ
 לְעַם סְגוּלָה. וְעַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: ה' וְתִמִּיר גַּם־סֵפֶר תִּהְלַתְּהָ. וְגִהְלַל שֵׁם
 תַּפְאֲרֹתֶיךָ: פ' וּמִפְּרֻכּוֹתֶיךָ עִמָּךְ יִבֹרְךָ. בִּי כָל אֲשֶׁר תִּכְרָה מְבוֹרָה: ה' וְאֵנִי בְּעוֹדֵי
 אֲהַלְלָהּ בּוֹרְאִי. וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי: פ' יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָה לְעוֹלָם. מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

סוּס כס בסמך יתחנן חוק

יום שבת קדש הוא, אשרי האיש שומרהו. ועל תינו וברהו, ואל ישים
 אל לבו. הכים רק ואין בו. ישמח וירקו. ואם לזה. הציר יפרע את חובו:
 הבשר בין נדגים, ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפנינו צנים. זה
 יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה דג. ומצא מרגלות בכשרו:
 ואם שלחן בדת ערוך. ומלאך אל יענה ברוך. זה יהיה וכן ארוך. ואוהבו
 יהיו כדמן. ומלאך דע יענה אמן. בעל כרחו יספר שכחו. שמו יעלה כטיב
 שמן: נשים נרות תדליקנה. וחק נרות תתויקנה. והחלות תסיקנה. יגן בעתן
 וכוותן. יום בא עת צדמן: ואם לא עברו ונודרו. או קרובה לרתן: תנו שבח
 ושירה. לאל אשר שבת ברא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה מתנה.
 בבית גנו היא טמנה. כך יאתה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה: נפש
 כי נאנחה. בא שבת בא מנוחה. גיל ויששון ושמחה. ברכו וקדשו במן.
 מלדת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בפסת בר אשר טמן: הקויתיה
 בכרה. נצטוו באהרה. כהררים בשערה. תלנים הלכותיה. שומרי מצותיה.
 ינחלו ליום שבלו שבת כצבאותיה: זה האות אשר שם אל. בינו ובין בני
 ישראל. ובשביעי אשר הוא. סמכטיון הנהר. שבעל יום רץ ונמרה. יוכיח
 בו מנות. תשיב למן אשר שואל: קולי קולות יחדלון. בעת שירי ינדלון.
 כי כסף הם זלזן. ואל ישיגו גבולו. בארח שיר נפל חבלו. התקוששו ואל
 תשמשו בגור שיר שפדה ליל: התקוששו

בפתי מכה חסידים במזמין זה כמה תנו :

זה סוד סיבו ישראל וכסמן מחיל נלאי החנוים יס שנתן רבכין אלה למזמין :
 י' זה רבון עלם ומלכיא. אנת הוא מלכיא. מלך מלכיא. עובר גבורתך
 ומלכיא. שפר קדמך ליהווא :
 י"ה רבון
 ש' בחין אסדר צפרא ורמשא. כך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא עירין
 קדישין ובני אנשא. חנית ברא ועומי שמיא :
 י"ח רבון

רבכין

זמירות ליל שבת

יך כרבין עובדיך ומקיימין. מכיף רמיא ונקרף קפיסין. לוי יתנה גבר שנין אלסין.
 לא יישל גבירתך בחושבנא :
 אלקא רי ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד כפום אריותא. ואפיק ית עמף
 כנו גלותא. עמף די בחרת מקל אמיא :
 יך סקדשך טוב ולקודש קודשין. אחר די בה יחרון רוחין ונפשין. ויזכרון
 יך שירין ורחשין. בירושלם קרמא רשופריא :
 יך רכבו אכלנו אכלנו רכבו אמיני. שבענו והזמרנו כרכר יהוה: הן את עולמו
 רוענו אבינו. אכלנו את לחמו וינינו שתינו. על כן נודה לשמו. ונהללו בפניו.
 אסרנו וענינו. אין קדוש כיהוה. ייר: כשיר וקול הורה נבדף לאלהינו. על ארץ
 חסדה טובה שהנחיל לאבותינו. סוון וצדה השקיע לנפשנו. חסדו גבר עלינו ואמת
 יהוה. ייר: לחם חסדך על עסק צורנו. על ציון משכן כבודך. וכול בית הפארהג.
 כן נוד עבדך. יבוא ויגאלנו. רוח אפינו משיח יהוה. ייר: יבנה חסדך על ציון
 חסדא. ושם ישיר שיר נדש וברננה נצלה. הנחמן חקדש יחברך. ויתעלה. על
 בום יין קלא קברכת יהוה. ייר:

זמר לשבת סרוב הק' ר' אהרן הגדול וצוקיל מקארלין.

ייה אקטוף נועם שבת. הנהאמה ומתאחרה כגולתך. משיח נועם יראקה לעם קנקשי
 רצונה. קרשם בקרושה השבת הנהאחרת כחורקה. פסח להם נועם
 ורצון לפסח שערי רצונה : יח אכסוף וכו'
 הנה הנה שמור שוקיך ומצפים שבה קרשה. כמו איל העירוג על אפיקו כים כן נפשם
 העירוג לקבל נועם שבה הנהאחרה קשם קרשה. העל פאחתי לקרש
 סון השבת ללמתי היתה סגור חתם ששה ימים המקבלים קרשה ששבת קרשה. וסבר
 להם באמת ובאמונה לעכרה : יח אכסוף וכו'.
 ויהי רחמיך כהגוללים על סרוקה. יהיו כחסידי מתגוללים על עם קרשה. להשקות
 צמאי מקרה סגור היוצא מערו. לעשר אה ישאל בהפארת
 חסארים אותה כיום שבת עין שבת קרשה. כל ששה ימים למתחילים נחלת יעקב
 בחרה : יח אכסוף וכו'.
 השבת נועם והשכות והשביעי עונג הירדות ועין מנפשות להעידן בההכה ובההקה.
 שבה קרש נפש חילת אהבה. שבת קרש נפשות ישראל בעל
 נפשיה וחסיון. יהון קרשן ביתה : יח אכסוף וכו'.

וה חפלת המקובל האלהי הרמבין זיל כליל החבור

יהי רצון סלפניך צור כל העולמים ציוק ככל הררות. לסמן סוף הגדול היוצא מסוף ח' וכו' וברך
 שחתן לי ויע תרש ויע קודש. רצוי והגון סייב ויפת מחוקן ומקובל. וראוי לחיות ולהתקיים בלי חון
 וחסות. ומכרבי כסדר. ומכרז את ביתי כוכר. ורוע כי שלום אחלי. ותמסוך סוף זרפי וכל סליני
 מספור ישראל. ומר נופי וקדש נפשי ומחשבותי וסכלי ודעתי ויתר רעשוני. ואחוזן ואחמשי ומחלכס
 ברוחך השובת חובת והנדיבה. ככונת חתוני. כרי ששלים רצונך. ומשלים רפי. ויבנת ויחית
 ויעשה כמא וישר. ויוספך ויחך ויעסוד כסכים הצלחתי. והכינו כל הנאותי. כרי להשלימו וליקטו
 ולהעמידו בחסם כחן ברטר. ככח ככריאות. כמסין ובחוקן ובחוקי. כנבורת. ומרמם עליה בחקשותו
 כחורקסו בחחמתו כחחלכשו והנצתי על כורתי על סכונ כחוריתו וככריאות. כביצירתו. כעשיתו. כנפשו
 כרורו וכנשמתו. ככרבי וביעוריו. ולא יהא בו ולא כחור סאכריו. לא נוק ולא חסיון. לא פקע ולא
 סקרה. לא חולי ולא סרוח. לא כבש ולא ציר. לא נגע ולא חחלה. לא חלי ולא רחיון. ולא יחמר כל סוכ
 כל ימי יחיו. ומכרבו אני וביתי ודעי. ככל דבר חסילים דעמו וסכלנו וחורשוותינו. לעשות כל
 מעשיתו לרצונך. ומכרבו כרובת שמים סמל. כרובת חתום רוכצה חתה. ומכרבוך יוכרך בית עבדך
 לעולם. אמן נצח סלה :

תפלת העשיה

אלהי העמים אליהם. יפקיך בין העמים לאלילים ובין אלילים ליהוה וכן שמע לעשה ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עזו וחדדה במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים. הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קודש: חילו מלפניו בל הארץ אף תכון תבל בל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ידעם הים ומלאו יערץ השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים ליהודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו ליהוה רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו ליהוה קדשו: כי קדוש יהוה אלהינו: ודוא

כתר גדודא
הם חסונים ואין ואסם
תשנו לו יחי: יהוה הוא
יחי וזכות דינו: שמע
עשה מחידושי חורה של
ישראל בורח השי"ת שמים
למסית. ועי"ה הוד והדר
לפניו. חמה שהקדיש
שנת מחידושי חורה
שישראל לזמיר ומחידושי:
עז ומדוה במקומו ויהוה
תהללו ה' שמח מחידושי
חורה של ישראל: הבו
להי כבוד ועזו. על זה:
הבו להי כבוד שמו. כי
החורה בולה היא חמומי
של הקדיש נמצא חידושי
החורה הוא כבוד לשמו
(נבשי רמוז ירח שנת
מנחת אהבה שנת שמים
להקדיש כ"ט וק"ו חורה
המחודשת בשבת) שאלו
מנחה וכולו לפניו רמוז
קבלת עול מלכות ה'
לקיים מצוה ה' כי קבלת
עול מלכות ה' שישראל
מקבלים על עצמם כדי
לקיים מצוה ה' הוא
מנחה עבודה לפניו יחי'
חילו מלפניו כל הארץ.
יבנים לבני יראה עושה
מנחה מלכות ה' של
יהיה דובר שקרים ח"ו:
ואמרו הושיענו אלהי
ישענו כ"ו רמוז ירח ה'
דוא

ובכי פירוש אין אהנו מתקשים הישע' למענינו כ"ט שזכה ליהדות לשם קדשן שיהיה שחק שלם:
להשכה בתהלתך. שיהיה הכסף שכל ומעני כי מה שאין הכסף שלם ואין הכסף שלם הוא ע"י הפאנו ע"כ
רמוז ירח ה': ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם רמוז אהבה ה' פי' ברוך ר' קוים פי' היה מזהו אח
העולמות ע"י ברה נלזות אלהות ויהיות אלהי ישראל שישראל הם החורה והאיות של חורה שקדמו
לפולס כי ישראל ר"ח ים שמים רבוז אדם לישראל ים שמים רבוז אוחיות ובנשותיהם של לדיקים
מתוך הקדיש כברה לברוא אה העולמות: מן העולם. העליון: ועד העולם. התחתון וכח"ט ויברך ה'
אלהים את האדם פי' בחדש ויברך כל הבורות ה' אלהים הן מה שברא במהר"ם שנקרא ה' הן מה שברא
במהר"ם שנקרא אלהים מתוך את האדם. עם נבמותיהם של ישראל שנקראים אדם כמארז"ל ע"ס אדם
אחס כי וי' ויאמרו כל העם אמן. פירוש שהסכימו לברוא את העולם ואמרו אחת: כמו שאהב הקדיש את ישראל חפילו קדם
שברא את העולם במהר"ם והקדיש למהר"ם ויהי רמוז אהבה ה' ברוך אהב הקדיש את ישראל ויהי רמוז אהבה
ברוח שלם ובטחם ובטחם ברא את העולם כדי שיהללו ויברכו את ה' ק"ו שראוי לישראל להגדה את
ה': רוממו ה' אלהינו. רמוז תהלות ה' שהקדיש מייחד אלהותו עליו ונקרא אלהי ישראל יחד הן תלבו
שחיו נקרא אלהי מיכאל או אלהי נברואל כ"ט נקרא אלהי ישראל: והשתחוו להר קדשו. היינו כ"ל לבנות
האזרות ומבנות והמזרות והמסות ותהלות ה' להר קדשו אלהי ישראל: והשתחוו להר קדשו. היינו כ"ל לבנות
כי היום ה' אלהינו ואין כה"ל ובא"י כ"ט החפשיות אור כבוד ויו השכינה ועיקר השמחה בכיה היא
בניהת"ק התנוון נגד כהת"ק העליון וי"ט כי קדום ה' אלהינו עיקר הקדושה של השמחה שניה היא
בבהת"ק

תפלת העשיה

והוא רחום ויכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמך ממני, חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכור רחמך יהוה וחסדך, כי מעולם הזה: תנו עוז לאלהים, על ישראל נאותו, ועוז בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך, אל ישראל הוא נתן עוז ותעצומות לעם, ברךך אלהים: אל נקמות יהוה, אל נקמות הופיע, הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה, על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו, משגב לנו, אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: יהוה הישועה, המלך יעננו ביום קראנו: הישועה את עמך, וברך את נחלתך, ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו הבתה ליהוה, עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו, כי בשם קדשו במחנו: יהוה חסדך יהוה עלינו, כאשר יחלנו לך: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו, ופרנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שככה לו, אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך במחתי יגל לבי בישועתך, אשריה לוי כי גמול עלי: * ירגיש חיי

כתר נהודא
בכחיק ועי הכונה
שלמה הכפול לכיפתק
סדח חקום קרבן ע"ו.
הוא רחום ויכפר עון:
הנו עוז לאלהים, יהוה
קבלה על מלכות ה'
לקיים מצוה ה' ע"ו
ישראל תקיימם מצוה
ה' ע"ו טובים עוז
ותעצומות להכניח
קדוש סחפולת לפני
הקבלה העמים טובים
של ישראל צניה: כי
על ישראל נאותו ועוז
בשחקים, פי' לע"פ שעה
בנות רבן כיהתיק עיקר
עוזו הוא כיהתיק עיקר
לחן עוזם הוא כיהתיק
בכיהתיק שלמה, מזה
נורא אלהים, של שיהיה
שכיה עקראח אלהים,
תחקיקין בן הדיקים
סחם שלמות הסביחה
שנאמר ונחתי חסכי
כחוכים מצח ובכתי
כחוכים ע"ו כד לעומת
זה: אל ישראל הוא נתן
עוז ותעצומות לעם, וכל
זה ע"י קבלה על מלכות
ה' ישראל תקבלים ע"ע
ויבכה יכוין כמלכות
ישראל ה' יראשכח ובחלות
יבכה ה' שבת מונח
הכזה יבמהלות ה' שבת
שניה דקובה ובקבלת
על מלכות ה' שבת
תלכח: הישועה את
עון, כמו יראה ה' וה"פ
הישועה את השכינה
קיימת היא חיימה שיהיה
את עוןך, עם עוןך כי
את פיובו עם כמו את
תנחום ההלך נח.

כזומר

הבנינים חשפעה בער של ישראל כחנן אר"ה בנות אהרן אר"ה בערר שכיה מה הלחן אומרת קלני
מלאכי ובהי ליראה של שהכניה חשפעה בערר שהוא ע"י הטלוי כי אין יסוהין ועטר כלי עין, ומגידל
הכח ה' יאמר נפשו הכתה לוי הכל כשביל ככיה ה' ע"כ בלב לעומת זה הש"י עוסה כשבילני: עורט
ועצו הוא כי בו יתח לננו, על סיס לנו אלה גדול וקדוש וירא: כי כסם קדשו, שיקרא עלינו: ככהנו,
ה' יראה יהוה וישועתנו סלה יהוה חללות ה' ישראל שחמים בו יח' וכסם קדשו: יהי חסדך ה' עלינו,
לשפוט לנו חסדים גדולים תחיה: כאשר יחלו נך, כבליך ובשביל כבוד שכיה עוןך על ידי קבלה על
מלכות ה'

תפלת העשיה

מזמור שיר חנכה הפתח לְדוֹד: אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה בִּי רִלְיִיתִי,
 לֹא שָׁמַחְתָּ אֵבִי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁעֵתֵי אֵלֶיךָ וְתַרְפָּאֵנִי: יְהוָה
 הַעֲלִיתָ מִן שְׁאוֹר נַפְשִׁי חַיִּיתִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: וְאֶרְוֶה לַיהוָה חֲסִידֶיךָ,
 וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ: בִּי רָגַע בְּאִפּוֹ, תַּיִם בְּרָצוֹנִי, בְּעָרֵב יָרִין
 בְּכִי, וְלִפְנֵיךָ רָנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי כַשְׁלוֹי, כִּל אֲפֹסֵי לְעוֹלָם:
 יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְחַרְדֵי עוֹז, הַסְתַּרְתָּ פְנֵיךָ, הַיִּיתִי נִבְהָלִי.
 אֱלֹהֵי יְהוָה אֲקַדָּא וְאֵלֵי יֵאָדְנִי אֲתַחֲנֶנּוּ: מַה
 בָּצַע בְּרַטְמִי, בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיִּזְרֶךְ עִפְרָי,
 הַיַּזְרֵד אֲמַתְךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי, יְהוָה הִנֵּה
 עוֹזֵר לִי: הַפְּכֵת מַסְפְּרֵי לְמַחְזֵלֵי לִי, פַּתַּחְתָּ שַׁקֵּי וְהִתְאָדַנְתִּי
 שְׁמַתְךָ: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוּם, יְהוָה אֱלֹהֵי יְעֻזְרָם אֲדַבֵּר:

כתר נהורא
 ארוםסך ה' כי ליתמי
 הנכחתי וזה
 רחמי יראה ה' לכל יהיה
 לאדם נכחות ה' כי תחת
 איהו גדולה וכבוד כי
 הסיית נתן לו כבוד
 לתענהו כח'ם בלכרהס
 והגדלה סךך לטי ה'
 חתגלו ע"י סךך נעוטר
 ובכבוד וכמתין וכסס:
 ה' אלהי טעמי ח'ין
 ותרפאני הוא סליחת
 העון כח'ם וכן רפא לו
 ע"כ רחמי אהבה ה' על
 אשר יפדה את ורפא

כחסורה: תוכה בין שמת
 ארטי ואש"כ דכס"י הא"י
 ול סכך לנתיב י"פ הו"ה
 ע"ל נכרות ה"ס:

מכל ענותו: ה' העלית מן שאלו נפשי. שלח ארד לניכוס ע"י עמלתי וזהו רחמי הכולת ה' שהיא מקבל
 סכים והוא מוגדל ענותו יח': וחרו לה' חסידיו. כי יכולים אדם לחכות בה' שיעיב לבס והזמרה ל'ל
 ע"י קבלת עול חלכות ה': ה' כ' כרונך העמדתה להררי שוח. הם הלכותיה של חורה כח'ם כהררים הללוים
 כשערה ולהסינס ולקייסם ל'ל כירלח ה' דלס ח'ין יראה ח'ין חכמה: הסתרה סנין. כעין כישול חורה ולא
 נחם לו חכמה וכניה להסינ: הייתי נכחל. כי סגנה תלמוד עולה ודון: ע"כ ח'יך ה' ח'קרא כחשובה חגולה
 אלהכ ה' ואלהכ חורמו: מה בלע כדמי כו' ע"כ טעם ה' וחנני. חכמה וכניה כד'ס גל עיני ואכניסה
 כסלימות חמורתי: וז"ס הפכת חספרי לחמול לו. פירוש כמו לע"ל שלחמ' יהלוו שמו כחמול טעמה הקב"ה
 מחול ללדיקוס: פתחה סנין. הוא הלבוט סך נוטעי וכחח לו החכסעות הנכמות: וחלוצני פתחה של הבנת
 החורה: למען יזמך כבוד. היא הנפש היה סנקלח כבוד: ולא ידום. תלהל ע"י קבלת עול חלכות ה':
 ה' אלהי. אמה חיימד אלוהתך עלי. ע"כ לעולם ח'יך:

בין לשמח כח'סור יי סכך וזילנו לא הניע לבס כח'סור הנעור יעמד סך לא יספיק וזמרו:
 יהוה מְרַךְ יהוה כְּרָךְ יהוה ימְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד בִּים: הַרְבֵּה
 יהוה לְמַרְךָ עַל כֹּל הָרָרִץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֲחֶר
 וְשָׂמוּ אֶחָד:
ט"כ יחמל משופד וככ ויהמל:
 הושיעני יהוה אלהיני, ובקצנו מן הגוים, לירדות לשם קדשתי.
 להשפיק בהללתיך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם.
 ואמר כל היום אמן הללויה, כל הנשקפה הבליה יה הללויה:
 כבש וכח'ס וכח'ס למגיס כולו למצוה סמור לדוד השמים כו':
 יראה ה' ליראה מרותו ויחנך כהוא היה היה ויהיה ה' ח'ין ה' ח'ין. ואלהכ ה' כסס
 כהקב"ה אהב את ישראל והיה חיימה לעלמו חוחר חלכות ככניל אפסה כריחל ישראל עמלכו כרלמי לנו
 לאהבה את ה': והיה ה' ח'ין כו' רחמי חללה ה': הושיעני כו' ע"י קבלת עול חלכות ה':

שחרית לשבת

לְמַנְצָח מְזֻמָּר לְדוֹד: הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים

כתר נהורא
 השמים מספרים רחמי
 יראה ה' פירוש

כח'ס ח'ס ח'ס ומ'ס וי'ס כ'סו כניכס ככניל חורח חלכות סניס וחי'ן ח'יס חכני ח'ס כח'ס
 ח'יס: ופסה עמו טעמה ס'יס כח'סני ח'יס ח'סו סרלמי ס'יסיה לו יראה ה' ומה סניס ס'ין להס
 ככ'

שחרית לשבת

כתר גהורא

כבוד אל ומעשה ידיו מגיד דרקיע: יום
 לחם יביע אמר וליצה לליצה יחיה העת:
 אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם:
 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מידים.
 לשמש שם אהל בהם: והיא כחתן יצא
 מחפתו ישיש בנבור לרין ארח: מקצה
 השמים מוצאו ותקיפתו על קצותם ואין
 נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת
 נפש ערות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי
 יהוה ישרים משמח לב מצות יהוה ברה מאירת
 עינים: וראת יהוה מדורה עומדת לעד משפט
 יהוה אמת צדקו יחזו: הגתמדים מזדב ומפז
 רב ומתוקים מדבש ונופת ציפים: גם עבדך
 נודר בהם בשמרים עקב רב: שניאות מי
 יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך.
 אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב:
 יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צודי וגואלי:

סבר ופונט כו' וי"ט
 ותעשה ידיו מהם תעשה
 ידיו של השני זה תמיד
 הדרקיע מה שהם רחוקים
 כאור חפני מורא בעינים:
 יום ליום יביא אומר
 כי בקיץ היום לוח מן
 הילול ובחורף הלילה לוח
 מן היום וכל זה ע"י
 הלוח הנלגלים שהם
 חתופנענים חתופקה
 להשיג גדולה ה' והבטחתי
 וי"ט הם עשויים רצון
 קום כחננוקה חתוד
 חתוכה ה' חין אומר
 שהיא נקשה פירוש חין
 פתקשים שום סבר ופרס
 עובר עבודתם וחננופתם
 החתופיה: ואין דברים.
 הוא חלוקה על שלח יתן
 להם שום פרס עד הכה
 אלה עשויים הכל חתוכה
 ה' ק"י האדם שראוי
 לנכוד עבודת ה' חתוכה
 ה' לא לחקות פרס ולה
 רחמו חתכה ה' וכל זה
 החתכה והיחלה היתה
 ע"י לימוד חורה ה'
 חתמה חתכה נפש וכו'
 ע"י לימוד חתורה הוא
 דניקות ה' כח"ס ואחס
 הדנקים כה' ע"י היים
 ע"י החורה שנקרא עין
 חיים לחתוקים כה ולה
 חזק כי אם יש לאדם
 אדם חמוד כל עם לזהב אכל
 שום בו דיה חף אם ילמדו כמה כניא כל דברי הספר.
 עדין ישאר כספר ד"ח ומחיקות טלה וגם עבדך
 נודר כהם ע"י הכלה עול חלכות ה':

רגנו לדקקים כה' רחמו
 ירחל ה' והי"ט
 שרין להיות כיראל ה'
 שביה רחמי וכדלי לרין
 לחמ"ה הקב"ה כי לישורים
 נלוה חתלה: שירו לו
 שיר חמד: רחמו חתכה ה' כי חתול חתכה ה' כי חתכה חתול יה ואח"כ חן לי יחברך חתול על כל נביעה ונביעה: כי
 ישר דבר ה' רחמו חתלה ה' כי עיקר החלום ה' של חתוקים הוא לימוד על כל דבר כה' וי לטובה וכל
 מה שבתקן חתמה לכה עבדך וכל עשיתי יחברך כחזוניה: לזהב צדקה ומכסף רחמי חתלה עול
 חלכות ה' פירוש כי אם יקרה לאדם ליהם חסד ומהם נער הוא כי השני הוא ליהם צדקה ומכסף

רגנו לדקקים כה' רחמו
 ירחל ה' והי"ט
 שרין להיות כיראל ה'
 שביה רחמי וכדלי לרין
 לחמ"ה הקב"ה כי לישורים
 נלוה חתלה: שירו לו
 שיר חמד: רחמו חתכה ה' כי חתול חתכה ה' כי חתכה חתול יה ואח"כ חן לי יחברך חתול על כל נביעה ונביעה: כי
 ישר דבר ה' רחמו חתלה ה' כי עיקר החלום ה' של חתוקים הוא לימוד על כל דבר כה' וי לטובה וכל
 מה שבתקן חתמה לכה עבדך וכל עשיתי יחברך כחזוניה: לזהב צדקה ומכסף רחמי חתלה עול
 חלכות ה' פירוש כי אם יקרה לאדם ליהם חסד ומהם נער הוא כי השני הוא ליהם צדקה ומכסף

חסד

רגנו לדקקים כה' רחמו
 ירחל ה' והי"ט
 שרין להיות כיראל ה'
 שביה רחמי וכדלי לרין
 לחמ"ה הקב"ה כי לישורים
 נלוה חתלה: שירו לו
 שיר חמד: רחמו חתכה ה' כי חתול חתכה ה' כי חתכה חתול יה ואח"כ חן לי יחברך חתול על כל נביעה ונביעה: כי
 ישר דבר ה' רחמו חתלה ה' כי עיקר החלום ה' של חתוקים הוא לימוד על כל דבר כה' וי לטובה וכל
 מה שבתקן חתמה לכה עבדך וכל עשיתי יחברך כחזוניה: לזהב צדקה ומכסף רחמי חתלה עול
 חלכות ה' פירוש כי אם יקרה לאדם ליהם חסד ומהם נער הוא כי השני הוא ליהם צדקה ומכסף

שחרית לשבת

כתר נהורא

בָּנִים שָׁמְעוּ לִי וְרֵאת יְהוָה אֲלֹמְדָכֶם: מִי הָאִישׁ
הַחֲפֵץ חַיִּים אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב: נִצּוֹר
לְשׁוֹנְךָ מִדַּע וּשְׂפִיתְךָ מִדְּבַר מִרְמָה: סוּר
מִדַּע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וּרְדִפְדּוּ: עֵינֵי יְהוָה
אֵל צְדִיקִים וְאֲזִינוּ אֶל שׁוֹעֲתָם: פִּנֵּי יְהוָה בְּעוֹשֵׂי-
רָע לְהִדְבִּיר מֵאֶרֶץ זָכָרָם: צַעֲקוּ וַיְהוֶה שְׁמֵעַ
וּמִבְּלַל צָרוֹתֵם הַצִּילֶם: קָרוֹב יְהוָה לְנֹשֶׁבֶר לֵב
וְאֵת דַּכְּאֵי רוּחַ וְשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק
וּמִבְּלָם יִצִּילֵנּוּ יְהוָה: שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמּוֹתָיו אַחַת
מִהֲנָה לֹא נִשְׁבָּרָה: תַּמּוֹת רֶשַׁע רַעַה וּשְׂנֵאֵי
צְדִיק יֵאָשְׁמוּ: פּוֹדֵה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא
יֵאָשְׁמוּ כָּל הַרוּסִים בּוֹ:

ה' עמי שחיון האדם
לקיים מצוה יראה ה'
ככל עת עימי הוא מן
קדושי: מי האיש הקפץ
היום, רמוז אהבה ה'
פירוש כיון שאוהב אדם
אח נפשו והיו ק"ו ציל
אהבה ה' שהוא מקור
החיים האמתיים וכ"ו
ע"י גזור לעיניך כו':
עניו ה' אל צדיקים.
רמוז תכלות ה' כי אע"פ
שהש"י הוא רם ונשא
אעפ"כ עניו והסתחוו
אל צדיקים אע"פ שהם
נ"ד: סודה ה' נפש
שכדו, ע"י קבלת פול
מלכות ה' שמתליכה
אח הקב"ה על עולם
ככל עת ונכנסים לו
יתברך לכה"ע עבדיו ע"י
סודה ה' אח נפסס:
תפלה למשה א"ש
האלהים, פ'

תפלה למשה איש האלהים, אדני מעון אתה
היית לנו בדור ודור: בפרם הרים יצדו ותהולל
ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנשי

תפלה זו שנאמר בה כי
כלנו בלשך כו' לא חימא
שאלו זה כי אם לנו
שאלו צדיק נחור ו"ה

אלא אפילו למשה איש האלהים שהיה צדיק נחור נ"כ היה לו יסורין כעוה"ז: אדני מעון אתה היית
פירוש משון של העולם אתה היית מהוה כעוה"ז: לני כשכילנו ישראל כמיש בראשית ברא אלוקים
כשכיל ישראל שנקראים ראשית ולזה רמוז יראה ה' כי בראשית הוא צדיק ירא כח פירוש כיון שנברה
העולם כשכיל ישראל וכשכיל החברה שנקראת ראשית דברו ראוי לראה אה כי שחא אינם יוצאים
ידו ונחנם כקלף תנוה ה' כל החברה או בשמירה הבנה: כפרם הרים וולדו כחון אהבה ה' פירוש
ע"ד כחבוב כספר על ספוק זה אלו וחסדו פירוש אלהותו כחלה ע"י וחסדו כעולם פירוש ה' פירוש
האילו זכרא וי"ה ועשה ה' זיה העולם: אלהי אבי, ל' אהבה פירוש ע"י רצוני כחוזל נחור
בשמותיהם של צדיקים שנאמר התה היצורים יושבי נעשים עם התקן מלכו של עולם כחלכחו ה'
שם כחלכחו עולמו והסכימו לברוא את העולם וי"ה: כפרם הרים וולדו כחון אהבה ה' פירוש
או ארץ ישראל: ותכל, זה חוק לארץ: ומעולם עד עולם אתה אל, פירוש רציה לגלות א הימך, אפילו
בעולם הזה הבשתי כי מחתה שרדה מעולם עלין עד עולם החתמת אתה אל נחמה אלוהה שלך
זה בראה הכל לאשחודע אלוהתך וכל וזה האצילות והבריאה העולמה והעשיה של העולמות כל
או היה ע"י לימוד החברה שחידש ולמד הקב"ה את החברה כי החברה היא העולם כחוזל נחור
בחוה בראה את העולם וזה חירון של העין החיים דרוש עולמים ויבשר עוף כי על קושיה הראשונים
העין החיים וי"ל כי משח אשר החחיל החפשות והשתלכות העולמה אשר עומה ואל היה אפשר לקדוים ה'
הח"ה הנקראים כלים זה אשר זה עד שבא אל המציאות אשר עומה ואל היה אפשר לקדוים ה'
לאחר בריאה העולם הזה כי כל עולם נברא אחר בריאה עולם כחולמה חתני וכל העולמות היו
נבראים ומתפשטים ומתבלגים והולכים זה תחת זה כחוננים סגורים ומתולפס זה אחר זה ע"י חסד
זמן בריאה עולם הזה וזה נברא כחון הראוי יי אחר בריאה העולמות העולמים אשר עומה ואל היה
פירוש ק"ו"ה אח הכל עשה וזה כעוה"ז את העולם כי קודם שברא הימך עולמי חיים שנקראים חיים
נגד העולמות מהם היה בריאה ואצילות ארוכה ועולמות: עלמים כל"כ אלא נכחכם אפילו נכסח ימים

שחרית לשתת

עד דבא ותאמר שובו בני אדם: כי אלה שנים בעיניך. כתר גורא
כיום אתמול כי יעבור. ואשמורה בליקדה: דרמתי שנה

ידן

בנכח חזק ויש חורה שא"ל לפרשה כנחב והיא חורה שבע"פ שא"ל דברים שבע"פ וי חיה דבאי
לאיורה כנחב מפני שהיא עמוקה שא"ל לפרש' כנחב כ"א בע"פ ע"כ יש בחכמה הקבלה עמיקה
במקרים התקולנים ד"ו א"ל לפרש כנחב כ"א חפה לאין הו"ח מחמת רוב עומק המושג ויש חורה
בא"ל להבין ולפרש אפילו חפה לאין הפני שא"ל לפרשה כלל דבכור מחמת עמקה והוא סוד משנה
בראשית ומשנה מרכבה שא"ל במ"ס הגינה אם היה הכס ומבין מדעתו מוסרין לו ראשי פרקים
מבין הסאר מדעתו וכל זה כשכל אדם חבל כשכל ענין של עומקו החורה של הקב"ה דהקב"ה
ואר"הא כלל חז' כמו שא"ל להשיג את מהות הש"י כן יש חורה שגאמר בה בלא פירוש ומחשבה של כנ"א
חי שא"ל לפרשה לה כנחב ולא דבכור וליח אפילו מחשבה חסיפא בה בלא פירוש ומחשבה של כנ"א
כמו ליה מחשבה חסיפא ביה כהש"ד ומל"ד הרב הרוצה להבין לחל"ה בלו פשט עמוק ומרקי
מאיר שהמניח בחלמודו חמלה מלמרו פשט ההלכה ברחבה עד שה"כ כגלמודו כ"פ הידוע אומר
לו הגמ' חמלה עמל של הידוע וכן היה בדבריאל העולם הגולן שעל ידו יש יכולת להבין את
המקרים ויש עמקות השכל שא"ל להרב ה"י"א הדבור וכ"כ הכחז הו"ח בחשבה פחותה
הדבור והדבור פחות מן המחשבה וכ"כ בחשבה ענאה יש כמה מדרגות שא"ל להרב להסביר
להחמוד וכן הוא בתנ"ל כא"ס כי רצון הו"ח למעלה מחשבה ונאלו חמלה עולמות הרצון כמ"ס
במ"ק א"ל לא לרשומין המובנים כי היה רצון להמניח רצון כא"ס עד שירד לרצון ההשגחה
נעלה חל"ה על עולם ההשגחה שהוא עולם הכריאה עד עולם היצירה שהוא עולם הידבור שיש
יכולת לדבר בו עד עולם העשייה שבע"פ בעשה כמ"ס דבכר ה' שמים נעשו שהוא הכריאה של החורה
פירוש כי קודם שברא והנריך עולמות אר"ע היה חל"ה עולמות נעלמים כ"כ שא"ל לכותבן אפילו
דברם ורמו וזכר עד שכל האש"ליות עולמות אר"ע שרמזם התנא בפרקי אבות כדנחן כל מה
שברא הקב"ה בשמלו לא בראו אלא לבדו שגאמר כל הקראח בשמי ולכטרי י"ו ופירשו המפרשים
דקאי על עולמות אר"ע כמ"י וכדכורו הו"ח נגד עולם חל"ה עולמו כמ"ס חמיו של הקב"ה שם כדורו
בראיו קאי על עולם הכריאה ירחיו על עולם היצירה אף עשיתיו על עולם העשייה ולפי הודרש
בשהבין אז ראה ויפסרה הכינה וגם הקרה להחורה וגם להעולמות שהיו נבראים על ידה ויובל
ויאמר לאדם ש"י יכולו בנ"א להבין אז ברא עולמות אר"ע מהם החזונים נגד העליונים מהם בנ"א אר"ע
אורות א"ל אז ראה ויפסרה נגד עולם חל"ה עולם האר"ע ועולם חל"ה עולם היצירה וגם חל"ה
נגד עולם העשייה ופשט של חורה שהוא ויאמר לאדם וכל זה רמוז בהמורה בראשית ברא אלהים את
השמים ואת הארץ פירוש היה להם ראשית כעשה בריאה עולם קודם ה' חלפים שיה' ולמה לא בראה קודם
הוא קובציה הקדמונים הנ"ל בענין החיים שהיו פשוה עונה מהעדר ויחזן כמחוב מפני שכל ה"ו אש"ר
ליו"ח לבדו עולם הוא קודם ואמר הכתוב שברא בחל"ה הקדויות שה"ו אש"ר להיות אחר האלילות
חורות עליונים שהיו אורות בני כלים ו"ס בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ולא אחר ויאמר
אלקים יהיו שמים וארץ אלא הכי פירשה כ"ו בלא ילא לבחי' חמורה כד"ל אז ראה בעולם חל"ה עולם
וא"י ויאמר לאדם בעולם חל"ה את החורה אלא היה הכריאה בחמיו מחשבה הקרה חכמה ו"ס בראשית
וא"י כמחמת ברא שמים וארץ אז לא היה החל"ה כלל כי השמים ענין הם כמו אין כיון שאין ידוע
מה הם והם ממוזג בין אין ליש אלא אפילו והארץ העליונה היחה חמה ובה ואין הגבה בה לרוב דקות
שלה ק"ו השמים העליונים שאפילו השמים שבע"פ אחר נמדדו שיה"ו שאין הגבה בהם ונעלה לתוך
פסיהם וילן אחר מי גבוה חכם ואחר מה היה ובי' כהו"ח עשיר יסעה חמיו ימי שהוא נבד ובע"י קומה
יגיע בה ע"כ לא ברא אלהים את העולם קודם שיה' היה אפשר להיות הגבה לא בשמים ולא בדרך ולא
חמורה כי והארץ היחה חמה ובה ואין הגבה אפילו בארץ שהיא ארצות החיים העליונה כ"ו שהיה
חובקן גלי אור חמה ונר הגיה יאם היה כורא את העולם קודם כמות לא היה שום אדם יכול להשיג
חורה בעה"ז שהיא גבוהה משכל אנשי והיה וברא הארץ החמיוה השך והארץ עולמה היחה חמה
וכהו לציא ורקע"ה אף ויאמר אלהים יהי אור פ"י כשיצא לבחי' חמורה כ"ו שהיה משער בדעתו וראה
ויפסרה הכינה יגם הקרה להחורה והעולם שברא על ידה ויהיה יכולת ויאמר לאדם להקרה ויאמר
אלהים יהי אור פירוש יהיה אור החורה ויגלה בחמיוה לחמיונים יהי אור יהי החורה שנקראה אור
כוח והגבה בה ע"י חמיוה שהיה להאיר בהכלים אכל ויהי אור פירוש קודם לכן היה אור כלל
שמוזג והגבה ע"י אפילו כפי' חל"ה האורות ובראשית ב"ו ויאמר לא היה הגבה בהם ובחורה והיה
בבה הארץ העליונה חמה ובה ובחמיונים וחשך על פני חמיו והרי רמזו אלהים מחמת פירוש שיהיה
השמים הקרה רוח אלהים מרחפת לשכון על פני המים הם לימוד החורה שהיה בחמיונים ע"כ ויאמר
אלהים

שחרית לשבת

כתר גודרא יְהוָה בְּבֹקֶר בְּהַצִּיר יַחְלֹף; בְּבֹקֶר יִצִּיץ וְהָאֵף לְעָרֵב

אלהים יהי אור פירוש
יהי אור החורה ויחנה כחמורה לחמנים וירא אלהים אה האור כי טוב פירוש טוב שילך להתהוות
ואל יהיה נעלם ומגיע מהשנה מהם ויש כראשית כאל אלהים אה השמים פירוש כראשית וקודם
העולם זה ברא אלהים אה השמים ששמש העולם הוא שמו של הקב"ה ע"כ מחזקן השמים לא פירש
הכחוב כלום כי אפילו שמים כשנבדחו כ' כמדרש שח"ט מלך שפירש וילון כאל שמים
מוצגים ק"י חזקן השמים העליונים שמי השמים ואחר כך כיום הבני ויקרא אלהים לרקיע כשנבדחו
כשם שמים העליונים וכן כיום נ' ויקרא אלהים ליבשה ארץ כשם ארץ החיים העליונים ועל הארץ
העליונה פירש הכחוב ואמר והארץ העליונה הימה הנה וכו' הוא ריקוח וכו' כל זמן שלא היה
אדם בארץ החחונה הוא כ"ז שהיה ומשך בלי אור הורה ומלוח על פני המים פירש"י על פני המים
שעל הארץ פירוש כג"ל ה' העולם כולו נברא על ידי החורה ואפילו שמים וארץ החחונים כשנבדחו
נבראו על ידי החורה כמו שזכר ויאמר אלהים יקו המים מחמת השמים פירוש אפילו מחמת הימורה
של חורה שאר"ל לעולם ילמוד אדם חורה אפילו שלא לשמה שחוקן שלא לשמה כל לשמה ויש
ויאמר אלהים יקו המים הם לימוד החורה שנלמד שלא לשמה וע"כ נאלץ לימוד מחמת השמים
ולא מרחם לעולם כל יקו אל מקום אחד להיות נדר לימודה כ"ז שאל כי מחוקן שלא לשמה כל
לשמה ועל ידה של מחלת הלימוד ואלא לשמה ומראה היבשה אפילו על ידי מוח לימוד חורה שלא
לשמה נבראה היבשה היא ארץ כשעולם השפל אך ויקרא אלהים ליבשה ארץ כשם ארץ החיים העליונה
כי היא סיבה לבוא ללימוד לשמה ויש והארץ העליונה הימה חורה וכו' לדיא ורקיעה כזמן ומשך
כלי אור חורה ומלוח ששמה על ידי אדם היה ע"ס חמוס על פני מים שעל הארץ הם כד"ס
שנק' מים שעל הארץ שנבראה הארץ החחונה על ידי כל זמן שלא האירה החורה על ידי עסק
האדם וכה הימה הע"י כי כמו שיש בשמים חמה ולכנה כוכבים ומלוח כן ראו להיות בארץ דשא
ואילונה ובה שמים מים לה' ששעה ה' בהם כל החקונים החיים לשמים אבל והארץ נחן לבני
אדם ששעו בה חקונים וזהו אלהים מרחם פירש"י כשא הכבוד ורוחק על פני המים על ידי החורה
הנלמד על ידי אדם מושך כל המרכבה וכשא הכבוד והשכינה אלו לבדו כשעולם היה אור השכינה
פ"כ אז שלא היה עדין אדם כשעולם השמיים היה הכך על פני המים על פני המים היא
החורה שנבראה ארץ על ידי הארץ העליונה הימה חורה מעך שחול ואמר הכחוב מה עשה אלהים
שהיה נברא אור היה מחמת אלהים לעסוק בחורה שיחשבו הנדקים היא חורתי של מרע"ה ירע
ור"מ הם נשמות הכלולים במרע"ה ויש ויאמר אלהים יבני אור פירוש חזקן חזקן חזקן חזקן
אור ראה הקב"ה בהם חידושי חורה של מרע"ה שיקבה בהם קוסיות וחידושים ע' ספר הקנה שאר"ל
ע"פ ומרא חזקן כי טוב כשנולד נחמל כל הכוח כולו חורה ומיד ויהי אור ולא אחר ויהי כן דק"י
הוא וזה שמים וארץ שלא נאמר בהם ויאמר אלהים יהיו שמים וארץ ואפ"ה נבראו על ידי אור
המחשבה ק"י האור שנאמר בו ויאמר אלהים יהי אור ודלוי ויהי כן אלא גם ויהי אור פירוש
החבור כי וירא אלהים בשני חובות אלו אה האור כי טוב חורתי של מרע"ה וחידושו שיקבה להקב"ה
הול"ל ויהי כי והנה על ידי חידושי חורה של הנדקים נלחם גם ארץ העליונה וכן שחול
כח"ט כי אם בחורה ה' הפלו בו ויהי ויהי כען שחול אהר שריו יתן כשמו ועי"ז חזן הארץ
העליונה חזו וכו' שהיא לדיא ורקיעה אלא נלחם גם בארץ העליונה אילנות ועץ שחול כח"ט על
ידי דק"י כחמר וישם בחידושי חורה כשנבדחו עי"ז כאלו כלכונן העליון יבנה וכן יש על ידי חורה
הנדקים אור לשמה ויש וירא אלהים אה האור כי טוב ופירש ספר הקנה כשם אלהים ז"ל כי טוב
כשנבדחו אה הכרות חרמנו חלוקתיהם שחזק"ה אורתי אהר שם ארץ העליונה אילנות ועץ שחול כח"ט על
ספק של אלהים בחורה הנדקים והנדקים ויש ויבט ה' אלהים נן בעקן מקדש קודם ששק
אלה"ד בחורה ומלוח נעט לו הקב"ה לאה"ד מחורתי הנדקים כל ען נחמד למראה הם ען שחול הנ"ל
ולא ליה לאה"ד כ"א ע"ה ונחמו ילמתי אה הפירוש ויש מפרי ען הן אטול חאלל וכן אחר משה
לחנלים והחוקקים וליקחם מפיו הארץ פירוש לא חייבם אה"ס להיות כמו אכרסה אכינו שהיה
יומר מאה"ד ע"י שקיים אכרסה כל החורה על שלא יחנה נחמר לו יושע כאלו ששם אכרסה
ע"י עקב וקיים מלוח שלו נעט העקן שחול בעלמו אבל אלה"ד השם הקב"ה שמה לא יבחר בטוב כ"כ
כמו ח"א ליעט בעלמו העקן שחול כגן עזן ע"כ וילחם ה' בעלמו ען נחמד למראה ואחר כך ויבט
גם אה האדם אהר יצר ובכ"ו אהר הארץ שהיה בולל כל הנשמות כי זהו נן עקן שלו השי"ד לו חן
החורה השייכה לו ויש מעון אחת היית לני כדור וכו' ומעולם עד עולם כי כמדרש כראשית רבה
יש דעות כי ב' אלהים שנה לנד אז יבדאל והעולם עלו כמחשבה להכרמות כח"ט על פסוק וזהיה
לכלל חזקן וזהיה כששטים יום יום ע"ס ודעת חזקן העקן החיים כי החתלה עליהם הרצון לדיא
אה העליונה וישאל הוא כזמן חזקן לו סוף עד שכל לדיא כריחא אר"ט ועכו"ל ויש אר"ט מעון אה

שחרית לשבת

כתר נהורא

שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבזרות שמונים שנה
 ויהיבם עמל ואון כי נז היש ועפפה: מי יודע עזו אפק
 וכיראתך עברתך: למנות ימינו בן הודע נביא לבב
 חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עברך: שבענו
 בבוקר הסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו
 בימות עניותנו שנות ראינו רעה: יראה אל עברך פעלך
 והדרך על בניהם: יהי נועם ארני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננה:

דכה סס תשובה המסקל
 לכל העל כמה תענית
 לרף: יש גלרין מ' יום
 יום פ' יום ויום ר' יום
 רגיל יום ש' יום ומקשה
 הארוזל ח"כ מי טעשה
 כמה תענית וטענה כהם
 ח"כ לא יסקרו כל ימיו
 לתענית ותשובה ומירק
 כי הורח יכול לטעון
 בהפסקה כי כי ימים
 נהפיה הפסקה נהב

כ"י יום ס' ימים היו כתי מ' יום עד טענה ימים הפסקה שהיא תענית משבת לכח הוי כמו סיה אלפיס ק"ר
 יום שהוא יתר מן ע' טענה ואחר המסביל או אחת יודע כמה תענית הזמן לנרמל יר"כ כליתו טענו
 נחמלים כמו הנה והנה הוא ששטיבין וזמורים ימי שמינו סי' הזמן כל ישראל הוא תשוב כ"כ
 כשהוא נחשבה ומעש"ט כי לא אומר טעם שלימות להיות נחשבה חלל הפי' ימי שמינו סי' ימים
 לכל כל השנים יש כמה שיעור טעמים שנה וכו' ל"ק יתור מלח כהם כי הפסקה של טענה ימים היו
 סי' אלפיס ח"ר יום ויש קונה עולמו כעשה אחת ולא נבזרות עובד ה' דהויט גלס עוד כמה
 הפסקה היו כמו שמונים שנה וח"כ אפנה לעמתי אהיה וכן נחשבה ואחוק הכל כמ"ט הארוזל
 יהורוי יעשה חומס בהפסקות ואחר מרע"ה חלל זה אין נהיגין אל לבס מה שאובדן מן הזמן ימים
 שמוע"ס כי והרבה עמל ואון סי' רוב שמינום שיהאיים הזמן כעמל ואון והוא כדעמס כזמן קר
 חלוד כי זו חיים ועטפה ע"כ מי יודע עזו אפק דלפטר דהיון היולל כנפלה ועמל ואון נהב
 נ"כ כזמן לרין וכמחורזל דר"י כ"כ עבד שרבו מהבט לו יום לטענה חקנה יש לו כי וכיראתך
 שהוא תשוב חלוד ויה קונה עולמו כעשה אחת שהיא נחשבה ומעש"ט יירמח ה' אפטר כי בן כנרתך
 על זו שהוא חז"ל טענה אחת כעבירה וכלי ירמח ה' ע"כ לנחמתי ימינו כן פי' למנות יום טעמיו
 כו נחשבה ומעש"ט נגד סי' שיהאיו היה כנפלה וכעבירה הודע לנו לעורר אותנו ולטענה הטיבה
 על כל יום וכל טענה שלח היה כעבירה ה' או וכו' לבס חכמה לעשות תורה ומעש"ט בהם כפרה
 על כל הטענות: טענה ה' עד החי סי' עד חתי יהיה הויכות טענות אומרים הטענה ה' טענה
 חתהל לעורר אותנו לחשבה והקב"ה אומר ביכר ישראל אלל הוא הויכות: והנחם על עבדיך על
 זכות הדריקים הנחמרים טענות חמיר ע"י קבלת על מלכות ה': טענות כנזקך הסדך
 לעורר אותנו ליראה אלל ה': טענות כמות ענינות ע"י שנתעורר ע"י השמחה להבנת ה': יראה
 חל עבדיך פעלך הטענות והו חמירות ה': ויהי נועם ע"י קבלת על מלכות ה': ויהי נועם טענות
 טענה סקרא נועם של ה' אלהינו יהיה עלינו: ומעשה ידינו כל הנחות ומעש"ט יהיה בוננה עלינו
 נחמלתי הטענות ומעשה ידינו בוננה פי' יעשה כונניות וחקוים אפי' בעולמות העליונים:

ישב בסתר עליך בצל שדי יתלונן: אמר
 לוי מחבו ומצודתי אלהי אבטח בו: כי היא
 יצירתך מפח יקושי מדבר דעות: באברתי יסך

ישב בסתר עלי' רמוז
 יראה ה' פי' מי
 שחשחה א"ע חמיר
 כסתר של עליון הנדול
 הדנויות כהשי' הכון
 כללו כולו ננוז באור ה'
 שהיא רס וע"יון כחורזל

לך

הוא היה חוקים אחי ולא אמר אחי כחוקים מפני שהקב"ה הוא תקומו של עולם והנה כמו שהקב"ה
 הוא תקומו של העולם הנדול בגלוי בן האדם סקרא עולם קטן הקב"ה הוא תקומו של עולם כמים
 ביום הש"ע א"ח כהנה כשויבם האדם אל לבו שהחלק הנדול הקב"ה אשר חכה"כ עומד עליו ורואה
 נחשבו בו חיד יגיע אליו היראה בו' ואם יביטין בן שהוא יושב חמיר כסתר עליון אחי יוכה גלל
 בן יתלונן שדי ארזל למה נקרא שמו שדי שאתר לעולמו כי בן יאמר ה' לעולמו של לדקין זה
 ד' פי' יאמר הקב"ה די לו נלדקין וה להיות נברא העולם ככילו כדחנן למה נברא האדם יהודי
 כהיום א"כ על העולם עומד וכן נלדקין זה האדם נברא האדם נברא האדם יהודי
 העולם קר"ה ועומד: והנודל לרבה ה' יאמר אומר לה' חמסי ומלודתי אלהי הוא מייחד ומטכס
 אלהומו

שחרת לשבת

שיר המעולה לדוד מלך יהודה שכתב לפני יאסר נא וישאל: לולי יהוה ששנה לנו פקום עלינו אדם או חיים בלעדיה נפירות אדם לנו או נפנים שפסדנו נחלה עשר על גפשינו או עפר על נפשנו נפנים סודותינו: ברוך יהוה שלא נתקני קורן רשעים: ופצנו צפורה ופצתה ספה וקשים ספה לשקר ואנחנו נמלכתי: עזבו חכם יהוה עשה עמנו וקצו:

הפליטה הלאו את שם יהוה הלאו עבדיו יהוה: ששומרים בביית יהוה בקצרות בית אלהינו: הפליטה כי טוב יהוה ופרו לרשמי כי נעים: כי נעקב בחר לוי יהוה וישאל לפסלתו: כי אני נרשמי כי נדיל יהוה ואדונינו מקל אלהים: כי אשר חפני יהוה עשה בשמים ובארץ במים וכל תהומות: מטה נשאים מקצה הארץ בקיום למטה עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהקה בכורי בשרים מאדם עד בהמה: שפח אלה ומופתים בתוככי מצרים בפרעה וכל עבדיו: שהקה ביום רבים והרג מלכים עצומים: לפיתון בשר האמורי ירשנו מלך הגשן ולכל ממלכות הגשן: נתנו ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה שפך לעולם יהוה וברך לדוד ודור: כי ידון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: עצמי היום בשר ונהב מעשה ידי אדם: זה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אונים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפייהם: כמחם יהוה עשיתם כי אשר בוטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: בית הלוי ברכו את יהוה ראי יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הצריכה:

ההלוה ה' כי ערב אבינו ע"ה נחר לו יה ע"י סביה איש חס יובב אהלים וכן ישראל חס לבגולו של הקב"ה ע"י שוקכים ע"ע של חלכות ה' ואלהו חלמיים בחינה סימה וחמיית כי גדול ה' ואלהיו מכל אלהים ושמה ש"ע בלהותו והראיה כל אשר חס ה' עשה בשמים ובארץ כי כי ידון ה' עמו כדקדק שהיה ה' ידון עמו: ועל עבדיו יתחם לנפול איש חס כל הדינה והגליה עבדיו עליהם ולש"ל בית ישראל כרבו אה ה' על ידי הכלל קרנותיו לבית המקדש ויברכו חס ה' של עמי בניו ויברכו אה ה' על מינה אוחס לבנין כההיק ולבבאל קרנות חבו ע"י ידאל ה' והזהר ה': ואחר כך בית אהרן חס הכהנים שיקרבו אה הקרנות ואח"כ בית הלוי כשר כל הדין: ואבר ה' כלמי לריכים קרנות כרבו אה ה' אשרו ולדומי ש"ה כימה אה יקמות חבו חסות ה': ברוך ה' חסין המורקים החלונים כחיה ואלה וחסות ש"ה על ידי וחסות פעלו הדימה והגולה סיבה ה' שכן ירושלים הגלוה ע"י קב"ה של חלכות ה':

הודו לה כי טוב כי הלוהו כמרה יס לו חלק לעוה"ב ולא יזלה סחוח הגלמיים חסיו: ועולם חסדו רחוק ארביאל

הודו ליהוה כי טוב **הודו לאלהים** **כי לעולם חסדו** **כי לעולם חסדו**

הודו סוב ומסיד קץ חי יקרא טוב בעלם הקב"ה כי כסבל העולם הוא חסדו ולא לעשות ע"כ ראוי ליראה אה ה' כי האדם לרין ככל ע"ה לבינה כי וחס ויבאל ה"י סחא חספה חמנו העונה: הודו לאלהי האלהים

שחרית לשבת

	הודו לארזי הארונים	בי לעולם הסדו:
נאמל		כתר נהורא
הרשאל	עושה נפלאות גדולות לכבוד בי לעולם הסדו:	יה' הנפלאים העלונים
	דבק עם הודו וכן כל פסוקים הנמכרים שם י:	הכפופים (אכנתח)
הרשאל	עושה השמים בתבונה	בי לעולם הסדו:
ועזראל	דרוקע הארץ עד המים	בי לעולם הסדו:
זוכראל	עושה אורים גדולים	בי לעולם הסדו:
הנאמל	את השמש לממשלת ביום	בי לעולם הסדו:
הרשאל	את הירח וזוככים לממשלות בלילה בלילה:	בי לעולם הסדו:
יהודאל	למכה מצרים בכמורידם	בי לעולם הסדו:
כרובאל	ויצא ישראל מתיכם	בי לעולם הסדו:
להשאל	ביר הוקה ובזרוע נטויה	בי לעולם הסדו:
פלכאל	לנזור ים סוף לגורים	בי לעולם הסדו:
הרשאל	והעביר ישראל כחובו	בי לעולם הסדו:
ססכאל	ונער פדעה והילו בים סוף	בי לעולם הסדו:
הרשאל	למולך עמו במדבר	בי לעולם הסדו:
עשאל	למכה מלכים גדולים	בי לעולם הסדו:
סדאל	ויהרוג מלכים אדירים	בי לעולם הסדו:
צדקאל	לסיהון מלך האמורי	בי לעולם הסדו:
צדקאל	ולעונ מלך הבשן	בי לעולם הסדו:
קרשאל	ונתן ארצם לנהלה	בי לעולם הסדו:
הרשאל	נחלה לישראל עבדו	בי לעולם הסדו:
הרשאל	שבשפלנו זכר לנו	בי לעולם הסדו:
הרשאל	ויפרלנו מצרינו	בי לעולם הסדו:
הרשאל	ונתן להם לכר כשר	בי לעולם הסדו:
הרשאל	הודו לאל השמים	בי לעולם הסדו:

דינוי הפסק, חבון, חמור עד אחר ושמחן חסור להפסק אפילו לדבר מזה ואפילו לגבי זכר. אבל פסק
 לחן ולישיר עד אחר חיבה ויחברך ויבחרו ויבטח מהחן עד אחר בעולם ויבטחו (אבל לא
 לוהנך כו) וביהלו ואמן, ולקדושה (היינו לקדוש ויחברך כו) אבל לא יאמר הקדוש לעוהמם
 ובגברו ולא מה שמוסיפין בקדושה שבת רק יאמר עתה ואלו לא לזכרים דרבנן.
 לבני פוסק אפילו נחלש בים או בניו למסקין דומיה וזכרים בחלשותם, אם עשה לזכר לא יבדל לוי
 עד אחר ש"ס. נכרת הכנה שתי' נטונו כמו רשעים וכדומה דעת הח"ח להפסק אפילו בחולש ק"ס. בין
 הפרקים. נאלו הן בין הפרקים קודם חמור לחיה ואחריו ובכנה קודם חלילה ואחריו וקודם יחי
 כבוד. אחר פסוק יחי כבוד. מן השמים כבוד עד חלה לרוב בין כל פסוק ופסוק קודם ואנהני
 סניך ואחריו. בין החומרים. קודם כל הכנה החלו יח הללו יחי הכני ואחריו. אחר פסוק רבין
 ושני מינאליו. קודם ויבטחו עם כבוד קודם ויבטח. בין כל פסוק אחר ה' יתלך עד ושמחתי
 הואל בשלום (רק חיבה שלום) חפני הכבוד וחשיב לכל אדם וזי' מלי' הפסקים שנין בים (פסדיו
 אסור) ונחלש (היכל הליק ענינאל) הואל חפני היראה וחשיב חפני הכבוד (וכ"ו כבודו שחברו
 יקדשו ע"ז ויבט לזכר נחלה) וכן הדיו בק"ס וברבמיה. ובכתיב להפסק לכל הניל (או אפילו חסין
 באסור) יאמר פקודם כילאו עד ויבדך דוד. ובחמור להפסקו יאמר ז"כ ד"ס הניל וחורר לחיבה
 פסקה כה אם הוא בחילת הענין:

שהחית לשבת

ידרך ארנון: מה גדלו מעשיהו יהיה מאד עמקו כחשבותיהו:
 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרוץ רשעים
 כמו עשב וצריצו כל פועלי און להשקמדם עדי עד: ואתה
 נזרום לעולם יהוה: כי הגה איביק יהוה כי הגה איביק ואברו
 והפדרו כל פועלי און: ותרם בראים קרני בלוחי בשמן
 דענן: והבט עיני בשוקי בקמים ערי מרעים השטמנה
 אונני: צדיק בתמר יפרח בארו בלענן ישנה: שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד יגיבון בשיקה דשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כי ישיר יהוה צדרי לא ענקה עליהי בו:

כתר נהורא

כמו הלוקי הילול כהלת
 יהוה חפלה ערבות
 ובהיות ליה לוקס
 והלויכוכו ויהיה מקבל
 להביות כמו עליו עבר
 ויהי חפלה הי ויהו
 בעיל נוכח ג"כ לחפיות
 החמים ויש שמחת
 הי החפלה כהילת חמס
 כפעל כיש כחטפה ידן
 כהפחה חלון הפחה של
 החפחה חלול כוד הקרה
 והחמים כחיוו הם ע"י

מעשה ודי הקרה יהיו ארנון אז ע"י קבלה על אלוהי הי: מה גדלו העסק הי כמו ירחח הי
 סי מה גדלו העסק הי הננינם הוא מעשה העולם ומלואו חלקי יכולת להבין כליו חק"י כי מאוד
 עמקי החשבותיך בלתי נגלים ולזה רחמו ירחח הי מה גדלו מעשה הי שעיני הוא ירחח הי
 ק"ו מאוד עמקי החשבותיך הם חלשות וחסרי חזרה: וחמס כראס קרני רחמו אהבת הי כי ראס
 הוא ר"ת רפאל אוריאל תיכאל הם חלואי המרכבה כמס המפרשים ע"פ ויחמר יתקב כמס ראס
 חמה אלהים זה ויש מנוול אהבת הי וחמס כראס כמו מלאכי המרכבה חמס קרני: כי בלוחי
 הנופחים בלי בלחוד החורה כל הלילה כחמן רענן שהיה חמיר לפני כי כן חזותיך בלחה טוין
 גדולה לנדיקס כי לדיק חמיר יפרח ע"י חרובי חורה שלו שהוא בלוחי בלחין העליון וכנה ע"י
 חרובי חורה שלו חתנל טן חמל כחמל כחמור חמלה להסה וע"י קבלה על אלוהי הי אהב
 להגיד כי ישר הי לזרי ולא שולחה בו:

יהוה קלך נאות לבש: לבש יהוה עוז התאזר אף חכון מכל בל
 נשאו: נכון כפאך הוא מעולם אהב: נשאו נהרות יהוה נשאו
 נהרות קולם: נשאו נהרות דקנס: נשאות קום רבים אהרוב
 משקבי ים אריר כקרום יהוה: צרותיך נאקטני מאד לביחה נאה
 קולש יהוה לאורך ימים:

הי חן נאות לבס רחמו
 ירחח הי פרום הי
 חן כעבר כחון שלמות
 שהיה כונה שלמות
 והחיוני וחמיר דין חיוני
 לי ודין לא חיוני ע"י

כדלחח חמירם חפני כי נאות לבס חור גדול של היה העולם יכול לסובלו אך חמיכ לבס הי
 ע"י י חור ע"י החמיר שהיה אף חכון מכל כל חמוע וכן הלדיק חרול כנה: חנינם כחמשל
 חתך אל חדרום וכחוסה חתך אל החקיר של יהיה חלון וחמ כסוד כונה שלמות וחמיוני ורחוי
 לרחח אל הי כי כל שלח חס על כבוד קונו רחוי לו שלח כל לשולם ומנוול אהבת הי רחוי
 לדיק להחלל חמיר שחמה עליו השכינה ובהיה מרכבה וכסא הי כמו אהבת הקדושים כסא
 להיות המרכבה כחזריל אהבת הן המרכבה ויש כין כסאך מלו שהיו מלו אהבת הקדושים כסאך
 הי כי שלום אלה כל לדיק כע"י מעשיו הטובים נקרא הוא עולם קטן עליו שוכנת השכינה
 קייס: נשאו נהרות הי הם רשעים הרועים לכלל הלדיק חמירם הי: ישאו נהרות רבים פירוש
 חתכלים אותן נהרות לחלוט ים ויש לבס ע"י כוה"ק דן ים כי מקולוח חיס רבים אהרוב
 חמיר ים הם הקייסים אריו חמס כחמירם הי: עדותך נחמט מאוד לכיך לזה קודם ע"י הי
 שומד להסה נש"ס חמס חמ"ק שהיה עדותיך ויכה לביחה לזה שהיה ככה"ק וע"י קבלתו
 של מלכות הי ישרה עמו שכינתו לזורך ימים:

יהו כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
 יהו שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם:

יהו כבוד הי לעולם
 רחמו ירחח הי
 ע"י חמתי יהי כבוד
 הי לעולם שישרה שכינתו
 הקדושה שיקראת כבוד
 הי כעולם ולהודיק לעולם
 יהי כבוד הי לעולם כחן שחמח הי כמעשיו ומנוול אהבת הי חכונט וחמטו יהי סס הי מבורך
 חמחה ועד עולם ע"י שאל חר לבס על הפח בלחם שהיה ומחללים והפלים חמ: חמור וכל

כחמורה
 כחמורה לעולם כחון שכיני העולם הם לדיקס ויש לו ימי שמחה חמס ויש חמתי
 יהי כבוד הי לעולם כחן שחמח הי כמעשיו ומנוול אהבת הי חכונט וחמטו יהי סס הי מבורך
 חמחה ועד עולם ע"י שאל חר לבס על הפח בלחם שהיה ומחללים והפלים חמ: חמור וכל

תפלת היצירה

ממזרח שמש עד מבוא מדבר שם יהוה :
 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו :
 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לחדר וחדר :
 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
 משלה : ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמר
 בגוים יהוה מלך : יהוה מלך
 יהוה מלך יהוה ימלך לעולם
 ועד : יהוה מלך עולם ועד
 אבדו גוים מארצו : יהוה
 הפיר עצת גוים הגיא מחשבות
 עמים : רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יהוה היא תקום :
 עצת יהוה לעולם תעמד
 מחשבות לבו לחדר וחדר : כי
 הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד :

כי בחר יהוה בציון אמה למושב לו : כי יעקב
 בחר לו יה ישראל לסגרתו : כי לא ישש
 יהוה עמו ונחלתו לא יעזוב : והוא רחום יכפר
 עון ולא ישחית הרבה להשיב אפו ולא יעיר

כ

כתר נהורא
 כי העובד את ה'
 מחכהת ה' חפץ לדרכה
 יהי עם ה' מתוך עמי
 חסדה ועד עולם בלי
 סיס הפסק : ממזרח שמש
 עד מבוא מדבר שם יהוה
 הכין כסאו ומלכותו בכל
 משלה : ישמחו השמים ותגל
 הארץ ויאמר בגוים יהוה
 מלך : יהוה מלך יהוה ימלך
 לעולם ועד : יהוה מלך
 עולם ועד אבדו גוים
 מארצו : יהוה הפיר עצת
 גוים הגיא מחשבות עמים :
 רבות מחשבות בלב איש
 ועצת יהוה היא תקום : עצת
 יהוה לעולם תעמד מחשבות
 לבו לחדר וחדר : כי הוא
 אמר ויהי הוא צוה ויעמד :

אות ונקודה אלה ה' שחק נחמה לו יה' עם עמי בריאת העולם ועמי קבלה על תלכות ה'
 ששאל מקבלים מע' ה' וזכר לדור ודור. ה' נשמים הכין כסאו רחוק ירחק ה' רחוק
 לשכד את ה' שלא עמ' לקבל סרב כחו הנבואה נשכחתי ויהי עמי שמים עליכם
 כי ה' נשמים הכין כסאו לכד כי שח' יחסלוו החמהונים ויעטרך לסלק סכינתו נשמים כד' אלה
 אסובה אל תקומי אך ותלכותו ככל משלה חיות יש לו יה' תלכותו כשלימותו נזמן שחכותו ככל משלה כשנכ'ס
 הם לדיקום ע"כ ראוי ליראה את ה' שלא יתן סנס כמדת תלכותו ויהיה סילוק סכינה נשמים ואיחתי
 יסחמו השמים ומגל הארץ נזמן ויעמדו בגוים ה' מלך על ישראל הקדושים שגמרו כה אמר ה' מלך ישראל
 ונאילו ולזה רחוק אהבת ה' כי השמחה היא אהבה ה' מלך עמה כהיה ה' מלך בעבר קודם בריאת
 השמים ביה תלכותו על המורה ועל נשמותיהם של ישראל ה' יתלך כהיה ובעתיד ויהיה תלכותו לעולם
 ועד וזהו מהלכות ה' ואלו כשהיה ה' מלך עולם ועד עמי קבלה על תלכות של ישראל כשהוא כהיה חזק א"ל להשי'
 בו : חזרונו. מלך ישראל כי הוא אמר ויהי העולם ולא חיותו עין כשנכ'ס העולם טוב א"ל להשי'
 אלה קיום העולם הוא עמי ה' זיה ויעמוד ע"כ ראוי ליראה את ה' שלא יהיה עון כרשמים
 החאכנין את העולם ועמי אהבת ה' לישראל נחמה להיות לו דיעה כשהחונים וי"ש כי בחר ה'
 בלין איה ליעוב לו ואיחתי הם לחושכ לו שחכותן הסכינה כנזום נזמן כי יעקב כחר לו יה' לשכדו

מ

תפלת היצירה

וּלְגַדְלָתוֹ אִין חֶקֶד : דוֹר לְרוֹר יִשְׁבֵּה מַעֲשֵׂיךָ.
 וּנְבוֹרֵתֶיךָ יַגִּידוּ: הֵרַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וּדְבַרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וַעֲזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדַלְתֶּךָ אֲסַפְּרָנָה:
 זָכַר רַב מִזְבֹּךְ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: הַגּוֹן וְרַחוּם
 יִהְיֶה, אַרְךְ אֲפִים וּגְדַל חֶסֶד: מִזֶּבֶךְ יִהְיֶה לְכֹל, וּרְחֻמּוֹ
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ יִהְיֶה כֹּל מַעֲשֵׂיךָ, וְהַמִּירֶיךָ
 יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּנְבוֹרֵתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָרֶם נְבוֹרוֹתָיו, וְכְבוֹד הֵרַר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמַמְשַׁלְתֶּךָ כְּכֹל הוֹר
 וְרוֹר: סוֹמֵךְ יִהְיֶה לְכֹל הַנוֹפְלִים, וְיוֹקֵף לְכֹל הַבְּפֹיִסִים:
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָרֵם
 בְּעֵתוֹ: "פֹּתַח" אֶת יְדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ
 לְכָל חַי רֵצוֹן: צַדִּיק יִהְיֶה כְּכֹל
 דְרָכָיו, וְחֶסֶד כְּכֹל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב
 יִהְיֶה לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ
 בְּאֵמַת: רֵצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, אֶת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה
 אֶת כָּל אֲרְבֵּי, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמֹד: תִּהְיֶה יִהְיֶה יִדְבֵּר פִּי יִכְרֹךְ כָּל בִּשְׂרָ שֵׁם
 כְּדָשׁוֹ, לְעוֹלָם יַעֲר: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם הֲלָלֵ יְהִי:

כתר גהודא
 מחסכה חסיפא ביה כלל
 וז"ל גדול ה' ותהולתו
 חמוד ולגדלותו אין חקר
 פני אפי' על ידי הקריה
 וחסיבת לית מחסכה
 חסיפא ביה כלל וזהו
 רמות חלות ה': דור
 לדור ישבת מעשיך. זה
 שהעולם נכבד ומחודש
 הוא כקבלה מן דור
 ראשון לדור שני וז"ל דור
 לדור ישבת מעשיך וז"ל
 ודלוי הוא אמת וע"י
 קבלת שול מלכות ה'
 ונבורותיך יגידו: טוב
 ה' לכל. אם השרית
 חסיב לו לא יאמר בי
 היא מחמת זדקתו אלא
 מחמת כי טוב ה' לכל
 רצונו ירלח ה' כי
 השרית הוא טוב לכל
 אפי' לרשעים שלהם הוא
 ית' ארך אפס. וזהו
 האל עשונותיהם יחנפו
 ולהטיב להם לזה אמר
 ורחמיו על כל חוטאי
 הוא מפרנס אדם נוכח
 נחתה חושבי ה' וזהו
 רמתו ירלח ה' שיה
 יוכרך להחפירם נוכח
 כהמה ח"ו: יודוך ה'
 כל מעשיך שהו אפי'
 שאר בע"מ כ"ס וק"ו

אדם שזוכה ויכרך לה' מחסכה ה': כבוד מלכותך ב' והו חלות ה': להודיע לבני האדם נבורותיו
 וכבוד הדר הלבנות על ידי קבלת שול מלכות ה': זדקת ה' ככל דרכיו אף אם תראה זדקת ועת
 לו הוא נכבול אורה עון ע"כ רמתו ירלח ה': קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו בלחות עשה
 בלחת כי הקב"ה דן אל האדם בלשון הוא שם ע"כ רמתו אהבה ה' עש"י שלמד דבוק בלהבה ה'
 קורא בשמו ית' בלחת יחסי קרוב לו להיותו נענה בחפלותו: רצון ירלחו יעשה וזע"פ שכבר עשה
 רצונו אפי' ופה שושם יבצע כי הקב"ה המחיה להפלות של זדקתים ולהו רמתו חלות ה': חלה
 ה' ידבר פי ע"י קבלת שול מלכות ה':

הֲלָלֵ יְהִי הֲלָלֵ נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה: אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֱלֹהֵי
 אֲמַרְהָ לְאֵלֵהֶי בְּעֵדוּתִי: אֵל תִּבְחַשְׁנוּ בְּיַדְיָם בְּהֵן אֲדָם שְׂאִין
 לֹו תִשְׁעִיה: הַצֵּא רַחֲמֵי יִשְׁבֵּב לְאַרְבַּתָּנוּ בְּיוֹם הַהוּא אֲבָרְךָ
 עֲשִׂתְנוּ: אֲשֶׁרֵי יִשְׂאֵל יִשְׂאֵל בְּעוֹרֵי עֲלְבָרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 עוֹשֶׂה
 ה' אֱלֹהִים הַמְחַלֵּךְ כֹּחַ יִבְלִי שִׁמְרָה יִרְחַן תִּבְחַשְׁנוּ מִפִּי בְרוּךְהָ וְנוֹדֵל אֲהַבָה ה' אֱלֹהֵי ה' בְּחַי
 כָּל הַמְחַלֵּךְ כֹּחַ הַיּוֹם חוֹמֵר לְאֵלֵי עוֹשֵׂי עוֹשֵׂי שְׁלֹו ה': אֲשֶׁרֵי שֶׁל יִשְׂאֵל יִשְׂאֵל כְּעוֹר ה' הַמְחַלֵּךְ
 נְחִמָתוֹ

תפלת הוציאה

כתר נדורא עשה שמים וארץ את הים את כל אשר בם השמר אותך
עצמם: עשה משפט למשקים נתן לחם לרעבים יהוה
מקור אסירים: יהוה פתח עינים יהוה ונקח כפאים יהוה
ארהב צדיקים: יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה אשר
נדדו רשעים ושת: יתרוץ יהוה לעולם אלמנה ציון לדור
דור הדליל יה:

יעקב ולמלא ולטבח לילך נראות כהמות ה' כמו יעקב שמדחו מלת החפלות כי הפלי סוף
 עשה שמים וארץ כו' נתן לחם לרעבים הכושרים כי יחי ותקבלים עליהם עול מנסות ה' :

הדליל יה, כי טוב, זמרה אלהינו כי נעים, נאזה
תהלה: בונה ירושלים יהוה נרחו ישראל יבנם:
הרופא לשבורי לב ומהבט לעצבותם: מונה
מספר לבוכבים וכלם שמות יקרא: גרול אדונינו
ורב כח לתבונתו אין מספר: מעורר עניים יהוה,
משפיל רשעים עדי ארץ: עני ליהוה בתודה, זמרו
לאדוני בכבוד: המספר שמות בעבים המכין
לארץ מטר, המצמיח הרים חציר: נתן לכהמה
להמה לבני ערב אשר יקראו: לא בנכורה
המים יהפץ, לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את
יראיו, את המיחלים להסרו: שבחי ירושלים את
יהוה, הדליל אלהינו ציון: כי הזק ברחו שעריך ברוך
בניך בקרבך: השם נבולך שיום, חלב השים
ישביעך: השלה אמרתו ארץ, עד מהרה ירוץ
דברו: הנתן שגן בצמח, כפור כאמר יפור:
משליך קררו כפתים, לפני קרתו מי יעמד: ישלה
דברו וימסם, ישב רוהו יזלו מים: מגיד דבריו

יעקב

כי דבר שמעתי הוא דבר ה' : אכלים שמים יקרא בשמותיו של הקב"ה גדול אדונינו ורוב כח ע"י ישראל
 מוטיקין כח בנכורה של מנהגי ע"י קב"ה על מלכות ה' : מעורר מחוק עמים ה' ע"י שום להם יראה ה' כי
 שקב ענוה יראה ה' : ותגדל אהבה ה' ענו לה' למדה"ר במידה לבודות לו כקול רם כי ע"י
 זכויות שלכם הקב"ה חנניה ומפרנס את כל העולם ע"י המכסה במים נענים המכין לארץ חסד
 ורחם חסות ה' : רוצה את יראיו פי רוצה בהפסד בלבם כי הקב"ה חפזים להפלות של עניקים
 וליראה שלכם שיקיימו מנחת יראה ה' בנאמר האכלים עבה בירחו מ.פניו ונאמר ומהל ישראל
 מה הלא שאל תשחק דבר שאלו תשחק כי הכל כדור שמים הן עורלה שמים כי אם ליראה :
 את המיחלים לחסרו קלי על נאולה השמידה בנאול וון הנאולה את ישראל ואת הכטינה הקדושה
 יגל זה ע"י קב"ה על חלנית ה' :

תפלת הוצרה

ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטים
בך ירעום הללו יה:

הללו יה הללו את יהוה מן השמים. הללוהו
במרומים: הללוהו כל מלאכי הללוהו כל צבאיו:
הללוהו שמש וירח. הללוהו כל פוכבי אור: הללוהו
שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את
שם יהוה, כי הוא צדק ויבדאיו: ויעמידם לעד לעולם
הקנתן ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ. תנינים
ובל תרומות: אש וברד שרץ וקיטור. רוח סערה
עשה דברו: ההרים וכל גבעות. עץ פרי וכל
ארום: החיה וכל בהמה. רמש וצפור כנף: מלכי
ארץ וכל לאמים. שדים וכל שופטי ארץ: בחורים
וגם בתולות. וקנים עם נערים: יהללו את שם יהוה.
כי נשגב שמו רבו. הודו על ארץ ושמים: וירם
קרן לעמו תהלה לכל חסידיו. לבני ישראל עם
קרובו הללו יה:

הללוהו שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ושמח ישראל בעשית בני ציון יניצו במלכדם: יהללו שמו
במחול. בתוף ובנור ונמרודו: כי רוצה יהוה בעמו. יפאר עניים
בישוקה: יערו חכירים בכבוד. ירננו על משכבותם:
רוממות אל בגרונם. וחרב ציפית בידם: לעשות נקמה
בגוים. תוכתית בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים. ונכבדיהם
בכבלי ברזל: לעשות בדם משפט. כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללו יה:

שוב סנכרד ומהם מחמתו לעת קץ עשו חסונה והיו חסידים מיד ומהם שירו לה אומות שיר חדש
יכל זה עמי ירחם כי שמו עיקר החסידות ותנידל אהבת ה' יסמח ישראל כעשוי שישם אומות
על ידי חסונה ככרה הדסה כחול להיותם כי חמין נהלים יקר חונן ולא יאחרו טוב טאל נפסק
יח נכרה: יהללו שמו כהיל פירוש בכל היקף השלמות כתיף וכבוד נקול חקיק כמו חוף וכבוד
יחורו לו ויהו חכמות ה' כי רוצה ה' בעמו עמי לא יאחר לא עמי: יפאר עניים כעשוי פירוש
הקדיה ועלה עליהם כלאו הם עשו החסונה והנחלה שחיה כמורה כחמיו חמן וכיו עמי קבלת
עול מלכות ה' עמי ועליו חסידים ככבוד כיו:

הללו יה הללו את בך בך שו הללוהו ברכיע עמי: הללוהו הללו את בך קדשו עמי
נפיו כי הלים
נבבורותיו
הים תנידל ירחם ה' כלו אל נקדשו פירוש חן אם תהללו נקדימה לא יספיק לפי רוממות הים
יהם חלל הללו אל נקדשו ופי נקדשו כלו היינו להללו בכל הכחות ובדרכות כחמיו או יעלה
עדים כלאו הללוהו ברכיע עמי כלאו הללחם אומות נקדע יכלו עבו הנהיחם כחמיהם:

כתר נהורא
הללויה הללו את ה'
מן השמים פיו
יכין כלאו עונו כניהיחיה
העליון שכחתיכ ותהלל
סס חל ה' ויהו תנידל
ירחם ה' יהיה לו
הכפסות הנסחיות ויהי
נראה לו כלינו חינו על
הארץ כלא כניהיחיה
שכחתיכ ותנידל אהבת
ה' ירחם לו כלאו הוא
עומד ואומר שרתי
ותשקתו להשי' בין
תלכתיכ עליונים: הללוהו
שם וירח פיו כלאו
הוא מניח לשמך וירח
יהללו חל ה' וכן
לכוכבי אור וכל הכרוליס
יהללו חל סס ה' עמי
קבלת עול מלכות ה'
כי הוא לזה ונכרלו
כו:

הדלויה שירו לה על
האמונה שוכס
לעמי כיהיה חסס סלם:
ע"כ כירו לה שיר חדש.
על כהוה עמיד לחדש
חל עילתו יהיה השיר
על חסידיו ולא יאחרו
טוב טאל נכרה הללחם
שהוא עיקר השלום: אך
מהומו נקלה החסידים
פיו זה חמיו ככס כחמיו
קבל חסידים שבהם הוא
האמונה שוכס
לעמי כיהיה חסס סלם:
ע"כ כירו לה שיר חדש.
על כהוה עמיד לחדש
חל עילתו יהיה השיר
על חסידיו ולא יאחרו
טוב טאל נכרה הללחם
שהוא עיקר השלום: אך
מהומו נקלה החסידים
פיו זה חמיו ככס כחמיו
קבל חסידים שבהם הוא

הפלת הוצירה

פִּיךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הוֹדוּ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 הַיְחָצֵה וְהַהוֹדוּ, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הוֹדוּ
 הַמְּמַלְכָה וְהַמְהַנְשֵׂא, לְכָל לְדָאשׁ: וְהַעוֹשֵׁר וְהַפְּכוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִדְרֹךְ בְּתָ וּבְגוּרָה,
 וּבִדְרֹךְ לְגַדְלָה וְלַחֲזוֹק לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לְךָ, וּמַהֲלָלִים
 לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ: "וּבְיַכְרְזוּ שֵׁם
 בְּבוּדֶךָ, וּמְרוֹמִם עַל כָּל בְּרָכָה
 וְהַגְּדָלָה: אַתָּה הוֹאֵי יְיָ לְבִדְךָ, אַתָּה
 עֹשֵׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם

וכל

כתר גבורא
 שבו רואים על דוד וזה
 רמוז יראת ה' וכן יעשה
 ויכון כל אדם: ויאמר
 דוד ברוך אלהי אלהי
 ישראל לוי רמוז אהבת
 ה' פי כי האדם נרצ'
 שלו הוא משולם העליון
 שכרא עמי ויד של אש
 ונפשו הוא משעולי החמיון
 שכרא תן ה' של אש
 ע"כ החלק ה' נלאת
 ויראה ברכה משהו
 והברכה שלום מנר
 הרי הוא כלולו עשה
 הכל עם ה' אסרו כלי
 ההיות שבו מהשי' לא
 היה יכול לעשות חלומה
 וכיון שהיה דוד כיס

באהבה ה' וכדכתיב ה' החיל לומר באהלינו עוד עולם העליון וסוד עולם החמיון והתקשוחים
 ויחידים ע"פ האדם שם ישראל ויש ברוך ה' אלהי ישראל אבינו פי' מזהו סיבה נקראך אבינו ויש
 לנו חייבונם עמו כן ע"כ עולם ועד עולם מפי עולם ועד עולם הוא משעולי העליון והוא תן
 יוד של אש הגדול ימי' ונפשו עולם החמיון והוא חסיד ה' של שך ע"כ נקראך אבינו כן שהוא
 עולם אבי כרא כרעו אלוהים ונס החיל לדרוש כסוד הספירות אש"פ שאין לדרוש כרכים ח"מ
 חמיון וכל אור ה' והדכתיב שהיה אז לוד היה מעיר דכתיב העליון והשאלת שכנה ורואיך
 שכן לכל לעולם ה' ע"כ אמר ה' הגדולה והגבורה והתפארת הוא סוד הספירות כרכים פירוש שהם
 עוד עטם אחר שיש לנו ישראל הקדושים התייחסות עמו כי לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת הם
 מזהו של הכותב שלנו מזה הגדולה הוא מזה אברהם אבינו שהיה נקרא האדם הגדול על הגדול
 נבדוע אלהינו ית"ש בעולם כח"ש ויקרא כס"ה ה' אל עולם ומזה הגבורה הוא מזה יצחק שהקריב
 אה אה לעבודת ה' ע"י מזה הפחד ומה התפארת הוא מזהו של יעקב אלהינו הן המרכבה
 וירוש במוהו הסי' אים מזהו נוספות על עצמותו כדמה לו שהוא סיפ' או נורף אלא כח"ש בתקונו
 ע"ה אה הכס ולא שכמה ידועה לו שהוא ימי' והכמות ויכחו וגדולתו וגבורתו ותפארתו הכל אחדות
 פי' וכיון שהדמותים של האבות שלנו הם לך ה' הם מרכבה לך והם כס"ה ככ"ה ככ"ה ואנחנו ע"פי האבות ע"כ
 יש לנו התייחסות עמו ה' אומר כך כי כל הכשיות קדושה שהיא הכל ככ"ה הוא ככ"ה ואלו מכה"כ
 ע"י מעש"ש של ישראל וזהו הנהגת ה' ע"כ לך ה' התמלכה ע"י קבלת עול מלכות ה': ועמה אלהינו
 מודים אנהיו לך רמוז יראת ה' פי' אפי' בשאתה מחנה: עמו במדה"ד אפי' איתנו מודים לך ומהל"ם
 ל"ם חפארוך שהוא תפארת לך ה' שאתה חמ"ס ל"כא כפעלו וראינו יראים יראה רומחוק ימי' ויש
 ויכרו עס כבודך על שאתה מרום ה' כל ברכה ומלה: אלה הוא ה' היום המהוה כל היום לנכד ורמוז
 אהבת ה' שהיו לאהבה אותו ויכרך על שהיה מהיה אותו לעבודתו: אלה עשית אה השמים שמי
 השמים פירוש ע"י שכרא עמו" החמיון שמים נעשו שמים העליונים ועי' כספר פי' כרמית
 וזה המלה ה' עשה וכרא ה' הכל: אלה הוא ה' האלהים אהר בחרת כלכנס ע"י קבלתו ע"י עמו
 עול מלכות ה' ככל מעשיו וכן נעשה איתנו וי"ל ע"ד"ם ככ"ה ה' היום המהוה ע"י ויחזר אלהים נעשה
 אדם ופירש"י וכן הוא בנחמה כפמליה שלו נח"ך יעל רמוז וק' סיכא דהרי כליליות וכריאת
 הילומים נאמר מי חקן אה רוח ה' ואיש עמנו וידועו את מי נתיך ויבינהו אלא כרא הכל לנכד
 וראה אלהים נעמנו ואמר על הכל כי טוב ותי"כ קשה איך כיצרת אדם נתיך כפי יא שלו ונשל
 ה"ה השם והחזר קשה עול כפמליהם: ופמלי' שו' ראו כי כל מעשה ה' כפולות שברא הוא
 כחמה כח"ש מה רבו מעשיו ה' כולם כחמה עשית א"כ ודאי יודע ה' כחמתו כי טוב הוא יצרת
 האדם א"כ איך ר"ל למנוע את הסי' ענברו אותו כחא"ר"ל שאמרו קה אנוכי כי חוברנו שמיאלו כיצרת
 האדם וקשה וכו' ואמר מי אלוני חסם לאומן חסם לא תעשה פעולה זמא כי לא ישרה בעיני וי"ל א"כ
 כונת המעשה כח"ש ארזי עמון של העולם אלה עשית לנו כשכילי כבוד ודור כל א"כ ע"כ קולס
 שכרא העולם שהוא כעסם הרים של העולם ונלדו והי"ל לך ה' חקן ישראל ומכל היא ח"ל הי"ת

תפלת הצידה

וְכֹל צָבָאָם, הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עֲלֶיהָ, הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם, וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אֵתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּחַדְתָּ בְּאֲבָרָם, וְהוֹצֵאתוּ מְאוֹר בְּשֵׁדִים וְשִׁמְתָם שְׁמוֹ אֲבָרָהֶם, וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ, נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

כתר גהורא
 חתשטס עס נחת
 הצדיקים כל ישראל הם
 שים רגיו כמו חתיות
 התורה ומשולם ועד עולם
 מן העולם העליון עד
 עולם התחתון אחי אל
 פי גרוא כשנך ולא
 לקחה שום ענין, חשב
 לטוב כשכלל לגרוח הטוב עד

וכרות

לכאן נגורו חכמי הכבוד ונחנך עם חיות הקודש הקבועים ככח הכבוד ה' ארזל בחיפוינו
 ונכר אחון מ'פלא פי' מדה אלהים שהוא סקרולו רז"ל בחיפוי זכר האותן שברא אה העולם
 הוצרך לטוב רצון ולהחיות עם מדה עליונה סקרולת אחון מוסלא אם יכרא אה האדם ולא היה
 הסכמה להסיר לגרוח אדם מפני שכלם גורו וחורו שבדולי היה משורר לחסוד וזה מלחמת הסכמה
 להסכים לגרוח אדם עד וחמור טובו כניח פירוש אחרת ח"ס שלמה הוא שיחסי א"מ כרי אשתי
 מדה הבטחה סקרלה לגרוח אדם ויבדקת נקו ר"ל בחיפה ח"ס והאחר טובו כניח ויש להסביר
 הענין נחה לא ר"ל התלמידים להכניס ויניח האדם כברי הצדיקים הם המרכבה בחיפוי האבות כן
 המרכבה וכן ודאי היה הדבר קודם החטא כניח ככח ומרכבה להקדיש וכפיתיה נתיב ונפש כאשר
 יהיה לשל' בחיפוי החתום א"מ קשה נחה לא ר"ל להכניס וי"ל מליך לערך שלמה טעמה הכנסה שלו
 דבר חטא אשר לכל מלך רב ושלם לא להעמיד כמותיה ולא דדעי ליה זיוו בו סכוס אריות של
 זכר ע"כ ונשרים של זכר ע"כ והכל ע"פ הכחה והקולה וזיו מלפני אמוה הצדיות של זכר
 לרשם הכנסה וכפיתו עד ריש כורכיה היה גורא נסיון כחרא דמלכותה ויבד כרישא דשלמה
 חתב ויונה דהנהגה נחת מן שורא וסחלה ארוגה ונסא א"מ ויבדד ביד שלמה לקיים מה
 שנחנך ויבחה ס"ה עשו וקרא בו כל ימי היו ושאר חיות שהיו קבועים בו ונסאיה לנשטס
 סנדרין ולכל' ונוטס הכנסה עשו לקיים שיריה וזיו החיות מחיפוי על עדי סקר עמ"ס כלרך כחרס
 מלחא הכרה וזה אם איש אחר אחר שרענו לשבת לעלמו ככח כזה יעשו עשו כולי עמלח ויאחרו
 לו כל מלכי מדינה ומצורב קבא אומנים מלח טעה האולם ואל יכלו כל' אך א"ל מלח עמלח
 ליעלמי ויאחר הכס לעלמי לשבת עדי ככח כזה או כנוונא אחרונה הא' יאחרו לא חסכה כי לא
 תלתי ואל יהיה הכנסה כיוון כיון בידעיים שהוא חכם יותר מהם כמ"ס ויחכם מכל האדם וכנראה מן
 טעמה ככח הרשיון א"מ קשה וק"ו בלא יעשו התלמידי אה הקדיש מליצה האדם כיוון
 שלחוננו של הקדיש הן חקר אך ע"ס חטא הניל א"מ דאשתי שלמה חתך אה אחר עבית הכנסה
 הראשון הצדיות ונשרים של זכר וקח שלמה סחתיים פחותי שרך דהיינו עפר ויחור ימים וסיד וסקרלה
 וסחור חפסן עלים ויחר ומכניס ולכניה ארומה כחוסה ויאחר ליעלמי שרולה לשבות סחתיים אלו ככח
 סביבה כ"כ יפה א"ל יותר יפה מן הכנסה של זכר הניל או ודאי יעשו אהו כי יאחרו זה א"מ
 סדרי הסחתיים אינם טובים ואין זה פועל חכם ויזיו להס' נתיב ממשותף סחתייה הכל כמה תועבה
 כיו זה טעמה וכן כהקדיש כיון סחתי לנפולא של נשכה אדם פי' שיהיה נשכה מחדתה כמ"ס ויזיו
 ה' אלקים אה האדם עפר מן הדלחה ושיהיה ככח ה' כמו כל העולמות העליונים שגדולו חסוד
 לגבוש שהוא חוד ודבר ע"כ אחרו זה אנוש כי חסודו ורלו למעט אה הקדיש מליצה האדם כי כיון
 שיהיה נשכה מחדתה פחותים כללו הם הספולת והסחתיים מן כל העולמות ויהיה ככח כיון
 של שיהיה יסודו משפר ולזה העליוס התלמידי של אה יהיה רחמי להיות ככח ומרכבה להשיח אך ע"י
 שיהיה הקדיש ענין מדה הבטחה ע"כ יכרא אלהים אה האדם כללמו פי' שיהיה מולל שיהיה טריות
 סביבה של האדם א"מ שגדולו מן הדלחה אשפ"כ היה כללמו היה חכמה גלגל חמה כללם
 איהיה ככח אהו פי' הגיה כולו של הקדיש כריחא אדה"ר כי כללם אלהים כרא אהו כללם ר"מ
 כחוד זכס לכן חתניך כמו אה של עולם האצילות כן כרא אדה"ר קודם הרעא ואזכרה שהיה
 חתנין של אדה"ר וי"ס אהה ה' אשר כחרס כחכרס והואלחו כשנפך לא ע"י מלך חסוד כשדים
 חסני ומלחה חקודם אה לכבו נאמן לנפך ע"י קבלת עול מלכותה ה' וי"ס כחרס סקרלה נתיב
 כישיות הצדיקים לא על כריחא עולם שברי נחת אה מי נוע"כ כי הלא נ"כ על כריחא אדם כמ"ס
 כגנ"ס נשכה אדם נשכה ר"ח נתןך עם סחתי הלא שם כלל כל הנשמות ומ"ס והואלחו חסוד כשדים
 וסחא שמו אכרסם להודיע כל כריחא היה כשכילו כמ"ס אלה חולדות השמים והארץ כהכרסם
 והרזל אה כהכרסם הלא כריחא ע"כ כיון שכל כריחא העולם היה כשכילו א"מ כל העולם הוא

הפלת היצירה

בנית הכנפס שתינו המיניקו ליהנון כהסנדק והאורל לומרם עד ימחכה ספוק
 חזר ספוק כנינון וקף שמהלילן כלן כחאנע הספוק וכן ספוקי השרה מספיקין
 מיהר לביים שפיה יתון הכיכ סק"ה: קהל

**וְקָרוֹת עֲמֹו הַבְּרִית, לְתַתְּ אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי, הָאֲמֹרִי,
 וְהַפְּרִזִי, וְהַיְבוּסִי, וְהַגְּרָגְשִׁי, לְתַת לְזֹרְעוֹ, וּמָקָם אֶת דְּבָרֶיךָ,
 כִּי צָדִיק אָתָּה: וַתֵּרָא אֶת עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרַיִם, וְאֵת
 זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתֵּתֵן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בַּפְּרָעָה
 וּבְכָל עַבְדֵיךָ, וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעֵתְּ כִּי הִיָּדוּ עֲלֵיהֶם,
 וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיִם בְּקַעַת לַפְּנֵיהֶם, וַיַּעֲבְרוּ
 בַתּוֹךְ הַיָּם בַּיָּבֵשָׁה, וְאֵת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמְצוֹלוֹת כַּמּוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲדִים:**

לריך לעמוד ולומר השרה ככורה וכנינון השעמים כמו כס"ח ורריך לאומרם כחמה כללו הוא עלמו סוכר
 כים והקכיה מלילו ויהי שלמים הים חלוד וזככר עין וזככר לאומרם לעל" ועיין כורה כשלא כחריכות :

סאמן עד כי לה השפחה יתח היות, ס"ח:

**וַיּוֹשַׁע יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
 שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיֵּירָאוּ הָעַם אֶת־
 יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בַיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:**

וירא ישראל אח היה הגדולה של יראל ישראל היו רואים מראות אלהים כחז"ל רחמה שפחה על
 הים מה של היה נבדלית מת פירובו עם היה הגדולה של נטולה עקרה יד ה' ונס רוא אשר
 עשה בעלמו כחז"ים ויהי על נבדלים שרואים ושומעים ומסתמכים ככני חושים יחד כולל יראה גדולה
 וגם רלי אהבה ה' נהם ע"כ ויראו העם אח ה' ויאמינו כה' ובמהם עבדו ע"י קבלת של
 מלכות ה' :

**אֹי יִשְׂרָאֵל־מֶשֶׁה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה
 סִים וַדְּכֹו רַמָּה כִּים: עַי וּמִדַּת יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה**

לומר שירה חתלה וזמר הקכיה לא כן אלא אז יסיר משה וכני ישראל חתלה כי שירה של ישראל
 הוא. אח פירובו עם השרה וזה פ"י עם השכינה עקרהל שירה הולח שכינה מדברת מחוק גרוגם
 נענדל ירלח ודרכיה ה' פ"ם ויאמרו למחר פ"י ויאמרו מה שרלוי למחר: ושירה לה' כי נלה נלה
 רתון אהבה ה' פ"י הולח הקכ"ה חשיוק הגלות אח השכינה ותלכ"י השרה ושפה הוא נלה פ"י שרלוי
 ליהוט נלה סים ורובכו סג תלרים ררה כים: עוי וזמרה יה פ"י זהו מהגלות ה' כי העוט סול לי
 גדלה שרול עוי כי לנגדו יח שרול חקוף וכשל היכולת וכשל הכחות כולם און ליחס זה לשון אלה
 חפגנו של וזמרה יה פ"י חפגנו של השרה והזמרה שאררו וזמרו לפני יח' כשני השולמות כעוה"ו
 שנכרת מן ה' היה הזמרה של ישראל וכעולם עליון הנכרת מן יוד היה הזמרה והאיר של מואבי
 השרה: ויהי לי לישועה פ"י ע"י הישועה זו של יעלח תלרים שרלוי שלי פשה הרפס כל זבלות
 חפלה ככילי אהבה הגלות וישראל כחאר"ל פ"ם לסוסחי כרככי פרשה שכל הקכ"ה של הים עם
 רככ אש וספי אש נהם חתלה פרשה ועי"ו חני מוכפח חמפיר ויהי לי לישועה כל ליחח שלשרך
 לישועה יהיה לי לישועה ועיקר השרה שלי חשורד הוא זה חלי פ"י כי חס ח"ו לא היה נעלמים

תפלת היצירה

כבוד נהדרה
 אל ישראל מחמ"ט היו
 נקטים בני עשרי שומה
 כדור"ל על פסוק ולא
 הספיק נלקח להטות עד
 כי ולא היו זוכים לקבלת
 התורה והיה חייב העולם
 לחיות וזהו כיוון שלא היה
 הכנה לשרים שיהיה
 בעולם שיהיה להקדיש
 דירה כהחוקים ופי' ש'
 הצי"ה חלה והאל"ה נדע
 א. היותו ית' בעולם שהיא
 אלי יום ואזינו פי' ע"י
 ישראל יהיה לו יח' זה
 וחשן כפי"ו כחמ"ל
 פי' אזה לחשן נחמה
 להיות לו דירה כהחוקים
 וזה שרנס ואכנה לו
 מקדש וגם אל"ה וטוב
 פי' אני ישראל הייתי
 גורם שיגלה אלהותו
 כפי"ס ושהיה יוצא מן
 הכה אל הפי"ל לברוא
 את העולם שהוא ניה
 וחשן לו יח' כדור"ל
 ישראל עלו כהחשנה:
 אלהי אני פי' כי אבה
 הוא לי ראה ח"כ תלח אבי
 ים לפרס רצתי והר"ם

לשועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמנהו:
 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים-סוף: תרמת
 יכסימו ירדו במצולת כמז-אבן: ימינה יהוה נאדרי
 בכח ימינה יהוה תרעץ אויב: וברב נאוה תהרם
 קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש: וברוח אפק
 נערמו מים נצבו כמני"ך נזלים קפאו תהמת בלב-
 ים: אמר אויב ארדה אשיג אחזק שלל תמלאמו
 נפשי אריק הרבי תורישמו ירי: נשפת ברוהך
 כסמ"י צל"ו בעופרת במים אדירים: מ-מכמה
 באלם יהוה מי כמכה נאדר בכדש נורא תהדת
 עשה-פלא: נמ"ה ימינה תבלעמו ארץ: נחית
 בהסדף עס"ז נאלת נהלת בעוף אר"נה קדשה:
 שמעו עמים ירגוון חיל אהו ישבי פלשת: אז נכהלו
 אל"פי ארום אל"י מואב יאחזמו רעד מננו כל ישבי
 כנען: תפל עליהם אמתה ופחד בגדל זרועך
 ידמי באבן עדיעבר עמך יהוה עדיעבר עס"ז
 קינת: תבאמו ותפעמו בדרך נחלתך מכו"ן לשבתך

פערה

אחריו ו"ל הקב"ה לתן כשתיחיה של צדיקים והסכימו לברוא העולם והוא יח"ה חבי פי' אבי
 הוא רצוני פי' ע"י רצוני שהייתי חסדיס לברוא העולם ע"י זה אלי נחלה אלהותו בעולם ע"כ
 וחזרו מחנה וגם י"ל זה אלי ע"כ מייחד אלהותו עלי להקרא אלי זה חסן זוכים לזה תהי"ס יהי
 הקרא אלהי מובל"ס כו' ואנוהו אל"י פי' אני כעצמי חשקן ונהו לו יח' ע"י קדושת מעש"ס שלי
 ומד"ם כשם הרי"ם וזה"ש דע מה למעלה מתך פי' יהיה כונתך לידע אה"י שמתלה מתך לכד
 אף כי עין יק רואה כדוה"ק וחרחות נבואה וחזון סגך שומעה ברוך עוליו"ס לא יהיה כך
 ההבור חביבים עמך אף שחלש חבו"כ שמשער כספר נכתיב ח"ל לא יהיה כך אום כיונה
 ב"א לידע אה"ה סס תלה"ד לתן סקס לנסוח כו' וסודו כהיכלו ככף ויהב ואכניס עונות
 ואכניס שהלוו דרך הפסוקין הדרי התלן א' לקח ככף וחזר הכי זכ"ג א"ש וחזר אכל בן התלן
 לא רצה לקח ס"ס דבר כ"א החתקן לברוא לחייו הת"ן ז"ס ע"כ זה אלי ויהי"ס אלהותו עלי להקרא
 אלי חפני ויהי"ס פי' ע"י משע"ט חבו"כ זכיתו שאני נעשיתי ויהל"ה יונה ויהב ואכניס עונות
 חס"כ"ל כמרחות נבואה של חשקן העולמית שנחלו לי כדור"ל ראהה ספהה על הים מה שלא רלו
 א"י פי' ספהה שהיא כדורנה קטנה ע"כ רתה"ה פי' שחכונה לברוא וליהנות ממרחות אלהים אכל
 א"י לא נחכונתי אלא זה אלי להקביל פני אלי ולקב"ס שיחנה עמי בחסד אל ע"י קבלת על
 חלכות ה' עלי מחמה שיהיה שחנה כדור"ל ויהי אלהי א"י כדור"ל ע"ס החכות וחכב הנלוות
 חכ"ל"ל יח"ק: יתיך ה' נאדרי ככה גני"אח חתרים. כן נוכה יתיך ה' חרען אויב. יתיח חסיה:
 הצדרי ככה ע"י כח סתיחיס וחובי"ס ישראל כדבורה של חשנה ע"י ירחא ה' שהוא כלל כל
 המורה: וכרות אפק שערמו מי"ס. רמו"ן אהבה ה' כי ע"י אהבה ה' ישראל רחן חכמה במים
 להיי"ס ולכי כמו נד ער שחכ"ס ישראל כמו שחכ"ס חכיתו מוח: ח' כחכ"ס. רחן חלכות ה' ח'
 כחוכה נאדר בקודש בין קדישין עוליו"ס והוא נורא חללות פי' ויראויהו תלהלו שהוא שיה' מוח
 כי נגדו יחי א"ן סוס דבר פלא: נחית כחסדך ע"י וטוח אנד"ס שהוא מוח חסד: נהלא כעין.

תפילת היצירה

כתר זהורא

בזכות המורה שנלמד בה
 כי עו נעמו יתן ויהו
 עמי קבלת על חלבות
 הו' ה' יתוק עולם
 ועד רמון ירחל ה' פיו
 טהר המלוכה של הקדוה
 היא בלתי שחוח מקום
 של העולמות מחוסי'
 כי ככול נרמתי מכל
 העולמות כ"ל לניחית
 כי וכן כניחתי הו'
 מקום של העולמות
 מחוסיים שבת התקדם
 כחמ' מחיון נגד ניהמ"ק

פעת יהוה מקדש ארני כוננו ידך: יהוה ימלך
 לעולם ועד: יהוה ימלך לעולם ועד: יהוה מלכותה
 קאב לעולם ולעלמי עלמאי: כי בא סיס פרתה
 ברכבו וכפרשו בים וישב יהוה עדרם אתמי
 הים וכני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: כי ליהוה
 המרוכה ומישל בניים: ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפט את הר עשו ויהיה ליהוה המלוכה: ויהי
 יהוה למלך על כל הארץ ביים ההוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחד:

שחמלה וחס ע"י ירחל ה' והבנת ה' של הדיקים ולפ"ל ה' מלכותה קאב יהיה קיונה למדת
 מלכות ה' לעולם ולעלמי עלמאי הו' לרום העולמות מדה המלכות עם כל הדיקים ויהו המלכות ה'
 וזו כי לה' המלוכה ע"י קבלת עול מלכות ה' של ישראל ויהי ה' למלך על כל הארץ כו' :

שחרית לשבת

כנוקד ימכול גיית חף אם סכל כערכ שבת כי הפרט יש בין קדושת ליל שבת לקדושת היום ומכ"ש אם
 נסחא בקרו חיו או כווננו:

כתב נסי הארצי נכסחה יכיון מיה חיבות וכל חיבות וק' חיבות, עד כפי ישרים, ונדפס עם נוסח
 אשכנזי וכנוהר שחית קל"ח ע"א עם הנהגת הרה"ו לפי הנהגת בעל חקדש תוך נראה שהמספר
 הוא לפי קל"ח מניסח מסרדי ע"כ כל מה שניסח מספרד ובין לחספר נרסס בלורת כוכב:
 יכיון לקבל מוספת נוסח על יום שבת ונמר קבלתה כניחלו':

כתר זהורא

נשמת כל מי רמון ירחל
 ה' פ"י כי חניל

קדושת השבת ראוי שיכין
 אדם כי אין הנוף לבד
 מנוף ומשכח את הסי"ח
 כ"א הנשמה ככל יוד'
 חוקף הקדושת עם אורג'
 הנשמה יתירה שחויספת
 כשנת הם מנרכים את
 עם הלויה כיה ו"ש
 חניל ירחל ה' שרוא'
 ליראה את ה' כשנת ירחל
 הרומחות ע"כ נשמת כל

נשמת כל מי רמון ירחל יהוה אלהינו
 ורח כל בשר תפאר ותרומים זכרך מלכנו
 תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל
 ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה
 ומציר ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה
 וציקה אין לנו מלך אלא אתה: אלהי
 הראשונים

חי תכרך את שמך הוי"ה ומנוול אהבת ה' או רוח כל כשר תפאר ותרומים וזכרך הוא מדה אלני שהוא
 מלכנו מדה מלכות נשכבת ים תנוורת החסד והרחמים וכוה"ק פ' תרויה כחכ זה השבת של נשמת
 גדול המוד הוא מדבר ממעלת נר"י המחירה בנו כי אהנו הלק ה' עמו יעקב חבל נהלמו וכיה אהנו
 דנקים בו יח' והוא מלכנו והוא אכינו וע"כ עושה לנו נסים ונפלאות חמיד ככל שח ועלינו לשבת ולהודות
 ולהלל אותו כיה ואף שאין כחיינו להללו ולשכחו הלק ח' חלף' חלפי חלבים רבנות עכ"ו עצמותינו
 תאחזנה ה' מי כחיון כי הנוף הוא נחמק הנשמה מחקדש מקדושה ע"כ נרכיון להתקדם בכל היצורים בכל
 ישוע קומה כו' עיי"ש: נוסח העולם וסד העולם אחת אל רמון תהלות ה' ועיון כחמור חפלה למשה: אלהי
 הראשונים

שחרית לשבת

כתב נהרדא

הראשונים והאחרונים אלוה כל בריזת
אדון כל תולדות המהלל ברוך התשבתות.
המגדג עולמו בחדר ובריותיו ברחמים ויהיה
הגה לא ינום ולא ישן המעורר ישנים
והמקיץ נרדמים (נמ"ד גי'ס רדומים) והמשיח
אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים.
והזוקף כפופים לך לברך אנהו מודים.
ואלו פינו מלא שירה בים ולשוננו
רנה בהמון גליו ושפתותינו שכח במרחבי
רקיע ועינינו מאירות בשמש וכרח ודינו
פרושות בנשרי שמים והגליו קלות כאילות.
אין אנו מספיקים לזודות לך יהוה אלהינו
ואליו אבותינו ולברך את שמך.
על אהת מאריך אלך אלפי אלפים ורכבות
רכבות פעמים המוכות שעשית עם אבותינו
ועמנו. מלפנים ממערים נאלתנו יהוה
אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב ונתנו
ובשבע בלבלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלמהגו ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו:
עד הגה עזרנו רחמיה ולא עזבונו חסדיך יהוה
אלהינו ואר תפשונו יהוה אלהינו לנצח. על בן
אברים שפלת בנו ורח ונשמה שנפחת
באפנו ולשון אשר שמת בפנינו. הן הם יודו
וברכו ושבו ופארו וישודרו ורחמנו וערצו
ויקדישו ומליכו את שמך מלפנו תמיד. כי
כל פה לך וידה וכל לשון לך תשבע וכל עין

כראשנים. רחוק קבלת
פול מלטה כי פי כי פי
אלהי הגמות הן
כראשונה הן האחרונה
המנוגלות כל תדריו
הפקריות ותולדותיהן
למה למה שלם וכן ה'
סס דקום אף כי יש כסס
תדריות ו למעלה מו
וכזה למה מרנג העולם
כחדר והכריות הם
כנ"ח כרחמים : וה' הנה
לא ינום ולא ישן. פירוש
אין כל דבר נעלם ממנו
מי ע"כ רליו להיות
המיד ביראה ה' ומתה
כמכרות כנשמות אלה
פעורר ישנים ומקיץ
רדומים ע"כ רליו ללחם
לקדש גם נוסף שהוא
נרחק הכס' שהוא שיעור
קומה שלמטה ויש אלו
סינומלל שירה כיו רחמו
אהבה ה' והנה הנוויה
ככלן שרליו ללחם להיות
מרכבה להשיג כלם
ודמות שלו ככל מה
לחשך ולחמף אף אם
יהיה לו כן עכ"ל מי אנו
מספיקין להודות. מלך
פיהמו שפיח שאין בנו
כה להלל ואמרי מלך
פעולתיו ג"כ אין אנו
מספיקין כל אהת מלך;
חמזרים נאלתנו רחוק
הנלות ה' על בן אברים
סולגת בנו כר ולשון. כי
ברוח ונשמה הם רוחנים
ואכרים הם גשמיים
והלשון שהוא הדבור הוא
חמוגע בין נשמי לרומי
כי האדם נקרא מדבר
פעורר כי הדבור נמשך
מהשכל דבור החיטני
נמשך מהשמימי על כן
לדבר צריך לקדש ביותר
בחורה וסירות ותשבות
ואח"כ כל כלי החטטה
עולם קדושים יהיו לאלהיהם : הן הם יודו ויברכו ע"י קבלת פול מלטה ה' כי כל סה לך יודה. רחוק יראה

שחרית לשבת

כתר נהורא

הי כי הנכור ליל כיראל
 כי שהוא הוא פילא
 היראה וקחשיב הראש
 מן האלם שט האש
 והלשון ואח"כ הסוף
 שהם הכרכים ואח"כ
 וכל קומוה הוא כל הקופה
 ככלל ואח"כ אכרס
 הפנימיים שהם כלל
 והכליות ואמר טלם
 וזמרו לשמך לקיים כל
 פלמותי תאמרנה הי מר
 כחור : וכל הלכות. כלל
 הוא יראת הי ונס
 אהבת הי הוא כלל :
 מליל עני מחוק חמנו
 כי זהו חלולת הי :
 מי ידמה לך ומי ידמה

לך תצפה וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
 תשתתחה וכל הלכות יראתך וכל קרב
 וכליות יזמרו לשמך. בדבר שכתוב כל
 עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך. מציל עמי
 מחזק ממני ועני ואבין מעללי : מי ידמה
 לך ומי ישוה לך ומי יערך לך : האל הגדול
 הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ :
 נהלך ונשבחה ונפארה ונברך את שם
 קדשך. כאמור לרוד ברכי נפשי את יהוה וכל
 קרבי את שם קדשו :

לך ומי יערך. כי לשונות נגד הגדול הגבור והנורא : והללך וכשמך ונכרך אל שם קדשך. רמז קבלת
 שול מלכות הי סי כי לתעלה דיכר מן השמחה רוח כלאר החליל נשמה כל הי ודות כל נשר
 ופכה חכר מן הנפש הרמז נגד שם קדשך פי כלידור שפי :
 האל בתעצמות עזה הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח האל כפעלמות עולך.
 והנורא בנראותיה המלך היושב על פסא רם ונשא : רמז יראת הי
 חשמות טווי יח' : הגדול בכבוד שמך ואס"ה הוא הגבור לנצח אויבי ישראל פי"ב רמז אהבת הי :
 והנורא בנראותיו. לא לפי נראות כו"ד אלל לפי נראותיו יח' וזה רמז חלולת הי : המלך היושב
 טו' רמז שול מלכות הי ע"י רנו לריקים כה' :

שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים ביהוה.
 לישרים נאה תהלה. בפני ישרים התרומם. ובשפתי
 צדיקים התברך. ובלשון חסידים התקדשו. ובקרב קדושים
 התהלה :

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל. ברנה יתפאר שמך
 מלבנו בכל דור ודור. שכן חובת כל היצורים לפניך יהוה אלהינו
 ואדוי אבותינו. להודות לרהל לשבח לפאר לרומם להדר לברך
 לערה ולקלם. על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך
 משיחך :

ובכן ישתבח שמך לעד מלבנו. האל המלך הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ. כי לך נאה יהוה אלהינו ואדוי אבותינו. שיר ושכחה הלל ונברה
 עז ומשלה נצח. גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
 והודאות. מעתה ולשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם (אתה אל) : ברוך
 אתה יהוה אל מלך נרול בתשבחות אל ההודאות. ארון הנפלאות. פורא כל

הנשמת

שחרית לשבת

הַשְּׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמַרָה מִלֶּדֶד יַחֲדָא אֵל חַי הַעוֹלָמִים: מִיָּק
חַוֵּן בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ:

קַדְשׁ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְהוֹדוּ הַחַוֵּן וְהַקַּדְשׁ עִנְיָן אַחֲרָיו אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּדֶד הַעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר, וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ.
עֹשֶׂה שְׁלוֹם, וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּפֵר:

כְּתוּב נְהוּרָא

הַבֵּל יִזְדַּק, וְהַבֵּל יִשְׁבַּח, וְהַבֵּל יֹאמְרוּ אֵין
קְדוּשׁ כִּיהוּה: הַבֵּל יִדְוֹמְמוּה סִלְחָה, יוֹצֵר הַכֹּפֵר:
הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם דְּלַתוֹת שְׁעָרֵי מוֹרַח,
וּבּוֹקֵעַ חֲלוּנֵי רִקְעָה, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָה,
וּלְבָנָה מִמְּכוּן שְׁבַתָּהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם בְּעֵז
וְלוֹשְׁבוֹי, שְׁבֵרָא בְּמַדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר
לְאַרְצֵי וְלְיַדָּיִם עֲלֵיהֶם בְּרַחְמִים, וּבְטוֹבוֹ מַחְדָּשׁ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מַה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה בְּלֵאמֹר בְּחִבְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאכֵי הָאָרֶץ

הָאֵל הַפּוֹתַח כָּל יוֹם
דְּלַחוּת שְׁעָרֵי מוֹרַח
סִי נּוֹכּוֹת אֲכַרְסָה
שְׁלֹמֹה בִּי חַי הַעִיר
תַּחֲרוּם לִקְרָא וּבּוֹכּוֹת
לַחֲוֹן הַלְדִיקִי שְׁכַל דּוֹר
וְדוֹר שִׁסְ דּוֹנַתָּה אֲכַרְסָה
שְׁלֹמֹה לִי כִּהּ יִהְיֶה
וְרַעַךְ שִׁסְ שְׁלִיסֵי לְדִיקִים
כְּמוֹ אֲכַרְסָה שִׁסְ כָּל
דּוֹר יִהְיֶה גַּיִ שְׁלִיסֵי,
וְלִנְהוּ רַחוּם יִרְחַם חַי בִּי
בְּאֲכַרְסָה נִלְחַם עֲשֵׂה
יִרְעַחֵי כִּי יִרְחַם אֱלֹהִים
אֲחֵי: הַמֵּאִיר לְאַרְצֵי
וּבְיוֹ עֲשִׂיתָ כְּכַרְכַּח יוֹרָה:

קְנִינֶיךָ: הַמִּלֶּדֶד הַמְּרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵן, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹמֵת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחְמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ, אֲרוֹן עֲזוֹנוֹ צוּר מְשׁוֹבְנוֹ מִן יִשְׁעֵנוּ מְשׁוֹבֵב בְּעַדְנוֹ: אֵין
בְּעַרְבֶיךָ וְאֵין זִלְתָּךְ, אִפְסֵי בְּלַתָּךְ, וּמִי חֲסֵמָה
לָךְ: אֵין בְּעַרְבֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הוּדָה, וְאֵין זִלְתָּךְ
מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הַעוֹלָם הַבָּא, אִפְסֵי בְּלַתָּךְ נוֹאֲלֵנוּ לְיּוֹמֵת הַמְּשִׁיחִית.
וְאֵין דּוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחֲתֵי הַמַּתִּים:

אֵל אֲרוֹן עַל כָּל
הַמַּעֲשִׂים, רַחוּם
תַּחֲרוּם יִרְחַם חַי בְּרַחוּ
לְקִיסֵי תַחֲרוּם יִרְחַם חַי
לְרַחוּמוֹתָי עַל שְׁכּוֹל אֵל
דִּין עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים:
בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ, סִי בְּרוּךְ
הוּא בְּרוּךְ וְעוֹלָמוֹ וְאֲחֵיהֶם
וּמְבָרָךְ מְנוּדֵל אֲהַכֵּה
סִי לְיִשְׂרָאֵל עִיב מְקַבֵּל
בְּרַחוּם וְהוֹדוּתָי חַי
כִּי הַנְּשִׂמָה עֲלֵיכֶם שְׁרָחוּ

אֵל אֲרוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ כְּפִי
כָּל נְשִׂמָה, גְּדִלוֹ וְטוֹבוֹ מֵלֵא עוֹלָם, דַּעַת וְתַבּוּנָה
סוֹבְבִים הוֹדוּ: הַמְתַּנְשֵׂא עַל חַיּוֹת הַקִּדְשׁ, וְנִהְיֶדֶד
בְּכַבּוֹד עַל הַמְּדַבְּרָה, זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֵי כְּסֵא,
חֶסֶד וְרַחְמִים לְפָנֵי כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת שְׁבֵרָא
אֱלֹהֵינוּ, יוֹצֵרם בְּדַעַת כְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל, בַּח וְנִבְרָה

נַח
לְנוֹ לְקִיסֵי תַחֲרוּם אֲהַכֵּה סִי זְדֵלוֹ וְסוֹטוֹ תַלְלָה טוֹנוֹס, וְהוּא חַיּוֹת חַי וְשִׁי
דַעַת

שחרית לשבת

כתר נהורא

דשח ותכונה מקבלים
הכריות ע"פ שול חלכות
ה' שנה נותנים לו
כל זכא מרום. כי כל
הנוכבים והחלות נותנים
לו שנה וזכ"ח רמוזים
ו' טובני לכה דהיינו
ש' של שנה שנתלויני
אל נותנים טנא ל' אל
לו לכה כי של כל
טובכ ל' אל זכא הוא
זקק פי אל מרום

נתן בדם, להיות מושלים בקרב תבל: מַאִים
זו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם. שְׁמַחִים
בצאתם וששים בבואם. עֲשִׂים בְּאִימָה רָצוֹן קוֹנֵיהֶם:
פֶּאֶר וּכְבוֹד נִתְּנִים לְשֵׁמוֹ. צִהְלָה וְרָנָה לְיֹכֵר
מִלִּכְתּוֹהוּ. קָרָא לְשֵׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אֹרֶךְ. רָאָה וְהִתְקַן
צוּרַת הַדְּבָרָה: שִׁבְחָה נִתְּנִים לּוֹ כֹּל צָבָא מְרוֹם.
הַפְּאֶרֶת וְגִדְרָה. יְשָׁרְפִים וְחַיִּית 'וְאוֹפְנֵי
הַקֶּדֶשׁ:

כ"ה בשב"ח והכל
ישיב כ"ח חתונה
קודש:

מחלים. נשאר חמה שאינה רחוקה אבל רחוקה הוא בזיכית חסרתה כי חסרתה נק' חמה ומטובה
שכ"ו' טובני לכה חודים ומטרים שכל מחלו ימי והנה כשכח נותנים לו כל זכא מרום רוח על
עולם העשייה הנשתי והרוחני דהיינו כוחות הנגללים. השלחת וגדולה שרפים ולופנים רוח לעולם
היגירה. וחיות הקודש הם שנספח שהוא עולם הכריאה כולם משכחים ומספרים ולזה רשמו ידלח ה'
ש"ל בירלח ה' כי לנולד רומחיתו שנה נותנים לו כל זכא מרום:

דֹּאֵל אֲשֶׁר שִׁבְחַת מִכָּר הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וַיִּשָּׁב עַל כְּפֹא כְבוֹדוֹ. הַפְּאֶרֶת עָמָה לְיוֹם
הַמְּנוּחָה עֹנֵג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁבְחָה
יוֹם הַשְּׁבִיעִי. שָׁבוּ שִׁבְחַת אֵל מִכָּר מִלְּאֲכַתּוֹ. יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁבְחַת וְאוֹמֵר, מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה. לְפִיכֹף יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ דֹּאֵל כֹּל
יִצְרָיו. שִׁבְחָה יִכַּר וְגִדְרָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לֹאֵל מִלֶּךְ
יֹצֵר כֹּל. הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ.
בַּיּוֹם שִׁבְחַת קִדְשׁ. שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וּזְכָרְךָ
מִלִּבְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.
תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל כֹּל שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל
מְאֹרֵי אֹר שְׁעֵשִׂיתָ. (שִׁיְצִירָת) הַמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

זה שיר שכתב אל יום השביעי כו' וע"י קבלת שול חלכות ה' ישראל מקבלים
ללא חלק יוצר כל המנוחיל מנוחה כו'. שכן ה' אלהינו יתקדש רמוז ירלח ה' לקדש שמו הו"ה כ"ה
צמחו נגד יום השנה: וזכר. מדת לדני נגד ליל שנת. וע"י ישראל ה' שומרי שנת מתקדש ומתחלל
שמו וזכרו ימי ה' כשמים חתעל ועל הארץ נרדף לקיום לירלח חת ה' הנכבד והגדול חת ה' אליהן
לשמור ולפסות כשנת חת כל דברי החורב טעון לה הקב"ה חת יום השנת הקודש שישפיקו ישראל בחורה:
תתברך לצמצח צורנו. מלכנו וגואלנו. בורא קדושים. ישתבח שמך
לפד מלכנו. יוצר משרתים. ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם. ומשמימים
ביראה יתבר בקיר דברי אלהים חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברורים.
כלם גבורים. כלם קדושים וכלם עשים באימה וכיראה. רצון קוניהם: וכלם
פותחים את פיהם. בקדשה ובטהרה. בשירה ובזמרה. ומברכין ומשבחין
ומקפאין ומעריצין ומקדישין וממליכין:

את

שחרית לשבת

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה, ויתענים באהבה רשנא זה לזה. להקדיש ליוצרים פנתת ריח, בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
והאופנים וחיית הקדש ברעש גדול מהנשאים לעטת הסרפים, לעממם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקם, זמירות יאמרו, ותשפחות ישמיעו, כי הוא לבדו, מרום וקדוש, פועל גבורות, עשה חדשות, בעל מלחמות, זרע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהילות, ארון הנפלאות, המבדיל בשוכו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר, ונוכה כלעט מהרה לאורו: ברוך אתה יהוה, יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יהוה אלהינו המלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלפנו בעבור אבותינו שכפחו כף ותלמדם חקי היום לעשות רצונך בלבב שים בן תהננו ותלמרנו. אבינו אב הדמין המדחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיר לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבינו לאהבה וליראה את שמוך למען לא נבוש ולא נבלם ולא נפשל לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא פמחנו נגידה ונשמחה בישועתך ורחמיך יהוה אלהינו חסדיך הדבים אל יעזבונו נצח סלה ועד. מהד יהבא עלינו ברכה ושלוס מהרה מארבע פנפות הארץ ושכור עלנו מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועת אתה וזכנו בחרת מפל עם ולשון וקרבתנו מרפנו לשמוך הגדול סלה באמת באהבה יהודות לך ולירודך ולאהבה את שמוך: ברוך אתה יהוה הביתר בעמו ישראל באהבה:

יחי וישר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

לחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
וככל

שחרית לשבת

ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך: ושונתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לארבה את יהודה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותידשך
ויצדדך: ונתתי עשב בשרך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמדו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: והרה אף יהיה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והארמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וכשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך:

למען ירבו ייביכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לחת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצת על כנפי כנריתם לרדתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל חבלת: והיה לכם לציצת זראתם אתו וזכרתם את
כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תחורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל
מצותי והייתם כרשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואדוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
ומתקן ונקבל וסוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם
מלבנו צור יעקב מן ישקנו דוד ודוד הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד למח יפה מלכותו ודבריו חיים וקמים נאמנים ונחמדים לעד מא
מלכות יוחס מדינו ולעולמי עולמים: על אבותינו ועלנו של בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות ירע ישראל עבדיך:

שחרית לשבת

עַל הַרְאִשׁוֹנִים וְעַל הָאֲהֻרָנִים דְּכַר מִיב וְקָם לְעוֹלָם וְעַד.
אִמַּת וְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר : אִמַּת שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי
אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ אֲבוֹתֵינוּ נֶאֱלָנוּ נֶאֱלָ אֲבוֹתֵינוּ יִצְרָנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ
פֹּדֵנוּ וּמַצִּיֵּנוּ מִעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים וְהִלְתָּךְ מִלְּהָ:
עוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אִתָּה הוּא מִעוֹלָם מִן וּמִשְׁפִּיעַ לָהֶם לְבָנִים אֲחֵרִים
בְּכֵל הוֹר וְדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מִשְׁבֵּךְ וּמִשְׁפָּטִיךְ וְצִדְקָתְךָ עַד אִפְסֵי אֶרֶץ : אִמַּת
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְהוֹרַתְךָ וְדִבְרֵךְ יִשִּׁים עַל לְבוֹ : אִמַּת אִתָּה הוּא
אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמִלֵּךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים לְאֲבוֹת וּבָנִים : אִמַּת אִתָּה הוּא רִאשׁוֹן
(אִתָּה) הוּא אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעֲנֵיךָ אִין לָנוּ מִלֵּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אִמַּת מִמְצָרִים
נֶאֱלָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּרִיתָנוּ : כָּל בְּכוֹרֵיכֶם הִרְגָתָ וּבְכוֹרֵךְ
יִשְׂרָאֵל נֶאֱלָתָ וַיִּם סוּף בְּקַעֲתָ וַיּוֹדִים סִבְעָתָ וַיִּרְדִּים הִעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מִיַּם
צִרְיָהֶם אַחַר מַהֵם לֹא נִתְרַ : עַל זֹאת שְׁבַחְתָּ אֱהוֹיָבִים וְדוּמְטוֹ לְאֵל וְנִתְנוּ
יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהִדְאֹת לְמִלֵּךְ אֵל חַי וְקָם : דָּב
וְנִשְׂא נְחוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גַּאִים עַד אֶרֶץ וּמִגְבֵּיהַ שְׁפִלִים עַד מְרוֹם מוֹצִיא
אִסִּירִים וּפְרִיהַ עֲנִיִם וְעוֹד דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוֹעֵם אֵלָיו :
תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֵלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבַרְךָ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

**מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פְלֹא :**

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחְתָּ נְאוּיָים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שֵׁשֶׁת הַיָּם יַחַד בְּלִים חֲדוֹ
וְהַמְלִיטָ וְאָמְרוּ :

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעִזְרוֹת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה בְּנֵאֻמְךָ יִגְדֵה יִשְׂרָאֵל
וְנֶאֱמַר נֶאֱלָנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
נֶאֱלָ יִשְׂרָאֵל :

בְּהַלְטֵי שְׁמִי יִשׁוּן נִקְבַל חוֹסֵף רוּחַ סֵל יוֹם אֵבַת וְחַם אֵבַת כְּנֻסַח לְכוּן קִנְלַת נֶשֶׁם יִכוּן סִלְף שְׁחִיב :
אֲדִנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר הַגּוֹדָא אֵל
עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְהַ הַכֹּל חוֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֵהְבָה :

יְיָ נִבְרָנוּ לְחַיִּים מִלֵּךְ תַּפֵּץ בְּחַיִּים וְכִתְבְּנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :
מִלֵּךְ עוֹד וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִן אֲבֹרָהֶם :

שחרית לשבת

אתה גבור לעולם אדני, מודה מתים אתה, ורב להושיע:

קיצ מוריד המלך: בחיפה משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל היום בחדר, מודה מתים ברחמים רבים, סומך
נופלים, ורופא חולים, ומתר אסורים, ומקים אמינתו לישיני
עפר, מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממת ומחיה,
ומצמיח ישועה:

בש"מ מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לתים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה מודה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש, יקדושים בכל יום יהללך

סלה: ברוך אתה יהוה האל הקדוש: (בש"מ הקלף הקדוש):

ישמח משה במתנת הלךו, כי עבד נאמן
קראת לו, כליל תפארת בראשו נתת,
בעמחו לפניך על הר סיני, ושני לחת אבנים
הורד בידו, וכתוב בהם שמירת שבת, וכן
כתוב בתורתך:

כתר נהרא
ישמח משה בחתנת חלקו,
רמזו ירחת הי פי'
דעל מה שאל חסה
ויאמר הרמז אל הח
כבוד יל ב' כוונת ו'
פירושים כאלהו זל'
כפסח שרג סיני'
לרחו כבוד הי ויש'
בקרובי הקדש פי לקרובי

ושטר

הם הצדיקים הנעלים הקדש אל מחרח להם באור קדושה הפנימה על החלוקים ע"כ חתו נכד
ואביהו של מלך, וכלו לכבוד יאית ומה טוב וליבוהו יתו ח"כ בהם מה הטעם שאלה בהם נ"כ ירח
היום כבוד הי אף היו ע"כ אחר ועל פי כל הטעם הכבוד פי' אל מחרח להם ע"י לנפיק שיקראים
כבוד כחול' דבי' קרו להחיה הכבודיה וע"כ יכלו לחיות להחיים והנה מה ביקש הרמזי אל
פי' נא ר"ח נכד אביהו הרמזי הכבוד נכד אביהו אף אל כבודך שיהיה הכנסה ע"י חיה מלכות
שק' כבוד וק"ו כיון דלחמה שפחה על היום מה מלך ראו נבואים ק"ו אל הרמזי אל כבודך ואית
היו כחיו ויעמוד הטעם בחוקי והנה נכד אל הערפל אשר הם האלהים פי' אל לפניו מן ג' המלוח
חך עין ועפול וכו' דכתיב וכל הטעם רואים כו' כלם יבנה יתה ויתר יל דכ"ה ביקש הרמזי כיון
שאלו להשתדך נבול ויפך ח"כ אפשר שיה' עדיין לא יק' רואיה כבודו ואפשר שאלה אה"ר נביע ואחרים
נל"י יותר, וכן יל דכ"ה שניקש שיהיה מחרח על כיון אור הי דלחול' אה"ר קודם השאל היה
עקיבו מכה נללל המה פניו ויהי אליו חסדן חסד אה"ר כחול' ישראל עמדה לפני הר
סיני פסקה ויחמתו וכל זה ע"כ מה ראו נבואים לי חסדן פנים כפני אה"ר קודם חסדו ואל
הרמזי נ"א ר"ח נ"ו אלם, אל כבודך לא כשכיל ככדו אליו הפך כוה כ"א כשכיל כבודך והוא פועל ואל
הרמזי לחתים עם כבודך כי כשכיל לי קודם ח"ה פנים כמו לזה"ה שחתה עליו נעשה אלם שיהיה
ילך חלמה ואפי' יאיר כללנו כדחוננו יהיה כבוד לך הי שפטיה ויורת מן חלמה כלי יפה כ"כ,
הנה על פי' חסדן וכל זה ע"כ מה ראו נבואים לי חסדן פנים כפני אה"ר קודם חסדו ואל
טובי פי' כל האורות שאלה בהם וירא אלהים אל האור כי טוב יאירו על פניו ואלו לך אפי'
יותר מה שאלה וקראתי בהם הי' לפיך פי' כשחונן לנדיק איהו יקר ונעלה חודשים כשכיל
איהו עברה שאלה וכה לזה ויש וקראתי חודש לכל כשכיל מה ויהי נעלה כל חודש פנים כשכיל
לפיך שאלה חקרים טובי הי' לגדי חסדן כמו כשכילי כספר על החורה ע"ס ונבואה הי' כי ויש יבנה
הנה בחתו חלקו שחמירין לו כשכיל האור כשכיל חסדן ויבנה חסדן בחתו חלקו יע"ו כי עבד
לפיך קראת לו שחמיר ויבנה אור החתים שכל חן יענין לו ויבנה חסדן חלקו ואלה הוא איהו
כלל חלמה אשר כראשו נה' לו כשכיל לפיך על הר סיני הם אף חלקו אור ונאכד חסדן כדכתיב מן הים ישי

באלהינו מי כאדונינו מי כמלכנו מי כמושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדונינו
 נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדונינו ברוך מלכנו ברוך
 מושיענו: אלה הוא אלהינו אלה הוא אדונינו: אלה הוא מלכנו אלה הוא
 מושיענו: אלה הושיענו. אלה תקום תרחם ציון כי עת תצננה כי בא מועד:
 רבונו של עולם בזמן שבית המקדש היה קיים אדם היה חוטא ומביא קרבן
 ומתכפר לו ועבדו בעונותיו ואין לו מקדש ולא מזבח ולא קרבן ולא כהן שוכר
 בעדו אלא וברוך ברום הוא בפרשתנו שיהיה שם שפתותינו ויהיה הקרבנותינו:
 אלה הוא אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן
 שבית המקדש קיים כאשר צוית איהם על ידי משה: בביאך כפחית בתורתך:
 ואמר יי אל משה קח לך סמים וקח ושתלת וחלפנה סמים ולבונה וזה
 בד בכר יהיה: ועשית אותה קטורת רוקח מעשה רוקח כמלח מהור
 קדש: ושחפת ממנה הקח ונתתה ממנה לפני העדות באהל מועד אשר
 אוער לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטירו עליו אהלן
 קטורת סמים בבוקר בבוקר בהיטיבו את הנרות וקטירתה: ובהעלות
 אהלן את הנרות בין הערבים וקטירתה קטורת המיד לפניך לדורותיכם:
 ויהי שם הנורבנות קטורת מצה שליש מאות ושלש עשרות קנים
 היו בה שלש מאות וששים והמשה כמנען ימות ההמה. ושלשה קנים יתרים
 שמהם כמנען בהנודף מלא חפניו ביום הכפרים ומחודרם לכבדשה בערב יום
 הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה. ואתר עשר סמנים היו בה ואזו הן.
 הצרי והצפורן החלבה והלבונה משקל שבועים שבועים סמנה. מרוקע עשה שבורה
 גרר וברכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר וקלופה
 שלשה וקמחן השעה. בורית פרשנה השעה קבין. וין קפרסין סאין תלתא
 וקבין תלתא. ואם לא מצא וין קפרסין מביא חמר תרין עתיק סלה סלומית
 רובע הקב. מעלה עשן כל שהיא: רבי נתן אומר אין כפת הנדון כל שהיא
 ואם נתן בה רבש פסלה ואם חמר אחת ככל סמניה חוב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא ערף העוטף מעצי הקטף
 בורית פרשנה למה היא באה כדי לישות בה את הצפורן כדי שתהא נאה.
 וין קפרסין למה היא באה כדי לישות בה את הצפורן כדי שתהא עזה
 והלא מי רגלים ופין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעורה מפני הכבוד:
 תניא רבי יתנאמר בשהוא שיהא אומר הדקדוקט היטב הדקדוקט שיהקוף
 ופה רב שמים. פסטיה להצאין ושרה לשיי שולרבי עלא שמענו אומר רבי יהודה
 זה הכלל אם בטרדה בשרה להצאין ואם חמר אחת מכל סמניה חוב מיתה:
 תניא בר קפרא אומר אחת לשישים או לשבעים שנה היתה באה של שינים
 להצאין. ועוד תני בר קפרא אלו הנה נותן בה קורטוב של רבש אין
 אדם יכול לעמוד מפני היתה ולמה אין מערבין בה רבש מפני שהחורה

מעמדות ליום ראשון

אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקמירו ממנו אשה לוי :

רכון העולמים גלוי לפני כסא כבודך אשר תהיה ^{בשמי אמרים תהיו אין אמרים זה הרכון} דרין מתוחה עלינו בעונותינו. ובאנו לחלות פניך שתעזור הכנפה והמשחית מעלינו ולא תתן המשחית לבא אל בתינו ורחם עלינו ועל טפינו ועל עורפינו ועל כל ישראל עמך וקבל ברחמים ובדצון את הפלחנו כענין שנאמר תכון תפילתי קמורת לפניך מטאת כפי מנחת ערב: וכמו שקבלת קמורת הסכים שהקמיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים והעצר הכנפה: וכן פינחס שנאמר ויעמד פינחס ופסל ותעצר הכנפה: וכן דוד שנאמר ויבן שם דוד מזבח לוי ויעל עולות ושלמים ויעתר ל' ארץ והעצר הכנפה מעל ישראל: כי אתה אבינו ולך הלויית עלינו. רפאנו ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אלה. שכן כתוב בתורתך והסיר ממך כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם כך ונתנם בכל שואיך: לוי הושיעה ע' עמך כרכתך סלה: צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: צבאות אשרי אדם בוטח בך: הושיעה המלך יענו ביום קראנו:

זה מ' בתרא תנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמידי חכמים מרכיבין שלום בעולם. שנאמר וכל בנה למודי ורכ שלום בנה. אל תקרי בנה אלא בונה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית: אלהינו אבקשה טוב לך: עוז לעמו יתן לך את עמו בשלום: ^{מנחת חינוך יג} כתיב ובכל מקום מקמיר מנש לשמי וכי בכל מקום מקמיר ומנש אלא אלו תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות עבודה בכל מקום מעלה אבי עליהם כאלו מקמירים ומנשים לשמי: תניא מי שוכה בתרוסת הרשן זכה כמערכה ובסדר שני נזרי עצים:

כדו מערכה. ויבא מ' אמר להם הכסוה. אכ"י הוה מסדר סדר המערכה משמא דנגמרא ואלבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קמורת. ומערכה שניה של קמורת קודמת לסדר שני נזרי עצים. וסדר שני נזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת לקמורת וקמורת קודמת לאברי סוא כרים למנהה ומנהה לתחתין ותביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לכזיכין וכזיכין קודמין לתמיד של בין הערבית שנאמר וערך עליה העולה והקמיר עליה חלבי השלמים עליה השלם

השלים כל הקרפנות כלם :

סמ"ח ט"ה תנו רבנן אין לך דבר קודם להמיר של שחר אלא קמורת
בבקר שנאמר בבוקר בבוקר ואין לך דבר שמתעכב אחר התמיד של בין
הערבים אלא קמורת ופסח ונרות וכחמר כפורים בערב פסח שמוכל שנית
ואוכל את פסחו לערב רבי שמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר אף
מחבר כפורים בשאר ימות השנה שמוכל ואוכל בקדשים לערב :

סמ"ח רבנן תמיד של בין הערבים קודם לנרות ונרות קודמות לקמורת שנאמר
והקמיר עליו אהרן קמורת סמים כבוקר בבוקר בהיטיבו את הנרות יקמירנה
ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקמירנה קמורת תמיד לפני :

לדורותיכם :

שמות כ"ו וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד :

את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :

ועשרון סלת כלול בשמן כתיב רבע התיב ונסך רביעית התיב וכן לכבש האחד :

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כתיב התיב הבקר וכנכסה תעשה לה לרית

ניחח אשה לוי : עלת תמיד לדלתיכם פתח אהל מועד לפני אשר אועד

לכם שמה לדבר ארץ שם : ונעדרו שמה לפני ישראל ונקדש בכבודי :

וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי :

ושכנתי בתוך בני ישראל ויהיה רחם לאבותי : וידעו כי אני אל אלהיהם

אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני אל אלהיהם :

ויקרא א ואם מן הזאנ קרבנו מן הקרבים אי מן העוים לעלה זכר תמים

יקריבנו : ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני וזרקו בני אהרן הכהנים את

דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לכהן ואת ראשו ואת פדויו ועפר הבהן

אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב והפרעים ורחן

במים והקריב הבהן את הפה והקמיר המזבחה עלה הוא אשה רים יתח לוי :

ויקרא א מן העוף עלה קרבנו לוי והקריב מן בהורים או מן בני הונה

את קרבנו והקריבו הבהן אל המזבח יצילק את ראשו והקמיר המזבחה

ונכזה דמו על קיר המזבח : והסיר את כראשו כנצחה והשליך אתה אל

המזבח קדמה אל מקום הרשן : ושסע אתו בכנפו לא יבדיל והקמיר אתו

בהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה רים יתח לוי :

ויקרא א ודבר אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו לאמר ואת

הזרת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל העלה עד הבקר ואש המזבח

הוקד בו : ולבש הכהן כדו כד ומכנסו כד ולבש על בשרו והרים את הרשן

אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אל המזבח : הפשט את כנפו

ולבש בגדי אחרים והוציא את הרשן אל מהוין למחנה אל מקום סהר והאש

על המזבח הוקד בו לא תכבה וכער עליה הבהן עצים בבקר בבקר וערף עליה

מעמדות ליום ראשון

העלה והקטיר עליה הלחי השלמים: אש המיד תוקר על המזבח לא תכבה:

(בשנת ה'ל"ח) רבון העולמים. יר"ם שיהא זה השבוע וסוקבל לפניך באיני ההרבתי עולה בוסנה
שם וזאת תורת המחה הקרב אהה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח:
והרים מבני-בןקמצו מסלת המנחה ומשמינה ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזברתה ליי: והגותרה ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכרוה: לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא בחמאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן
יאכלנה חק עולם לדלתכם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש:

(בשנת ה'ל"ח) רבון העולמים. יהי רצון שלפניך שיהא זה השבוע וסוקבל לפניך באיני ההרבתי מנחה בוסנה:
שם וירבד יי אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי
ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה המיד מחציתה בבקר ומחציתה
בערב: על מחבת בשמן העשה מרככת תביאנה הפני מנחת פתים מקריב
ריח ניחח ליי: והבדן המשיה תחתיו מכניו יעשה אתה חק עולם ליי בכל
תקמך: וכל מנחת בהן כליל תהיה לא תאכל:

שם וירבד יי אל משה לאמר: רבד אל אהרן ואף בניו לאמר זאת תורת
החמאת במקום אשר השחט העלה השחט החמאת לפני יי קדש קדשים הוא:
הבדן החמאת אהה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: כל אשר
יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מרטה על הכנר אשר יזה עליה תכבם במקום
קדש: וכלי חרש אשר תכשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושחט
במים: כל זכר בפדגים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל תמאת אשר
יבא כדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

(בשנת ה'ל"ח) רבון העולמים אם אני חייב החמאת יהי רצון שלפניך שיהא זה השבוע לפניך באיני
הקרבתי הטאת בוסנה:

ויקרא וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
העולה ישחטו את האשם ואת רמו וירוק על המזבח סביב: ואת כל חלבי
יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הכליות
ואת החלב איש עליהן אשר על הכסלים ואת היותה העלה הכפר על הכליות
יסירנה: והקטיר אתם הבדן המזבחה אשה ליי אשם הוא: כל זכר בפדגים
יאכלו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא: פחמאת פאשם הורה אות
לחם הבדן אשר יכפר בו לו יהיה: והבדן המקריב את עלה איש עור העלה
אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה אשר האפה פתגיר וכל נעשה
במרהשת ועל מחבת לפהן המקריב אתה לו יהיה: וכל מנחה כלולה בשמן
נתרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאהיו:

(בשנת סין לומים) רבון העולמים. אם אני חייב אשם יהי רצון שלפניך שיהא זה השבוע וסוקבל
לפניך באיני הקרבתי אשם בוסנה:

וערבה ליי מנחת הודה וירושלים פיימי עולם וכשנים קרמניות:
ניאמר משה אל אהרן קח את המנחה והן עליה אש מעל המזבח

וישם כמרת והולך כמרת אל הקדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יי
דחל הנגף : ונקת אהרן פאשר דבר משה וירין אל הוך הקהל והנה
דחל הנגף בעם ויהן את הקמרת וכפר על העם : ונעמד בין הכתמים ובין
החיים ותעצר המגפה : ויהי הכתמים כמגפה ארבעה עשר אלה וישבע
מאזה כלכר הכתמים על דבר קדח : וישב אהרן אל משה אל פתח
אהל כוער והמגפה נעצרה :

כל אלה כהיות ההיכל על יסודו והמנוח על מכונו היינו בלאים כל
טוב. ועשיו הרב בית המקדש ובמלה עבודה. ואין לנו בענותנו לא
אשם ולא אשים. לא בדים ולא בלולה. לא נכור ולא נרלות. לא דביר
ולא רקה. לא היכל ולא דר המד. לא ועד ולא אורו. לא זבה ולא זריקה.
לא הטאת ולא חלבים. לא כהרה ולא טבילה. לא ירושלים ולא יער
לכנון. לא כבודת ולא כרובים. לא לכונה ולא להם הפנים. לא מזבח
ולא מנורה. לא נתהים ולא נכבים. לא כמיכה ולא סמים. לא עולה ולא
עזאזל. לא פרוכה ולא פר הטאת. לא ציון ולא ציון נור הקדש. לא
קדה ולא קמזון. לא ריח בישמים ולא ריח נחת. לא שי ולא שמים.
לא תורה ולא תמורה. לא ארץ ישראל ולא מעשרות לא כהן ולא
נביא. עונותינו ועונות אבותינו החריבו ננו ושמם מקדשנו ונצל כבוד
מבית חינו. מקום שהללנו בו אבותינו. ואין אנו יכולין להקריב קרבן.
כי אין לנו לא זבח. ולא זוכת. ולא שעיר המשתלה. ולא כהן שיכפר
בערנו. אלא שיח שפתותינו תחת קרבנותינו. ותפקדתנו תחת כפרתנו :

ביום שאין אשמים חנון אין אשמים וכו'

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיקבד לנו על כל המאצתי
והסלח לנו על כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותבנה בית המקדש
בכהרה בימינו. ותכפר לנו על כל הדונותינו שהדנו לפניך בין באנים
בין בקצון בין בשונג בין במזיד בין בפשיעה בין פראיה בין בדבור
בין במחשבה הכל העביר והסלח אשר נואלנו ואשר הטאנו :

ומלכי אומות ואלהי האם לפניך וכל כוונתי על נעוה :

סוקים משלח חייבים ומשמייע ורוקה ומשא : וישב יצחק בגדר : והרעב כבד
בארץ : ובני דן חשים : לייטיעתך קויתי יי : וששכר זכרון ובנימן : משפחה
לא תחיה : ועשית משבנות וזהב : ולצדעת הבגד ולבית : ולשאה ולספחח
ולכהרת : וברכה יי וישמך : יהי אחרי המגפה : ובני פלוא אליאב. קרוך
סנאך ומשארתיך : ובהחמם המשלש לא ככהרה יתקו : זכאית עמנו
משנב לנו אלהי יעקב כלה : זכאית אשרי ארם בומחבך : יהי הושיעה
דמלך וענו כיום קראנו : עוז לעמו יהו יי : יכרך את עמו פשלום :
יהי רצון אכרי פי והגיון לפי לפניך יי צורי ונאלי :

בראשית

מעמדות ליום ראשון

עשרה פסוקים מהרמב"ן ול יצריך בהם כוונה גדולה:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: וכל היר החוקק
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלה
לדרבו וינפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מתנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: האזינו השמים ואדברה וחשמע
הארץ אמרי פי: יעדף במסור לקחי תור במל אמרתי בשעירים עלי
דשא וכרביכים עלי עשב: ויהי כנסוע הארון ויאבד משה קובה וינפגו
איובך וינסו משנאיה מפניך: ובגתה יאמר שובה יי רכבות אלפי ישראל:
ויצאו ופקדיהם חכשה ושלישים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למתנה
אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ובמאה לצבאתם ושלישים יסעו:

י"א פסוקים שמהלילין בנו"ן וסמיטין בנו"ן:

נגע צרעת כי תהיה באדם והוצא אל הפה: נתנו נעבוד חלוצים
לפני יי ארץ פנעו ואהנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: נביא מקרבך
מאחיה במני יקום לה יי אלהיה אליו תשמעון: נדר פלעיו ישמחו עיר
אלהים קדוש משפני עליון: נדר אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה
צוען: נחית בצאן עמך כור משה ואהרן: נפתו משפכי מר אהרים
וקמון: נר יי נשמת אדם חופש כל חדרי כמון: נפת תטפנה שפתותיה
בלה רבש וחלכ תחת לשונה וריח שלמתיה כריח לבנון: נדר מתוך
בבל ומארץ בשדים צאו והיו כשתדים לפני צאן: נושקי קשת כימינים
וכשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאלו כבנימין:

סלחתי לזנו כל אמת י"א פסוקים מהחלילין נלוח טו"ן וסמיטין נלוח טו"ן שם עכוס חמי הכאס
ועין סע וכל חס כסיה חשבות כסיה לומר י"א פסוקים כולל הריב בשונה ולל שלטת עינ
ביטל על ילדים. וטוב לומר חס י"א פסוקים חלו הללה הנה ז:

רבונו שר עולם הצל את עמך בית ישראל ככל מיני כשפים
וככל מיני עין הרע ובשם שפרשת פנפיה על אבותינו שבמרבך שלא
שקמא עליהם עינא בישא רבועם בן הפרוש עלינו ברחמיה הרבים
להיותינו מכוסים במכסה ובהנהגה בשמותיה הקדושים מפל עינא בישא:

ש"ה פסוקים מהחלילין ויהוה החסיד וצ"ל:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלמ תסובכני מלה: כמחו ביי עדי
עד כי ביה יי צור עולמים: יי עוז לעמו יתן יי יכרך את עמו בשלום:
כי תעבר במים אתה אני ובגדרות לא ישמפנה כי הלה בזו אש
לא תפנה ולהכה לא תבער בה: כי עם בציון ישב בירושלים כבו לא
תבהה חנו יתה לקול ועקה בשמעתו ענה: כי אני יי אלהיה קדוש ישראל
משיעה נחתי כפרה מצרים בוש וסכא תחתיה: כי אני יי אלהיה מחזיק
מיניך האמר לה אל תירא אני עזרתיה: כי לא שאול תורך מות יהלך לא
ישברו ירדי כור אל אמתה: כי אצק מים על צמא ונולדים על יבשה
אצק רוחי על זרעה וברכתי על צאצאיה: כי אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יברדנו איתה יי אבינו נאלנו מעולם שקנה:

אמר רבי תנחום בר חיילאי לעולם ישלש אדם שנוהו שלישי במקרא שלישי כמשנה שלישי בתלמוד: אמר רבי יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושני בנביאים וישלש בכתובים. כל העוסק בתורה נכסו מצליחין לו: כתוב בתורה דכתיב ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען השליכו את כל אשר תעשו; שני בנביאים דכתיב לא ימוש ספר התורה הזה מפיה ודעית בו יוסם וליפה למען השמור לעשות בכל הכתוב בו כי אז מצליח את דרכך ואז תשכיל: הלא צויתך חוק ואמין אל תעריץ ואל תחת כי עמך: אלהיה בכל אשר תלך: ישלש בכתובים דכתיב כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהנה ויכס ולילה: והיה בעין שהול על פלגי כים אשר פריו יתן בעתו ועליו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:

גורם כחמא חמא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום סמכו לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל הקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אליהו אמר רבי חנינא תלמידי חכמים סובים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למדו ורכו שלום בניו. אל חכמי בניך אלא בניך: שלום רב לאחי הורחק ואין כמו מקשול יהי שלום בחילה שלייה באמתותיה: למען אחי ורעי אדברה לא שלום בד: לכען בית ה' אליהו אבקשה טוב לך ו ה' עו לעמו יתן: יברך את עמו כשלום:

בכחה ליום ראשון וכשאין אחרים תחנות אין לומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים ולהשיבני בתשובה שלמה לפניך ולהתנתני תקשוב אונה ותפתח לבי בתורתך ותמע ברעיוני ראתך ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל בני ביתי ואל תביאני לירי גסיון ומפל פנעים רעים הצילני ועד יעבור הוות בצלך מסתירני והיה עם פי ודגיני ושמוך רכבי כחמא כלשני וזכרני ברצון עמך ובכגון אומק לראות פסוכת בתורה ופני פטר בית דכירך השמים והתרכ וללחך עפרותיו ולרצות אבניו ורנבי חרבותיו ולהיות עם קבורתי עם כל עכרין הצדיקים אבותי. ארני שמעת ארני סלה ארני הקשיבה ועשה אל האתר למענה אלהי פי שמך קרא על ערך ועל עמך: ארני שמעה בקולי ההינה אונק קשכות לקול תתני. ואני תפלת לך ה' עת רצון אלהים ברכ מסך ענני פאמת ישעך: ענני ענני בעת ובקונה הזאת ורחם עלי ועל כל נפשות ביתי ותחד לכבי לאהבה וליראה את שמך ותבשרני בשורות טובות ממעוך ותרפאי רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותני רעה בניה והשכר לדעת את שמך: יהיו לרצון אמרי פי ורגיון לבי לפניך ה' צורי ונאלי:

בכחה אמת מעין יצירת היום: ל ורן הקבלה: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו יצדנו יוצר בראשית בשם שהמצאת עולמך ברצונך ביום זה ונתת מדת בעולמך ותלית בו עליונים ותחתונים במצאך ואין שני עמך ואין סלכך ונלית רוי עליונים ותחתונים

מעמדות ליום ראשון

לברואך. בן ברחמיך הרבים תתיר ללבבנו וללבב עמך ישראל באהבה ליראה את שמה והאר עינינו כבאר תורתך כי עמך מקור חיים באורך נראה אור וזבני לאור באורך הצפון לצדיקים לעתיד לבא ומחכמתך תכסנו ומכירתך תביענו וסוד שבותיה תודיענו והוד הורתך הראני ובקדשתך קרשנו ובצל כנפיה תסתירנו ומטובך תשביענו ומזון כבודך תתן עלנו והראנו פני משיחך וכמוכ לבב שמתנו שנוכל לסבול אהתנו וכף עמך בית ישראל כי אתה שומע תפלה כל פה. ברוך אתה שומע תפלה

מעמדות ליום שני

תורה ויאמר אלהים יהי רקיע כותף המים והיה סביל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע והיה כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים והיה ערב והיה בקר יום שני:

ישעה סג שירי לוי שיר הדיש ההללו מקצה הארץ יוררי הים ומלאו אים וישביהם: ישאו סדכר וערוו הצרים תשב קדר ירנו שכי סלע מראש הרים וצוחו: ישבינו לוי כבוד ותהלתו באים גידו: יי כגבור יצא כאיש מלחמה יעיר קנאה גרע אף יצריח על איביו יתגבר: ההשיתי מעולם ארזיש אתאפק ביולרה אפעו אשם ואשאף יחד: אחריב הרים ונבעוה וכל עשכם אוכיש ולמתי נהרות לאים ואגמים אוכיש: והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו ארריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים לבישור אלה תרכים עשיתם ולא עובתים:

תהלים סח שיר סזמור לבני קנח: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרות מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשנכ: כי הגה הכלכים נועדו עברו יתרו: דמה ראו בן המהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם היל ביולרה: ברוח קדים השבר אניות הרשיש: כאשר שמענו בן ראינו בעיר יי צבאה בעיר אלהינו אלהים יכונניה עד עולם סלה: דמינו אלהים תכדך בקרב היכליה: כישמך אלהים בן ההלתך על קצו ארץ ערק מלאה ימינה: ישכה הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיה: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחלה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ירגנו על סות:

תורה זכור ימות עולם כינו שנות דר ודר שאל אכיה ויגדך וקניה ויאמרו לך: בהנחל עליון נים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עבים למספר בני ישראל: כי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ סדכר ובתדו ילל ישמן יסככנהו יכוננהו יצרנהו כאשון עינו: כגשר יעיר קנו על נווליו ירחף ירש כנפיו יקדדו ישאהו על אכרתו: יי בוד ינמנו ואין עמו אל נכר:

תמיד כי ראוה אחיו שירד והם רצו וקאי. מיהרו וקידשו יריהם ורגליהם בן הדיור. נטלו את המגפלות ואת הצנורות. ועלו לראש המזבח. האברים והפגרים שלא נתאכלו סבערב סונקין אותם לצדדי המזבח. ואם אין הצדדין מחזיקים סדרין אותם כסובב על הכבש: החלו מעלין באפר על גבי המזבח ותפוח היה באמצע המזבח. פעמים עליו בשלש מאות בור זכרניים לא היו מרשנין אותו מפני שהוא נוי לסובח. מימיו לא נתעצל הכהן סלהוציא את הרשן: החלו מעלין בגורין לסדר את המערכה. וכי כל העצים בשרים למערכה. הנכל העצים בשרים למערכה. חוץ משה ויתושל פנן. אבל באלו היו רגילין בסרכיית של תאנה ושל אנווושל עץ שקן: סדר המערכה גדולה סורחה. ותוהיה מורחה. וראשי הגורין הפנימים היו נוגעים בתפוח. והוח היה בין הגורין שהיו מציהין את האליהא משם: בדרו משם עצי תאנה ופיים לסדר המערכה השניה לקטורת ספנגר קרן סערכית דרומית. סשוק בן הקרן כלפי צפון ארבע אמות. באומד חמש סאין נחלים ובשבת באומד סמונה סאין נחלים ששם היו נוהגין שני כובי לבונה של לחם הפנים. האברים והפגרים שלא נתאכלו סבערב סחורין אותן למערכה. הציהו שתי המערכות באש וידו ובאו להם ללשבת הגיות: סרבות דף נר חוב אדם לכהן על הרעה כלשם סמכרה על המוכה שנאמר ואתה את יי אליהך בכל לבכה וככל נפשך וככל מאדך: בכל לבכה בשני יצריה ביצר טוב וביצר הרע. וככל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. ובכל מאדך בכל סמונה. דבר אחר ובכל מאדך בכל מדה ומהה שהוא מודד לה היו מודה לו:

סא סתנו רבנן פעם אחת נזרה מלכות וון הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קדולות ברבים ועוסק בתורה. אמר לו. עקיבא אי אתה מתירא כפני אמה זו. אמר לו אמשול לך משל למה הדבר רומה לשועל שהיה מדרף על שפת הנהר וראה דגים שהיו רצים לבאן ולבאן. אמר להם מפני מה אתם רצים. אמרו לו מפני הרשתות שמכאיים עלינו בני אדם. אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם. אכרו לו אתה הוא שאוכריב עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה. ומה במקום חיותנו אני מתיראין. במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה. אף אנו בזמן שאני עוסקין בתורה דכתיב בה כי הוא חייך וארקה וסוף. כך אנו מתיראין כשאנו פומקין מרבני תורה. על אחת כמה וכמה. לא היו ימים מעטים עד שתפשו לרבי עקיבא ותכשודו בכית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה ותכשודו אצלו. אמר לו פפוס מי הכיאה לבאן. אמר לו אשריך רבי עקיבא שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים בטלים. אמרו בשעה שהוציאו לרבי עקיבא לתריגה זמן קריאת שמע היה. והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן. אמר להם כל מי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. אמרתי סתי יבא יידי ואקימנו ועכש שבא לידי לא אקימנו. היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול מן השמים ואמרה. אשריך רבי עקיבא שיצתה

מעמדות ליום שני

נשאתה באתר. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא. רבוננו של
 עולם זו תורה וזו שכרה. סמתיים ידך יי כמתיים מחיך. אמר להם חלקם בחיים.
 יצתה בת קול ואמרה. אשריך רבי עקיבא שאתה מומן לפני העולם הבא:
 יוסא דא בא לו אצל פה שניה וסיכך שמי ידיו עליו וסתורה וכה היה
 אימר אנא השם. חסאתי צויתו ופשתיו לפניך אני ובתי ובני אהרן עם קדושך. אנא
 בשם כפר נא לחסאים ולענות ולפושעים שחטאתי ושלשתי ושלשעתי לפניך אני
 וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך. כי כיום הוה כפר עליכם
 לפניה אתכם ככל חסאתיכם לפני יי חסדו. והם עינים אחריו ברוך שם כבוד
 כבודו לעולם ועד:

סוכה דף ע"ב תרגו רבנן בשלשה דברים גדולה נמילות חסדים יותר מן
 הצדקה. צדקה כסמונו. ונמילות חסדים בין בגיפו בין בכסמונו. צדקה
 לעניים. נמילות חסדים בין לעניים בין לעשרים. צדקה לחיים. נמילות
 חסדים בין לחיים בין למתים:

קדושין דף ע"ג כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריבין לו מיו נוחל
 את הארץ. וכל שאינו עושה מצוה אחת אין מטיבין לו ואין מאריבין לו
 ימיו ואינו נוחל את הארץ. כל שיטנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ לא
 במהרה הוא חוטא שנאמר והחוט המשלש לא במהרה ינתק. וכל
 שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרך ארץ אינו מן הישוב:

כתובות דף ה' תנא רבי י' שמעא' ספגי מה און כלה קשה ואליה
 שלה רבה. מפני שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יבוף אליה לתוכה:
 תנו רבנן אל ישמע אדם לאזניו דברים בטלים ספגי שהאון בבית
 התלה לאברים:

סוכה דף כ"ג רבי שמעון בר רבי אומר הרי הוא אומר רק חוק לכלתי
 אכלי הדם כי הדם הוא הנפש: ואומר לא תאכלנו למען ייטב לך ויבנה
 אהרית כי העשה הישר בעיני יי. ומה אם דם שנפשו של אדם קציה
 מכני. הפורש ממנו מקבל שכר. גול ועריות שנפשו של אדם כחאה
 להם ומהמדתן. הפורש מהם על אחת כמה וכמה שיונה לו ולירודותיו
 ולירודות רודותיו עד סוף כל הדורות:

בבא בתרא דף י' תנא רבי יהודה אומר גדולה צדקה שמקרבת את
 האלה. שנאמר בזה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישעתי
 לבי וצדקתי להגלות. הוא היה אומר עשרה דברים קשים נבראו בעולם.
 דר קשה ברזל סתהבו. ברזל קשה אש מפעפעו. אש קשה מים סככים
 איתו. מים קשים עבים סוכלים איתו. עבים קשים רוח ספזרתו. רוח
 קשה גוף סוכלו. גוף קשה פחד שיברו. פחד קשה גון ספינו. גון קשה
 שנה ספקתו. ומיתה קשה ספלים. יצדקה בצליל מן הסיקה שנאמר
 וצדקה תציל ממות:

סוטה דף ע' נאמר בעולת ברמה אשה ריח ניתעם ובעולת העוף אשה

רית ניתוח ובמנתה אשה רית ניתוח. לומר לך אחר הכרחה ואחר
המסעט ובכרך שיכון לבו לשמים :

שם תנאי אחר רבי שמעון בן עזאי כוא וראה מה כתיב בפרשת קרבנות. שלא
נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לוי שלא ליתן פתחון פה לבעל הדון לחלוק :
שם אומר רבי יצחק כוא דכתיב זאת תורת התמאה. וזאת תורת
האשם. כל העוסק בתורת חטאת פאלו הקריב חטאת. וכל העוסק
בתורת אשם פאלו הקריב אשם :

אבלה פ"א האברים אין להם שיעור. אפילו קחה סכנית מן הכת. וקחה סכנית
מן הנבלה. ופחה סכנישה מן השרץ סכסאין סכסאין : מאהנים וארבעים ושמונה
שיברים פארם. שלשים כפיסת הרגל. ששה בכל אצבע. עשרה בקרבו. שנים פשוט.
חמשה בארבעה. אחד כרף. ושלושה כקמליה. ואחד עשר צלעות. שלשים כפיסת
גיד. ששה בכל אצבע. שנים כקנה. ושנים כמרפק. אחד ברוש. וארבעה כקתף.
סאה ואחד סוד. וסאה אחד סוד. ושמונה עשר תוליות שכלדרה. השעה בראש.
ושמונה כצואר. ששה כספתה של כל. וחמשה כקקיו. כל אחד ואחד סכסא
כסנע וכמסא ובארל. איסתי בזמן שיש עליהם כשר קראי. אם אין עליהם כשר
קראי סכסאין כסנע וכמסא בארל :

גרה דף סח ריש לקיש משום רבי שמעון בן סכסאי אומר פתיכו כוון אלהים
את הצלע סלמר שקלעה הקרוש ברך הוא לחנה והביאה אצל אדם הראשון. שכן
בכרבי הים קורין לקלעתא בניהא :

ותומרים עשרת הכנורות ופרש' כמן כ"ו עד הכנורות כמו סכסא חסידו כמסור וס' ס'
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכפר לי על כל פשעי ותברך
לי על כל עונותי. כי רבו משוכותי. לך חטאתי עויתי ופשעתי צרתי קשיתי
ערף. ופירתי ממזורה וקממשכתי הנוכחים ולא שיה לי. אגאי אלהי ואלהי
אבותי קבלני בתשובה שלמה לפניך. ועשה למענך אם לא למעני : ורצה
תשובתי ונקני משגיאות וזמסירות. ואהיה מן השבים אליך בכל רב אשר
לחטאתם לא תזכר עוד : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שהי לי
כיצור דרע ובכל צרה וצוקה. ותבונן מעשי ובי ותרפא את סכנותי ואת
כמאוכי. ולא ישמע בני וזעקה בביתי. ולא שוד ושבר בנבילי. ואהיה מן
יראך ומעושי רצונך : ותשכילני שכל טוב מלפניך למען אשכיל בכל אשר
אעשה ובכל אשר אפנה שם עד היום אשר תאספני אליך. ותוציאני משלום
אל שלום. ואמציא חן וחסד בעיניך ובעיני כל רואי. ארני שמעה ארני סתה
ארני הקשיבה ועשה אל האתר למענך אלהי כי שכה בקרא על עירך ועל
עמך : ארני שמעה בקולי התיינה אונך קשבות לקול התנני : ושמע תפילתי
כי אתה שומע תפלה כל פה : כרוך אתה שומע תפלה :

בכשה אהיה סנין יצרת תיום על ורך הקבלה :
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי ארון הפל ושליט בעולמך.
והברכה לכסאך המים העליונים כיום זה. בן ברחמיך הרבים תברילני ולכל
עמך בית ישראל מכל המאועון ואשכח ולכל חברתני. ותברילנו מן התועים
ותתן לנו מהלכים בין העומרים לפניך ותצילנו מדינה סל גיהנם. וכרחמיך
רצפים תצילנו ולכל עמך ישראל משטיפת מים ותלכנו מים מעוברי נהרות
הצילים

מעמדות ליום שני

תצילם מן החסור של יום ומשפולת מים פרכתיב כי תעבור במים אתה אני
ובנדרות לא יטפוף כי חף כמו אש לא תפנה ולהבה לא תכער כה:
ותצילנו ילפי עמך בית ישראל מפער הים ומחוק היבשה ואנתנו כל עמך
ישראל בכלל הרחמים כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה שומע תפלת:

מעמדות ליום שלישי

יהי ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ניהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
יקרא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים לרשא הארץ רשא עשב מוריע ורע
עין פרי עשה פרי למינו אשר ירעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ
רשא עשב מוריע ורע למינה ועין עשה פרי אשר ירעו בו למינה ויקרא
אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:

יהי ויקרא לו לארצו ויחל על עמו: ויש י ויאמר לעמו הני שלת
לכם את הדגן והתירוש והצמר ישבעתם אתו ולא יהי אתכם עוד הרפה
במים: ואת הצמנו ארחיק מעיניכם והרחקו את ארץ ציה ושכבה את פניו
אל הים והקדמנו וספו אל הים האחרון ועלה באשו ויהי צהלתו כי תהיה
לעשות: אל תירא אדמה גלי ושחתי כי תהיה: לעשות: אל תירא פהמות
שרו כי רשא: נאות מדבר כי עין נשא פרו האה ונפן נתנו חיים: וכי ציון
גילו ושמהו בני אלהים כי יתן לכם את המורה לדקתו יורד לכם נשם
מורה ומקוש בראשון: וכלאו תרנות בר והשיקו הקבים תירוש ויצהר:
ושלחתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסי ותקום חילי תהיה
אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבעו והלפתם את שם י אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני
ואני י אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:

חלילי = טובור לאסף אלהים יצב בעדת אל כקרב אלהים ישפט: עד
מתי תשפטו עול ופני רשעים תשא סלה: שפטו דל ותתום עני ורש
הנדוקו: פלמו דל ואכיון מר רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו פהשכה
יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אפנה אלהים אתם יבני עמון כלכם:
אכן באדם המיתון יבאחד השרים תפלו קיפה אלהים שפטת הארץ
כי אתה תחיל בכל העוים:

היה ירכיבו על פתחי ארץ ויאכל תניכה ידו ונקחו רבש מסעי וישמן
מחלמיש צור. חמאת בקר והליב צאן עם הליב ברזם ואילים בני בשן ועהורים
עם הליב פליות הקה רים עניב תשקה חמר: וישמן ישרן ויבשם שמנת עבית
בשית ויבש ארום עשהו ויבש צור ישעתו: תקאמו בורים בתעבת ובעסיה:
ויבשו נשדים לא אלה אלהים לא ידעים הדשים מקרוב באו לא שערים
אכתובם: צור ידך השי והשכת אל כהדלך:

יהי ויקרא לו לארצו ויחל על עמו: ויש י ויאמר לעמו הני שלת
לכם את הדגן והתירוש והצמר ישבעתם אתו ולא יהי אתכם עוד הרפה
במים: ואת הצמנו ארחיק מעיניכם והרחקו את ארץ ציה ושכבה את פניו
אל הים והקדמנו וספו אל הים האחרון ועלה באשו ויהי צהלתו כי תהיה
לעשות: אל תירא אדמה גלי ושחתי כי תהיה: לעשות: אל תירא פהמות
שרו כי רשא: נאות מדבר כי עין נשא פרו האה ונפן נתנו חיים: וכי ציון
גילו ושמהו בני אלהים כי יתן לכם את המורה לדקתו יורד לכם נשם
מורה ומקוש בראשון: וכלאו תרנות בר והשיקו הקבים תירוש ויצהר:
ושלחתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסי ותקום חילי תהיה
אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבעו והלפתם את שם י אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני
ואני י אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:

דפניו . מי מרשן את המנוחה . מי מעלה אברים לכבש . הראש והרגל . שהיו
 דברים העוזק והרגל . התהו והגדה . ושתי הרגמות . הקרבים והסלה . וחבתון והתון .
 הפיו . וזה מי שוקה : אמר להם הסמיה צאו וראו אם הגיע זמן השחיפה . אם
 הגיע . הוואה איבר ברקאי . מתאי בן שמואל אוטר . האיר בני ג' המזיק ער שוואה
 כחברון . הווא אוטר הן : אמר להם . צאו ורביאו לי סלה שלשפת המלאים . והרבי
 לשפת המלאים . היתה כמנוע צפונית מקרבית . וארכע לשנות היו עם . אחת
 לשפת המלאים . אחת לשפת החוחמות . אחת לשפת בית המזק . ואחת לשפת
 שהיו עושין בה להם הפנים : נכנסו לשפת הכלים . והוציאו משם תשנים ושלושה
 כלי כסף וכלי זהב . השקו את התמיד כבוס על הרב . אף על פי שהווא סמקך סמקרב
 כמקרון איתו לאור האבקות : מי שוקה כהמיד משכו ודורף לבית המספחים . ומי
 שוכו אברים הליכין אחרו . בית המספחים היה לצפוני של סוכה ועליו שמונה
 עמודי נגסין . והכעים של ארו על נביתן . ואנקולאית של ברור היו קבועים בהם .
 ושלושה סדרים היו לכל אחד ואחד . שבת תולין ומפשיטין על שחנתה של שיש
 שבין העמודים : מי שוקה כרישון סוכה הפנימי והסגרה היו מקדוין וארכעה כלים
 כיום . המני . והני . ושני ספתחות . המני רוסה למקב גדול של זהב סחויק קבוס
 נחצי . והמני דוסה לקחון גדול של זהב . ושני ספתחות היו . אחד יורד לאמת השמי
 ואחד פותח כין : בא לו לפשפש הצפוני ושני פשפשין היו לו לשער הגדול אחר
 כצדק כדיום . שברדוס לא נכנס בו אדם מעולם . ועליו הוא ספורש על ידי
 יחיקאל ויאמר אלי : השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבוא בו ביום אלהי
 ישראל בא בו והיה סגור . על את הכפתותה את הפשפש נכנס להאומי התא אל
 הדולף עד שהוא מגיע לשער הגדול . הגיע לשער הגדול . העביר את הנגד ואת
 דפתחות ופתחו . לא היה שוחם השוחם עד ששומע קול שער הגדול שנפתח : כיריחו
 היו שומעין קול שער הגדול שנפתח . מיריחו היו שומעין קול הסגרה . מיריחו היו
 שומעין קול העץ שצגשה בן קסין סיכני לכייר . מיריחו היו שומעין קול נבני כרוו .
 מיריחו היו שומעין קול החליל . מיריחו היו שומעין קול הצילצל . מיריחו היו שומעין
 קול השיר . מיריחו היו שומעין קול השופר . ויש אומרים אף קול של בהו גדול קשעה
 שרוא סוכיר את השם ביים הכפורים . מיריחו היו מיריחין בית פסוס הקטורה . אפר
 רבי אלעזר בן דללא עינים היו לבית אפא כתר והיו מתעמשת סרים פסוס
 הקטורת : מי שוקה כדשון סוכה הפנימי נכנס ונצל את המני והניחו לפניו והיה חופן
 זעורו לזוכו . וכאשר צגשה כפר את השאר לזוכו והניחו וצא . מי שוקה כדשון הסגרה
 נכנס ומצא שתי נרות מנחיות ורולקות . מרשן את השאר ומליים אלו דולקין במקוון .
 סצאן שגבו מרשן ימדליקן מן הדולקין ואחר כך מרשן את השאר . ואכן היתה
 לפני הסגרה ובה שלש סעלות . שעליה הבהן עומר ומכים את הנרות . והגיס את
 כבו על מעלה שניה וצא :

כדמות ש"ס פ"ב וחתם ברכות שהיו במקדש היו אומרים עד העולם .
 משקלקלו המנין ואמרו אין עולם אלא אחד התקינו יהיה אומרים מן העולם
 ועד העולם והתקינו שהא אדם שואל את ישום חבירו ב"שם שנאמר והנה
 בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים וי עמכם ויאמרו לו וברוך וי ויאמר
 וי עמך גבור החיל : ואמר ואל תבנו פי ונקנה אפק : ואמר עת לעשות לני
 הפרו הורדת . כפי נתן אומר הפרו הורדת מישום עת לעשות לני . פניא הלל
 הזקן אומר גשעת הכנסין פור . גשעת הכנסין פור . אם לאית דור
 שהתורה חכיכה עליו פור . שנאמר יש מפור ונפק עור . ואם לאית דור
 שאין התורה חכיכה עליו פור . שנאמר עת לעשות לני הפרו הורדת :

מעמדות ליום שלישי

יבא דק שני שעורים בא לי אצל שעיר המשתלח וספד שתי יריו עליו וסתורה .
 וכך היה אומר אבא השם חטאו עני פשעו לפניך עסק בית ישראל . אבא בשם
 בשר גא לחסאים ולעוונה ולשעמים שחטאו ושעו ושפשעו לפניך עמה בית ישראל
 בכתוב בתורת משה עברה לי ביום הזה יבשר עליכם למחר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני . תשחרו : והנהגים והקם העומרים כעורה כשהיו שומעין את השם המפרש
 שהוא יוצא מפי כזה גדול היו כורעים ומשחתיים ונפלים על פניהם ואומרים כיה
 שם כבור מלכותו לעולם ועד :

מיניה דיליבתנו רבנן כשה תקו להם לישראל שיהיו שיאלין והדרשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרה בעצרת הלכות חג בתע :

סדר נשים יבמות דף סה האיש מצודה על פדיה ורכיה אבל לא האשה רבי
 יוחנן בן ברוקא אומר על שניהם הוא אומר ונברך אותם אלהים ויאמר
 להם אלהים פרו ורבו :

שם דף מג תנו רבנן וכנחה יאמר שובה ורבות אלפי ישראל . סלמד שאין
 השכינה שורה על פתחה אלפים ושתי רבבות מישראל . הרי שהיו ישראל שני
 אלפים ושתי רבבות חסד אחר . זה לא עסק בפריה ורביה נמצא שזה נורם לשכינה
 שתחלתק מישראל : אבא חנן אומר משום רבי אליעזר חיב מיתה שנאמר וקנים לא
 היו להם הא אם היו להם קנים לא סרו . אחרים אומרים נורם לשכינה שתחלתק
 מישראל שנאמר להיות לה לאלהים ולרעה אחריו . כזמן שרעה אחריו שכינה
 שורה עליכם . אין ורעה אחריו . על מי שורה על העצים ועל האבנים :

מכאן דף כג רבי הנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לנכות
 את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוה שנאמר : הפזן לפען צדק
 יגדיל תורה ויאדיר :

כבא בתרא ס"א תניא אמרו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קפה של
 צדקה פעם אחת באה אשה אחת לפניו בשני בצורת אמרה לו רבי פרנסני .
 אמר לה העבודה שאין בכפה של צדקה כלום . אמרה לו רבי אם אין אהיה
 מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים . עמר ופרנסה משני . לימים חלה
 בנימין הצדיק ונפטה למות . אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא . רכוננו
 של עולם . אהיה אמרה כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם כלא .
 ובנימין הצדיק שהתיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועמות הללו
 מיר קדעו לו גזר רינו . תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו .
 עיי' ס"י רבי שמעון בן עקשיא אומר זקני עם הארץ כל זמן שהם מוקנים
 דעתן מסדרת עליהם שנאמר ססיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח
 אצל זקני תורה אינם בן אלא כל זמן שהם מוקנים דעתן מתחילה עליהם
 שנאמר ביששים חכמה וארץ ימים תבונה :

תליו דף סט אבא רבי אלעזר אין העולם סתקום אלא בשנילי מי שכולם
 עצמו בשעה סובבה שנאמר תולה ארץ על כלימה :

וימים ס"ב כל הנקעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו . רבי מאיר אומר אף לא
 נגעי קרוביו כל הנדרים אדם מתיר חוץ מדריו עצמו . רבי יהודה אומר אף לא
 נדרבי אשתו שבניה לבין אחרים . כל הנכורות אדם רואה חוץ מנכורות עצמו :

מה דף דא תגו רבנן שלשה תרשים קראשונים הולך דר במדור
התחתון. אמצעים הולך דר במדור האמצעי. אחרונים הולך דר במדור
העליון. וכיון שהגיע ימנו לצאת מתהפך ויורד. וזהו חכמי צרה:

ואמרם עשרת הרכות ופירש הס' וכו' עד הכנסת כמו שהוא מסודר במספר יום ראשון:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למהר רעיני ולכונן מענה לשוני
ולסדר מחשבות לבבי והיה עם פי בעת המיפי ועם לפי בעת מחשבי
ועם ידי בעת מעבדי. ועם רגלי בעת שכיילי. ואל אומר לפניך דבר
שאינו הנגן ושלא כרצונך. ונעור בשמן לכל ישלם פי. ועזרני על דבר
כבוד שמך ואף יבהוני חלומות רעים ואף ישלם בי יצר הרע:

רבון העולמים נלוי וירוד לפניך שרצוני לעשות רצונך אלא שאמר שבבעת
מעבב. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשמיר ותכניע יצר הרע
כמלי. והרחיקהו מכאתים וארבעים ושמונה אברי ואלי כמלי מרכיב המוכים
ותן בלפי יצר טוב לשמור חקיה ולעשות רצונך ולעבדך בללב שלם וקבל
תפלה בפה טוב שמע תפילתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחוש פי נד
אני עמך תושב בכל אבותי ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברכ חסדך עגני
באמתי שעה: וישמע תפילתי כי אתה שומעת פלח כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחת מעין יצירת היום על דרך הקב"ה

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן עורך שלחן
לבריותיו גלית ארץ ביום זה ומלאת פני חבל תנובה לתת חיים לעם עליה
ומזון להולכים בה. שתמציא ברחמיך הרבים מזונותינו לנו ויכל עמך בית
ישראל ותזמין פרנסתנו שלמה ועל דרך כבוד שגובל לעבדך בללב שלם ואף
יעבד עלינו שום חטא ועון ואשמה לפרנסתנו. והצל כל הולכי דרכים
ומדברות מעמך ישראל. מחיות רעות ומכפר פגעים רעים ומכפר שטן ומכפר
כל אויב ואורח על הדרך פדכתיב פי מלאכי יצוה קך לשמרך בכל דרכיך:
על כפים ישאונך פן הגוף באבן נלך. ואנחנו וכל עמך בית ישראל
בכלל תרומים: כי אתה שומע תפילת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמדות ליום רביעי

חורא נואמר אלהים יהי סארה ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולמים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על
הארץ והיה כן: ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את המאור הגדל
למחלת היום ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת הנוכבים: ויתן
אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
בין היום ובין החשך וירא אלהים כי טוב: והיה ערב והיה בקר יום רביעי:
ויקרא יום זה ארבע יי נתן שמש לאור יום חקת ירח ונוכבים לאור
לילה ונע הים ויהמו גליו יי צבאות שמו: אם ימשו הרוקים האלה מלפני
נאם יי גם זרע ישראל ישכחו מהיות נוי לפני כל הימים: בה אפר יי אם

מעמדות ליום רביעי

יטרו שמים מלמעלה ויחקרו מוסרי ארץ לימיה גם אני אמאם בכף ורעי ישראל
 על כף אשר עשו נאם יי: הנה ימים באים נאם יי ונכנתה העיר לוי סמגרי
 הנאל עד שער הפנה: ויצא עוד קו המדה נגדו על נבעת נרב ונסב
 געתה: וכל העמק הפגרים והרשן וכל השמות עד נחל קרון עד פנת
 שער המוסים סודקה קדש לוי לא יתש ולא יהרס עוד לעולם:

ההלים ^ד
 אל נקבות יי אל נקבות הופיע: הנשא שפט הארץ השב נמוץ על נאים:
 עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלו: וביעו ודברו עתק ותאמרו כל
 פועלי און: עמך יי ורכאו ונחל יי יענו: אלמנה ונר יהרגו ויתומים יכדעו:
 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: כיני בו ערים כעם ובסילים מתי
 תשלילו: הנוטע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: היוסר גוים הלא יוכיח
 המלטר אדם רעת: יי יורע מחשבות אדם כי המה הכל: אשרי הנבר אשר
 תיטרנו יה ומהותך הלטרו: להשקוט לו מימי רע עד יפרה צדשע שחת:
 כי לא ימוש יי עמו ונחלתו לא יעוזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל
 ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתצב לי עם פועלי און: לולי יי עזרתה
 לי כמעט שבה הומה נפשי: אם אמרתי מסה רגלי חסדה יי יסערוני: ברוב
 שרעפי בקרבי תחוסך יישעשעו נפשי: היחכרה כסא הוות יוצר עמל עלי
 ותק: יגורו על נפש צדיק ורם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי
 לגור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעם יצמיתם יצמיתם יי אלוהינו:

מיה נרא יי ונאין כפעם בניו וכוונתו: ויאמר אסתירה פני מרם אר אהמה
 אחרתם כי דור תהפכת המה היום לא אבן כס: הם קנאוני כלא אל
 פעמוני בהכליהם ואני אקניאם כלא עם בניו: ככל אבעים: כי אש קרחה
 באפי ותיקר עד שאול תחית והאבל ארין ויבלה ותלהט מוסרי רעים:
 אספה עליכו רעות חצי אכלה כס: מזי רעב ולחמי רשן וקטב מרירי וישן בהמת
 אשלה כס עם חמת זהלי עפר: מדוין תשפל חרב וסחדרים אימה נם כחצר
 נם בתיה ידק עם איש שביה: אמרתי אפיהם אשבייתה מאנוש וכו:

מיו סוק רביעי לא היו כופתין את הסלה. אלא היו מסקוין אותו מי שזכו באברים
 אוחזין בו. ובה היתה עקרתו. ואלו צדקים וקניו לסעורב. והשוחט עומר כסות
 וקניו לסעורב. של שהר היה נשחט על קרן צפנית מערבית על ספעה שניה. של
 בין הרבים היה נשחט על קרן סודתית צפנית על ספעת שניה. שחט השוחט
 וקניו הסעורב. כא לו קרן סודתית צפנית וקמן סודתית צפנית. מערבית דרוסית
 וקמן מערבית דרוסה. שררי הרם היה שוקף על יסוד דרוסית. לא היה שוקף בו
 את הרגל אלא נוקבו כהוק ארבלו והולה בו. היה ספשים ויורד עד שהוא סניע
 לרה. וביע להנה חסד את הראש ונקחו לסי שוקה בו חסד את הכרעים ונתנם
 לאי שוקה כהם. סדק את הפשט. קרע את הלבו והוציא את רמו. חסד את הכרעים
 ונתנם לאי שוקה כהם. עלה הרגל הדינית חתכה ונתנה לסי שוקה בה וישבי בימים
 גכה. קרעו ונסאז כלו גלוי צעיו. נכל את הפרד ונקחו על בית שמיטת הו א
 כלפיסלה. נכל את הקדכום ונתנם לסי שוקה קמן להריתן והקדם סדחין אותה
 בכית הסדחין כל צדקה. והקדכום סדחין אותן שלש פעמים כמסופם על סלחנו:
 על עש שפין הקדכום. נסע את הספין והקדש את הריאה מן הקבר ואצבע הקבר

מן הקבר ולא היה מניחה מסקמה. נקב את החזה ונתנו למי שנקב בו. עלה לרוחן הפנימה
 היה חזק ויורד עד השררה ולא היה נוגע בשררה. עד שהוא סניע לבין שתי הצלעות
 נכית חתקה ונתנה למי שנקב בה. והקבר חלוי בה. בא לו לרעה. ונגיח בה שתי צלעות
 סמאן ושתי צלעות סמאן. חתקה ונתנה למי שנקב בה. והקנה והלב והריאה חלוי בה. בא
 לו לרובן השקאליות והיום בה שתי צלעות רכות מלמעלה ושתי צלעות רכות מלמטה.
 וכך היה מניח בחברתה. ונקצא פנים בשתייהן שמים שמים מלמעלה ושמים שמים מלמטה.
 חתקה ונתנה למי שנקב בה והשררה עקה. והמחול חלוי בה. והיא החתה גדולה. אלא
 של ימין קרוין גדולה מפני שהכבר חלוי בה. בא לו לעוקץ חתכו ונתנה למי שנקב בו.
 והאלה וצבע הקבר ושתי כליות עמו. נטל רגל השקאלית ונתנה למי שנקב בה.
 כמצאו כלם עומדים כשורה והאקרים כולם. הראשון כראש וברגל. הראש בימינו וחיטמו
 בלמי ורועו. והקניו בין אצבעותיו. ובית שחיטתו מלמעלה. והפדר קרוין עליה. הרגל
 של ימין כשמאלו ובית עורו לחוץ. השני בשתי ידים. של ימין בימינו ושל שמאל
 כשמאלו ובית עורו לחוץ השלישי בעוקץ וברגל. העוקץ בימינו והאלה סודלרה בין
 שתי אצבעותיו ואצבע הקבר ושתי הכליות עמו. והרגל של שמאל כשמאלו ובית עורו
 לחוץ. הרביעי בקנה ובקנה. הדקה בימינו והגרה כשמאלו וצלעותיו בין שתי אצבעותיו.
 החמישי בשתי רפונה. של ימין בימינו ושל שמאל כשמאלו ובית עורו לחוץ. הששי
 בקרבים והחוטם כקוף. וקרבים על נביהם מלמעלה. השביעי בספחה. השמיני בהבתי.
 והשישי בין הלבו ונתנום סחצי קבש ולמטה כמערבו. והלחום וקרבו וכאן להם
 ולשפת הפיה לקרות את שמע:

מה פיה כי ששש לו חמישים וזו ודוא נושא ונתן בהם הרי זה לא יסול.
 וכל מי שאינו צריך למול ונוטל אינו מת מהזקנה עד שיצטרף לכרויה: וכל
 מי שהוא צריך למול ואינו נוסף. אינו נפטר מהעולם עד שיפרנס לאחרים
 משלו. ועליו הכתוב אושר ברוך הנבר אשר יבטח בין והיה יי טובתו:

דברים שם חסד השחר חנו רבנן כשהיה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו. אמרו לו
 תלמידיו רבינו למדנו ארבות חיים וזוהר למי העולם הבא. אמר להם הנהו כבודו חכמים
 ומנינו בניכם מן ההגיון ורשעים בין ברבי תלמידי הקמים. וכשאתם מהפלים. דעו לפני
 מי אתם עומדים. ובשכיל כך חזנו לחיי העולם הבא. ובשחלה רבן יוחנן בן זכאי נכנסו
 תלמידיו לבקרו. כיון שראה אתם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידיו רבינו נר ישראל פגיש
 החוק עמיד היקני מפני מה אתה בוכה. אמר להם אלו היו מוליכין אותי לפני מלך כשר ודם.
 שיהיה סאן וקדר פקדן. ואם יבעוס עלי אין בעסו כעם עולם. ואם יאסרני אין אסרו אסור
 עולם. ואם סביחני אין סביחני מיהת עולם. ואני יכול לשוחרו בקמון ולפיסו בדברים. ואף
 על פי מן הדין בוכה. קר וחומר עכשיו שמוליכין אותי לפני מלך המלכים הקדוש
 קדון הוא שהוא חי וקום עולם ולעולמי עולמים. ואם יבעוס עלי כבשו כעם עולם. ואם
 יאסרני אסרו אסור עולם. ואם סביחני סביחני מיהת עולם. ואני יכול לשוחרו בקמון
 ולפיסו בדברים. ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחד לגיהנם. ואחד לגן עדן. ואני
 יודע באיזה דרך מוליכין אותי. ולא אכבה. אמרו לו רבינו ברבנו. אמר להם יהי רצון
 שיהא מרא שמים עליכם כמראה כשר ודם. אמרו לו תלמידיו עד כאן חלו לא. אמר להם
 וזויה. הרעו קשאדם עיבר עברה אימר שלא יראני שום אדם:

ויבא ר' מה האומר אחמא ואשוב אחמא ואשוב. אין מספיקן בידו לעשות
 השוכה. אחמא ויום הפפורים מכפר. אין יום הפפורים מכפר. עבירות שבין
 אדם למקום יום הפפורים מכפר. עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הפפורים
 מכפר עד שירצה את חבירו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני
 יי התדרו. עבירות שבין אדם למקום יום הפפורים מכפר ושבין אדם
 לחבירו

מעמדות ליום רביעי

להכירו אין יום הכפורים מכפר עד שיצעה את חברו :

מגידה כי בני העיר תנאי שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הנדול. במה הארכת ימים. אתו נזוא וקא מתו ליה. מליק יתיב ארישא דריקלא. אמר לו רבי. אם נאמר כבש למה נאמר אחר. אמר להם צורבא מרבנן הוא שבקדוה. אמר לו אחר מיוחד שבקדוה. אמר לו מימי לא קבלתי מתנות. ולא עמדתי על מדותי. ותרן בממוני הייתי. לא קבלתי מתנות. כי הא דרבי אלעזר כי הוה משרדי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל. כי הוה מומני ליה לא הוה אזיל. אמר להו לא נתיחא לכו דאחיה דכתיב ושונא מתנות יחיה. רבי זירא כי הוה משרדי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל. כי הוה מומני ליה אזיל. אמר איתקורו דמתיקורו בי. ולא עמדתי על מדותי. דאמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו. שנאמר נושא עון ועובר על פשע. למי נושא עון. למי שעובר על פשע. ותרן בממוני הייתי. דאמר בר איוב ותרן בממוניה הוה. שהיה מניח פרוטה לחנוני מממוניה.

מבובת דף כי הכל סעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין. תנו רבנן לעולם ירוד אדם בארץ ישראל. ואפילו בעיר שרבה נזים. ואף ירוד בחוצה לארץ ואפילו בעיר שלמה ישראל שכל הדר בארץ ישראל רומה כמי שיש לו אלוה. וכל הדר בחוצה לארץ רומה כמי שאין לו אלוה. שנאמר למה לכם את ארץ כנען להייה לכם לאלהים. וכל מי שאינו נד בארץ ישראל אין לו אלוה. אלא ליסר לה כל הדר בחוצה לארץ. כאלו עובר עבודה זרה. וכן ברור הוא ואמר ועתה ישמע נא ארני הסלה את דברי עכורו אם יי הסיתה כי ירח סתה ואם בני האדם ארורים הם לפני יי כי נרשנוי הייסוסה מסתחפה כנהלה יי לאמר לה כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובר עבודה זרה. אמר רבי אלעזר כל הדר בארץ ישראל שרוי כלא עון שנאמר וכל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון יי דיחא מה אמר רבי יהושע סקבל אני ברכן ייתגן בן זכאי ששטע מרבן רבנן מרבן הלכה למשה מסיני. שאין אליוהו כא לטסא ולטרה דרחק ולקרב אלא לרחק ותרן ורחק בן ציון כורוע. ועור אחרת היתה שם וקרבא בן ציון כורוע. כגון אלו אליוהו כא לטסא ולטרה לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב אכל לא לרחק. רבי שמעון אומר להשוות את הסחליקת. וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב. אלא לעשות שולם בעולם שנאמר הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בל יום יי הגדול והנורא והשיב לב אבות על גנים ולב גנים על אבותם :

עיקויוס אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא פלי מחיוק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר יי עוז לעמו יתן יי ברכך את עמו בשלום :
 חסיד פ"ו כאו ועמדו אצל בן ארוא אחר מימינו ואחד משמאנו. שחה לבסוף והניף הסגן בסודרים. והקיש בן ארוא בצלצל. ודברו הלויים בשיר. הגיעו למקד הקדוש והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל פרק תקיעה השמחוניו. זה סוד התמידי לעבודת בית אלתינו. והי רצון שיבנה במדרה. גימינו אמן :
 מנחת פרק התנולא תנו רבנן חביבין ישראל שמבבן הקדוש ברוך הוא במצות. תפילין בראשהו. תפילין בזרועותיהו. וציצית בכנףיהו. ומצוה בפתחיהו. ועליהו אמר רוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך ובשעה שצרכים נד לבית המרחץ וראה את עצמו ערום. היח אומר אי לי שאני עומד

בלא מצות. וכיון שנוכר במילה שבבשרו. התישבה דעתו. לאחר שיצא. אמר
עליה שירה. שאמר למצח על השמיניה מזמור לדוד. על מילה שנתנה
כשמיני רבי אליעזר בן יעקב אומר כל מי שיש לו תפילין בראשו ותפילין
בזרועו וציצית בכנרו ומזונה בפתחו הכל בחזק שלא יחמא שנאמר והחיים
המשלש לא כמרה ינהק. ואומר חונה מלאך יי סביב לראיו ויחלצם:

מה סג לא קצא משכנ עושים משש מהמש סאכע משלש מששה סארת.
כי עשאן הראשונה עשה משה. והשניה עשה עזרא. והמשש בעזרא ואילך דברי
רבי מאיר. והבנים אומרים שבע סעורא ואילך ובי כשאן שמעון הצדיק ויחזקן כהן
קרול עשו שהים שמים. אליעזרי בן הקוף והנמאל המצרי וישמעאל בן פאבי עשו אתה אחת:
נדחה לא ירד שרבי יוסי הגלילי מאי דכתיב באר ארבע על פי נוראות נפלתי

נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. באוראה שלא במרת הקרוש ברוך הוא
מרת בשר נחם. מרת בשר ורם אדם נותן זרעוים בערוה. כל אתה ואמת
עולה במינה. ואלו הקרוש ברוך הוא צד את העבר במעי אמו וכלן עולין
למין אחד. דבר אחד צדע נותן סמנין ליונה וכלן עולין לצבע אחד. ואלו
הקרוש ברוך הוא צד את העבר במעי אמו וכל אתה ואחד עולה למינו:

יחזיקים כרת המנות וכמה רחן ימי על הקצאת כמו סתים סתיה כמחזק יום מל
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שהשם הלקי עם יושבי בית
המדרש ולא השים הלקי מיושבי קנגות. ותצילני כל ימי מלכה בעצת
רשעים ומלישכ כמושב לצים. ותן לפני נשכר וגרבה וספלי רוח לפני כל בני
אדם. ולמקללי נפשי הרום. ושננה לפי מהכום שלא אחמא בלשוני ולא
אשיב חורפי דבר. ואתה צורי היה מגן בערי שלא הוכר שום ברהיה להחניני.
ותחד לכבי לאהבה וליראה את שמך. עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך
ועזרני לנצור עדותיך בכל לב. ונתתי בארח מישור וגל עיני ואבטיה נפלאה
כהוריהך. וכלא כל משאלותי במרה טובה ישועה ורהמים. ודרך שקר הפר
כמני והעבר עיני כראות שוא. וכף את יצרי להשתעבד לך ולעשות רצונך
כל ימי חיי. והיה עם כבי לעשות הקק. כי עמך תוצאה החיים וברוך רומי
ונשמתו להמות לכבי לרצונך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבצו
רהביך את בעמך מעלנו ויגלו רהביך על סרותיך והנהג עמי במרת הסר
ובמדה רמים וחוסה נא עלי וזכני לראות באור החיים וללמוד וללמד ולשמור
ולעשות ולקיים את כל חקי רצונך ולהרכב עם ראי עכך. ותן לי חיים
כברכים ומזכים וקבל תחנתי ועשה בקשתי ומהו והעבר פשעי מגד עיניך
כאמור אנכי הוא מודה פשעיה למעני והטאתיך לא איכר. ותני
ושמע הפלתי כי אתה שומע הפלת כל מה. ברוך אתה שומע הפיה:

בכסה אחת מסין יצרת היום יי דוד הכהן
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצר הכל אתה חיד ומיותר
כפי כל. תולה עולמו בזרועו באשכול. הפץ וכוף. שחציו עמך ישראל
משכול ולרות. ואסברה שהלית ביום זה תשמור כמנה תינקות של עמך
בית ישראל שלא תפול בפיהם. ותגדלם לתורתך ותגן עליהם ברהביך

מעמדות ליום רביעי

בְּרַכְתִּיב וְתַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֻן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ הַפֶּה:

מעמדות ליום חמישי

חַיֵּה נְיָאֵמֵר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל הַמִּים שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם: נִבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָץ הַמִּים לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף בְּנֵף לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבַּךְ בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

יִחְזַקֵּאל יָד וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רַעֲהָ מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׁבַּב כַּמְדָּבָר לְכַבֵּחַ וַיִּשְׁנֵנוּ בְּיַעֲרֵים: וְנִתְתִּי אֹתָם וּסְכִיכוֹת נִבְעֵתִי בְּרַבָּה וְהוֹדַרְתִּי הַנְּשֵׁם בַּעֲוֹנוֹ נִשְׁמֵי בְּרַבָּה יְהוִי: וְנָתַן עֵץ הַשֵּׁדֶה אֶת פְּרִוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָתָהּ וְהָיוּ עַל אֲדָמָתָם לְכַבֵּחַ וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יי בְּשִׁבְרִי אֶת מוֹטוֹת עֵלְמַם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד הַעֲבָרִים בָּהֶם: וְלֹא יְהִי עוֹד בְּזוֹ לְעוֹלָם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכַל וַיִּשְׁבְּוּ לְכַבֵּחַ וְאִין מִחֲרִיר: וְהַקְּמוֹתִי לָהֶם כְּמַעַץ שֵׁשׁ וְלֹא יְהִי עוֹד אֲסָפִי רֶעִב בָּאָרֶץ וְלֹא יִשְׁאֹר עוֹד בְּלַמַּת הַגּוֹיִם. וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם אֲדָם אֲתָם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נֹאֵם אֲדָרִי יְהוָה: וְאִתָּן צִאֲנִי צִאֲן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתָם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נֹאֵם אֲדָרִי יְהוָה: תְּהַלִּים מֵאָ לְמַנְצַחַת עַל הַנְּתִית לְאִסְפָּה: הַרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזוֹנוֹ הִרְעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שֹׂאֵר זִמְרָה וְתַנּוּ תוֹף בְּנוֹר נְעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַּחֲדוֹשׁ שׁוֹפָר בְּכַסֵּה לְיוֹם תַּנּוּ: כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּיהוֹמָה שְׁמֵו בְּצִאתָהוּ עַל אָרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתֵי לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירוֹתִי מִסִּבְלָה שְׁכַמֵּו בְּפִיו סָדוֹר מִעֲבוֹרָנָה: בְּצִדָּה קָרָאתָ וְאֶחָצֵךְ אֶעֱנֶה בְּסִתֵּר רַעַם אֲבִתְנֶה עַל מִי מְרִיכָה סִלָּה: שִׁמַּע עִמִּי וְאֶעֱדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֵיךְ הַמַּעֲלֶה מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאֶמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שִׁמַּע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאֲשַׁלְּחֶנּוּ בְּשִׁירוֹת לָכֶם וְיִכְבוּ כְּמַעֲצוֹתֵיהֶם: לֹא עִמִּי שִׁמַּע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כְּמַעֲט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צְרִידֵם אֲשִׁיב יְדֵי: מִשְׁכֵּא יי יִכְחָשׁוּ לֹא יְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲבִילֵהוּ מִחֶלֶב חֲטָה וּמִצּוֹר רַבֵּשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

חַיֵּה לְדוּלִי בְעַם אוֹיֵב אֲנוּר פֶּן יִנְבְּרוּ צְרִימֵו פֶּן יֵאֱמְרוּ יִדְוֵנוּ רַמָּה וְלֹא יִי פַעַל כָּל זֹאת: כִּי נִוִי אֲבָד עֲצוֹת הַמָּה וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה: לֹא תִכְמוּ יִשְׁבִּילֶךָ זֹאת יִכְיֵנוּ לְאַחֲרִיתָם: אִיכָה יִרְדֵּף אֲתָךְ אֵלָף וְשֵׁשִׁים יָנִיסוּ רַבְּכָה אִם לֹא כִּי צֹרֵם מִכָּרֶם וַיִּי הַמִּיָּרֵם: כִּי לֹא כְצוּרָנוּ צוּרָם וְאִיכְיֵנוּ פְּלִילִים. כִּי מִגִּפְן סָדוּם וּמִשְׁדָּמוֹת עֲמוּרָה עֲנַבְמוּ עֲנִבֵי רוֹשׁ אֲשַׁכְּלֹת מְרוֹרוֹת לְמוֹ: חֲסַת תַּעֲנִיגִם וַיִּנֵּם וְרֵאִישׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר: הֲלֹא הוּא כְּמַס עֲמָדִי תַחֲוֹם בְּאַצְדוֹתִי. לִי נֶגְמָם וְשִׁלְמָם לְעַת תְּמוֹט נְדָלְמָם כִּי קָרוֹב יוֹם יֵיָדָם וְחַשׁ עֲתִידוֹת לְמוֹ: סִכַּת חַסִּיד פִּיָּה אֲסָר לָהֶם הַסְּמוּנָה בְּרַבָּה אֲחָה. וְהִם בְּרַבָּה קָרָא עֲשֵׂרֵת נְדָרִים. שִׁמַּע וְהִיָּה אִם שְׁמוֹעַ נְיָאֵמֵר. בְּרַבָּה אֶת הַעֵם שְׁלֵשׁ בְּרַכּוֹת אֲתָה וְאִיכָה וְעִבְרָת וְנִבְרַח

וברכת בָּנִים. וּכְשֶׁנָּה מוֹסִיפִין בְּרָכָה אַחַת לְמַשְׁמֵר הַיּוֹצֵא: אִמֵּר לָהֶם חֲרָשִׁים לְקַמּוֹדֹת
 כּוֹאֵב וְהַפְסִיכוּ. הַפְסִיכוּ וְכֵה מִי שְׂוָהָה. אִמֵּר לָהֶם חֲרָשִׁים נִם יִשְׁנִים כּוֹאֵב וְהַפְסִיכוּ מִי פְעֻלַּת
 אֲבָרִים מִן הַבְּבֶשׂ לְמוֹכַח. רַבִּי אֲלִיעֶזֶר בֵּן יַעֲקֹב אָמַר הַמַּעֲלָה אֲבָרִים לְכַבֵּשׂ הוּא מַעֲלָה
 אוֹתָם עַל גְּבֵי הַמּוֹכֵחַ: מִסְרֹם לְחוּגִים הָיוּ מַפְשִׁיטִין אוֹתָם אֶת כְּנֵרֵיהֶם וְלֹא הָיוּ מַנִּיחִים
 עֲלֵיהֶם אֵלָּא סַבְּנִים בְּלִבָּר. וְחַלּוּנוֹת הָיוּ שָׁם וְכִרְבֹּב עֲלֵיהֶם תַּשְׁמִישֵׁי הַכֶּלִים: מִי
 שְׂוָהָה בְּקִסְרוֹת הָיָה נוֹטֵל אֶת הַנֶּפֶס וְהַבָּרָה דוֹמָה לְמַרְקָב גְּדוֹל שֶׁל זֶהֱבַי מִחֻק שְׁלֹשֶׁת קַבִּין
 וְהַקּוּף הָיָה בְּחֻבּוֹ כֵּלָּא וְגִדּוֹשׁ קְטוֹרֶת וְכִסּוֹי הָיָה לוֹ וְכִסּוֹי מִסְכּוֹת הָיְתָה עֲלָיו
 מִלְּמַעְלָה: מִי שְׂוָהָה בְּמַחְתָּה וְגִדּוֹשׁ מַחְתָּה הִכְסֵּף וְעֲלָה לְרֹאשׁ הַמּוֹכֵחַ וּפְנָה אֶת הַנְּחָלִים
 הַיְלָךְ וְהִילָךְ וְחָתְהָה יָרַד וְעָרַן לְהוֹךְ כְּלֵי שֶׁל זֶהֱבַי נִהְיָךְ מִמֶּנּוּ כַּקֵּץ נְחָלִים וְהָיָה מִכְּבָרֵן לְאַתָּה
 וּבִשְׂבָתָה הָיָה כּוֹפֵה עֲלֵיהֶן מִסְכְּתָה. וּפְסִכְתָּה הָיְתָה כְּלֵי גְדוֹל מִתּוֹקֶת לְתַף. וְשִׁמְתִי שְׂרָשְׁרוֹת הָיוּ
 כֶּה. אַחַת שְׂוָהָה מוֹשֵׁף כֶּה יוֹרֵד וְאַחַת שְׂוָהָה אֲחוּהוּ כֶּה מִלְּמַעְלָה כְּשִׁבִיל שְׂלֵא הַתְּלַל וְשֹׁלֶשֶׁת
 דְּבָרִים הָיְתָה מְשֻׁמֶשֶׁת: כּוֹפִין אוֹתָהּ עַל גְּבֵי נְחָלִים וְעַל הַשְׂרָקִישׁ בְּשִׁבְתָּה וּמוֹרֵרֶיהֶן כֶּה אֶת הַרְשֵׁן
 מִעַל גְּבֵי הַמּוֹכֵחַ: הַגִּיעַ בֵּין הָאוֹרִים וְלְמוֹכַח נִכַּל אֶת הַמַּנְרָפָה וְרָקָה בֵּין הָאוֹרִים וְלְמוֹכֵחַ
 אֵין אֲדָם שׁוֹמֵעַ קוֹל חֲבֵרוֹ כִּירוֹשָׁלַיִם סְקוֹל הַמַּנְרָפָה. וְשֹׁלֶשֶׁת דְּבָרִים הָיְתָה מְשֻׁמֶשֶׁת. בְּתֵן
 שְׂהִיָּה שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ יִרְעַע שְׂאֵתוֹ הַפְּדָגִים נִכְנָסִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְהוּא רָץ וְכֹא. וְכֵן
 לֹוי שְׂהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלָהּ יִרְעַע שְׂאֵתוֹ הַלְוִיִּם נִכְנָסִים לְבָרַךְ בְּשִׁיר וְהוּא רָץ וְכֹא.
 וְרֹאשׁ הַמַּעֲמָד הָיָה מַעֲטִיר אֶת הַמַּסָּאִים כְּשֶׁעַד הַמִּזְרָח:

פֶּה פֶּה וְכָל דִּין שְׁלוֹקֶת שׂוֹהֵד וְכִמְהָה אֶת הַדִּין אֵינוֹ מֵה מִן הַקֶּנֶה עַד שְׁעִינֵי
 כְּדוֹת שְׂנֵאֲמֵר וְשׂוֹחֵר לֹא תִקְחֵי הַשְׂהַד יַעֲזֹר פְּקֻדִים וְסִלְף דְּבָרֵי צְדִיקִים. וְכָל
 מִי שְׂאֵינוֹ לֹא תִהְיֶה וְלֹא אֵלֶם וְלֹא סוּמָא וְהוּא עוֹשֶׂה עֵצֻבוֹ כְּאַחַד מִדָּם אֵינוֹ
 מֵת מִן הַקֶּנֶה עַד שְׁנַעֲשֶׂה כְּאַחַד מִדָּם שְׂנֵאֲמֵר וְרַרְשׁ קִדָּה הַכּוֹזָאֵנוּ:

כִּרְבֹּב מִרַק אֵין עוֹשִׂין רַבִּין רַבִּין מַעֲלָה כְּחִסְדֵי אַחַר שְׂהִיָּה כְּחַלְלֵי בְרָרָה וְכֹא
 הַגְּבוּל אַחַר וְגַת אֵין שְׁלוֹם וְלֹא רִיקוּץ אֵין שְׁלוֹם. הַתַּחֲנוּן לֹא עַד שְׁמִים הַפְּעֻלָּה. לְאַחַר
 שְׁמִים מַפְלֹתָ אִמֵּר לוֹ וְהִלָּא וְהִלָּא כְּהוֹרָתְכֶם רַק הַשֶּׁסֶר לָךְ וְיִשְׁתִּיר נִפְשֶׁךָ מֵאֵד
 וְכִתְבִי וְנִשְׁמַרְתֶּם כֹּאֵד לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם. בְּשִׁנְתַּחֲמִי לָךְ שְׁלוֹם לֹא הַהוֹדָה אֵין שְׁלוֹם.
 אִם הִיִּיתָ חוֹהֵךְ רֹאשֶׁךָ כְּסִיף כִּי הָיָה הוֹכֵעַ אֶת רַמְתְּ מִיָּד אִמֵּר לוֹ הַתְּהַן עַד שְׂאִפְסִיקָה
 בְּדָבָרִים. אִמֵּר לוֹ אֵלּוֹ הִיִּיתָ עוֹמֵד לְפָנַי מִלֶּךְ כְּשֶׁר וְדָם וְכֹא חֲבָרָה וְהֵן לָךְ שְׁלוֹם
 הִיִּיתָ מַחֲוִיר לוֹ. אִמֵּר לוֹ לֹא. וְאִם הִיִּיתָ מַחֲוִיר לוֹ מֵה הָיוּ עוֹשִׂין לָךְ. אִמֵּר
 לוֹ הָיוּ חוֹחֲכִין אֶת רֹאשִׁי בְּסִיף. אִמֵּר לוֹ וְהִלָּא דְּבָרִים קֵל חוֹיָבֵר וְכֵה צִבְיָה שְׂעוֹמֵר
 לְפָנַי מִלֶּךְ כְּשֶׁר וְדָם שְׂהוּיִים בְּאֵין וְיִמְהַר בְּקַבְרִי. כֶּה. אֵינוֹ שְׂהִיִּיתִי מִכֹּהֵר לְפָנַי מִלֶּךְ
 בְּלִבִּי הַמַּלְכִים הַקְּרוֹשׁ קְרוֹה הוּא שְׂהוּא חֵי וְקוֹם לְעַד וְלַעֲלוֹמֵי עוֹלָמִים עַל אַחַת
 בְּהָה וְכִמְהָ. מִיד נִהְפָּסִים אוֹתוֹ הַגְּבוּל וְנִפְטָר אוֹתוֹ חֲסִיד כִּימֵנוּ וְהַדָּף לְכִיָּהוּ לְשִׁלּוֹם:
 שְׂקִים מִרַק כְּשִׁלְשָׁה מִרְקִים אֵין הַתּוֹרֵם נִכְנָס לֹא בְּפִרְגוֹד הַפְּתִיחַ וְלֹא בְּמִיָּעַל וְלֹא

בְּמַגְדֵּל וְלֹא בְּתַפְלִין וְלֹא בְּקַמְעִיעַ. שְׂמָא יַעֲנִי וְיֵאמְרוּ מִשְׁנֵן הַרְשִׁיבָה הַעֲנִי.
 אוֹ שְׂמָא יַעֲשֶׂר וְיֵאמְרוּ מִתְרוֹמַת הַלְשָׁבָה הַעֲשִׂיר. לְפִי יִשְׂאָדִם חֲרִיף לְצִאֲת
 יְדֵי הַבְּרִיּוֹת בְּרָדֶךָ שְׂצִרְיָה לְצִאֲת יְרֵי הַמַּקּוֹם שְׂנֵאֲמֵר וְהִיָּהֶם נְקִיָּים מִי
 וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְיֵאמְרוּ וּמַצָּא חֵן וְשִׁכַּל מִכּוֹב בְּעֵינֵי אֲלֹהִים וְאָדָם:

שַׁבַּת מִרַק כִּמְהָ מִרְקִין תְּנוּ רַבִּין מִי שְׂחָלָה וְנִסָּה לְמֹות אִמְרִים לוֹ הַתְּנָה
 שְׁכֵן בְּרַךְ כֵּל הַמִּסְתַּהֵן מִתּוֹרִין. אֲדָם יוֹצֵא לְשׁוֹק יְהִי דוֹמָה כְּעֵינֵי כְּמִי שְׂנִמְסַר
 לְסַרְדִּיּוֹם. חֵשׁ כְּרֹאשׁ הַיְדוּסָה כְּעֵינֵי כְּמִי שְׂנִתְנוּהוּ כְּקוֹלֵד. עֲלָה לְמַסָּה וְנִפְל
 הָיוּ דוֹמָה כְּעֵינֵי כְּמִי שְׂהִעֲלוּהוּ לְגִדּוֹם לְדוֹן. שְׂכַל הַעוֹלָה לְגִדּוֹם לְדוֹן אִם יֵשׁ
 לוֹ מְרַקְלִיטִין גְּדוֹלִים נִצּוֹל וְאִם לֹא אֵינוֹ נִצּוֹל. וְאֵלּוֹ הֵן מְרַקְלִיטִין לֹא אֲדָם מְשׁוּבָה
 וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְאֵפְסִי לֹא תַעֲשֶׂה מַאֲוֹת וְהַשְׁעִים וְתַשְׁעָה מַלְקָדִין עֲלָיו חוֹהֵה וְאֲחַר מִלְּמַד
 ע"פ

מעמדות ליום חמישי

עליו וכות נצול. שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להביד לאדם ישרו. ויחננו ויאמר פדענה סדרת שחת מצאהו כופר. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר אפילו תשע סאות והשנים ותשעה באהלו מלאך לחובה ואחר לזכות נצול שנאמר מלאך מליץ אחד מני אלף :

סופה פרק משוח מלחה אל ירך לכבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם : כי יי אלהיכם יהולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להרושע אתכם : אל ירך לכבכם מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו מפני הגפת התריסין ושפעת הקלנסים : ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצנחה. כי יי אלהיכם יהולך עמכם. הם באים בנצחוננו של בשר ודם ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתיים באו בנצחוננו של גלית מה היה סופו לסוף נפל בתרב ודם גפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שוכב ומה היה סופו לסוף נפל בתרב ודם גפלו עמו. ואתם אי אתם פן. כי יי אלהיכם יהולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להרושע אתכם. זה מחנה הארון :

שם הו רבין אשר בנה אשר נסע אשר אכל. למה תורה רבה ארץ שיבנה אדם בית ויסע פרס ואחר כך יאשה אשה. ואף שלמה אמר בחכמתו הכן בחוץ מלאכתה ועתרה בשרה לה אחר וקנית ביתה. הכן בחוץ מלאכתה והתרה בשרה לה זה כרם. אחר וקנית ביתה ו אשה רב אחר בחוץ מלאכתה זה מקרא. ועתרה בשרה לה זה משנה. אחר וקנית ביתה זה תלמוד. רב אחר הכן בחוץ מלאכתה זה מקרא ומשנה. ועתרה בשרה לה זה תלמוד. אחר וקנית ביתה אלו מעשים טובים. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר הכן בחוץ מלאכתה זה מקרא משנה ותלמוד. ועתרה בשרה לה אלו מעשים טובים. אחר וקנית ביתה וקבל שבר :

מכות פרק שני כתי טרפון אומר היום קצר. והמלאכה סדקה. והפועלים עצלים והשכר הרבה וכעל הבית רוחק. הוא היה אומר לא עליך המלאכה לגמול. ולא אתה בן חירין להבטל סמנה. אם למדת תורה הרבה. נוחנין לה שבר הרבה. ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר מעלתה. ודע שסתם שכתן של צדיקים לעתיד לבא : מהותן פרק חלק תנא רבי אליהו. צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא

להחיותן אינן תזרין לעפרן. שנאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש ואמר לו כל התשוב לחיים בירושלים. מה קדוש לעולם קים אף הם לעולם קימים. ואם תאמר אותן אלף שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחפש בהן את עולמו שנאמר ונשעב יי לברו ביום ההוא. צדיקים מה הם עושים. הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים בנשרים ושמים על פני דמים. שנאמר על בן לא נראה בהמיר ארץ ובכחם דרים בלכ ימים ושכא תאמר יש להם צער. תלמוד לומר וקני יי יחליפו לתי יעלו אכר בנשדים ירוצו ולא יגיעו ילכו ולא יעפו :

סוד קשים ערכן פרק שלישי באגם ומפתה להקל ולהחמיר. ביצר אחר שאגם ופתה את הגדולה שבכהנה ואת הקטנה שביראול נוחן חסמים סלעים. וקבועת ובגמגם רבלי לצי המכוש והמתכוש : ובסוציא שם רע להקל ולהחמיר יוצר. אחר שהוציא שם רע על הגדולה שבכהנה ועל הקטנה שביראול נוחן סאה סלעים. במקרא האימר במו חסור סן העושה מעשה. שכן קצינו שלא נחתם נור דין על אכוסיע בקדקי. ואלא על לך ורע. שנאמר ויגטו אתי ויעשיר סקמים ולא שמעו קמיו :

עדין שם הגאון רבי רבי ישמעאל על מה מכתב הקמדות על לשון דרע.
 אמר הקדוש ברוך הוא יבא רבך שבהשאי ויכפר על רבך שבהשאי :
 סדר שהרוח ידים סוף ראשון סי רביעית נוטלין לידים לאחד ואף לטנים . פחזי
 לזוג לשלושה או לארבעה . מלוג לחמשה . ולעשרה ולמאה . רבי יוסי אומר וכלכו
 שלא יפלוהו אחרון שבהם מרכיביות . מוסיפין על השנים ואין מוסיפין על הראשונים :
 נהר רף מה חנו רבנן כגון שאכר בו כלאים הרי זה לא יסכרנו לנכרי ולא
 יעשה קמנו מררעה להסור . אכל עושה קמנו מקריבין למת . דכתוב במתים
 הפסי . ביון שאדם מת נעשה חפשי מן הקמדות :

ואמרו עשרת הרבנות ופרשת הגן וכו' עד הבקשות כמו שהוא סודר במסע יום ראשון :
 יהי רצון בלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתנהג עמי כבודת החסד ובמדת הרחמים כל
 ובי חלתי . ותנח לי מסגוריו ואל תאסוף עב חסאים נפשי ועם אנשי רבים חיי . וגם עד וקנה
 ושיבה אל תבונני . ותתן חלקי עם יריאך וירועי שכך ובין רצוייך הנזשים רצונך כדכב שלם
 ועבדתי יהא חלקי ונורלי וכוכי כי אחת חסידך נורלי . אנא יי אלהי ואלהי אבותי אל
 תתן רדשי ולתבאחי וליצוני ולפשעי שחאמתי ושועיתי ולפשיעתי לפניך ולפעמים רבים שפשיחי
 עשה אתה עמי צדקה למען יצמח . ולמען כריתך עם אברתי יצחק ישראל כבירך . ולמען משה ואהרן דור
 ושלמה ואליהו . ולמען כמא בכורך . ולמען שביחך . ורחם עלי כי רחום אתה ובכל עדיך אין לי מי שיתחמני
 ויראה בעניי כי אתה יי אלהי יי שבעתי שבעך יראתי . ותלתי ונבחרתי אירא . כחיות רבי אהרן כי
 כאתך הצדק והאמונה . ובפיך הרעה והתכונה . יי שבעה חסותי ושועתי אליהך תבוא . והאוונה אל תמנוני
 באמונתך ענני ושבע חסותי . כי אתה שובע חסות כל מה . ברוך אתה שובע חסיה :

בקשה אחרת כעין יצירת היום על רוך הגבלה :
 יהי רצון בלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו כבין חבל ככלו ומקיים עולמם כמורחורו כבודת חיים
 בתחתונים כיום זה היראות חמארת נורלתו . ונתח כהם כח לפרות ולרבות ולהפליא לעשות איש על
 עבודתו . אנא יי אלהי כרתביך הרבים רחם על מעשה ידיך לכל חסיד איה מסרי כנגה כמסר ישראל ואל
 יחסר מסוג למניקותיך והבן דריהו כשתי מעינות להשפיע חלב ולדוחיהן למען יגדלו לעבודתך כרתבי
 מפי עולדים וינגמם יסרת עוני . ונזכה כלנו לראות כנחמס ציון כרתבי למען הנקו שבעתם משר נתנומית
 למען תמוצו ותתענתם סויו כבודת . כי אתה שובע חסות כל מה . ברוך אתה שובע חסיה :

מעמדות ליום ששי

הורה ניאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה ורמש וחיתו
 ארץ למינה ויהי בן : ונעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה
 ואת כל רמש הארמה למינה . וירא אלהים כי טוב : ניאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו וירדו ברגת הים ובכוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
 הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
 אותו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
 ומלאו את הארץ ובבשה ורדו ברגת הים ובכוף השמים ובכל חיה הרומשת
 על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני
 כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל
 חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את
 כל ידק עשב לאכלה ויהי בן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
 מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי :

ישעיה מה פה אמר יי קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פועל
 יבי תצוני אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה כראתי אני ידי נמו שקים וכל צבאם צויתי
 אנכי העירוהו כצדק וכל רביו אשר הוא יבנה עירי ונולתי ישלם לא כמחמיר ולא
 כשחר אמר יי צבאות : פה אמר יי יניע מצרים ומטר כוש וסכאים אנשי סדה עליה
 יעבדו וליה יהיו אחריה לכלו כויקים יעבדו ואלו יי ישתחו אליה ותפלו אה בך אל ואין עוד
 אפס אלהים : אכן אתה אל קספמר אלהי ישראל משיע : כושו וגם נקלמו כלם יחדו הלבו
 בכלמה

מעמדות ליום ששי

בגליה הרשי צירים: ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבשו ורא תבלמו עד עולמי עתה
 תהלים גג יי מלך גאות לְבַשׁ לְבַשׁ יי עז התאזר אף תבון הכל בל
 המום. נכון כמאן מאז מעולם אמה. נשאו נדרות יי נשאו נדרות
 קולם ישאו נדרות דכים: מקולות מים רבים ארירים משברי ים אריר
 בקרומ יי: עדותיה נאמנו כאז לכיתה נאנה קדש יי לארף ימים:

ויהי פי דין יי עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס
 עצור ועוזב: ואמר אי אלהימו צוד חסיו כו: אשר חלב זכותו יאכלו
 ישנו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה פי אני אני
 דעא ואן אלהים עבדו אני אסית ואמיה סתתי ואני ארפא ואן מדי
 מציל: כי אשא אר שמים די ואמרת חו אנכי לעולם: אם שנותי פרק
 תרבי ותאחו במשפט די אשיב נקם לצדי ולמשאי אשלים: אשכיר
 תצי סדם ותרבי האכל בשר סדם חלל ושביה כראש פרעות אויב:
 תרנינו גוים עמו פי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצדיו וכפר אדמתו עמו:

מבנה פי מסכת תביר תחלו עולין כפעלות האולם. מי שובו כרשון מנחם הפנימי
 ותמורה היו סקדסין לפניהם. מי שובה כרשון מנחם הפנימי נקם ונקם הפני
 והשפתה ויצא. מי שובה כרשון המורה נקם וקצא שתי גרות סורחיים דלעות
 כרשן נת הודתי ומניח את הסערי וולק שסמנו היה סרליק את המורה בין
 הערכים. מצאו שובה כרשנו וסרליקו סמנח העולה. נסל את הכוז סמנחה סניה
 והשפתה ויצא: מי שובה כמסורת היה נוסל את הקון סתוף הכף ונתנו לאהבו
 או לקרבו. הנפוד סמנו לתוכו נתנו לו כחפניו וסלמרון אוהו חיו נהדי סלא
 מתחיל סלפניה שלא הגנה. התחיל סרדר ויוצא. לא היה הסקסיר סקסיר
 עד שהסמנה אומר לו הקטר. אם היה כהן גורל הסמנה אומר אישי כהן גורל
 הקטר. פרוש העם והקביר והשפתה ויצא:

מטו שני פיה השקיפה מסעון קרשה כן השמים. עשינו מה שגורת
 עלינו אף אתה עשה עמנו מה שהבטחתנו. השקיפה מסעון קרשה כן
 השמים וברך את עמך את ישראל פבנים ובכנות. ואת הארמה אשר
 נתת לנו במל וקטר ובולדות בהמה. פאשר נשבעת לאבותינו ארץ
 נבת חלב ודבש כדי ליתמן טעם טוב כפרות:

מלשו דועים כרבת דף נח כן וקא ראה אוקלוקא על גב סעלה כהר הפיה אפר
 גרוה חכם הרזים וקרוה שגרא כל אלו לשמשי: הוא היה אומר כמה גיעות יגע
 אדם הראשון עד שקצא פת לאכול. תרש ונדע וקצד וקטר נרש ודה ובר וסחן ורעד
 ולש ואפה ואחר כך אכל. ואני משנים ומצא כל אלו סתקנים לפני. וקבה גיעות
 גע אדם הראשון עד שקצא כגד ללכוש גזו וליבן ונפח וסנה ואנני וקבע וקטר
 ואחר כך לבש. ואני משנים ומצא כל אלו סתקנים לפני:

סוד סענו חשית דף פי לא נאמר באנשי גינה ורא האלהים את יקם
 ואת פעניתם אלא ורא האלהים את מעשיהם כי שכו סררכם הרעה.
 ובקפלה דעא אומר וקרעו לכבכם ואל בגדיכם ושובו אר יי:
 שנה דף סיה ואמר כפי יוסי סוסי לא עברתי על רכבי חכרי. יודע
 אני בעצמי שאני כהן ואם אומרים לי חכרי עלה לדוכן היתי עולה.
 ואמר כפי יוסי סוסי לא אמרתי כר ותנתי לאחורי:

כבר נשים חדים רק לב רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל התורה שאומר הנה דם הכרית אשר ברה י עמכם על כל הדברים האלה :

תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לה כי שנתעסק במצות באכרס אבינו ולא נקרא תמים אלא על שם המילה ההולך לפני והיה תמים ואמרה בריתי ביני וביניך. דבר אחר גדולה מילה ששקולה כנגד כל המצות שבתורה שאומר כי על פי הדברים האלה ברתי אתך ברית ואת ישראל דבר אחר גדולה מילה שאמלא מילה לא נתקיימו שמות וארץ שאמר אה לא בריתי יומם ולילה תקות שמות וארץ לא שמתי :

מדל נזקין פתחין די מי לפיכך נברא אדם יחיד בעולם ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו אבד עולם כלא וכף המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קים עולם כלא. וכפני שלום תפירות שלא יאבד אדם להבדו אבא יהוה מאביך. ושלא יהיו המינים אומרים הרבה רשויות בשמים. ולתניד גדלתו של הקדוש ברוך הוא שאדם טובע בטה טבבעית בחותם אחר וכאם דומין זה לזה. ואילו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהם הורה לחבירו :

תני רבנן אדם נברא בערב שבת ומבני מה שלא יהיו המינים אומרים שמה היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה הכראשית. דבר אחר ברו שיתבס למצוה מיר : לו יהוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר ברו שיתבס למצוה מיר :

מדל קריים ביה מיה לשבת הגזית שם היתה כנהרדי גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהנה. ובהן נמצא בו פסול לביש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לביש לבנים ומתעטף לבנים. נכנס ומצטט עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בודעי של אהרן. וכך היו אומרים ברוך המקום שלא נמצא פסול בודעו של אהרן. וברוך הוא שפקד באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני כבוד קדש הקדשים :

סמות זיק החיות רק סר תניא אומר רבי נתן אין לה מצוה קלה שבתוכה בתורה שאין ממין שבתה בעולם הזה. אבל לעולם הבא אינו יודע כמה . צא ולמד ממצות ציצית :

מעשה באדם אחד שהיה יחיד במצות ציצית. שמע שישוונה בכרבי הגם שנומלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שגר לה ארבע מאות זהובים וקבעה לו זמן כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפתחה ואמרה לה אותו אדם ששגר לה ארבע מאות זהובים בא וישב על הפתח. אמרה לה יבנים. הציעה לו שבע מטות שיש של כמה ועיניה של זהב. עלתה וישבה על גבי עיניה בשהיא עומה. ואף היא עלה לישוב ערום כנהרה .

מעמדות ליום ששי

בא ארבע ציציותיו ומפחו לו על פניו. נשכטו וישב לו על גבי קרקע. ואף היא נשכטה על גבי קרקע. אמרה לו גפה של רומי שאני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראית בי. אמר לה העבורה שלא ראיתי אשה יפה כמותך. אלא כצנה אחת צוננו אלהינו וציצית שמה וכתוב בה אני יי אלהיכם שני פעמים. אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם שכר. ועכשו נרמו עלי כארבעה ערים. אמרה אני מניחתך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מרדשך שאתה לומר בו תודה. כתב ונתן בידה. עמדה והלקה כל נכסיה שליש למלכות ושלש לעניים ושלש למלך בידה חוץ מאותן מצעות. ובאת לבית מרדשו של רבי חייא. אמרה לו צנה עלי ועשני גיורת. אמר לה פתי שמא עיניך נתת צאתך מן התלמידים. והציאה כתב מידה ונתנה לו. אמר לה זכי כמקנה. אותן מצעות שהציעה לו כאמר הציעה לו בהתר. זה מתן שכרו בעולם הזה ולעולם הבא אני יודע כמה :

יום ט"ו המים שנפסלו משתי הבהמה בכלים פסולין ובקרקעות בשרים. נפל לתוכן ריו קומום ונקמתום ונשמנו כראיהו פסולין. עשה בהן בלאבה או ששרה בהן פתו פסולין שמעון התימני אומר אפילו נהבנו לשרות בהן ונפל לטני בשרים :

נהגה הסתם רדש רבי חנינא בר פפא מאי רכתיב עושה גדולות עד אין חקר והפלאות עד אין מספר. בוא וראה שלא במדה הקדוש ברוך הוא מרת בשר ודם. מרת בשר ודם נותן תפציו בחמת צרוכה ופיה למעלה. ספק משתמר ספק אינו כשתמר. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העפר במעי אשה פתחה ופיה למטה ומשתמר. דבר אחר אדם נותן תפציו בכף מאזנים כל זמן שמכביר יותר למטה. ואלו הקדוש ברוך הוא. כל זמן שמכביר הולך עולה למעלה :

ולומים עשרה סגנונות ומכאן כיון וכו' עד סגנונות כמו סגנון חסוד נמשך יום ט"ו :
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא תורתך אמנותי ותתן לי רב טוב וחלק טוב וחבר טוב נפש שפלה רוח נבוכה. ואף יתחלל שמך בי ואף תעשני שיתח בפי הבריות. ואף תהי אמרתי להברית והקנתי למפח נפש ואף תצריכני לירי מתנת בשר ודם שמתנתם מעומה ותרפתם מרבה אלא לירד המלאה והרחבה והפתוחה ותקרושה. ותן חלקי בתורתך עם עושי רצונך כלבב שלם ובנה ביהך עירך והיכלך ומקדשך כמנהג בימינו. שהר ענני ופרני מכל גירות קשות ורעות. והשיעני ברחמיך הרבים מכל צרה וצוקה פי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה :

בקשה אורח סעין יצירת היום על דרך הקבלה :
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו באשר בראתנו לכבודך בן ברחמיך רבבים התקננו לעבודתך אנתנו וכל עמך בית ישראל ויתחד לרבנו לעבוד

לעבודך בלכתך שלמות הורנו פת שכיבה שלמה לפניך. ותמלא בנות מחשבתך בני למנוחה בבראך ביום זה בעולמך שיצרת את ישראל לעמור לפניך לשרתך ולתורה בשפה. ויהי קצון מלפניך ואלהינו שהיטתנו לפניך ותקרב שנת נאלתנו. ותכנה ערך במהרה כמינו. ובית קדשנו ותפארתנו תקומם. ותשרה שכינתך בינינו ותחזור מלכותך לקדמותה. ונופח אנהנו וכל עמך בית ישראל לאור באור פניך. כי באור פניך חיים לנו. ותבשרנו כי רציתנו. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה :

מעמדות ליום השבת

יהי נבילו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

סבת לא ניאמר יי אל מינה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אף את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני יי מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם כחלליה מות יומח כי כל העשה בה מלאכה ונברה הנפש ההוא קרוב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לפי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: וישמר בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם: כיני ובין בני ישראל אתה הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת נפש:

שם יה ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהים אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם שבת שבתון ליי כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל מושבתים ביום השבת:

בבדני כל וביום השבת עני כנשים בני שנה: המיסים ושני עשרונים סולת תחנה בצולה בשמן ונכפו: עילת שבת בשבתו: על עילת הקמיר ונסכה: מציבת שבת ולקחת סולת ואפית אהה שמים נערה חלות עני עשרונים יהיה ההלה דאחה: ולקחת ארס שמים מקדמות שש המערכת על השלחן הקדור לפני יי: ונתת על המערכת לכינה וזה יהיה לכם לאונקה אשה ליי: ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יי הקמיר מאה בני ישראל ברית עולם: והיה לארץ ולבניו ואלהו כקיום ברית כי קודש קדשים הוא לו מאשי יי תק עולם:

באם ישמרת את הבראית יענה השוע ויאמר הנני אם תסיר מחובך מינה יענה אצבע והבר אתך: והבט לראוב נפשך ונפש נענה השביעי וברח בחשך אורה ואפליק בצדדים: ונתק יי המיד והשביעי בצחצחות ונפשך ועצמותיך תהיו ויהיה בן רוח ובמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: וכלו ממך חרבות עולם מוכדי היר גדור הקינים וקורא לק גדור פרץ מישיבם תיבות לשבת: אם קשים משבת הנלה עשות תפנה ביום הרעי: תראת לשבת עני לקדוש יי מכבר

מכבוד וכפרתו כעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר : אז תתענג על
 ׀ והרבבתיך על בכתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ׀ דבר :
 ישנה ׀ כה אמר ׀ שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לכא
 וצדקתי להנלות : אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת
 מחללו ושומר ידו בעשות כל דע : ואל יאמר בן הגבר הנלוה אל ׀ לאמר הגבר
 יברלני ׀ מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש : כי כה אמר ׀ למסרים
 אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בכריתתי : נתתי
 להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
 יפרת : ובני הגבר הנלוים על ׀ לשרתו ולאחבה את שמי ׀ להיות לו לעבדים
 כל שכר שבת מחללו ומחזיקים בכריתתי : הבהיאותים אל הר קדשי ושחמתיים
 בבית הפלתי עולותיהם וזבחיםם לרצון על מזבחי כי בתי בית תפלה יקרא
 לכל העמים : נאם ארני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עלי לנקבציו :
 יסמיהו כה אמר ׀ השכרו בגפשותיכם אל תשאו סלא ביום השבת והכאתם
 בשערי ירושלים : ולא הוציאו משא סבביתכם ביום השבת וכל סלאקה לא תעשו
 וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם : ולא שמעו ולא המו את אונם
 וקשו את ערפם לברתי שמוע ולברתי קהה סוכר : והיה אם שמעו חסמעו אלי
 נאם ׀ לבלתי הביו משא כשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדשו את יום השבת
 לבלתי עשות בו כל סלאכה : ובא בשערי העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על
 סמא חוד רוכבים קרוב ובסוסים סהה ולריתם איש יהודה ויטבין ירושלים וישקה
 העיר הזאת לעולם : ובאו מצרי יהודה וסכניה ירושלים וסארין בנסין וסן השפלה
 וסן הרר וסן הנגב סביאים עלה ונבח וסנחה ולכונה וסביא יהודה בית ׀ :

תלמים נב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ל ׀ ולזמר לשמך
 עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בגילות : עלי עשור ועלי נבל עלי
 רעיון בכנור : כי שמחתי ׀ בפעלה בניעשי ידך ארנן : סה גרלו כעסוף
 ׀ כאר עמקו כחשבתה : איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת :
 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעמי און להשקדם ערי עד : ואמה כרום
 לעולם ׀ : פי הגה אביך ׀ פי הגה אביך יאברו ותפרדו כל פעמי און :
 נתתם פראים קרני בלתי בשמן רענן : נתתם עיני בשודי בקבים עלי
 סרעים השמעה אזני : צדיק בתמר יפרח פארז בלכנון ישנה : שהולים
 בבית ׀ בתצרות אליהנו יפריתו : עוד ינוכחן בשיבה רשעים ורעננים יהיו :
 להגיד כי ישד ׀ צוירי ולא עלתה בו :

תיה שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ׀ אליה : ששת ימים
 תעבד ועשית כל סלאכתך : ויום השביעי שבת ל ׀ אליה לא תעשה
 כל סלאכה אמה וגנה וזמך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמהך
 וצדך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כסוך : וזכרת כי עבד היות
 סארין מצרים ויציאך ׀ אליה סמס ביד חזקה ובזרע נסויה על פן צוה
 ׀ אליה לעשות את יום השבת :

נתיח יג ויהי כאשר עליו שער ירושלים לפני השבת ואסרה ויקגרו הדלתות
 ואסרה

ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנעני העסקתי על השערים לא יבא מקא
 ביום השבת: וזליו הרובלים וסוכרי כל סמך מחוץ לירושלים: פסושים: ואערה
 בהם ואמרה אליהם פרוע אחם לנים נגר החיסה אם השנו יר אלה בכם סן העת
 התיא לא כאו בשבת ואמרה לליום אשר יהיו מפרדים וכאים שמרים השערים לקרש
 אח יום השבת גם זאת וזה לי אלהי וחוסה עלי כרוב חסדך:

חמיר פיו בזמן שכהן גדול נכנס להשתחויה שלשה אחוין כו אחד בימינו ואחד
 כשמצאו ואחר באבים טובות ובין ששטע הסמינה קול רנליו של כהן
 גדול שהוא יוצא הנביא לו את הפרובה נכנס והשתחויה ויצא יכנסו אחיו הכהנים
 והשתחויו ויצאו: כאו וקטרו על פעולת האולם עמרו הראשונים לריום אחיהם הכהנים
 וחכמה כלים כולם המני ביר אחר והכנו ביר אחר והשתקה ביר אחר והבין
 ביר אחר. וכך וכמה ביד אחר. וברבו את העם בךך אחר. אלא שבמדינה
 אומרים אותה שלש ברכות. ובמקדש ברכה אחת. במקדש היו אומרים את השם
 בכתבו ובמדינה ככתבו. במדינה הכהנים נושאים את יריהם כנגד כהפתייהם.
 ובמקדש על גבי ראשיהם. חוץ מכהן גדול שאין סגייה את ידיו לפעולה סן הציץ.
 רבי יודקה אומר אף כהן גדול סגייה את ידיו למעלה סן הציץ שאמרו וישארן
 את ידיו אל העם ויברכם: בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר היה עולה בכבש והסמן
 בימינו: הניע למתנית הקדש. אחו הסמן כימינו והעלה. הישים לי הראשין הראש
 והרגל וספר עליהן וזקן. הישיב השני לראשון שתי הירים ונתן לכהן גדול וספר
 עליהן וזקן. נשחט השני והלה לו. וכך היו משיטין לו שאר כל האברים והוא סומך
 עליהן וזקן. ובזמן שהוא רוצה הוא סומך ואחרים זקין. בא לו להקיף את המזבח
 סביבן הוא סתחיל. סקן רחמים סתחית. סתחית צפנית. צפנית סתריח
 מערבית רחמים: נהנו לו יין לנסך. הסמן עומר על הקרן והסוררין בירושי ביהמים
 עובדים על שלחן החלבים ושהי חצוצרות כולם. תקעו ויריעו והקעו. כאו ועמרו
 אצל כן ארזא אחר סימינו ואחר כשמצאו שחה לנסך והניף רכנן בסוררין והקיש כן
 ארזא בצלצל. ורברו לליום כסיד. הניעו לפרק. תקעו והשתחויו העם. על כל פרק
 חקיעה. ועל כל תקיעה השתחויה והו סדר החמיר לעבודה פיה אלהינו. יהי רצון
 שייבנה כהנה בייטן אמן:

וללד ודלים פאה פ"א אלז דברים שאין להם שיעור. דפאה והכפורה:
 ודראיון וגמילות תמידות ולתכוד תורה: אלז דברים שארם אוכל פרוזתיהם
 בעולם הזה והקרן קימת לו לעולם הבא: פבדז אכ ואם וגמילות חסדים
 והבנסת אורחים והשפכה בית הכדרש והכאת שלום פין אדם לתכרו
 ובין איש לאשהו ותלמוד תורה כנגד כלם:

כרמח דף יז סדללא בפומיה רבני סאיר גבור ככל לכנה וככל נפשה לרשת את ררכי
 ולשקור על רלתי הורתי נצור חרתי בלכנה ונגר עיניה חתיה וראתי שכור פיה
 מכל חסא וסדר וקרט עצמה מכל אשקה ועון ואני אדיה עסה ככל מקום:
 יוכא דף סה אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם כמזדריס ומי
 מטדר אתכם אכיבם שבשמים. שנאמר וזקתי עליכם מים טזורים וסדרתם
 מלף טומאותיכם ומכל גלוליכם אטדר אתכם: ואומר מקור ישראל יי
 מה מקור כמטר את הממאים אף הקדוש ברוך הוא מטדר את ישראל:
 כיה דף סו תני אמרו עליו על שמאי הזקן שכל מי היה אוכל לכבוד שבה.
 פיחד מצא בהמה נאה אומר זו לשבת. מצא אורת נאה הימנה מניה השניה
 נאוכל את הראשונה. אבל הלא הזקן מדה אחרת היתה לו שכל מעשיו
 היו לשם שמים שנאמר ברוך אדני יום יום:

מעמדות ליום השבת

שבת חוק כל כתיבתו רבנן כמה סעודות חייב אדם לאכול בשבת שלש. רבי חזקא אומר ארבע. אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחר דרשו. ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי היום לא תצאוהו בשנה. רבי חזקא קבר בני תלמידיהם לבר ברארקהא. ורבנן קברי כהדי דארקא. אמר רבי שמעון בן פוי אמר נבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקיים שלש סעודות בשבת נצול משלש פרעניות סחבלו של משיח ומדינה של ניהגם ומלחמת נוג ומנוג. סחבלו של משיח כתיב הכא יום וכתוב התם ינהגם כתיב הכא יום וכתוב התם יום עברה היום הוא. ממלחמת נוג ומנוג כתיב הכא יום וכתוב התם כיום הוא נוג על ארמת ישראל. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את השבת ונתנין לו נחלה בלא מצרים שנאמר או תתענג על יי ותרבבתי על כהמי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. לא באברהם רכתיב ביה קוב התהלך בארץ לארבה ולרחקה. ולא יצחק רכתיב ביה כי לה ולורעה אתן את כל הארצות האל. אלא כיעקב רכתיב ביה וברצח יסד וקרסה ופניה ונגבה. רב נחמן בר יצחק אומר נצול משעבוד מלכות. כתיב הכא והרבבתי על כסתי ארץ וכתוב התם ואחר על כמיהומו תדרוך. אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת ונתנין לו משאלות לבו שנאמר ותענג על יי ויהן לה משאלות לבך עונג זה אינו ירע מהו כשהוא אומר וקראת לשבת עונג הוי אומר זה עונג שבת :

שבת ס"א אמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הונתן מתנה לחברו צדיק יהודיעו שנאמר דרעת פי אני יי מקדשכם. אמר רב הקדוש ברוך הוא למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לחנות ישראל לך והודיעם. מכאן אמר רבן שמעון בן גמליאל הנותן פת לחיטק צדיק יהודיעו לאמו : תנו רבנן הגבנים לבקר את החולה בשבת אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא. רבי סאיר אומר יכולה היא שתרחם. רבי יהודה אומר במקום רחם עליך ועל חוליי ישראל. רבי יוסי אומר במקום רחם עליך בתוך חוליי ישראל. שבנא איש ירושלים בכניסתו אומר שלום. וביציאתו אומר שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא ורחמי מרבין ושבתו בשלום :

גריים דף לא רבי אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה שתנגנו בה הרשעים שנאמר פי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי יי : רבי ישמעאל אומר גדולה מילה שנברתו עליה שלש עשרה בריתות :

רבי יוסי הגלילי אומר גדולה היא הביייה שהיא רוחה את השבת החמורה. רבי יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה אפילו מלא שעה :

סופת חוק היה נוטל יש זכות תולה שלש שנים. זכות רמאי אייביא זכות דהורה הא אינה מצוה ועושה היא. ואלא זכות רמצה. זכות רמצה מי מגינה כוליי האי. והתניא את זו דרש רבי כחם בר רבי יוסי כי גר מצוה ותורה אור. תלה הכתוב את המצוה בגר ואת התורה באור. את המצוה בגר לומר קך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה. אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה. ואת התורה באור לומר קך מה אור סגין לעולם אף התורה מגינה לעולם ואמר ברה"ל כך מנחה איתך בשכבך

תשמור עליך ותיקצות היא תשיחה. בהתהלכה נגמחה אותך זה העולם
 דעה. בשכבה תשמור עליך זה יום המיתה ותיקצות היא תשיחה
 פעולם הבא. משל לאדם שהיה מהלך בדרך באישון לילה ואפירה
 זמתירא מן הקוצים ומן הפתחים ומן חברקנים ומתיה רעה ומלמסים
 ואינו יודע באיזה דרך מהלך: נדרמה לו אכוקה של אור נצול מן
 הקוצים ומן הפתחים ומן חברקנים. ועדיין מתירא מתיה רעה ומלמסים
 ואינו יודע באיזה דרך מהלך. פיון שעיה עמור השחר נצול מתיה רעה
 ומלמסים ועדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך. הגיע לפרשת דרכים נצול
 ככלם. רבר אחר עברה מכבה מצנה ואין עברה מכבה הורה שנאמר
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישמפוה אם ימן
 איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוז לו. אמר רב יוסף מצנה בערנא
 דעסיק בה מנינה ומצלה. בערנא דלא עסיק בה אגוני כנינה אצילי לא
 מצלה. תורה בין בערנא דעסיק בה בין בערנא דלא עסיק בה מנינה ומצלה:
 אבות סר כ' רבי יומי אומר יהי טמון חכרה תביב עליה כשלה. ויתקן
 עצמה ללמור הורה שאינה ירושה לה וכל מעשיה יהיו לישם שמים:

סנהדרין פ' חלק תניא רבי מאיר אומר במדה שאדם מודד מודד לו שנאמר כמאסו כשחת
 תריבנה. אמר לו רבי יתודה וכי אסור לומר כן אדם נותן מלא עומסו לני כעולם הוה והקב"ח
 נותן לו מלא עומסו לעולם הבא. והכתיב ושמים כורת חכ. אמר לו ואהא אי אהא אומר
 כן איוו היא מדה סרוכה. מדה סרוכה סרוכה או מדה סורענות סרוכה הוי אומר מדה סוכה סרוכה סרדה
 סורענות. במדה סוכה הוא אומר ויזו שחקים מסעל ודלתי שמים פתח ויספר עליהם מן לאכול וגי.
 זמרת סורענות הוא אומר וארבות השמים נחתנו. יאומר ויצאו וראו בפני האנשים הרושעים כי
 בני תולתם לא חמת ואשם לא תכבה והיו דראון לכל כשר. והלא אדם מושב אצבעו כאור בעולם
 הוא סיד נכוח. אלא כלש שהכ"ה נותן כח בראשית כדי לקבל סורענות כדנותרת בעיניו לקבל סוכתו:
 סדר קדשים תמיד פ"ו השיר שהיו הלויים אומרים במקדש. ביום הראשון

היו אומרים לוי הארץ ימלאה תבל ויושבי בה. בשני היו אומרים גדול
 יי ומדולל כאר בעיו וילחינו הר קרשו: בשלישי היו אומרים אלהים
 בצב בערת אל בקר אלהים ישפוט. ברביעי היו אומרים אל נקמות יי
 אל נקמות דופיע: בחמישי היו אומרים תנינו לאלהים עזנו תריעו
 לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות לכלש לכ"ח יי עוז התאזר
 אף תפון תבל כל המוט: בשבת היו אומרים מומור שיר ליום השבת.
 מומור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה להי העולמים:

מנוחה דף סג תניא רבי מאיר אומר חוב אדם לברך מאה ברכות בכל
 יום שנאמר ועתה ישראל מה יי אלהיך עוזל מעשה כי אם ליראה. אל
 תקרי מה אלא מאה. כפי חייא ברבי אבא בשפתא וביומא סבא
 מדה ומללי להו באפרמקי ומגרי:

עוקצין פ"ג כורת דבורים רבי אליעזר אומר חרי היא בקרקע וכחמין עליה פרוכול ואינה
 מקבלת שואה כמקומה והורה סמנה כשבת חוב שמת. והכתיב אומרים אינה בקרקע ואין
 כותבין עליה פרוכול ובכלת. שומאה כמקומה והורה סמנה כשבת שפור:
 טה פ"ג הנו רבנן שלשה שתפין יש פאדם הקדוש ברוך הוא ואביו
 ואמו. אביו מוריע הלזבן שמטנו ועצמות וידינו וצפרנים ומח שבראש
 וזרין שבעינים. אמו מורעת אדם שחמנו עור וזכר דרס ושערתו ושחור

שבע עינים. והקדוש ברוך הוא נתן בו רוח גשמה וקלסתר פנים וראית העין
 ושמיעת האזן ורכור פה והלוקה בגלים ורעה ובינה והשכל. וכיון שמיגע זמנו
 להפטר מן העולם הקדוש ברוך הוא נטל חלקו. וחלק אביו ואמו מניח לפניו הבן:
 וקצין פניו. אחר רבו יהושע בן לוי עתיד הקב"ה להחיל דבר צדק וצדק שישמחו
 ועשר עולמות. שנאמר להחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא:

ואוסים יצאת הרבות וזרע המן וכו' עד הנקשות כמו שהוא ספור במעמד יום ראשון.
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב.
 שתקשיב לתפילתי. וההנני חתן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראי.
 ותספיק על ירי לעשות מצות וצדקות בישראל וללמד וללמד את תורתך
 המטורה והקדושה. ותסיבני כאהבה ביני ובין פדיותיך. ותחברני עם
 יראיך ועם עושי רצונך. ותן לי אחרית טוב ותקוה ותן לי שם טוב ליראתך
 ותיתר לפני אהבה וליראה את שמך. ותן לפני לעשות רצונך. ותגזור
 עלי גזרות טובות. ותשמרני מפל קע פי אהה משעתי שמור צאתי
 ובאי. הנה נירלי עם הצדיקים בחיי העולם הבא. כמעונך עני בצרתי
 כי קראתיך. ואי תבשני משברי. תני והקימו וקרבני לרעה והאירה
 עיני בדרך תורתך. ושמני לברכה ולתודה ותן לי חן וחסד שתהא רוח
 הבריות נוחה הימני. ותהא שאריתי לפליטה. והמייכה לי ככל רדכי. כי
 אהה יי עוי ומעזי ומנוסי ביום צרה. יי מלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי
 אחסה בו מגיני וקרן ישעי משנבי: כפרוב יי עוי ומגיני בו כטת לפי
 ונעזרתי ויעזו לפי ומשרי אדורנו: יי עז לעמו יהו יי יברך את עמי
 בשלום: יהיו רצונ אמרי פי והניון לפי לפניך יי צורי ונאלי: כי אתה
 שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחילנו שבת קדשה
 כאהבה וברצון. ולא תהיה צרה ולא רגה ולא גזון ביום מנוחתנו. כי
 אהה יי אלהינו ברית מלאכתך בששת ימי המעשה ובשבעי שבת ונתת
 וקדשתו וברכתו משאר ימי המעשה. וקבעת אותו יום מנוחה וענג לעמך
 ישראל לדורותם ברית עולם: כן יי אלהינו תזכה אותנו ולכל עמך בית
 ישראל לנחם במנוחה שאין לה קץ ותכלית בעולם הבא שכלו טוב וכל
 אורך וכלו שבת ותזמין לנו ולכל עמך בית ישראל פרנסתנו כל ששת
 ימי המעשה בנחת ולא כצער. ומלא ירינו מברכותיך ומעשר ממתן יריך.
 פרי שיהיה לנו עשר וכבוד לענג שבתותיך כבגדים יקרים וכמאכלים
 ערכים וכמשקים מתוקים פרי לכבוד יום שבת קדשה משאר הימים פדכתיב
 אם תשיב משבת רגלך עשות תפצה ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש
 יי מכבוד וכבודתו מעשות דרכיך ממזאא הפצה ודבר דבר: אז התענג
 על יי והרפכתיך על פכתי ארץ והאכלתיך גחלת יעקב אביך כי פי יי:
 דבר: יהיו רצונ אמרי פי והניון לפי לפניך יי צורי ונאלי: